

බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා 17 (2)

සුත්‍රාන්ත පිටකයෙහි

11 වන ග්‍රන්ථය

සංයුක්තනිකාය

පඤ්චමහාභය (2)

මහාවග්ගිය

ත්‍රිපිටකපරිවර්තන සභායෙහි

සංයුක්තනිකාය ශෝධක මණ්ඩලය විසින් සිංහලභාෂායෙන් පරිවර්තන වූ

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

විසින් පාඨශෝධන පූර්වක වූ සංස්කරණය කරන ලදී.

ශ්‍රී බු. ව. 2550

රාජ්‍ය ව. 2006

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 17 (ii)

The Eleventh Book in the
Suttanta-Pitaka

11

SAMYUTTANIKĀYA(V-2)

MAHĀVAGGA

With the Sinhala translation by

**The Samyuttanikāya Editorial Board of
The Tripitaka Translation Committee**

Edited by
The Tripitaka Editorial Board

නමෝ තස්ස භගවතෝ සබ්බධම්මේසු අප්පට්භතඤාණචාරස්ස දසබලධරස්ස
චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මස්සාමිස්ස
තථාගතස්ස සබ්බඤ්ඤානො සම්මාසම්බුද්ධස්ස !!!

භාග්‍යවත් වූ සියලු ධර්මයන්හි නොපැකිලි ඥානචාර සහිත වූ දසබලධාරී වූ
චතුර්වේශාරදත්ව විශාරද වූ සියලු සත්වයන්ට උත්තම වූ ධර්මයට ඊශ්වර වූ ධර්මරාජ වූ
ධර්මස්වාමී වූ තථාගත වූ සර්වඥ වූ සම්මා සම්බුදුන්ට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
මාගේ නමස්කාරය පිළිගනිත්වා !!!

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා
පරිගණක ගත කර නොමිලයේ බෙදාහැරීමේ
මහා ධර්ම දානමය පුණ්‍යකර්මය

**“අපාරුතා තේසං අමතස්ස ද්වාරා
යේ සෝතවන්තෝ පමුඤ්ඤන්තු සද්ධං”**

**“කන් ඇත්තාහු සැදැහැ මුදත්වා
ඔවුන්ට අමා දොර විවෘත කරන ලදී”**

අප භාග්‍යවත් අර්භත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ප්‍රථම අනුසාසනය මෙහි ලා සිහි
කිරීම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය පරිශීලනය කරන්නා වූ පින්වතුන්ගේ අභිවාද්ධිය පිණිස ම වන
බව අපගේ හැභීම ය.

සෑම කල්හි ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත ව ක්‍රියා කරන්නා වූ සියලු සම්මා සම්බුදුරජාණන්
වහන්සේලාගේ පලමු අනුශාසනය, බුද්ධ රත්නය කෙරෙහි ගෞරව කරන්නා වූ
බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මා සම්බුදු බෝධිය අදහන්නා වූ කවර නම් පුද්ලයෙකු නො
සළකා හිදිත් ද ? චතුර්වේශාරදත්ව සහිත වූ දශ බල සහිත වූ අනාවරණ ඥාන සහිත වූ
සඵඤ වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ පවා නිවන අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස
ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව ආරම්භ කරන පුද්ගලයා තුළ ‘සද්ධා’ නම් වූ ගුණය අත්‍යාවශ්‍ය ය
යන්න අවධාරනය කරන සේක.

මෙම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය සැක නොකළ යුතු ය. සැක කරමින් හදාරන ලෞකික ශිල්ප
ශාස්ත්‍ර පවා පරිපූර්ණ ව නො පිහිටන බව සිහි ඇතිව බැලීමෙන් නුවණ ඇත්තාහට දැක ගත
හැකි ය. පුරුෂයා ශ්‍රේෂ්ඨ බවට පමුණු වන්නා වූ සද්ධා ධනය සහිත ව (“සද්ධිධ වීත්තං
පුරිසස්ස සෙට්ඨං”) මෙම ධර්ම රත්නය පරිශීලනය කරන්නාහට සද්ධා අංගයෙන් ලැබිය
යුතු සියල්ල ලැබෙනු නො අනුමාන ය. එසේ ම සිහියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද
වීර්යයෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද සමාධියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද ප්‍රඥාවෙන් ලැබිය යුතු
කොටස ද ලැබෙන පරිදි සද්ධා, සති, විරිය, සමාධි සහ ප්‍රඥා යන පංච ධර්මයන් තමා තුළ
ඇති කර ගෙන මහත් වූ ගෞරවය සහිත ව ධර්මාවබෝධය පිණිස ම යොමු වූ දැඩි
අධිෂ්ඨානයෙන් මෙම ධර්ම පුස්තක පරිශීලනය කළ යුතු ය. අපගේ බුද්ධ ශාසනයෙහි

ධර්ම ශ්‍රවණයෙන් මග ඵල ලැබුවෝ ම අධික ය. විමුක්තිය ලබන්නා වූ ක්‍රම වේදයන් පහක් විස්තර කරන්නා වූ අංගුත්තර පංචක නිපාතයෙහි 'විමුක්තායතන' සූත්‍රයෙහි නිවන ලබන ක්‍රම වේද සතරක් ම ධර්ම දේශණාමය සහ ධර්ම සවනමය පුණ්‍ය කර්ම ඇසුරින් සිදුවන බව පැහැදිලි කර ඇත. පස්වැනි ක්‍රම වේදය භාවනාමය පුණ්‍ය කර්මය ප්‍රගුණ කිරීමෙන් සාර්ථක වන බව ද එහි සඳහන් වේ.

මහත් වූ ගෞරවාදරයෙන් මහා සුගතයන් වහන්සේගේ අනුශාසනය පිළිපදින්නා වූ අප්‍රමාදී ව ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාව වඩන්නා වූ සියලු සත්තට, ත්‍රෛකාලික වූ සියලු දුකින් මිදී ලබන්නා වූ අජර වූ අමර වූ අමා මහ නිවන අවබෝධ වීම පිණිස මෙම මහඟු පුණ්‍ය කර්මය උපනිශ්‍රය වේවා !

ආර්යයන් වහන්සේලා පහළවීමෙන් සිරිලක බැබළුවා !
බුද්ධ ශාසනය දියුණුවී චිරස්ථිතික වේවා !
ලෝ සත්තට සෙත් වේවා !

"අමතං දදෝ ව සෝ භෝති, යෝ ධම්මනුසාසති"
(යමෙක් ධර්මානුශාසනය කරන්නේ ද, හේ අමෘතය දෙන්නේ ය)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ්‍ය කර්මය
මෝහ නිමිථ විධිවංසනය කරන්නා වූ ලොවට උතුම් ආලෝකය වූ මහා කාරුණික වූ
සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සවිඥා ඥානයට ද මහා කරුණා ගුණයට ද
පූජෝපහාරයක් ම වේවා !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
අපගේ පුණ්‍ය කර්මය අනුමෝදන් වෙත්වා !!!

ශාසනාභිවාද්ධිකාමී,
සමීන්ද රණසිංහ.
2009.06.28

සුභතනාපිටකෙ
සිංහුතනනිකායො
පඤ්චමො භාගො
මහාවගෙගා
(2)

සුත්තානනපිටකයෙහි
සිංහුතනනිකාය
පඤ්චම භාගය
මහාවර්ගය
(2)

**“තරාගතපසුවේදිතො භික්ඛවෙ ධම්මවිනයො විවටො විරොචති
නො පටිච්ඡනෙනා.”**

**“මහණෙනි, තරාගතයන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද
ධම්ම හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අධ්‍යක්ෂකරනිකාය, තිකතිපාත - හරණ්ඩවග්ග, 9 සූත්‍රය)

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත. මෙහි කියවීමට ඇති ප්‍රදේශයට වම් පසින් ඇති 'පිටු යොමුව' භාවිතා කිරීමෙන් නැවත පටුනට පැමිණීමට පුළුවන. වම් පසින් පාළු පිටුව ද දකුණු පසින් අදාළ සිංහල පිටුව ද කියවීම සඳහා VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS යන ක්‍රමය භාවිතා කරන්න.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:15 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the 'Table of Contents' and you will be directed to the relevant page. Bookmarks located to the left of reading area can be used to navigate back to 'Table of Contents' Page. If you would like to view Pali page on your left and the relevant Sinhala page on your right select the menu items as follows; VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS.

පටුන CONTENTS

	පිටු
සංස්කාරක නිවේදනය	xiii
සංඥාපනය	xv – xvii
ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලය	xix
සංකේත නිරූපණය	xxi
පාළි හෝඩිය	xxiii
මහාවග්ග (සුචිහාග) විසය සූචි	xxv – xxxiii
පෙළ හා පරිවර්තනය	2 – 361
ගාථාදීපාද – සූචි	363
සඤ්ඤානාම අනුකතමණිකා	365
විසෙසපදනුකතමණිකා	367
ඉඤ්ඤානා නිරූපණය	375
බුද්ධිපයනේ ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා	377

සංස්කාරක නිවේදනය

බුද්ධිජයනතී ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලායෙහි සතළොස්වැනි ග්‍රන්ථය වූයේ සංයුක්තනිකායෙහි සංයුක්ත දෙළොසකින් සමන්විත වූ මහාවග්ගයයි. මහාවග්ගය එක් මෑ ග්‍රන්ථයක් ලෙස මුද්‍රණය කැරැවීමට සලකන ලද නමුදු මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණි කල්හි එය පරිහරණයට සුකර නො වන සේ මහත් වැ යන බව පෙනුණු හෙයින් බොහෝ දෙනෙකුන්ගේ අදහසට එකඟව කාණ්ඩ දෙකක් වශයෙන් මුද්‍රණය කැරැවීමට සිදුවිය. එහෙයින් මග්ගසංයුක්තයෙහි පවත් බල සංයුක්තය අවසාන කොට ඇති සංයුක්ත සය සංයුක්තනිකායේ පඤ්චම භාගයෙහි පළමුවන කාණ්ඩය ලෙස පළකරවන ලද්දේය.

සංයුක්ත මහාවග්ගයෙහි අවසානයෙහි සිටි, ඉඬිපාද, අනුරුඬ, කුඩා, ආනාපාන, සොත්තපත්ති, සච්ච, යන සංයුක්ත සය එමු පඤ්චම භාගයෙහි දෙවැනි කාණ්ඩය ලෙස මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවූ බව පවසමහ. මෙ මෑ ග්‍රන්ථ භාගය ද ලංකා බෞද්ධමණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන් ප්‍රථම කාණ්ඩයෙහි පරිවර්තනයන් විසින් මෑ සිය බසට නඟන ලද්දේ විය. මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණ වර්තන ත්‍රිපිටක සමාදාන මණ්ඩලයේ ධර්මර මහතෙරවරුන් විසින් මහදුත්සාහයෙන් පාඨශෝධන සුවික වැ සිංහල පරිවර්තනය ද යථා විධින් සකස් කරන ලද්දේ විය. එසේ මෑ ගාථාදීපාද සූචි, සංඤ්ජාමසූචි, විසෙසපදනුක්කමණිකා ආදිය ද මැනවින් සමාදානය කොට ඇත.

ලංකා බෞද්ධමණ්ඩලය මගින් බුද්ධිජයනතී උත්සවය අනුසමරණය කරනු සඳහා සමාරබ්ධ වූ ත්‍රිපිටක බුද්ධි වචනය සිය බසින් තබාලීමේ සත්කීයාව සපුරාලීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ වර්තන ජනාධිපති ශ්‍රීමත් ජේ. ආර්. ජයවර්ධන උතුමාණන්ගෙන් ලැබෙන ආශීර්වාදය ද ගරු ආග්‍රාමාන්‍ය ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමාගේ උපස්තමනය ද ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාගේ සංවිධානය ද අතිරේක ආදායම් ලබන රාජ්‍ය සංස්ථා භාර ඒ ඒ ගරු ඇමතිවරුන්ගේ අනුග්‍රහය ද හේතු කොට ගෙන යථෝක්ත ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය නිමහම් කිරීමට පිටුවහල් වන බව ද කියා යුතුය. විශේෂයෙන් සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන්ගේ ක්‍රියා සංවිධානය මෙහි ලා ප්‍රශංසනීය බව ප්‍රකාශ කරමිහ. ශාසනායු වර්ධනයට හේතුවන පරිදි මෙ මෑ සත් ක්‍රියායෙහි සහාය වන හැම කෙනෙක් ම සුබභාගී වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමිහ.

මේ වගට, ශාස්තෘශාසනොදයකාරී,
ලබුගම ලඩකානඤ්ඤ
 මහානායක සථවිර
 ත්‍රිපිටකමණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සමාදාන

2525 අගෝස්තු 20
 1982
 මහානායක වාරිකාරාමය
 115, විජේරාම මාවත
 කොළඹ 7.

සංඥාපනය

අප බුදුන් සාරාසාකිකප් සුවහසෙකින් මතුයෙහි සුමෙධ නම් මහනවුසක් වූ අභ්‍යාධි සමවධානයෙන් යෙදී දිවතුරු බුදුන් පාමුල වැදගෙනව සංසාර ව්‍යාසනාපනතා සත්ති වර්ගයා කෙරෙහි කළ කරුණායෙන් අත්පත් නිවන් සුව හැරපියා ගොරබිරම සසරට වැද දස පැරැම් කුළුගන්වා තුසි පුරෙහි ඉපද එහි ආයු පමණින් වැසූ දෙවබඹුන් කළ අයදමින් මිනිස් ලොවූ ඉපද පස්මරුන් දිනා බුදු වූ දම්සක් පවත්වා පන්සාලිස් හවුරුද්දක් වැඩසිටූ සදහම් අමාවැසි වස්වමින් සුච්ඡි අසංඛ්‍යයක් සත්තියන් අමාමහනිවනින් සනසා අනුපාදිසෙස පරිනිර්වාණ ධාතුයෙන් පිරිනිව් කල්හි-

බුදුරදුන්ගේ පරිනිර්වාණසමයෙහි රැස්වූ සත් ලක්ෂයක් භික්ෂූන් කෙරෙහි සකසවීර වූ මහසුප් මහරහතුන් වහන්සේ ප්‍රමුඛ ත්‍රිවිද්‍යා ප්‍රතිසංවිදිප්‍රාප්ත පඤ්ඤා මහාක්ෂිණාසුවයන් විසින් දෙස කාල නිදනාදි විසින් විසිදසිව් සුඤ්ඤා ගෙයා වෙය්‍යාකරණ ගාථා උදන ඉතිවුත්තක ජාතක අබහුතධමම වෙදලල යන නවාඛන ශාස්තෘශාසන සභ්‍යාත ධම්මිතය, ව්‍යාස සුඤ්ඤාත අභිධාම යන පිටක වශයෙන්ද දීප මජ්ඣිම සංයුත අභිගුණාර බුදුක යයි ආගම හෙවත් නිකාය වශයෙන් ද විභාග කොට සධ්‍යායනා කරන ලද්දේය. ඒ ප්‍රථම සඛ්භිකාරක මහාකාශ්‍යප ස්ථවිර ප්‍රමුඛ වසිගණයා විසින් මෑ මේ මේ ධර්ම යෑ, මේ විනය යෑ, මේ ප්‍රථමාදි ත්‍රිවිධ බුද්ධවචන යෑ, මේ විනයාදි තුන් පිටක යෑ, මේ දීපනිකායාදි පඤ්ඤා නිකාය යෑ, මේ සුඤ්ඤා ගෙයාදි නවාඛනයෝ යෑ, මේ වතුරාසිති සහප්‍රභෙද වූ ධර්මසෑ නියෝ යෑ' යි ප්‍රභෙද තාක් ව්‍යවස්ථා කොට සඛ්භික වූයේ යි. එම තු ද ඔවුන් වහන්සේ විසින් මෑ අන්‍ය වූත් උදුන සංග්‍රහ, වර්ග සංග්‍රහ, පෙය්‍යාල සංග්‍රහ, එකකනිපාත දුකනිපාතාදි නිපාත සංග්‍රහ, සංයුත සංග්‍රහ, පණ්ණාසක සංග්‍රහාදි ත්‍රිපිටකයෙහි දක්නා ලැබෙන අනේකවිධ වූ සංග්‍රහ ප්‍රභේද ව්‍යවස්ථා කරන ලද්දේ ය. සංගීති කථායෙහි ලා දන මනා හැම විසාරයෙක් මෑ තෙවළායෙහි විශාරද වූ ආචාර්‍ය්‍ය පරවාහාර සිරි වර්ණණ භාහිප්පාණන් විසින් මහාවග්‍ගපාළියට ලියන ලද ප්‍රස්තාවනායෙන් ද, නිකායග්‍රන්ථයන් පිළිබඳ සංක්ෂිප්ත හැදින්වීම අභංගමෑ විද්‍යාවන්ද පරිවෙණාධිපති දක්ෂිණ ලංකායෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක මහතෙර-පාණන් විසින් සංයුතනිකාය ප්‍රථම භාගයෙහි ලියූ සංක්ෂිප්ත සංඥපනයෙන් ද දනගුණන් යි. මෙහි ලා සංයුතනිකාය පිළිබඳ අල්පමාත්‍ර විවරණයෙක් දක්වනු ලැබේ.

දේවතාදීන් අරභයා ඔවුන් පුළුවන් පැන විසදීමාදි විසින් වදළ ඔසතරණාදි සුත්‍රයන්ගේ ද නළවර්ගාදි වර්ගයන්ගේ ද සංයුතිය - සංගෙය අති සංගීතිය සංයුතනාගම නම් වෙයි. මේ සංයුතනාගමවරය සගාඨකවග්‍ග යෑ, නිදනවග්‍ග යෑ, බන්ධකවග්‍ග යෑ, සලායතනවග්‍ග යෑ, මහාවග්‍ග යෑ යි වර්ග පඤ්ඤාකයෙක් වෙයි. ඒ වර්ගයන්හි බැසගෙන සිටුනා සංයුතයෝ සුපනස් දෙනෙක් වෙති. සංයුතයන්හි පිවිසැගත්

අනාර වර්ගයේ දෙසිය අටවිසි දෙනෙක් පමණ වෙති. සංයුක්ත නිකායෙහි ලා සන්දහස්සත්සියදෙසැට සූත්‍ර කෙනෙක් වෙත්. තවද සංයුත්සහියෙහි ගණිත කුශලයන් විසින් ගණනා ලද බණවර සියයෙක් ඇත. අන්ධාක්‍ෂරපාද අනුෂ්ටුප් ජන්දසින් බැඳුණු ගාථා දෙසියසපනසෙක් බණවරෙකි. එහෙයින් විසිපන්දහස්සිය ගාථා කෙනෙක් සංයුත්සහියෙහි ඇත ඒ අක්‍ෂර විසින් අටලක්‍ෂ එකුන් විසිදහස් දෙසියයෙකි.

සංයුක්ත වශයෙන් සගාථක වග්ගයෙහි දෙවනාසංයුක්ත දෙවපුක්ත - කොසල- මාර- භික්‍ෂුනී- බ්‍රහ්ම- බ්‍රාහ්මණ- වඩ්ඪිස- වන- යක්ඛ- සකක සංයුක්ත' යයි එකොළොස් සංයුක්ත කෙනෙක් වෙති. එහි අන්තර වර්ගයේ විසි අට දෙනෙක් වෙත්.

නීදනවග්ගයෙහි අභිසමය සංයුක්ත ධාතු- අනමනග්ග- කසිප- ලාභසකකාර- රාහුල- ලක්ඛණ- ඔපම්ම- භික්‍ෂු සංයුක්ත' යයි නව සංයුක්ත කෙනෙකි. එහි අනාර වර්ග අටකියෙකි.

බන්ධක වග්ගයෙහි 'බන්ධසංයුක්ත රාධ- දිට්ඨි- ඔක්කන්තික- උප්පාද- කීලෙස- සාරිපුක්ත- නාග- සුපණ්ණ- ගන්ධබ්බ- වලාභක- වච්චගොතන- ක්ඛානසංයුක්ත' යයි තෙළෙස් සංයුක්ත කෙනෙක් වෙති, එහි අනාර වර්ග තිසක් වෙත්.

සලායනනවග්ගයෙහි වේදනා සංයුක්ත මාතුගාම- ජම්බුබාදක- සාමණ්ඩකානී- මොග්ගලලාන- විතන- ගාමණී- අසඬින- අබ්‍යාකත සංයුක්ත' යයි නව සංයුක්ත කෙනෙක් වෙති. එහි අනාර වර්ගයේ අටකීස් දෙනෙකි.

මහාවග්ගයෙහි 'මග්ගසංයුක්ත බොජ්ඣංග- සතිපට්ඨාන- ඉන්ද්‍රිය- සම්මානධාන- බල- ඉඬ්ඪිපාද- අනුරුඬ්ඪි- ක්ඛාන- ආනාපාන- සොනාපක්ඛි- සච්චි සංයුක්ත' යයි සංයුක්තයේ දෙළොස් දෙනෙකි. එහි අනාර වර්ගයේ සූපැත්තුවක් වෙත්. (පෙය්‍යාල හෙතෙයන් වර්ගසංඛ්‍යා දැක්වීමේ දී ග්‍රන්ථසංස්කාරකයන්ගේ අසමාන සටහන් ඇති බව පෙනේ.)

නිකාය ග්‍රන්ථයන්ගේ ගුණස්තව විසින් අසාධාරණ විශිෂ්ටතා දක්වන බුද්ධිසොසාවාරීන් වහන්සේ-

“සංයුක්තවග්ගපතිමණ්ඩිතස්ස- සංයුක්ත ආගමවරයස්ස
බුද්ධානුබුද්ධිසංවණ්ණිතස්ස- ඤාණප්පහෙදජනනස්ස” යි

දේවනා සංයුක්තා දි සංයුක්තයන්ගෙන් ද නළවර්ගා දි වර්ගයන්ගෙන් ද ප්‍රතිමණ්ඩිත වූ සංයුක්තාගමවරය අග්‍රශ්‍රාවකාදී ආයථියන් විසින් අපී සංවර්ණනා ගුණසංවර්ණනා වශයෙන් සංවර්ණිත යැ, නොහොත් සමාක් සම්බුද්ධියන් විසින් හා සංගායනාදි වශයෙන් අනුබුද්ධි වූ ශ්‍රාවකයන් විසිනුදු සංවර්ණිත යැ, පටිච්චසම්ප්පාදබන්ධායකනාදී කථා

බහුල වූ පවත්නා හෙයින් ගණිතඥයන් විභාවන කරනුයෙන් ඥානප්‍රභේද ජනනය කරනු වේ යයි වදාළහ. එසේ මෑ අවධානම නීතිමතයෙහි- “බහුකාරසස යනිතං විපසන්නා වාර නිපුණ බුද්ධිනං” යි රූපා රූප සම්මර්ශනයෙන් විදර්ශනාවාරයෙහි නිපුණ බුද්ධි ඇති යනින්ට බොහෝ උපකාර ඇති සේ සංයුක්තයට පොමනා කළාහ.

ඒ එසේ මැයි: ස්කන්ධ ධාතු ආයතන සත්‍ය ඉන්ද්‍රිය ප්‍රතිත්‍යාසප්‍රිත්පාද හෙද වූ පරමාත්මයන් නානාතයින් විභාග කළ නොයෙක් සියගණන් සුත්‍රයන්ගෙන් සංයුක්තාගමය සෑදී සිටියේය. එහෙයින් ඥානප්‍රභේදජනනයෙන් කල ප්‍රශංසා යෙදේ මෑ යි.

ත්‍රිපිටක සඤ්චය හෙළබසින් තබාලීම හුදු සිංහල ජනතාවගේ මෑ වැඩ සඳහා වෙයි. ශ්‍රීමත් ජෝන් කොතලාවල අගමැතිතුන්ගේ පාලන යුගයෙහි (1954) ප්‍රාරබ්ධ වූ එ මෑ සත්කායභිය අතීගරූ ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති උතුමාණන්ගේ පාලන යුගයෙහි නීතිමතවනු දැක්ම සතුටු දනවනු වෙයි. මේ ධර්මව්‍යාධ්‍යානයන් ඉගෙන උභය ලොකාසී සිද්ධිය සඳහා උත්සුක වෙන්වා’ යි අපගේ ආශංසනය වේ.

ලබුගම ලබ්‍යානන්දු
මහානායක ස්ථවිර

2525

1982. සැප්තැම්බර් මස, 5 වැනි දින
මොල්ලිගොඩ පුවවනොදය පිරිවෙනේදීය.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අභ්‍යන්තරව පවත්වාගෙන යාම, බලන්ගොඩ ආනන්දමෙහෙය මහානායක මහාසථවිචාරයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභ්‍යන්තර විද්‍යාවන්ද පරිවේණාධිපති, ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චරාචාර්ය, කෝදුගොඩ ශ්‍රී ඥානාලොක දක්ෂිණලක්ෂ්‍යයෙහි ප්‍රධාන සභානායක සථවිචාරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රවචනොදය පරිවේණාධිපති ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චර, ලඹුගම ශ්‍රී ලක්ෂ්‍යනන්ද—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසභානායක මහානායක සථවිචාරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කිරුළපන පූර්වාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්මපිටක, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීයපණ්ඩිත, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රඥාලොක—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසභානායක මහානායක සථවිචාරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධම්මාරාමාධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වෙඩරුවේ ශ්‍රී අනවමදර්ශී—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසභානායක මහානායක සථවිචාරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ — මාකඩවර, රෙවත පරිවේණාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සථවිචාරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිබ්බිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීයපණ්ඩිත, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥලක්ෂාර නායක සථවිචාරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්මපිටකයෙහි, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාචාර්ය, ශාසත්‍රාචාර්ය, රාජකීයපණ්ඩිත, ත්‍රිපිටකාචාර්ය උඩුවේ ජනානන්ද සථවිචාරයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලොක මාවතෙහි බෞද්ධාලොක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල—කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සභානායක නායක සථවිචාරයන් වහන්සේ.

සංකේත නිරූපණය

- සී 1. - පැල්මඩුල්ල මහාවිහාරයෙහි පුස්තකාල පොත
- සී 2. - ගාල්ල පරමානන්ද විහාරයෙහි පුස්තකාල පොත
- සීචු. - සිංහලාසාර මුද්‍රිත සංයුක්තනිකාය
- සා. - තායාසාර මුද්‍රිත සංයුක්තනිකාය
- මජ්ඣ. - බුරුමරට ජප්පසංගීතියෙහි සංයුක්තනිකාය
- PTS. - Pali Text Society Edition

THE PALI ALPHABET
IN SINHALA CHARACTERS
VOWELS

අ ා ආ ේ ඉ ෑ ඊ ි උ ී ඌ ු එ ෛ ඔ ේ

CONSONANTS

කka	ඛkha	ගga	ඝgha	ඞṅa			
චca	ඡcha	ජja	ඣjha	ඤṇa			
ටṭa	ඨṭha	ඳḍa	ඵṭha	ඥṇa			
තta	ථtha	දda	ධdha	නna			
ඵpa	ඵpha	ඞba	භbha	මma			
යya	රra	ලla	වva	සsa	හha	ළla	ආṇ
කka	කාkā	කීki	කීචkī	කුku	කූkū	කෙkē	කොkō
ඛkha	ඛාkhā	ඛීkhi	ඛීචkhī	ඛුkhu	ඛූkhū	ඛෙkhē	ඛොkhō
ගga	ගාgā	ගීgi	ගීචgī	ගුgu	ගූgū	ගෙgē	ගොgō

CONJUNCT-CONSONANTS

කකkka	ඤඤṅṅa	ත්‍රtra	මමmpha
කඛkkha	ඡඡcha	දදdda	මඞ, මඞ mba
කාkya	ඤඤca	ඳඳddha	මඞඞmbha
කීkri	ඤඤ ඡඡcha	ද්‍රdra	මඞඞmma
කචkva	ඤඤ ඡඡja	ඳඳ, ට්‍රdva	මඞඞmha
කභkhya	ඤඤඞṅṅjha	ධ්‍රධdhva	යය, යාyaya
කඵkhva	ඵඵṭṭa	භභnta	යාyha
ගගgga	ටට, ඵඵṭṭha	භභntha	ලලlla
ගඝggha	ඳඳඳḍa	ඤඤnda	ලාlya
ඞඞṅṅka	ඞඞඳḍḍa	ඤඤndha	ලාlha
ග්‍රgra	ඡඡඡඡṇṇa	නනnna	වඞ vha
ඞඞṅṅkha	ඡඡට්‍රṭṭa	නනnha	සසssa
ඞඞṅṅga	ඡඡට්‍රṭṭha	ප්‍රppa	සමsma
ඞඞṅṅgha	ඡඡඞ, ඞḍḍa	ප්‍රppha	සවsva
චචcca	තතtta	ඞඞbba	භභhma
චඡccha	ඡඡttha	ඞඞbbha	ඵඵvha
ඡඡjja	ඡඡtvā	ඵඵbra	ළළḷha
ඡඡjjjha		මමmpa	

ආ ා ආ ේ ඉ ෑ ඊ ි උ ී ඌ ු එ ෛ ඔ ේ

සංස්කෘත නිකායෝ

පඤ්චමහාගෙ - දුතියෝ බණෙඩා

මහාවග්ග (2) - විසය සූචි

7. ඉඤ්චපාදසංස්කෘතං 2 - 61

1. වාපාලවග්ගො 2-19

1. අපාර	සුක්කං	2 - 3
2. චිරඤ්ච	"	2 - 5
3. අරිය	"	4 - 5
4. නිබ්බිද	"	4 - 5
5. පදෙස	"	6 - 7
6. සමකක	"	6 - 7
7. භික්ඛු	"	8 - 9
8. අරහතා	"	8 - 9
9. ඤාණ	"	10 - 11
10. වෙනිය	"	10 - 17

2. පාසාදකප්පනවග්ගො 18-45

1. හෙතු	සුක්කං	18 - 23
2. මහපඵල	"	22 - 25
3. ඡන්ද	"	24 - 27
4. මොග්ගලාන	"	26 - 29
5. ප්‍රාණමණ	"	30 - 33
6. මහිඤ්චක	"	32 - 33
7. ඉඤ්චිධ	"	34 - 35
8. භික්ඛු	"	36 - 37
9. භාවනා	"	36 - 37
10. විභධන	"	38 - 45

3. අයොගුළවග්ගො 46 - 57

1. මග්ග	සුක්කං	46 - 47
2. අයොගුළ	"	46 - 49
3. භික්ඛු	"	48 - 49
4. සුද්ධක	"	50 - 51
5. ඵල	"	50 - 51
6. දුතියඵල	"	50 - 51
7. ආනන්ද	"	52 - 53
8. දුතියආනන්ද	"	52 - 53
9. සමඛුද්දර්ශන	"	52 - 53
10. දුතියසමඛුද්දර්ශන	"	54 - 55
11. මොග්ගලාන	"	54 - 57
12. තථාගත	"	56 - 57

විසය සූචි

4. ගඹාපෙයාලවග්ගො		58 - 59
පාවිතනිකතාදිසුඤ්ඤානි		58 - 59
5. අසමාදවග්ගො		58 - 59
තථාගතාදි සුඤ්ඤානි		58 - 59
6. බලකරණියවග්ගො		58 - 59
බලාදි සුඤ්ඤානි		58 - 59
7. එසනාවග්ගො		60 - 61
එසනාදි සුඤ්ඤානි		60 - 61
8. ඔසවග්ගො		60 - 61
ඔසාදි සුඤ්ඤානි		60 - 61
උභිමහාගීය සුඤ්ඤානං		60 - 61
8. අනුරුද්ධ සංයුක්තං 62 - 83		
1. රහොගතවග්ගො 62 - 77		
1. රහොගත සුඤ්ඤානං	..	62 - 67
2. දුතියරහොගත	..	66 - 69
3. සුතනු	..	68 - 69
4. කණ්ඩකී	..	70 - 71
5. දුතියකණ්ඩකී	..	70 - 71
6. තතියකණ්ඩකී	..	72 - 73
7. තණ්හකඛය	..	72 - 73
8. සලලාගාර	..	72 - 75
9. අඹපාලි	..	74 - 75
10. ගිලාන	..	76 - 77
2. සහසුවග්ගො 78 - 83		
1. සහසු සුඤ්ඤානං	..	78 - 79
2. ඉභ්බිවිධ	..	78 - 79
3. දිබ්බසොත	..	78 - 79
4. වෙතොපරිය	..	80 - 81
5. ඨාන	..	80 - 81
6. කමම	..	80 - 81
7. සබ්බසුගාමීනී	..	80 - 81
8. අමනකධාතු	..	80 - 81
9. නානාධිවුත්තක	..	80 - 81
10. ඉඤ්ඤිය	..	82 - 83
11. කුඨාන	..	82 - 83
12. පුඤ්ඤනිවාස	..	82 - 83
13. දිබ්බකඤ්ඤි	..	82 - 83
14. ආසවකඛය	..	82 - 83

විසය සූචි

9. ක්‍රියානු සංග්‍රහය 84 - 89

1. ගවගායනාදි පුස්තක	84 - 85
2. අපමාදවගො 86 - 87	86 - 87
3. බලකරණියවගො 86 - 87	86 - 87
4. එසනාවගො 86 - 87	86 - 87
5. ඔසවගො 88 - 89	88 - 89

10. ආනාපාන සංග්‍රහය 90 - 137

1. එකධම්මවගො 90 - 111	
1. එකධම්ම පුස්තක	90 - 93
2. බොජ්ඣංග	92 - 93
3. සුඛක	92 - 93
4. එල	94 - 95
5. දුතියඑල	94 - 95
6. අර්ධ	96 - 97
7. කප්පින	96 - 99
8. දීප	98 - 103
9. අසුභ	104 - 107
10. කිලබ්ඵ	106 - 111
2. ආනාද්වගො 112 - 137	
1. ඉච්චානධ්මල පුස්තක	112-113
2. කච්චිය	114-119
3. ආනාද්ව	118-125
4. දුතියආනාද්ව	126-127
5. භික්ඛු	126-129
6. දුතියභික්ඛු	128-135
7. සංයොජන	136-137
8. අනුසය	136-137
9. අධාන	136-137
10. ආසවකඛය	136-137

විසය සූචි

11. සොතාපතනිසංයුතං 138 – 259

1. වෙළඳවාරවග්ගො 138 – 167

1.	රාජ	සුතං	138-139
2.	බ්‍රහ්මවරියොගධ	„	140-141
3.	දීඝාචුඋපාසක	„	140-145
4.	සාරිපුත්ත	„	144-145
5.	දුතියසාරිපුත්ත	„	146-147
6.	උපතී	„	146-153
7.	වෙළඳාචාරොයා	„	154-161
8.	ගිඤ්ජකාවසථ	„	160-163
9.	දුතියගිඤ්ජකාවසථ	„	162-163
10.	තනියගිඤ්ජකාවසථ	„	164-167

2. රාජකාරාමවග්ගො 168 – 181

1.	සහසක	සුතං	168-169
2.	බ්‍රාහ්මණ	„	168-169
3.	ආනන්ද	„	170-173
4.	දුග්ගතී	„	172-173
5.	චිතීපාත	„	172-173
6.	මිත්තාමච්ච	„	172-175
7.	දුතියමිත්තාමච්ච	„	174-175
8.	දෙවචාරික	„	176-177
9.	දුතියදෙවචාරික	„	178-177
10.	තනියදෙවචාරික	„	178-181

3. සරකානිවග්ගො 182 – 217

1.	මහානාම	සුතං	182-185
2.	දුතියමහානාම	„	184-187
3.	තනියමහානාම	„	186-191
4.	සරකානී	„	190-195
5.	දුතියසරකානී	„	196-201
6.	අනාථපිණ්ඩික	„	200-207
7.	දුතියඅනාථපිණ්ඩික	„	208-211
8.	තනියඅනාථපිණ්ඩික	„	201-215
9.	භික්ඛු	„	214-215
10.	නන්දක	„	214-217

විසය සූචි

4. පුඤ්ඤාභියඤ්චග්ගො 218 - 231

1.	අභියඤ්ච	සුඤ්ඤා	218-219
2.	දුතියාභියඤ්ච	218-219
3.	තනියාභියඤ්ච	220-221
4.	දෙවපද	220-221
5.	දුතියදෙවපද	222-223
6.	සභාගත	222-225
7.	මහානාම	224-227
8.	වසස	226-227
9.	කාලිගොධා	226-229
10.	නන්දිය	228-231

5. සගාථපුඤ්ඤාභියඤ්චග්ගො 232 - 241

1.	අසමඛියා	සුඤ්ඤා	232 - 233
2.	දුතියඅසමඛියා	234 - 235
3.	තනියඅසමඛියා	236 - 237
4.	අධථ	236 - 237
5.	දුතියඅධථ	238 - 239
6.	සුද්ධක	238 - 239
7.	නන්දිය	238 - 239
8.	හද්දිය	240 - 241
9.	මහානාම	240 - 241
10.	අඛිය	240 - 241

6. සප්පඤ්චග්ගො 242 - 255

1.	සගාථක	සුඤ්ඤා	242 - 243
2.	වසසංචුක්ඛ	242 - 245
3.	ධම්මදිනක	244 - 247
4.	භිලාන	246 - 253
5.	ඵල	252 - 253
6.	දුතියඵල	252 - 253
7.	තනියඵල	252 - 253
8.	චතුක්ඛඵල	254 - 255
9.	පටිලාභ	254 - 255
10.	වඩ්ඪි	254 - 255
11.	වෙපුලල	254 - 255

විසය සූචි

7. මහාපඤ්ඤාවග්ගො 256 - 259

1.	මහාප ඤ්ඤා	සුඤ්ඤා	256-257
2.	පුටුපඤ්ඤා	256-257
3.	විපුලපඤ්ඤා	256-257
4.	ගම්භිරප ඤ්ඤා	256-257
5.	අසාමනිතප ඤ්ඤා	256-257
6.	භූරිපඤ්ඤා	256-257
7.	පඤ්ඤාබාහුලල	256-257
8.	සීසප ඤ්ඤා	258-259
9.	ලහුපඤ්ඤා	258-259
10.	භාසුපඤ්ඤා	258-259
11.	ජවනප ඤ්ඤා	258-259
12.	තිකඛප ඤ්ඤා	258-259
13.	නිවෙධිකප ඤ්ඤා	258-259

12. සඨපසංයුඤ්ඤා 260 - 361

1. සමාධිවග්ගො 260 - 269

1.	සමාධි	සුඤ්ඤා	260-261
2.	පච්චලලාන	260-261
3.	කුලපුඤ්ඤා	260-263
4.	දුතියකුලපුඤ්ඤා	262-263
5.	සමණව්‍යාභිමණ	262-263
6.	දුතියසමණව්‍යාභිමණ	264-265
7.	චිතකක	264-265
8.	චිත්තා	266-267
9.	විග්‍රහාභිකකථා	266-267
10.	තිරව්ජානකථා	268-269

3. ධම්මවක්කපචක්කනවග්ගො 270-285

1.	ධම්මවක්කපචක්කන	සුඤ්ඤා	270-275
2.	තථාගත	274-277
3.	බජච	276-279
4.	ආයතන	278-279
5.	ධාරණ	278-281
6.	දුතියධාරණ	280-283
7.	අවිජ්ජා	282-283
8.	විජ්ජා	284-285
9.	සංකාසන	284-285
10.	තථ	284-285

විසය සූචි

3. කොටිගාමවග්ගො 286 - 293

1.	කොටිගාම	සුඤ්ඤා	286-287
2.	දුතියකොටිගාම	„	286-289
3.	අභිසම්බුද්ධ	„	288-289
4.	අරහන්ත	„	288-289
5.	ආසවකඛය	„	290-291
6.	මිත්ත	„	290-291
7.	තථ	„	290-291
8.	ලොක	„	290-291
9.	පරිඤ්ඤායා	„	292-293
10.	ගවමපති	„	292-295

4. සිංසපාවග්ගො 294 - 305

1.	සිංසපා	සුඤ්ඤා	294-293
2.	බද්දිර	„	294-297
3.	දණ්ඩ	„	296-297
4.	වෙල	„	296-297
5.	සත්තිසත	„	298-299
6.	පාණ	„	298-299
7.	සුරියුපම	„	300-301
8.	දුතියසුරියුපම	„	300-301
9.	ඉඤ්චිල	„	302-303
10.	වාද	„	304-305

5. පපාතවග්ගො 306- 323

1.	විනායා	සුඤ්ඤා	306-309
2.	පපාත	„	308-311
3.	පරිලාභ	„	312-313
4.	කුටාගාර	„	314-315
5.	වාල	„	314-317
6.	අක්කාර	„	316-319
7.	ඡිත්තල	„	318-319
8.	දුතියඡිත්තල	„	320-321
9.	සිතෙරු	„	320-323
10.	දුතියසිතෙරු	„	322-323

විසය සූචි

6. අභිසමයවග්ගො 324 - 331

1.	නවසීඛා	සුඤ්ඤා	324-325
2.	පොඤ්ඤා	324-325
3.	සමෙහෙස	324-325
4.	දුතියසමෙහෙස	326-327
5.	පඨවී	326-327
6.	දුතියපඨවී	326-327
7.	සමුද්ද	328-329
8.	දුතියසමුද්ද	328-329
9.	පඛන්දපම	328-329
10.	දුතියපඛන්දපම	330-331

7. ආමකධක්ඛණපෙය්‍යාලවග්ගො 332 - 337

1.	අක්ඛණ	සුඤ්ඤා	332-333
2.	පච්චන්ත	332-333
3.	පක්ඛණ	332-333
4.	සුරාමෙරය	334-335
5.	මිදකඡ	334-335
6.	මනෙතය්‍ය	334-335
7.	පෙතෙතය්‍ය	334-335
8.	සාමක්ඛණ	334-335
9.	මුත්ඛණ	336-337
10.	අපවාසී	336-337

8. දුතියආමකධක්ඛණපෙය්‍යාලවග්ගො 338 - 341

1.	පාණානිපාත	සුඤ්ඤා	338-339
2.	අදික්ඛාදන	338-339
3.	කාමෙසුච්චිකාර	338-339
4.	මුසාවාද	338-339
5.	පිසුනවාචා	338-339
6.	ඵරුසවාචා	338-339
7.	සමෙපපලාප	340-341
8.	බිජගාම	340-341
9.	විකාලභොජන	340-341
10.	විලෙපන	340-341

9. තතියආමකධක්ඛණපෙය්‍යාලවග්ගො 342 - 345

1.	නවවග්ගිත	සුඤ්ඤා	342 - 343
2.	උච්චාසයන	342 - 343
3.	ජාතරූප	342 - 343
4.	ආමකධක්ඛණ	342 - 343
5.	ආමකමංස	342 - 343
6.	කුමාරික	344 - 345
7.	දසිදස	344 - 345
8.	අපෙළුක	344 - 345
9.	කුකුචසුකර	344 - 345
10.	වළවා	344 - 345

විසය සූචි

10. චතුස්ආමකධර්මපෙය්‍යාලවග්ගො 346 - 349

1.	බෙහෙවත්ථු සුභං	346-347
2.	කයවි සකය	„	..	346-347
3.	දුතෙය්‍ය	„	..	346-347
4- 6.	තුලාකුටාදි සුභ්‍රානි	346-347
7- 9.	උකකාටනාදි	„	..	346-347
10-15.	ඡේදනාදි	„	..	348-349

11. පඤ්චගතිපෙය්‍යාලවග්ගො 350 - 361

1.	මනුසුඤ්චි	සුභං	350 - 351
2.	දුතියමනුසුඤ්චි	„	350 - 351
3.	තතියමනුසුඤ්චි	„	350 - 351
4.	චතුස්මනුසුඤ්චි	„	350 - 351
5.	පඤ්චමනුසුඤ්චි	„	352 - 353
6.	ඡට්ඨමමනුසුඤ්චි	„	352 - 353
7.	දෙවච්චි	„	352 - 353
8.	දුතියදෙවච්චි	„	352 - 353
9.	තතියදෙවච්චි	„	352 - 353
10.	චතුස්සදෙවච්චි	„	352 - 353
11.	පඤ්චදෙවච්චි	„	354 - 355
12.	ඡට්ඨදෙවච්චි	„	354 - 355
13.	නිරයච්චි	„	354 - 355
14.	දුතියනිරයච්චි	„	354 - 355
15.	තතියනිරයච්චි	„	354 - 355
16.	චතුස්නිරයච්චි	„	354 - 355
17.	පඤ්චනිරයච්චි	„	356 - 357
18.	ඡට්ඨනිරයච්චි	„	356 - 357
19.	නිරව්ජානච්චි	„	356 - 357
20.	දුතියනිරව්ජානච්චි	„	356 - 357
21.	තතියනිරව්ජානච්චි	„	356 - 357
22.	චතුස්නිරව්ජානච්චි	„	356 - 357
23.	පඤ්චනිරව්ජානච්චි	„	358 - 359
24.	ඡට්ඨනිරව්ජානච්චි	„	358 - 359
25.	පෙක්ඛිච්චි	„	358 - 359
26.	දුතියපෙක්ඛිච්චි	„	358 - 359
27.	තතියපෙක්ඛිච්චි	„	358 - 359
28.	චතුස්පෙක්ඛිච්චි	„	358 - 359
29.	පඤ්චපෙක්ඛිච්චි	„	360 - 361
30.	ඡට්ඨපෙක්ඛිච්චි	„	360 - 361

සමතං.

සුභගන්තපිටකේ
සිංහලනිකායෝ
පඤ්චමො භාගො—දුතියො කණ්ඩො
මහාවග්ගො

සුභනග්නපිටකෙ

සිංහුතනනිකායො

පඤ්චමහාගෙ - දුතියො කණ්ඩො

මහාවග්ගො

7. ඉඤ්චපාදසංසුතනං

1. වාපාලවග්ගො

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සමමා සමුද්ධස්ස.

7. 1. 1

අපාර සුතතං

3123. සාවකපීයං:

චත්තාරො මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්චපාද භාවිතා බහුලීකතා අපාරා පාරං¹ ගමනාය සංචත්තන්ති. කතමෙ චත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භිතඤ්ච ජන්දසමාධිපධානසඤ්චාරසමන්තාගතං ඉඤ්චපාදං භාවෙති. චිරියසමාධිපධානසඤ්චාරසමන්තාගතං ඉඤ්චපාදං භාවෙති. චිත්තසමාධිපධානසඤ්චාරසමන්තාගතං ඉඤ්චපාදං භාවෙති. වීමංසාසමාධිපධානසඤ්චාරසමන්තාගතං ඉඤ්චපාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරො ඉඤ්චපාද. භාවිතා බහුලීකතා අපාරා පාරං ගමනාය සංචත්තන්ති.

7. 1. 2

චිරදා සුතතං

3124. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, චත්තාරො ඉඤ්චපාද චිරදා, චිරදො තෙසං අරියො මග්ගො සම්පාදුකඛකඛයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, චත්තාරො ඉඤ්චපාද ආරදා, ආරදො තෙසං අරියො මග්ගො සම්පාදුකඛකඛයගාමී. කතමෙ චත්තාරො:

1. අපරාපරං - සී 1, 2.

සූත්‍රානුකූල චිකිත්සායෝගී

සංයුක්තනිකාය

පඤ්චමහාගයෙහි - දෙවන කාණ්ඩය

මහාවර්ගය

7. ඉද්ධිපාදසංයුක්තය

1. වාපාලවර්ගය

ඒ භාග්‍යාවත් අතීත් සමමා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා.

7. 1. 1

අපාර සූත්‍රය

3123. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, මේ සතර ඉද්ධිපාද කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මෙතෙරින් එතෙරට යනු පිණිස පවත්නාහ. කවර සතරදෙනෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ඡන්ද්‍රය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන් සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වියඝිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන් සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. විත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන් සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන් සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ ඉද්ධිපාද සතර වඩනා ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මෙතෙරින් එතෙර යනු පිණිස පවත්නාහ යි.

7. 1. 2

විරද්ධ සූත්‍රය

3124. මහණෙනි, යම් කෙනෙකුත් විසින් සිටු ඉඳුපා වරදවන ලදහු නම් ඔවුන් විසින් මැනැවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මභ වරදවන ලද්දේ ය. මහණෙනි, යම්කිසි කෙනෙකුත් විසින් සිටු ඉඳුපා අරඹන ලදහු නම් ඔවුන් විසින් මැනැවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මභ අරඹන ලද්දේ ය. කවර සතරෙක් ද යත්:

ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිාරසමනනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- විනසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධාන සඛිාරසමනනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, ඉමෙ වනනාරො ඉඤ්චාද චිරඤ්ඤා, චිරඤ්ඤා තෙසං අරියො මග්ගො සමමාදුක්ඛකඛයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, ඉමෙ වනනාරො ඉඤ්චාද ආරඤ්ඤා, ආරඤ්ඤා තෙසං අරියො මග්ගො සමමාදුක්ඛකඛයගාමීති.

7. 1. 3

අරිය සුක්කං

3125. වනනාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා අරියා නිය්‍යානිකා නිය්‍යානී තසකරස්ස සමමාදුක්ඛකඛයාය. කතමෙ වනනාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිාරසමනනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- විනසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසඛිාරසමනනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. ඉමෙ ටො භික්ඛවෙ, වනනාරො ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා අරියා නිය්‍යානිකා නිය්‍යානී තසකරස්ස සමමාදුක්ඛකඛයායාති.

7. 1. 4

නිබ්බද සුක්කං

3126. වනනාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා එකනනනිබ්බදය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමෙබ්බාධාය නිබ්බානාය සංවත්තකානී. කතමෙ වනනාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිාරසමනනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති -පෙ- විරියසමාධි -පෙ- විනසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසඛිාරසමනනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. ඉමෙ ටො භික්ඛවෙ, වනනාරො ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා එකනනනිබ්බදය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමෙබ්බාධාය නිබ්බානාය සංවත්තකානීති.

මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වියඛිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, යම් කෙනකුත් විසින් මේ සතර සාද්ධිපාදයෝ වරදවන ලදහු නම් ඔවුන් විසින් මැනැවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මභ වරදවන ලද්දේ ය. මහණෙනි යම් කෙනකුත් විසින් මේ සතර සාද්ධිපාදයෝ අරඹන ලදහු නම් ඔවුන් විසින් මැනැවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මභ අරඹන ලද්දේ යි.

7. 1. 3

අරිය සූත්‍රය

3125. මහණෙනි, ආයඛී වූ නෛයඛාණික වූ මේ සාද්ධිපාදයෝ සතරදෙන වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු ඒ අනුව පිළිපත්තහු මැනැවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවත්. කවර සතරදෙනෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වියඛිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, ආයඛී වූ නෛයඛාණික වූ මේ සිවු ඉද්ධිපා වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ඒ අනුව පිළිපත්තහු මැනැවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවා යි.

7. 1. 4

නිබ්බද සූත්‍රය

3126. මහණෙනි, මේ චතුර්ද්ධිපාද වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ඒකාන්ත නිර්වේදය විරාගය නිරොධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤා සමෛධිය නිවාණය පිණිස පවතී. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වියඛිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා .. විකාය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉද්ධිපා වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ඒකාන්තනිර්වේදය විරාගය නිරොධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤා සමෛධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී යි.

7. 1. 5

පදෙස සුත්තං

3127. යෙ හි කෙවී භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉද්ධිපපදෙසං අභිනිප්ථාදෙසුං, සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනා. යෙ හි කෙවී භික්ඛවෙ, අනාගතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉද්ධිපපදෙසං අභිනිප්ථාදෙසුං, සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනා. යෙ හි කෙවී භික්ඛවෙ, එතරහි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉද්ධිපපදෙසං අභිනිප්ථාදෙත්තී, සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනා. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- වින්තසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙ හි කෙවී භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉද්ධිපපදෙසං අභිනිප්ථාදෙසුං -පෙ- අභිනිප්ථාදෙසුං, -පෙ- අභිනිප්ථාදෙත්තී -පෙ- අභිනිප්ථාදෙත්තී සබ්බෙ තෙ ඉමෙසං යෙව චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනාති.

7. 1. 6

සමත්ත සුත්තං

3128. යෙ හි කෙවී භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමත්තං ඉද්ධිං අභිනිප්ථාදෙසුං, සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනා. යෙ හි කෙවී භික්ඛවෙ, අනාගතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමත්තං ඉද්ධිං අභිනිප්ථාදෙසුං, සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනා. යෙ හි කෙවී භික්ඛවෙ, එතරහි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමත්තං ඉද්ධිං අභිනිප්ථාදෙත්තී, සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනා. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- වින්තසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙ හි කෙවී භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමත්තං ඉද්ධිං අභිනිප්ථාදෙසුං -පෙ- අභිනිප්ථාදෙසුං, -පෙ- අභිනිප්ථාදෙත්තී සබ්බෙ තෙ ඉමෙසං යෙව චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනාති.

7. 1. 5

පදෙස සූත්‍රය

3127. මහණෙනි, අතීතයෙහි යමකිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදු පෙදෙසක් නිපදවූහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින් එසේ වූහ. බහුල කළ බැවින් එසේ වූහ. මහණෙනි, මතු කල යමකිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදු පෙදෙසක් නිපදවන්නාහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. මහණෙනි, දැන් යමකිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදු පෙදෙසක් නිපදවත් නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. කවර සිටු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ ජන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වීර්යය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යමකිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදුපෙදෙසක් නිපදවූහු නම් ... නිපදවන්නාහු නම් ... නිපදවත් නම් ඒ සියල්ලෝ මේ සිටු ඉදුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් එසේ වෙත් යි.

7. 1. 6

සමත්ත සූත්‍රය

3128. මහණෙනි, ඉකුත් කල යමකිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදුමුළුල්ල නිපදවූහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. මහණෙනි, මතු කල යම කිසි මහණ නෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදුමුළුල්ල නිපදවන්නාහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. මහණෙනි, දැන් යම කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදු මුළුල්ල නිපදවත් නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. කවර සිටු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ ජන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වීර්යය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා .. චිත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදුමුළුල්ල නිපදවූහු නම් ... නිපදවන්නාහු නම් .. නිපදවත් නම් ඒ සියල්ලෝ මේ සිටු ඉදුපා ම වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින් යි.

7. 1. 7

භික්ඛු සුත්තං

3129. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොච්චුක්ඛිං පඤ්ඤව්චුක්ඛිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහරිංසු. සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තො. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අනාගතමද්ධානං භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොච්චුක්ඛිං පඤ්ඤව්චුක්ඛිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහරිස්සන්ති සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තො. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙ, එතරභි භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොච්චුක්ඛිං පඤ්ඤව්චුක්ඛිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහරන්ති, සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තො. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොච්චුක්ඛිං පඤ්ඤව්චුක්ඛිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහරිංසු -පෙ- විහරිස්සන්ති -පෙ- විහරන්ති සබ්බෙ තෙ ඉමෙසං යෙව චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තොති.

7. 1. 8

අරහන්ත සුත්තං

3130. චක්ඛාරො මෙ භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාද. කතමෙ චක්ඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චක්ඛාරො ඉද්ධිපාද. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තො තථාගතො අරහං සම්මා සම්බුද්ධොති වුච්චති.

7. 1. 7

භික්ඛු සූත්‍රය

3129. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් ආසුච්ඤ්ඤා කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍රදූමියෙහි ම තමන් විසින් වෙසෙසින් දැන පසක් කොට ඵයට පැමිණ වුසුහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් ආසුච්ඤ්ඤා කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵල සමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍රදූමියෙහි ම තමන් විසින් වෙසෙසින් දැන පසක් කොට ඵයට පැමිණ වෙසෙන්නාහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි. මහණෙනි, දැන් යම් කිසි මහණ කෙනෙක් ආසුච්ඤ්ඤා කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍රදූමියෙහි ම තමන් විසින් වෙසෙසින් දැන පසක් කොට ඵයට පැමිණ වෙසෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි. කවර සිටු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වීර්යය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විතනය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් ආසුච්ඤ්ඤා කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍රදූමියෙහි ම තමන් විසින් වෙසෙසින් දැන පසක් කොට ඵයට පැමිණ වුසුහු නම් ... වෙසෙන්නාහු නම් ... වෙසෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ මේ සිටු ඉදුපා ම වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි යි.

7. 1. 8

අරහත්ත සූත්‍රය

3130. මහණෙනි, මේ ඉදුපා සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වීර්යය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විතනය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, මොහු සිටු ඉදුපා යි. මහණෙනි, මේ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ අරහත් සමාක් සම්බුද්ධ ය යි කියනු ලැබේ යි.

7. 1. 9

ඤාණ සුත්තං

3131. අයං ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුප්පතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදි. සො ඛො පනායං ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙ භාවෙතබ්බොති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ- භාවිතොති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුප්පතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

අයං විරියසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුප්පතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. සො ඛො පනායං විරියසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙ භාවෙතබ්බොති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ- භාවිතොති මෙ භික්ඛවෙ පුබ්බෙ අනනුසුප්පතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

අයං වික්ඛසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුප්පතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. සො ඛො පනායං වික්ඛසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙ භාවෙතබ්බොති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ- භාවිතොති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුප්පතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

අයං වීමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුප්පතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. සො ඛො පනායං වීමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙ භාවෙතබ්බොති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ- භාවිතොති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුප්පතෙසු ධම්මෙසු වකඤ්චං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදිති.

7. 1. 10

වෙතීය සුත්තං

3132. එකං සමයං භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවනෙ කුටාභාරසාලායං. අථ ඛො භගවා පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙකා පක්ඛවීවරමාදය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසී. වෙසාලියං පිණ්ඩාය වරිකා පච්ජාහත්තං පිණ්ඩපාතපටිකකන්තො ආයසමන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි: “ගණකාහි ආනන්ද, නිසීදනං යෙන වාපාලං වෙතීයං¹ තෙනුපසඬකමිසසාම² දිවාචිභාරායා”ති. “එවං භන්තො”ති ඛො ආයසමා ආනන්දෙ භගවතො පටිසුඤ්ඤා නිසීදනං ආදය භගවන්තං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධි. අථ ඛො භගවා යෙන වාපාලං වෙතීයං තෙනුපසඬකමි. උපසඬකමිකා පඤ්ඤානෙ ආයනෙ නිසීදි. ආයසමාපි ඛො ආනන්දෙ භගවන්තං අභිවාදෙකා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීදන්තං ඛො ආයසමන්තං ආනන්දං භගවා එතදවොච:

1. වාපාලවෙතීයං - සතා,
 2. තෙනුපසංකමිසසාමී - සීඉ.

7. 1. 9

ඤාණ සූත්‍රය

3131. මහණෙනි, මේ ජන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් භා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාද ය යි පෙර නොඇසු විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ ජන්දසමාධිපධානයඛාරසමන්තාගත ඉද්ධිපාදය වැඩියයුතු යි මට ... මහණෙනි ... වඩන ලදැ යි පෙර නොඇසු විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ විරියසමාධිපධානයඛාරසමන්තාගත ඉද්ධිපාදය යි පෙර නො ඇසු විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ විරියසමාධිපධානයඛාරසමන්තාගත ඉද්ධිපාදය වැඩියයුතු යි මට ... මහණෙනි ... වඩන ලදැ යි පෙර නොඇසු-විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ වින්තසමාධිපධානයඛාරසමන්තාගත ඉද්ධිපාදය යි පෙර නොඇසු විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ වින්තසමාධිපධානයඛාරසමන්තාගත ඉද්ධිපාදය වැඩියයුතු යි මට ... මහණෙනි ... වඩන ලදැ යි පෙර නො ඇසු විරු දහමිහි මට ඇස පහළ ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ වීමංසාසමාධිපධානයඛාරසමන්තාගත ඉද්ධිපාදය යි පෙර නො ඇසු විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ වීමංසාසමාධිපධානයඛාරසමන්තාගත ඉද්ධිපාදය වැඩියයුතු ය යි මට ... මහණෙනි, වඩන ලදැ යි පෙර නො ඇසු විරු දහමිහි ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. මට පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ වී ය යි.

7. 1. 10

වේනිය සූත්‍රය

3132. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්භූවර සමීපයෙහි මහවෙනෙහි කුටාගාරශාලායෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන පිඬු පිණිස විසල්පුර පිවිසි සේක. විසල්පුර පිඬු පිණිස හැසිර පසුබත පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකි සේක: “ආනන්දය, නිසීදනය ගනු. වාපාල සෑය කරා දිවාචිහරණය පිණිස යමහ” යි ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරුන් ඇමතු සේක. “වහන්ස එසේ ය” යි ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් අස්වා නිසීදනය රැගෙන පසුපස භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අනුගමන් කළහ. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වාපාල සෑය වෙත එළඹී සේක. එළඹී පනවන ලද අස්නෙහි වැඩහුන් සේක. ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවෝ ද භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ වැඳ එක්ත්පසෙක හුන්හ. එක්ත්පසෙක හුන් අනඳ තෙරණුවන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙල වදළ සේක:

රමණියා ආනන්ද, වෙසාලී, රමණියං උදෙනං වෙතියං, රමණියං ගොතමකං වෙතියං, රමණියං සක්කමං වෙතියං, රමණියං බහුසුත්තං වෙතියං, රමණියං සාරන්දදං වෙතියං, රමණියං වාපාලං වෙතියං. යසස කසසවී ආනන්ද, ඉමෙ වක්ඛාරො ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා යානීකතා වස්ථුකතා අනුඤ්චිතා පරිචිතා සුසමාරඤ්ඤා. සො ආකඛබ්බමානො කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍ය කප්පාවසෙසං වා. තථාගතස්ස ඛො ආනන්ද, වක්ඛාරො ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා යානීකතා වස්ථුකතා අනුඤ්චිතා පරිචිතා සුසමාරඤ්ඤා. ආකඛබ්බමානො ආනන්ද, තථාගතො කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍ය කප්පාවසෙසං වානී. එවමපි ඛො ආයසමා ආනන්දෙ භගවතා ඔළාරිකෙ නිමිඤ්ඤෙ කඤ්චරමානෙ ඔළාරිකෙ ඔභාසෙ කඤ්චරමානෙ නාසකඛි පටිච්ඡක්ඛිතුං. න භගවන්තං යාවි “තිට්ඨතු භනෙත, භගවා කප්පං, තිට්ඨතු සුගතො කප්පං, බහුජනභිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අඤ්ඤාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සාන”තඛී. යථා තං මාරෙන පරිසුඤ්චිතවිකෙතො.

[දුතියමි ඛො භගවා ආයසමානං ආනන්දං එතදවොච: “රමණියා ආනන්ද, වෙසාලී -පෙ- තතියමපි ඛො භගවා ආයසමානං ආනන්දං එතදවොච: “රමණියා ආනන්ද වෙසාලී, රමණියං උදෙනං වෙතියං, රමණියං ගොතමකං වෙතියං, රමණියං සක්කමං වෙතියං, රමණියං බහුසුත්තං වෙතියං, රමණියං සාරන්දදං වෙතියං, රමණියං වාපාලං වෙතියං. යසස කසසවී ආනන්ද, වක්ඛාරො ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා යානීකතා වස්ථුකතා අනුඤ්චිතා පරිචිතා සුසමාරඤ්ඤා. සො ආකඛබ්බමානො ආනන්ද, කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍ය, කප්පාවසෙසං වා. තථාගතස්ස ඛො ආනන්ද, වක්ඛාරො ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා යානීකතා වස්ථුකතා අනුඤ්චිතා පරිචිතා සුසමාරඤ්ඤා, ආකඛබ්බමානො ආනන්ද, තථාගතො කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍ය කප්පාවසෙසං වානී.

එවමපි ඛො ආයසමා ආනන්දෙ භගවතා ඔළාරිකෙ නිමිඤ්ඤෙ කඤ්චරමානෙ ඔළාරිකෙ ඔභාසෙ කඤ්චරමානෙ නාසකඛි පටිච්ඡක්ඛිතුං. න භගවන්තං යාවි: “තිට්ඨතු භනෙත භගවා කප්පං තිට්ඨතු සුගතො කප්පං බහුජනභිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අඤ්ඤාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සාන”තඛී. යථා තං මාරෙන පරිසුඤ්චිතවිකෙතො.^{1]}

1. න දීඝසතෙ'ය. පාඨො ඕ 1 2 පොඤ්ඤෙසු

ආනන්දය, විසල්පුර සිත්කලු ය. උදෙන සෑය සිත්කලු ය. ගොතමක සෑය සිත්කලු ය. සත්තමබ සෑය සිත්කලු ය. බහුපුත්ත සෑය සිත්කලු ය. සාරන්දද සෑය සිත්කලු ය. වාපාල සෑය සිත්කලු ය. ආනන්දය, යම් කිසිවකු විසින් මේ සිටු සාද්ධිපාදයෝ වඩන ලද්දහු පුනපුනා කරන ලද්දහු යානයක් මෙන් කරන ලද්දහු වාස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දහු අනුෂ්ඨිත වූවාහු පුරුදු කරන ලද්දහු මැනැවින් අරඹන ලද්දහු වෙද්ද, හෙතෙමේ කැමති වන්නේ නම් ආයුෂ්-කල්පයක් (සියවසක්) හෝ එයට මඳක් වැඩි කලක් හෝ සිටුනේ ය. ආනන්දය, තරාගතයන් විසින් සිටු සාද්ධිපාදයෝ වඩන ලදහ, බහුල කරන ලදහ, යානයක් මෙන් කරන ලදහ, වාස්තුවක් මෙන් කරන ලදහ, අනුෂ්ඨිතයහ, පරිචිතයහ, සුසමාරබධයහ. ආනන්දය, කැමති වන්නේ නම් තරාගත තෙමේ කපක් හෝ එයට මඳක් වැඩි කලක් හෝ සිටුනේ යි. මෙසේත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ඖදරික නිමිති කරන කල්හි පැහැදිලි හෙලිකිරීම් කරන කල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ මරු විසින් මැඩ ගන්නා ලද අත් පුහුදුන් කෙනකු මෙන් තුමුන් පිළිවිදිනට නො හැකි වූහ. “වහන්ස, බොහෝ දෙනාට හිත පිණිස බොහෝ දෙනාට සුව පිණිස ලොවට අනුකම්පා පිණිස දෙවිමිනිසුන්ට වැඩ පිණිස හිතසුව පිණිස භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ කපක් වැඩ සිටුනා සේක්වා, සුගතයන් වහන්සේ කපක් වැඩ සිටුනා සේක්වා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නො යැද්දහ.

දෙවන වට දු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් අනද තෙරුන්ට මෙය වදළ සේක: “ආනන්දය, විසල්පුර සිත්කලු ය ...” තෙවන වට දු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන්ට මෙය වදළ සේක: “ආනන්දය, විසල්පුර සිත්කලු ය. උදෙන සෑය සිත්කලු ය. ගොතමක සෑය සිත්කලු ය. සත්තමබ සෑය සිත්කලු ය. බහුපුත්ත සෑය සිත්කලු ය. සාරන්දද සෑය සිත්කලු ය: වාපාල සෑය සිත්කලු ය. ආනන්දය, යම් කිසිවකු විසින් සිටු ඉදුපා භාවිත බහුලිකෘත යානිකෘත වාස්තූකෘත අනුෂ්ඨිත පරිචිත සුසමාරබධ වේ ද, ආනන්ද හෙතෙමේ කැමති වන්නේ නම් කපක් හෝ කපට මඳක් වැඩි කලක් සිටුනේ ය. ආනන්දය, තරාගතයන් විසින් සිටු ඉදුපා භාවිත ය, බහුලිකෘත ය, යානිකෘත ය, වාස්තූකෘත ය, අනුෂ්ඨිත ය, පරිචිත ය, සුසමාරබධ ය. ආනන්ද, තරාගත තෙමේ කැමති වන්නේ නම් කපක් හෝ මඳකින් වැඩි කපක් හෝ සිටුනේ යි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ඖදරික නිමිති කරන කල්හි පැහැදිලි හෙලි කිරීම් කරන කල්හි ආයුෂ්මත් අනද තෙරණුවෝ මරු විසින් මැඩ ගන්නා ලද සිත් ඇති අත් පුහුදුන් කෙනකු මෙන් තුමුන් පිළිවිදිනට නො හැකි වූහ. “වහන්ස, බොහෝ දෙනාට හිත පිණිස බොහෝ දෙනාට සුව පිණිස ලොවට අනුකම්පා පිණිස වැඩ පිණිස දෙවිමිනිසුන්ට හිතසුව පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කපක් වැඩ සිටින සේක්වා, සුගතයන් වහන්සේ කපක් වැඩ සිටින සේක්වා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නො යැද්දහ.

අථ ඛො භගවා ආයසමනතං ආනන්දං ආමනෙතසි. ගච්ඡ ඛො කං ආනන්ද, යස්සදුනි කාලං මඤ්ඤසීති. එවං භනෙතති ඛො ආයසමා ආනන්දෙ භගවතො පටිසුසුකා උචධායාසනා භගවනතං අභිවාදෙකා පදකඛිණං කකා අවිදුරෙ අඤ්ඤතරසමි රුක්ඛමුලෙ නිසීදි.

අථ ඛො මාරො පාපිමා¹ යෙන භගවා තෙනුපසඬකමි. උපසංකමිකා භගවනතං එතදවොච: “පරිනිබ්බාතු’දුනි භනෙත, භගවා, පරිනිබ්බාතු සුගතො², පරිනිබ්බාතකාලො’දුනි භනෙත, භගවතො, භාසිතා ඛො පනෙසා භනෙත භගවතා වාචා: න තාවාභං පාපිම, පරිනිබ්බාධිසසාමි යාව මෙ භික්ඛු න සාවකා භවිසසනති වියනතා වීතීතා වීසාරද පනතයොගකෙඛමා බහුසුසුතා³ ධම්මධරා ධම්මානුධම්මපටිපනතා සාමීච්චපටිපනතා අනුධම්මචාරිනො සකං ආචරියකං උග්ගහෙකා ආචිකඛිසසනති දෙසිසසනති පඤ්ඤපෙසසනති පඨංපෙසසනති විචරිසසනති විභජ්සසනති උත්තානීකරිසසනති උප්පනතං පරපවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහීතං නිග්ගහෙකා සප්පාච්චාරියං ධම්මං දෙසිසසනති” ති.

සන්ති ඛො පන භනෙත, එතරහි භික්ඛු භගවතො සාවකා වියනතා වීතීතා වීසාරද පනතයොගකෙඛමා බහුසුසුතා ධම්මධරා ධම්මානුධම්මපටිපනතා සාමීච්චපටිපනතා අනුධම්මචාරිනො, සකං ආචරියකං උග්ගහෙකා ආචිකඛිතති දෙසෙතති පඤ්ඤපෙතති පඨංපෙතති විචරනති විභජනති උත්තානීකරොතති, උප්පනතං පරපවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහීතං නිග්ගහෙකා සප්පාච්චාරියං ධම්මං දෙසෙතති. පරිනිබ්බාතු ‘දුනි භනෙත, භගවා, පරිනිබ්බාතු සුගතො, පරිනිබ්බාතකාලො’දුනි භනෙත, භගවතො. භාසිතා ඛො පනෙසා භනෙත, භගවතා වාචා: “න තාවාභං පාපිම, පරිනිබ්බාධිසසාමි යාව මෙ භික්ඛුනියො න සාවකා භවිසසනති -පෙ- යාව මෙ උපාසකා න සාවකා භවිසසනති -පෙ- යාව මෙ උපාසිකා න සාවකා භවිසසනති වියනතා වීතීතා වීසාරද පනතයොගකෙඛමා බහුසුසුතා ධම්මධරා ධම්මානුධම්මපටිපනතා සාමීච්චපටිපනතා අනුධම්මචාරිනියො, සකං ආචරියකං උග්ගහෙකා ආචිකඛිසසනති දෙසිසසනති පඤ්ඤපෙසසනති පඨංපෙසසනති විචරිසසනති විභජ්සසනති උත්තානීකරිසසනති, උප්පනතං පරපවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහීතං නිග්ගහෙකා සප්පාච්චාරියං ධම්මං දෙසිසසනති” ති.

1. අචිරපකකතෙත ආයසමනෙත ආනන්දෙ ඉති අධිකපාදො මජ්ඣං පොඤ්ඤෙ දිසසති
2. පරිනිබ්බාතු’දුනි සුගතො - මජ්ඣං.
3. වීසාරද බහුසුසුතා - මජ්ඣං, යා

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් ඇමතු සේක: ආනන්ද, යමකට කල් දැනිවු නම් තෙපි දැන් යවු යි. වහන්ස, එසේ ය යි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී හුනස්නෙන් නැඟී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ පැඳකුණු කොට නුදුරෙහි එක්තරා රුක්මුලෙක වැඩහුන්හ.

එකල්හි පවිටු මරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කීය: වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දැන් පිරිනිවෙන සේක්වා, සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා. වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරිනිවෙන කාලය යි. වහන්ස, “පවිට යම් තාක් මාගේ සවුමහණු ව්‍යක්තයෝ විනීතයෝ විශාරදයෝ පැමිණි රහත් බැව් ඇත්තෝ බහුශ්‍රැතයෝ ධම්මරයෝ ධම්මානුධම්ප්‍රතිපත්තයෝ සාමීවිප්‍රතිපත්තයෝ අනුධම්මාරීහු නො වන්නාහු ද, සිය ඇදුරුවාදය ඉගෙන නො කියන්නාහු ද, නො දෙසන්නාහු ද, නො පනවන්නාහු ද, නො පිහිටුවන්නාහු ද, විවරණය නො කරන්නාහු ද, නො බෙදන්නාහු ද, උඩුහුරු නො කරන්නාහු ද, උපන් පරවාද කරුණු සහිතව මැනවින් නිග්‍රහ කොට මැඩ නොයැවීමක කොට දහම් නො දෙසන්නාහු ද ඒ තාක් මම නො පිරිනිවෙන්නෙමි” යි තෙල වදන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ම ය.

වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක භික්ෂු ව්‍යක්ත විනීත විශාරද ප්‍රාජ්නසොගඤ්ඤම බහුශ්‍රැත ධම්මර ධම්මානුධම්ප්‍රතිපත්ත සාමීවිප්‍රතිපත්ත අනුධම්මාරී වෙත් ම ය. (ඔහු) සිය ඇදුරුවාදය ඉගෙන කියන් දේශනා කෙරෙත්, පනවන්, පිහිටුවන්, විවරණය කෙරෙත්, බෙදන්, උඩුහුරු කෙරෙත්, උපන් පරවාද කරුණු සහිතව මැනවින් නිග්‍රහන ලද්දක් කොට නිග්‍රහ නොයැවීමක කොට දහම් දෙසන්. වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා, සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා. වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරිනිවෙන කාලය යි. වහන්ස, “පවිට, යම් තාක් මාගේ සවුමෙහෙණු ... නො වන්නාහු ද, යම් තාක් මාගේ සවු උවසුවෝ .. නො වන්නාහු ද, යම් තාක් මාගේ සවු උවැසියෝ ව්‍යක්ත විනීත විශාරද ප්‍රාජ්නසොගඤ්ඤම බහුශ්‍රැත ධම්මර ධම්මානුධම්ප්‍රතිපත්ත සාමීවිප්‍රතිපත්ත අනුධම්මාරී නො වන්නාහු ද, සිය ඇදුරුවාදය ඉගෙන නො කියන්නාහු ද, නො දෙසන්නාහු ද, නො පනවන්නාහු ද, නො පිහිටුවන්නාහු ද, විවරණය නො කරන්නාහු ද, නො බෙදන්නාහු ද නො උඩුහුරු කරන්නාහු ද උපන් පරවාද සකාරණ කොට මැනවින් නිග්‍රහන ලද්දක් කොට නිග්‍රහ නොයැවීමක කොට දහම් නො දෙසන්නාහු ද, ඒතාක් මම නො පිරිනිවෙන්නෙමි” යි තෙල වදන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ම ය.

සන්ති ඛො පන හනො, එතරහි උපාසිකා හගවතො සාචිකා විසන්තා විනීතා විසාරද පත්තයොගසෙබ්බො බහුස්සුතා ධම්මධරා ධම්මානුධම්මපටිපත්තා සාමීච්චපටිපත්තා අනුධම්මචාරිනියො සකං ආචරියකං උග්ගහෙතවා ආචිකබ්බන්ති දෙසෙත්ති පඤ්ඤාපෙත්ති පට්ඨපෙත්ති විචරන්ති විහජන්ති උත්තානීකරොත්ති, උපපන්නං පරපච්චාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙතවා සප්පාටිභාරියං ධම්මං දෙසෙත්ති, පරිනිබ්බාතු'දන්ති හනො, හගවා, පරිනිබ්බාතු සුගතො, පරිනිබ්බානකාලො'දන්ති හනො, හගවතො, භාසිතා ඛො පනොසා හනො, හගවතා වාචා න තාවාහං පාපිම, පරිනිබ්බාධිස්සාමී: යාව මෙ ඉදං බ්‍රහ්මචරියං න ඉද්ධිකෙඤ්ච හවීස්සති ඒතඤ්ච විජාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුට්ඨභුතං යාව දෙවමනුසෙසහි සුපපකාසිතන්ති''. නන්විදං¹ හනො හගවතො බ්‍රහ්මචරියං ඉද්ධිකෙඤ්ච ඒතඤ්ච විජාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුට්ඨභුතං යාව දෙවමනුසෙසහි සුපපකාසිතං. පරිනිබ්බාතු'දන්ති හනො, හගවා පරිනිබ්බාතු සුගතො, පරිනිබ්බානකාලො'දන්ති හනො, හගවතොති.

එවං වුත්තෙ හගවා මාරං පාපිමන්තං එතදවොච: “අප්පොස්සුකෙකා කං පාපිම හොති, න චිරං තථාගතස්ස පරිනිබ්බානං හවීස්සති, ඉතො තිණ්ණං මාසානං අච්චයෙන තථාගතො පරිනිබ්බාධිස්සති” ති. අථ ඛො හගවා වාපාලෙ චේතියෙ සතො සමපජානො ආයුසඛොරං ඔස්සජී.² ඔස්සට්ඨං ච හගවතා ආයුසඛොරෙ මහාභූමිවාලො අහොසි හීංසනකො ලොමහංසො, දෙවදුක්ඛියො ච එලිංසු³ අථ ඛො හගවා එතමඤ්ච විදිතා තායං චෙලායං ඉමං උදනං උදනෙසී:

“තුලමතුලඤ්ච සමභවං හවසඛොරමවස්සජී මුනි
අජ්ඣානරතො සමාහිතො අභීද්⁴ කචචමිචන්තසමභවහති.

වාපාලවග්ගො පඨමො.

තත්‍රඥනා:

අපාරො ච චිරදේධා චාරියො නිබ්බිද පදෙසං,
සමත්තො ච භීතඤ්ච ච අරහං ඤාණචේතියාති.

1. තයිදං - මජ්ඣං, සා
2. ඔස්සජී - සා
3. එලිංසු - සිමු
4. අභීද් - මජ්ඣං, සා

වහන්ස, දූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සවු උවැසියෝ ව්‍යක්ත විනිත විශාරද ප්‍රාප්තයොගකොම බහුශ්‍රැත ධර්මධර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ත සාම්චිප්‍රතිපත්ත අනුධර්මවාරි වෙන් ම ය. (මහු) සිය ඇදුරු වාදය ඉගෙන කියත්, දෙසත්, පනවත්, පිහිටුවත්, විවරණය කෙරෙත්, බෙදත්, උඩුහුරු කෙරෙත්, උපන් පරවාද සකාරණ කොට මැනැවින් නිගහන ලද්දක් කොට නිගහා නොයොමාණක කොට දහම් දෙසත්. වහන්ස, දූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා. වහන්ස, දූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරිනිවෙන කාලය යි. වහන්ස, “පව්ට, යම් තාක් මේ සසුන් බහිර සමාදාන නො වන්නේ ද, සමාදාන වූයේ වැඩිමට පැමිණියේ පතළේ බොහෝ දෙනා විසින් දන්නා ලද්දේ පුළුල් බවට පැමිණියේ නො වන්නේ ද, ඇති තාක් දෙවිමිනිසුන් විසින් නො පවසන ලද්දේ ද, ඒ තාක් මම නො පිරිනිවෙන්නෙමි” යි මෙවදන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදන ලද්දේ ම ය. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ මේ සසුන් බහිර සමාදාන වූයේත් වැඩිමට පැමිණියේත් පතළේත් බොහෝ දෙනා විසින් දන්නා ලද්දේත් පුළුල් බවට පැමිණියේත් ඇති තාක් දෙවිමිනිසුන් විසින් පවසන ලද්දේත් නො වේ ද, වහන්ස, දූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා වහන්ස, දූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරිනිවෙන කාලය යි.

මෙසේ කී කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පව්ටු මරුහට මෙය වදළ සේක: “පව්ට, තෝ හළ වැයම් ඇත්තෙක් වෙව. නොබෝ කලෙකින් තරාගතයන් වහන්සේගේ පිරිනිවීම වන්නේ ය. මෙයින් තෙමසක් ඇවෑමෙන් තරාගතයෝ පිරිනිවෙන්නාහ” යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වාපාල සැයෙහි දී සිහි ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව ආයුසාසකාර හළ සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ආයුසාසකාර හළ කල්හි බිහිසුනු ලොමුදහගන්වන මහාභූමිකම්පාවක් විය. දෙව්බෙර ද පැලුණහ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ දන එවෙලායෙහි මේ උදනය පහළකළ සේක:

පුනර්භවය සකස් කරන උප්පත්ති ජනක කාමාවචර රූපාවචර අරූපාවචර නොහොත් අල්පවිපාක බහුවිපාක කම් බුද්ධිමුනි තෙමේ හළේ ය. නිජඅඤ්ඤාත්මයෙහි ඇලුණේ උපාවාර අර්පණා වශයෙන් සමාහිත වූයේ තමා කෙරෙහි හටගත් කෙලෙස් ද හටගාමී කම් ද (යුදබිමෙහි සෙබලෙක්) කවචයක් මෙන් බිඳ දැමීමේ ය. නොහොත් නිවනත් හවයත් හටගාමී කම්ත් තීරණය කරමින් බුද්ධිමුනි තෙමේ ආයුසාසකාරයෙන් හළේ ය. විදර්ශනා වශයෙන් අඤ්ඤාත්මයෙහි ඇලුණේ සමථ වශයෙන් සමාහිත වූයේ කවචයක් මෙන් සිය අත්බැව වැළඳගෙන සිටි කෙලෙස් දැල සිඳ දැමීමේ ය.

පළමුවැනි වාපාලවර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමමාලාව:

අපාර, වීරඤ්ඤා, අරිය, නිබ්බිද, පදෙස, සමන්ත, භික්ඛු, අරහත්ත, ඤාණ, වෙනිය යි සූත්‍ර දශයෙකි යි.

2. පාසාදක ප්‍රවේශන

7. 2. 1

හේතුසූත්‍රය

3133. සාවස්ථයා:

පුබ්බෙව මෙ භික්ඛවෙ, සමොධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බොධිසත්ත-
සෙසව සතො එතදහොසි: “කො නු බො හේතු කො පච්චයො
ඉද්ධිපාදභාවනායා”ති? තස්ස මඤ්ඤං භික්ඛවෙ, එතදහොසි: “ඉධ
භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, ඉති
මෙ ජන්ද න ච අතිලීනො භවිස්සති, න ච අතිපග්ගහිතො
භවිස්සති, න ච අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තො භවිස්සති, න ච බහිද්ධා
වික්ඛිත්තො භවිස්සති, පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති,

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා, යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උඤ්ඤං යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විච්චෙන චේතසා අපරියොනදොන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති.

වීරියසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ
වීරියං න ච අතිලීනං භවිස්සති, න ච අතිපග්ගහිතං භවිස්සති,
න ච අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තං භවිස්සති, න ච බහිද්ධා වික්ඛිත්තං
භවිස්සති, පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී උ ච විහරති.

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා, යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උඤ්ඤං, යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විච්චෙන චේතසා අපරියොනදොන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති.

චිත්තසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ
චිත්තං න ච අතිලීනං භවිස්සති. න ච අතිපග්ගහිතං භවිස්සති.
න ච අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තං භවිස්සති. න ච බහිද්ධා වික්ඛිත්තං
භවිස්සති. පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති.

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා, යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උඤ්ඤං යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විච්චෙන චේතසා අපරියොනදොන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති.

වීමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති
මෙ වීමංසා න ච අතිලීනා භවිස්සති. න ච අතිපග්ගහිතා භවිස්සති.
න ච අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තා භවිස්සති. න ච බහිද්ධා වික්ඛිත්තා
භවිස්සති. පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති.

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උඤ්ඤං යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විච්චෙන චේතසා අපරියොනදොන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති.

2. පාසාදකමපනවර්ගය

7. 2. 1

හෙතු සූත්‍රය

3133. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, සමොධියෙන් පෙර බුදුබවට නො පැමිණි බෝසත් වූ ම මට මේ සිත විය: “ඉදුපා වැඩුම පිණිස කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද?”යි. මහණෙනි, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් විය; “මෙහි මහණ තෙමේ ජන්‍යය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් සාඤ්චාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ ජන්‍යය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය, පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම්සේ නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එසේ ය. දහවල යම්සේ නම් රැත් එසේ ය. රැ යම්සේ නම් දහවලත් එසේ ය යි. පසුපෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසෙයි. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

වීයභිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉඤ්චාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ වීයභිය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම් බඳු නම් පසුත් එබඳු ය. පසු යම් බඳු නම් පෙරත් එබඳු ය. යට යම් බඳු නම් උඩත් එබඳු ය. උඩ යම් බඳු නම් යටත් එබඳු ය. දහවල් යම් බඳු නම් රැත් එබඳු ය. රැ යම් බඳු නම් දහවලත් එබඳු ය යි පසුපෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

විකතය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉඤ්චාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ සිත ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම්සේ නම් පසුත් එබඳු ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එබඳු ය. යට යම්සේ නම් උඩත් එබඳු ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එබඳු ය. දහවල් යම්සේ නම් රැත් එබඳු ය. රැ යම්සේ නම් දහවලත් එබඳු ය යි පසුපෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

වීමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉඤ්චාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ වීමංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩිකොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම් බඳු නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම් බඳු නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම් බඳු නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම් බඳු නම් යටත් එසේ ය. දහවල් යම් බඳු නම් රැත් එසේ ය. රැ යම් බඳු නම් දහවලත් එසේ ය යි පසු පෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉඤ්චාදෙසු එවං බහුලීකතෙසු අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්චිධං පච්චන්තහොති. එකොපි හුජ්ඣා බහුධා හොති. බහුධාපි හුජ්ඣා එකො හොති. ආච්චාචං නිරොභාවං නිරොකුඬධං නිරොපාකාරං නිරොපබ්බතං අසජ්ජමානො ගච්ඡති සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ. පඨවියාපි උමමුජ්ජ නිමුමුජ්ජං කරොති සෙය්‍යථාපි උදකෙ. උදකෙපි අභිජ්ජමානෙ ගච්ඡති සෙය්‍යථාපි පඨවියං. ආකාසෙ'පි පලලංචකත කමති සෙය්‍යථාපි පක්ඛිසකුණො. ඉමෙපි වජ්ඣමසුරියෙ එවං මභිඤ්චකෙ එවං මහානුභාවෙ පාණිනා පරාමසති පරිමජ්ජති යාච චුභමලොකාපි කායෙන වසං වනෙති. එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉඤ්චාදෙසු එවං බහුලීකතෙසු දිබ්බාය සොතධාතුයා විසුඤ්ඤාය අතිසකන්තමානුඤ්ඤාය. උභො සදෙද්ද සුණාති දිබ්බෙ ව මානුසෙ ව යෙ දුරෙ සතතිකෙ වාති.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉඤ්චාදෙසු එවං බහුලීකතෙසු පරසත්තානං පරපුග්ගලානං වෙනසා වෙනොපරිච්ච පජානාති. සරාගං වා වික්ඛං සරාගං වික්ඛන්ති පජානාති. විතරාගං වා වික්ඛං විතරාගං වික්ඛන්ති පජානාති සදෙසං වා වික්ඛං සදෙසං වික්ඛන්ති පජානාති. විතදෙසං වා වික්ඛං විතදෙසං වික්ඛන්ති පජානාති. සමොභං වා වික්ඛං සමොභං වික්ඛන්ති පජානාති. විතමොභං වා වික්ඛං විතමොභං වික්ඛන්ති පජානාති. සඬ්ඛික්ඛං වා වික්ඛං සඬ්ඛික්ඛං වික්ඛන්ති පජානාති. විකඛික්ඛං වා වික්ඛං විකඛික්ඛං වික්ඛන්ති පජානාති. අමභග්ගතං වා වික්ඛං අමභග්ගතං වික්ඛන්ති පජානාති. මභග්ගතං වා වික්ඛං මභග්ගතං වික්ඛන්ති පජානාති. සඋකරං වා වික්ඛං සඋකරං වික්ඛන්ති පජානාති. අනුකරං වා වික්ඛං අනුකරං වික්ඛන්ති පජානාති. අසමාභිතං වා වික්ඛං අසමාභිතං වික්ඛන්ති පජානාති. සමාභිතං වා වික්ඛං සමාභිතං වික්ඛන්ති පජානාති. අච්චුක්ඛං වා වික්ඛං අච්චුක්ඛං වික්ඛන්ති පජානාති. විමුක්ඛං වා වික්ඛං විමුක්ඛං වික්ඛන්ති පජානාති.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉඤ්චාදෙසු එවං බහුලීකතෙසු අනෙකච්ඡිතං පුඛෙබ්බතිවාසං අනුසසරති. සෙය්‍යථීදං: "එකමුච්චි ජාතීං දොපි ජාතියො තිසෙසාපි ජාතියො වතසෙසාපි ජාතියො පඤ්ඤාපි ජාතියො දසපි ජාතියො වීසමපි¹ ජාතියො නිංසමපි ජාතියො වත්තාරිසමපි ජාතියො පඤ්ඤාසමපි ජාතියො ජාතිසතමපි ජාතිසහස්සමපි ජාතිසතසහස්සමුච්චි අනෙකෙපි සංචට්ටකපෙස අනෙකෙපි විචට්ටකපෙස අනෙකෙපි සංචට්ටවිචට්ටකපෙස. අමුත්‍රාසිං: එවංනාමො එවංගොතො එවංචණේණා එවමාභාරො එවංසුඛදුක්ඛපච්චිසංවෙදී එවමායුපරියනො. සො තතො චුතො අමුත්‍ර උදපාදීං. තත්‍රාපාසිං: එවංනාමො එවංගොතො එවංචණේණා එවමාභාරො එවංසුඛදුක්ඛපච්චිසංවෙදී එවමායුපරියනො සො තතො චුතො ඉධුපපනො"ති. ඉති සාකාරං සඋදෙද්දං අනෙකච්ඡිතං පුඛෙබ්බතිවාසං අනුසසරති.

1. වීසමපි - සීඉ, සී 1, 2.

මහණෙනි, මහණ මෙසේ සතර සාඤ්චිපාද වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි නන් වැදෑරුම් සාඤ්චිධ අනුභව කරයි. එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ. බොහෝ ඇයුරු ව ද එකෙක් වේ. පළට බව සැඟවුණු බව (ඒදීයි.) බිතෙන් පිටට පවුරෙන් පිටට පවවෙන් පිටට අහසෙහි මෙන් නො ගැටෙමින් යේ. පොළොවෙහි ද දියෙහි මෙන් මතු වීම කිමිදීම කෙරේ. පොළොවෙහි මෙන් නොබිඳෙන දියෙහි ද යේ. පියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අහසෙහි ද පලහින් යුතුව ගමන් කෙරේ, මෙසේ මහත් සාඤ්චි ඇති මෙසේ මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිරු දෙදෙන ද අතින් පහස්සි. පිරිමදීයි. බඹලොව තෙක් ද කයින් වසයෙහි පවත්වයි.

මහණෙනි, මහණ මෙසේ සතර සාඤ්චිපාද වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ඉඤ්ච වූ මිනිස්බැව් ඉක්ම පැවැති දිව්‍යමය ශ්‍රොත්‍ර-ධාතුවෙන් දුරවූ ද ළඟ වූ ද මානුෂික දෙසද අසයි. මහණෙනි, මහණ සතර සාඤ්චිපාද මෙසේ වැඩූ කල්හි අත්සතුන්ගේ අත්පුඟුලන්ගේ සිත තමසිතින් පිරිසිදු දැනී. සරාග සිතත් සරාග සිතූ යි දැනී. චිතරාග සිතත් චිතරාග සිතූ යි දැනී. සදෙස සිතත් සදෙස සිතූ යි දැනී. චිතදෙස සිතත් චිතදෙස සිතූ යි දැනී. සමොහ සිතත් සමොහ සිතූ යි දැනී. චිතමොහ සිතත් චිතමොහ සිතූ යි දැනී. සඛිඛිත සිතත් සඛිඛිත සිතූ යි දැනී. විකඛිත සිතත් විකඛිත සිතූ යි දැනී. අමහභ්‍යත සිතත් අමහභ්‍යත සිතූ යි දැනී, මහභ්‍යත සිතත් මහභ්‍යත සිතූ යි දැනී. සඋභ්‍යත සිතත් සඋභ්‍යත සිතූ යි දැනී. අනුභ්‍යත සිතත් අනුභ්‍යත සිතූ යි දැනී. අසමාහිත සිතත් අසමාහිත සිතූ යි දැනී. සමාහිත සිතත් සමාහිත සිතූ යි දැනී. අවිමුක්ත සිතත් අවිමුක්ත සිතූ යි දැනී. විමුක්ත සිතත් විමුක්ත සිතූ යි දැනී.

මහණෙනි, මහණ සතර සාඤ්චිපාද මෙසේ වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි නන් වැදෑරුම් පෙර විසූ කදපිළිවෙළ සිහි කෙරෙයි. ඒ මෙසේ යි: එක් ජාතියක් ද ජාති දෙකක් ද ජාති තුනක් ද ජාති සතරක් ද ජාති පහක් ද ජාති දශයක් ද ජාති විස්සක් ද ජාති තිසක් ද ජාති සතලිසක් ද ජාති පනසක් ද ජාති සියයක් ද ජාති දහසක් ද ජාති සියදහසක් ද නොයෙක් නැසෙන කල්ප ද නොයෙක් වැඩෙන කල්ප ද නොයෙක් නැසෙන වැඩෙන කල්ප ද (සිහි කෙරේ.) අසුවල් නැත මෙබඳු නම් ඇත්තෙම මෙබඳු ගොත් ඇත්තෙම මෙබඳු වර්ණ ඇත්තෙම මෙබඳු අහර ඇත්තෙම මෙසේ සුවදුක් විඳින සුල්ලෙම මෙබඳු ආයු කෙළවර ඇත්තෙම වීම්. ඒ මම එයින් ව්‍යුත ව අසවල්නැත උපත්මී. එහි දු මෙබඳු නම් ඇත්තෙම මෙබඳු ගොත් ඇත්තෙම මෙබඳු වර්ණ ඇත්තෙම මෙබඳු අහර ඇත්තෙම මෙසේ සුවදුක් විඳින සුල්ලෙම මෙබඳු ආයු කෙළවර ඇත්තෙම වීම්. ඒ මම එයින් ව්‍යුත ව මෙහි පැමිණියෙමී යි මෙසේ අයුරු සහිත උදෙසුම් සහිත නන්වැදෑරුම් පෙර විසූ කදපිළිවෙළ සිහි කෙරේ.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉඤ්ජාදෙසු එවං බහුලිකතෙසු දිබ්බන්ත චක්ඛුතා විසුද්ධන්ත අතික්කන්තමානුසකෙන් සග්ගත පස්සති: “චචමානො උප්පජ්ජමානො භීනො පඡ්ඤිතෙ සුවණේණ දුබ්බණේණ සුගතෙ දුගතෙ යථාකම්මුපගෙ සතෙත පජානාති: ඉමෙ චත භොනොතා සත්තා කායදුච්චිරිතෙන් සමන්තාගතා වච්චුච්චිරිතෙන් සමන්තාගතා මනොදුච්චිරිතෙන් සමන්තාගතා අරියානං උපවාදකා මිච්ජාදිඤ්ඤිකා මිච්ජාදිඤ්ඤිකම්මසමාදනා. තෙ කායස්ස හෙද පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපන්නා. ඉමෙ චා පන භොනොතා සත්තා කායසුචිරිතෙන් සමන්තාගතා වච්චුච්චිරිතෙන් සමන්තාගතා මනොසුචිරිතෙන් සමන්තාගතා අරියානං අනුපවාදකා සම්මාදිඤ්ඤිකා සම්මාදිඤ්ඤිකම්මසමාදනා තෙ කායස්ස හෙද පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නා”ති. ඉති දිබ්බන්ත චක්ඛුතා විසුද්ධන්ත අතික්කන්තමානුසකෙන් සතෙත පස්සති: “චචමානො උප්පජ්ජමානො භීනො පඡ්ඤිතෙ සුවණේණ දුබ්බණේණ සුගතෙ දුගතෙ යථාකම්මුපගෙ සතෙත පජානාති”ති.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉඤ්ජාදෙසු එවං බහුලිකතෙසු ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛිං පඤ්ඤවිමුක්ඛිං දිට්ඨෙච ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකඛා උපසම්පජ්ජ විහරතිති.

7. 2. 2

මහපථලසුත්තං

3134. චක්කාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්ජාද භාවිතා බහුලිකතා මහපථලා භොනති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ච ඛො භික්ඛවෙ, චක්කාරො ඉඤ්ජාද කථං බහුලිකතා මහපථලා භොනති මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්ජාදං භාවෙති: “ඉති ඛො මෙ ඡන්ද න ච අතිලීනො භවිස්සති, න ච අතිපග්ගතො භවිස්සති, න ච අඡක්ඛිතං සඬබ්බෙනො, භවිස්සති, න ච බහිද්ධා වික්ඛිතෙනො භවිස්සති, පච්ජා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති:

“යථා පුරෙ තථා පච්ජා යථා පච්ජා තථා පුරෙ,
 යථා අධො තථා උඤ්ඨං යථා උඤ්ඨං තථා අධො,
 යථා දිවා තථා රත්තිං යථා රත්තිං තථා දිවා”,

ඉති විචටෙන චෙතසා අපරියොනද්ධෙන් සප්පභාසං වික්කං භාවෙති.

මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි විසුඤ්ඤා වූ මිනිස් ඇස ඉක්ම පැවැති දිවැසින් සතුන් දකී. ව්‍යුත වන උපදින භීත ප්‍රණීත මනාවර්ණ ඇති නපුරුවර්ණ ඇති මනාගති ඇති නපුරුගති ඇති කම් වූ පරිදි පැමිණි සතුන් දැනගනී. මේ හවත් සත්ත්වයෝ කායදුශ්චරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු වාග්-දුශ්චරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු මනෝදුශ්චරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු ආයඨයන්ට උපවාද කරන්නාහු මිට්ඨාදාෂ්ටි ඇත්තාහු මිට්ඨාදාෂ්ටිකර්ම සමාදන් වූවාහු වෙති. ඔහු කාබුන් මරණින් මතු සැපයෙන් පහවූ නපුරු ගති ඇති විවස ව පතිත වන නිරයට පැමිණියහ. මේ හවත් සත්ත්වයෝ වනාහි කායසුචරිතයෙන් යුතුවහ, වාක්සුචරිතයෙන් යුතුවහ. මනාසුචරිතයෙන් යුතුවහ. ආයෙඨාපවාද නො කරන්නාහ. සලාග්දාෂ්ටි ඇතියහ, සමාග්දාෂ්ටි කර්ම සමාදන් වූවහ. ඔහු කාබුන් මරණින් මතු සේභනගති ඇති සගලොචට පැමිණියහ''යි, මෙසේ විශුද්ධ මිනිසැය ඉක්ම පැවැති දිවැසින් සතුන් දකී. ව්‍යුත වන උපදින භීත ප්‍රණීත සුවර්ණ දුර්වර්ණ සුගත දුර්ගත යථාකර්මොපග සතුන් දැනගනී.

මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ආසුවයන් ඤය කිරීමෙන් අනාසුව වූ ඵලසමාධියන් ඵලප්‍රඥාවන් දිටුදම්මෙහි ම තමා විසින් වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 2. 2

මහජාල සුත්‍රය

3134. මහණෙනි, මේ සිටු ඉදුපා වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ මහත්ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සිටු ඉදුපා මහත්ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසංඛාරසමනාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ ඡන්දය සැඟවුණේ නො ද වන්නේ ය, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය, පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම්සේ නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එසේ ය, දහවල් යම්සේ නම් රැයත් එසේ ය. රැ යම්සේ නම් දහවලුත් එසේ'' ය යි පසු පෙර හැමීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

විරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාර-
සමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති ඛො මෙ විමංසා න'ව අනිලිනා
භවිස්සති. න ච අනිපග්ගහිතා භවිස්සති, න ච අජ්ඣක්ඛාං සඬබ්භිතා
භවිස්සති, න ච බන්ධිඛා වික්ඛිතා භවිස්සති, පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී
ච විහරති:

“යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උඤ්ඛං යථා උඤ්ඛං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රක්ඛං යථා රක්ඛං තථා දිවා.”

ඉති විචටෙන වෙනසා අපරියොනදොධන සප්භාසං වික්ඛා
භාවෙති. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, වන්තාරො ඉද්ධිපාද ඵවං
බහුලිකතා මහපථලා හොතති මහානිසංසා.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං
බහුලිකතෙසු අනෙකවිහිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්තහොති: “එකොපි හුත්වා
බහුධා හොති -පෙ- යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වන්තොති”
-පෙ- එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉද්ධිපාදෙසු
එවං බහුලිකතෙසු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛං
පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සවජ්ඣකත්වා උපසම්පජ්ජ
විහරතිති.

7. 2. 3

ජන්දසුත්තං

3135. ජන්දං වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු නිස්සාය ලභති සමාධිං,
ලභති වික්ඛසෙස්සකග්ගතං. අයං චූචවති ජන්දසමාධිං. සො අනුප්පත්තානා-
නං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය ජන්දං ජනෙති
වායමති විරියං ආරභති වික්ඛං පග්ගණ්ඤාති පදහති. උප්පත්තානං
පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය ජන්දං ජනෙති වායමති
විරියං ආරභති වික්ඛං පග්ගණ්ඤාති පදහති. අනුප්පත්තානං කුසලානං
ධම්මානං උප්පාදය ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරභති වික්ඛං
පග්ගණ්ඤාති පදහති. උප්පත්තානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා
අසලෙමාසාය භියෙයාභාවාය වෙපුලලාය භාවනාය පාරිපුරියා ජන්දං
ජනෙති වායමති විරියං ආරභති වික්ඛං පග්ගණ්ඤාති පදහති. ඉමෙ
චූචවති පධානසඛිඛාරා. ඉති අයඤ්ඤ ජන්දෙ අයඤ්ඤ ජන්දසමාධි
ඉමෙ ච පධානසඛිඛාරා. අයං චූචවති භික්ඛවෙ, ජන්දසමාධිපධාන-
සඛිඛාරසමන්තාගතො ඉද්ධිපාදෙ.

විරියඤ්ඤ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිස්සාය ලභති සමාධිං, ලභති
වික්ඛසෙස්සකග්ගතං. අයං චූචවති විරියසමාධිං. සො අනුප්පත්තානා-
නං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය -පෙ- උප්පත්තානං
කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසලෙමාසාය භියෙයාභාවාය වෙපුලලාය
භාවනාය පාරිපුරියා ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරභති වික්ඛං
පග්ගණ්ඤාති පදහති. ඉමෙ චූචවති පධානසඛිඛාරා. ඉති ඉද්ධිඤ්ඤ
විරියං අයඤ්ඤ විරියසමාධි ඉමෙ ච පධානසඛිඛාරා, අයං චූචවති
භික්ඛවෙ, විරියසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉද්ධිපාදෙ.

විරියසමාධි ... වික්‍රමසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගත ඉඬිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ විමංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය, පෙර යම්බඳු නම් පසුත් එබඳු ය. පසු යම් බඳු නම් පෙරත් එබඳු ය. යට යම්බඳු නම් උඩත් එබඳු ය. උඩ යම්බඳු නම් යටත් එබඳු ය. දහවල් යම්බඳු නම් රැත් එබඳු ය. රැ යම්බඳු නම් දහවලුත් එබඳු ය''යි පසුපෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසෙයි. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සිටු ඉදුපා මහත්ඵල මහානිසංස වේ.

මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි නන්වැදුරුම් ඉදු කොටස් විඳි යි. එකක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ. ... බඹලොව තෙක් ද කයින් වසයෙහි පවත්වයි ... මහණෙනි මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි සිටු ආයුචයන් ඤය කිරීමෙන් අනායුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රභාවත් දිටුදුම්යෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙයි.

7. 2. 3

ජන්ද සුත්‍රය

3135. මහණෙනි, ඉදින් මහණ ජන්දය නිසා සමාධියක් ලබා නම් සිතේ එකඟ බවක් ලබා නම් මේ ජන්දසමාධිය යි කියනු ලැබේ. හෙතෙමේ නූපත් ලාමක අකුසල් දහම් නොඉපදවීම පිණිස සද දනවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන්වීයභී කෙරෙයි. උපන් ලාමක අකුසල් දහම් ප්‍රභාණ කරනු පිණිස ජන්දය උපදවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනී. ප්‍රධන්වීයභීය කෙරෙයි. නූපත් කුසල් දහම් ඉපදවීම පිණිස ජන්දය දනවයි, වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩිකොට ගනී. ප්‍රධන්වීයභීය කෙරෙයි. උපන්කුසල් දහම් පැවැත්ම පිණිස අවිනායය පිණිස බොහෝ බැව් පිණිස විපුල බැව් පිණිස වැඩිම පිණිස පිරිම පිණිස සද දනවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩිකොට ගනී. ප්‍රධන්වීයභීය කෙරෙයි. මොහු පදහන්සංස්කාරයෝ ය යි කියනු ලැබෙත්. මෙසේ මේ ජන්දයත් මේ ජන්දසමාධියත් මේ ප්‍රධන්සංස්කාරයෝත් වෙද් ද, මහණෙනි මේ ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගත ඉඬිපාදය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, ඉදින් මහණ වීයභීය නිසා සමාධියක් ලබා ද සිතේ එකඟකමක් ලබා ද, මේ වීයභීසමාධිය යි කියනු ලැබේ. හෙතෙමේ නූපත් ලාමක අකුසල් දහම් නොඉපදවීම පිණිස...උපන් කුසල් දහමුත්ගේ පැවැත්ම අවිනායය බොහෝ බව විපුල බව වැඩිම පිරිම පිණිස ජන්දය දනවයි, වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනී. ප්‍රධන්වීයභීය කෙරෙයි. මොහු ප්‍රධන්සංස්කාරයෝ ය යි කියනු ලැබෙත්. මෙසේ මේ වීයභීයත් මේ විරියසමාධියත් මේ ප්‍රධන්සංස්කාරයෝත් වෙද්ද, මහණෙනි, මේ විරියසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගත ඉඬිපාදය යි කියනු ලැබේ.

වික්ඛණ්ණෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නික්ඛාය ලහති සමාධිං. ලහති වික්ඛණ්ණකග්ගතං, අයං වුච්චති වික්ඛසමාධිං. සො අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදයං -පෙ- උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසමොසාය භියොභාවාය වෙසුලොය භාවනාය පාරිසුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති වික්ඛං පග්ගණ්ණාති පදහති. ඉමෙ වුච්චන්ති පධානසඛිඛාරා, ඉති ඉද්දංචි වික්ඛං අයඤ්ච වික්ඛසමාධිං ඉමෙ ච පධානසඛිඛාරා. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, වික්ඛං සමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉද්ධිපාදෙ.

විමංසණ්ණෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නික්ඛාය ලහති සමාධිං. ලහති වික්ඛණ්ණකග්ගතං, අයං වුච්චති විමංසාසමාධිං. සො අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදයං -පෙ- උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසමොසාය භියොභාවාය වෙසුලොය භාවනාය පාරිසුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති වික්ඛං පග්ගණ්ණාති පදහති. ඉමෙ වුච්චන්ති පධානසඛිඛාරා ඉති අයඤ්ච විමංසා අයඤ්ච විමංසාසමාධිං ඉමෙ ච පධානසඛිඛාරා. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉද්ධිපාදෙති.

7. 2. 4

මොග්ගලොනසුක්ඛං

3136. එකං සමයං හගවා සාවකජීයං විහරති පුඛාරාමෙ ඕගාරමාකුපාසාදෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සඤ්ඤාලො භික්ඛු හෙට්ඨාමිගාරමාකුපාසාදෙ විහරන්ති, උද්ධතා උත්තලා චපලා මුඛරා විකිණ්ණවාචා මුච්චස්සන්තො අසමපජානා අසමාහිතා විඛ්භන්තාවික්ඛා පාකතින්දියා.

අථ ඛො හගවා ආයසමන්තං මහාමොග්ගලොනං ආමන්තසි: “එතෙ තෙ¹ මොග්ගලොන සමුභවාරයො² හෙට්ඨාමිගාරමාකුපාසාදෙ විහරන්ති උද්ධතා උත්තලා චපලා මුඛරා විකිණ්ණවාචා මුච්චස්සන්තො අසමපජානා අසමාහිතා විඛ්භන්තාවික්ඛා පාකතින්දියා. ගච්ඡ මොග්ගලොන, තෙ භික්ඛු සංවෙජෙහීති³. එවං හතෙතති ඛො ආයසමා මහාමොග්ගලොනො හගවතො පටිසසුඤ්චා තථාරූපං ඉද්ධාභිසඛිඛාරං අභිසඛිඛාසි.⁴ යථා පාදඤ්ඤාධකෙන මිගාරමාකුපාසාදං සඤ්ඤාමෙපසි. සමපකමෙපසි. සමපවාලෙසි. අථ ඛො තෙ භික්ඛු සංවිග්ගො ලොමහට්ඨජානා එකමන්තං අච්චංසු. අච්ඡරියං වත හො අබ්භුතං වත හො නිවාතඤ්ච වත අයඤ්ච මිගාරමාකුපාසාදෙ ගමහීරනෙමො සුන්ධාතො අචලො අසමපකමු. අථ ච පන සඤ්ඤාමුතො සමපකමුතො සමපවාලිතොති.

1. එතෙ ඛො - මජ්ඣ., සූ. 2.
 2. සමුභවාරතො - මජ්ඣ., සූ. 3.
 3. සංවෙජෙහීති - සි 1, 2.
 4. අභිසඛිඛාරෙසි - සූ.

මහණෙනි, ඉදින් මහණ සිත නිසා සමාධියක් ලබා ද සිතේ එකඟකමක් ලබා ද, මේ විත්තසමාධිය යි කියනු ලැබේ. හෙතෙමේ නූපන් ලාමක අකුසල් දහම් නොඉපදවීම පිණිස... උපන් කුසල් දහමුත්ගේ පැවැත්ම අවිනාශය බොහෝ බව විපුල බව වැඩිම පිරිම පිණිස ඡන්දය දනවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනී. ප්‍රධන් වීර්යය කෙරෙයි. මොහු ප්‍රධන්සංස්කාරයෝ යයි කියනු ලැබෙත්. මෙසේ මේ සිතත් මේ විත්තසමාධියත් මේ ප්‍රධන්සංස්කාරයෝත් වෙද්ද, මහණෙනි, මේ විත්තසමාධිපධාන-ඛිඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදසය කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, ඉදින් මහණ වීමංසාව නිසා සමාධියක් ලබා ද, සිතේ එකඟ බවක් ලබා ද, මේ වීමංසා සමාධිය යි කියනු ලැබේ. හෙතෙමේ නූපන් ලාමක අකුසල් දහම් නොඉපදවීම පිණිස ... උපන් කුසල් දහමුත්ගේ පැවැත්ම අවිනාශය බොහෝ බව විපුල බව වැඩිම පිරිම පිණිස ඡන්දය දනවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වීර්යය කෙරෙයි. මොහු ප්‍රධන්සංස්කාරයෝ යයි කියනු ලැබෙත්. මෙසේ මේ වීමංසාවත් මේ වීමංසා සමාධියත් මේ ප්‍රධන්සංස්කාරයෝත් වෙද්ද, මහණෙනි, මේ වීමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදස යි කියනු ලැබේ යි.

7. 2. 4

මොග්ගලාන සූත්‍රය

3136. එක්සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවක සමීපයෙහි මීභාරමාකුපාසාද නම් පූර්වාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි උඩඟු වූ නගාගත් මානනළ ඇති පාසිවුරු සැරසීම් ආදී වපල බැවින් යුත් රථවදන් ඇති දෙඩමලු වූ මුළා සිහි ඇති මනා නුවණ නැති නො එකඟ සිත් ඇති වෙසෙසින් තැනිගත් සිත් ඇති පියවි (-අසංවෘත) ඉඳුරන් ඇති බොහෝ හික්ෂුහු මුචරමාපා යටමහලෙහි වෙසෙත්.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරුන් ඇමතු සේක: මුගලන. උඩඟු වූ නගාගත් මානනළ ඇති වපල වූ රථවදන් ඇති දෙඩමලු වූ මුළාසිහි ඇති මනානුවණ නැති නොඑකඟ සිත් ඇති වෙසෙසින් තැනිගත් සිත් ඇති පියවි ඉඳුරන් ඇති නොපගේ මේ සමුම්සරහු මුචරමාපා යටමහලෙහි වෙසෙති. “මුගලන, යවු ඒ මහණුන් සංවෙගයට පමුණුවාලට”යි. එසේ ය වහන්සැයි ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් අස්වා යමසේ පයමහපටැහිල්ලෙන් මුචරමාපාය කම්පිත කළෝ ද වැඩියක් කම්පිත කළෝ ද, වෙසෙසින් සැලුහු ද, එබඳු සෘඤ්චිධියක් කළහ. එකල්හි ඒ හික්ෂුහු සංවෙගයට පැමිණියාහු හටගත් ලොමුදහගැනුම් ඇත්තාහු හවත්නි, අසිරිසි, හවත්නි, පුදුමයි. මේ මුචරමාපාය ඵකාන්තයෙන් වාතාවරණසම්පන්න ය. ගැඹුරට ගිය පදනම් ඇත්තේ ය. මැනැවින් පිහිටුවන ලද්දේ ය. නිසල ය. නො සැලෙනසුලු ය. එතෙකුදු වුව කම්පිත වූයේ ය. බෙහෙවින් කම්පිත වූයේ ය. වෙසෙසින් සැලුණේ ය යි පසෙකට වී සිටියහ.

අථ ඛො භගවා යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසසිධම්. උපසසිධම්ඤා තෙ භික්ඛු එතදචොව: “කීන්තු තුමෙහ භික්ඛවෙ, සංචිග්ගා ලොමභට්ඨජානා එකමන්තං ධීතාති? අවජරියං භනෙත්, අබහුතං භනෙත්, නිවානඤ්චි වත, අයඤ්චි මීගාරමාතුපාසාදෙ ගමනීරනෙමො සුනිධානො අවලො අසමපකම්පි. අථ ච පන සසිධම්පිතො සමපකම්පිතො සමපවාලිතොති. තුමෙහව ඛො භික්ඛවෙ, සංචෙජේතුකාමෙන මොග්ගලොනොන¹ භික්ඛුතා පාදඛගුට්ඨෙන² මීගාරමාතුපාසාදෙ සසිධම්පිතො සමපකම්පිතො සමපවාලිතො. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමෙසං ධම්මානං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා මොග්ගලොනො භික්ඛු එවං මහිඤ්ඤිකො එවං මහානුභාවොති.

භගවමමුලකා නො භනෙත්, ධම්මා -පෙ- චතුන්තං ඛො භික්ඛවෙ, ඉඤ්චිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා මොග්ගලොනො භික්ඛු එවං මහිඤ්ඤිකො එවං මහානුභාවො. කතමෙසං චතුන්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, මොග්ගලොනො භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්චිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ ජන්දෙ න ච අනිලීනො භවිස්සති -පෙ- ඉති විචටෙන චේතසා පරියොනදේධන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- චිත්තසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්චිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ වීමංසා න ච අනිලීනා භවිස්සති. න ච අනිපග්ගභිතා භවිස්සති. න ච අජක්ඛිත්තං සධ්ධිත්තා භවිස්සති. න ච බහිඤ්ඤා චික්ඛිත්තා භවිස්සති. පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති:

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථාපච්ඡා තථා පුරෙ,
 යථා අධො තථා උඤ්චං යථාඋඤ්චං තථා අධො,
 යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විචටෙන චේතසා අපරියොනදේධන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති.

ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුන්තං ඉඤ්චිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා මොග්ගලොනො භික්ඛු එවං මහිඤ්ඤිකො එවං මහානුභාවො. ඉමෙසං ච පන භික්ඛවෙ, චතුන්තං ඉඤ්චිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා මොග්ගලොනො භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්චිචිධං පච්චනුභොති -පෙ- කායෙන වසං වකෙතති. ඉමෙසං ච පන භික්ඛවෙ, චතුන්තං ඉඤ්චිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා මොග්ගලොනො භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං චේතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවජ්ජකඤ්චා උපසමපජ්ජ විහරතිති.

1. මහාමොග්ගලොනෙන - සී 1, 2.
 2. පාදඛගුට්ඨකෙන - මජ්ඣං, සා:

එකල්හි භාගාවකුන් වහන්සේ ඒ මහණුන් වෙත එළඹී සේක. එළඹ ඒ මහණුන්ට මේ වදළ සේක. මහණෙනි, කුමක් හෙයින් තෙපි සංවේගයට පැමිණියාහු හටගත් ලොමුදහගැනුම් ඇත්තාහු පසෙකට වී සිටීහු දූ යි. වහන්ස, අසිරි යි. වහන්ස, පුදුම යි. මේ මුච්චරමාපායන් ඒකාන්තයෙන් වාතාවරණ සමපන්න ය. ගැඹුරට ගිය පදනම් ඇත්තේ ය. මැනවින් පිහිටුවන ලද්දේ ය. නියල ය. නොසැලෙනසුලු ය. එතෙකුදු වුව කමපිත වූයේ ය. බෙහෙවින් කමපිත වූයේ ය. වෙසෙසින් සැලුණේ ය යි. මහණෙනි, තොප ම සංවේගයට පමුණුවන කැමැති මුගලන් මහණහු විසින් පසැ මාපටැහිල්ලෙන් මුච්චරමාපාය කමපිත කරන ලද්දේ ය. බෙහෙවින් කමපිත කරන ලද්දේ ය. වෙසෙසින් සලන ලද්දේ ය. මහණෙනි, ඒ කිමැ යි හභිටු ද? කවර දහම් කෙනෙකුන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙසේ මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තේ මෙසේ මහත් අනුභාව ඇත්තේ වේ දූ යි.

වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවන්නු මුල් කොට ඇතියහ ... මහණෙනි, සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙසේ මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තේ මෙසේ මහත් අනුභාව ඇත්තේ වේ. කවර සිටු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මුගලන් මහණ ඡන්දසමාධිපධානසංඛාරසමනනාගත ඉඤ්ජාදස වඩයි. මෙසේ මාගේ ඡන්දය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය ... මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිකිත් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි. විරිය සමාධි ... චිත්ත සමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසංඛාර-සමනනාගත ඉඤ්ජාදස වඩයි. මෙසේ මාගේ විමංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම් බඳු නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම් බඳු නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම් බඳු නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම් බඳු නම් යටත් එසේ ය. දහවල් යම් බඳු නම් රැත් එසේ ය. රැ යම් බඳු නම් දහවලුත් එසේ ය' යි පසු පෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නොබැඳුණු සිකිත් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, මේ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙසේ මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තේ මෙසේ මහත් අනුභාව ඇත්තේ වේ. මහණෙනි, මේ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින් ම බහුල කළ බැවින් ම මුගලන් මහණ නන්වැදෑරුම් ඉදු-කොටස් විඳී ... කයින් වයයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මේ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින් ම බහුල කළ බැවින් ම මුගලන් මහණ ආසුච්ඡය කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍රදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 2. 5

බ්‍රාහ්මණසුක්තං.

3137. එකං සමයං ආයසමා ආනන්දෙ කොසලිඛියං විහරති භොසිකාරාමෙ. අථ ඛො උන්නාහො බ්‍රාහ්මණො යෙනායසමා ආනන්දෙ තෙනුපසඤ්ඤමි. උපසඩ්ධමිත්වා ආයසමතා ආනන්දෙත සඤ්ඤං සමමොදි. සමමොදනීයං කථං සාරාණියං වීතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිනෙතො ඛො උන්නාහො බ්‍රාහ්මණො ආයසමන්තං ආනන්දං එතදවොච: කිමස්සීයං නු ඛො හො ආනන්ද, සමණෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං වුසස්සතීති. ඡන්දප්පභානත්ථං ඛො බ්‍රාහ්මණ, භගවති බ්‍රහ්මචරියං වුසස්සතීති. අස්සී පන හො ආනන්ද, මග්ගො අස්සී පටිපදු එතස්ස ඡන්දස්ස පභානායාති? අස්සී ඛො බ්‍රාහ්මණ, මග්ගො අස්සී පටිපදු එතස්ස ඡන්දස්ස පභානායාති. කතමො පන හො ආනන්ද, මග්ගො කතමා පටිපදු එතස්ස ඡන්දස්ස පභානායාති? ඉධ බ්‍රාහ්මණ භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමන්තාගතං ඉඤ්ඤාදං භාවෙති, වීරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානං සඤ්ඤාරසමන්තාගතං ඉඤ්ඤාදං භාවෙති. අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ මග්ගො අයං පටිපදු එතස්ස ඡන්දස්ස පභානායාති.

එවං සනෙත හො ආනන්ද සන්තකං හොති තො අසන්තකං, ඡන්දෙනෙව ඡන්දං පඡතිස්සතීති නෙතං යානං විඡජ්ජතීති. තෙනාභි බ්‍රාහ්මණ, තඤ්ඤෙවෙත්ථ පටිපුච්ඡස්සාමි යථා තෙ ඛලෙයා තථා නං ව්‍යාකරෙය්‍යාසි. තං කිං මඤ්ඤාසි බ්‍රාහ්මණ, අහොසි තෙ පුඤ්ඤ ඡන්දෙ ආරාමං ගමිස්සාමිති. තස්ස තෙ ආරාමගතස්ස යො තඡ්ඡා ඡන්දෙ සො පටිපසස්සද්ධාති. එවං හො. අහොසි තෙ පුඤ්ඤ වීරියං ආරාමං ගමිස්සාමිති තස්ස තෙ ආරාමගතස්ස යං තඡ්ඡං වීරියං තං පටිපසස්සද්ධාති. එවං හො. අහොසි තෙ පුඤ්ඤ වික්ඛං ආරාමං ගමිස්සාමිති. තස්ස තෙ ආරාමගතස්ස යං තඡ්ඡං වික්ඛං තං පටිපසස්සද්ධාති. එවං හො. අහොසි තෙ පුඤ්ඤ විමංසා ආරාමං ගමිස්සාමිති. තස්ස තෙ ආරාමගතස්ස යා තඡ්ඡා විමංසා සා පටිපසස්සද්ධාති. එවං හො.

7. 2. 5

බ්‍රාහ්මණ සූත්‍රය

3137. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ කොසඹැනුවර සමීපයෙහි සෝඨිකාරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි උන්නාහ බමුණු තෙමේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් සමග සතුටු විය. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කථාව කොට නිමවා එකත්පස් ව හුන්නේ ය. එකත්පස් ව හුන් උනනාහ බමුණු තෙමේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට මෙය කීය: “භවත් ආනන්දයෙනි, කුමක් පිණිස මහණගොයුම්හු කෙරෙහි බඹසර වෙසේ දැ”යි. බමුණ, තෘෂ්ණා-ඡන්දය පහනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බඹසර වෙසේ යි. භවත් ආනන්දයෙනි, තෙල ඡන්දය ප්‍රභාණය පිණිස මහෙක් ඇද්ද? පිළිවෙතක් ඇද්දැයි? බමුණ, තෙල ඡන්දය පහනු පිණිස මහෙක් ඇත පිළිවෙතක් ඇතැයි. භවත් ආනන්දයෙනි, තෙල ඡන්දය පහනු පිණිස මහ කවරේ ද? පිළිවෙත කවරේ දැ යි? බමුණ, මෙසස්නෙහි මහණ ඡන්දයමාධිපධානසඛිතාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදස වධයි. චිරියසමාධි ... වික්‍රමසමාධි ... වීමංසාසමාධිපධානසඛිතාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදස වධයි. බමුණ, තෙල ඡන්දය පහනු පිණිස මේ මහ ය, මේ පිළිවෙත යි.

භවත් ආනන්දයෙනි, එසේ ඇති කල්හි ශාන්ත වූවෙක් ම වෙයි. ශාන්ත නො වූවෙක් නො වෙයි. ඡන්දයෙන් ම ඡන්දය දුරලන්තේ ය යන මෙකරුණ නැතැයි. බමුණ, එසේ වී නම් මෙහි ලා තොප ම පිළිවිසින්නෙමි. යමසේ තොපට රුස්නේ නම් එසේ එය විසඳන්නහු. බමුණ, ඒ කීමැ යි හඬවූ ද? පෙර තොපට අරමට යන්නෙමි යි ඡන්දයෙක් වී ය. අරමට ගිය ඒ තොපගේ ඒ පිණිස වූ ඡන්දයෙක් වී නම් එය සන්හුන්තේ දැ යි? භවත්ති, එසේ ය. පෙර තොපට අරමට යන්නෙමි යි වීයතියෙක් වී ය. අරමට ගිය ඒ තොපට ඒ පිණිස වූ යම් වීයතියෙක් වී නම් එය සන්හුන්තේ දැ යි? භවත්ති, එසේ ය. පෙර තොපට අරමට යන්නෙමි යි සිතෙක් වී ය. අරමට ගිය ඒ තොපට ඒ පිණිස වූ යම් සිතෙක් වී නම් එය සන්හුන්තේ දැ යි? භවත්ති, එසේ ය. පෙර තොපට අරමට යන්නෙමි යි වීමංසාවක් වූ ය. අරමට ගිය ඒ තොපට ඒ පිණිස වූ යම් වීමංසාවක් වූ නම් එය සන්හුන්තේ දැ යි? භවත්ති, එසේ ය.

එවමෙව ඔබා බ්‍රාහ්මණ, යො සො භික්ඛු අරහං ඛිණ්ණාසවො චුඞ්ඛවා කතකරණීයො ඔභිතභාරො අනුප්පන්නසද්දෙඤා පරිකඛ්ණ හවසංයොජනො සමමදඤ්ඤචිචුඤ්ඤො. තස්ස යො පුඛෙඛ ජජෙඤ අහොසි අරහන්නප්පත්තියා අරහතෙන පනො¹ යො තජජා ජජෙඤ සො පට්ඨපස්සදෙඤා. යං පුඛෙඛ චිරියං අහොසි අරහන්නප්පත්තියා අරහතෙන පනෙන යං තජජං චිරියං තං පට්ඨපස්සද්ධං. යං පුඛෙඛ චිත්තං අහොසි අරහන්නප්පත්තියා, අරහතෙන පනෙන යං තජජං චිත්තං තං පට්ඨපස්සද්ධං. යා පුඛෙඛ චීමංසා අහොසි අරහන්නප්පත්තියා, අරහතෙන පනෙන යා තජජා චීමංසා සා පට්ඨපස්සද්ධා. තං කිං මඤ්ඤසි බ්‍රාහ්මණ, ඉති එවං සනෙත සන්තකං වා හොති නො අසන්තකං වාති? අද්ධා හො ආනඤ, එවං සනෙත සන්තකං හොති නො අසන්තකං. අභික්ඛන්තං හො ආනඤ, -පෙ- අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණ පෙතං සරණං ගතභවි.

7. 2. 6

මහිද්ධිකසුත්තං

3138. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා මහිද්ධිකා අහෙසුං මහානුභාවා, සඛෙඛ තෙ වතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවීතන්තා ඛහුලීකතන්තා. යෙ හිපි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අනාගතමද්ධානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා මහිද්ධිකා හවිසස්සන්ති මහානුභාවා. සඛෙඛ තෙ වතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවීතන්තා ඛහුලීකතන්තා. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, එතරහි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා මහිද්ධිකා මහානුභාවා. සඛෙඛ තෙ වතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවීතන්තා ඛහුලීකතන්තා. කතමෙසං වතුන්තං: ඉධ භික්ඛවෙ; භික්ඛු ජඤ්ඤසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති චිරියසමාධි -පෙ- චිත්තසමාධි -පෙ- චීමංසාසමාධි පධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා මහිද්ධිකා අහෙසුං මහානුභාවා -පෙ- මහිද්ධිකා හවිසස්සන්ති මහානුභාවා -පෙ- එතරහි මහිද්ධිකා මහානුභාවා සඛෙඛ තෙ ඉමෙසං යෙව වතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවීතන්තා ඛහුලීකතන්තාති.

1. අරහන්නප්පතෙක - මජ්ඣ.

බමුණ, එසෙයින් ම රහත් වූ ඝණ කළ ආසුව දැති වැස නිම වූ බඹසර ඇති කළ සිවුමහ කටයුතු ඇති බහා තැබූ බර දැති පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති සහමුලින ගෙවූ භවසංයෝජන ඇති යම් ඒ මහණෙක් වේ ද, ඔහුට පෙර රහත් බවට පැමිණෙනු පිණිස යම් ජන්මයක් වී ද, රහත් බවට පැමිණි කල්හි ඒ පිණිස වූ යම් ජන්මයක් වී නම් එය සන්හුන්නේ ය. පෙර රහත් බවට පැමිණෙනු පිණිස යම් වියඪයක් වී ද, රහත් බවට පැමිණි කල්හි ඒ පිණිස වූ යම් වියඪයක් වී නම් එය සන්හුන්නේ ය. පෙර රහත් බවට පැමිණෙනු පිණිස යම් සිතෙක් වී ද රහත් බවට පැමිණි කල්හි ඒ පිණිස වූ යම් සිතෙක් වී නම් එය සන්හුන්නේ ය. පෙර රහත් බවට පැමිණෙනු පිණිස යම් විමංසාවක් වූ ද, රහත් බවට පැමිණි කල්හි ඒ පිණිස වූ යම් විමංසාවක් වී නම් එය සන්හුන්නේ ය. මෙසේ ඇති කල්හි ශාන්ත වූවෙක් හෝ ශාන්ත නො වූවෙක් හෝ වේ දැ යි? හවත් ආනන්දයෙනි, එසේ ඇති කල්හි ඒකානන්දයෙන් ශාන්ත වූවෙක් වේ. ශාන්ත නො වූවෙක් නො වේ. හවත් ආනන්දයෙනි, ඉතා මැනවි ... අද පටන් දිවිහිම කොට සරණ ගිය (මා උවසූ කොට දරන සේක්වා) යි.

7. 2. 6

මහිඤ්ජ සූත්‍රය

3138. මහණෙනි, ඉකුත්කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ වූහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිවු ඉදුපා වැඩූ බැවින්, බහුල කළ බැවින් (එසේ වූහ.) මහණෙනි, මකුත් යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ වන්නාහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිවු ඉදුපා වැඩූ බැවින්, බහුල කළ බැවින්. මහණෙනි, දන් යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ නම් ඒ සියල්ලෝ සිවු ඉදුපා වැඩූ බැවින්, බහුල කළ බැවින්. කවර සිවු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ජන්මසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදස වඩයි. විරියසමාධි ... චිත්තසමාධි .. විමංසාසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදස වඩයි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ වූහු නම් ... මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ වන්නාහු නම් ... දන් මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ නම් ඒ සියල්ලෝ මේ සිවු ඉපාදු ම වැඩූ බැවින්, බහුල කළ බැවින් යි.

7. 2. 7

ඉද්ධිවිධසුත්තං

3139. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චනුභොසුං, එකොපි හුක්ඛා බ්‍රහ්මා අහෙසුං, බ්‍රහ්මාපි හුක්ඛා එකො අහෙසුං ආචීභාවං තිරොභාවං තිරොකුඬ්ඬං තිරොපාකාරං තිරොපඛන්තං අසජ්ජමානා අගමංසු සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ. පඨවියාපි උමුච්ජන්තිමුච්ජං අකංසු සෙය්‍යථාපි උදකෙ, උදකෙපි අභිජ්ජමානෙ අගමංසු සෙය්‍යථාපි පඨවියං, ආකාසෙපි පලලචෙක්ඛනා කමිංසු සෙය්‍යථාපි පකඛි සකුණො, ඉමෙපි වඤ්චසුරියෙ එවංමභිද්ධිකෙ එවංමභානුභාවෙ පාණිනා පරාමසිංසු¹ පරිමජ්ජංසු, යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසෙ වතෙත්ථං, සඛෙඛ තෙ වතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා.

යෙ හිපි කෙවි භික්ඛවෙ, අනාගතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චනුභොසුංසාණි: “එකොපි හුක්ඛා බ්‍රහ්මා භවිස්සන්ති, බ්‍රහ්මාපි හුක්ඛා එකො භවිස්සන්ති, ආචීභාවං තිරොභාවං තිරොකුඬ්ඬං තිරොපාකාරං තිරොපඛන්තං අසජ්ජමානා ගමිස්සන්ති සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ, පඨවියාපි උමුච්ජන්තිමුච්ජං කරිස්සන්ති සෙය්‍යථාපි උදකෙ, උදකෙපි අභිජ්ජමානෙ ගමිස්සන්ති සෙය්‍යථාපි පඨවියං, ආකාසෙපි පලලචෙක්ඛනා කමිස්සන්ති සෙය්‍යථාපි පකඛි සකුණො, ඉමෙපි වඤ්චසුරියෙ එවංමභිද්ධිකෙ එවංමභානුභාවෙ පාණිනා පරාමසිස්සන්ති පරිමජ්ජස්සන්ති, යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වතෙත්ථස්සන්ති² සඛෙඛ තෙ වතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා.

යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, එතරහි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චනුභොසාණි: එකොපි හුක්ඛා බ්‍රහ්මා භොන්ති. බ්‍රහ්මාපි හුක්ඛා එකො භොන්ති, ආචීභාවං තිරොභාවං තිරොකුඬ්ඬං තිරොපාකාරං තිරොපඛන්තං අසජ්ජමානා ගච්ජන්ති සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ, පඨවියාපි උමුච්ජන්තිමුච්ජං කරොන්ති සෙය්‍යථාපි උදකෙ, උදකෙපි අභිජ්ජමානෙ ගච්ජන්ති සෙය්‍යථාපි පඨවියං, ආකාසෙපි පලලචෙක්ඛනා කමන්ති සෙය්‍යථාපි පකඛි සකුණො, ඉමෙපි වඤ්චසුරියෙ එවංමභිද්ධිකෙ එවංමභානුභාවෙ පාණිනා පරාමසන්ති පරිමජ්ජන්ති, යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වතෙත්තන්ති, සඛෙඛ තෙ වතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා.

කතමෙසං වතුන්තා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිකාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධි -පෙ- වින්ඤසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසඛිකාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ අනීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චනුභොසුං -පෙ- පච්චනුභොසුංසාණි -පෙ- පච්චනුභොසාණි -පෙ- සඛෙඛ තෙ ඉමෙසෙ ඤ්ඤච වතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තාති.

1. පරිමසිංසු - සි 1, 2, මජ්ඣං.
 2. වකඛිස්සන්ති - මජ්ඣං.

7. 2. 7

ඉඤ්චිධ සූත්‍රය

3139. මහණෙනි, ඉකුත්කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ නන් වැදෑරුම් ඉදු කොටස් වින්දනු ද, එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වූහු ද, බොහෝ අයුරු ව ද එකෙක් වූහු ද, පළට බව මුවහ බව (වින්දනු ද,) බිනෙන් පිටට පවුරෙන් පිටට පව්වෙන් පිටට අහස්හි මෙන් නො ගැටෙමින් ගියාහු ද, පොළොවෙහින් දියෙහි මෙන් මතු වීම කිමිදීම කළාහු ද, පොළොවෙහි මෙන් නො බිඳෙන දියෙහින් ගියාහු ද, ජියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අහස්හින් පළහින් යුතු ව ගමන් කළාහු ද, මෙබඳු මහත් සෘඤ්ඤ ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිරු දෙදෙනත් සාධකළාහු ද, පිරිමැද්දහු ද, බඹලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පැවැත් වූහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි.

මහණෙනි, මකුත් යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ නන්වැදෑරුම් ඉදු කොටස් විදින්නාහු ද, එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වන්නාහු ද, බොහෝ අයුරු ව ද එකෙක් වන්නාහු ද, පළට බව මුවහ බව (විදින්නාහු ද,) බිනෙන් පිටට පවුරෙන් පිටට පව්වෙන් පිටට අහස්හි මෙන් නො ගැටෙමින් යන්නාහු ද, පොළොවෙහින් දියෙහි මෙන් මතු වීම කිමිදීම කරන්නාහු ද, පොළොවෙහි මෙන් නො බිඳෙන දියෙහින් යන්නාහු ද, පියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අහස්හින් පළහින් යුතු ව ගමන් කරන්නාහු ද, මෙබඳු මහත් සෘඤ්ඤ ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිරු දෙදෙනත් අතින් පහස්නාහු ද පිරිමදනාහු ද, බඹලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්වන්නා හු ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි.

මහණෙනි, දූන් යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ නන් වැදෑරුම් ඉදු කොටස් විදිද්ද, එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වෙද්ද, බොහෝ අයුරු ව ද එකෙක් වෙද්ද, පළට බව මුවහ බව (විදිද්ද,) බිනෙන් පිටට පවුරෙන් පිටට පව්වෙන් පිටට අහස්හි මෙන් නො ගැටෙමින් යෙද්ද, පොළොවෙහින් දියෙහි මෙන් මතු වීම කිමිදීම කෙරෙද්ද, නො බිඳෙන දියෙහින් පොළොවෙහි මෙන් යෙද්ද, පියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අහස්හින් පළහින් යුතු ව ගමන් කෙරෙද්ද, මෙබඳු මහත් සෘඤ්ඤ ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිරු දෙදෙනත් අතින් පහසිද්ද, පිරිමදිද්ද, බඹලොව තෙක් දු කයින් වෙසෙහි පවත්වද්ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි.

කවර සිටු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදස වඩයි. චිරියසමාධි ... චිත්තසමාධි .. වීමංසාසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදස වඩයි. මහණෙනි, ඉකුත්කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ නන් වැදෑරුම් ඉදු කොටස් වින්දනු ද ... විදින්නාහු ද ... විදිද්ද ... ඒ සියල්ලෝ මේ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවිනි; බහුල කළ බැවිනි යි.

7. 2. 8

භික්ඛුසුත්තං

3140. චතුත්තං භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තො භික්ඛු ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සමුඡ්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරති. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- වීඛංසාසමාධි-පධානසඤ්ඤාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තො භික්ඛු ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සමුඡ්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරතිති.

7. 2. 9

භාවනාසුත්තං

3141. ඉද්ධිඤ්ඤා¹ වො භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමී ඉද්ධිපාදඤ්ඤා ඉද්ධිපාද-භාවනාඤ්ඤා ඉද්ධිපාදභාවනාගාමීතිඤ්ඤා පටිපදං. තං සුඤ්ඤාථ. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධි: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්තු-භොති: එකොපි හුත්වා බහුධා භොති -පෙ- යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වත්තෙති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ ඉද්ධි. කතමො ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදෙ; යො භික්ඛවෙ, මග්ගො යා පටිපද ඉද්ධිපට්ඨලාභාය² සංවත්තති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදෙ. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- වීඛංසාසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමන්තා-ගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනා. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනාගාමීති පටිපද: අයමෙව අරියො අට්ඨඤ්ඤා මග්ගො. ඥෙය්‍යථීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනාගාමීති පටිපදති.

1. ඉද්ධිං - මජ්ඣං.
 2. ඉද්ධිපට්ඨලාභාය ඉද්ධිපට්ඨලාභාය - මජ්ඣං, යනා.

7. 2. 8

හිකචු සූත්‍රය

3140. මහණෙනි, ඉද්දපා සතරක් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහණතෙමේ ආසුච සෂය කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥවත් දිට්‍රදූමියෙහි ම නෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට ඵයට පැමිණ වෙසේ. කවර සතරක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණතෙමේ ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. විරියසමාධි .. විත්තසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිටු ඉද්දපා වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහණ ආසුච සෂය කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥවත් දිට්‍ර දූමියෙහි ම නෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට ඵයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 2. 9

භාවනා සූත්‍රය

3141. මහණෙනි, සාඤ්චිය හා සාඤ්චාද හා සාඤ්චාදභාවනා හා සාඤ්චාදභාවනාගාමිනීප්‍රතිපද හා තොපට දෙසන්නෙමි. ඵය අසවු. මහණෙනි, සාඤ්චි කවර යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නන් වැදෑරුම් සාඤ්චිධ අනුභව කෙරෙයි. ඵකෙක් ව ද බහු ප්‍රකාර වේ ... බඹලොව හිමි කොට දු කයින් වශයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මේ සාඤ්චි යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සාඤ්චාද කවරෙ යත්: මහණෙනි, යම් මහෙක් යම් පිළිවෙතෙක් සාඤ්චි ප්‍රතිලාභ පිණිස පවති ද, මහණෙනි, මේ සාඤ්චාද යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සාඤ්චාදභාවනා කවර යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. විරිය-සමාධි ... විත්තසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සාඤ්චාදභාවනා යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සාඤ්චාදභාවනාගාමිනීප්‍රතිපත් කවර යත්: මේ අර්ථටභිමභ මැ යි. ඵනම: සම්මාදිවිධි ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ සාඤ්චාද-භාවනාගාමිනීප්‍රතිපද යයි කියනු ලැබේ යි.

7. 2. 10

විභවගසුත්තං

3142. වන්හාරො මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා මහජ්ජලා හොතති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, වන්හාරො ඉඤ්චාද කථං බහුලීකතා උභජ්ජලා හොතති මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමඤ්ඤාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති; ඉති මෙ ජන්ද න ව අතිලීනො භවිස්සති, න ව අතිපග්ගහිතො භවිස්සති. න ව අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තො භවිස්සති, න ව බහිද්ධා වික්ඛන්තො භවිස්සති පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ව විහරති-පෙ- ඉති විවටෙන වෙනසා අපරියොනද්දෙන සප්භාසං වික්ඛං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- විමංසා-සමාධිපධානසඛිඛාරසමඤ්ඤාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති: “ඉති මෙ විමංසා න ව අතිලීනා භවිස්සති, න ව අතිපග්ගහිතා භවිස්සති, න ව අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තො භවිස්සති, න ව බහිද්ධා වික්ඛන්තො භවිස්සති, පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ව විහරති:

“යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා නථා පුරෙ,
 යථා අධො තථා උඤ්ඤං යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
 යථා දිවා නථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.”

ඉති විවටෙන වෙනසා අපරියොනද්දෙන සප්භාසං වික්ඛං භාවෙති.

කතමො ව භික්ඛවෙ, අතිලීනො ජන්ද: යො භික්ඛවෙ, ජන්ද කොසජ්ජසහගතො කොසජ්ජසමපයුත්තො, අයං චූච්චති භික්ඛවෙ අතිලීනො ජන්ද. කතමො ව භික්ඛවෙ, අතිපග්ගහිතො ජන්ද: යො භි භික්ඛවෙ, ජන්ද උඤ්චවසහගතො උඤ්චවසමපයුත්තො, අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, අතිපග්ගහිතො ජන්ද. කතමො ව භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තො ජන්ද: යො භි භික්ඛවෙ, ජන්ද ථීනමිද්ධසහගතො ථීනමිද්ධසමපයුත්තො. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තො ජන්ද. කතමො ව භික්ඛවෙ, බහිද්ධා වික්ඛන්තො ජන්ද: යො භි භික්ඛවෙ, ජන්ද බහිද්ධා පඤ්ඤා කාමගුණෙ ආරඤ්ඤා අනුචික්ඛන්තො අනුචිසට්ඨො. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, බහිද්ධා වික්ඛන්තො ජන්ද.

කථංඤ්ඤී භික්ඛවෙ, භික්ඛු පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤී ව විහරති: “යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී සුග්ගහිතා හොති සුමනසිකතා සුපධාරිතා සුච්චට්ඨිද්ධා පඤ්ඤාය, ඵචං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී විහරති: “යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා නථා පුරෙ.”

7. 2. 10

විභවිග සූත්‍රය

3142. මහණෙනි, මේ සතර සාඤ්චිපාද වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ මහත්ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සතර සාඤ්චිපාද මහත්ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධාන-සඛිඛාරසමනාගත ඉඤ්ජාදාස වඩයි. මෙසේ මාගේ ඡන්දය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද චන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය ... පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤා ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි. විරියසමාධි ... විඤ්ඤාසමාධි ... විමංසාසමාධි-පධානසඛිඛාරසමනාගත ඉඤ්ජාදාස වඩයි. මෙසේ මාගේ විමංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. “පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම් සේ නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එසේ ය. දහවල යම් සේ නම් රැත් එසේ ය. රැ යම්සේ නම් දහවලත් එසේ ය”යි පච්ඡා පුරෙසඤ්ඤා ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, ඉතා සැහවුණු ඡන්දය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් ඡන්දයෙක් කුසිතබව සහගියේ කුසිතබව සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා සැහවුණු ඡන්දය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද ඡන්දය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් ඡන්දයෙක් උඤ්චිතිය සහගියේ උඤ්චිතිය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද ඡන්දය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඇතුළත හැකුළුණු ඡන්දය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් ඡන්දයෙක් ඊනඤ්ඤාසමාධිය සහගියේ ඊනඤ්ඤාසමාධිය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඇතුළත හැකුළුණු ඡන්දය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, පිටත විසුරුණු ඡන්දය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් ඡන්දයෙක් පිටත පස්කම්මුණ ඇරඹ අනු ව විසුරුණේ අනු ව විසලේ වේ ද, මහණෙනි, මේ පිටත විසුරුණු ඡන්දය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් “පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ යයි පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤා ඇති ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු විසින් පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤාව මැනවින් ගන්නා ලද්දී මොනවට මෙතෙහි කරන ලද්දී මැනවින් දරන ලද්දී නුවණින් මොනවට පිළිවිදුනා ලද්දී වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ “පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය”යි පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤා ඇති ව වෙසේ.

කථංඤ්ඤි භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අධො විහරති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමමෙව කායං උද්ධං පාදනලා අධො කෙසමඤ්ඤා තවපරියන්තං පුරං නානඥාකාරස්ස අසුචිනො පච්චවෙකඛති: “අනි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා ලොමා නධා දන්තා තවො මංසං නහාරු අඬි අඬිමිඤ්ඤා¹ වක්ඛං හදයං යනනං කිලොමකං පිහකං පප්ඵාසං අන්තා අන්තගුණං උදරියං කරියං පිත්තං සෙමං පුඛෙඛා ලොහිතං සෙදෙ මෙදෙ අස්සු වසා ඛෙලො සිඬ්ඤානිකා ලසිකා මුත්තන්ති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අධො විහරති.

කථංඤ්ඤි භික්ඛවෙ, භික්ඛු “යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා විහරති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙති ආකාරෙහි යෙති ලිඛෙහි යෙති නිමිත්තෙහි දිවා ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. සො තෙහි ආකාරෙහි තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිත්තෙහි රත්තං ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. යෙහි වා පන ආකාරෙහි යෙහි ලිඛෙහි යෙහි නිමිත්තෙහි රත්තං ඡන්දසමාධි-පධානසඛාරසමනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. සො තෙහි ආකාරෙහි තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිත්තෙහි දිවා ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා විහරති.

කථංඤ්ඤි භික්ඛවෙ, භික්ඛු විචටෙන වෙනසා අපරියොනඤ්ඤන සප්පභාසං විත්තං භාවෙති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ආලොකසඤ්ඤා සුගහතිතා හොති දිවාසඤ්ඤා සවාධිට්ඨිතා. එවං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු විචටෙන වෙනසා අපරියොනඤ්ඤන සප්පභාසං විත්තං භාවෙති.

කතමඤ්ඤි භික්ඛවෙ අනිලිතං විරියං: යං භික්ඛවෙ, විරියං කොසඤ්ඤි සහගතං කොසඤ්ඤි සමපයුත්තං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, අනිලිතං විරියං: කතමඤ්ඤි භික්ඛවෙ, අනිපගහතිතං විරියං: යං භික්ඛවෙ, විරියං උද්ච්චවසහගතං උද්ච්චවසමපයුත්තං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, අනිපගහතිතං විරියං. කතමඤ්ඤි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතං සඬ්ඛිතං විරියං: යං භික්ඛවෙ, විරියං ඵිතමිඤ්ඤි සහගතං ඵිතමිඤ්ඤි සමපයුත්තං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතං සඬ්ඛිතං විරියං. කතමඤ්ඤි භික්ඛවෙ, ඛහිඤ්ඤා විකඤ්ඤා විරියං: යං භික්ඛවෙ, විරියං ඛහිඤ්ඤා පඤ්ඤාකාමගුණෙ ආරඤ්ඤා අනුචිකඤ්ඤා අනුචිසටං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, ඛහිඤ්ඤා විකඤ්ඤා විරියං -පෙ- සප්පභාසං විත්තං භාවෙති.

1. අඬිමිඤ්ඤා - මජ්ඣිමනිකායෙ, සා.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ යට යම්සේ නම් උඩත් එසේ ව උඩ යම් සේ නම් යටත් එසේ ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ පාදනලයෙන් උඩ කෙස්මතුයෙන් යට සිවිය කෙළවර කොට ඇති නන් වැදූරුම් අසුවියෙන් පිරුණු මේ කය ම ප්‍රත්‍යාවේක්‍යා කෙරෙයි. මේ කයෙහි කෙස් ලොම් නිය දත් සිව් මස් නහර ඇට ඇටමිදුලු වකුගඩු හදලිය අක්මා දලඳුව බඩදිව පපුමස අතුනු අතුනුබහත් නොපැසුණු අහර පැසුණු අහර පින් සෙම් පුයා ලේ ධහ මේදතෙල කඳුළු වූරුණු තෙල කෙල මුකුනු සඳමිදුලු මු ඇතැ'යි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ යට යම් බඳු නම් උඩත් එසේ ව උඩ යම් බඳු නම් යටත් එසේ ව වෙසේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ දහවල් යම් බඳු නම් රැන් එසේ ව රැ යම් බඳු නම් දහවලුන් එසේ ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ යම් කොටස්වලින් යම් සටහන්වලින් යම් වැටහීම්වලින් දහවල් ඡන්දසමාධිපධානසඤ්චාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩා ද, හෙතෙමේ ඒ කොටස්වලින් ඒ සටහන්වලින් ඒ වැටහීම් වලින් රැන් ඡන්දසමාධිපධානසඤ්චාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. යම් කොටස්වලින් හෝ යම් සටහන්වලින් හෝ යම් වැටහීම්වලින් හෝ රැ ඡන්දසමාධිපධානසඤ්චාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩා ද, හෙතෙමේ ඒ කොටස්වලින් ඒ සටහන්වලින් ඒ වැටහීම්වලින් දහවලුන් ඡන්දසමාධිපධානසඤ්චාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණතෙමේ දහවල් යම් බඳු නම් රැන් එසේ ව රැ යම් බඳු නම් දහවලුන් එසේ ව වෙසේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු විසින් ආමලාකසංකෘති මැනවින් ගන්නා ලද්දී දිවාසංකෘති මැනවින් තබන ලද්දී වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ මහණ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, ඉතා සැහවුණු වියභිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වියභියෙක් කෝසජය සහගියේ කෝසජය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා සැහවුණු වියභිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද වියභිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වියභියෙක් උදාච්චය සහගියේ උදාච්චය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද වියභිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඇතුළත හැකුළුණු වියභිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වියභියෙක් ඊතලිඳිය සහගියේ ඊතලිඳිය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඇතුළත හැකුළුණු වියභිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, පිටත විසුරුණු වියභිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වියභියෙක් පිටත පස්කම් ගුණ ඇරඹ අනු ව විසුරුණේ අනු ව විසලේ වේ ද, මහණෙනි, මේ පිටත විසුරුණු වියභිය යි කියනු ලැබේ ... බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, අතිලීනං වීතං: යං භික්ඛවෙ, වීතං කොසජ්ජ-සහගතං කොසජ්ජසමපයුතං, ඉදං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, අතිලීනං වීතං. කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, අතිපග්ගහිතං වීතං: යං භික්ඛවෙ, වීතං උද්ධවච-සහගතං උද්ධවචසමපයුතං. ඉදං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, අතිපග්ගහිතං වීතං. කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, අජ්ඣාතං සධ්ධිතං වීතං: යං භික්ඛවෙ, වීතං ටීනමීද්ධසහගතං ටීනමීද්ධසමපයුතං, ඉදං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, අජ්ඣාතං සධ්ධිතං වීතං. කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, බහිද්ධා විකඛිතං වීතං: යං භික්ඛවෙ, වීතං බහිද්ධා පඤ්චකාමගුණෙ ආරඤ්ඤා අනුචිකඛිතං අනුචිසටං. ඉදං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ බහිද්ධා විකඛිතං වීතං -පෙ-සපභාසං වීතං භාවෙති.

කතමා ච භික්ඛවෙ, අතිලීනා වීමංසා: යා භික්ඛවෙ, වීමංසා කොසජ්ජසහගතා කොසජ්ජසමපයුතා. අයං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, අතිලීනා වීමංසා. කතමා ච භික්ඛවෙ, අතිපග්ගහිතා වීමංසා: යා භික්ඛවෙ, වීමංසා උද්ධවචසහගතා උද්ධවචසමපයුතා. අයං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, අතිපග්ගහිතා වීමංසා. කතමා ච භික්ඛවෙ, අජ්ඣාතං සධ්ධිතා වීමංසා: යා භික්ඛවෙ, වීමංසා ටීනමීද්ධසහගතා ටීනමීද්ධසමපයුතා, අයං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, අජ්ඣාතං සධ්ධිතා වීමංසා. කතමා ච භික්ඛවෙ, බහිද්ධා විකඛිතා වීමංසා: යා භික්ඛවෙ, වීමංසා බහිද්ධා පඤ්චකාමගුණෙ ආරඤ්ඤා අනුචිකඛිතා අනුචිසටා. අයං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, බහිද්ධා විකඛිතා වීමංසා.

කථඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤී විහරති “යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ:” ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤා සුඤ්ඤාහිතා හොති සුමනසිකතා සුපධාරිතා සුපච්චිද්ධා පඤ්ඤාය. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤී විහරති. “යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ.”

කථඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අධො විහරති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමමෙව කායං උද්ධං පාදනලා අධො කෙසමඤ්ඤා තවපරියනං පුරං නානාසකාරසස අසුචිනො පච්චෙකඛිති: “අසී ඉමඤ්චං කායෙ කෙසා ලොමා -පෙ- ලසිකා මුක්තනති.” එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අධො විහරතිති.

මහණෙනි, ඉතා සැඟවුණු සිත කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් සිතෙක් කොසජ්ජය සහගියේ කොසජ්ජය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා සැඟවුණු සිතැයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද සිත කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් සිතෙක් උඤ්චවය සහගියේ උඤ්චවය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද සිතැයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඇතුළත හැඳුණු සිත කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් සිතෙක් ඊනමිඤ්ඤය සහගියේ ඊනමිඤ්ඤය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඇතුළත හැඳුණු සිතැයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, පිටත විසුරුණු සිත කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් සිතෙක් පිටත පස්කම්ගුණ ඇරඹ අනු ව විසුරුණේ අනු ව විසළේ වේ ද, මහණෙනි, මේ පිටත විසුරුණු සිතැ යි කියනු ලැබේ ... බැබළුම් සහිත සිත වෙයි.

මහණෙනි, ඉතා සැඟවුණු විමංසාව කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් විමංසාවක් කොසජ්ජය සහගියේ කොසජ්ජය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා සැඟවුණු විමංසා යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද විමංසාව කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් විමංසාවක් උඤ්චවය සහගියේ උඤ්චවය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද විමංසා යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඇතුළත හැඳුණු විමංසාව කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් විමංසාවක් ඊනමිඤ්ඤය සහගියේ ඊනමිඤ්ඤය සමග යෙදුණේ වේ ද මහණෙනි, මේ ඇතුළත හැඳුණු විමංසා යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, පිටත විසුරුණු විමංසාව කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් විමංසාවක් පිටත පස්කම්ගුණ ඇරඹ අනු ව විසුරුණේ අනු ව විසළේ වේ ද, මහණෙනි, මේ පිටත විසුරුණු විමංසා යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ “පෙර යමිසේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යමිසේ නම් පෙරත් එසේ ය”යි පව්ඡාපුරෙසඤ්ඤ ඇති ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු විසින් පව්ඡාපුරෙසඤ්ඤව මැනවින් ගන්නා ලද්දී මැනවින් මෙතෙහි කරන ලද්දී මැනවින් දරන ලද්දී නුවණින් මොනවට පිළිවිදිනා ලද්දී වේ ද මහණෙනි; මෙසේ මහණ “පෙර යමිසේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යමිසේ නම් පෙරත් එසේ ය”යි පව්ඡාපුරෙසඤ්ඤ ඇති ව වෙසේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ යට යමිසේ නම් උඩත් එසේ ව උඩ යමිසේ නම් යටත් එසේ ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණතෙමේ පාදතලයෙන් උඩ කෙස්මතු වෙත් යට සිවිය කෙළවර කොට ඇති නන් වැදෑරුම් අසුවියෙන් පිරුණු මේ කය ම පස්විකයි. “මේ කයෙහි කෙස් ලොම් ... සඳමිදුලු මු ඇතැ”යි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ යට යමිසේ නම් උඩත් එබඳු ව උඩ යමිසේ නම් යටත් එබඳු ව වෙසේ.

කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා දිවා තථා රත්තං. යථා රත්තං තථා දිවා විහරති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙති ආකාරෙති යෙති ලිඛෙහි යෙති නිමිතෙහි දිවා වීමංසාසමාධිපධානසඛිාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යො තෙහි ආකාරෙති තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිතෙහි රත්තං වීමංසාසමාධිපධානසඛිාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙති වා පන ආකාරෙති යෙති ලිඛෙහි යෙති නිමිතෙහි රත්තං වීමංසා සමාධිපධානසඛිාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යො තෙහි ආකාරෙති තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිතෙහි දිවා වීමංසාසමාධිපධානසඛිාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා විහරති.

කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු විචටෙන වෙනසා අපරියොනදෙධන සප්පභාසං විතතං භාවෙති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ආලොකසඤ්ඤ සුභගභිතා හොති දිවාසඤ්ඤා ස්වාධිට්ඨිතා. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විචටෙන වෙනසා අපරියොනදෙධන සප්පභාසං විතතං භාවෙති.

එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, වන්හාරො ඉද්ධිපාදු එවං බහුලිකතා මහජඵලා හොතති උභාන්සංසා. එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලිකතෙසු අනෙකවිභිතං ඉද්ධිවිධං පටිච්ඡුහොති. “එකොපි හුන්වා බහුධා හොති -පෙ- යාව චුභමලොකාපි කායෙන වසං වනොති..” එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලිකතෙසු ආසවානං බයා අනාසවං වෙනොවිලිකත්තං පඤ්ඤවිලිකත්තං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකන්වා උපසමපජ්ඣ විහරතිති.

පාසාදකම්පනවග්ගො දුතියො.

තත්තුද්දන්තං:

හෙතුමහජඵලො ජජෙදු මොග්ගලොතො ව බ්‍රාහ්මඡො, මහිද්ධිද්ධිවිධා භික්ඛු භාවනා විහබෙහි වාති.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ දහවල් යම්සේ නම් රැන් එබඳු ව රැ යම්සේ නම් දහවලුන් එබඳු ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ යම් කොටස්වලින් යම් සටහන්වලින් යම් වැටහීම්වලින් දහවල් වීමංසාසමාධිපධානසඛාරසන්තකාගත ඉඤ්ජාදය වඩා ද, හෙතෙමේ ඒ කොටස්වලින් ඒ සටහන්වලින් ඒ වැටහීම්වලින් රැන් වීමංසාසමාධිපධානසඛාරසන්තකාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. යම් කොටස්වලින් හෝ යම් සටහන්වලින් හෝ යම් වැටහීම්වලින් හෝ රැයෙහි වීමංසාසමාධිපධානසඛාරසන්තකාගත ඉඤ්ජාදය වඩා ද, හෙතෙමේ ඒ කොටස්වලින් ඒ සටහන්වලින් ඒ වැටහීම්වලින් දහවලුන් වීමංසාසමාධිපධානසඛාරසන්තකාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ දහවල් යම්බඳු නම් රැන් එසේ ව රැ යම්බඳු නම් දහවලුන් එසේ ව වෙසේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ විවෘත වූ භාත්පසින් නොබැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩා ද යත්; මහණෙනි, මෙහි මහණහු විසින් ආලෝකසඤ්ඤාව මැනවින් ගන්නා ලද්දී දිවා සඤ්ඤාව මැනවින් පිහිටුවන ලද්දී වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ මහණ විවෘත වූ භාත්පසින් බැබළුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සිටු ඉඳුපා මහත්ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, මහණ සිටු ඉඳුපා මෙසේ වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි නන් වැදෑරුම් ඉඳුකොටස් විඳී: එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... බඹලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මහණ සිටු ඉඳුපා මෙසේ වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ආසුව ඤය කිරීමෙන් අනාසුව වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍රදූමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

දෙවැනි පාසාදකමපනවර්ගී යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

හෙතු, මහඵල, ඡන්ද, මොහොලොත, බ්‍රාහ්මණ, මහිඤ්ඤක, ඉඤ්චිධ, හිකුචු, භාවනා, විහබ්‍ධ යී දශසුත්‍රාන්ත කෙනෙකි.

3. අයොගුළුවගො

7. 3. 1

මගගසුකතං

3143. සාවතථීයං :

පුබ්බෙව මෙ භික්ඛවෙ, සමෙධාධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බොධිසත්තස්සෙව සතො එතදභොසි. “කො නු ඛො මගො කා පටිපදා ඉද්ධිපාදභාවනා-යාති: තස්ස මඤ්ඤා භික්ඛවෙ, එතදභොසි: “ඉධ භික්ඛු ඡන්දසමාධි පධානසඛිඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, ඉති මෙ ඡන්දො න ච අතිලීනො හවිස්සති -පෙ- සප්භාසං වීක්ඛං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- චිත්තසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ වීමංසා න ච අතිලීනා හවිස්සති. න ච අතිපග්ගභිතා හවිස්සති. න ච අජ්ඣාතං සඛිඛිතා හවිස්සති. න ච බහිද්ධා චික්ඛිතා හවිස්සති. පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤා ච විහරති:

“යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උඤ්ඤං යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රතං යථා රතං තථා දිවා.”

ඉති විවටෙන වෙනසා අපරියොනදොන සප්භාසං වීක්ඛං භාවෙති.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලිකතෙසු අනෙකවිතිතං ඉද්ධිවිධං පටිඤ්ඤාහොති: එකොපි හුක්ඛා බහුධා හොති -පෙ- යාව බුභමලොකාපි කායෙන වසං වනෙති. එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලිකතෙසු ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛි. පඤ්ඤාවිමුක්ඛි. දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසමෙජ්ජ විහරති.

(ඡළභිඤ්ඤා වික්ඛාරෙනබ්බා.)

7. 3. 2

අයොගුළුසුතතං

3144. අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දො යෙන හගවා තෙනුපසඛක්ඛි. උපසඛක්ඛිත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීනෙතා ඛො ආයස්මා ආනන්දො හගවන්තං එතදවොච: “අභිජානාති නු ඛො හන්තො, හගවා ඉද්ධියා මනොමයෙන කායෙන බුභමලොකං උපසඛක්ඛිතා”ති. අභිජානාමි බවාහං ආනන්ද ඉද්ධියා මනොමයෙන කායෙන බුභමලොකං උපසඛක්ඛිතාති. අභිජානාති ඛො පන හන්තො, හගවා ඉමිනා වාතුමමභාහුතිකෙන කායෙන ඉද්ධියා බුභමලොකං උපසඛක්ඛිතාති. අභිජානාමි බවාහං ආනන්ද, ඉමිනා වාතුමමභාහුතිකෙන¹ කායෙන ඉද්ධියා බුභමලොකං උපසඛක්ඛිතාති.² ඔපාතිහ³ හන්තො, හගවා ඉද්ධියා මනොමයෙන කායෙන බුභමලොකං උපසඛක්ඛිතං. සමඤ්ඤා⁴ ඛො හන්තො, හගවා ඉමිනා වාතුමමභාහුතිකෙන කායෙන ඉද්ධියා බුභමලොකං උපසඛක්ඛිතී.⁵ තයිදං හන්තො, හගවතො අච්ඡරියං වෙච අබ්බුතං වාති.

1. වාතුමමභාහුතිකෙන - මජ්ඣ. 3. යඤ්ච ඛො ඔමාති - මජ්ඣ, ස්‍යා, ඔපපාති - සී 2.
2. උපසඛක්ඛිතතී - සී 1, 2. 4. අභිජානාති - මජ්ඣ, ස්‍යා.
3. උපසඛක්ඛිතා - මජ්ඣ, ස්‍යා.

3. අයොගුලවර්ගය

7. 3. 1

මහ සූත්‍රය

3143. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, සබ්බොධියෙන් පළමු ම බුදුබවට නො පැමිණි බෝසත් වූ ම මට මේ සිත විය: “ඉදුපා වැඩුමට මහ කවරේ ද, පිළිවෙත කවරේ ද”යි. මහණෙනි, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් විය: මෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ ඡන්දය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය ... බැබළුම සහිත සිත වඩයි. විරියසමාධි ... විඤ්ජමාධි ... විමංසා-සමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ විමංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. “පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම්සේ නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එසේ ය. දහවල් යම්සේ නම් රැත් එසේ ය. රැ යම්සේ නම් දහවලුත් එසේ ය”යි පව්‍යාපුරෙසඤ්ඤ ඇත්තේ ද වෙසෙයි. මෙසේ විවෘත වූ හාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි නන් වැදෑරුම් ඉදුකොටස් විඳී: එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ. ... බඹලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ආසුවයන් ඤය කිරීමෙන් අනාසුව වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍රදූමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

(ඔඩහිඤා විතර කටයුතු.)

7. 3. 2

අයොගුල සූත්‍රය

3144. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘඤ්ඤයෙන් මනෝමයකයින් බඹලොවට එළඹියේක් දැන වදාරන සේක් ද”යි. ආනන්ද, මම සෘඤ්ඤයෙන් මනෝමයකයින් බඹලොවට එළඹියෙමි දැනීමි යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වාතුමමභාහුතික කයින් සෘඤ්ඤයෙන් බඹලොවට එළඹෙන්නට හැකියේක් ද”යි. ආනන්ද, මම මේ වාතුමමභාහුතික කයින් සෘඤ්ඤයෙන් බඹලොවට එළඹෙන්නට හැකි වෙමි යි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘඤ්ඤයෙන් මනෝමයකයින් බඹලොවට එළඹෙන්නට හැකි සේක: වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වාතුමමභාහුතික කයින් සෘඤ්ඤයෙන් බඹලොවට එළඹියේක් දැනීමි යි. වහන්ස, ඒ මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඇසිරියෙක් ද පුද්ගලයෙක් ද වේ යි.

අච්ඡරියා වෙච ආනන්ද තථාගතා, අච්ඡරියධම්මසමනනාගතා ව, අබ්බතා වෙච ආනන්ද තථාගතා, අබ්බතධම්මසමනනාගතා ව. යසම් ආනන්ද, සමයෙ තථාගතො කායමපි විතො සමාදහති¹ විතමපි ච කායෙ සමාදහති¹ සුඛසංඤ්ඤාඤ්ඤා ලහුසංඤ්ඤාඤ්ඤා කායෙ² ඔක්කමිඤ්ඤා ඒභරති තසම්. ආනන්ද, සමයෙ තථාගතස්ස කායො ලහුතරො වෙච හොති මුදුතරො ච කම්මනියතරො ච පහස්සරතරො ච. සෙය්‍යථාපි ආනන්ද අයොගුලො දිවසසන්තතො³ ලහුතරො වෙච හොති මුදුතරො ච කම්මනියතරො ච පහස්සරතරො ච. එවමෙව ඛො ආනන්ද, යසම් සමයෙ තථාගතො කායමපි විතො සමාදහති, විතමපි කායෙ සමාදහති. සුඛසංඤ්ඤාඤ්ඤා ලහුසංඤ්ඤාඤ්ඤා කායෙ⁴ ඔක්කමිඤ්ඤා ඒභරති, තසම් සමයෙ ආනන්ද, තථාගතස්ස කායො ලහුතරො වෙච හොති මුදුතරො ච කම්මනියතරො ච පහස්සරතරො ච.

යසම් ආනන්ද සමයෙ තථාගතො කායමපි විතො සමාදහති, විතමපි කායෙ සමාදහති, සුඛසංඤ්ඤාඤ්ඤා ලහුසංඤ්ඤාඤ්ඤා කායෙ ඔක්කමිඤ්ඤා ඒභරති. තසම් ආනන්ද, සමයෙ තථාගතස්ස කායො අප්පකසිරෙනෙච පුට්ඨියා වෙභාසං අබ්බුග්ගච්ඡති. සො අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්ඡන්තොති: “එකොපි හුඤ්ඤා බ්බුධා හොති -පෙ- යාච බ්බුග්ගලොකාපි කායෙන වසං වතොති, සෙය්‍යථාපි ආනන්ද, තුලපිච්ච වා කප්පාසපිච්ච වා ලහුකො වාතුපාදනො අප්පකසිරෙනෙච පුට්ඨියා වෙභාසං අබ්බුග්ගච්ඡති. එවමෙව ඛො ආනන්ද, යසම් සමයෙ තථාගතො කායමපි විතො සමාදහති. විතමපි කායෙ සමාදහති සුඛසංඤ්ඤාඤ්ඤා ලහුසංඤ්ඤාඤ්ඤා කායෙ ඔක්කමිඤ්ඤා ඒභරති. තසම් ආනන්ද, සමයෙ තථාගතස්ස කායො අප්පකසිරෙනෙච පුට්ඨියා වෙභාසං අබ්බුග්ගච්ඡති. සො අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්ඡන්තොති: එකොපි හුඤ්ඤා බ්බුධා හොති -පෙ- යාච බ්බුග්ගලොකාපි කායෙන වසං වතොතිති.

7. 3. 3

භික්ඛුසුත්තං

3145. වත්තාරො මෙ භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාද. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසභිඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධි -පෙ- විත්තසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසභිඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො ඉද්ධිපාද. ඉලෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිත්තො බ්බුලිකත්තො භික්ඛු ආසවානං. ඛො අනාසවං වෙතොච්චුත්තං පඤ්ඤාච්චුත්තං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකඤ්ඤා උපසම්පජ්ජ විභරතිති.

1. සමාදහති - මජ්ඣං,
 2. කායෙන - සී 1, 2.
 3. දිවසං සන්තතො - මජ්ඣං, සා.
 4. කායෙන - සී 1, 2.

ආනන්දු තපාගතයෝ අසිරි වුවාහුත් අසිරි දහමින් යුතු වුවාහුත් වෙති. ආනන්දු, තපාගතයෝ පුදුම වුවාහුත් පුදුම දහමින් යුතු වුවාහුත් වෙති. ආනන්දු, යම් සමයක තපාගත තෙමේ කයන් සිතෙහි නඟා ද, සිතත් කයෙහි නඟා ද, සුඛසංඥාවත් ලසුසංඥාවත් කයෙහි බහා වෙසේ ද, ආනන්දු, එසමයෙහි තපාගතයන්ගේ කය ඉතා සැහැල්ලුත් ඉතා මෘදුත් ඉතා කම්ණ්‍යත් ඉතා බබළනසුලුත් වෙයි. ආනන්දු, දවසක් මුළුල්ලෙහි තැවුණු යවටෙක් යමසේ ඉතා සැහැල්ලුත් ඉතා මෘදුත් ඉතා කම්ණ්‍යත් ඉතා ප්‍රභාසවරත් වේ ද, ආනන්දු, එසෙයින් ම තපාගතතෙමේ යම් සමයක කයන් සිතෙහි නඟා ද, සිතත් කයෙහි නඟා ද, සුඛසංඥාවත් ලසුසංඥාවත් කයෙහි බහා වෙසේ ද, ආනන්දු, එසමයෙහි තපාගතයන්ගේ කය ඉතා ලසුන් ඉතා මෘදුත් ඉතා කම්ණ්‍යත් ඉතා ප්‍රභාසවරත් වේ.

ආනන්දු, යම් කලෙක තපාගත තෙමේ කයන් සිතෙහි නඟා ද, සිතත් කයෙහි නඟා ද, සුඛසංඥාවත් ලසුසංඥාවත් කයෙහි බහා වෙසේ ද, ආනන්දු, එකල්හි තපාගතයන්ගේ කය නිතැතින් ම පොළොවෙන් අහසට නඟී. හේ නන් වැදෑරුම් ඉදු කොටස් වීදී. එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ. ... බඹලොව තෙක් දු කයෙන් වසයෙහි පවත්වයි. ආනන්දු, යමසේ හිමුල්පුලුත් හෝ කපුපුලුත් හෝ සැහැල්ලු වූයේ වාතය විසින් ගන්නා ලද්දේ නිතැතින් ම පොළොවෙන් අහසට නඟී යි. ආනන්දු, එසෙයින් ම යම් සමයෙක තපාගත තෙමේ කයන් සිතෙහි නඟා ද, සිතත් කයෙහි නඟා ද, සුඛසංඥාවත් ලසුසංඥාවත් කයෙහි බහා වෙසේ ද, ආනන්දු, එසමයෙහි තපාගතයන්ගේ කය නිතැතින් ම පොළොවෙන් අහසට නඟී. හේ නන් වැදෑරුම් ඉදුකොටස් වීදී. එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... බඹලොව තෙක් දු කයෙන් වසයෙහි පවත්වා යි.

7. 3. 3

හිකච්ච සුත්‍රය

3145. මහණෙනි, මේ ඉඤ්චාද සතරෙකි. කවර යතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ජන්දසමාධිපධානසඛිතරසමනනාගත ඉඤ්චාදය වධයි. චිරියසමාධි ... චිත්තසමාධි ... චිමංසාසමාධි-පධානසඛිතරසමනනාගත ඉඤ්චාදය වධයි. මහණෙනි, මේ ඉඤ්චාද සතර යි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහණ ආසුවයන් ඤය කිරීමෙන් අනාසුව වූ එලසමාධියත් එලප්‍රඥාවත් දිටුදූමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 3. 4

සුද්ධකසුත්තං ¹

3146. වන්හාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්චාදු. කතමෙ වන්හාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති, විරියසමාධි-පෙ-විත්තසමාධි-පෙ-වීමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වන්හාරො ඉඤ්චාදති.

7. 3. 5

ඵලසුත්තං

3147. වන්හාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්චාදු. කතමෙ වන්හාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති, විරියසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති, විත්තසමාධි පධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති, වීමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාර සමන්තාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වන්හාරො ඉඤ්චාදු. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුත්තං ඉඤ්චාදනං භාවිත්තං බහුලීකත්තං ආදිත්තං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාවිකඛ්ඛා: “දිට්ඨව ධම්මෙ අඤ්ඤ, සත්ථ වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතා”ති.

7. 3. 6

දුක්ඛසඵලසුත්තං

3148. වන්හාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්චාදු. කතමෙ වන්හාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. විරියසමාධි-පෙ-විත්තසමාධි-පෙ-වීමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වන්හාරො ඉඤ්චාදු.

ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුත්තං ඉඤ්චාදනං භාවිත්තං බහුලී-කත්තං සත්ඵලා සත්තානිසංසා පාවිකඛ්ඛා. කතමෙ සත්ඵලා සත්තානිසංසා: දිට්ඨව ධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨව ධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති, අථ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨව ධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති, අථ පඤ්ඤානං ඔර්ථොග්ගානං සංයොජනානං පරිකඛ්ඛා අනාගා පරිනිබ්බාසී හොති, උපභව්ච පරිනිබ්බාසී හොති, අසඛ්ඛාරපරිනිබ්බාසී හොති, සසඛ්ඛාරපරිනිබ්බාසී හොති, උද්ධ-සොතො හොති අකනිට්ඨගාමී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුත්තං ඉඤ්චාදනං භාවිත්තං බහුලීකත්තං ඉමෙ සත්ඵලා සත්තානිසංසා පාවිකඛ්ඛාති.

1. න දිසුතෙදං සුත්තං සාමපොසකෙ.

7. 3. 4

සුඤ්ඤාන සුත්‍රය

3146. මහණෙනි, මේ ඉඤ්චාද සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමනනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. විරියසමාධි ... විඛතසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමනනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉඳුපා යි.

7. 3. 5

ඵලසුත්‍රය

3147. මහණෙනි, මේ ඉඳුපා සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමනනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. විරියසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමනනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. විඛතසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමනනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. විමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමනනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉඳුපා යි. මහණෙනි, මේ සතර ඉඤ්චාද වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ඵලදාව අතුරෙන් එක්තරා ඵලයක් කැමති විය යුතු. දිට්‍රදූමියෙහි ම රහත් බව හෝ උපාදනසෙස ව ඇති කල්හි අනගමී බව හෝ යි.

7. 3. 6

දුතියඵල සුත්‍රය

3148. මහණෙනි, මේ ඉඳුපා සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමනනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. විරියසමාධි ... විඛතසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමනනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සතර ඉඤ්චාද යි.

මහණෙනි, මේ සතර ඉඤ්චාද වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් සත් ඵල කෙනෙක් සත් අනුසස් කෙනෙක් කැමති විය යුතු. කවර සත් ඵල කෙනෙක් සත් අනුසස් කෙනෙක් ද යත්: දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතු ව රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතු ව රහත් බව නො ලබා නම් එකල්හි මරණසමයෙහි රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතු ව රහත් බව නො ලබා නම් ඉදින් මැරෙන කල්හි රහත් බව නො ලබා නම් එකල්හි පස් ඔරමහාගිය සංයෝජනයන් ඝෞස කිරීමෙන් අතර කෙලෙස් පිරිනිවේනින් පිරිනිවේනසුලු වේ. (ආයුමැද ඉක්මවා) ආයුකෙළවරට ළං ව කෙලෙස්පිරිනිවේනින් පිරිනිවේනසුලු වෙයි. පියෝ නැති ව කෙලෙස්පිරිනිවේනින් පිරිනිවේනසුලු වෙයි. පියෝ ඇති ව කෙලෙස් පිරිනිවේනින් පිරිනිවේනසුලු වෙයි. අකතිඨගාමී උඤ්ඤාන වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉඳුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මේ සත්ඵල සත් අනුසස් කැමති විය යුතු යි.

7. 3. 7

ආනන්දසුත්තං

3149. අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙනුපසඛ්ඛාමී. උපසඛ්ඛාමීත්වා -පෙ- එකමන්තං නිසිනොහා ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ හගවන්තං එතදවොච: “කතමා නු ඛො හනො, ඉඤ්ඤි, කතමො ඉඤ්ඤපාදො, කතමා ඉඤ්ඤපාදභාවනා, කතමා ඉඤ්ඤපාදභාවනාගාමීනී පටිපද්ද”ති.

ඉධානන්ද, භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්ඤවීධං පට්ඨනුහොති: “එකොපි හුත්වා ඛහුධා හොති -පෙ- යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වනෙති”. අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤි. කතමො වානන්ද, ඉඤ්ඤපාදො: යො ආනන්ද, මග්ගො යා පටිපද්ද ඉඤ්ඤාභාය ඉඤ්ඤපටිලාභාය සංවත්තති. අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤපාදො. කතමාවානන්ද, ඉඤ්ඤපාදභාවනා: ඉධානන්ද, භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්ඤපාදං භාවෙති, විරියසමාධි -පෙ- විත්තසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්ඤපාදං භාවෙති. අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤපාදභාවනා. කතමාවානන්ද, ඉඤ්ඤපාදභාවනාගාමීනී පටිපද්ද: අයමෙව අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො. සෙයාපීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤපාදභාවනාගාමීනී පටිපද්දති.

7. 3. 8

දුතියආනන්දසුත්තං

3150. එකමන්තං නිසික්කං ඛො ආයස්මන්තං ආනන්දං හගවා එතදවොච: “කතමා නු ඛො ආනන්ද, ඉඤ්ඤි, කතමො ඉඤ්ඤපාදො, කතමා ඉඤ්ඤපාදභාවනා, කතමා ඉඤ්ඤපාදභාවනාගාමීනී පටිපද්ද”ති. හගවලමුලකා නො හනො ධම්මො -පෙ- ඉධානන්ද, භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්ඤවීධං පට්ඨනුහොති -පෙ- අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤපාදභාවනාගාමීනී පටිපද්දති.

7. 3. 9

සමබහුලභික්ඛුසුත්තං

3151. අථ ඛො සබ්බහුලා භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසඛ්ඛාමී.සු. -පෙ- එකමන්තං නිසිනොහා ඛො තෙ භික්ඛු හගවන්තං එතදවොචුං: “කතමා නු ඛො හනො ඉඤ්ඤි; කතමො ඉඤ්ඤපාදො, කතමා ඉඤ්ඤපාදභාවනා, කතමා ඉඤ්ඤපාදභාවනාගාමීනී පටිපද්ද”ති. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්ඤවීධං පට්ඨනුහොති: “එකොපි හුත්වා ඛහුධා හොති -පෙ- අයං වුච්චති භික්ඛවෙ; ඉඤ්ඤපාදභාවනාගාමීනී පටිපද්දති.

7. 3. 7

ආනන්ද සූත්‍රය

3149. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ ... එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, ඉඤ්ජා කචරේ ද ඉඤ්ජාද කචරේ ද ඉඤ්ජාදභාවනා කචරේ ද ඉඤ්ජාදභාවනාගාමීනීපටිපදා කචරේ ද”යි.

ආනන්ද, මෙහි මහණ නන් වැදෑරුම් ඉදුකොටස් විඳියි: “එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... බලලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්වයි”. ආනන්ද, මේ ඉදු යි කියනු ලැබේ. ආනන්ද, ඉදුපා කචරේ ද යත්: ආනන්ද, යම් මහෙක් යම් පිළිවෙතෙක් ඉදු ලැබුම ඉදු පිළිලැබුම පිණිස පවතී නම් ආනන්ද, මේ ඉදුපා යි කියනු ලැබේ. ආනන්ද, ඉදුපා වැඩුම කචරේ ද යත්: ආනන්ද, මෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. විරියසමාධි ... වික්‍ෂයමාධි ... වීචංසාසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. ආනන්ද, මේ ඉදුපා වැඩුමැ යි කියනු ලැබේ. ආනන්ද, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කචරේ ද යත්: මේ අර්ථටහි මහ මැ යි. එනම්: සමොද්ධි ... සමොසමාධි යි. ආනන්ද, මේ ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි කියනු ලැබේ යි.

7. 3. 8

දුතිය ආනන්ද සූත්‍රය

3150. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළු සේක: “ආනන්ද, ඉදු කචරේ ද, ඉදුපා කචරේ ද, ඉදුපා වැඩුම කචරේ ද, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කචරේ ද”යි. වහන්ස, අපගේ දහමිහු හඟවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... ආනන්ද, මෙහි මහණ නන් වැදෑරුම් ඉදුකොටස් විඳියි ... ආනන්ද, මේ ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි කියනු ලැබේ යි.

7. 3. 9

සම්බහුලහිකචු සූත්‍රය

3151. එකල්හි බොහෝ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත් පස් ව හුන් ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, ඉදු කචරේ ද, ඉදුපා කචරේ ද, ඉදුපා වැඩුම කචරේ ද, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කචරේ ද”යි. මහණෙනි, මෙහි මහණ නන් වැදෑරුම් ඉදුකොටස් විඳි: එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... මහණෙනි, මේ ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි කියනු ලැබේ යි.

7. 3. 10

දුතියසමබ්‍රලභීකඛුසුත්තං

3152. අථ ඛො සබ්‍රලා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඬකමිසු: -පෙ- එකමන්තං නිසිනො ඛො තෙ භික්ඛු භගවා එතදවොච: කතමා නු ඛො භික්ඛවෙ ඉඤ්ඤි, කතමො ඉඤ්ඤිපාදො, කතමා ඉඤ්ඤිපාදභාවනා, කතමා ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පටිපදනී, භගවච්චුලකා නො භනොත, ධම්මා -පෙ-

කතමා ච භික්ඛවෙ ඉඤ්ඤි: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනෙකච්චිනං ඉඤ්ඤිච්චං පච්චනුහොති: එකොපි හුන්වා බ්‍රහ්මා හොති -පෙ- යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වනෙති. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ ඉඤ්ඤි. කතමො ච භික්ඛවෙ, ඉඤ්ඤිපාදො: යො භික්ඛවෙ, මග්ගො යා පටිපද ඉඤ්ඤිලාභාය ඉඤ්ඤිපටිලාභාය සංවනන්ති. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ ඉඤ්ඤිපාදො. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉඤ්ඤිපාදභාවනා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධි-පධානසඤ්ඤාරසමන්තාගතං ඉඤ්ඤිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- වින්තසමාධි -පෙ-විමංසාසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමන්තාගතං ඉඤ්ඤිපාදං භාවෙති. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, ඉඤ්ඤිපාදභාවනා. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පටිපදා: අයමෙව අරියො අඨංඤ්ඤිකො මග්ගො. සෙයාපීදං: සම්මාදිඤ්ඤි -පෙ- සමමාසමාධි. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පටිපදනී.

7. 3. 11

මොග්ගලානසුත්තං

3153. තං කිං මඤ්ඤප්ඵ භික්ඛවෙ, කතමෙසං ධම්මානං භාවිතන්තා බ්‍රහ්මිකතන්තා මොග්ගලානො භික්ඛු එවං මහිඤ්ඤිකො එවං මහානුභාවොති. භගවච්චුලකා නො භනොත ධම්මා -පෙ- චතුන්තං ඛො භික්ඛවෙ, ඉඤ්ඤි-පාදනං භාවිතන්තා බ්‍රහ්මිකතන්තා මොග්ගලානො භික්ඛු එවං මහිඤ්ඤිකො එවං මහානුභාවො. කතමෙසං චතුන්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, මොග්ගලානො භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමන්තාගතං ඉඤ්ඤිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ ඡන්දො න ච අනිලීනො භවිස්සති -පෙ- සප්පභාසං වින්තං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- වින්තසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමන්තාගතං ඉඤ්ඤිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ විමංසා න ච අනිලීනා භවිස්සති, න ච අනිපන්තහිතා භවිස්සති -පෙ- ඉති විචටෙන වෙනසා අපරියොනදේන සප්පභාසං වින්තං භාවෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුන්තං ඉඤ්ඤිපාදනං භාවිතන්තා බ්‍රහ්මිකතන්තා මොග්ගලානො භික්ඛු එවං මහිඤ්ඤිකො එවං මහානුභාවො.

7. 3. 10

දුතියසම්බහුලහිකඛු සූත්‍රය

3152. එකල්හි බොහෝ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකන්පසෙක හුන් ඒ හික්ෂුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: “මහණෙනි, ඉදු කවරේ ද, ඉදුපා කවරේ ද, ඉදුපා වැඩුම කවරේ ද, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කවරේ ද”යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු භගවත්හු මුල් කොට ඇතියහ...

මහණෙනි, ඉදු කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ නන්වැරුරුම ඉදු කොටස් වීදී. එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ... බලලොව තෙක් දු කයෙන් වසයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මේ ඉදු යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉදුපා කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් මහෙක් යම් පිළිවෙතක් ඉදු ලැබුම ඉදු පිළිලැබුම පිණිස පවතී ද, මහණෙනි, මේ ඉදුපා යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉදුපා වැඩුම කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දසමාධි-පධානසංඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වධයි. චිරියසමාධි ... චිත්තසමාධි... වීචංසාසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතඉඤ්ජාදය වධයි. මහණෙනි, මේ ඉදුපා වැඩුමැ යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කවරේ ද යත්: මේ අරිඤ්චිමගමැ යි. එනම්: සමමාදිට්ඨි ... සමමාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි කියනු ලැබේ යි.

7. 3. 11

මොග්ගලාන සූත්‍රය

3153. මහණෙනි, ඒ කීමැයි හභිවු ද? කවර දහම් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙබඳු මහත් සාද්ධි ඇත්තේ මෙබඳු අනුභාව ඇත්තේ දැ යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු භගවත්හු මුල් කොට ඇතියහ. ... මහණෙනි, සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙබඳු මහත් සාද්ධි ඇත්තේ මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇත්තේ ය. කවර සිවු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මුගලන් මහණ ඡන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වධයි. මෙසේ මාගේ ඡන්දය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේය ... බැබළුම් සහිත සිත වධයි. චිරියසමාධි ... චිත්තසමාධි ... වීචංසාසමාධි පධානසංඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වධයි. මෙසේ මාගේ වීචංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ... මෙසේ චිත්ත වූ භාන්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වධයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙබඳු මහත් සාද්ධි ඇත්තේ ය. මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇත්තේ ය

ඉමෙසං ච පන භික්ඛවෙ, චතුනනං ඉඤ්චාදනං භාවිතතො බහුලී-
කතතො මොග්ගලොතො භික්ඛු ඵවං අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්චිධං පච්චන්තු-
හොති: ‘එකොපි හුන්ධා බහුධා හොති. -පෙ- යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන
වසං වතෙත්ති’. ඉමෙසං ච පන භික්ඛවෙ, චතුනනං ඉඤ්චාදනං
භාවිතතො බහුලීකතතො මොග්ගලොතො භික්ඛු ආසවානං බයා
අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ
සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ වීහරති ති.

7. 3. 12

තථාගතසුත්තං

3154. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමෙසං ධම්මානං භාවිතතො
බහුලීකතතො තථාගතො ඵවංමභිඤ්ඤො ඵවංමහානුභාවොති.
හගවංමුලකා නො හනෙත්ති, ධම්මා -පෙ- චතුනනං ධො භික්ඛවෙ,
ඉඤ්චාදනං භාවිතතො බහුලීකතතො තථාගතො ඵවංමභිඤ්ඤො
ඵවංමහානුභාවො. කතමෙසං චතුනනං: ඉධ භික්ඛවෙ, තථාගතො
ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. ඉති මෙ ජන්ද
න ච අතිලීනො හවිසසති. න ච අතිපග්ගහිතො හවිසසති. -පෙ-
ඉති විචට්ඨෙන වෙතසා අපරියොනඤ්ඤෙන සප්පහාසං වින්තො භාවෙති.
විරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගතං
ඉඤ්චාදං භාවෙති. ඉති මෙ විමංසා න ච අතිලීනා හවිසසති, න ච
අතිපග්ගහිතා හවිසසති. න ච අජ්ඣාතො සධබ්බතො හවිසසති, න ච බහිඤ්ඤා
වික්ඛිත්තො හවිසසති. පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤී ච වීහරති.

‘යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උඤ්ඤං යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.’

ඉති විචට්ඨෙන වෙතසා අපරියොනඤ්ඤෙන සප්පහාසං වින්තො භාවෙති.

ඉමෙසං ච ධො පන භික්ඛවෙ, චතුනනං ඉඤ්චාදනං භාවිතතො,
බහුලීකතතො තථාගතො ඵවංමභිඤ්ඤො ඵවංමහානුභාවො. ඉමෙසඤ්ඤ
පන භික්ඛවෙ, චතුනනං ඉඤ්චාදනං භාවිතතො බහුලීකතතො තථාගතො
අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්චිධං පච්චන්තුහොති: එකොපි හුන්ධා බහුධා හොති -පෙ-
යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වතෙත්ති. ඉමෙසඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ,
චතුනනං ඉඤ්චාදනං භාවිතතො බහුලීකතතො තථාගතො ආසවානං
බයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං
අභිඤ්ඤ සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ වීහරති.

(ජලභිඤ්ඤ වීජාරෙතබ්බො)

අයොගුලුවග්ගො තතියො.

තත්‍රාඥනං:

මග්ගො අයොගුලො භික්ඛු සුඤ්ඤාඤ්ඤ දුට්ඨෙ ඵලා
ආනන්දෙන දුට්ඨෙ වුත්තා භික්ඛුසම්බහුලෙ දුට්ඨෙ,
ඵකාදසො මොග්ගලොතො ආදසමො තථාගතොති.

මහණෙනි, මේ සිවු ඉයුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙසේ නන් වැදැරුම් ඉයු කොටස් විඳි: “එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... බබලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්ව”යි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉයුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ ආසුව ඤය කිරීමෙන් අනාසුව වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිවුදම්යෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 3. 12

තථාගත සූත්‍රය

3154. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවු ද? කවර දහම් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ මෙබදු මහත් සෘද්ධි ඇත්තේ මෙබදු මහත් අනුභාව ඇත්තේ ද යි. වහන්ස, අපගේ දහම් හගවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... මහණෙනි, සිවු ඉයුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ මෙබදු මහත් සෘද්ධි ඇත්තේ මෙබදු මහත් අනුභාව ඇත්තේ ය. කවර සිවු ඉයුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි තථාගත තෙමේ ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාර-සමන්තාගත ඉදිරිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ ජන්දය ඉතා හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දුඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය ... මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නොබැඳුණු සිකින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි. විරියසමාධි .. විතනසමාධි ... විමංසා-සමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගත ඉදිරිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ විමංසා ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දුඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. “පෙර යම්යේ නම් පසුත් එබදු ය. පසු යම්යේ නම් පෙරත් එබදු ය. යට යම්යේ නම් උඩත් එබදු ය. උඩ යම්යේ නම් යටත් එබදු ය. දහවල් යම්යේ නම් රැන් එබදු ය. රැ යම්යේ නම් දහවලුත් එබදු ය”යි පසු පෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නොබැඳුණු සිකින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, මේ සිවු ඉයුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ මෙබදු මහත් සෘද්ධි ඇත්තේ මෙබදු මහත් අනුභාව ඇත්තේ ය. මහණෙනි, මේ සිවු ඉයුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ නන් වැදැරුම් ඉයු කොටස් විඳි: එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... බබලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉයුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ ආසුවයත් ඤය කිරීමෙන් අනාසුව වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් ඉතාත්මයෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

(ඡඩහිඤා විතර කටයුතු.)

තෙවැනි අයොගුළුවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

මග්ග, අයොගුළ, භීක්ඛු, සුඤ්ඤ සි සූත්‍ර සහරෙකි. ඵලසූත්‍ර දෙකෙකි. ආනන්ද නමින් ද දෙකෙක් කියන ලදී. සමභුලහිතකු සූත්‍ර ද දෙකෙකි. එකොළොස්වැන්න මොග්ගලාන ය, දෙළොස් වැන්න තථාගත ය යි සූත්‍ර මුළුල්ල දෙළොසෙකි.

4. ගඩුගාපෙය්‍යාලවග්ගො

7. 4. 1-48

පාචිනනිනාදිසුතතානි

3155-3202 සෙය්‍යාලාපි භික්ඛවෙ, ගඩුගා නදී පාචිනනිනා පාචින පොණා පාචිනපඤ්ඤා. -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

(ඉද්ධිපාදවසෙන විජ්‍යාරෙතබ්බානි.)

ගඩුගාපෙය්‍යාලවග්ගො චතුසො.

කත්‍රැඤ්ඤා:

ජ පාචිනතො නික්ඛා ජ ච නික්ඛා සමුඤ්ඤා,
එතෙ දෙව දාදස භොතභි වග්ගො තෙන පවුච්චති.

5. අසමාදවග්ගො

7. 5. 1-40

තථාගතාදිසුතතානි

3203-3242. යාවතා භික්ඛවෙ සතො අපද වා දිපද වා චතුසද වා බහුසද වා -පෙ- බහුලීකරොතිති.

අසමාදවග්ගො පඤ්ඤාමො.

කත්‍රැඤ්ඤා:

තථාගතං පදං කුටං මූලං සාරෙන වසිකං,
රාජා චන්දිමසුරියා ච චජෙන දසමං පදනං.

6. බලකරණියවග්ගො

7. 6. 1-48

බලාදි සුතතානි

3243-3290. සෙය්‍යාලාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙවි බලකරණියා කම්මනා කඨිරභභි -පෙ- බහුලීකරොතිති:

බලකරණියවග්ගො ජට්ටො.

කත්‍රැඤ්ඤා:

බලං බිජං ච නාගො ච රුක්ඛං කුම්බෙන සුක්ඛිනා
ආකාසෙන දෙව මෙසා නාවා ආගනතුකා නදී භි.

4. ගඹගාපෙය්‍යාලවර්ගය

7. 4. 1-48

පාච්චනනිකාදි සූත්‍ර

3155-3202. මහණෙනි, යම්සේ ගඹගා නදී තොමෝ පැදුන්දිගට නැමුණි පැදුන්දිගට නැමුරු වූවා පැදුන්දිගට බර වූවා වේ ද ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(ඉඤ්චාද විසින් විතර කටයුතු)

සිවුවැනි ගඹගාපෙය්‍යාලවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව :

පාච්චනනිකවතුෂ්ක සයෙකි. සමුරුනිකන වතුෂ්ක ද සයෙකි. මේ ඝටකදෙක දෙළසෙක් වේ. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ. සූත්‍ර මුළුල්ල අටසාලියෙකි.

5. අප්පමාද වර්ගය

7. 5. 1-40

තථාගතාදි සූත්‍ර

3203 - 3242. මහණෙනි, අපා වූ ද දෙපා වූ ද සිවුපා වූ ද බුහුපා වූ ද යම් තාක් සත්කයෝ වෙත් ද ... බහුල කෙරේ යි.

පස්වැනි අප්පමාදවර්ගි යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

තථාගත, පද, කුට, මූල, සාර, වස්සික, රාජ, වන්දිම, සුරිය, වසු යි වතුෂ්කදෙකයෙකි, සාලියසූත්‍රෙකි.

6. බලකරණීයවර්ගය

7. 6. 1-48

බලාදි සූත්‍ර

3243 - 3290. මහණෙනි, යම්සේ යම් කිසි බලකරණීය කම්මානනයෝ කරනු ලැබෙත් ද ... බහුල කෙරෙයි.

සවැනි බලකරණීය වර්ගි යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුකබ, කුම්භ, සුක, ආකාස යි වතුෂ්ක සතෙකි. මෙසවතුෂ්ක දෙකෙකි. නාවා. ආගන්තුක, නදී යි වතුෂ්ක තුනෙකි. මුළුල්ල දෙළොසෙකි. සුතුරු අටසාලියෙකි.

7. එසනාවගො

7. 7. 1-160

එසනාදි සුත්තානි

3291-3450. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ එසනා. කතමා තිසෙසා :
-පෙ-භාවෙතඛබ්බාති.

(ච්චෙකනිසසිතාදි වසෙන අභිඤ්ඤ පරිඤ්ඤ පරිකඛය පභාන වසෙන ව එකෙකසමි සොළස යොළස කතා එකසතසට්ඨිසුත්තනනා විජාරෙතඛබ්බා)

එසනාවගො සත්තමො

තත්‍රැද්දනං :

එසනා විධා ආසවො භවො දුක්ඛනා ව තිසෙසා,
බ්‍රිඋ. මලඤ්ච නිසො ව වෙදනා නණ්ඤාහි වාති.

8. ඔසවගො

7. 8. 1-159

ඔසාදි සුත්තානි

3451-3609. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ ඔසා. කතමෙ වත්තාරො :
කාමොසො භවොසො දිට්ඨොසො අච්චෙජාසො -පෙ- භාවෙතඛබ්බාති.

(වුත්තනයෙනෙව විජාරෙතඛබ්බාති.)

7. 8. 160

උද්ධමහාගියසුත්තං

3610. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, උද්ධමහාගියානි සංයොජනානි. කතමානි පඤ්ච : රූපරාගො අරූපරාගො මානො උද්ධව්චං අච්චෙජා ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චුද්ධමහාගියානි සංයොජනානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උද්ධමහාගියානං සංයොජනානං පභානාය වත්තාරො ඉද්ධිපාද භාවෙතඛබ්බා. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විට්ඨ සමාධි -පෙ- විත්තසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උද්ධමහාගියානං සංයොජනානං පභානාය ඉමෙ වත්තාරො ඉද්ධිපාද භාවෙතඛබ්බාති.

ඔසවගො අට්ඨමො.

තත්‍රැද්දනං :

ඔසො යොගො උපාදනං ගතො අනුසයෙන ව,
කාමගුණා නිවරණං ඛන්ධා ඔරුද්ධමහාගියානි.

ඉද්ධිපාදසංසුභවං සමග්ගං.

තත්‍ර වග්ගද්දනං :

ඉද්ධිපාදෙ වාපාල පාසාදකමපනයොගුලා
ගඛයාපෙය්‍යාල ආදීහි පඤ්ඤි වග්ගා හොනනවධාති.

7. එසනාවර්ගය

7. 7. 1-160

එසනාදි සූත්‍ර

3291 - 3450. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි, කවර තුනෙක් ද යත්: ... වැඩිය යුතුයි.

(විවෙක නිස්සිනාදි විසිතුදු පරිඤ්ඤා දභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පහන විසිතුදු එකෙක යොළොස යොළොස කොට එක්සිය සැට සූත්‍රානත කෙනෙක් විතර කටයුතු.)

සත්වැනි එසනාවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

එසනා, විධා, ආසව, හව, දුක්ඛතා, බීල, මල, නීස, වෙදනා නණකා යි භොධිමක දශයෙකි. එක්සිය සැටසූතුරෙකි.

8. ඔසවර්ගය

7. 8. 1-159

ඔසාදි සූත්‍ර

3451 - 3609. මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: කාමොස හවොස දිට්ඨොස අවිජ්ජොස යි ... වැඩිය යුතු යි.

(කී නයිත් ම විතර කටයුතු.)

7. 8. 160

උද්ධම්භාගීය සූත්‍ර

3610. මහණෙනි, මේ උද්ධම්භාගීය සංයොජන පසෙකි, කවර පසෙක්ද යත්: රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධම්භාගීය අවිජ්ජා යි. මහණෙනි, මොහු පස් උද්ධම්භාගීය සංයොජනයෝයි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධම්භාගීය සංයොජනයන් ප්‍රභාණය පිණිස සිවු ඉදුපා වැඩියයුතු. කවර සිවු ඉදුපාද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධාන-සඛිංරසමනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. විරියසමාධි ... විතසමාධි ... විමොසාසමාධිපධානසඛිංරසමනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධම්භාගීය සංයොජනයන් පහනු පිණිස මේ සිවු ඉදුපා වැඩියයුතු යි.

අටවැනි ඔසවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදන ගණ්, අනුසය, කාමගුණ, නිවරණ, ඛණ්ඩ, ඔරම්භාගීය, උද්ධම්භාගීය යි භොධිමක දශයෙකි. සූතුරු එක්සිය-සැටෙකි.

ඉද්ධිපාදසංයුත්තය නිමිඥේය.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

වාපාල, පාසාදකමපන, අයොගුල යන මොහු ගඛිකාපෙය්‍යාල ආදී පස සමග ඉඤ්චාද සංයුත්තයෙහි වර්ග අටෙක් වේ.

8. අනුරුද්ධසංයුතනං.

1. රහොගතවග්ගො

8. 1. 1

රහොගතසුතනං

3611. එකං සමයං ආයඤ්ඤා අනුරුද්ධො සාවකජීයං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයඤ්ඤො අනුරුද්ධස්ස රහොගතස්ස පතිසලලිතස්ස එවං වෙතසො පරිචිතකෙකා උදපාදි: “යෙසං කෙසඤ්ඤී වතොරො සතිපට්ඨානා විරද්ධා, විරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සමුදායකඛකඛයගාමී. යෙසං කෙසඤ්ඤී වතොරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා, ආරද්ධො තෙසං අරියො මනො සමුදායකඛකඛයගාමී”ති.

අථ ඛො ආයඤ්ඤො මහාමොග්ගලොතො ආයඤ්ඤො අනුරුද්ධස්ස වෙතසා වෙතොපරිචිතකකමඤ්ඤාය සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො සමමිඤ්ඤිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය පසාරිතං වා බාහං සමමිඤ්ඤාය, එවමෙවං ආයඤ්ඤො අනුරුද්ධස්ස පමුඛෙ පාතුරහොසි. අථ ඛො ආයඤ්ඤො මහාමොග්ගලොතො ආයඤ්ඤානං අනුරුද්ධං එතදවොච: “කිත්තාවතා නුඛො ආචුසො අනුරුද්ධ භික්ඛුනො වතොරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා හොතති”ති ඉධාචුසො භික්ඛු අජ්ඣාතං කායෙ සමුදයධමොනුපසෙසී විහරති, ආනාඨ මපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. අජ්ඣාතං කායෙ වයධමොනුපසෙසී විහරති, -පෙ- අජ්ඣාතං කායෙ සමුදයවයධමොනුපසෙසී විහරති, ආනාඨ සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. බහිද්ධා කායෙ සමුදයධමොනුපසෙසී විහරති -පෙ- බහිද්ධා කායෙ වයධමොනුපසෙසී විහරති -පෙ- බහිද්ධා කායෙ සමුදයවයධමොනුපසෙසී විහරති, ආනාඨ සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. අජ්ඣාතබහිද්ධා කායෙ සමුදයධමොනුපසෙසී විහරති -පෙ- අජ්ඣාතබහිද්ධා කායෙ වයධමොනුපසෙසී විහරති -පෙ- අජ්ඣාතබහිද්ධා කායෙ සමුදයවයධමොනුපසෙසී විහරති, ආනාඨ සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

8. අනුරුද්ධ සංයුත්තය

1. රහොගතවර්ගය

8. 1. 1

රහොගත සූත්‍රය

3611. එක්කලෙක ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවෝ සැවක සම්පයෙහි අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවරම්හි වැඩවෙසෙති. එකල්හි රහොගතව එකලාව සිටි ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ට මෙබඳු විත්තවිතර්කයෙක් පහළ විය: “යම් කෙනෙකුත් විසින් සිටු සිව්වන් වරදවන ලදද, මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන අරිමග ඔවුන් විසින් වරදවන ලදී. යම් කෙනෙකුත් විසින් සිටු සිව්වන් අරඹන ලදද මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන අරිමග ඔවුන් විසින් අරඹන ලදී”යි.

එකල්හි ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ගේ විත්තපරිවිතර්කය සිය සිතින් දැන යම්සේ බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුළු අතක් දිගු කරන්නේ හෝ දිගු කළ අතක් හකුළුවන්නේ හෝ වේ ද, එසෙයින් ම ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන් ඉදිරියෙහි පහළවූහ. එකල්හි ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ට මෙය වදාළහ: “ඇවැත්නි අනුරුද්ධයෙනි, කෙතෙකින් මහණහුගේ සිටු සිව්වන් පිරිපුන් වේද”යි. ඇවැත්නි, මෙසයුන්හි මහණ සිය කයෙහිත් හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කායලොකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. සිය කයෙහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය කයෙහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කායලොකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. මෙරමා කයෙහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා කයෙහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා කයෙහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කායලොකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. තමාගේ හා මෙරමාගේ කයෙහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව .. වෙසේ. තමාගේ හා මෙරමාගේ කයෙහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. තමාගේ හා මෙරමාගේ කයෙහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කායලොකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ.

සො සචෙ ආකඛිති අපච්ඡකුලෙ පච්ඡකුලාසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති පච්ඡකුලසඤ්ඤී තස් චිහරති. සචෙ ආකඛිති පච්ඡකුලෙ අපච්ඡකුල-සඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති අපච්ඡකුලසඤ්ඤී තස් විහරති. සචෙ ආකඛිති අපච්ඡකුලෙ ච පච්ඡකුලෙ ච පච්ඡකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති පච්ඡකුල-සඤ්ඤී තස් විහරති. සචෙ ආකඛිති පච්ඡකුලෙ ච අපච්ඡකුලෙ ච අපච්ඡකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති අපච්ඡකුලසඤ්ඤී තස් විහරති. සචෙ ආකඛිති අපච්ඡකුලඤ්ඤි පච්ඡකුලඤ්ඤි තදුභයං අභිනිවච්ඡෙය්‍යා උපෙබ්බො චිහරෙය්‍යං සනො සමපජානොති, උපෙබ්බො තස් විහරති සනො සමපජානො.

අජ්ඣක්ඛං වෙදනාසු සමුදයධම්මොනුපසී විහරති. -පෙ- අජ්ඣක්ඛං වෙදනාසු වයධම්මොනුපසී විහරති. -පෙ- අජ්ඣක්ඛං වෙදනාසු සමුදයවයධම්මොනුපසී විහරති -පෙ- බහිද්ධා වෙදනාසු සමුදය-ධම්මොනුපසී චිහරති -පෙ- බහිද්ධා වෙදනාසු වයධම්මොනුපසී විහරති -පෙ- බහිද්ධා වෙදනාසු සමුදයවයධම්මොනුපසී විහරති. -පෙ- අජ්ඣක්ඛංබහිද්ධා වෙදනාසු සමුදයධම්මොනුපසී චිහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛං-බහිද්ධා වෙදනාසු වයධම්මොනුපසී විහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛංබහිද්ධා වෙදනාසු සමුදයවයධම්මොනුපසී විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. සො සචෙ ආකඛිති -පෙ- උපෙබ්බො තස් චිහරති සනො සමපජානො.

අජ්ඣක්ඛං විනෙත සමුදයධම්මොනුපසී විහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛං විනෙත වයධම්මොනුපසී විහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛං විනෙත සමුදය-වයධම්මොනුපසී විහරති -පෙ- බහිද්ධා විනෙත සමුදයධම්මොනුපසී විහරති -පෙ- බහිද්ධා විනෙත වයධම්මොනුපසී චිහරති -පෙ- බහිද්ධා විනෙත සමුදයවයධම්මොනුපසී විහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛංබහිද්ධා විනෙත සමුදයධම්මොනුපසී විහරති. -පෙ- අජ්ඣක්ඛංබහිද්ධා විනෙත වයධම්මොනු-පසී විහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛංබහිද්ධා විනෙත සමුදයවයධම්මොනුපසී විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙම-නස්සං. සො සචෙ ආකඛිති -පෙ- උපෙබ්බො තස් විහරති සනො සමපජානො.

1. අපච්ඡකුලෙ පච්ඡකුල - මජ්ඣං, ස්‍යා.

ඉදින් ඡේ නොපිළිකුල් අරමුණෙහි පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් පිළිකුල් අරමුණෙහි නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් නොපිළිකුලෙහි ද පිළිකුලෙහි ද පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් පිළිකුලෙහි ද නොපිළිකුලෙහි ද නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් පිළිකුලත් නොපිළිකුලත් යන දෙක දුරු කොට මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව වෙසේ.

සිය විදුමහි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය විදුමහි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය විදුමහි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා විදුමහි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා විදුමහි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා විදුමහි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සියමෙරමා විදුමහි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සියමෙරමා විදුමහි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා විදුමහි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව විදුමලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. ඉදින් හෙතෙමේ ... කැමති වේ නම් එහි මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව වෙසේ.

සියසිත්හි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය සිත්හි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සියසිත්හි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා සිත්හි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා සිත්හි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා සිත්හි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සියමෙරමා සිත්හි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා සිත්හි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා සිත්හි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව සිත් ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. ඡේ ඉදින් ... කැමති වේ නම් එහි මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව වෙසේ.

අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු සමුදයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු වයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු සමුදය-වයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- බහිද්ධා ධම්මෙසු සමුදයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- බහිද්ධා ධම්මෙසු වයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- බහිද්ධා ධම්මෙසු සමුදයවයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තං-බහිද්ධා ධම්මෙසු සමුදයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තංබහිද්ධා ධම්මෙසු වයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තංබහිද්ධා ධම්මෙසු සමුදයවයධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සමපජානො සනිමා විනෙයාය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

සො සචෙ ආකඛිති අපථිකකුලෙ පථිකකුලසඤ්ඤී විහරෙයානති පථිකකුලසඤ්ඤී තඤ්ච විහරති. සචෙ ආකඛිති පථිකකුලෙ අපථිකකුල-සඤ්ඤී විහරෙයානති අපථිකකුලසඤ්ඤී තඤ්ච විහරති. සචෙ ආකඛිති අපථිකකුලෙ ච පථිකකුලෙ ච පථිකකුලසඤ්ඤී විහරෙයානති පථිකකුලසඤ්ඤී තඤ්ච විහරති. සචෙ ආකඛිති පථිකකුලෙ ච අපථිකකුලෙ ච අපථිකකුලසඤ්ඤී විහරෙයානති අපථිකකුලසඤ්ඤී තඤ්ච විහරති. සචෙ ආකඛිති අපථිකකුලඤ්ඤි පථිකකුලඤ්ඤි තදුභයං අභිනිවජ්ජන්තා උපෙබ්බො විහරෙයාං සන්තො සමපජානොති උපෙබ්බො තඤ්ච විහරති සන්තො සමපජානො. එතනාවතා ඛො ආච්චියො භික්ඛුන්තො චන්තාරො සනිපට්ඨානා ආරද්ධා භොනතිති.

8. 1. 2

දුතිය රහොගතසුතතං

3612. එකං සමයං ආයස්මා අනුරුද්ධො සාවඤ්චියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයස්මන්තො අනුරුද්ධස්ස රහොගතස්ස පටිසලලීනස්ස එවං චෙතසො පරිචිතකෙකා උදපාදි: “යෙසං කෙසඤ්චී චන්තාරො සනිපට්ඨානා විරද්ධා, විරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සම්මාදුක්ඛකඛයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චී චන්තාරො සනිපට්ඨානා ආරද්ධා, ආරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සම්මාදුක්ඛකඛයගාමී”ති. අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො ආයස්මන්තො අනුරුද්ධස්ස චෙතසා චෙජනා පරිචිතකමඤ්ඤය සෙයාරාපි නාම බලවා පුරිසො -පෙ- එවමෙචං ආයස්මන්තො අනුරුද්ධස්ස පමුචෙ පාතුරභොසි. අථඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං එතදචොච: “කිත්තාවතා නුඛො ආච්චියො අනුරුද්ධ, භික්ඛුන්තො චන්තාරො සනිපට්ඨානා ආරද්ධා භොනති”ති.

සිය නීවරණාදී දහමිහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව වෙසේ. සියදහමිහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය දහමිහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව... වෙසේ. මෙරමා ගේ (නීවරණාදී) දහමිහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමාදහමිහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව... වෙසේ. මෙරමා දහමිහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සියමෙරමා දහමිහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා දහමිහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සියමෙරමා දහමිහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ.

හෙතෙමේ ඉදින් නොපිළිකුලෙහි පිළිකුල් හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි පිළිකුල් හැඟීම් ඇතිව වෙසේ. ඉදින් පිළිකුලෙහි නොපිළිකුල් හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි නොපිළිකුල් හැඟීම් ඇතිව වෙසේ. ඉදින් නොපිළිකුලෙහිත් පිළිකුලෙහිත් පිළිකුල් හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි පිළිකුල් හැඟීම් ඇතිව වෙසේ. ඉදින් පිළිකුලෙහිත් නොපිළිකුලෙහිත් නොපිළිකුල් හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි නොපිළිකුල් හැඟීම් ඇතිව වෙසේ. ඉදින් නොපිළිකුලත් පිළිකුලත් යන එදෙක දුරු කොට මැදහත් ව සිහි ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි මැදහත් ව සිහි ඇතිව වෙසේ. ඇවැත්නි, මහණහුගේ සිවු සිව්වන්හු මෙතෙකින් පිරිපුන් වෙති යි.

8. 1. 2

දුක්ඛ රහොගත සූත්‍රය

3612. එක්කලෙක ආයුෂමන් අනුරූඨකෙරණුවෝ සාවක සමීපයෙහි අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවරමිහි වැඩවෙසෙත්. එකල්හි එකලා වූ විවේකයෙන් යුත් ආයුෂමන් අනුරූඨකෙරණුවන්ට මෙබඳු චිත්තචිතර්කයෙක් පහළ විය: “යම් කෙනකුන්ට සිවු සිව්වන්හු වැරදුණාහු ද, මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන අරිමඟ ඔවුන්ට වැරදුණේය. යම් කිසි කෙනකුන්ට සිවු සිව්වන්හු පිරිපුන් වෙද්ද, මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන අරිමඟ ඔවුන්ට පිරිපුන් වෙයි”. එකල ආයුෂමන් මහමුගලන්තෙරණුවෝ ආයුෂමන් අනුරූඨකෙරණුවන්ගේ චිත්තචිතර්කය සියසිතින් දැන යමිසේ බලවත් පුරුෂයෙක් ... එසෙයින් ම ආයුෂමන් අනුරූඨකෙරණුවන් ඉදිරියෙහි පහළ වූහ. ඉක්බිති ආයුෂමන් මහමුගලන්තෙරණුවෝ ආයුෂමන් අනුරූඨකෙරණුවන්ට මෙය වදළහ: “ඇවැත්නි, අනුරූඨකෙරණුවෝ, මහණහුගේ සිවු සිව්වන්හු කෙතෙකින් පිරිපුන් වෙද්ද”යි.

ඉධාච්චසො භික්ඛු අජ්ඣාන්තං කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඛේඛ්ඛා කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපී -පෙ- අජ්ඣාන්තඛේඛ්ඛා කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපී -පෙ- අජ්ඣාන්තං වෙදනාසු -පෙ- ඛේඛ්ඛා වෙදනාසු -පෙ- අජ්ඣාන්තඛේඛ්ඛා වෙදනාසු -පෙ- අජ්ඣාන්තං විනෙත -පෙ- ඛේඛ්ඛා විනෙත -පෙ- අජ්ඣාන්තඛේඛ්ඛා විනෙත -පෙ- අජ්ඣාන්තං ධම්මෙසු -පෙ- ඛේඛ්ඛා ධම්මෙසු -පෙ- අජ්ඣාන්තඛේඛ්ඛා ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එතනාවතා ඛො ආච්චසො, භික්ඛුනො වග්ගරො සතිපට්ඨානා ආරඤ්ඤා භොභන්ති ති.

8. 1. 3

සුතනුසුතතං

3613. එකං සමයං ආයස්මා අනුරුද්ධො සාවකපීයං විහරති සුතනුතීරෙ. අථ ඛො සම්මුලා භික්ඛු යෙනායස්මා අනුරුද්ධො තෙනුපසඬකමීංසු. උපසඬකමීන්ධා ආයස්මතා අනුරුද්ධන සඤ්ඤි සම්මොදිංසු. සම්මොදනීයං කථං සාරාණීයං වීතියාරන්ධා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීන්ධා ඛො තෙ භික්ඛු ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං එතදච්චොච්චි: 'කතමෙසං ආයස්මා අනුරුද්ධො ධම්මානං භාවිතන්තා ඛහුලීකතන්තා මහාභිඤ්ඤන්තං¹ පනෙතා'ති.

වතුන්තං ඛො අහං ආච්චසො, සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා ඛහුලීකතන්තා මහාභිඤ්ඤන්තං පනෙතා. කතමෙසං වතුන්තං: ඉධාහං ආච්චසො කායෙ කායානුපසයි විහරාමී ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣා දෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරාමී ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ඛො අහං ආච්චසො, වතුන්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා ඛහුලීකතන්තා මහාභිඤ්ඤන්තං පනෙතා. ඉමෙසඤ්ඤා පනාහං ආච්චසො, වතුන්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා ඛහුලීකතන්තා භීතං ධම්මං භීතන්තො අඛලඤ්ඤස්සිං, මජ්ඣිමං ධම්මං මජ්ඣිමන්තො අඛලඤ්ඤස්සිං, පණීතං ධම්මං පණීතන්තො අඛලඤ්ඤස්සිනාතී.

1. මහාභිඤ්ඤන්තං - සා, අච්චකථා.

ඇවැත්නි, මෙසස්නෙහි මහණ සියකයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදැනුම ඇතිව සිහි ඇතිව කාය සඛ්ඛාත ලොකයෙහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මෙරමාකයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව ... වෙසේ. සියමෙරමාකයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව ... වෙසේ. සියවිදුමහි ... මෙරමාවිදුමහි ... සිය මෙරමාවිදුමහි ... සියසිත්ති ... මෙරමාසිත්ති ... සියමෙරමාසිත්ති ... සියදහමහි ... මෙරමාදහමහි ... සියමෙරමාදහමහි දහම අනුව දක්නා-සුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙවහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි, මහණහුගේ සිවුසිවටන්හු මෙතෙකින් පිරිසුන් වෙතියි.

8. 1. 3

සුතනු සූත්‍රය

3613. එක්සමයෙක ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ සැවක සමීපයෙහි සුතනු ඉවුරෙහි වැඩවෙසෙති. එකල බොහෝ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කතාව කොට නිමවා එකත්පස්ව හුන් ඒ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “කවර දහම වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ මහාභිඤ්ඤ බවට පැමිණියාහු දැ”යි.

ඇවැත්නි, මම සිවුසිවටන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤ බවට පැමිණියෙමි. කවර සිවු සිවටන්ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. වෙදනාවන්හි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙවහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මේ සිවුසිවටන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මම මහාභිඤ්ඤ බවට පැමිණියෙමි. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිවටන් වැඩූ බැවින් ම බහුල කළ බැවින් ම භීතදහම භීත විසින් දනිමි, මැදුම්දහම මැදුම් විසින් දනිමි, ප්‍රණීතදහම ප්‍රණීත විසින් දනිමි යි.

8. 1. 4

කණ්ටකීපුතනං

3614. එකං සමයං ආයස්මා ච අනුරුද්ධො ආයස්මා ච සාරිපුතො ආයස්මා ච මහාමොග්ගලොනො සාකෙතෙ විහරන්ති කණ්ටකීවනෙ.¹ අථ ඛො ආයස්මා ච සාරිපුතො ආයස්මා ච මහාමොග්ගලොනො සායණ්ණසමයං පටිසලොනා වුට්ඨිතා යෙනාස්මා අනුරුද්ධො තෙනුප-සඬකමීංසු. උපසඬකමීත්වා ආයස්මතා අනුරුද්ධෙන සඤ්ඤාං සමමොදිංසු. සමමොදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීනො ඛො ආයස්මා සාරිපුතො ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං එතදවොච: ‘සෙධෙන’ ආවුසො, අනුරුද්ධ, භික්ඛුනා කතමෙ ධම්මා උපසමපජ්ජ විහාතඛො’ති.

සෙධෙන ආවුසො සාරිපුත, භික්ඛුනා වන්තාරො සතිපට්ඨානා උපසමපජ්ජ විහාතඛො. කතමෙ වන්තාරො: ඉධාවුසො භික්ඛු කායෙ කායානුපසඬී විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්සස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසඬී විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්සස්සං. සෙධෙන ආවුසො සාරිපුත, භික්ඛුනා ඉමෙ වන්තාරො සතිපට්ඨානා උපසමපජ්ජ විහාතඛොති.

8. 1. 5

දුතිය කණ්ටකීපුතනං

3615. අසෙධෙන ආවුසො අනුරුද්ධ භික්ඛුනා කතමෙ ධම්මා උපසමපජ්ජ විහාතඛොති. අසෙධෙන ආවුසො සාරිපුත, භික්ඛුනා වන්තාරො සතිපට්ඨානා උපසමපජ්ජ විහාතඛො. කතමෙ වන්තාරො: ඉධාවුසො භික්ඛු කායෙ කායානුපසඬී විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්සස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසඬී විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්සස්සං. අසෙධෙන ආවුසො සාරිපුත, භික්ඛුනා ඉමෙ වන්තාරො සතිපට්ඨානා උපසමපජ්ජ විහාතඛොති.

1. කිකණ්ටකීවනෙ - සීඉ, සී 1, 2.
 2. සෙධෙන - සා.,

8. 1. 4

කණ්ටකී සූත්‍රය

3614. එක්කලෙක ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝත් ආයුෂමත් සැරියුත්තෙරණුවෝත් ආයුෂමත් මහමුගලන්තෙරණුවෝත් සාකෙතනුවර සමීපයෙහි කණ්ටකීවෙනෙහි වැඩවෙයෙහි. එකල්හි ආයුෂමත් සැරියුත්තෙරණුවෝත් ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝත් සවස්කල විවේකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත එළඹීයහ. එළඹ ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කතාව කොට නිමවා එකත්පස් ව වැඩහුන්හ. එකත්පස් ව වැඩහුන් ආයුෂමත් සැරියුත්තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ට මෙය වදාළහ: “ඇවැත්නි අනුරුද්ධයෙනි, සෙබමහණ විසින් කවර දහම උපයා ගෙන විසිය යුතුද”යි.

ඇවැත්නි ශාරීපුත්‍රයෙනි, සෙබමහණ විසින් සිටු සිව්වන් උපයා ගෙන විසිය යුතුය. කවර සිටුසිව්වන්හු ද යත් : ඇවැත්නි, මෙසස්නෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇතිව සිහි ඇති ව දහම ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි ශාරීපුත්‍රයෙනි, සෙබමහණ විසින් මේ සිටුසිව්වන් උපයා ගෙන විසිය යුතු යි.

8. 1. 5

දුතිය කණ්ටකී සූත්‍රය

3615. ඇවැත්නි අනුරුද්ධයෙනි, අසෙබ (රහත්) මහණ විසින් කවර දහම උපයා ගෙන විසිය යුතු දැයි? ඇවැත්නි ශාරීපුත්‍රයෙනි, අසෙබමහණ විසින් සිටු සිව්වන් උපයා ගෙන විසිය යුතුය. කවර සිටු සිව්වන්හුද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව දහම ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි ශාරීපුත්‍රයෙනි, අසෙබමහණ විසින් මේ සිටු සිව්වන් උපයා ගෙන විසිය යුතු යි.

8. 1. 6

තතිය කණටකීසුත්තං

3616. කතමෙසං ආයස්මා අනුරුද්ධො ධම්මානං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා මහාභිඤ්ඤතං පනොති? චතුත්තං ධාතං ආවුසො, සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා මහාභිඤ්ඤතං පනොති. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධාතං ආවුසො, කායෙ කායානුපස්සී විහරාමී ආනාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරාමී ආනාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ධාතං ආවුසො චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා මහාභිඤ්ඤතං පනොති. ඉමෙසං ආවුසො චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා සහස්සං ලොකං අභිජානාමීති.

8. 1. 7

තණ්හකඛයසුත්තං

3617. එකං සමයං ආයස්මා අනුරුද්ධො සාවකථීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තත්‍ර ධො ආයස්මා අනුරුද්ධො භික්ඛු ආමනෙතයි -පෙ- වත්තාරොමෙ ආවුසො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා තණ්හකඛයාය සංවත්තන්ති. කතමෙ වත්තාරො: ඉධාවුසො, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආනාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙ ධො ආවුසො, වත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා තණ්හකඛයාය සංවත්තන්ති.

8. 1. 8

සලලාගාරසුත්තං

3618. එකං සමයං ආයස්මා අනුරුද්ධො සාවකථීයං විහරති සලලාගාරෙ. තත්‍ර ධො ආයස්මා අනුරුද්ධො -පෙ- එතදවොච: සෙය්‍යරාපි ආවුසො, ගඬගානදී පාවිනනිත්තා පාවිනපොණා පාවිනපඤ්ඤාරා. අථ මහාජනකායො ආගච්ඡෙය්‍ය කුඤ්ඤපිටකං ආද්‍ය “මයං ඉමං ගඬගානදිං පච්ඡානිත්තං කරිස්සාම පච්ඡාපොණං පච්ඡාපඤ්ඤාරන්ති. තං කිං මඤ්ඤරාචුසො, අපි නු සො මහාජනකායො ගඬගානදිං පච්ඡානිත්තං කරෙය්‍ය පච්ඡාපොණං පච්ඡාපඤ්ඤාරන්ති. නො භෙතං ආවුසො. තං කිස්ස භෙත්‍ර: ගඬගාචුසො නදී පාවිනනිත්තා පාවිනපොණා පාවිනපඤ්ඤාරා. සා න සුකරා පච්ඡානිත්තං කාතුං පච්ඡාපොණං පච්ඡාපඤ්ඤාරං. යාවදෙව ච පන සො මහාජනකායො කීලමර්‍ය්‍ය විසානස්ස භාගී අස්සාති.

8. 1. 6

තනිය කණ්ටකී සූත්‍රය

3616. ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධයෝ කචර දහම් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඥ බවට පැමිණියෝ ද යි. ඇවැත්නි, මම සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඥ බවට පැමිණියෙමි. කචර සිටු සිව්වන් ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. චිදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදනුම් ඇතිව දහම්ලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මම මේ සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඥ බවට පැමිණියෙමි. ඇවැත්නි, මම මේ සිටුසිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් දහසක් ලොව වෙසෙසින් දනිමි යි.

8. 1. 7

තණ්හකබය සූත්‍රය

8617. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ සැවත සම්පයෙහි අනේපිටුසිටුහුගේ දෙවරමහි වැඩවෙසෙති. එහිදී ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ භික්ෂුන් ඇමතුහ ... ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු තෘෂ්ණාක්ෂය පිණිස පවතිත්. කචර සිටු සිව්වන් කෙනෙක් ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙච්චි දඩ් ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. චිදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව සිහි ඇතිව දහම්ලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු තෘෂ්ණාක්ෂය පිණිස පවතිත් යි.

8. 1. 8

සලලාගාර සූත්‍රය

3618. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ සැවත සම්පයෙහි සලලාගාරයෙහි වැඩවෙසෙති. එහිදී ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ ... මෙය වදළහ: “ඇවැත්නි, යම් සේ ගඩගානදී නොමෝ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුරු වුවා පෙරදිගට බර වුවා වේ ද, එකල්හි ‘අපි මේ ගඬගානදිය පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැමුරු වුවක් පැළදිගට බර වුවක් කරන්නෙමු’යි උදලු පැසි ගෙන මහජනයමුහයා එන්නේ ය. ඇවැත්නි, ඒ කීමැයි හඬවු ද? ඒ මහජනයමුහයා ගඬගානදිය පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැමුරු වුවක් පැළදිගට බර වුවක් කරන්නේ ද යි. ඇවැත්නි, මෙය නො වේ ම ය. ඒ කචර හෙයින් යත්: ඇවැත්නි, ගඬගානදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුරු වුවා පෙරදිගට බර වුවා වෙයි. එය පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැමුරු වුවක් පැළදිගට බර වුවක් කරන්නට සුකර නො වෙයි. හුදෙක් ඒ මහජනයමුහයා වෙහෙසට විඩාවට බඳුන් වන්නේ යි.

එවමෙව ඛො ආවුසො, භික්ඛු වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙනාං වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ බහුලීකරොන්තං රාජා¹ වා රාජමහාමනෙතො² වා මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාතිසාලොභිතා වා හොගෙහි අභිභවුං පචාරෙය්‍යුං: “භමො පුරිස, කිං තෙ ඉමෙ කාසාවා අනුදභන්ති. කිං මුණේඤා කපාලමනුසඤ්ඤිරසි. එභි භීතායාවත්තන්තා හොගෙ භුඤ්ඤ සු පුඤ්ඤති ව කරොහී”ති. සො වතාවුසො භික්ඛු වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙනො වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ බහුලීකරොන්තො සිසඛං පච්චසඤාඤ්ඤාභීතායාවත්තස්සති³, නෙතං යානං විජජති. තං කිස්ස හෙතු: “යං භි⁴ ආවුසො විතො දීඤ්ඤං විවෙකනිත්තං විවෙකපොණං විවෙකපඤ්ඤාරං. තං තථා⁵ භීතායාවත්තස්සති”ති නෙතං යානං විජජති.

කථඤ්ඤාවුසො, භික්ඛු වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙනි වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ බහුලීකරොති: ඉධාවුසො, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සි විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣා-දෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙ -පෙ- ධර්මෙසු ධර්මානුපස්සි විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣා-දෙමනස්සං. එවං ඛො ආවුසො, භික්ඛු වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙනි, වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ බහුලීකරොතිති.

8. 1. 9

අමබ්පාලිසුත්තං

3619. එකං සමයං ආයඤ්ඤා ව අනුරුද්ධො, ආයඤ්ඤා ව සාරිපුත්තො වෙසාලියං විහරන්ති අමබ්පාලිවනෙ. අථ ඛො ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො සායඤ්ඤාසමයං පටිසලලානා වුට්ඨිතො යෙනායඤ්ඤා අනුරුද්ධො තෙනුප-සඤ්ඤාමි. උපසඤ්ඤාමිතො ආයඤ්ඤා අනුරුද්ධො සද්ධිං සමමොදි. සමමොදනියං කථං සාරාණියං වීතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීදෙත්වා ඛො ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො ආයඤ්ඤානං අනුරුද්ධං එතදවොච: “විපසඤ්ඤානි ඛො තෙ ආවුසො අනුරුද්ධ ඉන්ද්‍රියානි, පරිසුද්ධො මුඛවණ්ණණං පරියොදනො. කතමොනායඤ්ඤා අනුරුද්ධො විහාරන් එතරහි බහුලං විහරති”ති.

1. රාජානො - මජ්ඣ.
 2. මහාමනො - මජ්ඣ.
 3. භීතාය සංවත්තස්සති - සීචු, සී 2.
 4. යං භි තං - මජ්ඣ.
 5. තං වත - මජ්ඣ.

ඇවැත්නි, එසෙයින් ම සිවු සිව්වන් වඩන සිවු සිව්වන් බහුල කරන මහණහු රජෙක් හෝ රජු සම වූවෙක් හෝ මිතුරු කෙනෙක් හෝ ඇමති කෙනෙක් හෝ නෑ සහලේනෑ කෙනෙක් හෝ “එමබා පුරුෂය, කුමක් හෙයින් මේ කසාවත්හු තොපගේ (සිරුර) දවද්ද? කුමක් හෙයින් මුඩු ව කබලක් ගෙන හැසිරෙවු ද? එව ගිහි බවට පෙරළී හොගත් වළඳව පිනුන් කරව”යි හොගයන් එළවා පවරන්නාහු නම් ඇවැත්නි, සිවු සිව්වන් වඩන සිවු සිව්වන් බහුල කරන ඒ මහණ සික පිළිකෙවු කොට ගිහි බවට පෙරළෙන්නේය යන මෙකරුණ නැත. ඒ කවර හෙයින් යත්: “ඇවැත්නි, යම් සිතක් දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ නම් එය එසේ ලාමක බවට පෙරළෙන්නේ ය” යන මෙකරුණ නැත.

ඇවැත්නි, කෙසේ නම් මහණ සිවු සිව්වන් වඩා ද, සිවු සිව්වන් බහුල කෙරේ ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි, මෙසේ මහණ සිවු සිව්වන් වඩයි. සිවු සිව්වන් බහුල කෙරේ යි.

8. 1. 9

අම්බපාලි සූත්‍රය

3619. එක් සමයෙක ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් සැරියුත්තෙරණුවෝත් විසල්පුර සමීපයෙහි වූ අම්බපාලිඛෙතෙහි වැඩ-වෙසෙති. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ සවස් කල විවෙකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත එළඹීයහ. එළඹ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කතාව කොට නිමවා එකත්පසෙක වැඩහුන්හ. එකත්පසෙක වැඩහුන් ආයුෂ්මත් සැරියුත්තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ට මෙය වදළහ: “ඇවැත්නි, අනුරුද්ධයෙනි, ඔබගේ ඉඳුරෝ වෙසෙසින් පහන්හ. මුච්චාභෑය පිරිසුදු ය. භාත්පසින් බබළන්නේ ය. ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධයෝ දැන් කවර විහරණයකින් යුතුව බහුල කොට වෙසෙද්ද”යි?

චතුසු බ්‍රහ්මචාරී ආචාර්යෝ සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනේනා¹ එතරහි බ්‍රහ්මචාරී විහරාමී. කතමෙසු චතුසු: ඉධාහං ආචාර්යො, කායෙ කායානුපසයි විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනේන -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසු බ්‍රහ්මචාරී ආචාර්යො චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනේනා එතරහි බ්‍රහ්මචාරී. යො යො ආචාර්යො භික්ඛු අරහං ඛිණ්ණාසවො වුසිතවා කතකරණීයො ඔභිතභාරො අනුප්පඤ්ඤාපඤ්ඤා පරිකම්භානුච්ඡෙදො සමමදඤ්ඤාවුට්ඨිනො, යො ඉමෙසු චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනේනා බ්‍රහ්මචාරී විහරතීති. ලාභා වත නො ආචාර්යො, සුලභං වත නො ආචාර්යො, යෙ මයං ආයසමිතො අනුරුඤ්ඤාසං සමමුඛව අස්සුමභ ආසභිං වාවං. භාසමානස්සාති.

8. 1. 10

ගිලානසුත්තං

3620. එකං සමයං ආයසමා අනුරුඤ්ඤා සාවකස්සං විහරති අනධවනස්මි. ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාළහගිලානො. අරං බො සම්බ්‍රහ්මචාරී භික්ඛු යෙනායසමා අනුරුඤ්ඤා තෙනුපසධංකම්මිසු. උපසඛංකම්මිසො ආයසමිතං අනුරුඤ්ඤං එතදවොචුං: “කතමෙනායසමිතො අනුරුඤ්ඤාසං විහාරෙන විහරතො උප්පන්නා සාරිරිකා දුක්ඛා වෙදනා විතං න පරියාදය තිට්ඨන්තී”ති.

චතුසු බ්‍රහ්මචාරී මෙ ආචාර්යො, සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනේනාසං විහරතො උප්පන්නා සාරිරිකා දුක්ඛා වෙදනා විතං න පරියාදය තිට්ඨන්තී. කතමෙසු චතුසු: ඉධාහං ආචාර්යො, කායෙ කායානුපසයි විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනේන -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසු බ්‍රහ්මචාරී මෙ ආචාර්යො, චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනේනාසං විහරතො උප්පන්නා සාරිරිකා දුක්ඛා වෙදනා විතං න පරියාදය තිට්ඨන්තීති.

රහොගතවග්ගො පඨමො.

තත්‍රාද්දන :

රහොගතෙතෙව දුට්ඨෙ සුතනුකංඤ්ඤා තයො,
තඤ්ඤාකඛයසලලාගාරෙ අභිපාලිගිලානෙහිති.

1. සුපට්ඨිතවිනේනා - මජ්ඣ.

ඇවැත්නි, මම දන් සිවු සිව්වන්හි මැනවින් ඵලඹ සිටි සිත් ඇතියෙමි බහුල කොට වෙසෙමි. කවර සිවු සිව්වන්හි ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුල්ලෙමි කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි මනා දැනුම ඇතියෙමි සිහි ඇතියෙමි කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුල්ලෙමි කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි මනාදැනුම ඇතියෙමි සිහි ඇතියෙමි දහමලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මම දන් මේ සිවු සිව්වන්හි මැනවින් ඵලඹ සිටි සිත් ඇතියෙමි බහුල කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, කෂය කළ ආසුච ඇති වැස නිම වූ බලසර ඇති කළ කටයුතු ඇති බහා තැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි ස්වාභී ඇති මුළුමනින් ගෙවූ හවසංයොජන ඇති මැනවින් දන මිදුණු යම් ඒ රහත්මහණෙක් වේ නම් හෙතෙමේ මේ සිවු සිව්වන්හි මැනවින් ඵලඹ සිටි සිත් ඇති ව බහුල කොට වෙසෙයි. ඇවැත්නි, යම්බඳු අපි ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධයන් සෙට වදන් බෙණෙද්දී ඉදිරියෙහිම ඇසුමෝද ඇවැත්නි, ඒ අපට ලාභයෙකි. ඒ අපට මනා ලැබීමෙකියි.

8. 1. 10

ගිලාන සූත්‍රය

3620. ඵක්කලෙක ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ හටගත් ආබාධ ඇතියෝ දුකට පැමිණියෝ දැඩියේ ගිලන් වූවෝ සැවත යම්පයෙහි අදවෙනෙහි වැඩවෙසෙති. ඵකල්හි බොහෝ හික්ෂුහු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත ඵලඹයහ. ඵලඹ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “කවර විහරණයකින් වෙසෙන ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ගේ හටගත් ශාරීරික දුක්වෙදනාවෝ සිත භාත්පසින් අල්ලා ගෙන නො සිටිදද”යි.

ඇවැත්නි, සිවු සිව්වන්හි මැනවින් ඵලඹ සිටි සිත් ඇති ව වෙසෙන මාගේ උපන් ශාරීරික දුක්වෙදනාවෝ සිත භාත්පසින් අල්ලා ගෙන නො සිටිත්. කවර සිවු සිව්වන්හි ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුල්ලෙමි කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි මනාදැනුම ඇතියෙමි සිහි ඇතියෙමි කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුල්ලෙමි කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි මනාදැනුම ඇතියෙමි සිහි ඇතියෙමි දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන්හි මැනවින් ඵලඹ සිටි සිත් ඇති ව වෙසෙන මාගේ හටගත් ශාරීරික දුක් වෙදනාවෝ සිත භාත්පසින් අල්ලා ගෙන නො සිටිති යි.

පළමුවැනි රහොගතවර්ගය යි.

ඵහි සූත්‍රනාමාවලිය:

රහොගත නමින්ම දෙකෙකි. සුතනු නමින් ඵකෙකි. කණ්ටකී නමින් තුනෙකි. තණ්හකබය, සලලාගාර, අබ්බපාලී ගිලාන සී සතරෙකි යි. මුළුල්ල දශයෙකි යි.

2. සහ සසච්චයෝ

8. 2. 1

සහ සසච්චයෝ

3621. එකං සමයං ආයසමා අනුරුද්ධො සාවනවීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිකං ආරාමෙ. අථ ඛො සඛෙහුලා භික්ඛු යෙනායසමා අනුරුද්ධො තෙනුපසඬකමිංසු. උපසඬකමිකා ආයසමකා අනුරුද්ධන සද්ධිං සමමොදිංසු -පෙ- ආයසමනතං අනුරුද්ධං එතදවොච්චි: “කතමෙසං ආයසමා අනුරුද්ධො ධම්මානං භාවිතතො ඛහුලිකතතො මහාභිඤ්ඤිතං පනෙතා”ති. චතුක්ඛං ඛොභං ආච්චියො, සතිපට්ඨානානං භාවිතතො ඛහුලිකතතො මහාභිඤ්ඤිතං පනෙතා. කතමෙසං චතුක්ඛං: ඉධා’භං ආච්චියො කායෙ කායානුපසංචි විහරාමි ආකාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසංචි විහරාමි ආකාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ඛොභං ආච්චියො චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො ඛහුලිකතතො මහාභිඤ්ඤිතං පනෙතා. ඉමෙසංකච්ච පනාභං ආච්චියො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො ඛහුලිකතතො කපපසහස්සං අනුසසරාමිති.

8. 2. 2

ඉද්ධිවිධසුක්ඛං

3622. ඉමෙසංකච්ච පනා’භං ආච්චියො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො ඛහුලිකතතො අනෙකවිභිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්තහොමි: “එකො’පි හුක්ඛා ඛහුධා හොමි, ඛහුධා’පි හුක්ඛා එකො හොමි, ආච්චිභාවං තිරොභාවං තිරොකුඬං තිරොපාකාරං තිරොපඛන්තං අසජ්ජමානො ගච්ඡාමි සෙය්‍යරාපි ආකාසෙ. පඨවියාපි උච්චුජ්ජනිච්චුජ්ජං කරොමි සෙය්‍යරාපි උදකෙ. උදකෙ’පි අහෙජ්ජමානෙ ගච්ඡාමි සෙය්‍යරාපි පඨවියං. ආකාසෙ’පි පලලෙඬකන කමාමි සෙය්‍යරාපි පකඛි සකුණො. ඉමෙ’පි චන්දිමසුරියෙ එවමෙභිද්ධිකෙ එවමෙභානුභාවෙ පාණිනො පරාමසාමි පරිමජ්ජාමි. යාව චුඝමලොකාපි කායෙන වසං වනෙමි”ති.

8. 2. 3

දිබ්බසොකසුක්ඛං

3623. ඉමෙසංකච්ච පනා’භං ආච්චියො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො ඛහුලිකතතො දිබ්බාය සොතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්ඛන්තං මානුසිකාය උභො සද්දෙ සුඤ්ඤාමි දිබ්බෙ ව මානුසෙ ව යෙ දුරෙ සකභිකෙ වාති.

2. සහස්ස වර්ගය

8. 2. 1

සහස්ස සූත්‍රය

3621. එක්කලෙක ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ සැවක සමීපයෙහි අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවරමිහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි බොහෝ හික්කු ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ ... ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ කවර දහම් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤා බවට පැමිණියෝ දැ”යි. ඇවැත්නි, සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤා බවට පැමිණියෙහි. කවර සිටු සිව්වන්ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනුව දක්නාසුල්ලෙමි කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි මනාදනුම ඇතියෙමි සිහි ඇතියෙමි කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. විදුමිහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම් අනුව දක්නාසුල්ලෙමි කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි මනාදනුම ඇතියෙමි සිහි ඇතියෙමි දහම්ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මම මේ සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤා බවට පැමිණියෙහි. තව ද ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම කප් දහසක් සිහි කෙරෙමි යි.

8. 2. 2

ඉද්ධිවිධ සූත්‍රය

3622. තව ද ඇවැත්නි. මේ සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම නන් වැදෑරුම් ඉදු කොටස් විදිමි. “එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වෙමි. බොහෝ අයුරුව ද එකෙක් වෙමි. පළට බව මුවහ බව විදිමි. බිතෙන් පිටට පවරෙන් පිටට පවරෙන් පිටට අහසෙහි මෙන් නොගැටෙමින් යෙමි. දියෙහි මෙන් පොළොවෙහින් මතු වීම කිමිදීම කෙරෙමි. පොළොවෙහි මෙන් නොබිඳෙන දියෙහින් යෙමි. පියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අහසෙහින් පළහින් යුතුව ගමන් කෙරෙමි. මෙබඳු මහත් සාඤ්ඤි ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිඳු දෙදෙන ද අතින් පහස්මි. පිරිමදිමි. බබලොව තෙක්දු කයින් වෙසෙහි පවත්වමි”යි.

8. 2. 3

දිබ්බසොත සූත්‍රය

3623. ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම මිනිස්බැව ඉක්මවා පැවති විභූද්ධ වූ දිව්‍යමය ශ්‍රොත්‍රධාතුවෙන් දුර වූ ද ලඟ වූ ද දෙව මිනිස් දෙ සඳ අසමි යි.

8. 2. 4

වෙනොපරිසසුත්තං

3624. ඉමෙසඤ්ඤා පනා'හං ආවුසො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්තා බහුලීකතභ්තා පරසභ්තානං පරසුභලානං වෙනසා වෙනො පරිච්ච පජානාමී: "සරාගං වා චිතං සරාගං චිතනනී පජානාමී. චිතරාගං වා චිතං චිතරාගං චිතනනී පජානාමී -පෙ- අවිමුක්ඛං වා චිතං අවිමුක්ඛං චිතනනී පජානාමී. විමුක්ඛං වා චිතං විමුක්ඛං චිතනනී පජානාමී"ති.

8. 2. 5

යානසුත්තං

3625. ඉමෙසඤ්ඤා පනා'හං ආවුසො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්තා බහුලීකතභ්තා යානඤ්ඤා යානතො අට්ඨානඤ්ඤා අට්ඨානතො යථාභුතං පජානාමීති.

8. 2. 6

කම්මසුත්තං

3626. ඉමෙසඤ්ඤා පනා'හං ආවුසො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්තා බහුලීකතභ්තා අතිතානාගතපච්චුපභ්තානං කම්මසමාදානානං යානසො භෙතුසො විපාකං යථාභුතං පජානාමීති.

8. 2. 7

සබ්බසුගාමිනීසුත්තං

3627. ඉමෙසඤ්ඤා පනා'හං ආවුසො චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්තා බහුලීකතභ්තා සබ්බසුගාමිනී පටිපදං යථාභුතං පජානාමීති.

8. 2. 8

අනෙකධාතුසුත්තං

3628. ඉමෙසඤ්ඤා පනා'හං ආවුසො චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්තා බහුලීකතභ්තා අනෙකධාතුනානාධාතුලොකං යථාභුතං පජානාමීති.

8. 2. 9

නානාධිමුක්ඛකසුත්තං

3629. ඉමෙසඤ්ඤා පනා'හං ආවුසො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්තා බහුලීකතභ්තා සත්තානං නානාධිමුක්ඛකං යථාභුතං පජානාමීති.

8. 2. 4

වෙනොපරිය සූත්‍රය

3624. ඇවැත්නි, මෙ සිවු සිව්වන් ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම පරසතුන්ගේ පරපුභුලන්ගේ සිත තමසිනින් පිරිසිදු දනිමි. සරාග සිත හෝ සරාග සිතැයි දනිමි. චිතරාග සිත හෝ චිතරාග සිතැයි දනිමි....අවිමුක්ත සිත හෝ අවිමුක්ත සිතැයි දනිමි. විමුක්ත සිත හෝ විමුක්ත සිතැයි දනිමි යි.

8. 2. 5

යාන සූත්‍රය

3625. ඇවැත්නි, මෙ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම කරුණු කරුණුවිසිතුවන් නොකරුණු නොකරුණුවිසිතුවන් තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 6

කම්ම සූත්‍රය

3626. ඇවැත්නි, මෙ සිවු සිව්වන් ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම අතීතානාගතවර්තමානකම්මසමාදානයන්ගේ විපාකය කරුණු විසින් හෙතු විසින් තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 7

සබ්බසා සූත්‍රය

3627. ඇවැත්නි, මෙ සිවු සිව්වන් ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම සියලුගතිවලට පමුණුවන මහ තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 8

අනොකධාතු සූත්‍රය

3628. ඇවැත්නි, මෙ සිවු සිව්වන් ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම නොයෙක් ධාතු නන් වැදැරුම් ධාතුලොකය තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 9

නානාධිමුක්තික සූත්‍රය

3629. ඇවැත්නි, මෙ සිවු සිව්වන් ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම සත්ඝයන්ගේ භීතාදී නානාධිමුක්ති ඇති බව තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 10

ඉන්ද්‍රියසුත්තං

3630. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තත්තා පරසත්තානං පරපුඤ්ජානං ඉන්ද්‍රියපරො-පරියත්තං යථාභූතං පජානාමීති.

8. 2. 11

කුමාරසුත්තං

3631. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තත්තා කුමාරවීමොක්ඛසමාධිසමාපත්තීනං සධිකිලෙසං වොදනං¹ වුට්ඨානං යථාභූතං පජානාමීති.

8. 2. 12

පුඛෙබ්බතිවාසසුත්තං

3632. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තත්තා අනෙකච්ඡිතං පුඛෙබ්බතිවාසං අනුසසරාමී. සෙය්‍යථීදං: “ඵකමපී ජාතිං -පෙ- ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙක-ච්ඡිතං පුඛෙබ්බතිවාසං අනුසසරාමීති.

8. 2. 13

දිබ්බවකුචුසුත්තං

3633. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තත්තා දිබ්බවකුචුචා විසුද්ධොන අතිකකණ්ණ-මානුසකෙන -පෙ- යථාකමුච්චගෙ සත්තෙ පජානාමීති

8. 2. 14

ආසවකඛයසුත්තං

3634. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තත්තා ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛිං පුද්දුඤ්චුඤ්ඤි. දිට්ඨොව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤසච්ඡිකඤ්චා උපසමථෙජ්ච විහරාමීති.

සහසසවගෙගා දුතියො.

තත්‍රඥානං:

සහසං ඉද්ධිවිධං දිබ්බං චෙතාපරිය යානකම්මො,
සබ්බත්ථ නානාධම්මත්ථ මුත්තන්ද්‍රියං කුමාරං තිසෙසා විජජාති.

අනුරුද්ධසංයුත්තං සමත්තං.

තත්‍ර වග්ගඥානං:

රහොගතො සහසෙසාති දෙච්ච වග්ගා හවන්තීභි
අනුරුද්ධසස සංයුත්තෙ දෙසීතාදිවච්චනධුනාති.

1. ඉදනං - සිමු, සා.

8. 2. 10

ඉන්ද්‍රිය සූත්‍රය

3630. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් අන් සතුන්ගේ හා අන් පුහුලන්ගේ ඉඳුරන් පිළිබඳ වැඩිමත් පිරිහීමත් මම තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 11

කුමාර සූත්‍රය

3631. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ධ්‍යානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තීන්ගේ කෙලෙසීමත් පිරිසිදුවීමත් නැගීසිටීමත් මම තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 12

පුබ්බන්තිවාස සූත්‍රය

3632. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම නන් වැදෑරුම් පෙරවිසූ කඳපිළිවෙළ සිහි කෙරෙමි. එනම්: “ජාති එකක් ද ... මෙසේ අයුරු සහිත උදෙසුම් සහිත නන් වැදෑරුම් පෙර විසූ කඳපිළිවෙළ සිහි කෙරෙමි” යි.

8. 2. 13

දිබ්බකඤ්ඤා සූත්‍රය

3633. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම මිනිසැය ඉක්ම පැවති වෙසෙසින් පිරිසුදු වූ දිවැසින් ... කම් වූ පරිදි පැමිණි සතුන් දනිමි යි.

8. 2. 14

ආසවකඛය සූත්‍රය

3634. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම ආසුච ඝෛය කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියන් ඵලප්‍රඥවන් දිට්‍රදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙමි යි.

දෙවැනි සහස්සවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව:

සහසස, ඉඤ්චිධ, දිබ්බසොත, වෙතොපරිය, ඨාන, කමම, සබ්බසු, නානාධාතු, නානාධිමුත්තක, ඉන්ද්‍රිය, කුමාර, පුබ්බන්තිවාස, දිබ්බකඤ්ඤා, ආසවකඛය යි තුද්ද සූත්‍රපෙරකි යි.

අනුරුද්ධසංයුක්තය නිමියේ ය.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

රහොගත සහසස යි අනුරුද්ධ සංයුක්තයෙහි බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද වර්ග දෙකක් ම වේ යි.

9. ඝඩ්ඛානසංසුතනා.

1. ගඬ්ඛානපෙය්‍යාලවග්ගො

9. 1. 1-12

පාච්චනනිනනාදිසුතනානි

3635-3646. සාවකීයං:

චත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඝඩ්ඛානා. කතමෙ චත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චෙව කාමෙහි විච්චව අකුසලෙහි ධලෙහි සච්චකකං සච්චාරං විචෙකජං පීනිසුඛං පයමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. විතකකච්චාරානං චූපසමා අජ්ඣන්තං සමපසාදනං වෙනසො එකොදි-භාවං අච්චකකං අච්චාරං සමාධිජං පීනිසුඛං දුතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. පීනියා ච විරාගා උපෙඛකො ච විහරති, සතො ච සමප-ජානො. සුඛඤ්ඤා කායෙත පටිසංවෙදෙති. යං තං අරියා ආච්චකකනි උපෙඛකො සනිමා සුඛච්චාරීති තතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සුඛං ච පභානා දුකඛං ච පභානා පුඛෙඛව සොමනස්සදෙම-නස්සානං අස්ඵලමා අදුකඛං අසුඛං උපෙඛාසනිපාරිසුඤ්ඤං චතුස්ඡ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරො ඝඩ්ඛානා.

සෙය්‍යරා'පි භික්ඛවෙ, ගඬ්ඛානා නදී පාච්චනනිනා පාච්චනපොණා පාච්චනපඤ්ඤාරා, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු චත්තාරො ඝඩ්ඛානෙ භාවෙනො චත්තාරො ඝඩ්ඛානෙ බහුලීකරොනොනා නිබ්බානනිනොනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො. කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු චත්තාරො ඝඩ්ඛානෙ භාවෙනො චත්තාරො ඝඩ්ඛානෙ බහුලී-කරොනොනා නිබ්බානනිනොනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බාන-පඤ්ඤාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චෙව කාමෙහි -පෙ- පයමජ්ඣානං -පෙ- දුතියජ්ඣානං -පෙ- තතියජ්ඣානං -පෙ- චතුස්ඡ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චත්තාරො ඝඩ්ඛානෙ භාවෙනො චත්තාරො ඝඩ්ඛානෙ බහුලීකරොනොනා නිබ්බානනිනොනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරොති -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

(දුතියපාච්චනනිනාදයො'පි එවං විචාරෙතඛො.)

ගඬ්ඛානපෙය්‍යාලවග්ගො පයමො.

තත්‍රඤ්ඤා:

ජ පාච්චනකො නිනාන-ජ ච නිනානා සමුද්දතො,
එතෙ දෙව දොදස හොනති-වග්ගො තෙන පච්චවතීති.

9. ක්‍රියානු සංස්කෘතිය

1. ගම්ගාපෙය්‍යාල වර්ගය

9. 1. 1-12

පාචනනිකතාදී සූත්‍ර

3635-3646. සැවැත්නුවර-

මහණෙනි, මෙ දහැත් සතරෙකි. කවර සතරෙක ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කාමයෙන් වෙන්ව ම අකුසල්දහමින් වෙන්ව ම විතර්ක සහිත චිතාර සහිත විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති පළමුවන දහැනට එළඹ වෙයි. විතර්ක විචාරයන් සංසිදීමෙන් ඇතුළත පැහැදීම ඇති සිතේ එකඟ බැව් ඇති විතර්ක රහිත චිතාර රහිත සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති දෙවන දහැනට එළඹ වෙයි. (යම් ධ්‍යානයකින්) ප්‍රීතිය දුරු කිරීමෙන් මැදහත් ව වෙස්ද, සිහි ඇත්තේත් මනා තුවණ් ඇත්තේත් කසිත් සුවත් විදීද, “මැදහත් ය, සිහි ඇත්තේ ය, සුව විහරණ ඇත්තේ ය” යි ආයතියේ ඒ යමකු ගැන කියත් නම් ඒ තෙවන දහැනට එළඹ වෙයි. සුවත් පැහීමෙන් දුකත් පැහීමෙන් පළමු ම සොම්නස්දෙමනසුන්ගේ අස්තගමයෙන් නොදුක් වූ නොසුව වූ උපෙක්‍ෂාවෙන් හා සිහියෙන් හටගත් පිරිසිදුබැව් ඇති සිවුවන දහැනට එළඹ වෙයි. මහණෙනි, මොහු සිවු දහැත්හු යි.

මහණෙනි, යම්යේ ගම්ගානදී නොමෝ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ සිවු දහැත් වඩන්නේ සිවු දහැත් බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ සිවු දහැත් වඩන්නේ සිවු දහැත් බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කාමයෙන් වෙන් ව ම ... පළමුවන දහැනට ... දෙවන දහැනට ... තෙවන දහැනට ... සිවුවන දහැනට පැමිණ වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ සිවු දහැත් වඩනුයේ සිවු දහැත් බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යි ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(දුතිය පාචනනිකතාදී සූත්‍ර ද මෙසේ විතර කට යුතු)

පළමුවැනි ගම්ගාපෙය්‍යාලවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

පාචනනිකතාසූත්‍ර සයෙකි. සමුදානිකතාසූත්‍ර ද සයෙකි. මේ ඡටක දෙක දෙළොසෙක වේ. එයින් වර්ගය යි කියනු ලැබේ යි.

2. අප්‍රමාදවග්‍යො

9. 2. 1-10

තරාගතාදියුක්තානි

3647-3656. යාවතා භික්ඛවෙ, සනා අපද වා දිපද වා වතුපද වා බහුපද වා -පෙ- බහුලිකරොතිති.

අප්‍රමාදවග්‍යො දුතියො.

තනුඥනා:

තරාගතං පදං කුටං මුලං සාරෙන වසුකං,
රාජා වජ්ජිමසුරියා ච වසෙන දසමං පදනති.

3. බලකරණියවග්‍යො

9. 3. 1-12

බලාදියුක්තානි

3657-3668. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි බලකරණියා කමමනා කඨිරනති -පෙ- බහුලිකරොතිති.

(විජාරෙතබ්බං)

බලකරණියවග්‍යො තතියො.

තනුඥනා:

බලං ඛිජඤ්ච නාගො ච රුක්ඛං කුලෙහන සුකිනං
ආකාසෙන ච ඤේ මෙසා නාවා ආගඤ්ඤා නදීති.

4. එසනාවග්‍යො

9. 4. 1-40

එසනාදියුක්තානි

3669-3708. තියෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, එසනා. කතමා තියෙසා? කාමෙසනා හවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා -පෙ- භාවෙනබ්බාති.

එසනාවග්‍යො වතුසො.

තනුඥනා:

එසනා විධා ආසවො හවො දුක්ඛතා ච තියෙසා
බ්ලං මලඤ්ච තියො ච වෙදනා තණ්හාහි වාති.

2. අසමාදවර්ගය

9. 2. 1-10

තථාගතාදි සූත්‍ර

3647-3656. මහණෙනි, අපා වූ ද දෙපා වූ ද සිවුපා වූ ද බ්‍රහ්‍මපා වූ ද යම්නාක් සත්ත්වයෝ වෙද්ද ... බහුල කෙරේ යි.

දෙවැනි අසමාදවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව:

තථාගත, පද, කුට, මූල, සාර, වස්සක, රාජ, වැදීම, සුරිය, වසු යි දස සූත්‍රකරකි යි.

3. බලකරණීය වර්ගය

9. 3. 1-12

බලාදි සූත්‍ර

3657-3668. මහණෙනි, යම් යේ යම් කිසි බලකරණීය කම්පානයෝ කරනු ලැබෙද්ද ... බහුල කෙරේ යි.

(චිතර කට යුතු)

තෙවැනි බලකරණීයවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව:

බල, බීජ, නාග, රුකඛ, කුමභ, සුක, ආකාස යි සතෙකි. මෙස සූත්‍ර දෙකෙකි. නාවා, ආගන්තුක, නදී යි තුනෙකැ යි මුළුල්ල දෙළොසෙකි.

4. එසනා වර්ගය

9. 4. 1-40

එසනාදි සූත්‍ර

3669-3708. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි ... වැඩිය යුතු යි.

සිවුවැනි එසනාවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව:

එසනා, විධා, ආසව, භව, දුක්ඛතා, බීල, මල, නීස, වෙදනා, භණ්ඩා යි වතුෂ්ක දශයෙකි යි.

5. ඔසවගෙනා

9. 5. 1-39

ඔසාදියුත්තානි

3709-3747. වත්තාරො'මෙ හික්ඛවෙ, ඔසා. කතමෙ වත්තාරො? කාමොසො හවොසො දිට්ඨොසො අච්ඡොසො -පෙ- භාවෙනබ්බානි.

(විජාඡරතබ්බං.)

9. 5. 40

උදධිභොගියසුත්තං

3748. පඤ්චිමානි හික්ඛවෙ උදධිභොගියානි සංයොජනානි. කතමානි පඤ්ච: රූපරාගො අරූපරාගො මානො උදධිච්චං අච්ඡා. ඉමානි ඛො හික්ඛවෙ, පඤ්චුදධිමභොගියානි සංයොජනානි. ඉමෙසං ඛො හික්ඛවෙ, පඤ්ඤනං උදධිභොගියානං සංයොජනානං පභානාය වත්තාරො ක්කානා භාවෙනබ්බා. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ හික්ඛවෙ, හික්ඛු චිච්චෙච්ච කාමෙහි -පෙ- පඨමං ක්කානං -පෙ- දුතියං ක්කානං -පෙ- තතියං ක්කානං -පෙ- චතුස්සං ක්කානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉමෙසං ඛො හික්ඛවෙ පඤ්ඤනං උදධිභොගියානං සංයොජනානං පභානාය ඉමෙ වත්තාරො ක්කානා භාවෙනබ්බානි.

ඔසවගෙනා පඤ්චමො.

කත්තුද්දනං:

ඔසො යොගො උපාදනං ගජො අනුසයෙන ච,
කාමගුණා නිවරණා බ්බංඛා ඔරුදධිමභොගියානි.

ක්කානසංයුත්තං සමත්තං.

කත්ථවගුද්දනං:

'ගඛයාපෙය්‍යාලොපපමාදෙ බ්ලකරණියෙසනා
ඔසොති පඤ්ඤච වග්ගා ක්කානසංයුත්තං සියුත්තං.

5. ඔස වර්ගය

9. 5. 1-39

ඔසාදි සූත්‍ර

3709-3747. මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: කාමොස හවොස දිට්ඨොස අච්ඡෙසාස යි ... වැඩිය යුතුහ යි.

(විතර කට යුතු.)

9. 5. 40

උද්ධමනාගිය සූත්‍ර

3748. මහණෙනි, මේ උද්ධමනාගිය සංයොජන පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධමන අච්ඡා යි. මහණෙනි, මොහු පඤ්ඤා උද්ධමනාගිය සංයොජනයෝ යි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමනාගිය සංයොජනයන් ප්‍රභාණය පිණිස සිටු දැහැන් වැඩිය යුතු. කවර සිටු දැහැන් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කාමයෙන් වෙන්ව ම ... පළමුවන දැහැනට ... දෙවන දැහැනට ... තෙවන දැහැනට ... සිටුවන දැහැනට පැමිණ වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමනාගිය සංයොජනයන් පහ කරනු පිණිස මේ සිටු දැහැන් වැඩිය යුතු යි.

ඔසවර්ගය පස්වැනි යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදන, ගණ්ඨ, අනුසය, කාමගුණ, නීවරණ, බන්ධ, ඔරමනාගිය, උද්ධමනාගිය යි චතුෂ්ක දශයෙකි යි.

කුමාන සංයුක්තය නිමිඨයේ ය.

එහි වර්ගනාමාවලිය :

ගඤ්ඤාපෙය්‍යාල, අප්පමාද, බලකරණිය, එසනා, ඔස යි කුමාන සංයුක්තයට අයත් වර්ග පසෙක් ම වන්නේ යි.

10. ආනාපානසංයුතනං

1. එකධම්මවග්ගො

10. 1. 1

එකධම්මසූතනං

3749. සාවතීයං:

එකධම්මො භික්ඛවෙ, භාවිතො බහුලීකතො මහජඵලො හොති මහානිසංසො. කතමො එකධම්මො: ආනාපානසති.¹ කරං භාවිතා ච භික්ඛවෙ, ආනාපානසති කරං බහුලීකතා මහජඵලා හොති, මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො චා රුක්ඛමූලගතො චා සුඤ්ඤාගාරගතො චා නිසීදති පලලඛනං ආභුජිතා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා. සො සතො'ව අසසසති. සතො පසසසති. දීසං චා අසසසනොනා දීසං අසසසාමීති පජානාති. දීසං චා පසසසනොනා දීසං පසසසාමීති පජානාති. රසසං චා අසසසනොනා රසසං අසසසාමීති පජානාති. රසසං චා පසසසනොනා රසසං පසසසාමීති පජානාති. සබ්බකායපට්ඨංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති. සබ්බකායපට්ඨංවෙදී පසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං කායසඛ්ඛාරං අසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං කායසඛ්ඛාරං පසසසිසසාමීති සිකඛති. පිතිපට්ඨංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති. පිතිපට්ඨංවෙදී පසසසිසසාමීති සිකඛති. සුඛපට්ඨංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති. සුඛපට්ඨංවෙදී පසසසිසසාමීති සිකඛති. විතතසඛ්ඛාරපට්ඨංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති. විතතසඛ්ඛාරපට්ඨංවෙදී පසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං විතතසඛ්ඛාරං අසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං විතතසඛ්ඛාරං පසසසිසසාමීති සිකඛති. විතතපට්ඨංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති. විතතපට්ඨංවෙදී පසසසිසසාමීති සිකඛති. අභිප්පමොදයං විතතං අසසසිසසාමීති සිකඛති. අභිප්පමොදයං විතතං පසසසිසසාමීති සිකඛති. සමාදහං විතතං අසසසිසසාමීති සිකඛති. සමාදහං විතතං පසසසිසසාමීති සිකඛති. විමොචයං විතතං අසසසිසසාමීති සිකඛති. විමොචයං විතතං පසසසිසසාමීති සිකඛති. අනිච්චානුපසසී අසසසිසසාමීති සිකඛති. අනිච්චානුපසසී පසසසිසසාමීති සිකඛති.

1. ආනපානසති - සා.

10. ආනාපානසංයුතිය

1. එකධමෙවර්ගය

10. 1. 1

එකධමෙ සූත්‍රය

3749. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ මහත් ඵල මහානිසංස වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: ආනාපානසනිය යි. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසනිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්නෙහි මහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ පලක් බැඳ උඩුකය ඉදි කොට පිහිටුවා සිහිය අභිමුඛ කොට එළවා හිඳියි. හේ සිහි ඇතියේ ම ආශ්වාස කෙරෙයි. සිහි ඇතියේ ම ප්‍රශ්වාස කෙරෙයි. දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනගනී. දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දනගනී. කෙටි කොට හෝ ආශ්වාස කරනුයේ කෙටි කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනගනී. කෙටි කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරනුයේ කෙටි කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දනගනී. සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාස කය මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සියලු ආශ්වාස-ප්‍රශ්වාස කය මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. කායසංස්කාර (ආශ්වාසප්‍රශ්වාස) සංසිද්ධවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. කායසංස්කාර සංසිද්ධවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. ප්‍රීතිය මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. ප්‍රීතිය මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සුවය මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සුවය මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. විතසංස්කාර (ප්‍රීතිසුඛ) මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. විතසංස්කාර මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. විතසංස්කාර සංසිද්ධවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. විතසංස්කාර සංසිද්ධවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත වෙසෙසින් සතුටු කරවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත වෙසෙසින් සතුටු කරවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත අරමුණෙහි පිහිටුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත අරමුණෙහි පිහිටුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත මුදුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත මුදුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. අනිස අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. අනිස අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ.

විරාගානුපසී අසසසිසසාමීති සිකඛති. විරාගානුපසී පසසසිසසාමීති සිකඛති. නිරොධානුපසී අසසසිසසාමීති සිකඛති. නිරොධානුපසී පසසසිසසාමීති සිකඛති. පටිනිසසග්ගානුපසී අසසසිසසාමීති සිකඛති. පටිනිසසග්ගානුපසී පසසසිසසාමීති සිකඛති. එවං භාවිතා ඛො භිකඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහජ්ජා හොති මහානිසංසානි.

10. 1. 2

බොජ්ඣංගසුත්තං

3750. සාවකීයං:

ආනාපානසති භිකඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහජ්ජා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භිකඛවෙ, ආනාපානසති කථං බහුලීකතා මහජ්ජා හොති මහානිසංසා. ඉධ භිකඛවෙ, භිකඛු ආනාපානසතිසහගතං සතිසලොඤ්ඤාමං භාවෙති වීචෙකනිසසීතං විරාගනිසසීතං නිරොධනිසසීතං වොසසග්ගපටිඤ්ඤාමං. -පෙ- ආනාපානසතිසහගතං උපෙධා සලොඤ්ඤාමං භාවෙති වීචෙකනිසසීතං විරාගනිසසීතං නිරොධනිසසීතං වොසසග්ගපටිඤ්ඤාමං. එවං භාවිතා ඛො භිකඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහජ්ජා හොති මහානිසංසානි.

10. 1. 3

සුද්ධකසුත්තං

3751. සාවකීයං:

ආනාපානසති භිකඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහජ්ජා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භිකඛවෙ, ආනාපානසති කථං බහුලීකතා මහජ්ජා හොති මහානිසංසා: ඉධ භිකඛවෙ, භිකඛු අරඤ්ඤාගතො වා රුකඛමුලගතො වා -පෙ- පටිනිසසග්ගානුපසී අසසසිසසාමීති සිකඛති. පටිනිසසග්ගානුපසී පසසසිසසාමීති සිකඛති. එවං භාවිතා ඛො භිකඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහජ්ජා හොති මහානිසංසානි.

විරාගය අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමිති භික්ෂෙ. විරාගය අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමිති භික්ෂෙ. නිරොධය අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමිති භික්ෂෙ. නිරොධය අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමිති භික්ෂෙ. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමිති භික්ෂෙ. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමිති භික්ෂෙ. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ යි.

10. 1. 2

බොජ්ඣංග සූත්‍රය

3750. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, වඩන ලද බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ආනාපානසිභිය සහගිය සතිසංකොජ්ඣංගය විවෙකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරොධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට වඩයි ... ආනාපානසිභිය සහගිය උපෙක්ඛාසංකොජ්ඣංගය විවෙකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරොධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ යි.

10. 1. 3

සුධක සූත්‍රය

3751. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, වඩන ලද බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමිති භික්ෂෙ. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමිති භික්ෂෙ. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ යි.

10. 1. 4

එලසුක්කං

3752. ආනාපානසති භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, ආනාපානසති කථං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤගාරගතො වා -පෙ- පටිනිසසඤ්ඤානුපස්සි පසස්සසාමීති සික්ඛති. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. එවං භාවිතාය ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතියා එවං බහුලීකතාය දවිනතං ඵලානං අඤ්ඤතර ඵලං පාවිකඛ්ඛො, දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤා, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතාති.

10. 1. 5

දුතිය එලසුක්කං

3753. ආනාපානසති භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, ආනාපානසති කථං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා -පෙ- පටිනිසසඤ්ඤානුපස්සි පසස්සසාමීති සික්ඛති. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. එවං භාවිතාය ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතියා එවං බහුලීකතාය සත්තථලා සත්තානිසංසා පාවිකඛ්ඛා.

කතමෙ සත්තථලා සත්තානිසංසා: දිට්ඨෙවධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨෙවධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති, අථ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨෙවධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති, අථ පඤ්ඤානං ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අනිතරා පරිනිබ්බාසී හොති. උපහව්ව පරිණිබ්බාසී හොති. අසඛ්ඛාරපරිණිබ්බාසී හොති. සසඛ්ඛාරපරිණිබ්බාසී හොති. උඤ්ඨං යොතො හොති අකනිට්ඨංගාමී. එවං භාවිතාය ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතියා එවං බහුලීකතාය ඉමෙ සත්තථලා සත්තානිසංසා පාවිකඛ්ඛාති.

10. 1. 4

එල සූත්‍රය

3752. මහණෙනි, ආනාපානසනිය වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමියි හික්මේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වඩන ලද්දී මෙසේ බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි එල දෙකින් එක්තරා එලයන් කැමති විය යුතු. දිට්‍රදූමියෙහි ම රහත් බව හෝ උපාදන ශෂ ව ඇති කල්හි අනගැමි බව හෝ යි.

10. 1. 5

දුතිය එල සූත්‍රය

3753. මහණෙනි, ආනාපානසනිය වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය කෙසේ වඩන ලද්දී කෙසේ බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමියි හික්මේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වඩන ලද්දී මෙසේ බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි සත් පල කෙනෙක් සත් අනුසස් කෙනෙක් කැමති විය යුතුහ.

කවර සත්පල කෙනෙක් සත් අනුසස් කෙනෙක් ද යත්: දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතුව රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතුව රහත් බව නොලබා නම් එකල්හි මරණසමයෙහි රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතුව රහත් බව නො ලබා නම් ඉදින් මරණසමයෙහි රහත් බව නො ලබා නම් එකල්හි පස් ඔරමහාගිය සංයෝජනයන් ඝෂය කිරීමෙන් අනාරාපරිනිබ්බායි වේ. උපහච්චපරිනිබ්බායි වේ. අසඛාරපරිනිබ්බායි වේ. සසඛාරපරිනිබ්බායි වේ. අකනිට්ඨගාමී උඤ්ඨසොත වේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි මේ සත්පලයෝ මේ සත් අනුසස්හු කැමති විය යුතුහ යි.

10. 1. 6

අරිට්ඨසුත්තං

3754. සාවකථියං :

භාවෙට් නො තුමෙභ භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිනති. එවං චුතෙන ආයස්මා අරිට්ඨො භගවන්තං එතදවොච: “අභං ඛො භනෙත, භාවෙමි ආනාපානසතිනති”. යථා කථං පන තං අරිට්ඨ, භාවෙසි ආනාපානසතිනති. අතීනෙසු මෙ භනෙත, කාමෙසු කාමච්ඡන්දො පභීනො. අනාගතෙසු මෙ කාමෙසු කාමච්ඡන්දො වීගතො. අජ්ඣන්තබ්බිද්ධා¹ ච මෙ ධම්මෙසු පටිසසඤ්ඤා සුපට්ඨිනිතා. සො සතොච අසසසාමී² සතො පසසසාමී³ එවං ඛො'භං භනෙත, භාවෙමි ආනාපානසතිනති.

අත්ථසා අරිට්ඨ, ආනාපානසති, නෙසා නඤ්චි වදුමි. අපි ච අරිට්ඨ, යථා ආනාපානසති විඤ්චාරෙන පරිපුණ්ණා හොති තං සුඤ්ඤාති -පෙ- කථංඤ්ච අරිට්ඨ, ආනාපානසති උඤ්චාරතො පරිපුණ්ණා හොති: ඉධ අරිට්ඨ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො චා රුක්ඛමුලගතො චා සුඤ්ඤගාරගතො චා -පෙ- පටිනිසංඤානුපසයි පසංඝිසාමීති ඝිසබ්බිති. එවං ඛො අරිට්ඨ, ආනාපානසති විඤ්චාරෙන පරිපුණ්ණා හොතිති.

10. 1. 7

කප්පිනසුත්තං

3755. සාවකථියං :

තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා මහාකප්පිනො භගවතො අවිදුරෙ නිසිනෙතා හොති පලලඛකං ආභජ්ඣා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙඤා. අදාසා ඛො භගවා ආයස්මා මහාකප්පිනං අවිදුරෙ නිසිතං පලලඛකං ආභුජ්ඣා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙඤා. දිසවාන භික්ඛු ආමනෙතසි: “පසාප්තො තුමෙභ භික්ඛවෙ, එතස්ස භික්ඛුතො කායස්ස ඉඤ්ජීතතං චා එජ්ඣිතතං චා”ති. යද්'පි මයං භනෙත, තං ආයස්මන්තං පසාප්තං සංඝමච්ඡෙඤ්ච චා නිසිතං එකං චා රහො නිසිතං තද්'පි මයං තස්ස ආයස්මන්තො න පසාප්තං කායස්ස ඉඤ්ජීතතං චා එජ්ඣිතතං චාති.

1. අජ්ඣන්තං බ්බිද්ධා - සා.
2. අසසසාමී - මජ්ඣ., සා, සිච්ච, අට්ඨකථා.
3. පසසසාමී - මජ්ඣ., සා, සිච්ච.

10. 1. 6

අරිට්ඨ සූත්‍රය

3754. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, තෙපි ආනාපානසනිය වඩවු දැයි මෙසේ වදළ කල්හි ආයුෂ්මත් අරිට්ඨ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට “වහන්ස, මම ආනාපානසනිය වඩමි”යි මෙය සැලකළහ. අරිට්ඨ, තෙපි කෙසේ නම් ආනාපානසනිය වඩවු දැයි. වහන්ස, ඉකුත් කාමයන්හි මාගේ කාමච්ඡදය ප්‍රභීණ වූයේ ය. මතු කාමයන්හි මාගේ කාමච්ඡදය පහ වී ගියේ ය. ආධ්‍යාත්මිකබාහිර ආදායන-නසන්හි මාගේ ප්‍රතිසංඥාව ද සහමුලින් සිඳින ලද්දී ය. ඒ මම සිහි ඇති ව ම ආශ්වාස කරමි. සිහි ඇති ව ම ප්‍රශ්වාස කරමි. වහන්ස, මෙසේ මම ආනාපානසනිය වඩමි යි.

අරිට්ඨ, මෙබඳු ආනාපානසනියක් ඇත. මෙය නැතැයි නො කියමි. අරිට්ඨ, යම්සේ ආනාපානසනිය විතරවිසින් පිරිපුන් වේ නම් එය අසවු ... අරිට්ඨ, ආනාපානසනිය කෙසේ නම් විතර විසින් පිරිපුන් වේ ද යත්: අරිට්ඨ, ලෙහි ලභණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනුව දක්නාපුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. අරිට්ඨ, මෙසේ ආනාපානසනිය විතර විසින් පිරිපුන් වේ යි.

10. 1. 7

කපපිනසූත්‍රය

3755. සැවැත්තුවර:

එසමයෙහි ආයුෂ්මත් මහාකපපින තෙරණුවෝ පලක් බැඳ උඩුකය සෘජු කොට තබා සිහිය අභිමුඛ කොට එළවා ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නුදුරෙහි වැඩහුන්නාහු වෙති. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පලක් බැඳ උඩුකය සෘජු කොට තබා සිහිය අභිමුඛ කොට එළවා ගෙන නුදුරෙහි වැඩ හුන් ආයුෂ්මත් මහාකපපින තෙරුන් දුටුයේකි. දැක හිඤ්ඤා ඇමතු සේක: “මහණෙනි, තෙපි මේ මහණහුගේ කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ දකිවු දැ”යි. වහන්ස, අපි යම් කලෙක සහමැඳ හුන්නාවූ හෝ එකලා ව විවෙකී ව හුන්නාවූ හෝ ඒ ආයුෂ්මතුන් දක්නලෝ නම් එකලද අපි ඒ ආයුෂ්මතුන්ගේ කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො දක්නලෝ යි.

යක්ස භික්ඛවෙ, සමාධිස්ස භාවිතතො බහුලීකතතො නෙව කායස්ස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා. න විතසස්ස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා තස්ස යො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමාධිස්ස නිකාම-ලාභී අකිච්ඡලාභී අකසිරලාභී. කතමස්ස ච භික්ඛවෙ, සමාධිස්ස භාවිතතො බහුලීකතතො නෙව කායස්ස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා, න විතසස්ස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා: ආනාපානසතිසමාධිස්ස භික්ඛවෙ, භාවිතතො බහුලීකතතො නෙව කායස්ස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා. න විතසස්ස ඉඤ්ජි-තතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා.

කථං භාවිතෙ ච භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධිමඤ්ඤි කථං බහුලීකතෙ නෙව කායස්ස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා න විතසස්ස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමූලගතො වා සුඤ්ඤගාරගතො වා -පෙ- පටිනිසසග්ගානුපසසී පස්සසිස්සාමීති සිකඛති. ඵචං භාවිතෙ මො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධිමඤ්ඤි ඵචං බහුලීකතෙ නෙව කායස්ස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා න විතසස්ස ඉඤ්ජි-තතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වාති.

10. 1. 8

දීපසුත්තං

3756. සාවකජීයං :

ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ, භාවිතො බහුලීකතො මහජථලො හොති මහානිසංයො. කථං භාවිතො ච භික්ඛවෙ, ආනාපානසති-සමාධි කථං බහුලීකතො මහජථලො හොති මහානිසංයො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමූලගතො වා සුඤ්ඤගාර-ගතො වා -පෙ- පටිනිසසග්ගානුපසසී පස්සසිස්සාමීති සිකඛති. ඵචං භාවිතො මො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි ඵචං බහුලීකතො මහජථලො හොති මහානිසංයො. අහමපී සුදං භික්ඛවෙ, පුබ්බෙව සමෙධාධා අනභිසලුඤ්ඤාධා බොධිසතොච සමානො ඉමීනා විහාරෙන බහුලං¹ විහරාමී. තස්ස මඤ්ඤං භික්ඛවෙ, ඉමීනා විහාරෙන බහුලං විහරතො නෙව කායො කීලමී². න වක්ඛුති, අනුපාදය ච මෙ ආසවෙහි විතං වීලුවී.

1. බහු - සී2.
 2. කීලමඤ්ඤි - මෙසං - යා.

මහණෙනි, යම් සමාධියක් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො වේ ද, සිතෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො වේ ද, මහණෙනි, ඒ මහණ ඒ සමාධිය කැමැති සේ ලබනසුල්ලෙක් නිදුකින් ලබනසුල්ලෙක් මහත් සේ ලබනසුල්ලෙක් වෙයි. මහණෙනි, කවර සමාධියක් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ ද යත්: සිතෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ ද යත්: මහණෙනි, ආනාපානසනිසමාධිය වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වෙයි. සිතෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ.

මහණෙනි, ආනාපානසනිසමාධිය කෙසේ වැඩූ කල්හි කෙසේ බහුල කළ කල්හි කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ ද යත්: සිතේ කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්වෙයි. මහණෙනි, ආනාපානසනිසමාධිය මෙසේ වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි කයේ කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ. සිතේ කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ යි.

10. 1. 8

දීපසුත්‍රය

3756. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, ආනාපානසනිසමාධිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ මහත්ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, ආනාපානසනි සමාධිය කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ මහත් ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්වේ. මහණෙනි, ආනාපානසනි සමාධිය මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ බහුල කරන ලද්දේ මහත්ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, මම් ද සමොධියෙන් පෙර බුදුබවට නොපැමිණියෙමි බෝසත් වූයෙමි ම මේ විහරණයෙන් යුතු ව බහුලකොට වීසුයෙමි. මහණෙනි, මේ විහරණයෙන් යුතු ව බහුල කොට වෙසෙන ඒ මාගේ කය නො ම ක්ලාන්ත විය. ඇස් නො ම ක්ලාන්ත විය. මාගේ සිත ද උපාදාන රහිත ව ආසුවයන්ගෙන් මිදුණේ ය.

තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි¹ ආකඤ්චියා: “නෙව මෙ කායො² කිලමෙය්‍ය න චක්ඛන්ති, අනුපාදය ච මෙ ආසවෙහි විතො විමුච්චෙවියා”¹ ති අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකානඤ්චො. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා: “යෙ මෙ නෙහසිතා සරසච්ඤාපා නෙ පභීයෙය්‍යුනති”². අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකානඤ්චො. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා: “අපථිකතුලෙ පථිකතුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති”¹ අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකානඤ්චො. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා “පථිකතුලෙ අපථිකතුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති”² අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකානඤ්චො. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා “අපථිකතුලෙ ච පථිකතුලෙ ච පථිකතුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති”³ අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා “පථිකතුලෙ ච අපථිකතුලෙ ච අපථිකතුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති”⁴ අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා: “අපථිකතුලඤ්චි පථිකතුලඤ්චි තදුභයං අභිනිච්චෙජ්ජො උපෙචකො විහරෙය්‍යං සනො සමපජානොති”⁵ අයමෙව -පෙ-

තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා, “විච්චෙව ඛාමෙහි විච්චෙ අකුසලෙහි ධරෙහි සචිතකං සච්චාරං විචෙකජං පිනිසුඛං පඨමජ්ඣානං උපසමපජ්ජ විහරෙය්‍යනති”¹ අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා: “විතසාච්චාරානං චූපසමා අජ්ඣන්තං සමපසාදනං වෙතසො ඵකොදිභාවං අචිතසං අච්චාරං සමාධිජං පිනිසුඛං දුතියජ්ඣානං උපසමපජ්ජ විහරෙය්‍යනති”² අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා, “පිනියා ච චිරාගා උපෙචකො ච විහරෙය්‍යං සනො ච සමපජානො සුඛඤ්චි කායෙන පටිසංවෙදෙය්‍යං යං තං අරියා ආචිකඛනති උපෙචකො සතිමා සුඛච්චාරීති තතියජ්ඣානං උපසමපජ්ජ විහරෙය්‍යනති”³ අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා, “සුඛස්ස ච පහානා දුභක්ඛස්ස ච පහානා පුඛෙව සොමනස්සදෙමනස්සානං අඤ්චමා අදුකඛං අසුඛං උපෙචාසතිපාරිසුද්ධිං චතුසජ්ඣානං උපසමපජ්ජ විහරෙය්‍යනති”⁴ අයමෙව -පෙ-

1. භික්ඛු වෙපි - මජ්ඣ, සා.
 2. කායොපි - සා.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ “මාගේ කය නො ම ක්ලාන්ත වන්නේ නම් ඇස් නො ම ක්ලාන්ත වන්නේ නම් මාගේ සිත ද උපාදන රහිත ව ආසුවයන්ගෙන් මිදෙන්නේ නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසනී සමාධිය ම මැනවින් මෙනෙහි කළයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ, “මාගේ යම් පඤ්ඤාමනිශ්චිත විතර්කයෝ වෙද්ද ඔහු ප්‍රභීණ වන්නාහු නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසනී සමාධිය ම මැනවින් මෙනෙහි කළයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “නොපිළිකුලෙහි පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙම නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසනී සමාධිය ම මැනවින් මෙනෙහි කටයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “පිළිකුලෙහි නො පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙම නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසනී සමාධිය ම මැනවින් මෙනෙහි කටයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “නොපිළිකුලෙහි ද පිළිකුලෙහි ද පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙම නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “පිළිකුලෙහි ද නොපිළිකුලෙහි ද නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙම නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “නොපිළිකුල ද පිළිකුල ද යන එදෙක දුරු කොට මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව වෙසෙන්නෙම නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ...

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ “කාමයෙන් වෙන් ව ම අකුසල්දහමින් වෙන් ව විතර්ක සහිත විචාර සහිත විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති පළමුවන දෘහනට පැමිණ වෙසෙන්නෙම නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “විතර්ක විචාරයන්ගේ සන්තිදීමෙන් ඇතුළත පැහැදීම ඇති සිතේ එකඟ බැව් ඇති විතර්ක රහිත විචාර රහිත සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති දෙවන දෘහනට පැමිණ වෙසෙන්නෙම නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “ප්‍රීතියෙහි ද නොඇල්මෙන් මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව කයින් සුවත් විදින්නෙම නම් ආයථයෝ යමක් ගැන උපෙක්ඛා ඇත්තේ ය, සිහි ඇත්තේ ය. සුවවිහරණ ඇත්තේ ය යි කියද්ද ඒ තෙවන දෘහනට පැමිණ වෙසෙන්නෙම නම් මැනවැ” යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “සුවත් දුරු කිරීමෙන් දුකක් දුරුකිරීමෙන් පළමු ම සොම්නස්දෙමනසුන්ගේ අස්තඛාමයෙන් නොදුක් වූ නොසුව වූ මැදහත් බැවින් හා සිහියෙන් හටගත් පිරිසිදු බැව් ඇති සිවුවන දෘහනට පැමිණ වෙසෙන්නෙම නම් මැනවැ” යි කැමති වන්නේ නම් මේ ...

තසමා තිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකච්චෙය්‍ය සබ්බසො රූප සඤ්ඤානං සමතික්ඛමා පටිසසඤ්ඤානං අත්ථමා නානාත්තසඤ්ඤානං- අමනසිකාරා අනතොතා ආකාසොති ආකාසානඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ වීහරෙය්‍යන්ති අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකච්චෙය්‍ය සබ්බසො ආකාසානඤ්ඤායතනං සමතික්ඛමම අනන්තං විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ වීහරෙය්‍යන්ති අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකච්චෙය්‍ය සබ්බසො විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං සමතික්ඛමම නත්ථි කිඤ්ඤාති ආකිඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ වීහරෙය්‍යන්ති අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකච්චෙය්‍ය සබ්බසො ආකිඤ්ඤායතනං සමතික්ඛමම නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ වීහරෙය්‍යන්ති අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකාතඛෙධා. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකච්චෙය්‍ය: “සබ්බසො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්ඛමම සඤ්ඤාවෙදධිතනිරොධං උපසම්පජ්ජ වීහරෙය්‍යන්ති අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකාතඛෙධා.

එවං භාවිතෙ ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධිමිති එවං බහුලිකතෙ සුඛඤ්ඤෙ වෙදනං වෙදෙති සා අනිච්චාති පජානාති, අනඤ්ඤාසිතාති පජානාති, අනභීනඤ්ඤාති පජානාති. දුක්ඛං වෙ වෙදනං වෙදෙති සා අනිච්චාති පජානාති, අනඤ්ඤාසිතාති පජානාති, අනභීනඤ්ඤාති පජානාති. අදුක්ඛමසුඛඤ්ඤෙ වෙදනං වෙදෙති සා අනිච්චාති පජානාති, අනඤ්ඤාසිතාති පජානාති, අනභීනඤ්ඤාති පජානාති. සො සුඛඤ්ඤෙ වෙදනං වෙදියති විසංයුතො නං වෙදියති. දුක්ඛඤ්ඤෙ වෙදනං වෙදියති විසංයුතො නං වෙදියති. අදුක්ඛමසුඛඤ්ඤෙ වෙදනං වෙදියති විසංයුතො නං වෙදියති. සො කායපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො කායපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියාමීති පජානාති. ජීවිත-පරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො ජීවිතපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියාමීති පජානාති. කායස්ස හෙද උදාං ජීවිතපරියාදනා ඉධෙව සබ්බවෙදධිතාති අනභීනඤ්ඤාති සීතීහවිසසභාති පජානාති.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, තෙලඤ්ඤා පටිච්ච වට්ටිඤ්ඤා පටිච්ච තෙලපඤ්ඤාපො ඤ්ඤායෙය්‍ය, තසෙසව තෙලස්ස ව වට්ටියා ව පරියාදනා අනාභාරො නිබ්බායෙය්‍ය, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො කායපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියාමීති පජානාති. ජීවිත-පරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො ජීවිතපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියාමීති පජානාති. කායස්ස හෙද උදාං ජීවිතපරියාදනා ඉධෙව සබ්බවෙදධිතාති අනභීනඤ්ඤාති සීතීහවිසසභාති පජානාති.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “රූපසංඥවන් සඵප්පකාරයෙන් ඉක්මවීමෙන් ප්‍රතිසසංඥවන්ගේ අස්තධමයෙන් නානාකසංඥවන් නොමෙතෙහි කිරීමෙන් ආකාශය අනන්ත ය යි ආකාසානඤ්චායතනයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ-තෙමේන් ආකාසානඤ්චායතනය සඵප්පකාරයෙන් ඉක්මවා විඤ්ඤාණය අනන්තය යි විඤ්ඤාණඤ්චායතනයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණතෙමේන් විඤ්ඤාණඤ්චායතනය සඵප්පකාරයෙන් ඉක්මවා කිසිවක් නැතැ යි ආකිඤ්ඤාණයතනයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් ආකිඤ්ඤාණයතනය සර්ව ප්‍රකාරයෙන් ඉක්මවා නෙට්ඨසඤ්ඤානාසඤ්ඤාණයතනයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසති සමාධිය ම මැනවින් මෙතෙහි කටයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් නෙට්ඨසඤ්ඤානාසඤ්ඤාණයතනය සර්වප්‍රකාර-යෙන් ඉක්මවා සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමතිවන්නේ නම් මේ ආනාපානසතිසමාධිය ම මැනවින් මෙතෙහි කටයුතු.

මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ඉදින් සුවවේදනාවක් විඳි නම් එය අනිසැ යි දනී. නො බැස ගන්නා ලද යි දනී. තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි වශයෙන් පිළිගන්නට නොයුතු ය යි දනී. ඉදින් දුක්වේදනාවක් විඳි නම් එය අනිසැ යි දනී. නො බැස ගන්නා ලද තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි වශයෙන් පිළිගන්නට නොයුතු ය යි දනී. ඉදින් නොදුක්නොසුව වේදනාවක් විඳි නම් එය අනිසැ යි දනී. නො බැස ගන්නා ලද යි දනී. පිළිගන්නට නොයුතු ය යි දනී. ඉදින් හෙතෙමේ සුවවේදනාවක් විඳි නම් (රාගානුසයාදියෙන්) වෙන් ව එය විඳි. ඉදින් දුක්වේදනාවක් විඳි නම් වෙන් ව එය විඳි. ඉදින් නොදුක්නොසුවවේදනාවක් විඳි නම් වෙන් ව එය විඳි. හෙතෙමේ කය කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳින්නේ කය කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳිමි යි දනී. දිවි කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳින්නේ දිවි කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳිමි යි දනී. කය බිඳීමෙන් දිවි ගෙවීමෙන් මතු සියලු වේදනාවෝ නොපිළිගන්නා ලද්දහු මෙහි ම ලිහිල් වූවෝ වන්නාහ යි දනී. මහණෙනි, යමසේ තෙලත් නිසා වැටියත් නිසා තෙල්පහන දූල්වෙන්තේ ද, එ ම තෙලත් වැටියත් ගෙවීමෙන් ප්‍රත්‍යය රහිත ව නිවෙන්නේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ කය කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳින්නේ කය කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳිමි යි දනී. දිවි කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳින්නේ දිවි කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳිමි යි දනී. කය බිඳීමෙන් දිවි ගෙවීමෙන් මතු සියලු වේදනාවෝ නො පිළිගන්නා ලද්දහු මෙහි ම ලිහිල් වූවෝ වන්නාහ යි දනී-යි.

10. 1. 9

අසුභසුභකං

3757. එකං සමයං භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවග්ගො කුටාගාරසාලායං. තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා භික්ඛූනං අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති. අසුභාය වණණං භාසති, අසුභභාවනාය වණණං භාසති. අථ ඛො භගවා භික්ඛූ ආමනෙතසි: “ඉච්ඡාමහං භික්ඛවෙ, අදාමාසං පතිසලලිසිතුං. නලභි කෙනවි උපසඤ්චිතඛෙඛො අඤ්ඤිත්ථ එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙනා”ති. එවං භගවන්ති ඛො තෙ භික්ඛූ භගවග්ගො පටිසසුඤ්චා නාසසුඤ්ච කොච්ච භගවන්තං උපසඤ්චමති අඤ්ඤිත්ථ එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙනා.

අථ ඛො ඛෙ භික්ඛූ, භගවා අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති. අසුභාය වණණං භාසති. අසුභභාවනාය වණණං භාසතිති අනෙකාකාරවොකාරං අසුභභාවනානුයොගමනුයුක්තා විහරන්ති. තෙ ඉච්ඡා කායෙන අට්ඨියමානා¹ හරායමානා ජීග්ච්ඡමානා සක්භාරකං පරියෙසන්ති. දස²පි භික්ඛූ එකාභෙන සක්ථං ආහරන්ති. වීසතිමපි භික්ඛූ එකාභෙන සක්ථං ආහරන්ති. තිංසමපි භික්ඛූ එකාභෙන සක්ථං ආහරන්ති.

අථ ඛො භගවා තස්ස අදාමාසස්ස අච්චයෙන පටිසලලානා වුට්ඨිතො ආයසමන්තං ආනන්දං ආමනෙතසි: “කීනනු ඛො ආනන්ද, තනුභූතො විය භික්ඛුසඤ්චෙකා”ති. තථාභි පන භගවන්ත, භගවා භික්ඛූනං අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති, අසුභාය වණණං භාසති, අසුභභාවනාය වණණං භාසති. තෙ ව භගවන්ත, භික්ඛූ: “භගවා ඛො අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති, අසුභාය වණණං භාසති, අසුභභාවනාය වණණං භාසති”ති අනෙකාකාරවොකාරං අසුභභාවනානුයොගමනුයුක්තා විහරන්ති. තෙ ඉච්ඡා කායෙන අට්ඨියමානා හරායමානා ජීග්ච්ඡමානා සක්භාරකං පරියෙසන්ති. දස²පි භික්ඛූ එකාභෙන සක්ථං ආහරන්ති. වීසතිමපි භික්ඛූ එකාභෙන සක්ථං ආහරන්ති. තිංසමපි භික්ඛූ එකාභෙන සක්ථං ආහරන්ති. සාධු භගවන්ත, භගවා පරියායං³ ආච්චකඤ්ච යථායං භික්ඛුසඤ්චෙතො අඤ්ඤාය සඤ්ඤායො”ති.

1. අට්ඨියමානා - සිච්චි, සා.
 2. අඤ්ඤං පරියායං - මඤ්ඤං.

10. 1. 9

අසුභ සුත්‍රය

3757. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර සමීපයෙහි මහවෙනෙහි කුළුගේහල්හි වැඩවසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නන් අයුරෙන් භික්ෂූන්ට අසුභකථා වදාරන සේක, අසුභයෙහි ගුණ කියන සේක, අසුභභාවනාවෙහි ගුණ කියන සේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක. “මහණෙනි, මම අධිමසක් එකලා ව වෙසෙන්නට කැමැති වෙමි. පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එකකු හැර අන් කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුත්තෙම වෙමි”යි. එසේ ය වහන්සැ’යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹිණ.

එකල්හි ඒ භික්ෂූහු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නන් අයුරෙන් අසුභකථා වදාරන සේක, අසුභයෙහි ගුණ කියන සේක, අසුභ භාවනාවෙහි ගුණ කියන සේකැ යි නොයෙක් කරුණෙන් ගැවසී ගත් අසුභභාවනාවෙහි යෙදුණාහු වෙසෙත්. ඔහු මෙකයින් පිඩිත-වන්තාහු ලජ්ජිත වන්තාහු පිළිකුල් උපදවන්තාහු දිවි ගැලවීමෙහි සමත් අවි සොයත්. දස මහණ කෙනෙක් ද එක්දවසින් දිවි ගලවත්. විසි මහණ කෙනෙක් ද එක්දවසින් දිවි ගලවත්. තිස් මහණ කෙනෙක් ද එක්දවසින් අවි ගනිත්.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ අධිමස ඇවෑමෙන් විවේක-යෙන් නැඟීසිටී සේක් ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරුන් ඇමතුවේක: “ආනඤ්ඤ, කුමක් හෙයින් බික්සහන තුනී වූවාක් මෙන් වේ දැ”යි. වහන්ස, ඒ එසේ ම ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන්ට නන් අයුරින් අසුභකථා වදාරන සේක, අසුභයෙහි ගුණ වචන සේක, අසුභභාවනාවෙහි ගුණ වචන සේක. වහන්ස, ඒ භික්ෂූහු ද ‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නන් අයුරින් අසුභකථා වදාරන සේක, අසුභයෙහි ගුණ වචන සේක, අසුභභාවනාවෙහි ගුණ වචන සේකැ’යි නොයෙක් කරුණෙන් ගැවසුණු අසුභභාවනාවෙහි යෙදුණාහු වෙසෙත්. ඔහු මෙකයින් පිඩිත වන්තාහු ලජ්ජිත වන්තාහු පිළිකුල උපදවන්තාහු දිවි ගැලවීමෙහි සමත් අවි සොයත්. දස මහණ කෙනෙක් ද එක්දවසින් අවි ගනිත්. විසි මහණ කෙනෙක් ද එක් දවසින් අවි ගනිත්. තිස් මහණ කෙනෙක් ද එක් දවසින් දිවි ගලවත්. වහන්ස, යම්සේ මේ භික්ෂු සංඛ්‍යා රහත් බැවිහි පිහිටන්නේ නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එබඳු නයක් වදාරන සේක් නම් මැනවි”යි.

තෙනභානඤ්ඤා යාවනිකා භික්ඛු වෙසාලීං උපනිසසාය වීභරතී, තෙ සබ්බෙ උපට්ඨානසාලායං සන්තිපාතෙහීති. එවං භනෙතති ඛො ආයස්මා ආනඤ්ඤා භගවතො පටිසසුතා යාවනිකා භික්ඛු වෙසාලීං උපනිසසාය වීභරතී, තෙ සබ්බෙ උපට්ඨානසාලායං සන්තිපාතෙකායෙන භගවා තෙනුපසඛබ්බිමි. උපසංඛාරීණා භගවතාං එතදවොච: ‘සන්තිපතීතො’ භනෙත භික්ඛුසඛෙසා යස්සදුති භනෙත, භගවා කාලං මඤ්ඤති’ තී.

අථ ඛො භගවා යෙන උපට්ඨානසාලා තෙනුපසඛබ්බිමි. උපසංඛාරීණා පඤ්ඤානෙ ආසනෙ නිසීදී. නිසජ්ජ ඛො භගවා භික්ඛු ආමනෙතයි: ‘අයමපි ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො බහුලීකතො සනෙතා වෙච පඤ්ඤා ව අසෙවනකො ව සුඛො ව විභාරො උප්පනනුප්පනෙත ව පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ යානසො අන්තරධාපෙති, වූපසමෙති, සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, ගිඤ්ඤානං පච්ඡමෙ මාසෙ උභතං රජොජලං, තමෙනං මහාඅකාලමෙසො යානසො අන්තරධාපෙති, වූපසමෙති, එවමෙච ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො බහුලීකතො සනෙතා වෙච පඤ්ඤා ව අසෙවනකො ව සුඛො ව විභාරො උප්පනනුප්පනෙතා ව පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ යානසො අන්තරධාපෙති, වූපසමෙති.

කථං භාවිතො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලීකතො, සනෙතා වෙච පඤ්ඤා ව අසෙවනකො ව සුඛො ව විභාරො, උප්පනනුප්පනෙත ව පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ යානසො අන්තරධාපෙති වූපසමෙති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛ මූලගතො ව සුඤ්ඤගාරගතො වා -පෙ- පටිනිසංඤානුප්පෙසී පස්සෙසිස්සාමීති සික්ඛති. එවං භාවිතො ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි එවං බහුලීකතො සනෙතා වෙච පඤ්ඤා ව අසෙවනකො ව සුඛො ව විභාරො උප්පනනුප්පනෙත ව පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ යානසො අන්තරධාපෙති, වූපසමෙති.

10. 1. 10

කිම්බිලසුක්තං

3758. එකං සමයං භගවා කිම්බිලායං² වීභරති වෙඵවනෙ. තත්ථ ඛො භගවා ආයස්මන්තා කිම්බිලං ආමනෙතයි: ‘කථං භාවිතො ඛො කිම්බිල, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලීකතො මහපථලො භොති මහානිසංඤාති. එවං වුඤ්ඤා ආයස්මා කිම්බිලො තුණ්ඤි අභොයි. දුතියමපි ඛො භගවා ආයස්මන්තා කිම්බිලං ආමනෙතයි -පෙ- තතියතා ඛො භගවා ආයස්මන්තා කිම්බිලං ආමනෙතයි: ‘කථං භාවිතො ඛො කිම්බිල, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලීකතො මහපථලො භොති මහානිසංඤාති.’ තතියමපි ඛො ආයස්මා කිම්බිලො තුණ්ඤි අභොයි.

1. සන්තිපතීතො - සීචු.
 2. කිම්බිලායං - මජ්ඣං, සා. 1.

ආනන්ද, එසේ වී නම් යම් තාක් භික්ෂුහු විසල්පුර ඇසුරු කොට වෙසෙත් ද ඒ සියල්ලන් උවටැන්හලෙහි රැස්කරව යි. එසේ ය වහන්සැ යි ආයුෂ්මත් අනද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී යම් තාක් භික්ෂුහු විසල්පුර ඇසුරු කොට වෙසෙත් නම් ඒ සියල්ලන් උවටැන්හලෙහි රැස් කරවා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළහ; “වහන්ස, බික් සභන තෙමේ රැස් වූයේ ය. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දැන් යමකට කල් දන්නා සේක් නම් මැනවැ”යි.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උවටැන් හල වෙත එළඹ සේක. එළඹ පැන වූ අස්තෙහි වැඩහුන් සේක. වැඩහිඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, මේ ආනාපානසනි සමාධිය ද වඩන ලද්දේ ශාන්ත ද ප්‍රණීත ද පියවින් මිහිරි ද සුවච්ඡරණයෙක් ද වේ. උපනුපත් ලාමක අකුසල්දහම් ද සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරෙයි, සන්තිඳුවයි. මහණෙනි, යම්සේ ගිමන් සෙමෙහි පැසුළු (=ඇසළ) මස උඩ නැඟී රජස්දලි වේ ද එය මහා අකල් වැස්ස සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරෙයි, සන්තිඳුවයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම ආනාපානසනි සමාධිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ශාන්ත ද ප්‍රණීත ද පියවින් මිහිරි ද සුව ච්ඡරණයෙක් ද වේ. උපනුපත් ලාමක අකුසල් දහමුදු සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරෙයි සන්තිඳුවයි.

මහණෙනි, ආනාපානසනි සමාධිය කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ ශාන්ත ද ප්‍රණීත ද පියවින් මිහිරි ද සුවච්ඡරණයෙක් ද වී උපනුපත් ලාමක අකුසල්දහමුදු සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරේ ද, සන්තිඳුවා ද යත්: “මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රස්වාස කරන්නේ” මි යි හික්මෙයි. මහණෙනි, ආනාපානසනි සමාධිය මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ පුනපුනා කරන ලද්දේ ශාන්තත් ප්‍රණීතත් පියවින් මිහිරිත් සුවච්ඡරණත් වෙයි. උපනුපත් ලාමක අකුසල්දහමුදු සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරෙයි, සන්තිඳුවා යි.

10. 1. 10

කිම්බල සූත්‍රය

3758. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කිම්බලානුවර සමීපයෙහි වෙළුවනයෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් කිම්බල තෙරුන් ඇමතු සේක: “කිම්බල, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ පුනපුනා කරන ලද ආනාපානසනිසමාධිය මහත්ඵල මහානිසංස වේ දැ”යි, මෙසේ වදළ කල්හි ආයුෂ්මත් කිම්බල තෙරණුවෝ නිහඬ වූහ. දෙවන වට දු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් කිම්බල තෙරුන් ඇමතු සේක ... දෙවන වට දු ආයුෂ්මත් කිම්බල තෙරණුවෝ නිහඬ වූහ. තෙවන වට දු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් කිම්බල තෙරුන් ඇමතු සේක: “කිම්බල, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසනි සමාධිය මහත්ඵල මහානිසංස වේ දැ”යි. තෙවන වට දු ආයුෂ්මත් කිම්බල තෙරණුවෝ නිහඬ වූහ.

එවං චුක්ඛෙ ආයස්මා ආනන්දෙ හගවන්තං එතදවොච: “එතස්ස හගවා කාලො, එතස්ස සුගත, කාලො, යං හගවා ආනාපානසති-සමාධිං භාසෙය්‍යා. හගවන්තො සුඤ්චා භීතඤ්ච ධාරෙස්සන්ති”ති. තෙනහානන්ද, සුඤ්චා, සාධුකං මනසිකරොහී, භාසෙස්සාමීති. එවං හන්තෙති ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ හගවන්තො පච්චෙස්සාමි. හගවා එතදවොච: “කථං භාවිතො ච ආනන්ද, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලීකන්තො මහපථලො හොති මහානිසංසො: ඉධානන්ද, භීතඤ්ච අරඤ්ඤගන්තො චා රුක්ඛවුලගන්තො චා සුඤ්ඤගාරගන්තො චා -පෙ-පටීතිස්සග්ගානුපෙසී පස්සයිස්සාමීති සිකඛති. එවං භාවිතො ඛො ආනන්ද, ආනාපානසතිසමාධි එවං බහුලීකන්තො මහපථලො හොති මහානිසංසො.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භීතඤ්ච දීසං චා අස්සසන්තො දීසං අස්සසාමීති පජානාති, දීසං චා පස්සසන්තො දීසං පස්සසාමීති පජානාති, රස්සං චා අස්සසන්තො රස්සං අස්සසාමීති පජානාති, රස්සං චා පස්සසන්තො රස්සං පස්සසාමීති පජානාති, සබ්බකාය පටිසංවෙදී අස්සයිස්සාමීති සිකඛති, සබ්බකායපටිසංවෙදී පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, පස්සමහයං කායසඛාරං අස්සයිස්සාමීති සිකඛති, පස්සමහයං කායසඛාරං පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, කායෙ කායානුපෙසී ආනන්ද, භීතඤ්ච තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා වින්තෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිස්ස හෙතු: කායඤ්ඤතරාභං ආනන්ද, එතං වදමී යදිදං අස්සාසපස්සාසං. තස්මාතිභානන්ද, කායෙ කායානුපෙසී භීතඤ්ච තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා වින්තෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භීතඤ්ච පිතිපටිසංවෙදී අස්සයිස්සාමීති සිකඛති, පිතිපටිසංවෙදී පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, සුඛපටිසංවෙදී අස්සයිස්සාමීති සිකඛති, සුඛපටිසංවෙදී පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, වින්තෙය්‍යඛාරපටිසංවෙදී අස්සයිස්සාමීති සිකඛති. වින්තෙය්‍යඛාරපටිසංවෙදී පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, පස්සමහයං වින්තෙය්‍යඛාරං අස්සයිස්සාමීති සිකඛති; පස්සමහයං වින්තෙය්‍යඛාරං පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, වෙදනාසු වෙදනානුපෙසී ආනන්ද, භීතඤ්ච තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා වින්තෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිස්ස හෙතු: වෙදනඤ්ඤතරාභං ආනන්ද, එතං වදමී යදිදං අස්සාසපස්සාසානං සාධුකං මනසිකාරං. තස්මාතිභානන්ද, වෙදනාසු වෙදනානුපෙසී භීතඤ්ච තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා වින්තෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

මෙසේ වදල කල්හි ආයුෂ්මත් ආනාදු තෙරණුවෝ භාගාවකුන් වහන්සේට මෙය සැල කළහ: "යම් භෙයකින් භාගාවකුන් වහන්සේ ආනාපානසතිසමාධිය වදරන සේක් නම් භාගාවකුන් වහන්සේගෙන් අසා භික්ෂුහු දරන්නාහු නම් භාගාවකුන් වහන්ස, එයට කාලය යි, සුගතයන් වහන්ස, එයට කාලය"යි. ආනාදු, එසේ නම් අසව, මැනවින් මෙනෙහි කරව, කියන්නෙමි යි. වහන්ස, එසේ ය යි ආයුෂ්මත් ආනාදු තෙරණුවෝ භාගාවකුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. භාගාවකුන් වහන්සේ මෙය වදල සේක: "ආනාදු, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ පුනපුනා කරන ලද ආනාපානසතිසමාධිය මහත්ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: ආනාදු මෙයස්තෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස් ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙයි. ආනාදු, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ පුනපුනා කරන ලද ආනාපානසතිසමාධිය මහත්ඵල මහානිසංස වේ.

ආනාදු, යම් කලෙක මහණ දිගු කොට ආශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනී ද, දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දනී ද, ලුහුඬු කොට ආශ්වාස කරනුයේ ලුහුඬු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනී ද, ලුහුඬු කොට ප්‍රශ්වාස කරනුයේ ලුහුඬු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දනී ද, සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාස කය දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙ ද, සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාස කය දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙ ද, කායසංස්කාර සන්තිද්‍රවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙ ද, කායසංස්කාර සන්තිද්‍රවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙ ද, ආනාදු, මහණ තෙමේ එසමයෙහි කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවහි දුඛිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනාදු, යම් ඒ අසංසාස පසංසාස වේ නම් මෙය (වායොකාය නම් වූ) එක්තරා කයෙකැ යි මම කියමි. ආනාදු, එහෙයින් මෙහි ලා එසමයෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව, දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවහි දුඛිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනාදු, යම් සමයෙක මහණ ප්‍රීතිය දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙ ද, ප්‍රීතිය දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙ ද, සුවය දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙ ද, සුවය දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙ ද, වික්කසංස්කාර දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙ ද, වික්කසංස්කාර දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙ ද, වික්කසංස්කාර සන්තිද්‍රවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙ ද, වික්කසංස්කාර සන්තිද්‍රවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙ ද ආනාදු, එසමයෙහි මහණ වෙදනාවන්හි වෙදනා අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව විදුම් ලෙවහි දුඛිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනාදු, ආශ්වාසප්‍රශ්වාසයන්ගේ යම් ඒ මැනවින් මෙනෙහි කිරීමෙක් වේ ද, මෙය සුව වෙදනා නම් වූ එක්තරා වෙදනාවකැ යි මම කියමි. ආනාදු, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි වෙදනාවන්හි වෙදනා අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව විදුම් ලෙවහි දුඛිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු විත්තපට්ඨංචෙදී අසසයිසසාමීති සිකඛති, විත්තපට්ඨංචෙදී පසසයිසසාමීති සිකඛති, අභිපපමොදයං විත්තං අසසයිසසාමීති සිකඛති, අභිපපමොදයං විත්තං පසසයිසසාමීති සිකඛති, සමාදහං විත්තං අසසයිසසාමීති සිකඛති, සමාදහං විත්තං පසසයිසසාමීති සිකඛති, විමොචයං විත්තං අසසයිසසාමීති සිකඛති, විමොචයං විත්තං පසසයිසසාමීති සිකඛති, විතෙත විත්තානුපසයි ආනන්ද, භික්ඛු තසමිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිස්ස හෙතු: නාහං ආනන්ද, මුට්ඨාසුන්ධස්ස අසමපජානස්ස ආනාපානසතිසමාධිභාවනා වදමි. තසමාතිහානන්ද, විතෙත විත්තානුපසයි භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු අනිච්චානුපසයි අසසයිසසාමීති සිකඛති, අනිච්චානුපසයි පසසයිසසාමීති සිකඛති, විරාගානුපසයි අසසයිසසාමීති සිකඛති, විරාගානුපසයි පසසයිසසාමීති සිකඛති, නිරොධානුපසයි අසසයිසසාමීති සිකඛති, නිරොධානුපසයි පසසයිසසාමීති සිකඛති, පටිච්ඡන්ධනානුපසයි අසසයිසසාමීති සිකඛති, පටිච්ඡන්ධනානුපසයි පසසයිසසාමීති සිකඛති, ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි ආනන්ද, භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. සො යං තං හොති අභිජ්ඣාදෙමනස්සානං පහානං, තං පඤ්ඤාය දිස්වා දිස්වා සාධුකං අජ්ඣුපෙකඛිතා හොති. තසමාතිහානන්ද, ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

සෙය්‍යථාපි ආනන්ද; වාතුම්මහාපථො¹ මහාපංසුපුඤ්ජො. පුරස්ථිමාය චෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය සකථං වා රථො වා උපහනතෙව තං පංසුපුඤ්ජං. පච්ඡිමාය චෙ'පි දිසාය -පෙ- උක්ඛරාය චෙ'පි දිසාය -පෙ- දකඛිණාය චෙ'පි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය සකථං වා රථො වා උපහනතෙව තං පංසුපුඤ්ජං. එවිමෙව ඛො ආනන්ද, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරන්තො'පි උපහනතෙව පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරන්තො'පි උපහනතෙව පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙති.

එකධම්මවග්ගො පඨමො.

තත්ත්වද්දනං:

එකධම්මො ච ඛොජ්ඣධම්මො සුද්ධකඤ්ච දුට්ඨෙ එලා, අරිට්ඨො කජ්ජනො දීපො අසුභං කිලිබ්බෙන වාති.

1. වතුමහාපථෙ - මජ්ඣ. - සා.

ආනන්ද, යම් සම්මයෙක මහණ සිත දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, සිත දන්තාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, සිත සතුටු කරවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, සිත එකඟ කරමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, සිත එකඟ කරමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, සිත මුදවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද සිත මුදවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, ආනන්ද, එසමයෙහි මහණ සිත්හි සිත අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනන්ද, මුළු සිහි ඇති මනාදැනුම නැත්තහුට ආනාපානසන්ධිසාවිභාවනාවක් මම නොකියමි. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි සිත්හි සිත අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනන්ද, යම් සම්මයෙක මහණ අනිස අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, අනිස අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, විරාගය අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද විරාගය අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, නිරෝධය අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, නිරෝධය අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, ආනන්ද, එසමයෙහි මහණ දහමි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දැඩිලොබ හා දෙමනස පිළිබඳ යම් ඒ ප්‍රභාණයෙක් වේ නම් හෙතෙමේ එය නුවණින් දැක දැක මැනවින් මැදහත් ව දක්නාසුලු වෙයි. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි දහමි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනන්ද, යම්සේ සිවුමංසලක මහපස්පිඩෙක් වේ ද, ඉදින් පෙරදිගින්ද ගැලෙක් හෝ රියෙක් හෝ එන්නේ නම් ඒ පස්පිඩ නසා ම ය. ඉදින් පැළදිගින්ද ... ඉදින් උතුරුදිගින්ද ... ඉදින් දකුණුදිගින්ද ගැලෙක් හෝ රියෙක් හෝ එන්නේ නම් ඒ පස්පිඩ නසා ම ය. ආනන්ද, එසෙයින් ම මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව වෙසෙන්නේ ද ලාමක අකුසල් දහම නසා ම ය. විදුමිහි .. සිත්හි ... දහමිහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව වෙසෙන්නේ ද, ලාමක අකුසල් දහම නසා මැ යි.

පළමුවැනි එකධම්මවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

එකධම්ම, බොජ්ඣංග, සුඛක යි සූත්‍ර තුනෙක් ද එලසූත්‍ර දෙකෙක් ද අරිට්ඨ, කඡින, දීප, අසුභ, කිම්බිල යි පසෙක් ද යි මුළුමනින් දැශයෙකි යි.

2. ආනන්ද වහෙණ

10. 2. 1

ඉච්ඡානඩගලසූත්තං

3759. එකං සමයං හගවා ඉච්ඡානඩගලේ¹ විහරති ඉච්ඡානඩගල වනයංගොධි. තත්‍ර ඛො හගවා භික්ඛු ආමනොතස්ස: “ඉච්ඡාමහං භික්ඛවෙ, තෙමාසං පතිසලලීධිතු. නලභි කෙනචී උපසඩ්ධාමීතඛො අඤ්ඤත්‍ර එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙනා”²ති. ‘එවමහනො’ති ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො පටිසංසුඤ්ඤා නාසංසු කොචී හගවතාං උපසඩ්ධාමති අඤ්ඤත්‍ර එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙනා.

අථ ඛො හගවා තස්ස තෙමාසස්ස අච්චයෙන පටිසලලානා වුට්ඨිතො භික්ඛු ආමනොතස්සි: “සවෙ වො³ භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිස්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙස්සං. ‘කතමෙන ආවුසො විහාරෙන සමංගො ගොතමො වස්සාවාසං ඛහුලං විභාසී’ති. එවං පුට්ඨා තුලෙක භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිස්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ඛ්‍යාකරෙය්‍යාථ: ‘ආනාපානසතිසමාධිනා ඛො ආවුසො, හගවා වස්සාවාසං ඛහුලං විභාසී’ති.

ඉධාහං භික්ඛවෙ, සතො අස්සසාමී, සතො පස්සසාමී. දීඝං වා අස්සසතොනා දීඝං අස්සසාමීති පජානාමී, දීඝං වා පස්සසතොනා දීඝං පස්සසාමීති පජානාමී -පෙ- පටිතිස්සඤ්ඤානුපසයි අස්සසිස්සාමීති පජානාමී, පටිතිස්සඤ්ඤානුපසයි පසසසිස්සාමීති පජානාමී. යං භි තං භික්ඛවෙ, සමො වදමානො වදෙය්‍ය අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මච්ඡාරො ඉතිපි තථාගතවිහාරො ඉතිපි ආනාපානසතිසමාධිං සමුච්චාදමානො වදෙය්‍ය, අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මච්ඡාරො ඉතිපි තථාගතවිහාරො ඉතිපි.

යෙ තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සෙඛා අපඤ්ඤානාසා අනුකාරං යොගකෙඛමං පඤ්ඤාමානා විහරන්ති, තෙසං ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො ඛහුලීකතො ආසවානං ඛයාය සංවකතති. යෙ ච ඛො තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහතොනා ඛිණ්ණසවා වුසිතවතොනා කතකරණියා ඔභිතහාරං අනුපඤ්ඤාදජා පරිකඤ්ඤාහවසංයොජනා සමුච්චාදමානො, තෙසං ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො ඛහුලීකතො දීච්චාදමානො-භාරාය³ වෙච සංවකතති සතිසමපඤ්ඤාය ව. යං භි තං භික්ඛවෙ, සමුච්චාදමානො වදෙය්‍ය අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මච්ඡාරො ඉතිපි තථාගතවිහාරො ඉතිපි ආනාපානසතිසමාධිං සමුච්චාදමානො වදෙය්‍ය, අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මච්ඡාරො ඉතිපි ථාගතවිහාරො ඉතිපිති.

1. ඉච්ඡානඩගල - සි 2.
 2. ඛො - මජ්ඣ.
 3. දීච්චාදමානො සුච්චාරාය - සිඤ්ඤ, සි 2.

2. ආනන්දවර්ගය

10. 2. 1

ඉව්ජානඩගල සූත්‍රය

3759. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉව්ජානඩගලනුවර සමීපයෙහි ඉව්ජානඩගලවනලැහැබෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, මම තෙමසක් එකලා ව වෙසෙන්නට කැමැත්තෙමි. පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එකකු හැර අන් කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුත්තෙමි වෙමි”යි. එසේ ය වහන්සැ යි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹිණ.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ තෙමස අයාමෙන් විවෙකයෙන් නැඟීසිටි සේක් භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැජ්ජෝ: “ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම්හු ඇතුළුව සකවර විහරණයෙකින් යුතුව බහුල කොට වුසු දෑ”යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ට “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආනාපානසතිසමාධියෙන් යුතුව ඇතුළුව ස බහුල කොට වුසු සේකැ”යි මෙසේ පවසන්නහු ය.

මහණෙනි, මෙහි මම සිහි ඇතියෙමි ආශ්වාස කරමි. සිහි ඇතියෙමි ප්‍රශ්වාස කරමි. දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරන්නෙමි දිගු කොට ආශ්වාස කරමි යි දනිමි දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කරමි යි දනිමි ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි දනිමි. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි දනිමි. මහණෙනි, මැනවින් කියන්නෙක් අරියච්චාර ය යි දු බ්‍රහ්මච්චාර ය යි දු තථාගතච්චාර ය යි දු ඒ යමකට කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා ආනාපානසතිසමාධියට අරියච්චාර ය යි දු බ්‍රහ්මච්චාර ය යි දු තථාගතච්චාර ය යි දු කියන්නේ ය.

මහණෙනි, යම් ඒ මහණ කෙනෙක් ශෛක්ෂ්‍ය වූවාහු නො පැමිණි රහත් බැව් ඇත්තාහු අනුභව රහත් බව පතන්නාහු වෙසෙද් ද, ආනාපානසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ පුනපුනා කරන ලද්දේ ඔවුන්ගේ ආප්‍රවක්ෂය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ඝෂය කළ ආප්‍රව ඇති වැස නිම වූ බඹසර ඇති කළ සිවුමග කටයුතු ඇති බහා නැඹු බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති ගෙවූ හවසංයොජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ රහත් මහණහු වෙද්ද, ආනාපානසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ පුනපුනා කරන ලද්දේ ඔවුන්ට දිට්‍රදම්යෙහි සුවච්චාරණ පිණිසත් සිහිනුවණ පිණිසත් පවතී. මහණෙනි, මැනවින් කියන්නෙක් අරියච්චාර ය යි දු බ්‍රහ්මච්චාරය යි දු තථාගත ච්චාරය යි දු ඒ යමකට කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා ආනාපානසතිසමාධියට අරියච්චාර ය යි දු බ්‍රහ්මච්චාර ය යි දු තථාගතච්චාර ය යි දු කියන්නේ යි.

10. 2. 2

කඬේබයාසුතතං

3760. එකං සමයං ආයසමා ලොමසවඬගීසො¹ සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථුසමී නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙනායසමා ලොමසවඬගීසො තෙනුපසඛාමී. උපසඛාමීත්වා ආයසමනතං ලොමසවඬගීසං අභිවාදෙත්වා එකමනතං නිසීදි. එකමනතං නිසීකො ඛො මහානාමො සකෙකා ආයසමනතං ලොමසවඬගීසං එතදවොච. සො එව හු ඛො හනෙත්‍ව, සෙඛො විහාරො සො තථාගතවිහාරො, උදහු අඤ්ඤා² සෙඛො විහාරො, අඤ්ඤා තථාගතවිහාරොති.

න ඛො ආචුසො මහානාම, සෙච්ච සෙඛො විහාරො, සො තථාගතවිහාරො. අඤ්ඤා ඛො ආචුසො මහානාම, සෙඛො විහාරො අඤ්ඤා තථාගතවිහාරො. යෙ තෙ ආචුසො මහානාම භික්ඛු සෙඛො අප්පකමානසා අනුත්තරං යොගකෙඛමං පසුඤ්චානා විහරන්ති, තෙ පඤ්ච නිවරණෙ පහාය විහරන්ති. කතමෙ පඤ්ච: කාමච්ඡන්දනිවරණං පහාය විහරන්ති. ව්‍යාපාදනිවරණං -පෙ- ඊනමිඤ්ඤනිවරණං -පෙ- උඤ්චවකුකුච්චනිවරණං -පෙ- විචිකිච්ඡානිවරණං පහාය විහරන්ති. යෙ තෙ ආචුසො මහානාම, භික්ඛු සෙඛො අප්පකමානසා අනුත්තරං යොගකෙඛමං පසුඤ්චානා විහරන්ති. තෙ ඉමෙ පඤ්ච නිවරණෙ පහාය විහරන්ති.

යෙ ච ඛො තෙ ආචුසො මහානාම, භික්ඛු අරහතො ඛිණ්ණාසවා චුඤ්චවනො කතකරණියා ඔභිතභාරා අනුප්පකසදත්වා පරිකුඤ්චනභවසංයොජනා සමමුද්දකුච්චිත්තා, තෙසං පඤ්ච නිවරණා පභීනා උච්ඡිකාමුලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධමො, කතමෙ පඤ්ච: කාමච්ඡන්දනිවරණං පභීනං උච්ඡිකාමුලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධමො, ව්‍යාපාදනිවරණං -පෙ- ඊනමිඤ්ඤනිවරණං -පෙ- උඤ්චවකුකුච්චනිවරණං -පෙ- විචිකිච්ඡානිවරණං පභීනං උච්ඡිකාමුලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධමො.

1. ලොමසකමීයො - මජ්ඣං, සා.
 2. අඤ්ඤා - සා.

10. 2. 2

කඩ්ඛියා සුත්‍රය

3760. එක් සමයෙක ආයුෂ්මත් ලොමසවඩගීස තෙරණුවෝ ශාක්‍ය දැනුවෙහි කපිලවාස්තුපුර සමීපයෙහි නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩ-වෙසෙති. එකල මහානාමශාක්‍ය තෙමේ ආයුෂ්මත් ලොමසවඩගීස තෙරණුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් ලොමසවඩගීස තෙරණුවන් වැද එකත්පස් ව හුන්නේ ය. එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ ආයුෂ්මත් ලොමසවඩගීස තෙරණුවන්ට මෙය කීය: ‘‘වහන්ස, සෙබ විහාරයන් එය ම ද? තථාගතවිහාරයන් එය ම ද? නොහොත් සෙබවිහාරය අනෙකෙක් ද? තථාගත විහාරය අනෙකෙක් ද’’යි.

ඇවැත්නි, මහානාම, එය ම සෙබවිහාරයන් එය ම තථාගත-විහාරයන් නො ම වේ. ඇවැත්නි මහානාම, සෙබවිහාරය අනෙකෙකි. තථාගතවිහාරය අනෙකෙකි. ඇවැත්නි, මහානාම, යම් ඒ ශෛක්‍ෂ්‍ය භික්‍ෂුහු නො පැමිණි රහත්බැව් ඇත්තාහු අනුභව රහත්බව පතමින් වෙසෙද්ද, ඔහු පස් නිවරණ දුරු කොට වෙසෙත්. කවර පසක් ද යත්: කාමච්ඡද්ද, නිවරණය දුරු කොට වෙසෙත්. ව්‍යාපාද නිවරණය ... ථීනමිඳු නිවරණය ... උඤ්චවකුක්ඛනිවරණය ... විචිකිච්ඡා නිවරණය දුරු කොට වෙසෙත්. ඇවැත්නි මහානාම, යම් ඒ ශෛක්‍ෂ්‍ය භික්‍ෂුහු නො පැමිණි රහත්බැව් ඇත්තාහු අනුභව වූ අර්හත්ත්වය පතමින් වෙසෙද්ද, ඔහු මේ පස් නිවරණ දුරු කොට වෙසෙති.

ඇවැත්නි මහානාම, ඤය කළ ආයුච ඇති වැස නිම වූ බඹසර ඇති කළ කටයුතු ඇති බහා තැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති ගෙවූ භවසංයෝජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ රහත් භික්‍ෂුහු වෙද්ද, ඔවුන් විසින් පස් නිවරණයෝ ප්‍රභීණයහ. උසුන්මුල්හ. භිස්සුන් තල්ඥසක් මෙන් කරනලදහ. නැවත නොහටගන්නා බවට පමුණුවනලදහ. මතු නුපදනා ස්වභාව ඇතිහ. කවර පසෙක් ද යත්: කාමච්ඡද්දනිවරණය ප්‍රභීණ ය. උසුන්මුල් ය. භිස්සුන් තල්ඥසක් මෙන් කරන ලද්දේ ය. නැවත නොහටගන්නා බවට පමුණුවන ලද්දේ ය. මතු නුපදනා ස්වභාව ඇත්තේ ය. ව්‍යාපාදනිවරණය ... ථීනමිඳු-නිවරණය ... උඤ්චවකුක්ඛනිවරණය ... විචිකිච්ඡානිවරණය ප්‍රභීණ ය. උසුන්මුල් ය. භිස්සුන් තල්ඥකක් මෙන් කරන ලද්දේ ය. නැවත නොහටගන්නා බවට පමුණුවන ලද්දේ ය. මතු නුපදනා ස්වභාව ඇත්තේ ය.

යෙ තෙ ආවුසො මහානාම, භික්ඛු අරහන්තො ඛිණාසවා වුසිනවන්තො කතකරණියා ඔභිතභාරා අනුප්පන්නසද්ද්ඨා පරික්ඛණභවසංයොජනා සමමදඤ්ඤවිමුක්තා. තෙසං ඉමෙ පඤ්ඤා නිවරණා පභීනා. උච්ඡින්නමුලා තාලාවක්ඛනා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධමො. තදමීනාපෙන ආවුසො මහානාම, පරියායෙන වෙදිතඛං යථා අඤ්ඤාව සෙධො විහාරො, අඤ්ඤා තථාගතවිහාරො.

එකමිදං¹ ආවුසො මහානාම, සමයං භගවා ඉච්ඡානඛංගලෙ විහරති ඉච්ඡානඛංගලවනසණේඛ. තත්ඛො ආවුසො, භගවා² භික්ඛු ආමන්තෙසි: ‘‘ඉච්ඡාමහං භික්ඛවෙ, තෙමාසං පත්සලලීයිතුං, නමභි කෙනචි උපසංඛංගමනං ඛො අඤ්ඤාත්ථකෙන පිණ්ඩපානනීභාරකෙනා’’ති. ‘‘එවං භන්තො’’ති ඛො ආවුසො, තෙ භික්ඛු භගවන්තො පටිසසුඨා නාස්සු කොචි භගවන්තං උපසංඛංගමති අඤ්ඤාත්ථකෙන පිණ්ඩපානනීභාරකෙන.

අථ ඛො ආවුසො, භගවා තස්ස තෙමාසස්ස අච්චයෙන පටිසලලානා වුට්ඨිතො භික්ඛු ආමන්තෙසි: සචෙ වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිඛොජකා එවං පුච්ඡෙය්‍යුං: ‘‘කතමෙනාවුසො, විහාරෙන සමණො ගොතමො වස්සාවාසං බහුලං විහාසී’’ති. එවං පුට්ඨා තුමෙභ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිඛොජකානං එවං ඛො කෙරෙය්‍යාථ, ‘‘ආනාපානසතිසමාධිනා ඛො ආවුසො, භගවා වස්සාවාසං බහුලං විහාසී’’ති. ඉධාහං භික්ඛවෙ, සතො අස්සසාමී, සතො පස්සසාමී. දීසං වා අස්සසන්තො දීසං අස්සසාමීති පජානාමී. දීසං වා පස්සසන්තො දීසං පස්සසාමීති පජානාමී. -ඵප- පටිනිස්සග්ගානුපසෙසී අස්සසිස්සාමීති පජානාමී, පටිනිස්සග්ගානුපසෙසී පස්සසිස්සාමීති පජානාමී. යං හි නං භික්ඛවෙ, සමමා වදමානො වදෙය්‍ය අරියවිහාරො ඉතිපි, බ්‍රහ්මවිහාරො ඉතිපි, තථාගතවිහාරො ඉතිපි. ආනාපානසතිසමාධිං සමමා වදමානො වදෙය්‍ය, අරියවිහාරො ඉතිපි, බ්‍රහ්මවිහාරො ඉතිපි, තථාගතවිහාරො ඉතිපි.

යෙ තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සෙධා අප්පන්නමානසා අනුක්කරං යොගකෙකමං පඤ්ඤාමානා විහරන්ති. තෙසං ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො බහුලීකතො ආසවානං ඛොය සංවන්තති. යෙ ච ඛො තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහන්තො ඛිණාසවා වුසිනවන්තො කතකරණියා ඔභිතභාරා අනුප්පන්නසද්ද්ඨා පරික්ඛණභවසංයොජනා සමමදඤ්ඤවිමුක්තා, තෙසං ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො බහුලීකතො දිට්ඨධමමෙසුඛවිහාරාය වෙච සංවන්තති සතිසමපඤ්ඤාය ච.

1. එකමිදං - සි 2.
 2. ආවුසො මහානාම භගවා - ඵපසං.

ඇවැත්නි මහානාම, ඤය කළ ආසුච ඇති, වැය නිම වූ බඹසර ඇති, කළ කටයුතු ඇති බහා තැබූ බර ඇති, පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති, ඤය වූ හවසංයොජන ඇති, මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ රහත් භික්ෂු වෙද්ද, ඔවුන් විසින් මේ පස් නිවරණයෝ ප්‍රභීණයහ. උසුන්මුල්හ. භික්ෂුන් තල්ලසක් මෙන් කරනලදහ. නැවත නො හටගන්නා බවට පමුණුවන ලදහ. මතු නූපදනා ස්වභාව ඇතියහ. ඇවැත්නි මහානාම, යම්සේ සෙබ්විහාරය අනෙකෙක් ම වේ ද, තථාගතවිහාරය අනෙකෙක් ම වේ ද, ඒ මෙය මේ නයෙනුදු දහසුතු.

ඇවැත්නි මහානාම, එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉච්ඡානඩයලනුවර ඉච්ඡානඩයලවනලැහැබෙහි වැඩවසන සේක. ඇවැත්නි, එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, මම තෙමසක් එකලා ව වෙසෙන්නට කැමැත්තෙමි. පිණ්ඩපානය ධගෙන එන එකකු හැර අන් කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුත්තෙම වෙමි”යි. ඇවැත්නි, “එසේ ය වහන්සැ” යි ඒ භික්ෂු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී පිණ්ඩපානය ධගෙන එන එකකු හැර අන් කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹිණි.

ඇවැත්නි, ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ තෙමස ඇවැමෙන් විවෙකයෙන් නැඟීසිටි සේක් භික්ෂුන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැජ්ජේ “ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම්හු ඇතුළුව ස කවර විහරණයෙකින් යුතු ව බහුල කොට වුසු දු”යි මෙසේ කොප පුළුවුස්නාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවුස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ට “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇතුළුව ස ආනාපානසන්ධියමාධියෙන් යුතු ව බහුල කොට වුසු සේකැ” යි මෙසේ පවසන්නහු ය. මහණෙනි, මෙහි මම සිහි ඇතියෙම ආශ්වාස කෙරෙමි, සිහි ඇතියෙම ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි, දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරන්නෙමි දිගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දැනිමි, දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දැනිමි ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි දැනිමි. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි දැනිමි. මහණෙනි, මැනවින් කියන්නෙක් ඒ යමකට අරියවිහාරය යි දු ඉහමවිහාරය යි දු තථාගතවිහාරය යි දු කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා ආනාපානසන්ධියමාධියට අරියවිහාරය යි දු ඉහමවිහාරය යි දු තථාගතවිහාරය යි දු කියන්නේ ය.

මහණෙනි, යම් ඒ ශෛෂ්‍යා භික්ෂු නොපැමිණි රහත් බැව් ඇත්තාහු අනුකර නිවන පතමින් වෙසෙද්ද, ඔවුන් විසින් ආනාපානසන්ධියමාධිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ආසුච ඤය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ඤය කළ ආසුච ඇති, වැය නිම වූ බඹසර ඇති, කළ කටයුතු ඇති, බහා තැබූ බර ඇති, පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති, ඤය වූ හවසංයොජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ රහත් භෙණහු වෙද්ද, ඔවුන් විසින් ආනාපානසන්ධියමාධිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ දිටුදම්යෙහි සුවවිහරණය පිණිසත් සිහිනුවණ පිණිසත් පවතී.

යං භි තං භික්ඛවෙ, සච්චො වදමානො වදෙය්‍ය අරියච්ඡාරො ඉතිපි, බ්‍රහ්මච්ඡාරො ඉතිපි, තථාගතච්ඡාරො ඉතිපි, ආනාපානසති-සමාධිං සච්චො වදමානො වදෙය්‍ය අරියච්ඡාරො ඉතිපි, බ්‍රහ්මච්ඡාරො ඉතිපි, තථාගතච්ඡාරො ඉතිපිති. ඉථිනා ඛො එතං ආවුසො භිහානාම, පරියායෙන වෙදිතඛ්ඛං යථා අඤ්ඤාච සෙඛො ච්ඡාරො, අඤ්ඤා තථාගතච්ඡාරොති.

10. 2. 3

ආනන්දසුත්තං

3761. අථ ඛො ආයස්මො ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙනුපසඛැමි -පෙ- එකමන්තං නිසිහො ඛො ආයස්මො ආනන්දෙ හගවන්තං එතදවොච: “අඤ්ඤා චු ඛො හන්තො, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලිකතො චත්තාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති චත්තාරො ධම්මො භාවිතො බහුලිකතා සත්ත ධම්මෙ පරිපුරෙහති. සත්ත ධම්මො භාවිතො බහුලිකතා දෙච ධම්මෙ පරිපුරෙහති”ති. “අඤ්ඤා ඛො අනන්දෙ, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලිකතො චත්තාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති. චත්තාරො ධම්මො භාවිතො බහුලිකතා සත්ත ධම්මෙ පරිපුරෙහති. සත්ත ධම්මො භාවිතො බහුලිකතා දෙච ධම්මෙ පරිපුරෙහති”ති.

“කතමො පන හන්තො, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලිකතො චත්තාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, චත්තාරො ධම්මො භාවිතො බහුලිකතා සත්ත ධම්මෙ පරිපුරෙහති. සත්ත ධම්මො භාවිතො බහුලිකතා දෙච ධම්මෙ පරිපුරෙහති”ති. ආනාපානසතිසමාධි ඛො ආනන්දෙ, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලිකතො චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති. චත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවිතො බහුලිකතා සත්ත බොජ්ඣංගිකො පරිපුරෙහති. සත්ත බොජ්ඣංගිකා භාවිතො බහුලිකතා විජ්ජාවිමුක්ඛං පරිපුරෙහති. කථං භාවිතො ච ආනන්දෙ, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලිකතො චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති: ඉධානන්දෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤාගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤාගාරගතො වා -පෙ- පටිනිසසග්ගානුපස්සි පස්සසිසසාමිති සික්ඛති.

1. එකධම්මො - මජ්ඣ, සා.

මහණෙනි, මැනවින් කියන්නෙක් ඒ යමකට අරියච්චාරය යි දු ඉක්ඛච්චාරය යි දු තථාගතච්චාරය යි දු කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා ආනාපානසතිසමාධියට අරියච්චාරය යි දු ඉක්ඛච්චාරය යි දු තථාගතච්චාරය යි දු කියන්නේ යි. ඇවැත්නි මහානාම, යම්සේ සෙධව්ච්චාරය අනෙකෙක් ම වේ ද තථාගතච්චාරය අනෙකෙක් ම වේ ද මෙය මේ නයිත් දතයුතු යි.

10. 2. 3

ආනන්ද සුත්‍රය

3761. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, එක් දහමක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහම් කෙනකුන් පුරවා ද, සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම් කෙනෙකුන් පුරවද්ද, සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහම් කෙනකුන් පුරවද්ද, එබඳු දහමෙක් ඇද්ද”යි. ආනන්ද, එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහම් කෙනකුන් පුරවා ද, සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම් කෙනකුන් පුරවද්ද, සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහම් කෙනකුන් පුරවද්ද, එබඳු දහමෙක් ඇතැ යි.

“වහන්ස, කවර එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ (කවර) සිවු දහම් කෙනකුන් පුරවා ද, සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු (කවර) සත් දහම් කෙනකුන් පුරවත් ද, සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු කවර දෙ දහම් කෙනකුන් පුරවද්ද”යි. ආනන්ද, ආනාපානසතිසමාධි නම් එක් දහම වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු සිව්වන් පුරවයි. සිවු සිව්වන්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් බොජ්ඣ පුරවත්. සත් බොජ්ඣහු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු විජ්ජාවිමුත්ති පුරවත්. ආනන්ද, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිසමාධිය සිවු සිව්වන් පුරවා ද යත්: ආනන්ද, මෙසස්නෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු දීසං වා අසසසන්තො දීසං අසසසාමීති පජානාති, දීසං වා පසසසන්තො දීසං පසසසාමීති පජානාති -පෙ- සබ්බකායපට්ඨංවෙදී -පෙ- පසසමහයං කායසඛාරං අසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං කායසඛාරං පසසසිසසාමීති සිකඛති. කායෙ කායානුපසී ආනන්ද, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. නං කිස්ස හෙතු: කායඤ්ඤතරාහං ආනන්ද, එතං වදමී, යදීදං අසසාසපසසාසං. තසමාතිහානන්ද, කායෙ කායානුපසී භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු පිනිපට්ඨංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති -පෙ- සුඛපට්ඨංවෙදී -පෙ- විතතසඛාරපට්ඨංවෙදී -පෙ- පසසමහයං විතතසඛාරං අසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං විතතසඛාරං පසසසිසසාමීති සිකඛති. වෙදනාසු වෙදනානුපසී ආනන්ද; භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. නං කිස්ස හෙතු: වෙදනඤ්ඤතරාහං ආනන්ද, එතං වදමී යදීදං අසසාසපසසාසානං සාධුකං මනසිකාරං. තසමා තිහානන්ද, වෙදනාසු වෙදනානුපසී භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු විතතපට්ඨංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති -පෙ- අභිජුමොදයං විතතං -පෙ- සමාදහං විතතං -පෙ- විමොචයං විතතං අසසසිසසාමීති සිකඛති. විමොචයං විතතං පසසසිසසාමීති සිකඛති. විතතෙ විතතානුපසී ආනන්ද, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. නං කිස්ස හෙතු: නාහං ආනන්ද, මුට්ඨස්සතිස්ස අසමපජානස්ස ආනාපානසනිසමාධිභාවනං වදමී. තසමාතිහානන්ද, විතතෙ විතතානුපසී භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දැනී ද, දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දැනී ද ... සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාසකය දන්තාසුලු ව ... කායසංස්කාර සන්තිද්‍රවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, කායසංස්කාර සන්තිද්‍රවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනන්ද එසමයෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙච්චි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනන්ද, යම් මේ ආශ්වාසප්‍රශ්වාස වේ ද, මෙය එක්තරා කයෙකැ යි මම කියමි. ආනන්ද එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි කයෙහි කය අනු ව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙච්චි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ ප්‍රීතිය දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද ... සුවය දන්තාසුලු ව ... විත්තසංස්කාර දන්තාසුලු ව ... විත්තසංස්කාර සන්තිද්‍රවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, විත්තසංස්කාර සන්තිද්‍රවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනන්ද එසමයෙහි මහණ වෙදනාවන්ති වෙදනා අනු ව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව වෙදනාලෙච්චි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනන්ද, යම් මේ ආශ්වාසප්‍රශ්වාසයන්ගේ මැනවින් මෙනෙහි කිරීමෙක් වේ ද මෙය එක්තරා වෙදනාවෙකැ යි මම කියමි. ආනන්ද, එහෙයින් මෙසස්නෙහි මහණ එසමයෙහි වෙදනාවන්ති වෙදනා අනු ව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව වෙදනාලෙච්චි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ සිත දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද ... සිත සතුටු කරවමින් ... සිත ඒකභ කරමින් ... සිත මුදවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, සිත මුදවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනන්ද, එසමයෙහි මහණ සිතෙහි සිත අනු ව දක්තා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙච්චි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනන්ද, මුළු සිහි ඇති මනාදැනුම් නැත්තහුට ආනාපානසති-සමාධිභාවනාවක් මම නො කියමි. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි සිත්හි සිත අනු ව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙච්චි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු අනිච්චානුපසයි අර්හසයිසාසාමීති සිකඛිති -පෙ- විරාගානුපසයි -පෙ- නිරොධානුපසයි -පෙ- පච්චික්ඛණානුපසයි අර්හසයිසාසාමීති සිකඛිති. පච්චික්ඛණානුපසයි පර්වතසාසාමීති සිකඛිති. ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි ආනන්ද, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සනිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. යො යං තං හොති අභිජ්ඣාදෙමනස්සානං පහානං තං පඤ්ඤාය දිස්වා දිස්වා සාධුකං අජ්ඣුපෙකතිනා හොති. තසමාතිහානන්ද, ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සනිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං භාවිතො ඛො ආනන්ද, ආනාපානසතිසමාධි එවං ඛහුලීකතො චක්ඛරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති.

කථං භාවිතා ච ආනන්ද, චක්ඛරො සතිපට්ඨානා කථං ඛහුලීකතං සත්තඛොජ්ඣංඛො පරිපුරෙතති: යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති උපට්ඨිතා තස්ස¹ තසම් සමයෙ සති² හොති අසලුට්ඨා. යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛුතො උපට්ඨිතා සති හොති අසලුට්ඨා, සතිසමොජ්ඣංඛො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො ආරද්ධා හොති. සතිසමොජ්ඣංඛො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. සතිසමොජ්ඣංඛො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. යො තථා සතො විහරන්තො තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනති පච්චරති පරිච්චංසමාපජ්ඡති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු තථා සතො විහරන්තො තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනති. පච්චරති පරිච්චංසමාපජ්ඡති. ධම්මච්චය-සමොජ්ඣංඛො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො ආරද්ධා හොති. ධම්මච්චය සමොජ්ඣංඛො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. ධම්මච්චය-සමොජ්ඣංඛො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. තස්ස තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනතො පච්චරතො පරිච්චංසමාපජ්ඡතො ආරද්ධං හොති චිරියං අසලුටීනං.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛුතො තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනතො පච්චරතො පරිච්චංසමාපජ්ඡතො ආරද්ධං හොති චිරියං අසලුටීනං, චිරියසමොජ්ඣංඛො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො ආරද්ධා හොති. චිරියසමොජ්ඣංඛො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. චිරිය-සමොජ්ඣංඛො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. ආරද්ධචිරියස්ස උපපජ්ඡති පිති නිරාමිසා.

1. උපට්ඨිතස්ස - මජ්ඣං, සනා.
 2. සමයෙ භික්ඛුතො සති - මජ්ඣං.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ අනිස අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද ... විරාගය අනුව දක්නාසුලු ව ... නිරොධය අනුව දක්නාසුලු ව ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනන්ද, එසමයෙහි මහණ දහමිති දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිති දුඛිලොඛ හා දෙමිතස දුරු කොට වෙසේ. දුඛිලොඛ හා දෙමිතස පිළිබඳ යම් ඒ ප්‍රභාණයෙක් වේ නම් හේ එය නුවණින් දක දක මැනවින් මැදහත් ව දක්නාසුලු වෙයි. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිති දුඛිලොඛ හා දෙමිතස දුරු කොට වෙසේ. ආනන්ද, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිසමාධිය සිවු සිව්වන් පුරවයි.

ආනන්ද, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සිවු සිව්වන්හු සත් බොජහ පුරවද්ද යත්: ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසේ ද එසමයෙහි ඔහුගේ සිතිය නුමුළා වූවා එළඹසිටියා වේ. ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණහුගේ සිතිය නුමුළා වූවා එළඹ සිටියා වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සතිසමොඡ්ඤ්ඤාධර්මය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ සතිසමොඡ්ඤ්ඤාධර්මය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සතිසමොඡ්ඤ්ඤාධර්මය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. හේ එසේ සිහි ඇති ව වෙසෙනුයේ ඒ දහම නුවණින් සොයයි පිරික්සයි විමසුමට පැමිණෙයි.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ එසේ සිහි ඇති ව වෙසෙනුයේ ඒ දහම නුවණින් සොයා ද පිරික්සා ද විමසුමට පැමිණේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් ධම්මච්චයසමොඡ්ඤ්ඤාධර්මය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ ධම්මච්චයසමොඡ්ඤ්ඤාධර්මය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ ධම්මච්චයසමොඡ්ඤ්ඤාධර්මය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. ඒ දහම නුවණින් සොයන පිරික්සන විමසුමට පැමිණෙන ඔහු විසින් ලීන නොවූ වැර අරඹන ලද්දේ වෙයි.

ආනන්ද, යම් සමයෙක ඒ දහම නුවණින් සොයන පිරික්සන විමසුමට පැමිණෙන මහණහු විසින් වැර අරඹන ලද්දේ ලීන නොවූයේ වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් විරියසමොඡ්ඤ්ඤාධර්මය අරඹන ලද්දේ වේ. එසමයෙහි මහණ විරියසමොඡ්ඤ්ඤාධර්මය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ විරියසමොඡ්ඤ්ඤාධර්මය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. පිරිසුන් වැර ඇත්තහුට නිරාමිස (පස්කම්සුවයෙන් තොර) ප්‍රීතිය උපදී.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, හික්ඛුනො ආරඤ්චිරියසස උපජජති පිති නිරාමිසා, පිතිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. පිතිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛු භාවෙති. පිතිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. පිතිනෙසස කායොපි පසසමෙති. වික්කමි පසසමෙති;

යසම් සමයෙ ආනන්ද, හික්ඛුනො පිතිමනසස කායොපි පසසමෙති, වික්කමි පසසමෙති, පසසඤ්ඤාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. පසසඤ්ඤාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛු භාවෙති. පසසඤ්ඤාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. පසසඤ්ඤාසමොඡ්ඤ්ඤො සුඛිනො වික්කමි සමාධියති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, හික්ඛුනො පසසඤ්ඤාසමොඡ්ඤ්ඤො සුඛිනො වික්කමි සමාධියති, සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛු භාවෙති. සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. සො තථා සමාහිතං වික්කමි සාධුකං අජ්ඣපෙකතිතා හොති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, හික්ඛු තථා සමාහිතං වික්කමි සාධුකං අජ්ඣපෙකතිතා හොති, උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛු භාවෙති. උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, හික්ඛු වෙදනාසු -පෙ- වික්කමි -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසසී විහරති, උපට්ඨිතා තසස තසම් සමයෙ සති හොති අසමුට්ඨා. යසම් සමයෙ ආනන්ද, හික්ඛුනො උපට්ඨිතා සති හොති අසමුට්ඨා, සතිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. සතිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛු භාවෙති. සතිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති -පෙ- සො තථා සමාහිතං වික්කමි සාධුකං අජ්ඣපෙකතිතා හොති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, හික්ඛු තථා සමාහිතං වික්කමි සාධුකං අජ්ඣපෙකතිතා හොති, උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛු භාවෙති. උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ හික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. එවං භාවිතා ඛො ආනන්ද, වහ්නරො සතිපට්ඨානා එවං බහුලිකතා සත්ත ඛොඡ්ඤ්ඤො පරිපුරෙහති.

කථං භාවිතා ච ආනන්ද, සත්ත ඛොඡ්ඤ්ඤො කථං බහුලිකතා විජ්ජාවිමුත්තං පරිපුරෙහති: ඉධානන්ද, හික්ඛු සතිසමොඡ්ඤ්ඤො භාවෙති විවෙකතිස්සිතං විරාගතිස්සිතං නිරොධතිස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං -පෙ- උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤො භාවෙති, විවෙකතිස්සිතං විරාගතිස්සිතං නිරොධතිස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. එවං භාවිතා ඛො ආනන්ද, සත්තඛොඡ්ඤ්ඤො එවං බහුලිකතා විජ්ජාවිමුත්තං පරිපුරෙහති.

ආනන්ද, යම් කලෙක පිරිපුන් වැර ඇති මහණහට නිරාමිය ප්‍රීතිය උපදී ද, එකල්හි මහණහු විසින් පිනිසමොක්කඩය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි මහණ පිනිසමොක්කඩය වඩයි. එකල්හි මහණහුගේ පිනිසමොක්කඩය වැඩීමෙන් පිරීමට යේ. ප්‍රීතයින් ඇත්තහුගේ කයත් සන්තිදේ. සිතත් සන්තිදේ.

ආනන්ද, යම් සමයෙක ප්‍රීතයින් ඇති මහණහුගේ කයත් සන්තිදේ ද සිතත් සන්තිදේ ද එසමයෙහි මහණහු විසින් පසසඤ්ඤාසමොක්කඩය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ පසසඤ්ඤාසමොක්කඩය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ පසසඤ්ඤාසමොක්කඩය වැඩීමෙන් පිරීමට යේ. සන්හුන් කය ඇති සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වේ.

ආනන්ද, යම් සමයෙක සන්හුන් කය ඇති සුව ඇති මහණහුගේ සිත එකඟ වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සමාධිසමොක්කඩය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ සමාධිසමොක්කඩය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සමාධිසමොක්කඩය වැඩීමෙන් පිරීමට යේ. හේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් වී බලනසුලු වෙයි.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් වී බලනසුලු වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් උපෙබාසමොක්කඩය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ උපෙබාසමොක්කඩය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ උපෙබාසමොක්කඩය වැඩීමෙන් පිරීමට යේ.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ වේදනායෙහි ... සිත්හි ... දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලු වී වෙසේ ද, එසමයෙහි ඔහුගේ සිතිය එළඹ සිටියා නුමුළා වූවා වේ. ආනන්ද යම් සමයෙක මහණහුගේ සිතිය එළඹ සිටියා නුමුළා වූවා වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සතිසමොක්කඩය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ සතිසමොක්කඩය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සතිසමොක්කඩය වැඩීමෙන් පිරීමට යේ ... හෙතෙමේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් වී බලනසුලු වෙයි.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් වී බලනසුලු වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් උපෙබාසමොක්කඩය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ-උපෙබාසමොක්කඩය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ උපෙබාසමොක්කඩය වැඩීමෙන් පිරීමට යේ. ආනන්ද, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ පුනපුනා කරන ලද සිවු සිව්වන්හු සත් බොජහ පුරවත්.

ආනන්ද, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ පුනපුනා කරන ලද සත් බොජහහු විජ්ජාවිමුක්ඛ පුරවද්ද යත්: ආනන්ද, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරොධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට සතිසමොක්කඩය වඩයි. ... විවෙකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරොධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට උපෙබාසමොක්කඩය වඩයි. ආනන්ද, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ පුනපුනා කරන ලද සත් බොජහහු විජ්ජාවිමුක්ඛ පුරවත් යි.

10. 2. 4

දුතිය ආනන්දසුත්තං

3762. අප ඛො ආයසමා ආනන්දෙ යෙන භගවා තෙනුපසඤ්චි -පෙ- එකමන්තං නිසින්නං ඛො ආයසමන්තං ආනන්දං භගවා එතදවොච: අඤ්චී නු ඛො ආනන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා සක්ඛ ධම්මෙ පරිපුරෙති, සක්ඛ ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙති? භගවලුලුකා නො භන්තො, ධම්මො -පෙ- අස්සානන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති. චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා සක්ඛ ධම්මෙ පරිපුරෙති. සක්ඛ ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙති.

කතමො ච ආනන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා සක්ඛ ධම්මෙ පරිපුරෙති. සක්ඛ ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා. දො ධම්මෙ පරිපුරෙති: ආනාපානසතිසමාධි ආනන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො සතිපට්ඨානා භාවිතො බහුලීකතා සක්ඛබොජ්ඣංඝො පරිපුරෙති, සක්ඛ බොජ්ඣංඝො භාවිතො බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්ඛං පරිපුරෙති. කථං භාවිතො වානන්ද, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලීකතො චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති: ඉධානන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා -පෙ- එවං භාවිතො ඛො ආනන්ද සක්ඛ බොජ්ඣංඝො එවං බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්ඛං පරිපුරෙති.

(ඌථා පුරිමසුත්තන්තො එවං විජ්ජාරෙතඛො.)

10. 2. 5

භික්ඛුසුත්තං

3763. අප ඛො සබ්බෙලා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඤ්චි -පෙ- එකමන්තං නිසින්නං ඛො තෙ භික්ඛු භගවන්තං එතදවොචු: “අඤ්චී නු ඛො භන්තො, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා සක්ඛ ධම්මෙ පරිපුරෙති, සක්ඛ ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙති”ති. “අඤ්චී භික්ඛවෙ, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා සක්ඛ ධම්මෙ පරිපුරෙති, සක්ඛ ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙති”ති.

10. 2. 4

දුතිය ආනන්ද සූත්‍රය

3762. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ ... එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක: ආනන්ද, එක්දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහම් කෙනෙකුන් පුරවා ද, සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම් කෙනෙකුන් පුරවද්ද, සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහම් කෙනෙකුන් පුරවද්ද, එබඳු දහමෙක් ඇද්දැයි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු භගවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... ආනන්ද එක්දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහම් කෙනෙකුන් පුරවා නම් සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම් කෙනෙකුන් පුරවත් නම් සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහම් කෙනෙකුන් පුරවත් නම් එබඳු දහමෙක් ඇත.

ආනන්ද, කවර එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහම් කෙනෙකුන් පුරවා ද, (කවර) සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම් කෙනෙකුන් පුරවද් ද, (කවර) සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහම් කෙනෙකුන් පුරවද් ද යත්: ආනන්ද, ආනාපානසතියමාධි වූ එක්දහම වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු සිව්වන් පුරවයි. සිවු සිව්වන්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් බොජ්භ පුරවත්. සත් බොජ්භහු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු විජ්ජාවිලික්ඛි පුරවත්. ආනන්ද, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතියමාධිය සිවු සිව්වන් පුරවද්ද යත්: ආනන්ද, මෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ ... ආනන්ද, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සත් බොජ්භහු විජ්ජාවිලික්ඛි පුරවත් යි.

(පළමු සූතුර මෙන් විතර කටයුතු.)

10. 2. 5

භික්ඛු සූත්‍රය

3763. එකල්හි බොහෝ භික්ඛුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ ... එකත්පස් ව හුන් ඒ භික්ඛුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ. “වහන්ස, එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහමක් පුරවා නම් සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහමක් පුරවත් නම් සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහමක් පුරවත් නම් එබඳු දහමෙක් ඇද්දැ”යි. “මහණෙනි, එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහමක් පුරවා නම් සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහමක් පුරවත් නම් සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහමක් පුරවත් නම් එබඳු දහමෙක් ඇතැ”යි.

කතමො හතො, එකො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො වක්ඛාරො ධමමෙ පරිපුරෙති, වක්ඛාරො ධමමා භාවිතා බහුලිකතා සත්ථ ධමමෙ පරිපුරෙති, සත්ථ ධමමා භාවිතා බහුලිකතා දෙව ධමමෙ පරිපුරෙති: ආනාපානසතිසමාධි ඛො භික්ඛවෙ, එකො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො වක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති, වක්ඛාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලිකතා සත්ථ ඛොජ්ඣංඛො පරිපුරෙති, සත්ථ ඛොජ්ඣංඛො භාවිතා බහුලිකතා විජ්ජාවිමුත්ති. පරිපුරෙති. කථං භාවිතො ව භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලිකතො වක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහ්ඤගතො වා -පෙ- එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, සත්ථ ඛොජ්ඣංඛො එවං බහුලිකතා විජ්ජාවිමුත්ති. පරිපුරෙති.

10. 2. 6

දුතියභික්ඛුසුත්තං

3764. අථ ඛො සම්බහුලා භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුප-සබ්බමිංසු -පෙ- එකමන්තං නිසිංහො ඛො තෙ භික්ඛු හගවා එතදවොච: අජී තු ඛො භික්ඛවෙ, එකො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො වක්ඛාරො ධමමෙ පරිපුරෙති, වක්ඛාරො ධමමා භාවිතා බහුලිකතා සත්ථ ධමමෙ පරිපුරෙති, සත්ථ ධමමා භාවිතා බහුලිකතා දෙව ධමමෙ පරිපුරෙති. හගවමිමුලකා නො හතො ධමමො -පෙ- අජී ඛො භික්ඛවෙ, එකො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො වක්ඛාරො ධමමෙ පරිපුරෙති; වක්ඛාරො ධමමා භාවිතා බහුලිකතා සත්ථ ධමමෙ පරිපුරෙති. සත්ථ ධමමා භාවිතා බහුලිකතා දෙව ධමමෙ පරිපුරෙති.

කතමො ව භික්ඛවෙ, එකො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො වක්ඛාරො ධමමෙ පරිපුරෙති, වක්ඛාරො ධමමා භාවිතා බහුලිකතා සත්ථ ධමමෙ පරිපුරෙති, සත්ථ ධමමා භාවිතා බහුලිකතා දෙව ධමමෙ පරිපුරෙති: ආනාපානසතිසමාධි ඛො භික්ඛවෙ, එකො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො වක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති, වක්ඛාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලිකතා සත්ථ ඛොජ්ඣංඛො පරිපුරෙති, සත්ථ ඛොජ්ඣංඛො භාවිතා බහුලිකතා විජ්ජාවිමුත්ති. පරිපුරෙති. කථං භාවිතො ව භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලිකතො වක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහ්ඤගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤගාරගතො වා නිසිදති පලලඛං ආභුජිතා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා. යො සතොව අසසසති, සතොව පසසසති -පෙ- පටිනිසසඤ්ඤානුපසී අසසසසාමීති සික්ඛති. පටිනිසසඤ්ඤානුපසී පසසසසාමීති සික්ඛති.

වහන්ස, කවර එක් දහමක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහමක් පුරවා ද? (කවර) සිටු දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු සත් දහමක් පුරවන ද? (කවර) සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු දෙ දහමක් පුරවද්දැයි. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධි වූ එක් දහම වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු සිව්වන් පුරවයි. සිටු සිව්වන්හු වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු සත් බොජහහු පුරවත්. සත් බොජහහු වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවත්. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිසමාධි සිටු සිව්වන් පුරවා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණු-අරනකට ගියේ හෝ ... මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සත් බොජහහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවත් යි.

10. 2. 6

දුතිය හික්කු සුත්තය

3764. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ ... එකත්පය ව හුන් ඒ භික්ෂුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක: මහණෙනි, එක් දහමක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහමක් පුරවා නම් සිටු දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු සත් දහමක් පුරවත් නම් සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු දෙදහමක් පුරවත් නම් එබඳු දහමක් ඇද්දැයි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... මහණෙනි, එක් දහමක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහමක් පුරවා නම් සිටු දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු සත් දහමක් පුරවත් නම් සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු දෙ දහමක් පුරවත් නම් එබඳු දහමක් ඇත.

මහණෙනි, කවර එක් දහමක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහමක් පුරවා ද, (කවර) සිටු දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු සත් දහමක් පුරවත් ද; (කවර) සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු දෙ දහමක් පුරවද්දැයි. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධි වූ එක් දහම වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු සිව්වන් පුරවයි. සිටු සිව්වන්හු වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු සත් බොජහ පුරවති. සත් බොජහ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ති පුරවයි. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධි කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු සිව්වන් පුරවා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණු අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ තිස්ගෙයකට ගියේ හෝ පලක් බැඳ උඩුකය කෙළින් තබා සිහිය අභිමුඛ කොට එළවාගෙන හිඳගනී. හේ සිහි ඇතියේ ම ආශ්වාස කෙරෙයි. සිහි ඇතියේ ම පුශ්වාස කෙරෙයි ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙයි. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව පුශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙයි.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු දීසං වා අසසසනොතා දීසං අසසසාමීති ආජානාති. දීසං වා පසසසනොතා දීසං පසසසාමීති පජානාති. රඝසං වා -පෙ- සබ්බකායපට්ඨංචෙදී -පෙ- පසසමහයං කායසඛ්ඛාරං අසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං කායසඛ්ඛාරං පසසසිසසාමීති සිකඛති. කායෙ කායානුපසයි භික්ඛවෙ, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිසස හෙතු: කායඤ්ඤතරාහං භික්ඛවෙ, එතං වදම් යදිදං අසසාසපසසාසං. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, කායෙ කායානුපසයි භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු පිතිපට්ඨංචෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති -පෙ- සුඛපට්ඨංචෙදී -පෙ- විතසඛ්ඛාරපට්ඨංචෙදී -පෙ- පසසමහයං විතසඛ්ඛාරං අසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං විතසඛ්ඛාරං පසසසිසසාමීති සිකඛති. වෙදනාසු වෙදනානුපසයි භික්ඛවෙ, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිසස හෙතු: වෙදනාඤ්ඤතරාහං භික්ඛවෙ, එතං වදම් යදිදං අසසාසපසසාසනං සාධුකං මනසිකාරං. තසමා තිහ භික්ඛවෙ, වෙදනාසු වෙදනානුපසයි භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු විතපට්ඨංචෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති -පෙ- අභිපපමොදයං විතං -පෙ- සමාදහං විතං -පෙ- විමොචයං විතං අසසසිසසාමීති සිකඛති. විමොචයං විතං පසසසිසසාමීති සිකඛති. විතෙත විතානුපසයි භික්ඛවෙ, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිසස හෙතු: නාහං භික්ඛවෙ, මුට්ඨස්සතිසස අසමපජානස්ස ආනාපානසතිසමාධිභාවනං වදම්. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, විතෙත විතානුපසයි භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමිසි දැනී ද, දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමිසි දැනී ද, ලුහුඬු කොට හෝ ... සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාස කය දන්නා සුලු ව ... කායසංඝාර සංසිදුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමිසි හික්මේ ද, කායසංඝාර සංසිදුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, මහණෙනි, එසමයෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදැනුම් ඇතිව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, යම් මේ ආශ්වාසප්‍රශ්වාස වේ ද, මෙය එක්තරා කයෙකැයි මම කියමි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ ප්‍රීතිය දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද ... සුවය දන්නාසුලු ව ... විතසංඝාර දන්නාසුලු ව ... විතසංඝාර සංසිදුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, විතසංඝාර සංසිදුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, මහණෙනි, එසමයෙහි මහණ වෙදනාවන්හි වෙදනා අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව විදුමලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් පිළිබඳ යම් මේ මැනවින් මෙනෙහි කිරීමෙක් වේ ද, මෙය එක්තරා වෙදනාවකැ යි මම කියමි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි වෙදනාවන්හි වෙදනා අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව විදුමලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ සිත දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද ... සිත සතුටු කරවමින්... සිත එකඟ කරමින් ... සිත මුදමින් ... ආශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, සිත මුදමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, මහණෙනි, එසමයෙහි මහණ සිත්හි සිත් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මුළු සිහි ඇති මනා දැනුම් නැත්තහුට ආනාපානසංස්කෘතියෙහි-භාවනාවක් මම නො කියමි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි සිත්හි සිත් අනු ව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි.

යස්මිං සමයෙ භික්‍ෂවෙ, භික්‍ෂු අනිච්චානුපදසී අසසසිසසාමීති සික්‍ෂති -පෙ- වීරගානුපදසී -පෙ- නිරොධානුපදසී -පෙ- පටිනිසසග්ගානු- පසසී අසසසිසසාමීති සික්‍ෂති. පටිනිසසග්ගානුපදසී පසසසිසසාමීති සික්‍ෂති. ධම්මෙසු ධම්මානුපදසී භික්‍ෂවෙ, භික්‍ෂු තසමිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. සො යං තං භොති අභිජ්ඣාදෙමනස්සානං පහාණං, තං පඤ්ඤය දිස්වා සාධුකං අපඤ්ඤපෙකඤ්ඤා භොති. තසමාතිභ භික්‍ෂවෙ, ධම්මෙසු ධම්මානුපදසී භික්‍ෂු තසමිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං භාවිතො ඛො භික්‍ෂවෙ, ආනාපානසතිසමාධි එවං බහුලිකතො වන්තාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති.

කථං භාවිතා ව භික්‍ෂවෙ වන්තාරො සතිපට්ඨානා කථං බහුලිකතා සත්ත ඛොජ්ඣාදෙමනෙ පරිපුරෙතති: යස්මිං සමයෙ භික්‍ෂවෙ, භික්‍ෂු කායෙ කායානුපදසී විහරති, උපට්ඨිතා තසස තසමිං සමයෙ සති භොති අසමුච්චා. යස්මිං සමයෙ භික්‍ෂවෙ, භික්‍ෂුනො උපට්ඨිතා සති භොති අසමුච්චා, සතිසමොච්ඣාදෙමනෙ තසමිං සමයෙ භික්‍ෂුනො ආරඤ්ඤා භොති. සතිසමොච්ඣාදෙමනෙ තසමිං සමයෙ භික්‍ෂු භාවෙති. සතිසමොච්ඣාදෙමනෙ තසමිං සමයෙ භික්‍ෂුනො භාවනාපාරිපුරිං ගව්ඡති. සො තථා සනො විහරෙතො තං ධම්මං පඤ්ඤය පවිච්චනති පවිචරති පරිච්චංසමාපජති.

යස්මිං සමයෙ භික්‍ෂවෙ, භික්‍ෂු තථා සනො විහරෙතො තං ධම්මං පඤ්ඤය පවිච්චනති පවිචරති පරිච්චංසමාපජති. ධම්මච්චය- සමොච්ඣාදෙමනෙ තසමිං සමයෙ භික්‍ෂුනො ආරඤ්ඤා. ධම්මච්චය- සමොච්ඣාදෙමනෙ තසමිං සමයෙ භික්‍ෂු භාවෙති. ධම්මච්චයසමොච්ඣාදෙමනෙ තසමිං සමයෙ භික්‍ෂුනො භාවනාපාරිපුරිං ගව්ඡති. තසස තං ධම්මං පඤ්ඤය පවිච්චනතො පවිචරතො පරිච්චංසමාපජතො ආරඤ්ඤා භොති විරියං අසලලිතං.

යස්මිං සමයෙ භික්‍ෂවෙ, භික්‍ෂුනො තං ධම්මං පඤ්ඤය පවිච්චනතො පවිචරතො පරිච්චංසමාපජතො ආරඤ්ඤා භොති විරියං අසලලිතං, විරියසමොච්ඣාදෙමනෙ තසමිං සමයෙ භික්‍ෂුනො ආරඤ්ඤා භොති. විරියසමොච්ඣාදෙමනෙ තසමිං සමයෙ භික්‍ෂු භාවෙති. විරිය- සමොච්ඣාදෙමනෙ තසමිං සමයෙ භික්‍ෂුනො භාවනාපාරිපුරිං ගව්ඡති. ආරඤ්ඤාවිරියස්ස උපපජති පිති නිරාමිසා.

යස්මිං සමයෙ භික්‍ෂවෙ, භික්‍ෂුනො ආරඤ්ඤාවිරියස්ස උපපජති පිති නිරාමිසා. පිතිසමොච්ඣාදෙමනෙ තසමිං සමයෙ භික්‍ෂුනො ආරඤ්ඤා භොති. පිතිසමොච්ඣාදෙමනෙ තසමිං සමයෙ භික්‍ෂු භාවෙති. පිතිසමොච්ඣාදෙමනෙ තසමිං සමයෙ භික්‍ෂුනො භාවනාපාරිපුරිං ගව්ඡති. පිතිමනස්ස කායො'පි පසසමහති, වින්තමපි පසසමහති.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ අනිත්‍යය අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද ... වීරාගය අනුව දක්නාසුලු ව ... නිරොධය අනුව දක්නාසුලු ව ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, මහණෙනි, එසමයෙහි මහණ දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. හේ අභිජ්ඣා-දෙමනසසයන්ගේ යම් ඒ ප්‍රභාණයෙක් වේ නම් එය නුවණින් දක මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වෙයි, මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ පුනපුනා කරන ලද්දේ සිවු සිව්වත් පුරවයි.

මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සිවු සිව්වත්හු සත් බොජහ පුරවත් ද යත්: මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසේ ද, එකල්හි මහණහුගේ සිහිය නුමුළා ව එළඹ සිටියා වෙයි. මහණෙනි, යම් කලෙක මහණහුගේ සිහිය නුමුළා ව එළඹ සිටියා වේ ද, එකල්හි මහණහු විසින් සතිසමොඤ්ඤාචාර්යය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි මහණ සතිසමොඤ්ඤාචාර්යය වඩයි, එකල්හි මහණහුගේ සතිසමොඤ්ඤාචාර්යය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. හෙතෙම එසේ සිහි ඇති ව වෙසෙනුයේ ඒ දහම නුවණින් සොයයි, පිරික්සයි, විමසුමට පැමිණෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ එසේ සිහි ඇතිව වෙසෙනුයේ ඒ දහම නුවණින් සොයා ද, පිරික්සා ද, විමසුමට පැමිණේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් ධම්මච්චයසමොඤ්ඤාචාර්යය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ ධම්මච්චයසමොඤ්ඤාචාර්යය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ ධම්මච්චයසමොඤ්ඤාචාර්යය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. ඒ දහම නුවණින් සොයන පිරික්සන විමසුමට පැමිණෙන ඔහු විසින් වැර අරඹන ලද්දේ නො සැහවුනේ වෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක ඒ දහම නුවණින් සොයන පිරික්සන විමසුමට පැමිණෙන මහණහු විසින් වෙර අරඹන ලද්දේ නොසැහවුනේ වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් විරියසමොඤ්ඤාචාර්යය අරඹන ලද්දේ වේ. එසමයෙහි මහණ විරියසමොඤ්ඤාචාර්යය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ විරියසමොඤ්ඤාචාර්යය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. පිරිපුන් වැර ඇත්තහුට නිරාමිස ප්‍රීතිය උපදී.

මහණෙනි, යම් සමයෙක පිරිපුන් වැර ඇති මහණහට නිරාමිස ප්‍රීතිය උපදී ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් පීනිසමොඤ්ඤාචාර්යය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ පීනිසමොඤ්ඤාචාර්යය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ පීනිසමොඤ්ඤාචාර්යය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. ප්‍රීතයින් ඇත්තහුගේ කයත් සංසිදෙයි. සිතත් සංසිදෙයි.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පිතිමනසස කායො පි පසසමහති, විතතො පසසමහති. පසසඤ්චිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. පසසඤ්චිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. පසසඤ්චිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගවජති. පසසඤ්චිකායසස සුචිතො විතතො සමාධියති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පසසඤ්චිකායසස සුචිතො විතතො සමාධියති. සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගවජති. සො තථා සමාහිතං විතතං සාධුකං අඡ්ඤ්ඤපෙකඤ්ඤා භොති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තථා සමාහිතං විතතං සාධුකං අඡ්ඤ්ඤපෙකඤ්ඤා භොති. උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගවජති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු වෙදනාසු -පෙ- විතත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති. උපට්ඨිතා තසස තසම් සමයෙ සති භොති අසමුට්ඨා. යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො උපට්ඨිතා සති භොති අසමුට්ඨා, සතිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. සතිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. සතිසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගවජති -පෙ- සො තථා සමාහිතං විතතං සාධුකං අඡ්ඤ්ඤපෙකඤ්ඤා භොති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තථා සමාහිතං විතතං සාධුකං අඡ්ඤ්ඤපෙකඤ්ඤා භොති, උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගවජති. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, වතතාරො සතිපට්ඨානා එවං බහුලිකතා සත්තබ්බොඡ්ඤ්ඤො පරිපුරෙතති.

කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, සත්ත බ්බොඡ්ඤ්ඤො කථං බහුලිකතා විජ්ජාවිමුත්තිං පරිපුරෙතති. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසමොඡ්ඤ්ඤො භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිඤාමීං -පෙ- උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤො භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිඤාමීං. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, සත්ත බ්බොඡ්ඤ්ඤො එවං බහුලිකතා විජ්ජාවිමුත්තිං පරිපුරෙතති.

මහණෙනි, යම් කලෙක ප්‍රීති සිත් ඇති මහණහුගේ කයත් සංසිද්දේ ද සිතත් සංසිද්දේ ද එසමයෙහි මහණහු විසින් පසංඝඤ්ඤා-සමෝපකම්බය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ පසංඝඤ්ඤාසමෝපකම්බය වධයි. එසමයෙහි මහණහුගේ පසංඝඤ්ඤා-සමෝපකම්බය වැඩීමෙන් පිරීමට යේ. සන්තුන් කය ඇති සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වේ.

මහණෙනි, යම් කලෙක සන්තුන් කය ඇති සුව ඇති මහණහුගේ සිත එකඟ වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සමාධි-සමෝපකම්බය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණතෙමේ සමාධිසමෝපකම්බය වධයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සමාධිසමෝ-පකම්බය වැඩීමෙන් පිරීමට යේ. හෙතෙමේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ තෙමේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් උපෙබාසමෝපකම්බය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණතෙමේ උපෙබාසමෝපකම්බය වධයි. එසමයෙහි මහණහුගේ උපෙබාස-මෝපකම්බය වැඩීමෙන් පිරීමට යේ.

මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ තෙමේ වෙදනාවන්ති ... සිත්හි ... දහමිහි දහමි අනුව දක්නාසුලු ව වෙසේ ද, එසමයෙහි ඔහුගේ සිතිය නුමුලා ව එළඹ සිටියා වෙයි. මහණෙනි, යම් කලෙක මහණහුගේ සිතිය නුමුලා ව එළඹ සිටියා වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සතිසමෝපකම්බය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ තෙමේ සතිසමෝපකම්බය වධයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සතිසමෝපකම්බය වැඩීමෙන් පිරීමට යේ ... හෙතෙමේ එසේ එකඟවූ සිත මැනවින් මැදහත් ව දක්නාසුලු වෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ තෙමේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් උපෙබාසමෝපකම්බය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ උපෙබාසමෝපකම්බය වධයි. එසමයෙහි මහණහුගේ උපෙබා-සමෝපකම්බය වැඩීමෙන් පිරීමට යේ. මහණෙනි, මෙසේ වධන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සිටු සිට්ටන්හු සත් බොජභ පුරවත්.

මහණෙනි, කෙසේ වධන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සත් බොජභහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකනිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරෝධනිසංඝිත වොසංඝ-භගපරිණාමී කොට සතිසමෝපකම්බය වධයි. ... විවෙකනිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරෝධනිසංඝිත වොසංඝභගපරිණාමී කොට උපෙබා-සමෝපකම්බය වධයි. මහණෙනි, මෙසේ වධන ලද බහුල කරන ලද සත් බොජභහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවති යි.

10. 2. 7

සංයොජනසුත්තං

3765. ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ, භාවිතො බහුලීකතො සංයොජනපභානාය¹ සංවත්තති. කථං භාවිතො ච භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලීකතො සංයොජනපභානාය සංවත්තති? ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරක්ඝගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤගාරගතො වා -පෙ- පටිනිසසඤ්ඤානුපසයි පසසයිසසාමීති සික්ඛති. එවං භාවිතො ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි එවං බහුලීකතො සංයොජනපභානාය සංවත්තති.

10. 2. 8

අනුසයසුත්තං

3766. ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ -පෙ- අනුසයසමුඤ්ඤානාය සංවත්තති.

10. 2. 9

අඛානසුත්තං

3767. ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ, -පෙ- අඛානපටිඤ්ඤාය සංවත්තති.

10. 2. 10

ආසවකඛයසුත්තං

3768. ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ, -පෙ- ආසවානං ඛයාය සංවත්තති.

(ඉමානි තීණි සුක්ඛානිපි යථා සංයොජනසුත්තං වීඤ්ඤානෙතඛානි.)

ආනන්දවග්ගො දුතියො.

කත්ථද්දනං:

ඉච්ඡානඛ්ඤලං කඛේඛයාං ආනන්දෙන පරෙ දුවෙ දෙව භික්ඛු සංයොජනානුසයා අඛානමාසවක්ඛයොති.

ආනාපානසංයුතනං සමන්තං.

කත්ථවග්ගද්දනං :

එකධම්මො ආනන්දෙති දෙව වග්ගා සුදෙසිතා ආනාපානසස සංයුතෙන මුනිනා ධම්මසාමිතාති.

1. සංයොජනානං පභාණාය - භ්‍යා.

10. 2. 7.

සංයෝජන සූත්‍රය

3765. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ පුනපුනා කරන ලද්දේ සංයෝජන ප්‍රභාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ සංයෝජන ප්‍රභාණය පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ තිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ බහුල කරන ලද්දේ සංයෝජන ප්‍රභාණය පිණිස පවතී යි.

10. 2. 8

අනුසය සූත්‍රය

3766. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය ... අනුසය නැසීම පිණිස පවතී යි.

10. 2. 9

අධාන සූත්‍රය

3767. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය .. අදන් පිරිසිඳ දැනීම පිණිස පවතී යි.

10. 2. 10

ආසවකය සූත්‍රය

3768. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය ... ආසවක්‍ෂය පිණිස පවතී යි.

(මේ තුන් සූතුර ද සංයෝජන සූතුර මෙන් විතර කටයුතු.)

දෙවැනි ආනන්ද වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව :

ඉච්ඡානඩකල සංඛෙඛයා යි දෙසුතුරෙකි. ආනන්ද නමින් අනෙක් සූතුරු දෙකකි. භික්ඛු නමිනුදු සූතුරු දෙකෙකි. සංයෝජන අනුසය අධාන ආසවකය යි යිවු සුතුරෙකි යි මුළුල්ල දශයෙකි යි.

ආනාපානසංයුක්තය නිමිථය ය.

එහි වර්ග නාමාවලිය :

ධම්මචාරී මුනින්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින් ආනාපානසංයුක්තයෙහි එකධමම, ආනන්ද යි වර්ග දෙකෙක් ම මැනවින් දෙශනා කරන ලද යි.

11. සොනාපතී සංයුතං

1. වෙළඳවාරවග්ගො

11. 1. 1

රාජසුතං

3769. සාවකපීයං:

කිංකෘපි භික්ඛවෙ, රාජා වකකවකන්¹ චතුතනං දීපානං ඉසසරියාධි-
 පච්චං රජං කාරෙතා කායසස භෙද පරමෙරණා සුගතිං සනං
 ලොකං උපපජ්ජති, දෙවනං තාවකීංසානං සභව්‍යනං. සො තස්
 නඤ්ඤවනෝ² අච්ඡරාසඛසාපරිවුතෝ³ දිබ්බඛි පඤ්ඤති කාමගුණෙහි
 සමපපිතො සමධිගීභුතො පරිවාරෙති. සො චතුති ධම්මෙහි අසමනනා-
 ගතො. අථ ඛො සො අපරිවුතොව නිරයා, අපරිවුතො නිරච්ඡානා-
 යොනියා, අපරිවුතො පෙත්තවිසයා, අපරිවුතො අපායදුග්ගතිච්ඡිපාතා.
 කිංකෘපි භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පිණ්ඩියාලොපෙන යාපෙති. නන්තකානි⁴
 ධාරෙති. සො චතුති ධම්මෙහි සමනනාගතො. අථ ඛො සො
 පරිවුතො නිරයා, පරිවුතො නිරච්ඡානායොනියා, පරිවුතො පෙත්ත-
 විසයා, පරිවුතො අපායදුග්ගතිච්ඡිපාතා.

කතමෙහි චතුති? ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවතො බුද්ධෙ අවේච්චප-
 සාදෙන සමනනාගතො හොති “ඉතිපි සො හගවා අරභං සමො
 සමුද්ධො විජ්ජාවරණසමපනො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො
 පුරිසදම්මසාරථී සඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධා හගවා”ති. ධම්ම
 අවේච්චපසාදෙනසමනනාගතො හොති: “සාකම්මානො හගවතා ධම්මො
 සන්ධිසිකො අකාලිකො එහිපසසිකො ඔපනධිකො පච්චත්තං වෙදිතඛො
 විඤ්ඤති”ති. සඛෙඤ්ඤ අවේච්චපසාදෙන සමනනාගතො හොති: “සුපට්-
 පනො හගවතො සාවකසඛෙඤ්ඤා, උජුපට්පනො හගවතො සාවක-
 සඛෙඤ්ඤා, ඤාපට්පනො හගවතො සාවකසඛෙඤ්ඤා, සාමීච්චපනො
 හගවතො සාවකසඛෙඤ්ඤා, යදිදං වත්තාරි පුරිසයුගානි අධිපුරිසසුගලො
 එසභගවතො සාවකසඛෙඤ්ඤා ආභුතොයො පාභුතොයො දකඛිණොයො
 අඤ්ඤලිකරණොයො අනුත්තරං පුඤ්ඤකම්මනං ලොකසසානි.” අරිය-
 කතොති සිලෙහි සමනනාගතො හොති අධිකේඤ්ඤෙහි අච්ඡෙදෙහි අසබලෙහි
 අකම්මාසෙහි භුජ්ජෙසෙහි විඤ්ඤපසසෙච්ඡි අපරාමධෙච්ඡි සමාධිසංවත්තනි-
 කෙහි. ඉමෙහි චතුති ධම්මෙහි සමනනාගතො හොති.

සො ච භික්ඛවෙ, චතුතනං දීපානං පට්ඨාහො, යො චතුතනං
 ධම්මානං පට්ඨාහො, චතුතනං දීපානං පට්ඨාහො චතුතනං ධම්මානං
 පට්ඨාහසස කලං නාග්ගති සොලසිඤ්ඤි.

1. වකකවකන් - සී 2, සා.
 2. නඤ්ඤ වන - මජ්ඣ, සා.
 3. අච්ඡරාසඛසාපරිවුතො - සීචු.
 4. නන්තකානි ව - මජ්ඣ.

11. සොනාපතනි සංයුක්තය

1. වෙළුමාරවගීය

11. 1. 1.

රාජ සූත්‍රය

3769. සැවැක්කුවර-

මහණෙනි, සක්විති රජ සිවුදිවයිනෙහි ඉසුරු බැවින් යුත් අධිපති බව ඇති රජය කරවා කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොව තවතිසා වැසි දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණේ ද, හෙතෙමේ එහි නඳුනුයනෙහි අසරසුමුයෙන් පිරිවරන ලදු ව දිව්‍යමය වූ පස්කම්භුණෙන් යුතු ව සමන්විත ව ඉඳුරන් පිණවා ද එහෙත් හෙතෙමේ සිවු දහමින් නොයුතු ය. (එහෙයින්) හෙතෙමේ නිරයෙන් නො මිදුනේ ම ය. නිරිසන් යොනියෙන් නොමිදුනේ ම ය. ප්‍රෙතවිෂයෙන් නො මිදුනේ ම ය. අපායදුග්ගතිවිනිපාතයෙන් නො මිදුනේ ම ය. මහණෙනි, අරිසවුතෙමේ පිඬුසිභිමෙන් යැපේ ද, කඩමලු දරා ද (එහෙත්) හෙතෙමේ සිවු දහමින් යුතු ය. එහෙයින් හෙතෙමේ නිරයෙන් මිදුනේ ය. නිරිසන් යොනියෙන් මිදුනේ ය. ප්‍රෙතවිෂයෙන් මිදුණේ ය. අපායදුග්ගතිවිනිපාතයෙන් මිදුනේ ය.

කවර සිවු දහමින් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “මෙකරු ණෙනු දු ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අර්භත් හ. සමාක්සම්බුද්ධ හ. විද්‍යා වරණසම්පන්න හ. සුගත හ. ලොකවිදු හ. අනුන්තරපුරුෂදම්‍ය සාරථී හ දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ. භගවත් හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දෑන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය ස්වාධ්‍යාත ය. සාන්දෘෂ්ටික ය. අකාලික ය. එහිපස්සික ය. ඔපනයික ය. නුවණැත්තන් විසින් තමතමන් කෙරෙහි ලා දන යුතු ය”යි ධර්මයෙහි ගුණ දෑන පැහැදීමෙන් යුතුවූයේ වෙයි. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසභීය තෙමේ සුපටිපන්න ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සභීය තෙමේ උජ්ජටිපන්න ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සභීය තෙමේ ඤායපටිපන්න ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සභීය තෙමේ සාමීච්චිපන්න ය. යම් මේ පුරුෂසුග සතරෙක් වෙද (එහි) පුරුෂ පුද්ගලයෝ අට දෙනෙකි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ මේ ශ්‍රාවකසභීය තෙමේ ආනුනෙය්‍ය ය. පානුනෙය්‍ය ය. දක්ඛිණෙය්‍ය ය. අඤ්ජලිකරණීය ය. ලෝකයාට අනුන්තර පුණ්‍යක්ෂේත්‍ර ය”යි සභීයයා කෙරෙහි ගුණ දෑන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වේ. අබණ්ඩ අවර්ණ අසබල අකල්මාෂ භුජිෂ්‍ය විඤ්ජුගස්න අපරාමාෂ්ට සමාධිසංවර්තනික ආයඝිකාන්ත ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සිවුදහමින් යුතු වූයේ වෙයි.

මහණෙනි, යම් සිවුදිවයින් පිළිලැබුමෙක් වේ ද, යම් සිවුදහම් පිළි ලැබුමෙකුත් වේ ද සිවුදිවයින් පිළිලැබුම සිවුදහම් පිළිලැබුමෙහි සොළොස් වැනි කලාවෙන් කලාවකුත් නො අගී යි.

11. 1. 2

බ්‍රහ්මචරියොගධසුත්තං

3770. චතුභි භික්ඛවො, ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපනො හොති අච්චිපාතධම්මො නියතො සමමොධිපරායණො. කතමෙභි චතුභි? ඉධ භික්ඛවො, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: ‘‘ඉතිපි සො හගවා අරභං-පෙ-සඤා දෙව-මනුසසානං බුද්ධො හගවා’’ති. ධම්මෙ අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති ‘‘ඤාකොතො හගවතා ධම්මො -පෙ- පච්චිකං වෙදිතධෙධො විඤ්ඤති’’ති. සමෙක අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති. ‘‘සුපච්චනො හගවතො සාවකසමෙකං -පෙ- අනුකරං පුඤ්ඤකෙඛිකං ලොකස්සා’’ති. අරියකතොති සිලෙභි සමන්තාගතො හොති අඛණ්ඩෙ -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙභි. ඉමෙභි ඛො භික්ඛවො, චතුභි ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපනො හොති අච්චිපාතධම්මො නියතො සමමොධිපරායණොති. ඉදමචොච හගවා, ඉදං චිඤා සුගතො අරාපරං එතදචොච සඤා:

යෙසං සද්ධා ව සීලඤ්ඤ පසාදෙ ධම්මදස්සනං
තෙ වෙ කාලෙන පච්චන්ති¹ බ්‍රහ්මචරියොගධං සුඛන්ති.

11. 1. 3

දීඝාචු උපාසක සුත්තං

3771. එකං සමයං හගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ කලඤ්ඤනිවාපෙ නෙන ඛො පන සමයෙන දීඝාචු උපාසකො ආබාධිකො හොති දුක්ඛිතො බාලහගීලානො. අරං ඛො දීඝාචු උපාසකො පිතරං ජොතිකං² ගහපතිං ආමනොසි: එභි නං ගහපති, යෙන හගවා තෙනුපසඛිකම. උපසඛිකමීතො මම වචනෙන හගවතො පාදෙ සිරසා වඤ්ඤ ‘‘දීඝාචු හනො, උපාසකො ආබාධිකො හොති දුක්ඛිතො බාලහගීලානො සො හගවතො පාදෙ සිරසා වඤ්ඤති, එවඤ්ඤ වදෙති:’’³ ‘සාධු කීර හනො, හගවා යෙන දීඝාචුස්ස උපාසකස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛිකමතු අනුකමපං උපාදයා’’ති.

1. පච්චිකං - මජ්ඣ, සා.
2. ජොතිකං - සා.
3. වදෙති - මජ්ඣ, සා.

11. 1. 2

බ්‍රහ්මවරියොගධ සූත්‍රය

3770. මහණෙනි, සිවුදහමින් යුතු අරියවුතෙමේ විවස ව නොවැටෙන සුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වෙ. කවර සිවු දහමින් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරියවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු අර්භන් භ...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ භ. බුද්ධ භ. භගවත් භ”යි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වෙයි. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය ස්වාඛ්‍යාත ය...නුවණැත්තවුන් විසින් තම තමන් කෙරෙහි ලා දන යුතු ”යි. ධර්මය කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වෙයි. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසභිසතෙමේ සුප්‍රතිපත්තය. ...ලොකයාහට අනුත්තරපුණ්‍යක්ෂේත්‍ර ය”යි නො කඩවූ...සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයතීකාන්ත ඡීලයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවු දහමින් යුතු වූ අරියවු තෙමේ විවස ව නො වැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදල සේක. සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය වදරා යළි මතු ද මෙය වදල සේක.

බුදුරජානන් වහන්සේ කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවත් ආයතීකාන්තඡීලයත් සංඝයා කෙරෙහි පැහැදීමත් ධර්මයෙහි පැහැදීමත් යම් කෙනෙකුන්ට වෙන් නම් ඔහු බලසරට ඇතුළත් (මතු තුන්මහ හා යෙදුනු) සුවයට සුදුසු කල්හි එකාන්තයෙන් පැමිණෙති යි.

11. 1. 3

දීඝාවුඋපාසක සූත්‍රය

3771 එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර සම්පයෙහි කලන්දකනිවාප නම් වෙච්චනාරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි දීඝාවු උචසු තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි සේ ගීලන් වූයේ වෙයි. එකල්හි දීඝාවු උචසු තෙමේ පියා වන ජොතික ගැහැවිහු ඇමැතී ය. ගැහැවි එවූ. තෙපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹෙවු. එළඹ මා වදනින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පා හිසින් වදිවු. “වහන්ස, දීඝාවු උපාසක හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි සේ ගීලන් වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පා හිසින් වදියි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පාව නිසා දීඝාවු උචසුහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹෙන සේක්නම් මැනැවැ යි මෙසේ ක් කියා”යි.

එවං තාතාති ඛො ජොතිකො ගහපති, දීඝාච්ඡාස උපාසකස්ස පටිඤ්ඤාදායෙන හගවා තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිඤ්ඤා හගවනතං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමනතං නිසීදි. එකමනතං නිසීදෙතො ඛො ජොතිකො ගහපති හගවනතං එතදවොච: “දීඝාච්ඡා හනෙත, උපාසකො ආබාධිකො හොති දුක්ඛිකො බාලොග්ගිලානො, සො හගවතො පාදෙ සිරසා චදුක්ඛි එවඤ්ඤා චදෙති: ‘සාධු කීර හනෙත, හගවා යෙන දීඝාච්ඡාස උපාසකස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛකමතු අනුකමපං උපාදයා’ති”.

අධිවාසෙසි හගවා තුණ්භිභාවෙන. අථ ඛො හගවා නිවාසෙඤ්ඤා පක්ඛච්චරමාදය යෙන දීඝාච්ඡාස උපාසකස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිඤ්ඤා පඤ්ඤානෙත ආසනෙ නිසීදි. නිසජ්ජ ඛො හගවා දීඝාච්ඡා උපාසකං එතදවොච: “කච්චි තෙ දීඝාච්ඡා බමනීයං? කච්චි යාපනීයං? කච්චි දුක්ඛා වෙදනා පටික්කමනති? නො අභික්කමනති? පටික්කමොයානං පඤ්ඤායති නො අභික්කමො’ති? ‘න මෙ හනෙත, බමනීයං, න යාපනීයං බාලො මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමනති නො පටික්කමනති අභික්කමොයානං පඤ්ඤායති නො පටික්කමො’ති.

තස්මාතිහ තෙ දීඝාච්ඡා, එවං සික්ඛිතබ්බං: “බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හවිස්සාමි “ඉතිපි සො හගවා අරහං -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවාති”. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙක -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො හවිස්සාමි අබ්භේඛහි -පෙ- සමාධිසංවක්ඛනිකෙහි, එවං හි තෙ දීඝාච්ඡා, සික්ඛිතබ්බනති. යානිමානි හනෙත, හගවතා චන්තාරි සොතාපක්ඛියබ්බානි දෙසිතානි, සංචිජ්ජනෙත තෙ ධම්මා මයි. අහඤ්ඤා තෙසු ධම්මෙසු සඤ්ඤාසාමි. අහං හි හනෙත, බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙක -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො අබ්භේඛහි -පෙ- සමාධිසංවක්ඛනිකෙහිති.

තස්මාතිහ ඤා ඤාච්ඡා, ඉමෙසු චතුසු සොතාපක්ඛියබ්බෙසු පතිට්ඨාය ජ විජ්ජාභාගියෙ ධම්මෙ උක්ඛරිං භාවෙය්‍යාසි ඉධ ඤා ඤාච්ඡා, සබ්බසබ්බාරෙසු අනිච්චානුපසස්සි විහරාහි, අනිච්චෙ දුක්ඛසඤ්ඤා දුක්ඛ අනන්තසඤ්ඤා පභාණසඤ්ඤා විරාගසඤ්ඤා නිරොධසඤ්ඤාති. එවං හි තෙ දීඝාච්ඡා, සික්ඛිතබ්බනති. යෙ මෙ හනෙත, හගවතා ජ විජ්ජාභාගියා ධම්මා දෙසිතා සංචිජ්ජනෙත තෙ ධම්මා මයි. අහඤ්ඤා තෙසු ධම්මෙසු සඤ්ඤාසාමි. අහං හි හනෙත, සබ්බසබ්බාරෙසු අනිච්චානුපසස්සි විහරාමි. අනිච්චෙ දුක්ඛසඤ්ඤා දුක්ඛ අනන්තසඤ්ඤා පභාණසඤ්ඤා විරාගසඤ්ඤා නිරොධසඤ්ඤා. අපි ච මෙ හනෙත, එවං හොති: “මා හෙවායං ජොතිකො ගහපති මමච්චෙයෙන විඝාතං ආපජ්ජි”ති. මා ඤා තාත, දීඝාච්ඡා, එවං¹ මනසාකාසි. ඉඛ්ඤ, ඤා තාත, දීඝාච්ඡා, යදෙච්ච හගවා² ආහ, තදෙච්ච ඤා සාධුකං මනසිකරොහීති.

1. එතං - සාතා
2. යදෙච්ච තෙ හගවා - සාතා

දරුව එසේ යි ජොතික ගැහැවි දීසාවු උවසුහට පිළිතුරු දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකක්පසෙක හුන්නේ ය. එකක්පසෙක හුන් ජොතිය ගැහැවි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය: “වහන්ස, දීසාවු උවසු හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැයි සේ ගිලන් වූයේ වෙයි. හෙතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පා හිසින් වදයි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පාව නිසා දීසාවු උවසුහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹෙන සේක් නම් මැනවැ”යි මෙසේත් කියා යි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුට්ඨන් නො බැණ ඉවසා වදළ සේක. ඉක්කි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හැඳ පෙර ව පා සිවුරු ගෙන දීසාවු උවසුහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹී සේක. එළඹ පැන වූ අස්නෙහි වැඩ හුන් සේක. වැඩ හිඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දීසාවු උවසුහට මෙය වදළ සේක. දීසාවු කීම තොපට ඉවසිය හැකි ද, කීම යැපිය හැකි ද, කීම දුක් වෙදනාවෝ අඩු වෙද්ද, වැඩි නො වෙද්ද, මේ දුක් වෙදනාවන්ගේ අඩුවීම පැණේ ද, වැඩිවීමක් නො පැණේ දැයි? වහන්ස, මට නොඉවසිය හැකි ය. නො යැපිය හැකි ය. මාගේ දැඩි දුක් වෙදනාවෝ වැඩි වෙත්. අඩු නො වෙත්. ඔවුන්ගේ වැඩිවීම පැණේ. අඩුවීමක් නො පෙනේ”යි.

දීසාවු, එහෙයින් මෙහි ලා තොප විසින් මෙසේ භික්ෂුය යුතු. “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු අර්භත් හ...දෙවිම්නිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ. භගවත් හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වන්නෙමි. ධර්මයෙහි...සධ්‍යයා කෙරෙහි...අබණ්ඩ වූ... සමාධිසංවත්තනික වූ ආයඤ්ඤානිකයන් සමන්වාගත වන්නෙමි”යි දීසාවු, තොප විසින් මෙසේ ම භික්ෂුය යුතු යි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ සිටු සෝචන් අභිග කෙනෙක් වදරන ලද්දහු ද ඒ දහම්හු මා කෙරෙහි ඇත. මමත් ඒ දහම් කෙරෙහි දක්නා ලැබෙන්නෙමි. වහන්ස, මම වනාහි “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙනු දු අර්භත් හ ... දෙවිම්නිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ. භගවත් හ යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් සමන්වාගතයෙමි ධර්මය කෙරෙහි සධ්‍යයා කෙරෙහි...අබණ්ඩ ... සමාධිසංවත්තනික වූ ආයඤ්ඤානික ශිලයෙන් සමන්වාගතයෙමි”යි.

දීසාවු, එහෙයින් මෙහි ලා තෙපි මේ සිටු සෝචන් අහෙහි පිහිටා විදු කොටස් ඇති සදහම් මතු වඩන්නහු. දීසාවු මෙහි තෙපි සර්වසංස්කාර යන්හි අනිත්‍යානුදර්ශී ව අනිත්‍යයෙහි දු:බසංඤී ව දු:බයෙහි අනාත්මසංඤී ව ප්‍රභාණසංඤී ව විරාගසංඤී ව නිරොධ සංඤී ව වෙසෙවු. දීසාවු තොප විසින් මෙසේ ම භික්ෂුය යුතුයි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ විදු කොටස් ඇති සදහම් කෙනෙක් වදරන ලද්දහු ද. ඒ දහම්හු මා කෙරෙහි ඇත. මමත් ඒ දහම් කෙරෙහි දක්නා ලැබෙන්නෙමි. වහන්ස, මම වනාහි සියලු සංස්කාරයන්හි අනිත්‍යානුදර්ශී ව අනිත්‍යයෙහි දු:බසංඤී ව දු:බයෙහි අනාත්මසංඤී ව ප්‍රභාණසංඤී ව විරාගසංඤී ව නිරොධසංඤී ව වෙසෙමි. වහන්ස, වැලිදු මට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි; “මේ ජොතික ගැහැවි මාගේ ඇවෑමෙන් දුකට නො පැමිණේවා. දරුව, දීසාවු, තෙපි එසේ නහමක් මෙනෙහි කරවු. එම්බා දරුව, දීසාවු තෙපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යමක් ම වදළ සේක් නම් එය ම තෙපි මැනවින් මෙනෙහි කරවු”යි.

අප්ඵ ඛො භගවා දීඝාචුං උපාසකං ඉමිනා ඔවාදෙන ඔවදිඤා උට්ඨායාසනා පකකම්. අප්ඵ ඛො දීඝාචු උපාසකො අචිරපකකනතස්ස භගවතො කාලමකාසි. අප්ඵ ඛො සමබහුලා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඛකමිංසු. උපසඛකමිඤා භගවනං අභිවාදෙඤා එකමනතං නිසීදිංසු. එකමනතං නිසිත්තා ඛො තෙ භික්ඛු භගවනං එතදවොචුං: “යො සො භතො, දීඝාචු නාම උපාසකො භගවතා සඬබ්භෙතන ඔවාදෙන ඔවදිතො. සො කාලකතො. තස්ස¹ කා ගති කො අභිසමපරායො” ති? පණ්ඩිතො භික්ඛවෙ, දීඝාචු උපාසකො අහොසි. පච්චපාදි² ධම්මසාන්තධම්මො න ච ම. ධම්මාධිකරණං³ විභෙසෙසි. දීඝාචු භික්ඛවෙ, උපාසකො පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරිඤයා ඔපපාතිකො හොති⁴ තඤ්ඤ පරිනිබ්බාසී අනාවඤ්ඤම්මො තස්මා ලොකාති.

11. 1. 4

සාරිපුත්තසුත්තං.

3772. එකං සමයං ආයඤා ච සාරිපුත්තො ආයඤා ච ආනන්දො සාවකජීයං විහරන්ති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. අප්ඵ ඛො ආයාසම ආනන්දො සායනභසමයං පටිසලලානා වුට්ඨිතො යෙනායඤා සාරිපුත්තො තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිඤා ආයඤා සාරිපුත්තො සද්ධිං සමමොදි. සමමොදනීයං කප්ඵං සාරාණීයං වීතිසාරෙඤා එකමනතං නිසීදි. එකමනතං නිසිත්තො ඛො ආයඤා ආනන්දො ආයඤානං සාරිපුත්තං එතදවොච: කතිත්තං නු ඛො ආචුසො සාරිපුත්ත ධම්මානං සමනතාගමනහෙතු එවමයං පජා භගවතා ව්‍යාකතා සොතාපනතා අචීනිපාතධම්මා නියතා සමඬොධිපරායණාති.

චතුත්තං ඛො ආචුසො, ධම්මානං සමනතාගමනහෙතු එවමයං පජා භගවතා ව්‍යාකතා සොතාපනතා අචීනිපාතධම්මා නියතා සමඬොධිපරායණාති. කතමෙසං චතුත්තං? ඉධාචුසො, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපයාදෙන සමනතාගතො හොති: “ඉතීපි සො භගවා -පෙ-සඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො භගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සඬෙඤ -පෙ- අරියකතෙතභි සිලෙභි සමනතාගතො හොති. අඛණ්ඩෙභි -පෙ- සමාධිසංවකතකිකෙභි”. ඉමෙසං ඛො ආචුසො, චතුත්තං ධම්මානං සමනතාගමනහෙතු එවමයං පජා භගවතා ව්‍යාකතා සොතාපනතා අචීනිපාතධම්මා නියතා සමඬොධිපරායණාති.

1. ඔවාදිතො, තස්ස - සී 2.
 2. සච්චපාදි - සා.
 3. න ච ධම්මාධිකරණ - සා.
 4. ඔපපාතිකො තඤ්ඤ - මජ්ඣ., සා.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දීඝාචු උවසුහට මේ අවවාදයෙන් අවවාද කොට හුනස්නෙන් නැගිට වැඩි ශේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩිම කළ නොහෝ කලකින් දීඝාචු උවසුනෙමේ කලුරිය කෙළේ ය. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීය හ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පයෙක හුන් හ. එකත්පයෙක හුන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, දීඝාචු නම් යම් ඒ උවසුවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සැකෙවු ඔවදනින් ඔවදන් දෙනු ලැබී ද, හෙතෙමේ කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කවරක් ද, පරලොච කවරෙක් ද”යි. මහණෙනි, දීඝාචු උවසුනෙමේ පණ්ඩිතයෙක් වී ය. දහමිහි අනුදහමට පිළිපත්තේ ය දහම හෙයින් මා නො ද වෙහෙසී ය. මහණෙනි, දීඝාචු උවසුනෙමේ පණ්ඩිත මරමිභාගීය සංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් එහි පිරිනිවේනසුලු එලොචින් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇති ඔපපාතිකයෙක් වේ යි.

11. 1. 4

සාරිපුත්ත සූත්‍රය

3772. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත තෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් අනදතෙරණුවෝත් සැවතසමීපයෙහි අනෙපිඬුසිටුහුගේ දෙවරමිහි වැඩ වෙසෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් අනද තෙරණුවෝ සවස්කල විවෙකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත තෙරණුවන් වෙත එළඹීයහ. එළඹ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත තෙරණුවන් සමඟ සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කතාව කොට නිමවා එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් අනද තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “ඇවැත්නි, ශාරිපුත්තයෙනි, කෙතෙක් දහමින් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නො වැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදළ සේක් ද”යි.

ඇවැත්නි, සිවුදහමකින් යුතුවීම හෙතු කොට ගෙන මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නොවැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලදී. කවර සිවුදහමකින් ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි අරියචු තෙමේ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ බුද්ධ හ හඟවත් හ යි බුදුරජානන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධම්මෙහි ... සධ්‍යයා කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධි සංවත්තනික වූ ආයාසිකාන්ත ඤීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ඇවැත්නි, මේ සිවුදහමින් යුතු වීම හෙතු කොට ගෙන මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නො වැටෙන සුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරණ ලදී යි.

11. 1. 5

දුතියසාරිපුත්තසුත්තං.

3773. අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො යෙන හගවා තෙනුපසඛකමී. උපසඛකමීඤ්ඤා හගවන්තං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීත්තං ඛො ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං හගවා එතදවොච: “සොතාපත්තියංඛං සොතාපත්තියංඛංගාති” හිදං සාරිපුත්ත, වුච්චති, කතමන්තුවො සාරිපුත්ත, සොතාපත්තියංඛංගාති? සප්පුරිසසංසෙවොහි හන්තො, සොතාපත්තියංඛං, සද්ධම්මෙසවනං සොතාපත්තියංඛං, යොනියොමනසිකාරො සොතාපත්තියංඛං, ධම්මොක්ඛධම්මපටිපත්ති සොතාපත්තියංඛංගාති. සාධු සාධු සාරිපුත්ත, සප්පුරිසසංසෙවො හි සාරිපුත්ත, සොතාපත්තියංඛං, සද්ධම්මෙසවනං සොතාපත්තියංඛං, යොනියොමනසිකාරො සොතාපත්තියංඛං, ධම්මොක්ඛධම්මපටිපත්ති සොතාපත්තියංඛං.

“සොතො සොතොති හිදං සාරිපුත්ත, වුච්චති. කතමො තුඛො සාරිපුත්ත, සොතොති? අයමෙව හි හන්තො, අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො සොතො. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිඤ්ඤි-පෙ- සම්මාසමාධිති. සාධු සාධු සාරිපුත්ත, අයමෙව හි සාරිපුත්ත අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො සොතො සෙය්‍යථිදං: “සම්මාදිඤ්ඤි -පෙ- සම්මාසමාධි. සොතාපත්තො සොතාපත්තොති” හිදං සාරිපුත්ත, වුච්චති. කතමො තුඛො සාරිපුත්ත, සොතාපත්තොති? යො හි හන්තො, ඉමිනා අරියෙන අට්ඨංඛිකෙන මග්ගෙන සමන්තාගතො, අයං වුච්චති සොතාපත්තො. ස්වායං¹ ආයස්මා එවං. නාමො එවං ගොතොති. සාධු සාධු සාරිපුත්ත, යො හි සාරිපුත්ත, ඉමිනා අරියෙන අට්ඨංඛිකෙන මග්ගෙන සමන්තාගතො. අයං වුච්චති සොතාපත්තො ස්වායං ආයස්මා එවන්තාමො එවංඛොගොතොති.

11. 1. 6

ඵපතිසුත්තං.

3774. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්ඛුලා භික්ඛු හගවන්තො විචරකමමං කරොගාති: “නිට්ඨිතවිචරො හගවා තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පක්කමීස්සතිති”. තෙන ඛො පන සමයෙන ඉසිදක්කපුරාණු, ඵපතයො: සාධුකෙ පටිච්චන්ති කෙනවි දෙව කරණියෙන, අපෙසාසුං ඛො ඉසිදක්ක පුරාණා ඵපතයො සම්ඛුලා කිර භික්ඛු හගවන්තො විචරකමමං කරොගාති, නිට්ඨිතවිචරො හගවා තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පක්කමීස්සතිති

1. ස්වායං - මජ්ඣ.

11. 1. 5

දුතිය සාරිපුත්ත සූත්‍රය

3773. එකලිභි ආයුෂමත් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹිණ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ උකන්පස් ව හුන්හ. එකන්පස්ව හුන් ආයුෂමත් සැරියුත් තෙරුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: “සාරිපුත්ත, සෝවාන් අභ සෝවාන් අභැයි මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත, සෝවාන් අභ කවරේ දෑ”යි. වහන්ස, සපුරිස් සෙවුම සෝවාන් අභෙකි. සදහම් ඇසුම සෝවාන් අභෙකි. නුවණින් මෙනෙහි කිරීම සෝවාන් අභෙකි. දහම් අනුදහම් පිළිවෙත සෝවාන් අභෙකි”යි. සාරිපුත්ත, මැනවී, මැනවී. සාරිපුත්ත, සපුරිස් සෙවුම සෝවාන් අභෙකි. සදහම් ඇසුම සෝවාන් අභෙකි. නුවණින් මෙනෙහි කිරීම සෝවාන් අභෙකි. දහම් අනුදහම් පිළිවෙත සෝවාන් අභෙකි.

සාරිපුත්ත, සොතය සොත ය”යි මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත සොතය කවරේ දෑ”යි. වහන්ස, මේ අරිඅටභිමභ ම සොත යයි. එනම්; සම්මාදිට්ඨී ... සම්මාසමාධි යි. සාරිපුත්ත, මැනවී මැනවී. සාරිපුත්ත මේ අරිඅටභිමභ ම සොත ය යි. එනම් සම්මාදිට්ඨී ... සම්මාසමාධි යි. සාරිපුත්ත සෝවාන් සෝවාන් යි මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත සෝවාන් කවරේ දෑ යි. වහන්ස, යමෙක් මේ අරිඅටභිමභින් යුතු වූයේ වේ ද, මේ සෝවාන් යි කියනු ලැබේ. ඒ මේ ආයුෂමත් තෙමේ මෙබඳු නම් ඇත්තේ මෙබඳු ගොත් ඇත්තේ යි. සාරිපුත්ත, මැනවී මැනවී. සාරිපුත්ත, යමෙක් මේ අරිඅටභිමභින් යුතු වූයේ වේ ද, මේ සෝවාන් යි කියනු ලැබේ. ඒ මේ ආයුෂමත් තෙමේ මෙබඳු නම් ඇත්තේ මෙබඳු ගොත් ඇත්තේ යි.

11. 1. 6

එපති සූත්‍රය

3774. එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු “නිමාසිච්චුරු ඇති (අනුසස් කාලය නිම වූ සිච්චුරු ඇති) භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස ඇවැමෙන් වාරිකා-වෙහි වඩනා සේකැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිච්චුරුකම් කෙරෙත්. එසමයෙහි ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ දෙදෙන කිසියම් කටයුත්තක් හෙතු කොට සාධුක නුවර වෙසෙත්. ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ නිමා සිච්චුරු ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස් ඇවැමෙන් වාරිකාවෙහි වඩනා සේකැයි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිච්චුරු කම් කෙරෙති යි ඇසූහ.

අථ ඛො ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො මග්ගෙ පුරියං ධපෙසුං: “යදු නිං අමෙහා පුරිය, පසෙසායාසි හගවනං. ආගච්ඡන්තං අරහන්තං සමොසමුද්ධං. අථ ඛො අමොකං¹ ආරොචෙය්‍යාසිති”. ද්විහතිහං² ධීතො ඛො සො පුරිසො අද්දස හගවනං. දුරතොච ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන යෙන ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො තෙනුපසඩ්ධමි. උපසඩ්ධමිත්වා ඉසිදන්තපුරාණෙ ඵපතයො ඵතදවොට්ඨු: “අයං සො හතොන, හගවා ආගච්ඡති අරහං සමොසමුද්ධො යසසද්ධති කාලං මඤ්ඤරාති”.

අථ ඛො ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො යෙන හගවා තෙනුපසඩ්ධමිංසු. උපසඩ්ධමිත්වා හගවනං. අභිවාදෙත්වා හගවනං. පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධංසු. අථ ඛො හගවා මග්ගා ඔක්කමම යෙනඤ්ඤතරං රුක්ඛමුලං තෙනුපසඩ්ධමි. උපසඩ්ධමිත්වා පඤ්ඤනෙත ආසනෙ නිසිදි. ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො හගවනං. අභිවාදෙත්වා ඵකමනං. නිසිදිංසු. ඵකමනං. නිසිත්තො ඛො ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො හගවනං. ඵතදවොට්ඨු:

“යදු මයං හතොන, හගවනං. සුඤ්ඤොම³ සාවතථීයා කොසලෙසු වාරිකං. පක්කමිසසතිති. හොති නො තසමී. සමයෙ අනත්තමනතා හොති දෙමනස්ස. දුරෙ නො හගවා හවිසසතිති”. යදු පන මයං හතොන, හගවනං. සුඤ්ඤොම සාවතථීයා කොසලෙසු වාරිකං. පක්කනොත්ථාති, හොති නො තසමී. සමයෙ අනත්තමනතා හොති දෙමනස්ස. “දුරෙ නො හගවාති”.

යදු මයං හතොන, හගවනං. සුඤ්ඤොම: “කොසලෙහි මලෙසු වාරිකං. පක්කමිසසතිති” හොති නො තසමී. සමයෙ අනත්තමනතා හොති දෙමනස්ස. “දුරෙ නො හගවා හවිසසතිති”. යදු පන මයං හතොන, හගවනං. සුඤ්ඤොම: “කොසලෙහි මලෙසු වාරිකං. පක්කනොත්ථාති”. ‘හොති නො තසමී. සමයෙ අනත්තමනතා: හොති දෙමනස්ස. “දුරෙ නො හගවාති”.

යදු පන මයං හතොන, හගවනං. සුඤ්ඤොම “මලෙහි වජ්ජිසු වාරිකං. පක්කමිසසතිති” ති. හොති නො තසමී. සමයෙ අනත්තමනතා. හොති දෙමනස්ස: “දුරෙ නො හගවා හවිසසතිති” ති. යදු පන මයං හතොන, හගවනං. සුඤ්ඤොම “මලෙහි වජ්ජිසු වාරිකං. පක්කනොත්ථාති”. හොති නො තසමී. සමයෙ අනත්තමනතා හොති. දෙමනස්ස. “දුරෙ නො හගවා” ති.

යදු පන මයං හතොන, හගවනං. සුඤ්ඤොම “වජ්ජිහි කාසීසු වාරිකං. පක්කමිසසතිති” ති. හොති නො තසමී. සමයෙ අනත්තමනතා හොති දෙමනස්ස: “දුරෙ නො හගවා හවිසසතිති” ති. යදු පන මයං හතොන, හගවනං. සුඤ්ඤොම “වජ්ජිහි කාසීසු වාරිකං. පක්කනොත්ථාති”. හොති නො තසමී. සමයෙ අනත්තමනතා හොති දෙමනස්ස. “දුරෙ නො හගවාති”.

1. අථ අමොකං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 2. ද්විහං නිහං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 3. සුඤ්ඤොම - ස්‍යා, මජ්ඣං.
 4. මලෙහි - ස්‍යා.
 5. වජ්ජි - ස්‍යා.
 6. කාසී - ස්‍යා.

ඉක්බිති ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ "එමබල පුරුෂය යම් කලෙක තෙහි වඩනා අර්හත් වූ සමාක් සම්බුද්ධ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නහු නම් එකල්හි අපට සැල කරන්නහු"යි මහ පුරුෂයකු තැබූහ. දෙතුන් දිනක් සිටී ඒ පුරුෂ තෙමේ වඩනා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දුර දී ම දිටී. දැක ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවන්ට මෙය සැලකෙළේ ය. "හිමියෙනි, ඒ මේ අර්හත් සමාක් සම්බුද්ධ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වඩනා සේක. යමකට දැන් කල් දන්නහු නම් මැනවැ"යි.

එකල්හි ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීය හ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පසු පස අනුගමන් කළහ. එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහින් ඉවත් ව එක්තරා රුක්මුලකට එළඹී සේක. එළඹ පැනවූ අස්තෙහි වැඩහුන් සේක. ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත් පස් ව හුන්හ. එකත් පස්ව හුන් ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ.

වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවරින් කොසොල් දනව්වෙහි වාරිකාවට වඩනා සේකැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වන්නාහ"යි අපට නො සතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි. වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවරින් කොසොල් දනව්වෙහි වාරිකාවට වැඩී සේ කැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වෙති"යි අපට නො සතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි.

වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල් දනව්වෙන් මල්ලදනව්වෙහි වාරිකාවට වඩනා සේකැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වන්නාහ"යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි. වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල්දනව්වෙන් මල්ලදනව්වෙහි වාරිකාවට වැඩී සේකැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වෙති"යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි.

වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මල්ලදනව්වෙන් වැදෑදනව්වෙහි වාරිකාවට වඩනා සේකැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වන්නාහ"යි අපට නො සතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි. වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මල්ලදනව්වෙන් වැදෑදනව්වෙහි වාරිකාවට වැඩී සේකැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වෙති"යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි.

වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැදෑදනව්වෙන් කසිදනව්වෙහි වාරිකාවට වඩනා සේකැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වන්නා හ"යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි. වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැදෑදනව්වෙන් කසිදනව්වට වාරිකාවෙහි වැඩී සේකැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වෙති"යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි.

යද පන මයං භනෙත, භගවන්තං සුඤ්ඤාම: “කාසීභි මගධෙසු¹ වාරිකං පක්කමිසසනී”ති, භොති නො තසමිං සමයෙ අනත්තමනතා, භොති දෙමනසසං: “දුරෙ නො භගවා භවිසසනීති”. යද පන මයං භනෙත, භගවන්තං සුඤ්ඤාම “කාසීභි මගධෙසු වාරිකං පක්කනෙතාති”. භොති අනප්පිකා නො තසමිං සමයෙ අනත්තමනතා භොති අනප්පකං දෙමනසසං: “දුරෙ නො භගවාති”.

යද පන මයං භනෙත, භගවන්තං සුඤ්ඤාම: “මගධෙහි කාසීසු වාරිකං පක්කමිසසනී”ති. භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා, භොති සොමනසසං: ආසනෙත² නො භගවා භවිසසනීති, යද පන මයං භනෙත, භගවන්තං සුඤ්ඤාම: “මගධෙහි කාසීසු වාරිකං පක්කනෙතාති”. භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා භොති සොමනසසං: ‘ආසනෙත නො භගවාති’.

යද පන මයං භනෙත, භගවන්තං සුඤ්ඤාම: “කාසීභි වජ්ජීසු වාරිකං පක්කමිසසනීති”. භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා භොති සොමනසසං: “ආසනෙත නො භගවා භවිසසනීති”. යද පන මයං භනෙත, භගවන්තං සුඤ්ඤාම: “කාසීභි වජ්ජීසු වාරිකං පක්කනෙතාති”. භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා: භොති සොමනසසං: “ආසනෙත නො භගවාති”.

යද පන මයං භනෙත, භගවන්තං සුඤ්ඤාම: “වජ්ජීභි මලලෙසු වාරිකං පක්කමිසසනීති”. භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා, භොති සොමනසසං: “ආසනෙත නො භගවා භවිසසනීති”. යද පන මයං භනෙත, භගවන්තං සුඤ්ඤාම: “වජ්ජීභි මලලෙසු වාරිකං පක්කනෙතාති. භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා, භොති සොමනසසං: “ආසනෙත නො භගවාති”.

යද පන මයං භනෙත, භගවන්තං සුඤ්ඤාම: “මලලෙහි කොසලෙසු වාරිකං පක්කමිසසනීති”. භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා භොති සොමනසසං: “ආසනෙත නො භගවා භවිසසනීති”. යද පන මයං භනෙත, භගවන්තං සුඤ්ඤාම: “මලලෙහි කොසලෙසු වාරිකං පක්කනෙතා”ති. භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා භොති සොමනසසං: “ආසනෙත නො භගවාති”.

යද පන මයං භනෙත, භගවන්තං සුඤ්ඤාම: “කොසලෙහි සාවඤ්ඤී වාරිකං පක්කමිසසනී”ති. භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා භොති සොමනසසං: “ආසනෙත නො භගවා භවිසසනීති” යද පන මයං භනෙත, භගවන්තං සුඤ්ඤාම: “සාවඤ්ඤීයං විභරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකසස ආරාමෙති”. භොති අනප්පිකා³ නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා, භොති අනප්පකං සොමනසසං: ආසනෙත නො භගවාති”.

1. මගධෙ - සා.
2. ආසනෙතා - සී 2.
3. අනප්පකා - සා.

“තස්මා නිභ ඵපතයො සමොධො සරාවාසො රජාපථො, අඛේනාකාසො¹ පඛඛජා. අලඤ්ඤි පන වො ඵපතයො අප්පමාදයාති². අපී ඛො නො භනෙත්ථ, ඵතමහා සමොධො අඤ්ඤෙ සමොධො සමොධනරො වෙව සමොධසඤ්ඤාතතරො වාති, කතමො පන වො ඵපතයො ඵතමහා සමොධො අඤ්ඤෙ සමොධො සමොධනරො වෙව සමොධසඤ්ඤාතතරොවාති?

ඉධ මයං භනෙත්ථ, යද රාජා පසෙනදි කොසලො උය්‍යානභූමි- නිය්‍යානුකාමො හොති, යෙ තෙ රඤ්ඤෙ පසෙනදිස්ස කොසලස්ස නාගා ඔපවස්සා³ තෙ කප්පජා යා තා රඤ්ඤෙ පසෙනදිස්ස කොසලස්ස පජාපජියො පියා මනාපා තා ඵකං පුරතො ඵකං පච්ඡතො නිසීදපෙම. තාසං ඛො පන භනෙත්ථ, භගීනීනං ඵචරුපො ගජෙධා හොති; “සෙය්‍යථාපි නාම ගජධකරණ්ඩකස්ස තාවදෙව විචරිය- මානස්ස යථා තං, රාජාරහෙන⁴ ගජෙධන විභුසිතානං. තාසං ඛො පන භනෙත්ථ, භගීනීනං ඵචරුපො කායසම්පෙසො හොති, සෙය්‍යථාපි නාම තුලපිටුනො වා කජාසපිටුනො වා යථා තං රාජකඤ්ඤානං සුඛෙධිතානං⁵. තස්මිං ඛො පන භනෙත්ථ, සමයෙ නාගොපි රක්ඛි- තඛෙධා හොති, තාපි භගීනීයො රක්ඛිතඛො හොන්ති, අකාපි රක්ඛිතඛෙධා හොති. න ඛො පන මයං භනෙත්ථ, අභිජානාම, තාසු භගීනීසු පාපකං වීක්ඛං උප්පාදෙතා. අයං ඛො නො භනෙත්ථ, ඵතමහා සමොධො අඤ්ඤෙ සමොධො සමොධනරො වෙව සමොධසඤ්ඤාතතරොවාති. තස්මානිභ ඵපතයො සමොධො සරාවාසො රජාපථො, අඛේනාකාසො පඛඛජා, අලඤ්ඤි පන වො ඵපතයො අප්පමාදයා.

චතුඨි ඛො ඵපතයො ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපනො හොති අච්චිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායණො, කතමෙහි චතුඨි? ඉධ ඵපතයො අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්ප- සාදෙන සමන්තාගතො හොති “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවාති” -පෙ- ධම්මෙ -පෙ- සඛෙත්ථ -පෙ- විගතමලච්ඡරෙන වෙන සා අගාරං අජ්ඣාචසති මුක්ඛවාගො පයතපාණි වොස්සග්ගරතො යාවයොගො දුතසංවිභාගරතො. ඉමෙහි ඛො ඵපතයො චතුඨි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපනො හොති අච්චිපාතධම්මො නියතො සමොධි- පරායණො.

තුමෙහ හි ඛො⁶ ඵපතයො, බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තා- ගතා: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවාති”. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙත්ථ -පෙ- යං ඛො පන කිඤ්චි කුලෙ දෙය්‍යධම්මං සඛං තං අප්පට්ඨිහත්තං සීලවනොති කල්‍යාණධම්මෙහි. තං කිං මඤ්ඤිථ ඵපතයො, කතිවිධා⁷ තෙ කොසලෙසු මනුස්සා යෙ තුමහාකං සමසමා යදීදං දුතසංවිභාගෙති? ලාභා නො භනෙත්ථ, සුලඤ්ඤා නො භනෙත්ථ, යෙසං නො භගවා ඵචං ජානාතීති⁸.

1. අඛේනාකාසො - සී 2.
 2. ඔපවස්සා - ස්‍යා.
 3. රාජකඤ්ඤානං - මජ්ඣං, ස්‍යා
 4. සුඛෙධි තානං - ස්‍යා
 5. තුමෙහ ඛො - මජ්ඣං, ස්‍යං.
 6. කතිවිසා - ස්‍යා.
 7. දුතසංවිභාගෙති - ස්‍යා.
 8. ජානාතීති, මජ්ඣං - ස්‍යා.

වඩුවෙනි, ගිහිගෙය පළිබෝධ සහිතය, කෙලෙස් රජස් නගින තැනෙකි. පැවිද්ද එළිමහනෙකි. වඩුවෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා තොප විසින් නොපමා වීමට සුදුසු යි. වහන්ස, මේ සම්බාධයට වඩා අතිශයින් සම්බාධ වූ ද අතිශය සම්බාධ ය යි පවසන ලද්ද වූ ද අනෙක් සම්බාධයෙක් ඇතැ'යි. වඩුවෙනි, මේ සම්බාධයට වඩා අතිශයින් සම්බාධ වූ ද අතිශය සම්බාධ ය යි පවසන ලද්ද වූ ද තොපගේ අනෙක් සම්බාධය කවරේ දැයි.

වහන්ස, මෙහි අපි, යම් කලෙක පසේනදි කොසොල් රජතෙමේ උයන් බීමට නික්මෙනු කැමැත්තේ වේ ද (එකල්හි) පසේනදි කොසොල්-රජුගේ ඉසිලීමෙහි සමත් යම් ඒ ඇත්තු වෙන් නම් ඔවුන් සරසා පසේනදි කොසොල් රජුගේ පිය වූ මනාප වූ යම් ඒ මෙහෙසියෝ වෙන් නම් ඔවුන් එකක ඉදිරියෙන් ද එකක පස්සෙන් ද හිඳුවමු. වහන්ස, රජුට සුදුසු සුවදින් සැරසුනු ඒ නැගණියන්ගේ මෙබඳු සුවදෙක් වෙයි. එකෙණෙහි වැසුම් හරිනු ලබන සුවද කරඬුවෙක සුවද යම්සේ නම් එමෙහි. වහන්ස, සුවසේ වැඩුනු රජතුමරියන් වූ ඒ නැගණියන්ගේ මෙබඳු කාපහසෙක් වෙයි. හිඹුල්පුලුනෙහි හෝ කපුපුලුනෙහි හෝ පහස යම්සේ නම් එමෙහි. වහන්ස, එසමයෙහි ඇතා ද රැක්ක යුත්තේ වෙයි. ඒ නැගණියෝ ද රැක්කයුත්තාහු වෙති. තමා ද රැක්කයුත්තේ වෙයි. වහන්ස අපි, ඒ නැගණියන් කෙරෙහි ලාමක සිතක් ඉපදවූ බවක් නො ම දනුම් හ. වහන්ස, මේ තෙල සම්බාධයට වඩා අතිශයින් සම්බාධ වූත් අතිශය සම්බාධය යි පවසන ලද්ද වූත් අනෙක් සම්බාධය යි. වඩුවෙනි, ගිහිගෙය පළිබෝධ සහිත ය. කෙලෙස් රජස් නගින තැනෙකි. පැවිද්ද එළිමහනෙකි. වඩුවෙනි, එහෙයින් මෙහිලා තොප විසින් නොපමා වීමට සුදුසු යි.

වඩුවෙනි, සිවුදහමෙකින් යුත් අරිසවුතෙමේ විවස ව නොවැටෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වේ. කවර සිවුදහමකින් ද යත්: වඩුවෙනි, මෙහි අරිසවුතෙමේ 'ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ, හඟවත් හ'යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මයෙහි... සභිසයා කෙරෙහි...මුදන ලද ත්‍යාග ඇත්තේ (-ත්‍යාගශීලී ව, ආවවුන්ට දීම පිණිස) දෝනා ලද අත් දැන්තේ ත්‍යාගයෙහි ඇලුනේ යදිනු ලැබීමට සුදුසු වූයේ දීමෙහිත් බෙද දීමෙහිත් ඇලුනේ පහ ව ගිය මසුරු මල ඇති සිතින් යුතු ව ගිහිගෙයි වෙසෙයි. වඩුවෙනි, මේ සිවුදහමින් යුත් අරිසවු-තෙමේ විවස ව නොවැටෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වේ.

වඩුවෙනි, තෙපි වනාහි 'ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ. හඟවත් හ යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගතය හ. ධර්මයෙහි...සභිසයා කෙරෙහි ...කුලයෙහි යම් කිසි දිය යුතු දෙයක් වේ නම් ඒ සියල්ල කලණුදහම් ඇති සිල්වතුන් හා නොපිළිබෙදන ලද්දේ වෙයි. වඩුවෙනි, ඒ කීමැයි හඟිවූ ද? දීමෙහිත් බෙද දීමෙහිත් ලා යම් කෙනෙක් තොපට සමසම වෙන් නම් කොසොල්දනවවෙහි එබඳු මිනිස්සු කෙනෙක් වෙද්දැයි. වහන්ස, යම් බඳු අප ගැන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ දනවදරන සේක් නම් වහන්ස ඒ අපට ලාභයෙකි. අපට මනාලැබුමෙකි යි.

11. 1. 7

වෙළඳවාරයාසුත්තං

3775. එකං සමයං හගවා කොසලෙසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසංඝෙතන සද්ධිං යෙන වෙළඳවාරං නාම කොසලානං බ්‍රාහ්මණගහපතිකා තදවසරී. අසෙසාපුං ඛො වෙළඳවාරයාකා¹ බ්‍රාහ්මණගහපතිකා සමණො ඛලු හො ගොතමො සකාපුත්තො සකාකුලා පබ්බරීතො කොසලෙසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසංඝෙතන සද්ධිං වෙළඳවාරං අනුපුත්තො. තං ඛො පන හගවන්තං ගොතමං එවං කලායාණො කිත්තිසද්දො අබ්බුග්ගනො: “ඉතිපි සො හගවා අරහං සම්මාසලබ්බෙදො විජ්ජාවරණසම්පන්නො සුගතො ලොකදීදු අනුත්තරො දුරීසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”²ති. සො ඉමං ලොකං සදෙවකං සමාරකං සබ්‍රහ්මිකං සසසම්මභ්‍රාහ්මණිං පජං සදෙවමනුස්සං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදෙති. සො ධම්මං දෙසෙති: “ආදීකලායාණං මජ්ඣෙකලායාණං පරියොසානකලායාණං සාත්ථං සධ්‍යාඤ්ජනං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති. සාධු ඛො පන තථාරූපානං අරහතං දස්සනං භොතිති.

අථ ඛො වෙළඳවාරයාකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා යෙන හගවා තෙනුපසධකම්භු. උපසඤ්ඤාතීත්වා අපෙකච්ච හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අපෙකච්ච හගවතා සද්ධිං සමෙමාදිංසු සමෙමාදන්තියං කථං සාරාණියං වීතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අපෙකච්ච යෙන හගවා තෙනඤ්ජිං පණාමෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අපෙකච්ච හගවතො සහතිකෙ නාමගොත්තං සාවෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අපෙකච්ච තුණ්හිභුතා එකමන්තං නිසීදිංසු එකමන්තං නිසිත්තො ඛො වෙළඳවාරයාකා³ බ්‍රාහ්මණගහපතිකා හගවන්තං එතදචොචු: මයං හො ගොතම, එවං කාමා එවඤ්ජන්දු එවං අධිප්පායා පුත්තසම්මාධසයනං⁴ අජ්ඣාවසෙය්‍යාම. කාසිකචන්දනං පච්චක්ඛුභවෙය්‍යාම මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරෙය්‍යාම, ජාතරූපරජ්ජනං සාදියෙය්‍යාම. කායස්ස හෙද පරමෙරණං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජෙය්‍යාම. තෙසං නො හවං ගොතමො අමභාකං එවංකාමානං එවඤ්ජන්දු එවං අධිප්පායානං තථා ධම්මං දෙසෙතු. යථා මයං පුත්තසම්මාධසයනං³ අජ්ඣාවසෙය්‍යාම, කාසිකචන්දනං පච්චක්ඛුභවෙය්‍යාම, මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරෙය්‍යාම ජාතරූපරජ්ජනං සාදියෙය්‍යාම, කායස්ස ච හෙද පරමෙරණො සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජෙය්‍යාමාති.

අත්තප්පායිකං වො ගහපතයො ධම්මපරියායං දෙසිස්සාමි. තං සුණාථ. සාධුකං මනසිකරොථ. භාසිස්සාමීති. එවං භොති ඛො වෙළඳවාරයාකා⁴ බ්‍රාහ්මණගහපතිකා හගවතො පච්චසෙසාපුං. හගවා එතදචොච:

1. ඛො කෙ වෙළඳවාරයාකා - මජ්ඣං.
 2. ඛො කෙ වෙළඳවාරයාකා - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 3. පුත්තසම්මාධා සයනං " "
 4. වෙළඳවාරයාකා " "

11. 1. 7

වෙළුණාරයාසුත්‍රය

එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල් දනව්වෙහි මහත් බික්සහන සමඟ වාරිකාවෙහි හැසිරෙන සේක් කොසොල් දනවු වැස්සන්ගේ වෙළුණාර නම් බමුණුගම වෙත පැමිණියේක. වෙළුණාර වැසි බමුණුගැහැවියෝ "ශාක්‍යකුලයෙන් පැවිදි වූ ගොයුම් ගොත් ඇති හවත් ශ්‍රමණ ශාක්‍යපුත්‍රයෝ මහත් බික්සහන සමග කොසොල් දනව්වෙහි වාරිකාවේ හැසිරෙන සේක් වෙළුණාර නුවරට පිළිවෙළින් පැමිණියේක. ඒ හගවත් ගෞතමයන් ගේ මෙබඳු කළණ කිතු සදෙක් උස් ව පැන නැංගේය: "ඒ භාග්‍යවත්හු මෙ කරුණෙනු දු අර්හත්හ, සමාක් සම්බුද්ධ හ. විද්‍යාවරණසම්පන්න හ, සුගත හ, ලොකවිදු හ, අනුත්තර-පුරිසදම්මසාරථී හ, දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ. හගවත් හ"යි, ඔවුන් වහන්සේ දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත මහණබමුණන් සහිත මේ ලොව දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාව තුමු වෙසෙසින් දන පසක් කොට පවසන සේක. ඔවුන් වහන්සේ මුල කලණ වූ මැද කලණ වූ අවසන කලණ වූ අරුත් සහිත ව්‍යඤ්ජන සහිත හුදෙක් පිරිපුන් පිරිසිදු බබසර පවසන සේක. එබඳු රහතුන් ගේ දක්ම යහපත් වේ"යි ඇසුහ.

ඉක්බිති වෙළුණාර වැසි බමුණුගැහැවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත් පස් ව හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කථාව කොට නිමවා එකත්පස් ව හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඇදිලි බැඳ එකත් පස් ව හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පයෙහි නම් ගොත් අස්වා එකත්පස් ව හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් මුවින් නො බැණ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් වෙළුණාර වැසි බමුණුගැහැවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළහ. "හවත් ගෞතමයෙනි, අපි දරුවන්ගෙන් හක වූයහන්හි වෙසෙන්නමෝ සිනිඳු සඳුන් ගල්වන්නමෝ මල්ගඳවිලවුන් දරන්නමෝ රන්රිදී ඉවසන්නමෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සහලොවට පැමිණෙන්නමෝ යි මෙබඳු කාම ඇත්තමෝ මෙබඳු ඡන්ද ඇත්තමෝ මෙබඳු අදහස් ඇත්තමෝ වම්හ. යම් සේ අපි දරුවන් ගෙන් හක වූ යහන්හි වසන්නමෝ සිහිල් සඳුන් ගල්වන්නමෝ මල්ගඳවිලවුන් දරන්නමෝ රන්රිදී ඉවසන්නමෝ කාබුන් මරණින් මතුත් සුගති සහලොවට පැමිණෙන්නමෝ නම් මෙබඳු කාම ඇති මෙබඳු ඡන්ද ඇති මෙබඳු අදහස් ඇති ඒ අපට හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ එසේ දහම් දෙසන සේක්වා"යි.

ගැහැවියෙහි, කමා එළවා දක්වීම ඇති දහමිතය නොපට දෙශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මැනවින් මෙනෙහි කරවු. කියන්නෙමි යි. හවත්නි, එසේ ය යි වෙළුණාරවැසි බමුණු ගැහැවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්සුහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළසේක.

කතමො ච ගහපතයො අනතුපනාධිකො ධම්මපරියායො: ඉධ ගහපතයො අරියසාවකො ඉතිපට්ඨසංවිකකිති: “අහං ඛොසථී ජීවිතුකාමො අමරිතුකාමො සුඛකාමො දුක්ඛපට්ඨකකුලො. යො ඛො මං ජීවිතුකාමං අමරිතුකාමං සුඛකාමං දුක්ඛපට්ඨකකුලං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, න මෙතං අස්ස පියං මනාපං අභඡෙඤ්ච ඛො පන පරං ජීවිතුකාමං අමරිතුකාමං. සුඛකාමං දුක්ඛපට්ඨකකුලං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය පරස්සපි තං අස්ස අපජියං අමනාපං. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො. පරස්සපෙයො ධම්මො අජියො අමනාපො. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාහං පරං තෙන සංයොජෙය්‍යන්තී? සො ඉති පට්ඨසංඛාය අක්ඛනා ච පාණාතිපාතා පටිච්චතො හොති. පරඤ්ඤා පාණාතිපාතා වෙරමණියා සමාදපෙති. පාණාතිපාතා වෙරමණියා ච වණණං භාසති ඵවමස්සායං කායසමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

සුනවපරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉතිපට්ඨසංඛායකිති: “යො ඛො මෙ අදින්නං ථෙය්‍යසංඛාතං ආදියෙය්‍ය, න මෙ තං අස්ස පියං මනාපං. අභඡෙඤ්ච ඛො පන පරස්ස අදින්නං ථෙය්‍යසංඛාතං ආදියෙය්‍යං, පරස්සපි තං අස්ස අපජියං අමනාපං. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරස්ස පෙයො ධම්මො අජියො අමනාපො. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාහං පරෙනෙන සංයොජෙය්‍යන්තී? සො ඉති පට්ඨසංඛාය අක්ඛනා ච අදින්නාදනා පටිච්චතො හොති. පරඤ්ඤා අදින්නාදනා වෙරමණියා සමාදපෙති. අදින්නාදනා වෙරමණියා ච වණණං භාසති. ඵවමස්සායං කායසමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

සුනවපරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පට්ඨසංඛායකිති: “යො ඛො මෙ දුරෙසු වාරිත්තං ආපජෙය්‍ය, න මෙ තං අස්ස පියං මනාපං. අභඡෙඤ්ච ඛො පන පරස්ස දුරෙසු වාරිත්තං ආපජෙය්‍යං, පරස්සපි තං අස්ස අපජියං අමනාපං. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරස්ස පෙයො ධම්මො අපජියො අමනාපො යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාහං පරෙනෙන සංයොජෙය්‍යන්තී? සො ඉති පට්ඨසංඛාය අක්ඛනා ච කාමෙසු මිච්ඡාවාරා පටිච්චතො හොති. පරඤ්ඤා කාමෙසු මිච්ඡාවාරා වෙරමණියා සමාදපෙති. කාමෙසු මිච්ඡාවාරා වෙරමණියා ච වණණං භාසති. ඵවමස්සායං කායසමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

ගැහැවියෙහි, නමා ඵලවා දුක්චිම ඇති දහම නය කවරෙ ද යත්: ගැහැවියෙහි, මෙහි අරිසවුතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. මම වනාහි ජීවත් වනු කැමැත්තෙමි නො මැරෙනු කැමැත්තෙමි සුව කැමැත්තෙමි දුකට පිළිකුල් කරන්නෙමි වෙමි. යමෙක් ජීවත් වනු කැමති නො මැරෙනු කැමති සුව කැමති දුකට පිළිකුල් කරන මා දිවියෙන් තොර කරන්නේ නම් එය මට ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මම ද ජීවත් වනු කැමති නො මැරෙනු කැමති සුව කැමති දුකට පිළිකුල් කරණ මෙරමා දිවියෙන් තොර කරන්නෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේය. යම් මේ දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහට ද ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් මේ දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ දහම සමග යොදන්නෙමි ද යි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් පණිවාසයන් වැළකුණේ වෙයි. මෙරමාත් පණිවාසයන් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. පණිවාසයන් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ කාය සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වෙයි.

ගැහැවියෙහි, නැවත අනෙකක් ද කියමි; අරිසවු තෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. යමෙක් මාගේ නුදුන් දෑ සොරයිතින් ගන්නේ නම් එය මට ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් මෙරමාගේ නුදුන් දෑ සොරයිතින් ගන්නෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේය. යම් මේ දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහට ද මේ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් මේ දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ දහම සමග යොදන්නෙමි ද යි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් අධිනාදනින් වැළකුණේ වේ. මෙරමාත් අධිනාදනින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. අධිනාදනින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ කාය සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වේ.

ගැහැවියෙහි, නැවත අනෙකක් ද කියමි. අරිසවුතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි: “යමෙක් මාගේ අඹුවන් කෙරෙහි හැසිරීමට පැමිණෙන්නේ නම් මට එය ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් මෙරමාගේ අඹුවන් කෙරෙහි හැසිරීමට පැමිණෙන්නෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේ ය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහට ද ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමි ද යි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් කාමයෙහි මිසභසරින් වැළකුණේ වෙයි. මෙරමාත් කාමයෙහි මිසභසරින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. කාමයෙහි මිසභසරින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ කාය සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වෙයි.

පුත්තවපරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පටිසංචිකකති: යො ඛො මෙ මුසාවාදෙන අඤ්ඤාං භග්ගොයා, න මෙ තං අසස පියං මනාපං. අභං වෙච්ච ඛො පන පරසස මුසාවාදෙන අඤ්ඤාං භග්ගොයාං පරසසපි තං අසස අපජියං අමනාපං. යො ඛො මහායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරසස පෙසො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො මහායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාභං පරනෙත්ත සංයොජ්ජයන්ති? සො ඉති පටිසංචිකාය අත්තනා ච මුසාවාද පටිච්චිතො හොති, පරඤ්ඤා මුසාවාද වෙරමණියා සමාදපෙති. මුසාවාද වෙරමණියා ච වණණං භාසති. එවමසසායං වච්චමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

පුත්තවපරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පටිසංචිකකති: “යො ඛො මං පිසුනාය වාවාය මිත්තෙ භික්ඛොයා, න මෙ තං අසස පියං මනාපං. අභං වෙච්ච ඛො පන පරං පිසුනාය වාවාය මිත්තෙ භික්ඛොයාං පරසසපි තං අසස අපජියං අමනාපං. යො ඛො මහායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරසසපෙසො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො මහායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාභං පරං තෙන සංයොජ්ජයන්ති? සො ඉති පටිසංචිකාය අත්තනා ච පිසුනාය වාවාය පටිච්චිතො හොති. පරඤ්ඤා පිසුනාය වාවාය වෙරමණියා සමාදපෙති. පිසුනාය වාවාය වෙරමණියා ච වණණං භාසති. එවමසසායං වච්චමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

පුත්තවපරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පටිසංචිකකති, යො ඛො මං ඵරුසාය වාවාය සමුද්ධරොයා, න මෙ තං අසස පියං මනාපං. අභං වෙච්ච ඛො පන පරං ඵරුසාය වාවාය සමුද්ධරොයාං, පරසසපි තං අසස අපජියං අමනාපං. යො ඛො මහායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරසසපෙසො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො මහායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාභං පරං තෙන සංයොජ්ජයන්ති? සො ඉති පටිසංචිකාය අත්තනා ච ඵරුසාය වාවාය පටිච්චිතො හොති. පරඤ්ඤා ඵරුසාය වාවාය වෙරමණියා සමාදපෙති. ඵරුසාය වාවාය වෙරමණියා ච වණණං භාසති. එවමසසායං වච්චමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

පුත්තවපරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පටිසංචිකකති: “යො ඛො මං සමඵප්පලාපභාසෙනා සමුද්ධරොයා. න මෙ තං අසස පියං මනාපං. අභග්ගො ඛො පන පරං සමඵප්පලාපභාසෙන සමුද්ධරොයාං, පරසසපි තං අසස අපජියං අමනාපං. යො ඛො මහායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරසසපෙසො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො මහායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාභං පරං තෙන සංයොජ්ජයන්ති?” සො ඉති පටිසංචිකාය අත්තනා ච සමඵප්පලාපා පටිච්චිතො හොති, පරඤ්ඤා සමඵප්පලාපා වෙරමණියා සමාදපෙති. සමඵප්පලාපා වෙරමණියා ච වණණං භාසති. එවමසසසායං වච්චමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

1. මිත්තෙහි භෙදෙයා - යා.
 2. සමඵභාසෙන සමඵප්පලාපභාසෙන - මජ්ඣ.

ගැහැවියෙහි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරිසවුනෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි; යමෙක් මුසවායෙන් මාගේ අරුත් බිඳින්නේ නම් මට එය ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් මුසවායෙන් මෙරමාගේ අරුත් බිඳින්නෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහටත් ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමි දැයි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් මුසවායෙන් වැළකුනේ වෙයි. මෙරමාත් මුසවායෙන් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. මුසවායෙන් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ වාක්සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වේ.

ගැහැවියෙහි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරිසවුනෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. යමෙක් පිසුණුවදනින් මා හා මිතුරන් බිඳුවන්නේ නම් මට එය ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් පිසුණු වදනින් මෙරමා හා මිතුරන් බිඳුවන්නෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේ ය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමා හටත් ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වෙයි. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමිදැයි? හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් පිසුණුවදනින් වැළකුනේ වෙයි. මෙරමාත් පිසුණුවදනින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. පිසුණු වදනින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ වාක්සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වේ.

ගැහැවියෙහි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරිසවුනෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. යමෙක් රඵ වදනින් මට බෙණෙන්නේ නම් මට එය ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් රඵ වදනින් මෙරමාහට බණන්නෙමි නම් මෙරමාහටත් එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේ ය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහටත් ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමි දැයි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් රඵ වදනින් වැළකුනේ වේ. මෙරමාත් රඵවදනින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. රඵවදනින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ වාක්සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වෙයි.

ගැහැවියෙහි, නැවත අනෙකක් ද කියමි. “අරිසවුනෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. යමෙක් මට හිස්බයින් බෙණෙන්නේ නම් එය මට ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් මෙරමාහට හිස්බයින් බණන්නෙමි නම් මෙරමාහටත් එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේ ය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහටත් ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමි දැයි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් හිස්බයින් වැළකුනේ වෙයි, මෙරමාත් හිස්බයින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි හිස් බයින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ වාක්සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වෙයි.

සො බුද්ධෝ අවේච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා අරහං -පෙ- සජා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවාති”. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙහ අවේච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “සුච්චි-පනෙහා හගවතො සාවකසඛෙහා -පෙ- අනුක්ඛරං පුඤ්ඤකෙඛන්තං ලොකස්සාති”. අරියකතෙතාහි සිලෙහි සමන්තාගතො හොති අමණේද්දහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි.

යනො ඛො ගහපතයො, අරියසාවකො ඉලෙහි සත්තහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො හොති. ඉමෙහි චතුහි ආකඛ්ඛියෙහි යානෙහි. සො ආකඛ්ඛිමානො අත්තනාව අත්තනං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “ඛිණ්ණිකරයොමහි ඛිණ්ණිකරච්චානයොනියො ඛිණ්ණපෙක්ඛියෙයො ඛිණ්ණපායදුග්ගතිච්චිපානො. සොතාපනෙහාහමස්මි අච්චිපාතධම්මො නියනො සමෙඛාධිපරායණොති”.

එවං වුක්ඛෙ වෙච්චාරෙය්‍යකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා හගවන්තං එතදවොචු: “අහිකකන්තං හො ගොතම -පෙ- එතෙ මයං හවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි, ධම්මෙහි භික්ඛුසඛකෙහි. උපාසකෙ නො හවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙතෙ සරණං ගතෙති”.

11. 1. 8

ගිඤ්ජකාවසථසුත්තං

3776. එකං සමයං හගවා ඤාතීකෙ විහරති ගිඤ්ජකාවසථෙ අථ ඛො ආයසමා ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙත්ථපසඛස්මි. උපසඛස්මිත්ථා හගවන්තං අභිවාදෙත්ථා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීනෙහා ඛො ආයසමා ආනන්දෙ හගවන්තං එතදවොච: “සාලෙහා නාම හනෙත, හික්ඛු කාලකතො. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො? නන්ද නාම හනෙත, හික්ඛුති කාලකතා. තස්සා කා ගති, කො අභිසම්පරායො? සුද්දතො නාම හනෙත, උපාසකො කාලකතො. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො. සුජාතා නාම හනෙත, උපාසිකා කාලකතා තස්සා කා ගති, කො අභිසම්පරායොති.

සාලෙහා ආනන්ද, හික්ඛු කාලකතො, ආයචානං ඛයා අනාසවං වෙතොච්චුක්ඛිං පඤ්ඤවිචුක්ඛිං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්චිකත්ථා උපසම්පජ්ජ විහාසි. නන්ද ආනන්ද, හික්ඛුති කාලකතා පඤ්ඤානං ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තත්ථ පරිනිබ්බාසිති අනාවක්ඛිධම්මො තස්මාලොකා. සුද්දතො ආනන්ද, උපාසකො කාලකතො තිණ්ණිකං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදෝසමොහානං තත්ථස්මා සකදගාමී සකීදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සති. සුජාතා ආනන්ද, උපාසිකා කාලකතා තිණ්ණිකං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපනො අච්චිපාතධම්මො නියනා සමෙඛාධිපරායණො.

1. විහරණි - ස්‍යා.

හෙතෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙනුදු අර්භන් භ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ භ, බුද්ධ භ, භගවත් භ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ධර්මයෙහි...“භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසංඝයානෙමේ සුප්‍රතිපත්ත ය...ලොකයාට අනුත්තරපුණ්‍යක්ෂේත්‍රය”යි සභිසයා කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. අඛණ්ඩ වූ...සමාධිසංවර්තනික වූ ආයථිකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි.

ගැහැවියෙහි, අරිසවු තෙමේ යම් කලෙක මේ සත් දහමින් යුතු වූයේ වේ ද කැමති විය යුතු මේ සිවු කරුණෙන් යුතු වූයේ වේ ද හෙතෙමේ කැමතිවන්නේ මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන් යොගී ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුග්ගති චිතිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වෙමි”යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ යි.

මෙසේ වදළ කල්හි වෙළුමාරොයාක බමුණු ගැහැවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතාමැනවි... මේ අපි භවත් ගොයුම්හුත් දහමත් බික්සභනත් සරණ කොට යෙමු. භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය අප උච්ඡන් කොට දරන සේකවා”යි.

11. 1. 8

ගිඤ්ජකාවසථ සූත්‍රය

3776. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඤාතගමෙක්හි උච්චෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, සාළානම් මහණ කලුරිය කෙළේය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොව කීමෙක් ද? වහන්ස, නන්ද නම් මෙහෙණ කලුරිය කළා ය. ඇගේ ගතිය කුමක් ද පරලොව කීමෙක් ද? වහන්ස, සුදත්ත නම් උච්ඡ කලුරිය කෙළේය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද පරලොව කීමෙක් ද? වහන්ස, සුජාතා නම් උච්ච කලුරිය කළා ය. ඇගේ ගතිය කුමක් ද පරලොව කීමෙක් දයි.

ආනන්ද කලුරිය කළ සාළා මහණ ආසුචයන් ක්ෂය කිරීමෙන් අනාසුච වූ එලසමාධියත් එලප්ඤාවත් දිටුදම්යෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ විසිය. ආනන්ද කලුරිය කළ නන්ද මෙහෙණ පඤ්ඤා ඔරම්භාගිය සංයොජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් ඔපපාතික වූවා එලොචින් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇත්තී එහි ම පිරිනිවෙනසුලු වූවා ය. ආනන්ද, කලුරිය කළ සුදත්ත උච්ඡ ක්‍රිටිධ සංයොජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් රාගදෙස මොහයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමි වූයේ එක්වරක් ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කරන්නේ ය. ආනන්ද කලුරිය කළ සුජාතා උච්ච ක්‍රිටිධ සංයොජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් විවස ව නොහෙනසුලු වූවා නියත වූවා සම්බොධිය පිහිට කොට ඇත්තී සෝවාන් වූවා ය.

අනච්ඡරියං ටො පනෙනං ආනන්ද, යං මනුස්සභූතො කාලං කරෙය්‍යා, තස්මිං තස්මිං ටෙ මං කාලකතෙ උපසඛිකම්භා එතමස්සං පටිපුච්ඡිස්සරං. විභෙසාභෙසා¹ ආනන්ද, අස්ස තථාගතස්ස. තස්මාතිභානන්ද, ධම්මාදස්සං නාම ධම්මපරියායං දෙසියස්සාමි. යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛිමානො අත්තනාව අත්තානං ව්‍යාකරෙය්‍යා: “විණනිරයොමික, විණනිරච්ඡානගොනියො විණපෙක්ඛිවිසයො විණාපායදුග්ගතිවිනිපාතො සොතාපනෙකාභමස්මි අවිනිපාතධම්මො නියතො සමමොධිපරායණො.

කතමො ච සො ආනන්ද, ධම්මාදයො ධම්මපරියායො යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛිමානො අත්තනාව අත්තානං ව්‍යාකරෙය්‍යා “විණනිරයොමික විණනිරච්ඡානගොනියො විණපෙක්ඛිවිසයො විණාපායදුග්ගතිවිනිපාතො සොතාපනෙකාභමස්මි අවිනිපාතධම්මො නියතො සමමොධිපරායණො: ඉධානන්ද, අරියසාවකො බුද්ධ අච්චේඨසසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවාති” ධම්මෙ -පෙ- සමොධි -පෙ- අරියකතොති සිලෙහි සමන්තාගතො භොති අබණ්ණෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. අයං ටො සො ආනන්ද, ධම්මාදයො ධම්මපරියායො යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛිමානො අත්තනාව අත්තානං ව්‍යාකරෙය්‍යා: “විණනිරයොමික විණනිරච්ඡානගොනියො විණපෙක්ඛිවිසයො විණාපායදුග්ගතිවිනිපාතො සොතාපනෙකාභමස්මි අවිනිපාතධම්මො නියතො සමමොධිපරායණොති”.

11. 1. 9

දුතිය ගිඤ්ජකාවසථසුක්කං

3777. එකමනං නිසින්නො ටො ආයස්මො ආනන්ද භගවනං. එතදචොච: “අසොකො නාම භනෙහ, හික්ඛු කාලකතො. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො? අසොකා නාම භනෙහ, හික්ඛුති කාලකතා. තස්සා කා ගති, කො අභිසම්පරායො? අසොකො නාම භනෙහ, උපාසකො කාලකතො තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො? අසොකා නාම භනෙහ, උපාසිකා කාලකතා තස්සා කා ගති, කො අභිසම්පරායො? ති.

අසොකො ආනන්ද, හික්ඛු කාලකතො ආසවානං ඛයා අනාසවං ටෙට්ඨොවිච්ඡිත්තං පඤ්ඤවිච්ඡිත්තං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකඤ්ඤා උපසම්පජ්ජ වහාසි -පෙ- අයං ටො සො ආනන්ද, ධම්මාදස්සං ධම්මපරියායො යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛිමානො අත්තනාව අත්තානං ව්‍යාකරෙය්‍යා: “විණනිරයොමික විණනිරච්ඡානගොනියො විණපෙක්ඛිවිසයො විණාපායදුග්ගතිවිනිපාතො සොතාපනෙකාභමස්මි, අවිනිපාතධම්මො නියතො සමමොධිපරායණො” ති.

(යථා පුරිමසුක්කං විජාරෙතඛං.)

1. විභෙසාභෙසා - මජ්ඣ, විභෙසාවෙසා - ස්‍යා.

ආනන්ද, මිනිස් වුවෙක් කලුරිය කරන්නේ නම් ඒ ඒ මිනිසා කලුරිය කළ කල්හි ඉදින් මා කරා එළඹ මෙකරුණ පුළුවන් නුය යන යමෙක් වෙ ද මෙය පුත පුතා ඇසිරියෙකි. ආනන්ද, මෙය තරාගතයන්ට වෙහෙසක් ම වන්නේ ය. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා යම් දහමනෙයෙකින් යුතු අරියවු කැමති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන් යොන් ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ පෙත්තිවිසය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වෙමි"යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ නම් දහම කැඩපත නම් වූ (එබඳු) දහම නයක් දෙශනා කරන්නෙමි.

ආනන්ද, යම් දහමනෙයෙකින් යුතු අරියවු කැමති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන් යොන් ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වෙමි"යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ නම් දහමකැඩපත නම් වූ ඒ දහමනෙය කවරේ ද යි: ආනන්ද මෙහි අරියවු "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධියහ හගවන්හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ධම්මෙහි... සඬ්ඝයා කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්තනික වූ ආයථිකාන්ත ශීලයෙන් සමන්විතත වෙයි. ආනන්ද යම් දහමනෙයෙකින් යුතු අරියවු කැමති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන් යොන් ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචාන් වෙමි"යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ නම් මේ ඒ දහම කැඩපත නම් වූ දහමනෙය යි.

11. 1. 9

දුතිය ගිඤ්ජකාවසථ සූත්‍රය

3777. එකන්තපසෙක හුන් ආයුෂ්මන් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, අසොක නම් මහණ කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොච කීමෙක් ද? වහන්ස, අසොකා නම් මෙහෙණ කලුරිය කළා ය. ඇගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොච කීමෙක් ද? වහන්ස, අසොක නම් උච්ඡු කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොච කීමෙක් ද? වහන්ස, අසොකා නම් උච්චි කලුරිය කළා ය. ඇගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොච කීමෙක් ද යි?

ආනන්ද, කලුරිය කළ අසොක මහණ ආයුචයන් ක්ෂය කිරීමෙන් අනාසුව වූ එලසමාධියන් එලප්‍රඥාවන් දිට්‍රදම්මෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ විසී ය...ආනන්ද යම් දහමනෙයෙකින් යුතු අරියවු කැමති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇතියෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන් යොන් ඇතියෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇතියෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගතිවිනිපාත ඇතියෙමි වෙමි. විවස ව නොවැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වෙමි යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ නම් මේ ඒ දහමකැඩපත නම් වූ දහමනෙය යි.

(පළමුසුතුර මෙන් විතර කටයුතු)

11. 1. 10

තත්ථය භිඤ්ජකාවසථසුත්තං

3778. එකමන්තං නිසින්නො ටො ආසමො ආනන්ද හගචන්තං එතදචොච: කකුඛො¹ නාම හන්තො, ඤාතීකෙ උපාසකො කාලකතො. තස්ස කා ගතී, කො අභිසම්පරායො? කාලිඳෙගො² නාම හන්තො, ඤාතීකෙ උපාසකො කාලකතො -පෙ- නිකෙඛො³ නාම හන්තො, ඤාතීකෙ උපාසකො -පෙ- කට්ඨසහො නාම හන්තො -පෙ- කුට්ඨො නාම හන්තො -පෙ- සන්තුට්ඨො නාම හන්තො -පෙ- හද්දෙ නාම හන්තො -පෙ- සුභද්දෙ නාම හන්තො, ඤාතීකෙ උපාසකො කාලකතො. තස්ස කා ගතී, කො අභිසම්පරායො⁴ තී?

කකුඛො ආනන්ද, උපාසකො කාලකතො පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකො තස්ස පරිනිබ්බාසී අනාවන්ධමෙචො තස්මා ලොකා. කාලිඳෙගො ආනන්ද, උපාසකො කාලකතො -පෙ- නිකෙඛො ආනන්ද -පෙ- කට්ඨසහො ආනන්ද -පෙ- කුට්ඨො ආනන්ද -පෙ- සන්තුට්ඨො ආනන්ද -පෙ- හද්දෙ ආනන්ද -පෙ- සුභද්දෙ ආනන්ද, උපාසකො කාලකතො පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකො තස්ස පරිනිබ්බාසී අනාවන්ධමෙචො තස්මා ලොකා.

පරොපඤ්ඤො⁴ ආනන්ද, ඤාතීකෙ උපාසකා කාලකතා පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තස්ස පරිනිබ්බාසීනො අනාවන්ධමෙචො තස්මා ලොකා. සාධිකනචුති ආනන්ද, ඤාතීකෙ උපාසකා කාලකතා තිණණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගද්වේශොහානං තනුන්තා සකද්වේශො සකීදෙච ඉමං ලොකං ආගග්ගො දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්තී. ඡාතිරෙකානි ටො ආනන්ද, පඤ්ඤානානි, ඤාතීකෙ උපාසකා කාලකතා තිණණං සංයොජනානං පරික්ඛයා ටොසානාපනතා අච්චිපාතධමෙචො නියතා සමෙඛාධිපරායණා.

අනච්චරියං ටො පනෙතං ආනන්ද, යං මහුස්සභුතො කාලකතරෙයා, තස්මිං තස්මිං චෙ මං කාලකතෙ උපසඛිකමීචො එතචස්ස පටිපුඤ්ජසංථං වීභෙසාහෙසා ආනන්ද, අස්ස තථාගතස්ස. තස්මාතිහානන්ද, ධම්මාදසං නාම ධම්මපරියායං දෙසිස්සාමී යෙන සමන්තාගතො අරියසාවතො ආකඛමානො අත්තනාව අත්තානං ව්‍යාකරෙයා: "විණනිරයොචනී විණනිරච්චානගොනියො විණපෙත්තවීසගො විණාපායදුග්ගතීච්චිපාතො. ටොසානාපනතාහමස්මි අච්චිපාතධමෙචො නියතො සමෙඛාධිපරායණො.

1. කකුඛො - මජ්ඣ, කකුචො - ස්‍යා.
2. කලීගො - මජ්ඣ, ස්‍යා.
3. නිකතො - මජ්ඣ, ඤාතීකො - ස්‍යා.
4. පරොපඤ්ඤානං - මජ්ඣ, ස්‍යා.

11 1. 10

තනිය ගිඤ්ජාකාවසට සුත්‍රය

3778 එකත්පස් ව හුන් ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, ඤාතගමිහි කකුධ නම් උවසු කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොව කීමෙක් ද? වහන්ස, ඤාතගමිහි කාලිඞග නම් උවසු කලුරිය කෙළේ ය. . . වහන්ස, ඤාතගමිහි නික්ඛ නම් උවසු... වහන්ස, කට්ඨසහ නම්... වහන්ස, තුට්ඨ නම්... වහන්ස, සන්තුවට්ඨ නම්... වහන්ස, හද්ද නම්... වහන්ස ඤාතගමිහි සුහද්ද නම් උවසු කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොව කීමෙක් ද යි?

ආනන්ද, කලුරිය කළ කකුධ උවසු පස් මරමිභාගියසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් ඔපපාතික වූයේ එලොවින් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇත්තේ එහි පිරිනිවෙනසුලු වෙයි. ආනන්ද, කලුරිය කළ කාලිඞග උවසු... ආනන්ද, නික්ඛ... ආනන්ද, කට්ඨසහ... ආනන්ද, තුට්ඨ.. ආනන්ද, සන්තුවට්ඨ.. ආනන්ද, හද්ද.. ආනන්ද, කලුරිය කළ සුහද්ද උවසු පස් මරමිභාගිය සංයෝජනයන්, ක්ෂය කිරීමෙන් ඔපපාතික වූයේ එලොවින් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇත්තේ එහි පිරිනිවෙනසුලු වෙයි.

ආනන්ද, ඤාතගමිහි පනයකට වැඩි උවසුවෝ කලුරිය කළාහු පස් මරමිභාගියසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් ඔපපාතික වූවාහු එලොවින් පෙරලා නො එනසුලු වූවාහු එහි පිරිනිවෙන සුල්ලෝ වෙත්. ආනන්ද, ඤාතගමිහි අනුවකට වැඩි උවසුවෝ කලුරිය කළාහු ත්‍රිවිධසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් රාගදෙස මොහයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමි වූවාහු එක් වරක් ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කරන්නාහ. ආනන්ද, ඤාතගමිහි පන්සිය සදෙනෙක් උවසුවෝ කලුරිය කළාහු ත්‍රිවිධ සංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් විවසව නො වැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වූහ.

ආනන්ද, මිනිස් වුවෙක් කලුරිය කරන්නේ නම් ඒ ඒ මිනිසා කලුරිය කළ කල්හි මා කරා එළඹ මෙකරුණ විචාරන්නාහු ය යන යමෙක් ඉදින් ඇද්ද මෙය පුන පුනා අපිරිසි. ආනන්ද, මෙය තථගතයන්ට වෙහෙසක් ම වන්නේ ය. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා යම් දහමිතයෙකින් යුතු අරිසවු කැමැති වන්නේ “මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ තිරිසන් යොන් ඇත්තෙමි, ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවසව නො වැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වෙමි”යි තෙමෙ ම තමා පවසන්නේ නම් දහමි කැඩපත නම් වූ (එබඳු) දහමිතයක් දෙශනා කරන්නෙමි.

කතමො ච සො ආනඤ්ඤා ධම්මාදසො ධම්මපරියායො යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛ්ඛාමානො අත්තනාව අත්තනා ව්‍යාකරෙය්‍ය -පෙ- නියතො සමොධිපරායණො: ඉධානඤ්ඤා අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: "ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවා"ති. ධම්මො -පෙ- සමොඤ්ඤා -පෙ- අරියකතෙතති පිලෙති සමන්තාගතො භොති අධිකරෙතති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙති. අයං ඛො සො ආනඤ්ඤා ධම්මාදසො ධම්මපරියායො යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛ්ඛාමානො අත්තනාව අත්තනා ව්‍යාකරෙය්‍ය: "ඛිණ්ණිකරියොමිති ඛිණ්ණිකරව්‍යානයොනියො ඛිණ්ණපෙක්ඛිවිසයො ඛිණ්ණපායදුග්ගනිවිනිපාතො. සොතාපනෙතා'භමසී අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායණො"ති.

වෙඵ්ඤ්ඤා පද්ධමො.

කමුඤ්ඤා:

රාජා ඔගධ දීසාවු සාරිපුත්තො පරෙ දුච්ච,
 ඊපතිං වෙඵ්ඤ්ඤා රෙය්‍යො ගි ඤ්ඤාකාවසරෙ තයොති.

ආනන්ද, යම් දහමන‍යෙකින් යුතු අරීසවු කැමැති වන්නේ... නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති (සෝවන්) වෙමි යි තෙමෙ ම තමා පවසන්නේ නම් දහම් කැඩපත නම් වූ ඒ දහමන‍යකවරේ දී යි? ආනන්ද මෙහි අරීසවු "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහුද...දෙව් මිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හඟවත්හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ධර්මයෙහි...සඬසයා කෙරෙහි ...අබණ්ඩ වූ...සමාධිසංවර්තනික වූ ආයතීකාර්ත ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ආනන්ද, යම් දහමන‍යෙකින් යුතු අරීසවු කැමැති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන්යොන් ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවීෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපායදුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවසව නොහෙතසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිටකොට ඇති සෝවන් වෙමි"යි තෙමෙ ම තමා පවසන්නේ නම් මේ ඒ දහම් කැඩපත නම් වූ දහමන‍ය යි.

පළමුවැනි වෙළඳවාර වර්ග යි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

රාජ බ්‍රහ්මවට්‍ටියොගධ දීසාවූ යි සුත්‍ර තුනෙකි. අනෙක් ශාරීපුත්‍ර සුත්‍ර දෙකෙකි. උපති වෙළඳවාරොයාක යි දෙකෙකි. ගීඤ්ජකාවසථ සුත්‍ර තුනෙකි යි මුළුල්ල දසයෙකි යි.

2. රාජකාරාම වග්ගො

11. 2. 1

සහසායුතතං.

3779. එකං සමයං හගවා සාවඤ්චියං විහරති රාජකාරාමෙ. අථ ඛො සහසායුතං භික්ඛුනිසංඛෙතා යෙන හගවා තෙනුපසඬකමී. උපසඬකමීනා හගවනතං අභිවාදෙඤ්චා එකමනතං අවධායි. එකමනතං ධීතා ඛො තා භික්ඛුනියො හගවා එතදවොච; චතුභි ඛො භික්ඛුනියො ධම්මෙහි සමනතාගතො අරියසාවකො යොනාපනොනා හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො. කතමෙහි චතුභි: ඉධ භික්ඛුනියො අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චසසාදෙන සමනතාගතො හොති; “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙව-මනුසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඬෙක -පෙ- අරියකනෙතභි සීලෙහි සමනතාගතො හොති අධණේඤ්චි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛුනියො, චතුභි ධම්මෙහි සමනතාගතො අරියසාවකො යොනාපනොනා හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණොති.

11. 2. 2

බ්‍රාහ්මණසුතතං.

3780. බ්‍රාහ්මණා භික්ඛවෙ, උදයගාමීනිං නාම පටිපදං පඤ්ඤපෙකති. තෙ සාවකං එචං සමාදපෙකති: “එහි තිං අමෙහා පුරිස, කාලසෙඤ්ච උච්චාය පාවිනවුඛො යාහි. සො තිං මා යොබ්භා පරිවජ්ජහි, මා පපාතං, මා බාණ්ණං, මා කණ්ණාකාධානං¹, මා වජ්ජනිකං; මා ඔලිගලං. යඤ්ච පතෙය්‍යායි,² තඤ්ච මරණං ආගචෙජ්ජය්‍යායි.³ එචං තිං අමෙහා පුරිස, කායසස හෙද පරමමරණං සුගතිං සංඝං ලොකං උපපජ්ජිසසිති. තං ඛො පනෙතං භික්ඛවෙ, බ්‍රාහ්මණානං බාල ගමනමෙතං.⁴ මුළුභගමනමෙතං, න නිබ්බිදය, න වීරාගාය, න නිරොධාය, න උපසමාය, න අභිඤ්ඤය, න සම්මොධාය, න නිබ්බානාය සංවත්තති.

අහඤ්ච ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාය විනායෙ උදයගාමීනිං පටිපදං පඤ්ඤපෙමී, යා එකනානනිබ්බිදය වීරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. කතමා ච සා භික්ඛවෙ, උදයගාමීනී පටිපද, යා එකනානනිබ්බිදය -පෙ- නිබ්බානාය සංවත්තති? ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චසසාදෙන සමනතාගතො හොති “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඬෙක -පෙ- අරියකනෙතභි සීලෙහි සමනතාගතො හොති, අධණේඤ්චි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. අයං ඛො සා භික්ඛවෙ, උදයගාමීනී පටිපද, යා එකනානනිබ්බිදය වීරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවත්තතිති.

1. කණ්ණාකානං - මජ්ඣං, සා.
 2. යානි වා - සීලී, පි 2, යතොච - ඝා.
 3. පපතෙය්‍යායි - මජ්ඣං, සා.
 4. ආගචෙය්‍යායි - මජ්ඣං, සා.
 5. එහි - පි 2.
 6. බාලානං ගමනමෙතං - පි 2.

2. රාජකාරාම වර්ගය

11. 2. 1

සහස්ස සූත්‍රය

3779. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවක සමීපයෙහි රාජකාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි දහසක් මෙහෙණසභන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක සිටියහ. එකත්පසෙක සිටි ඒ මෙහෙණනට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක:

මෙහෙණනි, සිවුදහමකින් යුතු අරිසවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ. කවර සිවුදහමකින් යත්: මෙහෙණනි, මෙසස්නෙහි අරිසවු "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු.. දෙවි මිනිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධයහ, හඟවත්හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මයෙහි.. සඬ්ඝයා කෙරෙහි... අඛණ්ඩ වූ...සමාධි සංවර්තනික වූ ආයඤ්ඤානික ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මෙහෙණනි, මේ සිවුදහමින් යුතු අරිසවු විවස ව නොහෙන සුඵ නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ යි.

11. 2. 2

බ්‍රාහ්මණ සූත්‍රය

3780. මහණෙනි, බමුණෝ උදයගාමිනී නම් පටිපදවක් පනවත්. ඔහු සව්වා මෙසේ සමාදන් කරවත්: "එමබා පුරුෂය, එව තෙපි කලික් ම නැගිට පෙරදිගට මුහුණ ලා යවු. ඒ තෙපි හෙබ නහමක් දුරු කරවු. බැවුම නහමක් දුරු කරවු. කණුව නහමක් දුරු කරවු. කටුබිම නහමක් දුරු කරවු. අසුවියොරොච්ච නහමක් දුරු කරවු. ගම්දෙර ගවරවළ නහමක් දුරු කරවු. යම් තැනෙක වැටෙන්නහු නම් එහි ම මරණයට පැමිණෙන්නහු එමබා පුරුෂය, මෙසේ තෙපි කාබුන් මරණින් මතු සුගතිසගලොච්ච පැමිණෙන්නහු"යි මහණෙනි, ඒ මෙය බමුණන්ගේ බාල ගමනෙකි. මෙය මෝඩ ගමනෙකි. මෙය නිර්වෙදය පිණිස නො පවතියි. වීරාගය පිණිස නො පවතියි. නිරොධය පිණිස නො පවතියි. ව්‍යුපසමය පිණිස නො පවතියි. අභිඤානය පිණිස නො පවතියි යම්බොධිය පිණිස නො පවතියි. නිර්වාණය පිණිස නො පවතියි.

මහණෙනි, යම් පටිපදවක් එකාන්තනිර්වෙදය වීරාගය නිරෝධය ව්‍යුපසමය අභිඤානය සම්බොධිය නිර්වාණය පිණිස පවති නම් මමන් අරියසුන්හි (එබඳු) උදයගාමිනී පටිපදවක් පනවමි. මහණෙනි, යම් පටිපදවක් එකාන්තනිර්වෙදය පිණිස...නිර්වාණය පිණිස පවති නම් ඒ උදයගාමිනීපටිපදව කවර යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු මෙකරුණෙනුදු..."දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධයහ, හඟවත්හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ධර්මයෙහි... සඬ්ඝයා කෙරෙහි...අඛණ්ඩ වූ...සමාධි සංවර්තනික වූ ආයඤ්ඤානික ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහණෙනි, යම් පටිපදවක් එකාන්තනිර්වෙදය වීරාගය නිරොධය ව්‍යුපසමය අභිඤානය සම්බොධිය නිර්වාණය පිණිස පවති නම් මේ ඒ උදයගාමිනී පටිපදව යි.

11. 2. 3

ආනන්දසුත්තං

3781. එකං සමයං ආයඤ්ච සාරීපුත්තො ආයඤ්ච ආනන්දෙ
 සාවඤ්ඤාං වීභරහභී ඡෙතවනො අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො
 ආයඤ්ච සාරීපුත්තො සායනාසමයං පටිසලලානා වුට්ඨිතො යෙනායඤ්ච
 ආනන්දෙ තෙනුපසඛයමි. උපසඛයමීති ආයඤ්ච ආනන්දෙන සඤ්ඤාං
 සමමොද්දි. සමමොද්දනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙතො එකමනනං
 නිසීදි. එකමනනං නිසීනෙහො ඛො ආයඤ්ච සාරීපුත්තො ආයඤ්ච
 ආනන්දං එතදවොච: කතීනනං ඛො ආවුසො ආනන්ද, ධම්මානං
 පභානා කතීනනං ධම්මානං සමනනාගමනහෙතු එවමයං පජා
 හගචතා බ්‍යාකතා “සොතාපනනා අවිනිපානධම්මා නියතා
 සමොධිපරායණා”ති?

වතුනනං ඛො ආවුසො, ධම්මානං පභානා වතුනනං ධම්මානං
 සමනනාගමනහෙතු එවමයං පජා හගචතා බ්‍යාකතා: “සොතාපනනා
 අවිනිපානධම්මා නියතා සමොධිපරායණා”ති. කතමෙසං වතුනනා:
 යථාරූපෙන ඛො ආවුසො බුද්ධො අපසාදෙන සමනනාගතො
 අසසුතවා පුට්ඨජනො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං
 විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපස්ස බුද්ධො අපසාදො න
 හොති. යථාරූපෙන ච ඛො ආවුසො, බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන
 සමනනාගතො සුතවා අරියසාවකො කායස්ස හෙද පරමමරණා
 සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති, තථාරූපස්ස බුද්ධො අවෙච්චප-
 සාදො හොති: “ඉතීපි සො හගවා -පෙ- සජා දෙවමනුස්සානං
 බුද්ධො හගවා”ති.

යථාරූපෙන ඛො ආවුසො, ධම්මෙ අපසාදෙන සමනනාගතො
 අසසුතවා පුට්ඨජනො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං
 විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති. තථාරූපස්ස ධම්මෙ අපසාදො න
 හොති. යථාරූපෙන ච ඛො ආවුසො ධම්මෙ අවෙච්චපසාදෙන සමනනා-
 ගතො සුතවා අරියසාවකො කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං
 සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. තථාරූපස්ස ධම්මෙ අවෙච්චපසාදො
 හොති. “සවාධානො හගචතා ධම්මො -පෙ- පච්චිතං වෙදිතධ්ධො
 විඤ්ඤති”ති.

යථාරූපෙන ඛො ආවුසො, සඛෙඤ් අපසාදෙන සමනනාගතො
 අසසුතවා පුට්ඨජනො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං
 විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපස්ස සඛෙඤ් අපසාදො න
 හොති. යථාරූපෙන ච ඛො ආවුසො, සඛෙඤ් අවෙච්චපසාදෙන
 සමනනාගතො සුතවා අරියසාවකො කායස්ස හෙද පරමමරණා
 සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. තථාරූපස්ස සඛෙඤ් අවෙච්චප-
 සාදො හොති: “සුචරීපනො හගචතො සාවකසඛෙඤ් -පෙ-
 අනුකරං පුඤ්ඤිකෙඛිකං ලොකස්සා”ති.

1. අවෙච්චපසාදෙන - සා.

11. 2. 3

ආනන්ද සූත්‍රය

3781. එක්කලෙක ආයුෂමත් සැරියුත් තෙරණුවෝත් ආයුෂමත් අනඳ තෙරණුවෝත් සැවක සමීපයෙහි අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවුරමහි වැඩ වෙසෙති. එකල්හි ආයුෂමත් සැරියුත් තෙරණුවෝ සවස්කල චීවෙකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂමත් අනඳ තෙරණුවන් වෙත එළඹීයහ. එළඹ ආයුෂමත් අනඳ තෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටු වියයුතු සිහි කටයුතු කථාව කොට නිමවා එකත්පසෙක වැඩහුන්හ. එකත්පසෙක වැඩහුන් ආයුෂමත් සැරියුත් තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනඳ තෙරණුවන්ට මෙය වදළහ: ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, කෙනෙක් දහම් ප්‍රභාණයෙන් කෙනෙක් දහමින් යුතු වීම හෙතු කොට ගෙන මෙසේ මේ ප්‍රජාව “විවස ව නොහෙන සුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවනැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද දැයි?

ඇවැත්නි, සිවුදහමක් දුරැලීමෙන් සිවුදහමෙකින් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව “විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවනැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලදී. කවර සිවුදහමෙකින යත්: ඇවැත්නි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි යම්බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපාය දුග්ගති විනිපාත නිරයට පැමිණේ නම් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි එබඳු නොපැහැදීමක් ඔහුට නැත. ඇවැත්නි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි යම්බඳු ගුණ දැන පැහැදීමෙකින් යුතු උගත් අරීසවු කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොචට පැමිණේ නම් “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘඝ්‍ය, බුද්ධියහ, හගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි එබඳු ගුණ දැන පැහැදීමක් ඔහුට ඇත.

ඇවැත්නි, දහමහි යම් බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුග්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් දහමහි එබඳු නොපැහැදීමක් ඔහුට නැත. ඇවැත්නි, දහමහි යම් බඳු ගුණ දැන පැහැදීමෙකින් යුතු උගත් අරීසවු කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොචට පැමිණේ නම් “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය ස්වාධර්මය ය ... නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දැනුණු ය”යි දහමහි එබඳු ගුණ දැන පැහැදීමක් ඔහුට ඇත.

ඇවැත්නි, සභන කෙරෙහි යම් බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුග්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් සභන කෙරෙහි එබඳු නොපැහැදීමක් ඔහුට නැත. ඇවැත්නි, සභන කෙරෙහි යම් බඳු ගුණ දැන පැහැදීමෙකින් යුතු උගත් අරීසවු කාබුන් මරණින් මතු සුගතිසගලොචට පැමිණේ නම් “භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසඝ්‍යයා සුපිළිපත් ය ... ලොචට අනුකරු පින්කෙ- නැ යි සභන කෙරෙහි එබඳු ගුණ දැන පැහැදීමක් ඔහුට ඇත.

යථාරූපෙන ධො ආවුසො, දුඝඝීලොන සමන්තාගතො අසුඝුතවා පුච්ඡස්සනො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං වීනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති තථාරූපස්ස දුඝඝීලාං න හොති. යථාරූපෙහි ච ධො ආවුසො, අරියකනොති සීලෙහි සමන්තාගතො සුඝුතවා අරියසාවකො කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. තථාරූපානිස්ස අරියකනොති සීලානි හොනති “අධණ්ණානි -පෙ- සමාධිසංවහනනිකානි.” ඉමෙසං ධො ආවුසො, චතුක්කං ධම්මානං පහානා ඉමෙසං චතුක්කං ධම්මානං සමන්තාගමනහෙතු ඵවමයං පජා හගවාතා ව්‍යාකතා “යොතාපක්කා අවීනිපාතධම්මො නියතා සමමොධිපරායණා”ති.

11. 2. 4

දුග්ගතිසුඝුතං

3782. චතුහි භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සබ්බදුග්ගතිහයං¹ සමතික්කනොනො හොති. කතමෙහි චතුහි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සබ්බෙ -පෙ- අරියකනොති සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධණ්ණානි -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. ඉමෙහි ධො භික්ඛවෙ, චතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සබ්බදුග්ගතිහයං සමතික්කනොනො හොතිති.

11. 2. 5

වීනිපාතසුඝුතං

3783. චතුහි භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සබ්බදුග්ගතිවීනිපාතහයං සමතික්කනොනො හොති. කතමෙහි චතුහි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සබ්බෙ -පෙ- අරියකනොති සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධණ්ණානි -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. ඉමෙහි ධො භික්ඛවෙ, චතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සබ්බදුග්ගතිවීනිපාතහයං සමතික්කනොනො හොතිති.

11. 2. 6

මිත්තාමච්චසුඝුතං

3784. යෙ² හි භික්ඛවෙ, අනුකමෙඨයාථ, යෙ ච සොතබ්බං මඤ්ඤය්‍යුං මිත්තා වා අච්චවා³ වා ඤාතී වා සාලොභිතා වා, තෙ වො භික්ඛවෙ, චතුසු සොනාපනකියබ්බෙසු සමාදපෙනබ්බා නිවෙසෙ- තබ්බා පතිවඨාපෙනබ්බා. කතමෙසු චතුසු: බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙ සමාදපෙනබ්බා -පෙ- “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදෙ සමාදපෙනබ්බා -පෙ-

1. සබ්බදුග්ගතිවීනිපාතහයං. - සි 2.
 2. යෙසෙ - මජ්ඣං - සා
 3. ච්ච - සිඉ

ඇවැත්නි, යම්බඳු දුසිල්බවෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුග්ගති විනිසාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු දුසිල් බවෙක් ඔහුට නැත. ඇවැත්නි, යම් බඳු ආයඝිකාන්තශීලයන්ගෙන් සමන්වාගත ශ්‍රැතවත් ආයඝිශ්‍රාවක කාබුන් මරණින් මතු යුගති සගලොවට පැමිණේ නම් අබණ්ඩ වූ ...සමාධිසංවර්තනික වූ එබඳුආයඝි-කාන්තශීලයෝ ඔහුට වෙති ඇවැත්නි, මේ සිවුදහම දුරැඳීමෙන් මේ සිවුදහමින් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමබොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවනැයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද යි.

11. 2. 4

දුග්ගති සූත්‍රය

3782. මහණෙනි, සිවුදහමෙකින් යුතු අරිසවු සියලු දුග්ගතිය ඉක්ම වූයේ වෙයි. කවර සිවුදහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු-ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගවත්හ යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මයෙහි.. සඛසයා කෙරෙහි...අබණ්ඩ වූ...සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයඝිකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවුදහමින් යුතු අරිසවු සියලු දුග්ගතිය ඉක්ම වූයේ වෙ යි.

11. 2. 5

විනිසාත සූත්‍රය

783. මහණෙනි, සිවුදහමෙකින් යුත් අරිසවු සියලු දුග්ග-විනිසාතතිය ඉක්ම වූයේ වෙයි. කවර සිවුදහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. භාග්‍යවත්හ යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මයෙහි ... සඛසයා කෙරෙහි... අබණ්ඩ වූ ...සමාධිසංවර්තනික වූ ආයඝිකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවුදහමෙන් යුතු අරිසවු සියලු දුග්ග විනිසාතතිය ඉක්ම වූයේ වෙ යි.

11. 2. 6

මිත්තාමච්ච සූත්‍රය

3784. මහණෙනි, යම් කෙනකුන්ට අනුකම්පා කරන්නාහු නම්, මිතුරු වූ හෝ සගයහඵ වූ හෝ නැ වූ හෝ සහලේ නැ වූ හෝ යම් කෙනකුන් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි හභනාහු නම් තොප විසින් ඔහු සිවු සෝවන් අහෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය. වැස්වියයුතු ය. පිහිටුවියයුතු ය. කවර සිවු සෝවන් අහෙහි යත්: "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු .. දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධහ. හගවත්හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පහැදීමෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය..

“සවාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො -පෙ- පවුඤ්ඤාං වෙදිතඛෙඛා වික්ඛෙඛි”ති. සඛෙඤ්ඤාං අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙතඛො -පෙ- සුපච්චපනො භගවතො සාවකසඛෙඤ්ඤාං -පෙ- අනුඤ්ඤාං පුඤ්ඤාදෙඤ්ඤාං ලොකස්සා”ති. අරියකතොසු සීලෙසු සමාදපෙතඛො -පෙ- අඛණ්ඩසු -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙසු. යො¹ භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරො යෙ ච සොතඛො මඤ්ඤායුං මිත්තා වා අමච්චා වා ඤ්ඤි වා සාලොභිතා වා තෙ වො භික්ඛවෙ, ඉමෙසු චතුසු සොතාපහ්නියඛෙඤ්ඤා සමාදපෙතඛො නිවෙසෙතඛො පතිට්ඨාපෙතඛොති.

11. 2. 7

දුතිය මිත්තාමච්චසුක්ඛං

3785. යෙ භි භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරො යෙ ච සොතඛො මඤ්ඤායුං මිත්තා වා අමච්චා වා ඤ්ඤි වා සාලොභිතා වා. තෙ වො භික්ඛවෙ, චතුසු සොතාපහ්නියඛෙඤ්ඤා සමාදපෙතඛො නිවෙසෙතඛො පතිට්ඨාපෙතඛො. කතමෙසු චතුසු: බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙතඛො -පෙ- “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. සියා භික්ඛවෙ, චතුසු මහාභුතානං අඤ්ඤාප්ඤා පඨවීධාතුයා ආපොධාතුයා තෙජොධාතුයා වායොධාතුයා. නඤ්ඤා බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමනනාගතස්ස අරියසාවකස්ස සියා අඤ්ඤාප්ඤා. තත්ථං අඤ්ඤාප්ඤා: “සො වත බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමනනාගතො අරියසාවකො නිරයං වා නිර්වජානං යොනිං වා පෙතතිවිසයං වා උපපජ්ජස්සති”ති නෙතං යානං විජජති. ධම්මො අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙතඛො -පෙ- සඛෙඤ්ඤාං අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙතඛො -පෙ- අරියකතොසු සීලෙසු සමාදපෙතඛො -පෙ- අඛණ්ඩසු -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙසු. සියා භික්ඛවෙ, චතුසු මහාභුතානං අඤ්ඤාප්ඤා: “පඨවීධාතුයා ආපොධාතුයා තෙජොධාතුයා වායොධාතුයා.” නඤ්ඤා අරියකතෙති සීලෙහි සමනනාගතස්ස අරියසාවකස්ස සියා අඤ්ඤාප්ඤා. තත්ථං අඤ්ඤාප්ඤා: “සො වත අරියකතෙති සීලෙහි සමනනාගතො අරියසාවකො නිරයං වා නිර්වජානං යොනිං වා පෙතතිවිසයං වා උපපජ්ජස්සති”ති නෙතං යානං විජජති. යෙ භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරො, යෙ ච සොතඛො මඤ්ඤායුං, මිත්තා වා අමච්චා වා ඤ්ඤි වා සාලොභිතා වා. තෙ වො භික්ඛවෙ, ඉමෙසු චතුසු සොතාපහ්නියඛෙඤ්ඤා සමාදපෙතඛො නිවෙසෙතඛො පතිට්ඨාපෙතඛො”ති.

1. යෙතෙ - මජ්ඣ., සා.
 2. භො - සීඉ.

“ධම්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ස්වාධ්‍යාතය.. නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දතයුතු ය”යි දහමිහි ගුණ දූන පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය...“භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සඛකයා සුපිළිපත් ය... ලොවට අනුතුරු පින්කෙතැ”යි සභන කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය...අඛණ්ඩ වූ...සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයාතනික ශීලයෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය... මහණෙනි, යම් කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නාහු නම්, මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නෑ වූ හෝ සහලේ නෑ වූ හෝ යම් කෙනෙකුන් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි භහනාහු නම් මහණෙනි, තොප විසින් ඔහු මේ සිටු සෝචන් අහෙහි සමාදන් කරවිය යුතු ය, වැස්වියයුතු ය. පිහිටුවියයුතු ය යි.

11. 2. 7

දුතිය මිත්තාමච්ච සූත්‍රය

3785. මහණෙනි, යම් කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නාහු නම් මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නෑ වූ හෝ සහලේ නෑ වූ හෝ යම් කෙනෙකුන් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි භහනාහු නම් මහණෙනි, තොප විසින් ඔහු සිටු සෝචන් අහෙහි සමාදන් කරවියයුතුවහ. වැස්වියයුතුවහ. පිහිටුවිය යුතුවහ. කවර සිටුසෝචන් අහෙහි යත්: “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගචන්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවිය යුතුය...මහණෙනි, පට්ඨාකුචේත් ආපොධාකුචේත් තෙජොධාකුචේත් වායොධාකුචේත් යන සිටුමහාභූතයන්ගේ වෙනස් බවෙක් වන්නේ ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු අරිසවුහුගේ වෙනස් බවෙක් නො ම වන්නේ ය. මේ එහි වෙනස් බවයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු ඒ අරිසවු නිරයට හෝ නිරිසන් යොනට හෝ ප්‍රෙතවිෂයට හෝ පැමිණෙන්නේ ය යන මෙකරුණ එකත්තෙන් නැත. දහමිහි ගුණ දූන පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය...සභන කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවිය යුතු ය...අඛණ්ඩ වූ...සමාධියංචර්තනික වූ ආයාතනික ශීලයෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය...මහණෙනි, පට්ඨාකුචේත් ආපොධාකුචේත් තෙජොධාකුචේත් වායොධාකුචේත් යන සිටුමහාභූතයන්ගේ වෙනස් බවෙක් වන්නේ ය. ආයාතනික ශීලයෙන් සමන්වාගත අරිසවුහුගේ වෙනස් බවෙක් නො ම වන්නේ ය. මේ එහි වෙනස් බවයි. ආයාතනික ශීලයෙන් සමන්වාගත ඒ ආයාතනික නිරයට හෝ නිරිසන් යොනට හෝ ප්‍රෙතවිෂයට හෝ පැමිණෙන්නේ ය යන මෙකරුණ එකත්තෙන් නැත. මහණෙනි, යම් කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නාහු නම් මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නෑ වූ හෝ සහලේ නෑ වූ හෝ යම් කෙනෙකුන් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි භහනාහු නම් මහණෙනි, තොප විසින් ඔහු මේ සිටුසෝචන් අහෙහි සමාදන් කරවියයුතුවහ. වැස්වියයුතුවහ. පිහිටුවිය යුතු හ යි.

11. 2. 8

දෙව්වාරිකසුත්තං

3786. එකං සමයං ආයස්මා මහාමොග්ගලොනො සාවකජීයං වීහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලොනො සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පූරිණො සමිඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය පසාරිතං වා බාහං සමිඤ්ජෙය්‍ය, එවචෙවං ජේතවනෙ අනතරහිතො දෙවෙසු තාවතිංසෙසු පාතුරහොසි. අථ ඛො සමඛුලො තාවතිංසකාසිකා දෙවතායො යෙනායස්මා මහාමොග්ගලොනො තනුපසඛන්දිංසු. උපසඛන්දිතා ආයස්මන්තං මහාමොග්ගලොනං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අඛංසු. එකමන්තං යීතා ඛො තා දෙවතා ආයස්මා මහාමොග්ගලොනො එතදවොච:

සාධු ඛො ආවුසො, බුද්ධො අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආවුසො, එවමිධෙකච්චෙව සත්ථා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති. සාධු ඛො ආවුසො, ධම්මො අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “සාධුකාමානො හගවතා ධම්මො -පෙ- පච්චන්තං චෙදිතඛෙඛො විඤ්ඤති”ති. ධම්මො අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආවුසො, එවමිධෙකච්චෙව සත්ථා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති. සාධු ඛො ආවුසො, සඛෙක අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “සුපච්චිපනෙතා හගවතො සාවකසඛෙතා -පෙ- අනුක්ඛාරං පුඤ්ඤකෙඛන්තං ලොකස්සා”ති. සඛෙත අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආවුසො, එවමිධෙකච්චෙව සත්ථා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති. සාධු ඛො ආවුසො, අරියකනෙත්ති සීලෙති සමන්තාගමනං හොති, අඛණ්ඩෙති -පෙ- සමාධිසංචන්තනිකෙති. අරියකනෙත්ති සීලෙති සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආවුසො, එවමිධෙකච්චෙව සත්ථා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති.

සාධු ඛො මාරිස මොග්ගලොන, බුද්ධො අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරිස මොග්ගලොන, එවමිධෙකච්චෙව සත්ථා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති. සාධු ඛො මාරිස මොග්ගලොන, ධම්මො -පෙ- සඛෙත -පෙ- අරියකනෙත්ති සීලෙති සමන්තාගමනං හොති අඛණ්ඩෙති -පෙ- සමාධිසංචන්තිකෙති. අරියකනෙත්ති සීලෙති සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරිස මොග්ගලොන, එවමිධෙකච්චෙව සත්ථා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති.

11. 2. 8

දෙවචාරික සූත්‍රය

3786. එක්සමයෙක ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ සැවත් නුවර අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවරමහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ යම්සේ බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුළා අතක් දිගු කරන්නේ හෝ දිගු කළ අතක් හකුළුවන්නේ හෝ වේ නම් එසෙයින් ම ජෙනවනයෙහි අතුරුදන් වූවෝ කවුනිසාදෙවුලොව පහළ වූහ. එකල්හි නවුනිසාවැසි බොහෝ දෙවියෝ ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවන් වැඳ එකත්පස් ව සිටියහ. එකත්පස්ව සිටී ඒ දෙවියන්ට ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ මෙය වදළහ:

ඇවැත්නි, “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනි-සුන්ට ශාස්තෘෂ්‍ය. බුද්ධය හ. හගවත්ත”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, බුදුරජාණන්-වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති. ඇවැත්නි, ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් දෙශනා කරන ලද්දේ ය...නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දතයුතු ය”යි දහමිහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, දහමිහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති. ඇවැත්නි, භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසභිස තෙමේ සුප්‍රතිපන්න ය... ලොකයාට අනුන්තරපුණ්‍යක්ෂෙත්‍රය” යි සභිසයා කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, සභිසයා කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති. ඇවැත්නි, අබණ්ඩ වූ.. සමාධිසංවර්තනික වූ ආයාඝිකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, ආයාඝිකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති යි.

නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘෂ්‍ය. බුද්ධයහ. හගවත්ත යි බුදු-රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතුවීම යහපත් ම වේ. නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතුවීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති. නිදුකාණෙනි, මොග් ගල්ලානයෙනි, ධර්මයෙහි...සභිසයා කෙරෙහි... අබණ්ඩ වූ...සමාධිසංවර්ත නික වූ ආයාඝිකාන්ත ශීලයෙන් යුතුවීම යහපත් ම වේ. නිදුකාණෙනි මොග්-ගල්ලානයෙනි, ආයාඝිකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති යි.

11. 2. 9

දුතිය දෙවචාරිකසුත්තං

3787. එකං සමයං ආයස්මා මහාමොග්ගලොනො සාවස්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලොනො සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො -පෙ- දෙවෙසු තාවතීංසෙසු පාතුරහොසි. අථ ඛො සම්බුද්ධා තාවතීංසකාසිකා දෙවතායො -පෙ- ආයස්මා මහාමොග්ගලොනො එතදවොච: “සාධු ඛො ආවුසො, බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආවුසො, එවම්ධෙකච්චෙව සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නා. සාධු ඛො ආවුසො, ධම්මෙ -පෙ- සඛෙක්ඛ -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගමනං හොති අඛණ්ඩෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි, අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගමනහතු ඛො ආවුසො, එවම්ධෙකච්චෙව සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නාති.

සාධු ඛො මාරිස මොග්ගලොන, බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරිස මොග්ගලොන, එවම්ධෙකච්චෙව සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නා. සාධු ඛො මාරිස මොග්ගලොන, ධම්මෙ -පෙ- සඛෙක්ඛ -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගමනං හොති අඛණ්ඩෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරිස මොග්ගලොන, එවම්ධෙකච්චෙව සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නාති.

11. 2. 10

තතිය දෙවචාරිකසුත්තං

3788. අථ ඛො හගවා සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො -පෙ- එවමෙවං¹ ජෙතවනෙ අනාරහිණො දෙවෙසු තාවතීංසෙසු පාතුරහොසි. අථ ඛො සම්බුද්ධා තාවතීංසකාසිකා දෙවතායො යෙන හගවා තෙත්ථපසඩ්ධමිංසු. උපසඩ්ධමිත්ථා හගවන්තං අභිවාදෙත්ථා එකමන්තං අථංසු. එකමන්තං ධීතා ඛො තා දෙවතායො හගවා එතදවොච: සාධු ඛො ආවුසො, බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආවුසො, එවම්ධෙකච්චෙව සොතාපන්නා² අච්චිපාකධම්මා නියතා සම්බොධිපරායණා. සාධු ඛො ආවුසො, ධම්මෙ -පෙ- සඛෙක්ඛ -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගමනං හොති අඛණ්ඩෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආවුසො, එවම්ධෙකච්චෙව සොතාපන්නා අච්චිපාකධම්මා නියතා සම්බොධිපරායණාති.

1. එවමෙව - මජ්ඣං, සා.
 2. එවම්ධෙකච්චෙව සත්තා සොතාපන්නා - මජ්ඣං, සා.

11. 2. 9

දුකිය දෙවචාරික සූත්‍රය

3787. එක්සමයෙක ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ සැවත් නුවර අනෙපිඩුසිවුහුගේ දෙවරමහි වැඩවෙසෙහි. එකල්හි ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ යමසේ බලවත් පුරුෂයෙක්...තවුතිසා දෙවිලොව පහළ වූහ. එකල්හි බොහෝ වූ තවුතිසාවැසි දෙවියෝ... ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ මෙය වදළහ. ඇවැත්නි; ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගවත්හ සි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණියහ. ඇවැත්නි, ධර්මයෙහි...සඬසයා කෙරෙහි...අඛණ්ඩ වූ...සමාධි-සංවර්තනික වූ ආයුධකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, ආයුධකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණියහ සි.

නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණියහ. නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, ධර්මයෙහි...සඬසයා කෙරෙහි...අඛණ්ඩ වූ ... සමාධි-සංවර්තනික වූ ආයුධකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, ආයුධකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණියහ සි.

11. 2. 10

තනිය දෙවචාරික සූත්‍රය

3788. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යමසේ බලවත් පුරුෂයෙක්... එසෙයින් ම ජෙතවනයෙහි අතුරුදන් වූ සේක් තවුතිසා දෙවිලොව පහළ වූ සේක. එකල්හි බොහෝ වූ තවුතිසාවැසි දෙවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව සිටියහ. එකත්පස් ව සිටි ඒ දෙවියන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: ඇවැත්නි, “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගවත්හ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම මනා ම වේ. ඇවැත්නි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම්හු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්හ. ඇවැත්නි, ධර්මයෙහි...සඬසයා කෙරෙහි... අඛණ්ඩ වූ... සමාධි-සංවර්තනික වූ ආයුධකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම මනා ම වේ. ඇවැත්නි, ආයුධකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම්හු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්හ සි.

සාධු ඛො මාරීස, බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනං
 හොති “ඉතිපි සො භගවා —පෙ— සක්ඛා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො
 භගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරීස,
 ඵවමයං පජා සොතාපනතා අවිනිපාතධම්මා නියතා සමොධිපරායණා.
 සාධු ඛො මාරීස, ධම්මො —පෙ— සඛෙක්ඛ —පෙ— අරියකනොතභි
 සීලෙභි සමන්තාගමනං හොති අඛණ්ණෙභි —පෙ— සමාධිසංවත්ත-
 නිකෙභි. අරියකනොතභි සීලෙභි සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරීස,
 ඵවමයං පජා සොතාපනතා අවිනිපාතධම්මා නියතා සමොධි-
 පරායණාති.

රාජකාරාමවග්ගො දුතියො.

තත්ථාදුතනං:

සහස්සමුඛමණානන්දු දුග්ගතී ච වීනිපාතො,
 මිත්තාමච්චා දුච්චෙ චුත්තා තයො ච දෙවචාරිකාති.

නිදුකාණන් වහන්ස, “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. භගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වීම මනා ම වේ. නිදුකාණන් වහන්ස, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ. නිදුකාණන් වහන්ස, ධර්මයෙහි.. සඬ්ඝයා කෙරෙහි.. අඛණ්ඩ වූ.. සමාධි සංවර්තනික වූ ආයඨිකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම මනා ම වේ. නිදුකාණන් වහන්ස, ආයඨිකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ යි.

දෙවෙනි රාජකාරාම වර්ග යි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

සහස්ස, බ්‍රාහ්මණ, ආනන්ද, දුග්ගති, විනිපාත යි පසෙක් ද මිත්තාමච්ච සුත්‍ර දෙකෙක් ද දෙවචාරික සුත්‍ර තුනෙක් ද කියන ලදහ (මුළුල්ල දශයෙකි).

3. සරණානුච්ඡේදය

11. 3. 1

මහානාමසූතං

3789. එකං සමයං භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවතථුසමී. නිශ්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන භගවා තෙනුපසඛකමී. උපසඛකමීත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීනෙතා ඛො මහානාමො සකෙකා භගවන්තං එතදවොච: "ඉදං භනොත, කපිලවතථු ඉදංකෙඤ්ච චීතඤ්ඤා ඛාහුජඤ්ඤා* ආකී ඤ්ඤාමනුසසං සමබ්බව්ඤ්ඤාං. සො ඛවාභං භනොත, භගවන්තං පඨිරුපාසිත්වා මනොභාවනීයං වා භික්ඛුං,† සායනසමයං කපිලවතථුං පච්චිසනොතා භනොතනපි* භජීතා සමාගච්ඡාමී. භනොතනපි අසොසන සමාගච්ඡාමී. භනොතනපි රථෙන සමාගච්ඡාමී. භනොතනපි සකථෙන සමාගච්ඡාමී. භනොතනපි පුරිසෙන සමාගච්ඡාමී. තස්ස මඤ්ඤං භනොත, තස්මිං සමයෙ චුක්ඛතෙව භගවන්තං ආරඤ්ඤා සති. චුක්ඛති ධම්මං ආරඤ්ඤා සති චුක්ඛති සඛකං ආරඤ්ඤා සති. තස්ස මඤ්ඤං භනොත, එවං හොති: "ඉමලිභි වාභං සමයෙ කාලං කරෙය්‍යං කා මමඝස් ගති, කො අභිසම්පරායො'ති?

මා භාසී මහානාම, මා භාසී මහානාම අපාපකං තෙ මරණං භවිස්සති, අපාපිකා කාලකිරියා. යස්ස කස්සචි මහානාම, දීඝරන්තං සඤ්ඤාපරිභාවිතං චිත්තං, සීලපරිභාවිතං චිත්තං, සුතපරිභාවිතං චිත්තං, වාගපරිභාවිතං චිත්තං, පඤ්ඤාපරිභාවිතං චිත්තං, තස්ස යො භි ඛවායං කායො රුපි වාකුමච්ඡාභුතීකො මාතාපෙතනිකසමුඤ්ඤො ඔදන-කුමමාසුපචයො අනිච්ඡුච්ඡාදනපරිමද්දනභෙදනච්චිඤ්ඤාසනධම්මො, තං ඉමෙව‡ කාකා වා බාදනති, ගිජ්ඣා වා බාදනති, කුලලා වා බාදනති, සුපානා‡ වා බාදනති, සිගාලා වා බාදනති, විවිධා වා පාණකජාතා බාදනති. යඤ්ඤා ඛස්ස චිත්තං දීඝරන්තං සඤ්ඤාපරිභාවිතං, සීලපරි-භාවිතං, සුතපරිභාවිතං, වාගපරිභාවිතං, පඤ්ඤාපරිභාවිතං, තං උද්ධංගමී හොති විසෙසගාමී.

1. සරණානුච්ඡේදය - මජ්ඣිම.
 2. ඛහුජනං - සීල, සී 2.
 3. සමබ්බව්ඤ්ඤා - සා.
 4. මනො භාවනීයෙ වා භික්ඛුං - මජ්ඣිම, සා.
 5. කා මඤ්ඤං - මජ්ඣිම, සා.
 6. කාලංකිරියා - මජ්ඣිම.
 7. ඉමෙව - සා.
 8. සුතඛා - මජ්ඣිම, සා.
 * විබොධෙනා - අධ්‍යාපන.

3. සරකානි වර්ගය

11. 3. 1

මහානාම සූත්‍රය

3789. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සාකායදනව්වෙහි කිඹුල්වත් නුවර සමීපයෙහි නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි මහානාම ශාකාය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් මහානාම ශාකාය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: වහන්ස, “මේ කිඹුල්වත්නුවර සමෘද්ධ ද (පළන් අබරණින්) පිණාගියේ ද බොහෝ දෙනාට හිත ද ගැවසුණු මිනිසුන් ඇත්තේ ද හැසුණු වීරී ඇත්තේ ද වෙයි. වහන්ස, ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හෝ කුසල්සිත වඩන මහණ කෙනකුන් හෝ ඇසුරු කොට සවස්කල කිඹුල්වතට පිවිසෙනුයෙමි නොසන්හුන් ව හැසිරෙන ඇතකු සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන අසකු සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන රියක් සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන ගැළක් සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන පුරුෂයෙකු සමගත් එක් වෙමි. වහන්ස, එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇරබ පැවැති ඒ මාගේ සිතිය මුළා වේ මැයි. දහම් ඇරබ පැවැති සිතිය මුළා වේ මැයි. සභන ඇරබ පැවැති සිතිය මුළා වේ මැ යි. වහන්ස, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි: “මෙසමයෙහි මම කැරුරිය කරන්නෙමි නම් මා ගේ ගතිය කුමක් වන්නී ද, පරලොච කීමෙක් වන්නේ දැ”යි?

මහානාම, නො බව, මහානාම නො බව. නොපගේ මරණය අලාමක වන්නේ ය, කාලක්‍රියාව අලාමක වන්නී ය. මහානාම, යම් කිසිවකුගේ සිත දිගුකලක් සැදූහැයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, සිත ශීලයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, සිත ශ්‍රැතයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, සිත ත්‍යාගයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, සිත ප්‍රඥායෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේද, ඔහුගේ රූපවත් ශරීරයෙක් සතර මහාභූතයෙන් නිපන්නේ මවුපියන්ගේ ශුක්‍රශෝණිකයෙන් උපන්නේ යම් බතීන් හා කොමුයෙන් වැඩුණේ නිරතුරු උලන පිරිමද්‍රිත ක්‍රීදෙන වැනසෙන දහම් ඇත්තේ වේ ද එය මෙහි ම කවුඩෝ හෝ කති. ගිජුලිහිණියෝ හෝ කති. උකුස්සෝ හෝ කති. ඉතකයෝ හෝ කති. සිවල්ලු හෝ කති. නන්වැදැරුම් ප්‍රාණිහු හෝ කති. ඔහුගේ යම් සිතෙක් වූ කලි දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි සැදූහැයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, ශීලයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, ශ්‍රැතයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, ත්‍යාගයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, ප්‍රඥායෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, එය උඩුහුරුව යනසුලු වෙයි. වෙසෙස් බැව් කරා යනසුලු වේ.

සෙයාරාපි මහානාම, බලවා පුරිසො සප්පිකුමිහං වා තෙල-
 කුමිහං වා ගමනීරං උදකරහදං ඔගාහෙනවා හිද්දෙයා, තත්‍ර යාසස¹
 සසබරා වා කඨලා වා සා අධොගාමී අසස. යඤ්ච ඛට්ඨසස තත්‍ර
 සප්පි වා තෙලං වා තං උඤ්චගාමී අසස විසෙසගාමී. එවලෙව ඛො
 මහානාම, යසස කසසවි දීසරණං සඤ්චාපරිභාවිතං චිත්තං සීල-පෙ-
 සුත -පෙ- වාග -පෙ- පඤ්ඤපරිභාවිතං චිත්තං, තසස යො හි
 ඛොයං කායො රුපි වාතුමමහාභුතිකො මාතාපෙක්ඛකසමිහවො
 ඔදනකුමමාසුපවයො අනිච්චුච්චාදනපරිමඤ්ඤනහෙදනවිඤ්චසනධමෙමො,
 තං ඉධෙව කාකා වා බාදනති, ගීජ්ඣා වා බාදනති, කුලලා වා බාදනති,
 සුපානා වා බාදනති, සීගලා වා බාදනති, විවිධා වා පාණකජානා
 බාදනති. යඤ්ච ඛට්ඨසස චිත්තං සඤ්චාපරිභාවිතං -පෙ- පඤ්ඤපරිභාවිතං
 චිත්තං. තං උඤ්චගාමී හොති විසෙසගාමී. කුඤ්ඤං ඛො පන
 මහානාම, දීසරණං සඤ්චාපරිභාවිතං චිත්තං -පෙ- පඤ්ඤපරිභාවිතං
 චිත්තං මා භායි මහානාම, මා භායි මහානාම, අපාපකං තෙ මරණං
 භවිසසති. අපාපිකා කාලකිරියාති.

11. 3. 2

දුතිය මහානාමසුතං

3790. එකං සමයං භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථුපමී.
 නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන භගවා
 තෙනුපසඛකමී -පෙ- එකමනාං නිසිනෙතා ඛො මහානාමො
 සකෙකා භගවනං එතදවොච: “ඉදං² භනෙත, කපිලවත්ථු ඉඤ්චඤ්ච
 චීතඤ්ච බාහුජඤ්ච ආකීණණමත්‍රසසං සමබාධබ්‍රහං. යො ඛවාහං
 භනෙත, භගවනං වා පඨිරුපාසිජා මනොභාවතීයං වා හිකඛුං,
 සායනාසමයං කපිලවත්ථුං පවිසනොතා භනෙතනපි භජීනා
 සමාගචජාමී. භනෙතනපි අසෙසන සමාගචජාමී. භනෙතනපි රථෙන
 සමාගචජාමී. භනෙතනපි සකථෙන සමාගචජාමී. භනෙතනපි පුරිසෙන
 සමාගචජාමී. තාස මඤ්ඤං භනෙත, තසමීං සමයෙ මුසසතෙව
 භගවනං ආරබ්භ සති, මුසසති ධමෙ. ආරබ්භ සති, මුසසති
 සඛකං ආරබ්භ සති. තසස මඤ්ඤං භනෙත, එවං හොති: “ඉමඤ්චී
 වාහං සමයෙ කාලඛ්ඤරෙයාං කා මමසස ගති, කො අභිසමප-
 රායො” ති?

1. යා අසස - මජ්ඣං, සතා.
 2. ඉධ - පි 2.

මහානාම යම්සේ බලවත් පුරුෂයෙක් ගිතෙල් කළයක් හෝ තෙල් කළයක් හෝ ගැඹුරු දියවලකට බස්වා බිඳින්නේ ද, එහි යම් කැට හෝ කැබලිකි හෝ වන්නේ නම් එය යටට යනසුලු වන්නේ ය. එහි යම් ගිතෙල් හෝ තෙල් හෝ වන්නේ නම් එය උඩුහුරු ව යනසුලු වෙසෙස් ව යනසුලු වන්නේ ය. මහානාම එසෙයින් ම යම් කිසිවකුගේ සිත දිගු කලක් මුළුල්ලෙහි සැදහැයෙන් භාත්පසින් වඩන ලද්දේ ද, සිත ශීලයෙන්... ශ්‍රැතයෙන්...ත්‍යාගයෙන්...ප්‍රඥායෙන් භාත්පසින් වඩන ලද්දේ ද ඔහුගේ යම් රූපවත් වූ, ශරීරයෙක් සතර මහාභූතයෙන් නිපන්නේ මවුපියන්ගේ ශුක්‍රශෝණිකයෙන් උපන්නේ බිතින් හා කොමුයෙන් වැදුණේ නිරතුරු උලන පිරිමදින බිඳෙන වැනසෙන දහම් ඇත්තේ වේද, එය මෙහි ලා කවුඩෝ හෝ කති. ගිජුලිහිණියෝ හෝ කති උකුස්සෝ හෝ කති. ඉතකයෝ හෝ කති. සිවල්ලු හෝ කති. නන්වැදූරුම් ප්‍රාණිහු හෝ කති. ඔහුගේ යම් සිතෙක් දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි සැදහැයෙන් භාත්පසින් වඩන ලද ද...සිත නුවණින් භාත්පසින් වඩන ලද ද එය උඩුහුරු ව යනසුලු වෙසෙස් ව යනසුලු වෙයි. මහානාම, නොපගේ සිත දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි සැදහැයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ය...සිත නුවණින් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ය. මහානාම, නොබව, මහානාම. නො බව, නොපගේ මරණ ය අලාමක වන්නේ, ය. කාලක්‍රියාව අලාමක වන්නී යි.

11. 3. 2

දුතිය මහානාම සූත්‍රය

3790. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනව්වෙහි කිඹුල්-වත් පුර නිශ්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි මහානාමශාක්‍ය කෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය...එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය. වහන්ස, මේ කිඹුල්වත්පුරය සමාද්ධ ද (පලන් අබරණින්) පිණාගියේ ද, බොහෝ දෙනාට හිත ද, ගැවසුණු මිනිසුන් ඇත්තේ ද, හැසුණු වීථි ඇත්තේ ද වෙයි. වහන්ස, ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හෝ කුසල්සිත වඩන මහණ කෙනකුන් හෝ ඇසුරු කොට සවස් භල කිඹුල් වත්ට පිවිසිනුයෙම නොසන්හුන්ව හැසිරෙන ඇතකු සමගත් එක් වෙමි. නොසන්සුන් ව හැසිරෙන අසකු සමගත් එක් වෙමි. නොසන් සුන් ව හැසිරෙන රියක් සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන ගැළක් සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන මිනිසකු සමගත් එක් වෙමි. වහන්ස, එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇරබ පැවැති ඒ මාගේ සිහිය මුළා වේ මැ යි. දහම් ඇරබ පැවැති සිහිය මුළා වේ මැ යි. සභන ඇරබ පැවැති සිහිය මුළා වේ මැ යි. වහන්ස, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි: “ඉදින් මෙසමයෙහි “මම කලුරිය කරන්නෙමි නම් මාගේ ගතිය කුමක් වන්නී ද? පරලොව කිමෙක් වන්නේ ද” යි?

මා භාග්‍යී මහානාම මා භාග්‍යී, මහානාම, අපාපකං තෙ මරණං භවිස්සති, අපාපිකා කාලකිරියා. වතුභි ඛො මහානාම, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො නිබ්බානනිත්තො භොති නිබ්බානපොඡො නිබ්බානපඤ්ඤාරො. කතමෙහි වතුභි: ඉධ මහානාම, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි ඤො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො භොති අඛණ්ඩෙහි -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. සෙසාපාපි මහානාම, රුක්ඛා පාචිනනිත්තො පාචිනපොඡො පාචිනපඤ්ඤාරො, සො මුලෙ ජිත්තො කතමෙන පපතෙය්‍යාති? යෙන භනෙන, නිත්තො යෙන පොඡො යෙන පඤ්ඤාරොති. එවමෙව ඛො මහානාම, ඉමෙහි වතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො නිබ්බානනිත්තො භොති නිබ්බානපොඡො නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

11. 3. 3

තනිය මහානාමසුක්තං

3791. එකං සමයං භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවතථුසමී නිශ්‍රොධාරාමෙ. අපං ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන ගොධා සකෙකා තෙනුපසඤ්ඤා. උපසඤ්ඤා ගොධං සකකං එතදවොච: “කතීභි ඤං ගොධෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණං?” තීභි ඛාහං මහානාම, ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණං. කතමෙහි තීභි: ඉධ මහානාම, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: සුපටිපත්තො භගවතො සාවකසඤ්ඤා -පෙ- අනුක්කරං පුඤ්ඤකෙඛනං ලොකස්සා”ති. ඉමෙහි ඛොහං මහානාම, තීභි ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණං.

ඤං පන මහානාම, කතීභි ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණං? වතුභි ඛාහං හො ගොධෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණං කතමෙහි වතුභි: ඉධ හො ගොධෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො භොති අඛණ්ඩෙහි -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. ඉමෙහි ඛාහං ගොධෙ වතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණං. ආගමෙහි ඤං මහානාම, ආගමෙහි ඤං මහානාම, භගවාච එතං ජානෙය්‍ය: එතෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතං වා අසමන්තාගතං වාති. ආයාම ගොධෙ, යෙන භගවා තෙනුපසඤ්ඤාම උපසඤ්ඤා භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙස්සාමාති.

1. මුල ජිත්තෙ - සා, මුල ජිත්තො - මජ්ඣ. 2. උපසඤ්ඤා - සිමු, සි, 2

මහානාම නො බව, මහානාම නො බව. නොපගේ මරණය අලාමක වන්නේ ය. කාලක්‍රියාව අලාමක වන්නී ය. මහානාම, සිවුදහමකින් යුතු අරීසවු තෙමේ නිවණට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. කවර සිවුදහමෙකින යත්: මහානාම මෙහි අරීසවු තෙමේ “ඵ භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘෂ්‍ය. බුද්ධයහ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි.. සහන කෙරෙහි...අබණ්ඩ වූ...සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයඤ්ඤානික ශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහානාම, යමසේ පෙරදිගට නැමුණ පෙරදිගට නැඹුරු වූ පෙරදිගට බර වූ රුකෙක් වේ ද, එය මුලින් සිඳින ලද්දේ කවර දිගකට වැටෙන්නේ ද යි? වහන්ස, නැමුණු දිගට නැඹුරු වූ දිගට බර වූ දිගට ය. මහානාම, එසෙයින් ම මේ සිවුදහමින් යුතු අරීසවු තෙමේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි.

11. 3. 3

තනිය මහානාම සූත්‍රය

3791. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනව්වෙහි කිඹුල්-වත්පුර නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි මහානාමශාක්‍ය-තෙමේ ගොධාශාක්‍යයන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ගොධාශාක්‍යයන්ට මෙය කී ය: ගොධාවෙනි, “තෙපි විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා කෙතෙක් දහමින් යුතු ය”යි දනිවු දෑ යි? මහානාමයෙනි, “විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා තුන් දහමෙකින් යුතු ය”යි මම දනිමි. කවර තුනෙකින යත්: මහානාමයෙනි, “මෙහි අරීසවු තෙමේ “ඵ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘෂ්‍ය. බුද්ධයහ. හගවත් හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහමිහි...භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සවුසහන සුපිළිපත් ය ...ලොවට අනුතුරු පින්කෙතැ”යි සහන කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහානාමයෙනි, “විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා මේ තුන්දහමින් යුතු ය”යි මම දනිමි.

මහානාමයෙනි, “විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා කෙතෙක් දහමින් යුතු ය”යි තෙපි දනිවු දෑ යි? හවන් ගොධාවෙනි, විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා සිවු දහමෙකින් යුතු යයි මම දනිමි. කවර සිවු දහමෙකින යත්: හවන් ගොධාවෙනි, මෙහි අරීසවු “ඵ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු... දෙවිමිනිසුන්ට, ශාස්තෘෂ්‍ය. බුද්ධයහ. හගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැ-දීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම, කෙරෙහි... සහන කෙරෙහි... අබණ්ඩ වූ සමාධිය-වර්තනික වූ ආයඤ්ඤානික ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ගොධා-වෙනි, විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා මේ සිවු දහමින් යුතු ය යි මම දනිමි යි. මහානාමයෙනි, තෙපි ඉවසවු. මහානාමයෙනි, තෙපි ඉවසවු. “මේ දහමින් යුතු හෝ නොයුතු හෝ ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම මෙය දන්නා සේකැ”යි. ගොධාවෙනි, යමු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹෙමිහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කරමහ”යි.

අථ ඛො මහානාමො ච සුකෙකා ගොධා ච සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඛිකම්සු. උපසඛිකම්සා හගවන්තං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීනෙතා ඛො මහානාමො සකෙකා හගවන්තං එතදවොච: “ඉධාහං හන්තො, යෙන ගොධා සකෙකා තෙනුපසඛිකම්. උපසඛිකම්සා ගොධං සකකං එතදවොචං: කතීභි ඤ්ඤා ගොධෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපන්නං පුග්ගලං ආජානාසී අච්චිපාතධම්මං නියතං සම්මොඛිපරායණංහි? එවං වුනෙහ හන්තො, ගොධා සකෙකා මං එතදවොච:

තීභි ඛො මහානාම, ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපන්නං පුග්ගලං ආජානාමී අච්චිපාතධම්මං නියතං සම්මොඛිපරායණං. කතමෙහි තීභි: ඉධ මහානාම, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්ප-සාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා අවෙච්චප්ප-සාදෙන සමන්තාගතො භොති: “සුපට්ඨන්තො හගවතො සාවකසඤ්ඤා -පෙ- අනුකරං පුද්ධොකෙඛන්තො ලොකසීසා”ති. ඉමෙහි ඛො මහානාම, තීභි ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපන්නං පුග්ගලං ආජානාමී අච්චිපාතධම්මං නියතං සම්මොඛිපරායණං. ඤ්ඤා පන මහානාම, කතීභි ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපන්නං පුග්ගලං ආජානාසී අච්චිපාතධම්මං නියතං සම්මොඛිපරායණංහි? එවං වුනෙහ හං¹ හන්තො, ගොධං සකකං එතදවොචං:

චතුභි ඛො ගොධෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපන්නං පුග්ගලං ආජානාමී අච්චිපාතධම්මං නියතං සම්මොඛිපරායණං. කතමෙහි චතුභි: ඉධ ගොධෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්ප-සාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකන්තොහි සීලෙහි සමන්තාගතො භොති අධර්මෙහි -පෙ- සමාධිසංවර්තනිකෙහි. ඉමෙහි ඛො මහානාම, චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපන්නං පුග්ගලං ආජානාමී අච්චිපාතධම්මං නියතං සම්මොඛිපරායණංහි. එවං වුනෙහ හන්තො, ගොධා සකෙකා මං එතදවොච:

ආගමෙහි ඤ්ඤා මහානාම, ආගමෙහි ඤ්ඤා මහානාම, හගවාච එතං ජානෙය්‍ය එතෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතං වා අසමන්තාගතං වාති. ඉධ හන්තො, කොච්චෙච ධම්මසම්ප්පාදෙ² උපපජ්ජෙය්‍ය එකතො අසස හගවා, එකතො භික්ඛුසඤ්ඤා ව. යෙනෙච හගවා තෙනෙචාහං අසසං. එවං පසන්නං මං හන්තො, හගවා ධාරෙතු.

ඉධ හන්තො, කොච්චෙච ධම්මසම්ප්පාදෙ² උපපජ්ජෙය්‍ය එකතො අසස හගවා එකතො භික්ඛුසඤ්ඤා, එකතො භික්ඛුනිසඤ්ඤා ව, යෙනෙච හගවා තෙනෙචාහං අසසං. එවං පසන්නං මං හන්තො, හගවා ධාරෙතු.

1. වුත්තාහං - මජ්ඣං, සා. 2. ධම්මො සම්ප්පාදෙ - මජ්ඣං. 3. භික්ඛුසඤ්ඤා භික්ඛුනිසඤ්ඤා ව - මජ්ඣං.

එකල්හි මහානාමශාකාය තෙමේත් ගොධාශාකාය තෙමේත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකක් පසෙක හුන්හ. එකක්පසෙක හුන් මහානාම ශාකාය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය. වහන්ස, “මෙහි මම ගොධා ශාකායයන් වෙත එළඹියෙමි. එළඹ ගොධාශාකායයන්ට මෙය කිමි. ගොධාවෙති; විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා කෙතෙක් දහමින් යුතු ය”යි තෙපි දැනිවු ද යි? වහන්ස එසේ කී කල්හි ගොධා ශාකාය තෙමේ මට මෙය කීය:

“මහානාමයෙනි, විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා තුන් දහමෙකින් යුතු යයි මම දැනිමි. කවර තුන කින යත්: මහානාමයෙනි, මෙසස්තෙහි අරියවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු.. දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධයහ. හඟවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි.. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සවුසහන සුපිළිපත් ය... ලොවට අනුතුරු පින් කෙතැ”යි සහන කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහානාමයෙනි, විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා මේ තුන් දහමින් යුතු ය”යි මම දැනිමි. මහානාමයෙනි, තෙපි වනාහි “විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා කෙතෙක් දහමින් යුතු යයි” දැනිව ද යි? වහන්ස, එසේ කී කල්හි ගොධා ශාකායයන්ට මම මෙය කීමි:

ගොධාවෙති, “විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා සිවු දහමෙකින් යුතු ය”යි මම දැනිමි. කවර සිවු දහමෙකින යත්: ගොධාවෙති, “මෙහි අරියවු තෙමේ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු.. දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හඟවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි... සහන කෙරෙහි... අඛණ්ඩ වු.. සමාධි සංවර්තනික වූ ආයාසිකාන්තශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ගොධාවෙති, විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා මේ සිවු දහමින් යුතු ය”යි මම දැනිමි”යි. වහන්ස, එසේ කී කල්හි ගොධා ශාකායයෝ මට මෙය කීහ:

මහානාමයෙනි, තෙපි ඉවසවු, මහානාමයෙනි, තෙපි ඉවසවු. “මේ දහමෙන් යුතු හෝ නොයුතු හෝ”යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම දැන වදරන සේක. වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණෙක් උපදනේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්පසෙක වන සේක, බික්සහනද එක්පසෙක වන්නේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක වන සේක් නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි. වහන්ස, මෙසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේක්වා.

වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණෙක් උපදනේ ය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්පසෙක වන සේක. බික්සහන එක්පසෙක ද මෙහෙණ සහන එක් පසෙක ද වන්නා හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි. වහන්ස, මෙසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේක්වා.

ඉධ හනෙත, කොච්ඳෙව ධම්මසම්ප්‍රප්පාදෙ උපපජ්ජයා. එකතො අසස හගවා, එකතො භික්ඛුසංඛො, එකතො භික්ඛුනීසංඛො, උපාසකා ව. යෙනෙව හගවා තෙනෙවාහං අසසං, එවං පසන්තං මං හනෙත, හගවා ධාරෙතු.

ඉධ හනෙත, කොච්ඳෙව ධම්මසම්ප්‍රප්පාදෙ උපපජ්ජයා. එකතො අසස හගවා, එකතො භික්ඛුසංඛො, එකතො භික්ඛුනීසංඛො, උපාසකා උපාසිකායො ව, යෙනෙව හගවා තෙනෙවාහං අසසං එවං පසන්තං මං හනෙත, හගවා ධාරෙතු.

ඉධ හනෙත, කොච්ඳෙව ධම්මසම්ප්‍රප්පාදෙ උපපජ්ජයා, එකතො අසස හගවා, එකතො භික්ඛුසංඛො, එකතො භික්ඛුනීසංඛො, උපාසකා උපාසිකායො සදෙවකො ව ලොකො¹ සමාරකො සමුත්තකො සසසමඤ්චාභමඤ්චී පජා සදෙවමත්‍රස්සා. යෙනෙව හගවා තෙනෙවාහං අසසං, එවං පසන්තං මං හනෙත, හගවා ධාරෙතුති.

එවංවාදී නිං ගොධෙ, මහානාමං සක්කං කිං වදෙසීති? එවංවාදහං හනෙත, මහානාමං සක්කං න කිංඤ්චි වදමී අඤ්ඤත්‍ර කලාණා අඤ්ඤත්‍ර කුසලාති.

11. 3. 4

සරකානිසුත්තං

3792. එකං සමයං හගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථස්මී. නිග්‍රොධාරාමෙ. තෙන ධො පන සමයෙන සරකානි¹ සකෙසා කාලකතො භොති. සො හගවතා ව්‍යාකතො සොතාපනෙහා අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායඤ්ඤාති. තත්‍ර සුදං සම්බුද්ධා සක්කා සඤ්චම සමාගමෙ උජ්ඣායනභී, වීයනභී, විපාවෙනභී: “අච්ඡරියං වන භො අඤ්ඤනං වන භො, එසුදුනි කො න සොතාපනෙහා හවිස්සති, යත්‍ර භී නාම සරකානි සකෙසා කාලකතො, සො හගවතා ව්‍යාකතො සොතාපනෙහා අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායඤ්ඤාති. සරකානි සකෙසා සිකඛාදුබ්බලාමාපාදී, මජ්ජිමනිකං අපාඨි”ති.

1. සදෙවකො ලොකො - ඔවු, ඔ 2.
2. සරකානි - මජ්ජ.

වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණෙක් උපදනේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්පසෙක වන සේක. බික්සභන එක් පසෙක ද මෙහෙණ සභනක් උවසුවෝත් එක්පසෙක ද වන්නාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි. වහන්ස, එසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේක්වා.

වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණෙක් උපදනේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්පසෙක වන සේක. බික්සභන එක් පසෙක ද මෙහෙණ සභනක් උවසුවෝත් උවැසියෝත් එක් පසෙක ද වන්නාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි. වහන්ස, මෙසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේක්වා.

වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණෙක් උපදනේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක් පසෙක වන සේක. බික්සභන එක්පසෙක ද මෙහෙණසභනක් උවසුවෝත් උවැසියෝත් දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ලොකයාත් මහණබමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාවත් එක්පසෙක ද වන්නාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි වහන්ස, මෙසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේක්වා යි.

ගොඩාවෙනි, මෙබඳු වාද ඇති තෙපි මහානාම ශාක්‍යයන්ට කුමක් කියවූ දැයි ? වහන්ස,මෙබඳු වාද ඇති මම මහානාම ශාක්‍යයන්ට යහපත හැර කුඹලය හැර කිසිවක් නො කියමි යි.

11. 3. 4

සරකානි සූත්‍රය

3792. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනවවෙහි කිඹුල්-වත්පුර නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි සරකානිශාක්‍ය-තෙමේ කලුරිය කෙළේ වෙයි. හෙතෙමේ විවිස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් "යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ය. එහි බොහෝ ශාක්‍යයෝ එක් ව රැස් ව අවමන් කෙරෙත්, ගරහන්, දෙස් පහළ කෙරෙත්. පින්වත්නි, අසිරියි. පින්වත්නි, පුදුමයි. යම් සරකානි ශාක්‍යයෙක් කලුරිය කෙළේ ද, හෙතෙමේ විවිසව නො හෙන සුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සොවන් යි භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ විසින් පවසන ලද්දේ ය. මෙහි දැන් කවරෙක් සෝවන් නොවන්නේ ද, සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ සිකපද රැකීමෙහි දුබලබවට පැමිණියේ ය. මත්පැන් පුයේ යි.

අප්‍ර මො මහානාමො සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඩකමී. උපසඩකමීකා හගවනතං අභිවාදෙකා එකමනතං නිසීදී. එකමනතං නිසීනෙතා මො මහානාමො සකෙකා හගවනතං එතදවොච: “ඉධ හනෙත, සරකානී සකෙකා කාලකතො. සො හගවතා ව්‍යාකතො සොතාපනෙතා අවිනිපාතධමෙමො නියතො සමොධිපරායණොති තත්‍ර සුදං හනෙත, සමබ්‍රලා සකකා සඩගමම සමාගමම උජ්ඣායනතී ඛියනතී විපාවෙනති: “අච්ඡරියං වත හො, අධගුතං වත හො, එසුදනී කො න සොතාපනෙතා හවිසසනී. යත්‍ර හී නාම සරකානී සකෙකා කාලකතො, සො හගවතා ව්‍යාකතො “සොතාපනෙතා අවිනිපාතධමෙමො නියතො සමොධිපරායණො”ති. සරකානී සකෙකා සිකඛාදුබ්බලාමාපාදී, මජ්ජපානං අපාඨි”ති.

යො සො මහානාම, දීසරතං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො, ධම්මං සරණං ගතො, සඛ්ඨං සරණං ගතො සො කපං විනිපාතං ගච්ඡෙය්‍ය. යං හී තං මහානාම, සමොච්චදමානො චදෙය්‍ය, දීසරතං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො, ධම්මං සරණං ගතො, සඛ්ඨං සරණං ගතොති සරකානී සකකං සමො ච්චදමානො චදෙය්‍ය සරකානී මහානාම, සකෙකා දීසරතං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො, ධම්මං සරණං ගතො, සඛ්ඨං සරණං ගතො. සො කපං විනිපාතං ගච්ඡෙය්‍ය?

ඉධ මහානාම, එකච්චො පුග්ගලො බුද්ධො අච්චවිපසසාදෙන සමනතාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙව-මනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඛ්ඨං -පෙ- අනුත්තරං පුඤ්ඤකෙඛනං ලොකස්සා”ති හාසුපඤ්ඤා ජවනපඤ්ඤා විමුක්ඛියා ච සමනතාගතො. සො ආසවානං ධයා අනාසවං වෙතො විමුක්ඛිං පඤ්ඤාවිමුක්ඛිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකාකා උපසම්පජ්ජ විහරති. අයමෙ මො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛො නිරයා, පරිමුක්ඛො නිරවජානයොනියා, පරිමුක්ඛො පෙක්ඛිවිසයා, පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිවිනිපාතා.

ඉධ මහානාම, එකච්චො පුග්ගලො බුද්ධො අච්චවිපසසාදෙන සමනතාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙව-මනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඛ්ඨං -පෙ- අනුත්තරං පුඤ්ඤකෙඛනං ලොකස්සා”ති. හාසුපඤ්ඤා ජවනපඤ්ඤා න ච විමුක්ඛියා සමනතාගතො. සො පඤ්ඤනං ඔරමභාගීයානං සංයොජනානං පරිකඛියා ඔපපාතිකො හොති. තස්‍ය පරිනිබ්බාධි අනාවක්ඛධම්මො තස්මා ලොකා. අයමෙ මො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛො නිරයා, පරිමුක්ඛො නිරවජානයොනියා, පරිමුක්ඛො පෙක්ඛිවිසයා, පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිවිනිපාතා.

1. හාසපඤ්ඤා - මජ්ජ., සා.
2. අඤ්ඤා ලොකා - සා.

එකල්හි මහානාම ශාක්‍යයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍යයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, “මෙහි සරකානී ශාක්‍ය තෙමේ කලුරිය කෙළේ ය. හෙතෙමේ විවසව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සොවන්”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ය. වහන්ස, එහි බොහෝ ශාක්‍යයෝ එක් ව රැස් ව අවමන් කෙරෙත්. ගරහත්. දෙස් පහළ කෙරෙත්. පින්වත්නි, අසිරි යි. පින්වත්නි, පුදුම යි. යම් සරකානී ශාක්‍යයෙක් කලුරිය කෙළේ ද, හෙතෙමේ “විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සොවන්”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පවසන ලද්දේ ය. මෙහි දැන් කවරෙක් සොවන් නොවන්නේ ද, සරකානී ශාක්‍ය තෙමේ සිකපද රැකීමෙහි දුබලබවට පැමිණියේ ය. මත්පැන් පුයේ යි.

මහානාම, යම් ඒ උවසුවෙක් දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් පිහිට කොට ගියේ දහම් පිහිට කොට ගියේ සහන පිහිට කොට ගියේ නම් හෙතෙමේ කෙසේ නිරයට යන්නේ ද මහානාම, මැනවින් කියන්නෙක් “උවසු තෙමේ දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් පිහිට කොට ගියේ දහම් පිහිට කොට ගියේ සහන පිහිට කොට ගියේයි” ඒ යමෙකු ගෙන කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා සරකානී ශාක්‍යයා ඇරැබ කියන්නේ ය. මහානාම, උවසු වූ සරකානී ශාක්‍ය තෙමේ දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් පිහිට කොට ගියේ ය. දහම් පිහිට කොට ගියේ ය. සහන පිහිට කොට ගියේ ය. හෙතෙමේ කෙසේ නම් නිරයට යන්නේ ද?.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුහුලෙක්: “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධයහ, හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම්හි ... ලොවට අනුතුරු පින්කෙතැ යි සහන කෙරෙහි. භාසබ්‍හුල ප්‍රඥා ඇත්තේ ය. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ ය. විමුක්තියෙන් ද සමන්වාගත ය. හෙතෙමේ ආසුවයන් ක්ෂය කිරීමෙන් අනාසුව වූ එලසමාධියත් එලප්‍රඥාවත් දිවුදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ. මහානාම, මේ පුහුල් තෙමේත් නිරයෙන් මිදුණේ ය. නිරිසන්යොනින් මිදුණේ ය. ප්‍රෙතවිෂයයෙන් භාත්පසින් මිදුණේ ය. අපායදුර්ගති විනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම මෙහි ඇතැම් පුහුලෙක් “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු.. දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධයහ, හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. “ධර්මය කෙරෙහි.. ලොකයාට අනුත්තර පුණ්‍යක්ෂේත්‍ර ය”යි සධිසයා කෙරෙහි.. භාසබ්‍හුල ප්‍රඥා ඇත්තේ ය. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ ය. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. හෙතෙමේ පස් ඔරම්භාගිය සංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් එහි පිරිනිවෙනසුලු එලොවින් පෙරළා නොඑන ස්වභාව ඇති ඔපපාතිකයෙක් වෙයි. මහානාම මේ පුහුල්තෙමේත් නිරයයෙන් මිදුණේ ය. නිරිසන් යොනින් මිදුණේ ය. ප්‍රෙතවිෂයයෙන් මිදුණේ ය. අපායදුර්ගති විනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

ඉධ පන මහානාම එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධො අවෙච්චස-
 සාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා
 දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ-
 න භාසුපඤ්ඤා න ජවනපඤ්ඤා න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො.
 සො තිණණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගද්වේශමොහානං නන්දනා
 සකද්දගාමී භොති සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගණ්ඨවා දුක්ඛස්සන්තං
 කරොති. අයස්සි ඛො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛා නිරයා,
 පරිමුක්ඛා නිරවජානායොනියා, පරිමුක්ඛා පෙක්ඛවිසයා, පරිමුක්ඛා
 අපායදුග්ගතිච්චිපාතා.

ඉධ පන මහානාම එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධො අවෙච්චස-
 සාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා
 දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ-
 න භාසුපඤ්ඤා න ජවනපඤ්ඤා න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො. සො
 තිණණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොනාපනෙතා භොති අච්චිපාන-
 ධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො. අයස්සි ඛො මහානාම,
 පුග්ගලො පරිමුක්ඛා නිරයා, පරිමුක්ඛා නිරවජානායොනියා,
 පරිමුක්ඛා පෙක්ඛවිසයා පරිමුක්ඛා අපායදුග්ගතිච්චිපාතා.

ඉධ මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො න භෙව ඛො බුද්ධො
 අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගතො භොති. න ධම්මෙ -පෙ- න
 සඤ්ඤා -පෙ- න භාසුපඤ්ඤා න ජවනපඤ්ඤා, න ච විමුක්ඛියා
 සමන්තාගතො, අපි වස්ස ඉමෙ ධම්මො භොතන් සඤ්ඤාදියං
 විරිධිදියං සන්දියං සමාධිදියං පඤ්ඤාදියං. නරාගතපාවෙදිතා වස්ස
 ධම්මො පඤ්ඤා මත්තසො නිජ්ඣානං බමන්ති. අයස්සි ඛො මහානාම
 පුග්ගලො අගන්තා නිරයං, අගන්තා නිරවජානායොනියං, අගන්තා
 පෙක්ඛවිසයං, අගන්තා අපායදුග්ගතිච්චිපාතං.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො න භෙව ඛො
 බුද්ධො අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගතො භොති. න ධම්මෙ -පෙ-
 න සඤ්ඤා -පෙ- න භාසුපඤ්ඤා න ජවනපඤ්ඤා, න ච
 විමුක්ඛියා සමන්තාගතො, අපි වස්ස ඉමෙ ධම්මො භොතන් සඤ්ඤාදියං
 -පෙ- පඤ්ඤාදියං. නරාගතෙ වස්ස සඤ්ඤාමත්තං භොති, පෙමමනං.
 අයස්සි ඛො මහානාම, පුග්ගලො අගන්තා නිරයං, අගන්තා
 නිරවජානායොනියං, අගන්තා පෙක්ඛවිසයං, අගන්තා අපායදුග්ගති-
 ච්චිපාතං.

ඉමෙ වෙපි මහානාම, මහාසාලා සුභාසිතං දුඛාසිතං
 ආජානෙය්ථං, ඉමෙ වාහං මහාසාලෙ ව්‍යාකරෙය්ථං: “සොනාපනතා
 අච්චිපානධම්මො නියතා සම්මොධිපරායණා”ති. කිම්බෙහ පන
 සරකානිං සක්ඛං. සරකානි මහානාම, සකෙතා මරණකාලෙ පන
 සික්ඛං¹ සමාදිධිති.

1. මරණකාලෙ සික්ඛං - මජ්ඣං, සා.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක්: "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරු-
ණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘෂ්‍ය. බුද්ධියහ, හගවත්හ"යි බුදුන්
කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහමිහි... සහන කෙරෙහි
...භාසබ්‍රුලප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ.
විමුක්තියෙන් යුක්ත වූයේ නො ද වෙයි. හෙ තුන් සංයෝජනයක්
ක්ෂය කිරීමෙන් රාගදෙසමොහයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමි වෙයි. එක්
වරක් ම මෙලොවට පැමිණ දුක් කෙළවර කෙරෙයි. මහානාම, මේ
පුභුල් භතමෙන් නිරයයෙන් මිදුණේ ය. නිරිසන්යොනින් මිදුණේ ය.
ප්‍රෙතවිෂයයෙන් මිදුණේ ය. අපාය දුර්ගති විනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක්: "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරු-
ණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘෂ්‍ය, බුද්ධියහ, හගවත්හ"යි බුදුන් කෙරෙහි
අවලප්‍රසාදයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. දහමිහි.. සහන කෙරෙහි.. භාසප්‍රඥා
ඇත්තේ නො වේ. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ. විමුක්තියෙන් නො ද
සමන්වාගත වේ. හෙ තෙවැදෑරුම් සංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන්
"විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්
වේ. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේ ද නිරයෙන් මිදුණේ ය. නිරිසන්
යොනින් මිදුණේ ය. ප්‍රෙතවිෂයයෙන් මිදුණේ ය. අපාය දුර්ගති
විනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදි-
මෙන් යුතු වූයේ නො ම වෙයි. දහමිහි...නොම වෙයි. සහන කෙරෙහි
නො ම වෙයි. භාස බ්‍රුල ප්‍රඥා ඇත්තේ නොම වේ. ජවනප්‍රඥා
ඇත්තේ නො ම වේ. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. වැලිදු ඔහුට
සද්ධිත්තිය විරිධිත්තිය සනිත්තිය සමාධිත්තිය පඤ්ඤිත්තිය යන මේ දහමිහු
වෙත්. තරාගතයන් වහන්සේ විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද දහමිහු ක්‍රමණින්
පමණ විසින් ම ඔහුගේ දක්මට සුදුසු වෙත්. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේ ත්
නිරයට නො යන්නෙකි. නිරිසන්යොනට නොයන්නෙකි. ප්‍රෙත-
විෂයට නොයන්නෙකි. අපාය දුර්ගති විනිපාතයට නො යන්නෙකි.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් බුදුන් කෙරෙහි අවල ප්‍රසාදයෙන්
නො ම සමන්වාගත වෙයි. දහමිහි... නො ම වෙයි. සහන කෙරෙහි...
නො ම වෙයි. භාස බ්‍රුල ප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වෙයි. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ
නො ම වෙයි. විමුක්තියෙන් සමන්වාගත නො ම වෙයි. වැලිදු ඔහුට
සද්ධිත්තිය...පඤ්ඤිත්තිය යන මේ දහමිහු වෙත්. තරාගතයන් කෙරෙහි
ද සද්ධාමාත්‍රයෙක් ප්‍රෙමමාත්‍රයෙක් වෙයි. මහානාම මේ පුභුල් තෙමේ ත්
නිරයට නො යන්නෙකි. නිරිසන්යොනට නොයන්නෙකි. ප්‍රෙත-
විෂයට නො යන්නෙකි. අපාය දුර්ගති විනිපාතයට නොයන්නෙකි.

මහානාම, ඉදින් මම විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය
පිහිට කොට ඇති සොචන්හ යි මේ මහසල්ලුක්නට පවසන්නෙමි නම්
මේ මහසල්ලුක්හු ද සුභාෂිත දුර්භාෂිත දැන ගන්නාහු ය. සරකානි ශාකෘයා
ගැන කියනු ම කීම? මහානාම සරකානි ශාකෘ තෙමේ මැරෙන කල
ක්‍රීඩිධ ශික්ෂා පිරිපුන් කරනසුලු වී ය.

11. 3. 5

දුතිය සරකානි සුත්තං

3793. එකං සමයං හගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්තපුස්ථි-
 නිග්‍රොධාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සරකානි සකෙකා
 කාලකතො හොති. සො හගවතා ව්‍යාකතො: “සොතාපනො
 අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො”ති. තත්‍ර සුදං සම්බුද්‍රා
 සක්ඛා සධංගම සමාගමම උජ්ඣායනඤ්චී ඛියනඤ්චී විපාවෙනති: “අච්ඡරියං
 වත හො අඛුතං වත හො, එඤ්ඤති කො න සොතාපනො
 හවිසසති. යත්‍ර හී නාම සරකානි සකෙකා කාලකතො සො
 හගවතා ව්‍යාකතො ‘සොතාපනො අවිනිපාතධම්මො නියතො
 සම්මොධිපරායණො’ති. සරකානි සකෙකා සිකඛාය අපරිපුරිකාරී
 අහොසී”ති.

අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්
 -පෙ- එකමනතං නිසිනො ඛො මහානාමො සකෙකා හගවනතං.
 එතදවොච: “ඉධ හනොත, සරකානි සකෙකා කාලකතො. සො
 හගවතා ව්‍යාකතො: ‘සොතාපනො අවිනිපාතධම්මො නියතො
 සම්මොධිපරායණො’ති. තත්‍ර සුදං හනොත සම්බුද්‍රා සක්ඛා සධංගම
 සමාගමම උජ්ඣායනඤ්චී ඛියනඤ්චී විපාවෙනති: අච්ඡරියං වත හො, අඛුතං
 වත හො, එඤ්ඤති ඛො න සොතාපනො හවිසසති. යත්‍ර හී
 නාම සරකානි සකෙකා කාලකතො, සො හගවතා ව්‍යාකතො:
 ‘සොතාපනො අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො’ති,
 සරකානි සකෙකා සිකඛාය අපරිපුරිකාරී අහොසී”ති.

යො සො මහානාම, දීසරත්තං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො
 ධම්මං සරණං ගතො සඬ්ඤ්ඤා සරණං ගතො, සො කථං විනිපාතං
 ගච්ඡෙය්‍ය. යං හී තං මහානාම, සම්මො වදමානො වදෙය්‍ය: “දීසරත්තං
 උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො ධම්මං සරණං ගතො සඬ්ඤ්ඤා සරණං
 ගතො”ති. සරකානිං සකෙකා සම්මො වදමානො වදෙය්‍ය. සරකානි
 මහානාම, සකෙකා දීසරත්තං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො,
 ධම්මං සරණං ගතො, සඬ්ඤ්ඤා සරණං ගතො, සො කථං විනිපාතං
 ගච්ඡෙය්‍ය.

ඉධ, මහානාම, එකවො පුග්ගලො බුද්ධං එකන්ථගතො¹
 හොති අභිසංසනො: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසංසා-
 නං බුද්ධො හගවා”ති. “ධම්මෙ -පෙ- සඬ්ඤ්ඤා -පෙ- අනුත්තරං
 පුඤ්ඤාදෙඤ්ඤානං ලොකස්සා”ති භාසුපඤ්ඤා ජවනපඤ්ඤා විමුක්ඛා
 ච සමනතාගතො. සො ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතො විමුක්ඛිං
 පඤ්ඤා විමුක්ඛිං දිට්ඨංච ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සඤ්ඤානං උපසම්පජ්ජ
 විහරති. අයමි ඛො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛො නිරයා, පරි-
 මුක්ඛො නිරච්ඡානගොනියා, පරිමුක්ඛො පෙක්ඛිසයා, පරිමුක්ඛො
 අපායදුග්ගතිවිනිපාතො.

1. එකත්තගතො - මජ්ඣ, සා.

11. 3. 5

දුතිය සරකානි සූත්‍රය

3793. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනව්වෙහි කිඹුල්-වත්පුර නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි සරකානි ශාක්‍ය-තෙමේ කලුරිය කෙළේ වෙයි. හෙතෙමේ “විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ය. එහි වූ කලී බොහෝ ශාක්‍යයෝ එක් රැස් ව අවමන් කෙරෙත්. ගරහන්, දෙස් පහළ කෙරෙත්. “භවත්ති, අසිරි යි. භවත්ති, පුදුම යි. ‘යම් සරකානි නම් ශාක්‍යයෙක් කලුරිය කෙළේ ද, හෙතෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්’යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පවසන ලද්දේ ය. මෙහි දැන් කවරෙක් සෝචන් නොවන්නේ ද? සරකානි ශාක්‍ය ගෙමේ ශික්ෂාව පිරිපුන් නොකරනසුලු වී”යි.

එකල්හි මහානාම ශාක්‍යයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ... එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍යයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළ හ: “වහන්ස, මෙහි සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ කලුරිය කෙළේ ය. ‘හෙතෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්’ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ය. එහි වනාහි බොහෝ ශාක්‍යයෝ එක්ව රැස් ව අවමන් කෙරෙත්, ගරහන්, දෙස් පහළ කෙරෙත්. භවත්ති, අසිරි යි. භවත්ති, පුදුම යි. ‘යම් සරකානි නම් ශාක්‍යයෙක් කලුරිය කෙළේ ද හෙතෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්’යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පවසන ලද්දේ ය. මෙහි දැන් කවරෙක් සෝචන් නො වන්නේ ද? සරකානි ශාක්‍ය ගෙමේ ශික්ෂාව පිරිපුන් නොකරනසුලු වී”යි.

මහානාම, යම් ඒ උච්චසුවෙක් දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් සරණ ගියේ දහම් සරණ ගියේ සඟුන් සරණ ගියේ වේ නම් හෙතෙමේ කෙසේ නිරයට යන්නේ ද? මහානාම, මෑතවත් කියන්නෙක් “උච්චසු තෙමේ දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් සරණ ගියේ දහම් සරණ ගියේ සඟුන් සරණ ගියේ”යි ඒ යමකු ඇරඹ කියන්නේ නම් මෑතවත් කියන්නා සරකානි ශාක්‍යයා ඇරඹ කියන්නේ ය. මහානාම, උච්චසු වූ සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් සරණ ගියේ ය. දහම් සරණ ගියේ ය. සඟුන් සරණ ගියේ ය. හෙතෙමේ කෙසේ නම් නිරයට යන්නේ ද?

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙව්මිනිසුන්ට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ භගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ (=නොසැලෙන සැදහැ ඇත්තේ) බෙහෙවින් පහන් වූයේ වෙයි. “දහම් කෙරෙහි...ලොවට අනුතුරු පින් කෙතැයි සඟුන් කෙරෙහි...භාසබහුල ප්‍රඥා ඇත්තේ ජවන ප්‍රඥා ඇත්තේ විමුක්තියෙන් ද සමන්වාගග වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ ආසුචියන් ක්ෂය කිරීමෙන් අනාසුච වූ එලසමාධියන් එලප්‍රඥාවන් දිට්ඨමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ. මහානාම, මේ පුභුල් ගෙමේත් නිරයෙන් වෙසෙසින් මිදුණේ ය. තිරිසන්යොනියෙන් වෙසෙසින් මිදුණේ ය. ප්‍රෙතවිෂයෙන් වෙසෙසින් මිදුණේ ය. අපායදුර්ගතිවිනිපාතයෙන් වෙසෙසින් මිදුණේ ය.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධෙ එකන්තිගතො හොති අභිප්පසනොයා: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- හාසුපඤ්ඤා ජවනපඤ්ඤා න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො. සො පඤ්ඤා ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අනන්තරා පරිනිබ්බාසී හොති. උපහළ්ච පරිනිබ්බාසී හොති. සසඤ්ඤාපරිනිබ්බාසී හොති. අසඤ්ඤාපරිනිබ්බාසී හොති. උද්ධංසොනො හොති අකණ්ටධගාමී. අයමපි ඛො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛො නිරයා -පෙ- පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිවිනිපානා.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධෙ එකන්තිගතො හොති අභිප්පසනොයා: ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අනුන්තරං පුඤ්ඤාකෙඛිකං ලොකස්සා'ති. න හාසුපඤ්ඤා, න ජවනපඤ්ඤා, න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො. සො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදෙසමොහානං නනුන්තා සකදගාමී හොති, සකීදෙව ඉමං ලොකං අගන්ඤ්ඤා දුක්ඛස්සන්තං කරොති. අයමපි ඛො මහානාම පුග්ගලො පරිමුක්ඛො නිරයා -පෙ- පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිවිනිපානා.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධෙ එකන්තිගතො හොති අභිප්පසනොයා: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො හගවා'ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- න හාසුපඤ්ඤා න ජවනපඤ්ඤා, න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො සො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොනාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායණොති. අයමපි ඛො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛො නිරයා -පෙ- පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිවිනිපානා.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො න හෙව ඛො බුද්ධෙ එකන්තිගතො හොති අභිප්පසනොයා, න ධම්මෙ -පෙ- න සඤ්ඤා -පෙ- න හාසුපඤ්ඤා න ජවනපඤ්ඤා න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො. අපි වස්ස ඉමෙ ධම්මො හොතති: සඤ්ඤා -පෙ- පඤ්ඤා, තථාගතපච්චිකා වස්ස ධම්මො පඤ්ඤා මන්තයො නිජ්ඣානං බමහති. අයමපි ඛො මහානාම, පුග්ගලො අගන්තා නිරයං, අගන්තා තීරවජානගොති, අගන්තා පෙත්ඤ්ඤා, අගන්තා අපායදුග්ගතිවිනිපානං.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො න හෙව ඛො බුද්ධෙ එකන්තිගතො හොති අභිප්පසනොයා. න ධම්මෙ -පෙ- න සඤ්ඤා -පෙ- න හාසුපඤ්ඤා න ජවනපඤ්ඤා න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො. අපි වස්ස ඉමෙ ධම්මො හොතති: සඤ්ඤා -පෙ- පඤ්ඤා, තථාගතෙ වස්ස සඤ්ඤා හොති පෙමමන්තං. අයමපි ඛො මහානාම, පුග්ගලො අගන්තා නිරයං, අගන්තා තීරවජානගොති, අගන්තා පෙත්ඤ්ඤා, අගන්තා අපායදුග්ගති විනිපානං.

1. අසඤ්ඤාපරිනිබ්බාසී හොති සසඤ්ඤාපරිනිබ්බාසී - මඡසං, ඡායා.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව වුද්ධයහ හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ බෙහෙවින් පහන් වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි... සභුන් කෙරෙහි...භාසබ්‍රහුල ප්‍රඥා ඇත්තේ ය. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ ය. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. හෙ පස් ඔරම්භාගීයසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් අන්තරාපරිනිබ්බායි වේ. උපහවව පරිනිබ්බායි වේ. සසඬබාරපරිනිබ්බායි වේ. අසඬබාරපරිනිබ්බායි වේ. අකණ්ඨයගාමී උද්ධංසොක වේ. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේන් නිරයෙන් මිදුණේ ය...අපායදුග්ගතිවිනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව වුද්ධයහ හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ බෙහෙවින් පහන් වූයේ වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි... ලොකයාට අනුත්තරපුණ්‍යක්ෂේත්‍ර ය”යි සඬසයා කෙරෙහි...භාසුප්‍රඥා ඇත්තේ නො වෙයි. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො වෙයි. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. හෙ ත්‍රිවිධසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් රාගදෙසමොභයන් කුනී වූ බැවින් සෙදගැමී වෙයි. එක්වරක්ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කෙරෙයි. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේන් නිරයෙන් මිදුණේ ය...අපායදුග්ගතිවිනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව වුද්ධයහ හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ වෙසෙසින් පහන් වූයේ වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි... සඬසයා කෙරෙහි...භාසුප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. හෙ ත්‍රිවිධසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් විවස ව නොහෙනසුප්‍ර නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ. මහානාම මේ පුභුල් තෙමේන් නිරයෙන් මිදුණේ ය. ...අපායදුග්ගතිවිනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් බුදුන් කෙරෙහි එකාන්තබවට ගියේ බෙහෙවින් පහන් වූයේ නො ම වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි...නො ම වෙයි. සඬසයා කෙරෙහි...නො ම වෙයි. භාසුප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වෙයි. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වෙයි විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. වැලිදු ඔහුට සද්ධිත්තිය...පඤ්ඤිත්තිය යන මේ දහමහු වෙත්. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද දහමහු ද නුවණින් පමණ විසින් ම ඔහුගේ දක්මට සුදුසු වෙත්. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේන් නිරයට නොයන්නෙකි. නිරිසන් යොනට නො යන්නෙකි. ප්‍රෙතවිෂයට නොයන්නෙකි. අපාය දුර්ගති විනිපාතයට නො යන්නෙකි.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ වෙසෙසින් පහන් වූයේ නො ම වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි ...නො ම වෙයි. සංසයා කෙරෙහි...නො ම වෙයි. භාසබ්‍රහුල ප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වෙයි. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වෙයි. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. වැලිදු ඔහුට සද්ධිත්තිය...පඤ්ඤිත්තිය යන මේ දහමහු වෙති. තථාගතයන් කෙරෙහි දු ඔහුට ශ්‍රද්ධාමාත්‍රයෙක් ප්‍රෙමමාත්‍රයෙක් වෙයි. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේන් නිරයට නො යන්නෙකි. නිරිසන් යොනට නො යන්නෙකි. ප්‍රෙතවිෂයට නො යන්නෙකි. අපාය දුර්ගතිවිනිපාතයට නො යන්නෙකි.

සෙය්‍යරාපි මහානාම, දුකෙබ්බතං දුබ්බුමිං¹ අවිභතඛාණුකං, ඛිජානි වසුඤ්ඤා ඛණ්ඩානි පුතීනි වාතාතපහතානි අසාරාදනි අසුඛසයිකානි, දෙවො ව න සමොධාරං අනුප්පවෙවෙජ්ජයා අපි නු තානි ඛිජානි වුඤ්ඤා වීරුළුභිං වෙපුලලං ආපජෙජ්ජයානති? නො හෙතං භතෙත, එවමෙව ඛො මහානාම, ඉධ ධම්මො දුරක්ඛාතො හොති දුප්පවෙදිතො අනිය්‍යානිකො අනුපසමසංවත්තනිකො අසමොසලුඤ්ඤාපවෙදිතො ඉදමහං දුකෙබ්බතංසමී වදමී. තස්මිණ්ණි ධම්මෙ සාවකො විභරති ධම්මානුධම්මපටිපන්නො සාමීවිපටිපන්නො අනුධම්මචාරී ඉදමහං දුබ්බජමී වදමී.

සෙය්‍යරාපි මහානාම, සුඛෙබ්බතං සුභුමිං² සුවිභතඛාණුකං ඛිජානි-වසුඤ්ඤා ඛණ්ඩානි අපුතීනි අවාතාතපහතානි සාරාදනි සුඛසයිකානි, දෙවො ව සමො ධාරං අනුප්පවෙවෙජ්ජයා, අපි නු තානි ඛිජානි වුඤ්ඤා වීරුළුභිං වෙපුලලං ආපජෙජ්ජයානති? එවං හතොත, එවමෙව ඛො මහානාම, ඉධ ධම්මො ස්වාක්ඛාතො හොති සුප්පවෙදිතො නිය්‍යානිකො උපසමසංවත්තනිකො සමොසලුඤ්ඤාපවෙදිතො. ඉදමහං සුඛෙබ්බතංසමී වදමී. තස්මිණ්ණි ධම්මෙ සාවකො විභරති ධම්මානුධම්මපටිපන්නො සාමීවිපටිපන්නො අනුධම්මචාරී. ඉදමහං සුබ්බජමී වදමී. කිම්බෙත පන සරකානිං සකං, සරකානි මහානාම සකො මරණකාලෙ සික්ඛාය පරිපුරකාරී අහොසිති.

11. 3. 6

අනාථපිණ්ඩික සුත්තං

3794. තෙන ඛො පන සමයෙන අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති ආබාධිකො හොති දුක්ඛිතො බාලහගිලානො. අථ ඛො අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති අඤ්ඤතරං පුරිසං ආලනොසි: “එහි කං අලෙභා පුරිස, යෙනායසමා සාරිපුත්තො තෙනුපසඛාම, උපසඛාමීතො මම වචනෙන ආයසමිතො සාරිපුත්තස්ස පාදෙ සිරසා වඤ්ඤා, “අනාථපිණ්ඩිකො හතෙත, ගහපති ආබාධිකො හොති දුක්ඛිතො බාලහගිලානො, සො ආයසමිතො සාරිපුත්තස්ස පාදෙ සිරසා වඤ්ඤා”ති. එවණ්ණි වදෙහි: “සාධු කීර හතෙත, ආයසමා සාරිපුත්තො යෙන අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛාමතු අනුකමපං උපාදයා”ති.

එවං හතොතති ඛො සො පුරිසො අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතිස්ස පටිසසුඤ්ඤා යෙනායසමා සාරිපුත්තො තෙනුපසඛාමී. උපසඛාමීතො ආයසමිතො සාරිපුත්තං අභිවාදෙතො එකමන්තං නිසිදි. එකමන්තං නිසිතො ඛො සො පුරිසො ආයසමිතො සාරිපුත්තං එතදවොච: “අනාථපිණ්ඩිකො හතෙත, ගහපති ආබාධිකො හොති දුක්ඛිතො බාලහගිලානො. සො ආයසමිතො සාරිපුත්තස්ස පාදෙ සිරසා වඤ්ඤා, එවණ්ණි වදෙහි: “සාධුකීර හතෙත, ආයසමා සාරිපුත්තො යෙන අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛාමතු අනුකමපං උපාදයා”ති. අධිවාසෙසි ඛො ආයසමා සාරිපුත්තො කුණ්භිභාවෙන.

1. දුබ්බුමිං - සි 2.
 2. ඛිජානිවසුඤ්ඤා - සි 2.
 3. සුඛෙබ්බතං - සා.
 4. සුභුමිං - සි 2.
 5. වසුඤ්ඤා - සා.

මහානාම, යම්සේ නොසරු බිම් ඇතිනො නට කණු ඇති විෂම කෙතෙක් වේ ද, බිඳුණු කුණු වූ අවිසුළුහින් නටුවා වූ හර නො ගත් මැනවින් නො තබන ලද බීජයෝත් වන්නාහු ද, වැස්සත් මැනවින් වැසිදහර නො පමුණුවන්නේ ද, (එසේ ඇති කල්හි) බීජයෝ වැඩීමට තිරබවට විපුලත්වයට පැමිණෙන්නාහු දැයි? වහන්ස, මෙය නො වේ ය. මහානාම, එසෙයින් ම මෙහි දහම නපුරු කොට පවසන ලද්දේ නපුරු කොට දෙසන ලද්දේ තිවනට නො පමුණුවන්නේ ක්ලෙශව්‍යුපශමය පිණිස නො පවත්නේ සචනේ නොදත්තවුන් විසින් පවසන ලද්දේ වේ නම් මෙය මම විෂම කෙතැ යි කියමි. ශ්‍රාවක තෙමේ ඒ ධර්මයෙහින් ධර්මානුධර්මප්‍රතිපන්න ව සාමීච්චිප්‍රතිපන්න ව අනුධර්මාරී ව වෙසේ නම් මෙය මම නපුරු බීජය යි කියමි.

මහානාම, යම්සේ මනා බිම් ඇති මැනවින් නසන ලද කණු ඇති මනා කෙතෙක් වේ ද, නො කඩ වූ නො කුණු වූ අවිසුළුහින් නො නට හර ගත් මැනවින් තබන ලද බීජයෝත් වන්නාහු ද, වැස්සත් මැනවින් වැසිදහර පමුණු වන්නේ ද, (එසේ ඇති කල්හි) ඒ බීජයෝ වැඩීමට තිරබවට විපුලත්වයට පැමිණෙන්නාහු දැයි වහන්ස, එසේ ය. මහානාම, එසෙයින් ම මෙහි ධර්මය මැනවින් පවසන ලද්දේ මැනවින් දෙසන ලද්දේ නිවනට පමුණුවන්නේ ක්ලෙශව්‍යුපශමය පිණිස පවත්නේ සචනේ දත්තවුන් විසින් පවසන ලද්දේ වේ ද මෙය මම මනා කෙතැ යි කියමි. ඒ ධර්මයෙහින් ශ්‍රාවක තෙමේ ධර්මානුධර්මප්‍රතිපන්න ව සාමීච්චි ප්‍රතිපන්න ව අනුධර්මාරී ව වෙසේ නම් මෙය මම මනා බීජය යි කියමි. සරකානි ශාක්‍යයා ගැන කියනු කීම? මහානාම, සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ මැරෙන කල ශික්ෂාව පිරිපුන් කරනසුලු වී යි.

11. 3. 6

අනාචරිණික සූත්‍රය

3794. එසමයෙහි අනේපිඬු ගැහැවි තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩියේ ගිලන් වූයේ වෙයි. එකල්හි අනේපිඬු ගැහැවි තෙමේ එක්තරා පුරුෂයකු ඇමකී ය: “එම්බා පුරුෂය, එව. තෙපි ආයුෂ්මත් ඉරිපුත්‍ර තෙරණුවන් වෙත එළඹෙවු. එළඹ “වහන්ස, අනේපිඬු ගැහැවි තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩියේ ගිලන් වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ ආයුෂ්මත් ඉරිපුත්‍ර තෙරණුවන්ගේ පා හිසින් වදි”යි මා වදනින් ආයුෂ්මත් ඉරිපුත්‍ර තෙරණුවන්ගේ පා හිසින් වදිවු. මෙසේත් කියවු: වහන්ස, ආයුෂ්මත් ඉරිපුත්‍ර තෙරණුවෝ අනුකම්පා නිසා අනේපිඬු ගැහැවිහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹෙන සේක්වා”යි.

එසේ ය හිමියනි, යි ඒ පුරුෂ තෙමේ අනේපිඬු ගැහැවිහට පිළිතුරු දී ආයුෂ්මත් ඉරිපුත්‍ර තෙරණුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් ඉරිපුත්‍ර තෙරණුවන් වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත් පසෙක හුන් ඒ පුරුෂ තෙමේ ආයුෂ්මත් ඉරිපුත්‍ර තෙරණුවන්ට මෙය කී ය. “වහන්ස, අනේපිඬු ගැහැවි හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩියේ ගිලන් වූයේ වෙයි. හෙ ආයුෂ්මත් ඉරිපුත්‍ර තෙරණුවන්ගේ පා හිසින් වදියි. මෙසේත් කියයි: “වහන්ස, ආයුෂ්මත් ඉරිපුත්‍ර තෙරණුවෝ අනුකම්පා නිසා අනේපිඬු ගැහැවිහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹෙන සේක්වා”යි. ආයුෂ්මත් ඉරිපුත්‍ර තෙරණුවෝ මුචෙන් නොබැඳුණ ඉවසුහ.

අථ ඛො ආයසමා සාරිපුත්තො පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදය ආයසමනා ආනන්දෙන, පච්චාසමඡෙන යෙන අනාථ-පිණ්ඩකස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසබ්බමී. උපසඩ්ධමිත්වා පඤ්ඤානෙත ආසනෙ නිසීදි. නිසජ්ජ ඛො ආයසමා සාරිපුත්තො අනාථපිණ්ඩකං ගහපතිං එතදචොච: කචචී තෙ ගහපති, ඛමනීයං කචචී යාපනීයං කචචී දුක්ඛා වෙදනා පටික්කමන්ති නො අභික්කමන්ති, පටික්කමොසානං පඤ්ඤයති නො අභික්කමොති? න මෙ භනෙන, ඛමනීයං න යාපනීයං බාළුනා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමන්ති නො පටික්කමන්ති අභික්කමොසානං පඤ්ඤයති නො පටික්කමො'ති.

යථාරූපෙන ච ඛො ගහපති, බුද්ධෙ අප්පසාදෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඡ්ඡන්තො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං චිතිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ බුද්ධෙ අප්පසාදෙ නත්ථී. අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙ: “ඉතිපි යො භගවා -පෙ- සක්ඛා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. තඤ්ඤි පන තෙ බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදං අත්තති සමනුපසස්සන්තො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙහය්‍යං¹.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, ධම්මෙ අප්පසාදෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඡ්ඡන්තො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං චිතිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ ධම්මෙ අප්පසාදෙ නත්ථී අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, ධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදෙ: “සවාසක්ඛාතො භග්චතා ධම්මො -පෙ- පච්චන්තං වෙදිතඤ්ඤා විඤ්ඤභී”ති. තඤ්ඤි පන තෙ ධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදං අත්තති සමනුපසස්සන්තො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙහය්‍යං¹.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, සඛෙඤ්ඤ අප්පසාදෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඡ්ඡන්තො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං චිතිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ සඛෙඤ්ඤ අප්පසාදෙ නත්ථී. අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, සඛෙඤ්ඤ අවෙච්චප්පසාදෙ: “සුපට්ඨනන්තා භගවන්තො සාවකසඛෙඤ්ඤා -පෙ- අනුත්තරං පුඤ්ඤාදෙඛන්තං ලොකස්සා”ති. තඤ්ඤි පන තෙ සඛෙඤ්ඤ අවෙච්චප්පසාදං අත්තති සමනුපසස්සන්තො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙහය්‍යං¹.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, දුස්සීලොන්ත සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඡ්ඡන්තො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං චිතිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ දුස්සීලො නත්ථී. අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, අරියකන්තානි සීලානි අඛණ්ඩානි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකානි. තානි ච පන තෙ අරියකන්තානි සීලානි අත්තති සමනුපසස්සන්තො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙහය්‍යං.

යථාරූපාය ඛො ගහපති, මිච්චාදිට්ඨියා සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඡ්ඡන්තො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං චිතිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්චාදිට්ඨි නත්ථී අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාදිට්ඨි. තඤ්ඤි පන තෙ සමමාදිට්ඨි අත්තති සමනුපසස්සන්තො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙහය්‍යං.

1. පටිපසස්සමෙහය්‍යං - ඕච්චි, මජ්ඣ.

එකල්හි ආයුෂ්මත් ආර්යුක්ත තෙරණුවෝ පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන ආයුෂ්මත් ආනන්ද පසු මහණහු සමග අනේපිඩු ගැහැවිහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹියහ. එළඹ පැන වූ අස්නෙහි වැඩිහුන්හ. වැඩිහිඳ ආයුෂ්මත් ආර්යුක්ත තෙරණුවෝ අනේපිඩු ගැහැවිහට මෙය වදළහ: “ගැහැවි, කිම තොපට ඉවසිය හැකි ද? කිම යැපිය හැකි ද? කිම දුක් වෙදනාවෝ අඩු වෙද්ද? වැඩි නො වෙද්ද? ඔවුන්ගේ අඩුවීම පැනේ ද? වැඩිවීමෙක් නො පෙනේ දැ යි? වහන්ස, මට නොඉවසිය හැකිය. නො යැපිය හැකිය. මාගේ දැඩි දුක්වෙදනාවෝ වැඩි වෙත්, අඩු නො වෙත්. ඔවුන්ගේ වැඩි වීම පෙනේ, අඩු වීමෙක් නො පෙනේ යි.

ගැහැවිය, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි යම් බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගතිවිනිපාත නිරයට පැමිණේ නම් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි එබඳු නොපැහැදීමෙක් තොපට නැත. ගැහැවිය, “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු... දෙවිච්චිනිසුනට ශාස්තෘඝ්‍ය බුද්ධියහ හඟවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමක් තොපට ඇත් ම ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි වූ ඒ ගුණ දූන පැහැදීම ද තමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහු ය.

ගැහැවි, දහමිහි යම් බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගතිවිනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් දහමිහි එබඳු නොපැහැදීමෙක් තොපට නැත. ගැහැවි, “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය ස්වාධ්‍යාතය...නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දායුතු ය”යි දහමිහි ගුණ දූන පැහැදීමක් තොපට ඇත් ම ය. දහමිහි වූ ඒ ගුණ දූන පැහැදීම ද තමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, සභුන් කෙරෙහි යම් බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිපාත නිරයට පැමිණේ නම් සභුන් කෙරෙහි එබඳු නොපැහැදීමෙක් තොපට නැත. ගැහැවි, “භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සවුසහහු තෙමේ සුපිළිපත්හ... ලොවට අනුතුරු පින්කෙතැ”යි සභුන් කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමක් තොපට ඇත් ම ය. සභුන් කෙරෙහි වූ ඒ ගුණ දූන පැහැදීම ද තමා කෙරෙහි දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම් බඳු දුසිල්කමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගතිවිනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු දුසිල් බවෙක් තොපට නැත. ගැහැවි නොකැවුණු.. සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයාසි කාන්තශීලයෝ තොපට ඇත් ම ය. ඒ ආයාසිකාන්තශීලයන් තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම් බඳු මිට්‍යාදෘෂ්ටියෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිට්‍යා දෘෂ්ටියක් තොපට නැත. ගැහැවි සමාග්දෘෂ්ටිය ද තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාග් දෘෂ්ටිය තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහ.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ඡාසඛාපොන සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඤ්ඤනො කායසීඝ්‍ර හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ඡාසඛාපො නත්ථී, අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාසඛාපො, තඤ්ඤි පන තෙ සමමාසඛාපං අත්තති සමනුපසීඝ්‍රතො ධානසො වෙදනා පටිපසීඝ්‍රමෙහය්‍යං.

යථාරූපාය ඛො ගහපති, මිච්ඡාවාචාය සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඤ්ඤනො කායසීඝ්‍ර හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපා තෙ මිච්ඡාවාචා නත්ථී, අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාවාචා තඤ්ඤි පන තෙ සමමාවාවං අත්තති සමනුපසීඝ්‍රතො ධානසො වෙදනා පටිපසීඝ්‍රමෙහය්‍යං.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ඡාකමමනෙත්තන සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඤ්ඤනො කායසීඝ්‍ර හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ඡාකමමනෙත්තනා නත්ථී, අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාකමමනෙත්තනා, තඤ්ඤි පන තෙ සමමාකමමනා අත්තති සමනුපසීඝ්‍රතො ධානසො වෙදනා පටිපසීඝ්‍රමෙහය්‍යං.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ඡා ආචීචෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඤ්ඤනො කායසීඝ්‍ර හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ඡාආචීචො නත්ථී, අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමා ආචීචො, තඤ්ඤි පන තෙ සමමාආචීචං අත්තති සමනුපසීඝ්‍රතො ධානසො වෙදනා පටිපසීඝ්‍රමෙහය්‍යං.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ඡාවායාමෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඤ්ඤනො කායසීඝ්‍ර හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ඡාවායාමො නත්ථී, අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාවායාමො, තඤ්ඤි පන තෙ සමමාවායාමං අත්තති සමනුපසීඝ්‍රතො ධානසො වෙදනා පටිපසීඝ්‍රමෙහය්‍යං.

යථාරූපාය ඛො ගහපති, මිච්ඡාසතියා සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඤ්ඤනො කායසීඝ්‍ර හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපා තෙ මිච්ඡාසති නත්ථී, අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාසති, තඤ්ඤි පන තෙ සමමාසතිං අත්තති සමනුපසීඝ්‍රතො ධානසො වෙදනා පටිපසීඝ්‍රමෙහය්‍යං.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ඡාසමාධිනා සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඤ්ඤනො කායසීඝ්‍ර හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ඡාසමාධි නත්ථී, අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති සමමාසමාධි, තඤ්ඤි පන තෙ සමමාසමාධිං අත්තති සමනුපසීඝ්‍රතො ධානසො වෙදනා පටිපසීඝ්‍රමෙහය්‍යං.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යා සංකල්පයෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාසංකල්පයෙක් තොපට නැත. ගැහැවි සමාක්සංකල්පය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාක්සංකල්පය ද තමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇයිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාවචනයෙකින් යුත් නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිපාත නිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාවචනයෙක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමාක්වචනය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාක්වචනය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇයිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාකර්මාන්තයකින් යුත් නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගතිවිනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාකර්මාන්තයෙක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමාක්කර්මාන්තය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාක්කර්මාන්තය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇයිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යා ආචීවයෙකින් යුත් නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපාය දුර්ගතිවිනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යා ආචීවයෙක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමාක්ආචීවය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාගාචීවය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇයිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාව්‍යායාමයෙකින් යුත් නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාව්‍යායාමයෙක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමාක්ව්‍යායාමය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාක්ව්‍යායාමය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇයිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාස්මෘතියකින් යුත් නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපාය දුර්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාස්මෘතියක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමාක්ස්මෘතිය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාක්ස්මෘතිය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා තොපගේ වෙදනාවෝ ඇයිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාසමාධියෙකින් යුත් නුගත් පුහුදුන්තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගතිවිනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යා සමාධියෙක් තොපට නැත. ගැහැවි සමාක්සමාධිය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාක්සමාධිය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා තොපගේ වෙදනාවෝ ඇයිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ඡාඤාණෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුච්ඡන්තො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං වීනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපං තෙ මිච්ඡාඤාණං නත්ථි. අත්ථි ච ඛො තෙ ගහපති, සම්මාඤාණං. තඤ්ච පන තෙ සම්මාඤාණං අත්තනි සමනුපස්සතො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙහයපුං.

යථාරූපාය ඛො ගහපති, මිච්ඡාවිච්චිත්තියා සමන්තාගතො අසසුතවා පුච්ඡන්තො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං වීනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපා තෙ මිච්ඡාවිච්චිත්තියා නත්ථි. අත්ථි ච ඛො තෙ ගහපති, සම්මාවිච්චිත්තියං. තඤ්ච පන තෙ සම්මාවිච්චිත්තියං අත්තනි සමනුපස්සතො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙහයපුං.

අථ ඛො අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතිස්ස යානසො වෙදනා පටිපසස්සමිංසු.¹ අථ ඛො අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති ආයසමන්තං සාරිපුත්තං ආයසමන්තඤ්ච ආනන්දං සකෙතෙව ටාලිපාකෙන පරිච්චි. අථ ඛො අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති, ආයසමන්තං සාරිපුත්තං භුත්තාවිං ඔනීතපන්තපාණිං අඤ්ඤිතරං නීචං ආසනං ගහෙතො එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නං ඛො අනාථපිණ්ඩිකං ගහපතිං ආයසමා සාරිපුත්තො ඉමාහි ගාථාහි අනුමොදි:

“යස්ස සඤ්ඤා තථාගතෙ අවලා සුපතිට්ඨිතා,
සීලඤ්ච යස්ස කල්‍යාණං අරියකන්තං පසංසිතං.

සඛෙත පසාදෙ යස්සත්ථි උජ්ඣුතඤ්ච දස්සිතං,
අදළිඤ්ච තං ආහු අමොඝං තස්ස ජීවිතං.

තස්මා සඤ්ඤා සීලඤ්ච පසාදං ධම්මදස්සිතං,
අනුයුඤ්ඤරථ මොධාවී සරං බුද්ධානසාසනන්ති”.

අථ ඛො ආයසමා සාරිපුත්තො අනාථපිණ්ඩිකං ගහපතිං ඉමාහි ගාථාහි අනුමොදිතො උච්චායාසනා පකාමි. අථ ඛො ආයසමා ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙනුපඤ්චිතමි. උපසබ්බමිතො හගවන්තං අභිවාදෙතො එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නං ඛො ආයසමන්තං ආනන්දං හගවා එතදවොච: “හන්දෙ කුතො නු තං ආනන්ද, ආගච්ඡසී දිවාදිවස්සා”ති. ආයසමනා හන්තො, සාරිපුත්තෙන අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති ඉමීනා ච ඉමීනා ච ඔවාදෙන ඔවදිතොති. පණ්ඩිතො ආනන්ද, සාරිපුත්තො මහාපඤ්ඤා ආනන්ද, සාරිපුත්තො, යනු හි නාම වන්නාරි සොතාපක්ඛියධනානි දසභි ආකාරෙහි² විහජ්ජිසන්තිති.

1. පටිපසස්සමි - සා.
2. දසභාකාරෙහි - සා, මජ්ඣ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාඥානායෙකින් යුත් නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපාය දුර්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාඥානායෙක් නොපට නැත. ගැහැවි, සමාග් ඥානය නොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාග් ඥානයත් නමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ නොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාවිමුක්තියකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යා විමුක්තියක් නොපට නැත. ගැහැවි සමාග් විමුක්තිය නොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාග් විමුක්තියත් නමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ නොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ යි.

ඉක්බිති අනේපිඩු ගැහැවිහුගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්හුන්හ. එකල්හි අනේපිඩු ගැහැවි තෙමේ ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන් ද ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් ද සියබන්තලියෙන් ම වැළඳ වී ය. ඉක්බිති අනේපිඩු ගැහැවි තෙමේ වළඳා නිමවූ පාත්‍රයෙන් ඉවත් කළ අත් ඇති ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන් වෙත එක්තරා පහත් අයුතක් ගෙන එකත් පස් ව හුන්තේ ය. එකත් පස්ව හුන් අනේපිඩු ගැහැවිහට ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර තෙරණුවෝ මේ ගාථාවලින් අනුමෝදනා කළහ.

යමකුට තථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව අවල ව මැනවින් පිහිටියා ද යමකුගේ යහපත් වූ ශීලය ආයාචකාන්ත වූයේ පසස්නා ලද්දේ ද,

යමකුට සඛ්ඛයා කෙරෙහි පැහැදීම ඇත් ද, ඥානදර්ශනයත් සෘජු වූයේ වේ ද, ඔහු නො දිළින්දෙකැ යි (බුද්ධාදී උතුමෝ) කියති. ඔහුගේ ජීවිතය හිස් නො වේ.

එහෙයින් ප්‍රාඥ තෙමේ බුදුවරයන්ගේ ශාසනය සිහි කරන්නේ ශ්‍රද්ධාවත් ශීලයත් පැහැදීමත් ධර්මය දැකීමත් අනුයෝග වශයෙන් පිරිසිදු කරන්නේ යි.

එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ අනේපිඩු ගැහැවිහට මේ ගාථාවලින් අනුමෝදනා කොට හුනස්නෙන් නැගී වැඩියහ. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත් පස් ව හුන්හ. එකත් පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: “එම්බා ආනන්ද, තෙපි මේ මහදවල් කොහි සිට එවූ ද?” යි. වහන්ස, ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන් විසින් අනේපිඩු ගැහැවි තෙමේ මේ අවවාදයෙන් ද මේ අවවාදයෙන් ද අවවාද කරන ලද්දේ යි. ආනන්ද, යම් සැරියුත් කෙනෙක් සිවුසෝවන් අහ දස අයුරෙකින් බෙදුහු නම් ඒ සැරියුත් පණ්ඩිතයෙකි. ආනන්ද, සැරියුත් මහපැනැත්තෙකි යි.

11. 3. 7

දුතිය අනාර්පිණීක සුත්තං

3795. තෙන ඛො පන සමයෙන අනාර්පිණීකො ගහපති ආබාධිකො හොති දුක්ඛිතො බාළාගිලානො. අථ ඛො අනාර්පිණීකො ගහපති අඤ්ඤතරං පුරිසං ආමනෙතසි: එති කිං අමෙභා පුරිස, යෙනායසමා ආනන්දො තෙනුපසඩ්ධම. උපසඩ්ධමීකා මම වචනෙන ආයසමතො ආනන්දස්ස පාදෙ සිරසා වන්ද -පෙ- තෙනුපසඩ්ධමතු අනුකමපං උපාදයාති. අධිවාසෙසි ඛො ආයසමා ආනන්දො තුණ්හිභාවෙන.

අථ ඛො ආයසමා ආනන්දො පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙකවා පක්ඛව්චරමාදය යෙන අනාර්පිණීකස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඩ්ධමී. උපසඩ්ධමීකා පඤ්ඤතො ආයනෙ නිසීදි. නිසජ්ජ ඛො ආයසමා ආනන්දො අනාර්පිණීකං ගහපතිං එතදවොච: "කඤ්චි තෙ ගහපති ඛමනීයං කචචී යාපනීයං කචචී දුක්ඛා වෙදනා පටික්කමහති නො අභික්කමහති පටික්කමොසානං පඤ්ඤයති නො අභික්කමො"ති? න මම භනෙත, ඛමනීයං න යාපනීයං බාළාහා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමහති, නො පටික්කමහති, අභික්කමොසානං පඤ්ඤයති නො පටික්කමොති.

චතුති ඛො ගහපති, ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස අසසුතවතො පුටුඤ්ජනස්ස හොති උත්තාසො, හොති ජලිහිතතං, හොති සමපරාධිකං මරණභයං. කතමෙහි චතුති? ඉධ ගහපති, අසසුතවා පුටුඤ්ජනො බුද්ධො අපසාදෙන සමන්තාගතො හොති. තඤ්ච පනස්ස බුද්ධො අපසාදං අත්තනි සමනුපස්සතො හොති උත්තාසො, හොති ජලිහිතතං, හොති සමපරාධිකං මරණභයං.

පුනච'පරං ගහපති, අසසුතවා පුටුඤ්ජනො ධම්මෙ අපසාදෙන සමන්තාගතො හොති. තඤ්ච පනස්ස ධම්මෙ අපසාදං අත්තනි සමනුපස්සතො හොති උත්තාසො, හොති ජලිහිතතං, හොති සමපරාධිකං මරණභයං.

පුනච'පරං ගහපති, අසසුතවා පුටුඤ්ජනො සඛෙඤ් අපසාදෙන සමන්තාගතො හොති. තඤ්ච පනස්ස සඛෙඤ් අපසාදං අත්තනි සමනුපස්සතො හොති උත්තාසො, හොති ජලිහිතතං, හොති සමපරාධිකං මරණභයං.

පුනච'පරං ගහපති, අසසුතවා පුටුඤ්ජනො දුස්සීලොන සමන්තාගතො හොති. තඤ්ච පනස්ස දුස්සීලාං අත්තනි සමනුපස්සතො හොති උත්තාසො, හොති ජලිහිතතං, හොති සමපරාධිකං මරණභයං. ඉමෙහි ඛො ගහපති, චතුති ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස අසසුතවතො පුටුඤ්ජනස්ස හොති උත්තාසො, හොති ජලිහිතතං, හොති සමපරාධිකං මරණභයං.

1. උත්තාසො - සනා.

11. 3. 7

දුතිය අනාචරිණික සූත්‍රය

3795. එසමයෙහි අනෙපිඬු ගැහැවි තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩියේ ගිලන් වූයේ වේ. එකල්හි අනෙපිඬු ගැහැවි එක්තරා පුරුෂයකු ඇමතී ය: “එමබා පුරුෂය, එව තෙපි ආයුෂමත් ආනඤ්ඤා තෙරණුවන් වෙත එළඹෙවු. එළඹ මා වදනින් ආයුෂමත් ආනඤ්ඤා තෙරණුවන්ගේ පා හිසින් වදිවු ... අනුකමපා පිණිස ඒහි එළඹෙන සේක්වා” යි. ආයුෂමත් ආනඤ්ඤා තෙරණුවෝ මුවින් නො බැණ ඉවසුහ.

ඉක්බිති ආයුෂමත් ආනඤ්ඤා තෙරණුවෝ පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන අනෙපිඬුගැහැවිහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹියහ. එළඹ පැනවූ අස්තෙහි වැඩහුන්හ. වැඩහිඳ ආයුෂමත් ආනඤ්ඤා තෙරණුවෝ අනෙපිඬු ගැහැවිහට මෙය වදළහ. ගැහැවි, කිම තොපට ඉවසිය හැකි ද? කිම යැපිය හැකි ද? කිම දුක් වෙදනාවෝ අඩු වෙද්ද? වැඩි නො වෙද්ද? ඔවුන්ගේ අඩු වීම පැනේ ද? වැඩි වීමක් නො පෙනේ දැ යි? වහන්ස, මට නොඉවසිය හැකි ය. නො යැපිය හැකි ය, මාගේ දැඩි දුක් වෙදනාවෝ වැඩි වෙත්, අඩු නො වෙත්. ඔවුන්ගේ වැඩි වීම පැනේ. අඩුවීමක් නො පැනේ යි.

ගැහැවිය, සිවුදහමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන්හට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමක් වෙයි. පරලොවට හෙතු වූ මරණ බියෙක් වෙයි. කවර සිවුදහමෙකින් ද යත්: ගැහැවි, මෙහි නුගත් පුහුදුන් තෙමේ බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි වූ ඒ නො-පැහැදීමත් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ ඔහුට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමක් වෙයි. පරලොවට හෙතු වූ මරණ බියෙක් වෙයි.

ගැහැවි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: නුගත් පුහුදුන් තෙමේ දහමිහි නොපැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහමිහි වූ ඒ නො පැහැදීමත් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමක් වෙයි. පරලොවට හෙතු වූ මරණ බියෙක් වෙයි.

ගැහැවි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: නුගත් පුහුදුන් තෙමේ සභුන් කෙරෙහි නොපැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. සභුන් කෙරෙහි වූ ඒ නොපැහැදීමත් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමක් වෙයි පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් වෙයි.

ගැහැවි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: නුගත් පුහුදුන් තෙමේ දුසිල් බැවින් යුතු වූයේ වෙයි. ඒ දුසිල් බවත්, තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමක් වෙයි. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් වෙයි ගැහැවි, මේ සිවුදහමින් යුතු නුගත් පුහුදුන්හට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමක් වෙයි. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් වෙයි.

චතුභි ඛො ගහපති, ධම්මෙභි සමන්තාගතස්ස සුත්ඵලො ආර්යසාවකස්ස න හොති උත්තාසො, න හොති ජමහිතන්තං, න හොති සමපරාධිකං මරණභයං කතමෙභි චතුභි? ඉධ ගහපති, සුත්ඵලො ආර්යසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. තඤ්ඤා පනස්ස බුද්ධො අවෙච්චපසාදො අත්තති සමනුපස්සතො න හොති උත්තාසො, න හොති ජමහිතන්තං, න හොති සමපරාධිකං මරණභයං.

සුත්ඵල'පරං ගහපති, සුත්ඵලො ආර්යසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සමෙක -පෙ- අර්යකතෙතභි සීලෙභි සමන්තාගතො හොති අධිඤ්ඤාති -පෙ- සමාධිසංවනනිකෙභි. තාති ච පනස්ස අර්යකතානාති සීලාති අත්තති සමනුපස්සතො න හොති උත්තාසො. න හොති ජමහිතන්තං, න හොති සමපරාධිකං මරණභයං. ඉමෙභි ඛො ගහපති, චතුභි ධම්මෙභි සමන්තාගතස්ස සුත්ඵලො ආර්යසාවකස්ස න හොති උත්තාසො, න හොති ජමහිතන්තං, න හොති සමපරාධිකං මරණභයන්ති.

නාභං භගේත, ආනඤ්ඤා භායාමි. ක්‍රාහං භායිස්සාමි. අභං භි භගේත බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සමෙක -පෙ- යාතිමානි¹ භගේත, භගවතා ගිභිසාමීචිකාති සික්ඛාපදනි පඤ්ඤාත්තානි², නාභං තෙසං කිඤ්ඤා අත්තති ඛණ්ඩං සමනුපස්සාමීති, ලාභා තෙ ගහපති, සුඤ්ඤා තෙ ගහපති, සොනාපක්ඛ්චලං ගහපති, ව්‍යාකතන්ති.

11. 3. 8

කතිය අනාච්චිකාසුත්තං

3796. අච්ච ඛො අනාච්චිකාසුත්තො ගහපති යෙන භගවා තෙනුප-සඤ්ඤාමි. උපසඤ්ඤාමිතා භගවන්තං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීත්තං ඛො අනාච්චිකාසුත්තං ගහපතිං භගවා එතදවොච: යතො ච ඛො ගහපති, අර්යසාවකස්ස පඤ්ඤා භායාති වෙරාති චූපසන්තානි⁴ හොත්ති, චතුභි ච සොනාපක්ඛ්චලෙගහි සමන්තාගතො හොති, අරියො චස්ස ඤ්ඤො පඤ්ඤාසු සුද්ධො හොති සුප්පට්චිද්ධො. සො ආකඤ්ඤාමානො අත්තනාව අත්තනං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “ඛිණ්ණිකරියොමහි ඛිණ්ණිකරියොති යො ඛිණ්ණිකරියො ඛිණ්ණිකරියොති චිතානො, සොනාපක්ඛ්චලො භමසමි අච්චිතානධම්මො නියතො සමොධිපරායණො”. කතමානි පඤ්ඤා භායාති වෙරාති චූපසන්තානි හොන්ති:

1. ක්‍රාහං භායිස්සාමි - ස්‍රා.
 2. යාති මානි - මජ්ඣ, ස්‍රා.
 3. අද්ධිතානි - මජ්ඣ, ස්‍රා.
 4. චූපසන්තානි ච - මජ්ඣ, ස්‍රා.

ගැහැව්, සිවුදහමෙකින් යුතු උගත් අරිසවුහට තැනිගැන්මෙක් නො වේ. බියෙන් සැලීමෙක් නො වේ. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් නො වේ. කවර සිවුදහමෙකින් යන්: ගැහැව්, මෙහි උගත් අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු ... දෙවිමිනිසුනට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ හඟවත්හ” යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි වූ ඒ ගුණ දැන පැහැදීමක් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් නො වේ. බියෙන් සැලීමෙක් නො වේ. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් නො වේ.

ගැහැව්, නැවත අනෙකක් ද කියමි: උගත් අරිසවු තෙමේ දහම් කෙරෙහි ... සතුන් කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ ... සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයඝිකාන්ත ශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ඒ ආයඝිකාන්ත සිලෙන් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් නො වේ. බියෙන් සැලීමෙක් නො වේ. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් නො වේ. ගැහැව්, මේ සිවු දහමින් යුතු උගත් අරිසවුහට තැනිගැන්මෙක් නො වේ. බියෙන් සැලීමෙක් නො වේ. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් නො වේ.

වහන්ස, ආනන්දයෙනි, මම නො බමි. මම කුමකට බානෙමි ද? වහන්ස, මම වූ කලි “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු ... දෙවිමිනිසුනට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ හඟවත් හ” යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගනයෙමි. ධර්ම කෙරෙහි ... සංකයා කෙරෙහි ... වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ගිහියන්ට සුදුසු වූ යම් මේ සිකපද කෙනෙක් පනවන ලද්ද හු ද, ඔවුනතර කඩ වූ කිසිවක් තමා කෙරෙහි නො දැකිමි යි. ගැහැව්, තොපට ලාභයෙකි. ගැහැව්, තොපට මනාදැඩුමෙකි. ගැහැව්, තොප විසින් සෝචන් පෙල පවසන ලද යි.

11. 3. 8

තනිය අනාථපිණ්ඩික සූත්‍රය

3796. එකල්හි අනේපිඩු ගැහැව් තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් අනේ පිඩුගැහැව්හට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදල සේක: ගැහැව්, යම් කලෙක අරිසවුහුගේ පස්බිය වෙර සන්හුන්නාහු වෙද්ද, සිවු සෝචන් අභිනුන් යුතු වූයේ වේ ද, අරි නයන් ඔහු විසින් තුවණින් මනාකොට දක්නා ලද්දේ මැනවින් පිළිවිදුනා ලද්දේ වේ ද, හෙතෙමේ කැමති වන්නේ “ඤය වූ නිරය ඇත්තෙමි ඤය වූ ත්‍රියන් යොන් ඇත්තෙමි ඤය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ඤය වූ අපාය-දුර්ග්ගිච්චිපාන ඇත්තෙමි වෙමි. මම විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සංකොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වෙමි” යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ ය. කවර පස් බිය වෙර සන්-හුන්නාහු ද යන්:

යං ගහපති, පාණාතිපාතී පාණාතිපාතපව්වයා දිට්ඨධම්මකමපි භයං වෙරං පසවති, සමපරාධිකමපි භයං වෙරං පසවති, වෛතසිකමපි දුක්ඛං දෙමනස්සං පටිසංවෙදියති, පාණාතිපාතා පටිච්චිතස්ස එතං භයං¹ වෙරං චූපසනතං හොති. යං ගහපති, අදින්නාදුධී අදින්නාදනපව්වයා -පෙ- යං ගහපති කාමෙසුමිච්ඡාවාරී කාමෙසුමිච්ඡාවාරපව්වයා -පෙ- යං ගහපති, මුසාවාදී මුසාවාදපව්වයා -පෙ- යං ගහපති, සුරාමෙරය-මජ්ජපමාදට්ඨාධී සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානපච්චයා දිට්ඨධම්මකමපි භයං වෙරං පසවති, සමපරාධිකමපි භයං වෙරං පසවති, වෛතසිකමපි දුක්ඛං දෙමනස්සං පටිසංවෙදියති. සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පටිච්චිතස්ස එතං භයං වෙරං චූපසනතං හොති. ඉමානි පඤ්ච භයානි වෙරානි චූපසනතානි හොතති.

කතමෙහි චතුභි සොතාපත්තියධෙගහි සමන්තාගතො හොති: ඉධ ගහපති, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: ‘ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො භගවා’ති. ධමමෙ -පෙ- සධෙක -පෙ- අරියකනෙහති සිලෙහි සමන්තාගතො හොති අධණේඤ්ඤි -පෙ- සමාධිසංවහනතිකෙහි. ඉමෙහි චතුභි සොතාපත්තියධෙගහි සමන්තාගතො හොති.

කතමො චස්ස අරියො ඤායො පඤ්ඤාය සුද්දිට්ඨො හොති සුප්පට්චිද්ධො? ඉධ ගහපති, අරියසාවකො පටිච්චසමුප්පාදං යෙව සාධුකං යොනිසො මනසිකරොති: ‘ඉති ඉමෙසමිං සති ඉදං හොති, ඉමෙසුප්පාද ඉදං උපපජ්ජති, ඉති ඉමෙසමිං අසති ඉදං න හොති, ඉමෙස නිරොධො ඉදං නිරුජ්ඣති; යදිදං අච්ඡාපච්චයා සඤ්ඤා, සඤ්ඤාපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං, නාමරූපපච්චයා සලායතනං, සලායතනපව්වයා එසෙසා, එස්සපව්වයා වෙදනා, වෙදනාපව්වයා තණ්හා, තණ්හාපච්චයා උපාදනං, උපාදනපව්වයා භවො, භවපව්වයා ජාති, ජාතිපව්වයා ජරාමරණං යොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්සුපායාසා සමභවතති. එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛකඛන්ධස්ස සමුදයො හොති. අච්ඡායකෙව අසෙසචිරාගනිරොධො සඤ්ඤාපච්චයො, සඤ්ඤාපච්චයො විඤ්ඤාණනිරොධො -පෙ- සොකපරිදෙව දුක්ඛදෙමනස්සුපායාසා නිරුජ්ඣති. එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛකඛන්ධස්ස නිරොධො හොති’ති. අයමස්ස අරියො ඤායො පඤ්ඤාය සුද්දිට්ඨො හොති සුප්පට්චිද්ධො.

1. එවං තං භයං - ඡෙය, යනා.

ගැහැවි පණිවා කරනසුල්ලෙක් පණිවාපසයෙන් දිටුදුම් යෙහින් යම් බියක් වෙරක් රැස් කෙරේ ද, පරලොචන් යම් බියක් වෙරක් රැස් කෙරේ ද, සිත පිළිබඳ වූත් දුකක් දෙමනසක් විඳී ද, පණිවායෙන් වැළකුණුට මේ බයවෙර සන්-හුන්නේ වේ. ගැහැවි, නුදුන් දෑ ගන්නාසුල්ලෙක් අයිනාදන් පසයෙන් යම්... ගැහැවි, කාමයෙහි මිසභසර ඇත්තෙක් කාමයෙහි මිසභසරපසයෙන් යම් ... ගැහැවි, මුසා බණන්තෙක් මුසවා-පසයෙන් යම් ... ගැහැවි පමාවට කරුණු වූ රහමෙර මත්පැන් බොනසුල්ලෙක් පමාවට කරුණු වූ රහමෙර මත්පැන් පසයෙන් දිටුදුම්යෙහින් යම් බියක් වෙරක් රැස් කෙරේ ද, පරලොචන් යම් බියක් වෙරක් රැස් කෙරේ ද, සිත පිළිබඳ වූත් දුකක් දෙමනසක් විඳී ද, පමාව කරුණු වූ රහමෙර මත්පැන් පානයෙන් වැළකුණුට මේ බය වෙර සන්හුන්නේ වේ. මේ පස් බිය වෙර සන්හුන්නේ වේ.

කවර සිවු සෝවන් අහින් යුතු වූයේ ද යත්: ගැහැවි, මෙහි අරියවු තෙමේ. “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙනු දු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ ඛුඤ්ඤාභ භගවත්භ ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ඉණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි ... සඛකයා කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයඤ්ඤානිකයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ සිවුසෝවන් අහින් යුතු වූයේ වෙයි.

කවර අරිතයෙක් ඔහු විසින් නුවණින් මනා කොට දක්නා ලද්දේ මැනවින් පිළිවිදුනා ලද්දේ වේ ද යත්: ගැහැවි, මෙහි අරියවු තෙමේ “අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයයෙන් සංස්කාරයෝ වෙති. සංස්කාර-ප්‍රත්‍යයයෙන්, විඤ්ඤාන වේ. විඤ්ඤානප්‍රත්‍යයයෙන් නාමරූප වේ. නාමරූපප්‍රත්‍යයයෙන් ඡධායතන වේ. ඡධායතනප්‍රත්‍යයයෙන් සාර්ඝය වේ. සාර්ඝප්‍රත්‍යයයෙන් වෙදනාවෝ වෙති. වෙදනා ප්‍රත්‍යයයෙන් තෘෂ්ණාව වේ. තෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයයෙන් උපාදාන වේ. උපාදානප්‍රත්‍යයයෙන් භවය වේ. භවප්‍රත්‍යයෙන් ජාතිය වේ. ජාතිප්‍රත්‍යයෙන් ජරා මරණ ශාකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සපායාසයෝ භටගනිත්. මෙසේ මේ හුදු දුක්රැසේ භටගැනීම වේ. අවිද්‍යාවේ ම නිරවශෙෂවිරාග-නිරෝධයෙන් සංස්කාරනිරෝධය වේ. සංස්කාරනිරෝධයෙන් විඤ්ඤානනිරෝධය වේ ... සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්ස උපායාසයෝ නිරුද්ධ වෙත්. “මෙසේ මේ හුදු දුක්රැසේ නිරෝධය වේ ”යි යම් මේ පිළිසමුපාදනමෙක් වේ නම් “මෙසේ මෙය ඇති කල්හි මෙය වේ. මෙය ඉපදීමෙන් මෙය උපදී. මෙසේ මෙය නැති කල්හි මෙය නො වේ. මෙය නිරුද්ධ වීමෙන් මෙය නිරුද්ධ වේ ”යි පිළිසමුපා ම මැනවින් නුවණින් මෙනෙහි කෙරෙයි. මේ අරිතය ඔහු විසින් නුවණින් මනා කොට දක්නා ලද්දේ මැනවින් පිළි-විදුනා ලද්දේ වෙයි.

යනො ඛො ගභපති, අරියසාවකස්ස ඉමාති පඤ්ඤා භයාති වෙරාති චූපසන්තාති හොනති, ඉමෙහි චතුභි සොනාපකන්දයඛෙගහි සමනනාගතො හොති. අයමස්ස¹ අරියො ඤායො පඤ්ඤාය සුද්දිට්ඨො හොති සුප්පට්ඨිඤ්ඤො. සො ආකඛිමානො අත්තනාව අත්තනං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “ඛිණ්ණිරයොමඛි ඛිණ්ණිරච්ඡානයොනියො ඛිණ්ණපෙත්ත- විසයො ඛිණ්ණපායාදුග්ගතිච්ඡිපානො, සොනාපනොනාභමස්ථි අච්ඡිපාන- ධමමො නියනො සමමොධිපරායණො”ති.

11. 3. 9

භික්ඛුසුත්තං

3797. අථ ඛො සමඛුද්දා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඛිතමිංසු. -පෙ- එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසිත්තා ඛො තෙ භික්ඛු භගවා එතදවොච: යනො ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස ඉමාති පඤ්ඤා භයාති වෙරාති චූපසන්තාති හොනති, ඉමෙහි චතුභි සොනා- පකන්දයඛෙගහි සමනනාගතො හොති. අයමස්ස අරියො ඤායො පඤ්ඤාය සුද්දිට්ඨො හොති සුප්පට්ඨිඤ්ඤො. සො ආකඛිමානො අත්තනාව අත්තනං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “ඛිණ්ණිරයොමඛි ඛිණ්ණිරච්ඡාන- යොනියො ඛිණ්ණපෙත්තවිසයො ඛිණ්ණපායාදුග්ගතිච්ඡිපානො, සොනාපනොනා- භමස්ථි අච්ඡිපානධමමො නියනො සමමොධිපරායණො”ති.

11. 3. 10

නන්දකසුත්තං

3798. එකං සමයං භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවනෙ කුටාගාරසාලායං. අථ ඛො නන්දකො ලිච්ඡවිමභාමණො යෙන භගවා තෙනුපසඛිතමි. උපසඛිතමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිත්තං ඛො නන්දකං ලිච්ඡවිමභාමණං භගවා එතදවොච: චතුභි ඛො නන්දක, ධමමෙහි සමනනාගතො අරියසාවකො සොනාපනොනා හොති අච්ඡිපානධමමො නියනො සමමොධිපරායණො. කතමෙහි චතුභි: ඉධ නන්දක, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමනනාගතො හොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සත්වා දෙවමනුස්සන්තං බුද්ධො භගවා”ති. ධමමෙ -පෙ- සමෙක -පෙ- අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමනනාගතො හොති අධණ්ණෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. ඉමෙහි ඛො නන්දක, චතුභි ධමමෙහි සමනනාගතො අරියසාවකො සොනාපනොනා හොති අච්ඡිපානධමමො නියනො සමමොධිපරායණො.

1. අයඤ්චස්ස - මජ්ඣ, ස්‍යා.

ගැහැව්, යම් කලෙක අරිසවුහුගේ මේ පස්බිය වෙර සන්හුන්නාහු වෙද්ද, මේ සිවුසෝවන් අහින් යුතු වූයේ වේ ද මේ අරිනය. ඔහු විසින් තුවණින් මනා කොට දක්නා ලද්දේ මැනවින් පිළිවිදුනා ලද්දේ වේ ද, හෙතෙමේ කැමති වන්නේ “ඤය වූ නිරය ඇත්තෙම ඤය වූ නිරිසන් යොන් ඇත්තෙම ඤය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙම ඤය වූ අපායදුර්ගතිවිනිපාක ඇත්තෙම වෙමි: “මම විවස ව නොහෙන සුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වෙමි” යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ යි.

11. 3. 9

හිකඛු සුත්‍ර

3797. එකල්හි බොහෝ හිකඛු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ඒ හිකඛුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. මහණෙනි, යම් කලෙක අරිසවුහුගේ මේ පස්බිය වෙර සන්හුන්නාහු වෙද්ද, මේ සිවුසෝවන් අහින් යුතු වූයේ වේ ද, මේ අරිනය ඔහු විසින් තුවණින් මනා කොට දක්නා ලද්දේ මැනවින් පිළිවිදුනා ලද්දේ වේ ද, හෙතෙමේ කැමති වනුයේ “ඤය වූ නිරය ඇතියෙම ඤය වූ නිරිසන් යොන් ඇතියෙම ඤය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇතියෙම ඤය වූ අපායදුර්ගතිවිනිපාක ඇතියෙම වෙමි. මම විවස ව නො හෙන සුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වෙමි” යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ යි.

11. 3. 10

නාඤක සුත්‍රය

3798. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර මහවෙහෙණි කුළුණේහල්හි වැඩ වසනසේක. එකල්හි නාඤක නම් ලිච්චි මහාමාත්‍රයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් නාඤක නම් ලිච්චි මහාමාත්‍රයන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. නාඤක, සිවු දහමෙකින් යුතු අරිසවු තෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ. කවර සිවු දහමෙකින යත්: නාඤක, මෙහි අරිසවු තෙමේ “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙව් මිනිසුන්ට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ හඟවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවල ප්‍රයාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි ... සධ්‍යයා කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයථිකානත ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. නාඤක, මේ සිවුදහමින් යුතු අරිසවු තෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ.

ඉමෙහි ච පන නඤ්ඤ, චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරිය-
 සාවචකො ආයුතා සංයුක්තො හොති දිට්ඨන්ති මානුසෙනපි. වණ්ණණන
 -පෙ- සුඛෙන -පෙ- යසෙන -පෙ- ආධිපතෙයොන සංයුක්තො
 හොති දිට්ඨන්ති මානුසෙනපි. තං ඛො පනාහං නඤ්ඤ, නාඤ්ඤස්ස
 සමණස්ස චා බ්‍රාහ්මණස්ස චා සුඤ්ඤා වදමි. අපි ච යදෙව මයා
 සාමං ඤානං සාමං දිට්ඨං සාමං විදිතං තදෙවාහං වදමිති. එවං
 චුතො අඤ්ඤතරො පුරිසො නඤ්ඤං ලි වජ්චිමහාමිත්තං එතදවොච:
 “නභානකාලො¹ භනොත”ති. “අලඤ්ඤා භණ්ණෙ; එතෙන බාහිරෙන
 නභානෙන. අලමීදං අඤ්ඤානං නභානං. භවිස්සති යදීදං භගවති.ස-
 සාදෙ”ති.

සරකානිවග්ගො තතියො.

තත්‍රාද්දනං :

මහානාමා . තයො චුත්තා සරකානෙනපරෙ දුචෙ,
 තයො 'නාථපිණ්ඩකෙන භික්ඛු ච නඤ්ඤො දසාති.

1. නානකාලො - ස්‍යා

නඤ්ඤ, මේ සිවු දහමින් යුතු අර්ථය වූ තෙමේ දෙවල්ලවා වූත් මිනිස්ල්ලවා වූත් ආයුෂයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. වර්ණයෙන් ... සුවයෙන් ... යසයින් ... දෙවල්ලවා වූත් මිනිස්ල්ලවා වූත් අධිපති බැවින් යුතු වූයේ වෙයි. නඤ්ඤ, මම එය අත් මහණකුගෙන් හෝ බමුණකුගෙන් හෝ අසා නො කියමි. වැලිදු යමක් මවිසින් තමා ම දන්තා ලද්දේ නමා ම දක්තා ලද්දේ තමා ම අවබෝධ කරන ලද්දේ නම් එය ම මම කියමි යි. ලෙසේ වදල කල්හි එක්තරා පුරුෂයෙක් නඤ්ඤ නම් ලිච්චි මහාමාත්‍රයන්ට හිමියනි, “නහන කලැ”යි මෙය කී ය. “කොල, දෑත් මේ බාහිර නෑමෙන් කම් නෑත. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි යම් ඒ පැහැදීමක් වේ නම් මේ ඇතුළත නෑම පමණ වන්නේ” යි.

තෙවෙනි සරකානිවර්ග යි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

මහානාම නමින් තුනෙක් ද, සරකානි නමින් අනෙක් දෙකෙක් ද, අනාථපිණ්ඩික නමින් තුනෙක් ද, හික්කු නඤ්ඤ යි දෙකෙක් ද යි දශසූත්‍ර කෙනෙක් කියන ලදහ.

4. පුද්ගලික සහ වගකීම

11. 4. 1

අභියාචනා

3799. සාවකියා :

වනනාරො'මෙ භික්ඛවෙ, පුද්ගලික සහ කුසලාභියන් සුඛසාහාරා. කතමෙ වනනාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චසාසාදෙන සමනනාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසානං බුද්ධො හගවා”ති. අයං පඨමො පුද්ගලික සහ කුසලාභියන් සුඛසාහාරො. පුනව'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ අවෙච්චසාසාදෙන සමනනාගතො හොති: “සවාකනානො හගවතා ධම්මො -පෙ- පච්චනං වෙදිතඤ්ඤා විඤ්ඤාති”ති. අයං දුතියො පුද්ගලික සහ කුසලාභියන් සුඛසාහාරො. පුනව'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සඤ්ඤා අවෙච්චසාසාදෙන සමනනාගතො හොති: “සුච්චිතනො හගවතො සාවකසඤ්ඤා -පෙ- අනුඤ්ඤා පුද්ගලික සහ කුසලාභියන් සුඛසාහාරො”ති. අයං තතියො පුද්ගලික සහ කුසලාභියන් සුඛසාහාරො. පුනව'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො “අරියකතොති සිලෙහි සමනනාගතො හොති අධර්මභිති -පෙ- සමාධිසංවනනාතිකෙහි”. අයං චතුසො පුද්ගලික සහ කුසලාභියන් සුඛසාහාරො ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වනනාරො පුද්ගලික සහ කුසලාභියන් සුඛසාහාරාති.

11. 4. 2

දුතියාචනා

3800. වනනාරොමෙ භික්ඛවෙ, පුද්ගලික සහ කුසලාභියන් සුඛසාහාරා. කතමෙ වනනාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චසාසාදෙන සමනනාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසානං බුද්ධො හගවා”ති. අයං පඨමො පුද්ගලික සහ කුසලාභියන් සුඛසාහාරො, පුනව'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- පුනව'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො විගතමලමච්චරෙන වෙතසා අගාරං අඤ්ඤාවසති මුක්ඛවාගො පයනපාඨි වොසසග්ගරතො යාවයොගො දනසංචිභාගරතො. අයං චතුසො පුද්ගලික සහ කුසලාභියන් සුඛසාහාරො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වනනාරො පුද්ගලික සහ කුසලාභියන් සුඛසාහාරාති.

4. පුද්ගලික වර්ගය

11. 4. 1

අභිසන්ද සූත්‍රය

3799. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යනදීහු කුශලනදීහු සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ හඟවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන පුණ්‍යනදී ය, කුශලනදී ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු-තෙමේ “ධම්‍ය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ස්වාධ්‍යාත ය ... විඤයන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දතයුතු ය”යි ධම්‍ය කෙරෙහි අවල ප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ දෙවන පුණ්‍යනදී ය, කුශලනදී ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරිසවු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සඤ්ඤා සුප්‍රතිපත්තා ය ... ලොකයාට අනුඤ්ඤාපුණ්‍යසේත්‍ර ය”යි සඤ්ඤා කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ තෙවන පුණ්‍යනදී ය, කුශලනදී ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ “අබ්‍යවු වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයාසිකානත ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි.” මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ සිවුවන පුණ්‍යනදී ය, කුශලනදී ය. මහණෙනි, මේ සතර සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යනදීහු කුශලනදීහු යි.

11. 4. 2

දුකියාභිසන්ද සූත්‍රය

3800. මහණෙනි, සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යනදීහු කුශල-නදීහු සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු-තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ හඟවත්හ”යි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන පුණ්‍යනදී ය, කුශලනදී ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ ධම්‍ය කෙරෙහි .. සඤ්ඤා කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ මුදන ලද ත්‍යාග ඇත්තේ (ත්‍යාගශීලී වූයේ) (ආවුන්ට දීම පිණිස) දෝනා ලද අත් ඇත්තේ ත්‍යාගයෙහි ඇලුණේ යදිනු ලැබීමට සුදුසු වූයේ දීමෙහින් බෙද දීමෙහින් ඇලුණේ පහ ව ගිය මසුරුමල ඇති සිතින් යුතු ව ගිහිගෙයි වෙසේ. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ සිවුවන පුණ්‍යනදී ය, කුශලනදී ය. මහණෙනි, මේ සතර සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යනදීහු කුශලනදීහු යි.

11. 4. 3

තනියාභිසන්දසුත්තං

3801. චත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤභිසන්ද කුසලාභිසන්ද සුඛස්සාභාරා. කතමෙ චත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සසා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. අයං පඨමො පුඤ්ඤභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛස්සාභාරො. පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඛෙඤ -පෙ- පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පඤ්ඤවා හොති, උදයස්ථගාමීනියා පඤ්ඤය සමන්තාගතො අරියාය නිබ්බට්ඨිකාය සමමාදුක්ඛකක්ඛගාමීනියා. අයං චතුස්ථො පුඤ්ඤභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛස්සාභාරො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරො පුඤ්ඤභිසන්ද කුසලාභිසන්ද සුඛස්සාභාරාති.

11. 4. 4

දෙවපදසුත්තං

3802. චත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, දෙවානං දෙවපදනි අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදප්පනාය. කතමානි චත්තාරි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සසා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. ඉධ පඨමං දෙවානං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදප්පනාය.

පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඤාකුඤ්ඤානො භගවතා ධම්මො -පෙ- පට්ඨන්තං වෙදිතඤ්ඤා විඤ්ඤති”ති. ඉදං දුතියං දෙවානං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදප්පනාය.

පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සඛෙඤ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “සුපට්ඨන්තො භගවතො සාවකසඛෙඤා -පෙ- අනුන්තරං පුඤ්ඤකෙඛන්තා ලොකස්සා”ති. ඉදං තතියං දෙවානං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදප්පනාය.

පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අරියකතොනනි සීලෙභි සමන්තාගතො හොති අධර්ණෙඛති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙභි ඉදං චතුස්ථං දෙවානං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදප්පනාය. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරි දෙවානං දෙවපදනි අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදප්පනායාති.

11. 4. 3

තත්වයාභිසද සූත්‍රය

3801. මහණෙනි, සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යගඬයා කුශල-ගඬයා සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ භුක්තියහ භගවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන පින්ගහ ය, කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ ධර්මය කෙරෙහි ... සඬකයා කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ නුවණැත්තේ වෙයි. උදයව්‍යය පිරිසිදු දැනීමට සමත් වූ ආයඹ වූ නිර්වේදයට හිත වූ මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන පුද්ගලයන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ සිවුවන පින්ගහ ය, කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, මේ සතර සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යගඬයාවෝ කුශල-ගඬයාවෝ යි.

11. 4. 4

දෙවපද සූත්‍රය

3802. මහණෙනි, නො පිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබලන සතුන් බලවනු පිණිස මේ දෙවියන්ගේ දෙවපිය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ භුක්තියහ භගවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ නොපිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබලන සතුන් බලවනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ පළමුවන දෙවපිය ය.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ “ධර්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මනා කොට වදරන උද්දේ ය ... නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දන යුත්තේ”යි දහමිහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ නොපිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබලන සතුන් බලවනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ දෙවන දෙවපිය ය.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ “භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේගේ සවුසහභු සුපිළිපත්භ ... ලොවට අනුතුරු පින්කෙතැ”යි සභුන් කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ නොපිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබලන සතුන් බලවනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ තෙවන දෙවපිය ය.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ අධිකව වූ ... සමාධිසංවනිතික වූ ආයඹකාන්තශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ නොපිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබලන සතුන් බලවනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ සිවුවන දෙවපිය ය. මහණෙනි, මේ සතර නොවිසුදු සතුන්ගේ විසිදු පිණිස නොදිලෙන සතුන් දුල්වනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ දෙවපිය යි.

11. 4. 5

දුතිය දෙවපදසුත්තං

3803. වන්හාරි¹මානි භික්ඛවෙ, දෙවනං දෙවපදනි අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදපනාය. කතමානි වන්හාරි? ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමනනාගතො හොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. සො ඉති පටිසංඝමිකමිති: “කිනනු ඛො දෙවනං දෙවපදනති”. සො එවං පජානාති: “අධ්‍යාපජ්ඣාරමෙ ඛවාහං එතරහි දෙවෙ සුඤ්ඤාමි. න ඛො පනාහං කඤ්ඤි ඛ්‍යාඛාධෙමි තසං වා ටාවරං වා. අද්ධාහං දෙවපදධමමසමනනාගතො විහරාමි”ති. ඉදං පඨමං දෙවනං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදපනාය.

පුනව'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- පුනව'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අරියකතෙනහි සිලෙහි සමනනාගතො හොති අධ්‍යොක්ඛති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. සො ඉති පටිසංඝමිකමිති: “කිනනු ඛො දෙවනං දෙවපදනති”. සො එවං පජානාති: “අධ්‍යාපජ්ඣාරමෙ ඛවාහං එතරහි දෙවෙ, සුඤ්ඤාමි න ඛො පනාහං කඤ්ඤි ඛ්‍යාඛාධෙමි තසං වා ටාවරං වා. අද්ධාහං දෙවපදධමමසමනනාගතො විහරාමි”ති. ඉදං චතුස්සං දෙවනං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදපනාය. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වන්හාරි දෙවනං දෙවපදනි අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදපනායාති.

11. 4. 6

සභාගතසුත්තං

3804. චතුහි භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමනනාගතං අක්ඛමනා දෙවා සභාගතා¹ කපේසති. කතමෙහි චතුහි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමනනාගතො හොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. යා තා දෙවතා බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමනනාගතා ඉතො චුතා තනුප්පනනා; තාසං එවං හොති: “යථාරුපෙන ඛො මයං බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමනනාගතා තතො චුතා ඉධුප්පනනා. අරියසාවකොපි තථාරුපෙන බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමනනාගතො එතීති දෙවනං සතති-කෙති”

1. සභාගතං - මඡසං.

11. 4. 5

දුකිය දෙවපද සූත්‍රය

3803. මහණෙනි, අවිසුදු සතුන්ගේ විසුදු පිණිස නොදිලෙන සතුන්ගේ දිලුම පිණිස මේ දෙවියන්ගේ දෙවපිය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ආස්තෘභ ඔුඤ්ඤාභ භගවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි ඉණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ “දෙවියන්ගේ දෙවපිය කීමෙක් ද”යි? මෙසේ තුවණින් සලකා බලයි. හෙතෙමේ මෙසේ දැන ගනී: “මම දැන් දෙවියන් නිදුක්බව පරම කොට ඇත්තවුනැ යි අසමි. මම තැනි ගන්නා වූ හෝ නොතැනි ගන්නා වූ හෝ කිසිවකු නො පෙළමි. එකානතයෙන් මම දෙවපිය දහමින් යුතු වූයෙමි වෙසෙමි” යි. අවිසුදු සතුන්ගේ විසුදු පිණිස නොදිලෙන සතුන්ගේ දිලුම පිණිස මේ දෙවියන්ගේ පළමුවන දෙවපිය ය.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරිසවු තෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරිසවු තෙමේ අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවනිනික වූ ආයඤ්ඤානාශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ දෙවියන්ගේ දෙවපිය කීමෙක් ද”යි මෙසේ තුවණින් සලකා බලයි. හෙතෙමේ මෙසේ දැනගනී. “මම දැන් දෙවියන් නිදුක්බව පරම කොට ඇත්තවුනැ යි අසමි. මම තැනිගන්නා වූ හෝ නොතැනි ගන්නා වූ හෝ කිසිවකු නො ම පෙළමි. එකානතයෙන් මම දෙවපිය දහමින් යුතු වූයෙමි වෙසෙමි”යි. අවිසුදු සතුන්ගේ විසුදු පිණිස නොදිලෙන සතුන්ගේ දිලුම පිණිස වූ මේ දෙවියන්ගේ සිවුවන දෙවපිය ය. මහණෙනි, මේ සතර අවිසුදු සතුන්ගේ විසුදු පිණිස නොදිලෙන සතුන්ගේ දිලුම පිණිස වූ දෙවියන්ගේ දෙවපිය යි.

11. 4. 6

සභාගතියුත්‍රය

3804. මහණෙනි, සිවුදහමෙකින් යුතු වුවහු (ඇරබ) සතුටු සිත් ඇති දෙවියෝ සභාවට පැමිණියාහු කියත්. (කථා කෙරෙත්) කවර සිවු දහමෙකින යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ආස්තෘභ ඔුඤ්ඤාභ භගවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවල ප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. යම් ඒ දෙවි කෙනෙක් බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වුවාහු මෙයින් වයුත ව එහි පැමිණියාහු නම් ඔවුන්ට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි: “අපි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි යම්බඳු අවල ප්‍රසාදයෙකින් සමන්වාගත වුවමෝ එයින් වයුත ව මෙහි පැමිණියමෝ නම් අරිසවු තෙමින් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි එබඳු අවල-ප්‍රසාදයෙකින් සමන්වාගත දෙවියන් සම්පයට පැමිණෙන්නෝ ය”යි.

පුනව'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඛෙක -පෙ- පුනව'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අරියකනෙතභි සීලෙති සමනාගතො හොති අධර්මෙති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙති. යා තා දෙවතා අරියකනෙතභි සීලෙති සමනාගතා ඉතො චුතා තත්ථුපපනා. තාසං එවං හොති "යථාරූපෙහි ධො මයං අරියකනෙතභි සීලෙති සමනාගතා තතො චුතා ඉධුපපනා, අරියසාවකොපි තථාරූපෙහි අරියකනෙතභි සීලෙති සමනාගතො එතීති දෙවානං සතතිකෙ"ති ඉමෙහි ධො භික්ඛවෙ, චතුහි ධම්මෙහි සමනාගතං අත්තමනා දෙවා සභාගතා කථෙතතීති.

11. 4. 7

මහානාමසුක්තං

3805. එකං සමයං භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථුසමී. නිග්‍රොධාරාමෙ. අප් ධො මහානාමො සකෙතා යෙන භගවා තෙනුපසංගමී -පෙ- එකමනං නිසීනො ධො මහානාමො සකෙතා භගවනං එතදවොච: "කිත්තාවතා නු ධො භනෙත, උපාසකො හොතී"ති? යතො ධො මහානාම, බුද්ධං සරණං ගතො හොති, ධම්මං සරණං ගතො හොති, සඛං සරණං ගතො හොති, එත්තාවතා ධො මහානාම, උපාසකො හොතීති.

කිත්තාවතා නු ධො භනෙත, උපාසකො සීලසම්පනො හොතීති? යතො ධො මහානාම උපාසකො පාණානිපාතා පටිච්චරතො හොති, අදින්නාදනා පටිච්චරතො හොති, කාමෙසු ලීච්චාරා පටිච්චරතො හොති, මුසාවාද පටිච්චරතො හොති, සුරාමෙරයමජ්ජපමාදධ්‍යානා පටිච්චරතො හොති. එත්තාවතා ධො මහානාම, උපාසකො සීලසම්පනො හොතීති.

කිත්තාවතා පන භනෙත, උපාසකො සද්ධාසම්පනො හොතීති? ඉධ මහානාම, උපාසකො සද්ධො හොති, සද්දහති තථාගතසස ධොධි: "ඉතිපි සො භගවා අරහං සමිඛා සමුද්ධො විජ්ජාවරණං සම්පනො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවා"ති. එත්තාවතා ධො මහානාම, උපාසකො සද්ධාසම්පනො හොතීති.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරිසවු තෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “ආයඤ්චක තෙමේ අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයඤ්චකානුඤ්චයෙන් සමන්වාගත වෙයි. යම් ඒ දෙව් කෙනෙක් ආයඤ්චකානුඤ්චයෙන් සමන්වාගත වුවාහු මෙයින් ව්‍යුත ව එහි පැමිණියාහු නම් ඔවුනට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි. “අපි යම් බඳු ආයඤ්චකානුඤ්චයෙකින් සමන්වාගත වුවමෝ එයින් ව්‍යුත ව මෙහි පැමිණියමෝ නම් ආයඤ්චක තෙමේත් එබඳු ආයඤ්චකානුඤ්චයෙන් සමන්වාගත ය. දෙවියන් සමීපයට පැමිණෙන්නෝ ය”යි. මහණෙනි, මේ සිවුදහමින් යුතු වූවුහු (ඇරඹ) සතුටු සිත් ඇති දෙවියෝ සභාවට පැමිණියාහු කියති යි.

11. 4. 7

මහානාම සූත්‍රය

3805. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදන්තවචෙහි කිඤ්ච්චක නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත් පසෙක හුන් මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, කෙනෙකින් උපාසක වේ දැ”යි? මහානාම, යම් කලෙක බුදුන් පිහිට කොට ගියේ වේ ද, දහම පිහිට කොට ගියේ වේ ද, සභුන් පිහිට කොට ගියේ වේ ද, මහානාම, මෙනෙකින් උපාසක වේ යි.

වහන්ස, උවසු තෙමේ කෙනෙකින් සිල්සපන් වේ දැ?යි. “මහානාම, යම් කලෙක උවසු තෙමේ පණ්ඩායෙන් වැළකුණේ වේ ද අධිනාදනින් වැළකුණේ වේ ද, කාමයෙහි මියහසරින් වැළකුණේ වේ ද, මුසවායෙන් වැළකුණේ වේ ද, *පමාවට කරුණු වූ රහමෙර මත්පැනින් වැළකුණේ වේ ද, මහානාම, උවසු තෙමේ මෙනෙකින් සිල්සපන් වේ”යි.

වහන්ස, උවසු තෙමේ කෙනෙකින් සැදැසපන් වේ දැ?යි. මහානාම, මෙහි උවසු තෙමේ සැදැස ඇත්තේ වේ ද, “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහිදු අර්භත්භ, සමාක් සම්බුද්ධයහ. විජ්ජාවරණසමපන්නයහ, සුගතයහ, ලොකවිදුහ, අනුඤ්ඤාපුරුෂදම්මසාරථිහ, දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධයහ, හගවත්භ”යි තරාගතයන්ගේ බුදුබව සඳහා ද, මහානාම, උවසු තෙමේ මෙනෙකින් සැදැසපන් වේ යි.

*. දීඝනිකායපිටකප: 689, සං. ෧. අධ්‍යාය: 3 231.

කිංකාවතා පන භනෙන, උපාසකො වාගසමපනෙතො හොතීති? ඉධ පන මහානාම, උපාසකො වීගතමලමචේජරෙන චෙනසා අගාරං අජ්ඣාවසති, මුක්ඛවාගො පයනපාණි වොස්ඝ්ඤ්ඤරතො යාවයොගො දුතසංචිභාගරතො. එතොවතා ඛො මහානාම, උපාසකො වාගසමපනෙතො හොතීති.

කිංකාවතා පන භනෙන, උපාසකො පඤ්ඤසමපනෙතො හොතීති? ඉධ මහානාම උපාසකො පඤ්ඤවා හොති, උදයත්ථගාමීනීයා පඤ්ඤය සමනතාගතො අරියාය නිබ්බට්ඨිකාය සමමාදුක්ඛකඛයගාමීනීයා. එතොවතා ඛො මහානාම, උපාසකො පඤ්ඤසමපනෙතො හොතීති.

11. 4. 8

වසසසුක්තං.

3806. සෙයාථාපි භික්ඛවෙ, උපරිපබ්බතෙ චුලලච්ඡිකතකෙ දෙවෙ වස්සනෙන තං උදකං යථානිත්තං පච්ඤතමානං පබ්බතකඤ්ජරපදරසාධා පරිපුරෙන්නී. පබ්බතකඤ්ජරපදරසාධා පරිපුරා කුසසුලෙහ පරිපුරෙන්නී. කුසසුලො පරිපුරා මහාසොලෙහ පරිපුරෙන්නී. මහාසොලො පරිපුරා කුන්තදියො පරිපුරෙන්නී. කුන්තදියො පරිපුරා මහානදියො පරිපුරෙන්නී. මහානදියො පරිපුරා මහාසමුද්දං සාගරං පරිපුරෙන්නී. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස යො ව බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙ, යො ව ධම්මො අවෙච්චපසාදෙ, යො ව සමෙක අවෙච්චපසාදෙ යාති ව අරියකන්තානි සීලානි, ඉමෙ ධම්මො සඤ්ජමානා පාරං ගන්තො ආසවානං ඛයාය සංචිත්තෙතීති.

11. 4. 9

කාලිගොධාසුක්තං.

3807. එකං සමයං භගවා සකෙකසු වීහරති කපිලවත්ථුසමී. නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො භගවා පුබ්බතභසමයං නිවාසෙතො පක්ඛච්චරමාදය යෙන කාලිගොධාය සාකියානියා නිවෙසනං තෙනුපසඛතමී. උපසඛතමීතො පඤ්ඤකෙණ ආසනෙ නිසීදී. අථ ඛො කාලිගොධා සාකියානී යෙන භගවා තෙනුපසඛතමී. උපසඛතමීතො භගවන්තං අභිවාදෙතො එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසීන්තං ඛො කාලිගොධං සාකියානී භගවා එතදවොච:

1. සංසඤ්ජමානා - සී.

වහන්ස, උච්චුතෙමේ කෙනෙකින් ත්‍යාග සමපන්න වේ ද? යි. මහානාම, මෙහි උච්චු තෙමේ මුදනලද ත්‍යාග ඇත්තේ දෝනා ලද අත් ඇත්තේ ත්‍යාගයෙහි ඇලුණේ ඉල්ලනු ලැබීමට සුදුසු වූයේ දීමෙහින් බෙදා දීමෙහින් ඇලුණේ පහව ගිය මසුරු මල ඇති යිනින් යුතු ව ගිහිගෙහි වෙසේ ද, මහානාම, උච්චු තෙමේ මෙනෙකින් ත්‍යාගසමපන්න වේ යි.

වහන්ස, උච්චුතෙමේ කෙනෙකින් ප්‍රඥාසමපන්න වේ ද? යි. මහානාම, මෙහි උච්චුතෙමේ පැනැත්තේ වේ ද, උදයවායය පිරිසිදු දැනීමට සමත් වූ ආයථි වූ නිරොධයට හිත වූ මැනවින් දුක් ගෙවීමට කරුණු වූ ප්‍රඥයන් සමන්වාගත වේ ද, මහානාම, උච්චුතෙමේ මෙනෙකින් ප්‍රඥා සමපන්නා වේ යි.

11. 4. 8

වසා සූත්‍රය

3806. මහණෙනි, යම්යේ පවුමකුයෙහි මහත්පොද ඇති වැස්ස වස්තා කල ඒ දිය පහත් බිම් අනුව පවත්නේ පවුකඳුරු ඇළ දෙළ පුරවා ද, පවුකඳුරු ඇළදෙළ පිරුණාහු කුඩා හෙළ පුරවද් ද, කුඩා හෙළ පිරුණාහු මහහෙළ පුරවද් ද, මහහෙළ පිරුණාහු කුඩා ගඩයා පුරවද් ද, කුඩා ගඩයා පිරුණාහු මහාගඩයා පුරවද් ද, මහාගඩයා පිරුණාහු මහමුහුදුසයුර පුරවද් ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම අරීසවුහට බුදුන් කෙරෙහින් යම් ගුණ දන පැහැදීමක් වේ ද, දහමිහි ගුණ දන පැහැදීමක් වේ ද, සඟුන් කෙරෙහින් යම් ගුණ දන පැහැදීමක් වේ ද, යම් ආයථිකාන්ත ශීලයෝත් වෙද්ද, මේ දහමිහු ගලන්තාහු පරතරට ගොස් ආසුවක්‍ෂය පිණිස පවතින් යි.

11. 4. 9

කාලිගොධා සූත්‍රය

3807. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනවචෙහි කිඹුල්වක නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු හැද පෙරව පා සිවුරු ගෙන කාලිගොධා නම් ශාක්‍යදුවගේ නිවෙස්න වෙත එළඹී සේක. එළඹ පැනවූ අස්නෙහි වැඩහුන් සේක. එකල්හි කාලිගොධා සැහැදූව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයා ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්තා ය. එකත්පස් ව හුන් කාලිගොධා සැහැදූවට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක.

චතුභි ඛො ගොධෙ, ධචෙච්චි සමනනාගතා අරියසාවිකා සොනාපනනා හොති අවිනිපාතධම්මා නියතා සමොධිපරායණා. කතමෙභි චතුභි: ඉධ ඥොධ අරියසාවිකා බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමනනාගතා හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සසා දෙවමනුසසානා බුද්ධො හගවා”ති. ධචෙච්ච -පෙ- සඛෙඤ -පෙ- විගතමලමචෙච්චරෙන වෙතසා අඟාරං අඤ්ඤාවසති, මුත්තවාගා පයතපාණි වොසසඤ්ඤරතා යාවයොගා දනසංවිභාගරතා. ඉමෙභි ඛො ගොධෙ, චතුභි ධචෙච්චි සමනනාගතා අරියසාවිකා සොනාපනනා හොති අවිනිපාතධම්මා නියතා සමොධිපරායණාති.

යානිමානි හනොත, හගවතා වත්තාරි සොනාපනනියඛානි, දෙසිතානි. සංවිජ්ජනොත තෙ ධම්මො මග්ගි. අහංඤ්ඤ තෙසු ධම්මෙසු සන්දිසසාමී. අහං හි හනොත, බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමනනාගතා: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සසා දෙවමනුසසානා බුද්ධො හගවා”ති. ධචෙච්ච -පෙ- සඛෙඤ -පෙ- යං ඛො පන කිඤ්ඤි කුලෙ දෙයාධම්මං සබ්බං තං අපච්චිභක්ඛං සීලවනොති කල්‍යාණධම්මෙභීති. ලාභා තෙ ගොධෙ, සුලඤ්ඤං තෙ ගොධෙ, සොනාපනනිඵලං තයා¹ ගොධෙ, වතාකතනති.

11. 4. 10

නන්දියසුක්තං

3808. එකං සමයං හගවා සකෙකසු විහරති කපිලවක්ඛුසමීනිශ්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො නන්දියො සකෙකා යෙන හගවා තෙත්‍රපසඛනමී -පෙ- එකමනතං නිසිනොතා ඛො නන්දියො සකෙකා හගවනතං එතදවොච: “යසෙසව නු ඛො හනොත, අරියසාවකසස වත්තාරි සොනාපනනියඛානි සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං නත්ථී, සො එථ² නු ඛො හනොත, අරියසාවකො පමාදච්චාරී”ති?

යසස ඛො නන්දිය, වත්තාරි සොනාපනනියඛානි සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං නත්ථී; තමහං බාහිරො සුථුජ්ජනපසෙඛි ධීතොති වදුමී. අපි ච නන්දිය, යථා අරියසාවකො පමාදච්චාරී වෙච්ච හොති අපමාදච්චාරී ච. තං සුඤ්ඤානි. කථංඤ්ඤ නන්දිය, අරියසාවකො පමාදච්චාරී හොති: ඉධ නන්දිය, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමනනාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සසා දෙවමනුසසානා බුද්ධො හගවා”ති. සො තෙන බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සත්තුවෙධා න උත්තරිං. වායමති දිවා පච්චෙකාය රත්තං පච්චෙලානාය. තසස එචං පමනසස විහරතො පාමුජ්ජං න හොති, පාමුජ්ජේ අසති පිති න හොති, පිතියා අසති පසසඤ්ඤි න හොති, පසසඤ්ඤියා අසති දුක්ඛං විහරති. දුක්ඛිනො විතං න සමාධියති. අසමාහිතෙ විතෙ ධම්මො න පාතුභවනති. ධම්මානං අපාතුභවා පමාදච්චාරීනෙච්ච සබ්බං ගච්ඡති.

1. තෙ - භා.
2. ඤෙච - භා.

ගොඩාවෙනි, සිවුදහමකින් යුත් ආයතීශ්‍රාවිකා නොමෝ විවස ව නො හෙන සුලු නියත වූ සමෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වූවා වේ. කවර සිවුදහමකින් යත්: ගොඩාවෙනි, මෙහි අරිසව-නොමෝ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගවත්හ” යි. බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූවා වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සඟුන් කෙරෙහි ... මුදන ලද ක්‍රියා ඇත්තී දෝනා ලද අත් ඇත්තී ක්‍රියාගෙහි ඇලුණි ඉල්ලනු ලැබීමට සුදුසු වූවා දීමෙහින් බෙද දීමෙහින් ඇලුණි පහව ගිය මසුරුමල ඇති සිතින් යුතු ව ගිහිගෙයි වෙසේ. ගොඩාවෙනි, මේ සිවුදහමින් යුතු අරිසව නොමෝ විවස ව නො හෙන සුලු නියත වූ සමෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වූවා වේ යි.

වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ සිවු සෝවන් අහ ඇති කෙනෙක් වදන ලද්දහු ද, ඒ දහමහු මා කෙරෙහි ඇත. මමත් ඒ දහමහි දක්නා ලැබෙමි. වහන්ස, මම “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගවත්හ” යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූවා වෙමි. දහම කෙරෙහි ... සඟුන් කෙරෙහි ... කුලයෙහි යම්කිසි දියයුතු දෑයෙක් වේ නම් ඒ සියල්ල කලණ දහම ඇති සිල්වතුන් හා නො බෙදන ලද්දේ වේ යි. ගොඩාවෙනි, තොපට ලාභයෙකි. තොපට මනා ලැබුමෙකි. ගොඩාවෙනි, තොප විසින් සෝවන්පෙල පවසන ලදී.

11. 4. 10

නන්දිය සුත්‍රය

3808. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනව්වෙහි කිඹුල්වක නිශ්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි නන්දිය ශාක්‍යතෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්පස් ව හුන් නන්දිය ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල-කෙළේ ය: වහන්ස, “යම් ම අරිසවවතුහට සිවු සෝවන්අහ සියල්ලෙන් සියල්ල මුළුල්ලෙන් සියල්ල නැද්ද වහන්ස, ඒ අරිසවුනෙමේ ම පමාවිහරණ ඇත්තේ ද” යි?

නන්දිය, “යමකුට සිවු සෝවන් අහ සියල්ලෙන් සියල්ල මුළුල්ලෙන් සියල්ල නැද්ද, ඔහු බාහිර වූ පුහුදුන්පසෙහි සිටියෙකැ” යි මම කියමි. නන්දිය, වැලිදු අරිසවුනෙමේ යම්සේ පමාවිහරණ ඇත්තේත් නො පමාවිහරණ ඇත්තේත් වේ නම් එය අස. නන්දිය, අරිසවුනෙමේ කෙසේ නම් පමාවිහරණ ඇත්තේ වේ ද යත්: නන්දිය, මෙහි අරිසවුනෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවි-මිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගවත්හ” යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. හෙතෙමේ බුදුන් කෙරෙහි වූ ඒ අවලප්‍රසාදයෙන් සතුටු වූයේ දහවල් තුන් විවේකසුව පිණිසත් රැ සමවත්සුව පිණිසත් මතු වූයම් නො කෙරෙයි. මෙසේ පමා ව වේසෙන ඔහුට පාමුණ් (තරුණප්‍රීති)ය නො වේ. පාමුණ් නැති කල්හි ප්‍රීතිය නො වේ. ප්‍රීතිය නැති කල්හි පසස්ථිය නො වේ. පසස්ථිය නැති කල්හි දුකසේ වෙසේ. දුක් ඇත්තහුගේ සිත එකඟ නො වේ. සිත එකඟ නොවූ කල්හි සමපට්පසස්තා දහම පහළ නො වේ. දහම පහළ නොවීමෙන් “පමාවිහරණ ඇත්තේ ය” යි ම ගිණුමට යේ.

පුනච'පරං නන්දිය, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සංඛෙක -පෙ- අරියකනෙතති සීලෙති සමන්තාගතො හොති අධණේඤ්ඤි -පෙ- සමාධිසංවත්තතිකෙති. සො තෙහි අරියකනෙතති සීලෙති සන්තකුටෙධා න උත්තරිං වායමති දිවා පච්චෙකාය රත්තං පටිසල්ලානාය. තස්ස ඵලං අපමන්තස්ස විහරතො පාමුජ්ජං න හොති. පාමුජ්ජෙ අසති පීති න හොති. පීතියා අසති පස්සඤ්ඤි න හොති. පස්සඤ්ඤියා අසති දුක්ඛං විහරති. දුක්ඛිනො විත්තං න සමාධියති. අසමාහිතෙ විත්තෙ ධම්මා න පාකුභවතී. ධම්මානං අපාකුභවා පමාදච්ඡාරී- කෙච සංඛිං ගච්ජති. ඵලං ඛො නන්දිය, අරියසාවකො පමාදච්ඡාරී හොති.

කථංඤ්ඤි නන්දිය, අරියසාවකො අපමාදච්ඡාරී හොති: ඉධ නන්දිය, අරියසාවකො බුද්ධො අච්චෙච්ඡසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සත්වා දෙවමනුස්සානාං බුද්ධො භගවා”ති. සො තෙන බුද්ධො අච්චෙච්ඡසාදෙන අසන්තකුටෙධා උත්තරිං වායමති දිවා පච්චෙකාය රත්තං පටිසල්ලානාය, තස්ස ඵලං අපමන්තස්ස විහරතො පාමුජ්ජං ජායති. පමුදිතස්ස පීති ජායති. පීතිමනස්ස කායො පස්සමිහති. පස්සඤ්ඤිකායො සුඛං චෙදියති. සුඛිනො විත්තං සමාධියති. සමාහිතෙ විත්තෙ ධම්මා පාකුභවතී. ධම්මානං පාකුභවා අපමාදච්ඡාරීකෙච සංඛිං ගච්ජති.

පුනච'පරං නන්දිය, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සංඛෙක -පෙ- අරියකනෙතති සීලෙති සමන්තාගතො හොති අධණේඤ්ඤි -පෙ- සමාධිසංවත්තතිකෙති. සො තෙහි අරියකනෙතති සීලෙති අසන්තකුටෙධා උත්තරිං වායමති දිවා පච්චෙකාය රත්තං පටිසල්ලානාය. තස්ස ඵලං අපමන්තස්ස විහරතො පාමුජ්ජං ජායති. පමුදිතස්ස පීති ජායති. පීතිමනස්ස කායො පස්සමිහති. පස්සඤ්ඤිකායො සුඛං චෙදියති. සුඛිනො විත්තං සමාධියති. සමාහිතෙ විත්තෙ ධම්මා පාකුභවතී. ධම්මානං පාකුභවා අපමාදච්ඡාරීකෙච සංඛිං ගච්ජති. ඵලං ඛො නන්දිය, අරියසාවකො අපමාදච්ඡාරී හොති.

පුඤ්ඤාහිසන්දවග්‍යො චකුසො.

කත්‍රාද්දනං:

අභිසන්ද නයො චුත්තා දුටෙ දෙවපදති ච,
 සභාගතං මහානාමො වස්සං කාලි ච නන්දියාති.

1. රත්තියා - සා, අරියකථා.

නැදිය, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරිසවුනෙමේ දහමිහි ... සඟන් කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවනිතික වූ ආයතීකාන්ත-ශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ ඒ ආයතීකාන්තශීලයෙන් සතුටු වූයේ දහවල් තුන්විවේක සුව පිණිසත් රෑ සමවත්සුව පිණිසත් මතු වැයම් නො කෙරෙයි. මෙසේ පමා ව වෙසෙන ඔහුට පාමුණුය නො වේ. පාමුණුය නැති කල්හි ප්‍රීතිය නො වේ. ප්‍රීතිය නැති කල්හි පසස්ථය නො වේ. පසස්ථය නැති කල්හි දුකයේ වෙසේ. දුක් ඇත්තහුගේ සිත එකඟ නොවේ. සිත එකඟ නො වූ කල්හි සමච්චසස්සනා දහම පහළ නො වේ. දහම පහළ නොවීමෙන් “පමාවිහරණ ඇත්තේ ය”යි ම ගිණුමට යේ. නැදිය, මෙසේ අරිසවුනෙමේ පමාවිහරණ ඇත්තේ වේ.

නැදිය, අරිසවුනෙමේ කෙසේ නම් නො පමාවිහරණ ඇත්තේ වේ ද යත්: නැදිය මෙහි අරිසවුනෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. භගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගන් වෙයි. හෙතෙමේ බුදුන් කෙරෙහි වූ ඒ අවලප්‍රසාදයෙන් සතුටු නොවූයේ දහවල් තුන්විවේක සුව පිණිසත් රෑ සමවත්සුව පිණිසත් මතු වැයම් කෙරෙයි. මෙසේ නො පමා ව වෙසෙන ඔහුට ප්‍රමුදිතභාවය උපදී. ප්‍රමුදිත වූවහුට ප්‍රීතිය උපදී. ප්‍රීතිය ඇත්තහුගේ කය සන්තිදෙයි. සන්තූන් කය ඇත්තේ සුව විඳියි. සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වෙයි. සිත එකඟ වූ කල්හි සමච්චසස්සනාදහම පහළ වේ. දහම පහළවීමෙන් “නොපමාවිහරණ ඇත්තේ ය”යි ම ගිණුමට යේ.

නැදිය, නැවත අනෙකක් ද කියමි. අරිසවුනෙමේ දහම කෙරෙහි ... සඟන් කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවනිතික වූ ආයතීකාන්ත-ශීලයෙන් සතුටු නො වූයේ දහවල් තුන් විවේකසුව පිණිසත් රෑ සමවත්සුව පිණිසත් මතු වැයම් කෙරෙයි. මෙසේ නො පමාව වෙසෙන ඔහුට ප්‍රමුදිතභාවය උපදී. ප්‍රමුදිත වූවහුට ප්‍රීතිය උපදී. ප්‍රීතිය ඇත්තහුගේ කය සන්තිදේ. සන්තූන් කය ඇත්තේ සුව විඳී. සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වේ. සිත එකඟ වූ කල්හි සමච්චසස්සනා දහම පහළ වේ. දහම පහළ වීමෙන් නො පමා විහරණ ඇත්තේ යයි ම ගිණුමට යේ. නැදිය, මෙසේ අරිසවුනෙමේ නො පමා විහරණ ඇත්තේ වේ යි.

සිවුවැනි පුද්ගලිකයන් වර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

අභිසන්දසුතුරු තුනෙක් ද, දෙවපදසුතුරු දෙකෙක් ද, සභාගත, මහානාම, වසඤ්ඤා, කාලිගොධා, නැදිය යි පසෙක් ද යි දස සුතුරු කෙනෙක් කියන ලදහ යි.

5. සගාථ පුඤ්ඤාභිසඤ්චණො

11. 5. 1

අසඬේඛයා¹සුතතං

3809. වත්තාරො²මෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ඛුද්ධො අවේච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවච්චත්තස්සානං ඛුද්ධො භගවා³”ති. අයං පඨමො පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො. පුනච⁴පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඬේඛ -පෙ- පුනච⁴පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අඛණ්ඩෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. අයං චතුස්සො පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො.

ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුහි පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤාහි කුසලාභිසඤ්ඤාහි සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස න සුකරං පුඤ්ඤාස්ස පමාණං ගණෙතුං.⁵ “එත්තකො පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො”ති. අථ ඛො “අසඬේඛයො අපමෙයො මහාපුඤ්ඤාකඛිනො”තෙව සඬිං ගච්ඡති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දො න සුකරං උදකස්ස පමාණං ගණෙතුං “එත්තකාති උදකාලභකාතීති චා එත්තකාති උදකාලාක සතාතීති චා එත්තකාති උදකාලභකසහස්සාතීති චා.” අථ ඛො “අසඬේඛයො අපමෙයො මහාඋදකකඛිනො”තෙව සඬිං ගච්ඡති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, ඉමෙහි චතුහි පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤාහි කුසලාභිසඤ්ඤාහි සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස න සුකරං පුඤ්ඤාස්ස පමාණං ගණෙතුං, “එත්තකො පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො”ති. අථ ඛො අසඬේඛයො අපමෙයො මහාපුඤ්ඤාකඛිනොතෙව සඬිං⁶ ගච්ඡති”ති. ඉදමවො ච භගවා -පෙ- එතදවොච සඤ්ඤා:

මහොදධිං අපරිමිතං මහාසරං,
 බහු භෙරවං රත්තගණානමාලයං
 නච්ඡා යථා නරගණසඬිකසෙවිතා,
 පුඤ්ඤා සචතනී උපයනතී සාගරං.

එවං නරං අත්තදපානච්ඡදං⁴
 සෙය්‍යාතීසඤ්ඤාසුඛස්ස⁵ දයකං,
 පුඤ්ඤාස්ස ධාරා උපයනතී ඤාතං
 නච්ඡා යථා වාරිවභාව සාගරනතී⁶.

1. අභිදුදු - මඡසං.
 2. ගණෙතුං - සි 2.
 3. සඬිං - මඡසං, සඬිං - සි 2.
 4. අත්තපානච්ඡදං - සා, මඡසං.
 5. සෙය්‍යාතී පච්චසරණස්ස - මඡසං, සා.
 6. නරගණසඬිකසෙවිතා - සි 2, සා.

5. සහාච සුඤ්ඤාභිසංඤ්චර්ගය

11. 5. 1

අසංඛිට්ඨයා සුත්‍රය

3809. මහණෙනි, සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යගඛයා කුසල-ගඛයා සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරීසවුනෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිච්චිසුන්ට ශාස්තෘෂ්‍ය භ. බුද්ධිය භ. හඟවත් භ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, නැවත අනිකක් ද කියමි: අරීසවුනෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනිකක් ද කියමි: අරීසවුනෙමේ අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවහනනික වූ ආයතීකාන්ත-ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ සිවුවන පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, මේ සතර සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යගඛයාවෝ කුසලගඛයාවෝ ය.

මහණෙනි, මේ සිවු පුණ්‍යගඛයාවන් ගෙන් කුසලගඛයාවන් ගෙන් යුතු වූ අරීසවුහට සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මෙතෙක් පින්ගහෙකැ කුසල්ගහෙකැ යි පිනෙහි පමණ ගණන්නට සුකර නො වේ. වැලි ගණන් නො කළ හැකි, පමණ නො කළ හැකි, මහපින් කදෙකැයි ම ගිණුමට යේ. මහණෙනි, යම් යේ මහවුහුදෙහි දිය ලාස් මෙතෙකැයි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් සියයකැයි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් දහසෙකැයි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් සියදහසෙකැයි හෝ දියෙහි පමණ ගණන්නට සුකර නො වේ ද, වැලි ගණන් නො කළ හැකි, පමණ නො කළ හැකි, මහදියකදෙකැයි ම ගිණුමට යේ. ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මේ සිවු පුණ්‍යගඛයාවන්ගෙන් කුසලගඛයාවන්ගෙන් යුතු වූ අරීසවුහට සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මෙතෙක් පින්ගහෙකැයි කුසල්ගහෙකැයි පිනෙහි පමණ ගණන්නට සුකර නො වේ. වැලි ගණන් නොකළ හැකි පමණ නොකළ හැකි මහපින් කදෙකැයි ම ගිණුමට යේ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය ද වදළ සේක.

මිනිස් සමූහයා විසින් සෙවුනා ලද ගලාබස්නා බොහෝ වූ නදීහු මහත්දියකද දරන, පමණ නොකළ හැකි, මහත් ගඛයාවන්ගේ එක්වීම ඇති, බෙහෙවින් බිහිසුණු වූ, රුවන්සමූහයට උත්පත්තිසථාන වූ සයුරට යමිසේ පැමිණෙද් ද,

එසෙයින් ආභාරපානවස්ත්‍ර දනය කරන සෙනසුන් අතුරුණු දෙන නුවණැති මිනිසා කරා දිය උසුලන නදීන් සයුර කරා පැමිණෙනු මෙන් පින්දහර පැමිණේ යි.

11. 5. 2

දුතිය අසබ්බෙයාසුක්තං

3810. වක්ඛාරො මෙ භික්ඛවෙ පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරා. කතමෙ වක්ඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො චුද්ධෙ අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුස්සානං චුද්ධො භගවා”ති. අයං පඨමො පුඤ්ඤභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛස්සාභාරො. පුනච පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤ -පෙ- පුනච පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො විගතමලමච්චෙරෙන වෙතසා අගාරං අජ්ඣාචසති මුක්ඛවාගො පයතපාභී වොස්සගුරතො යාවයොගො දනසංවිභාගරතො. අයං චතුස්සො පුඤ්ඤභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛස්සාභාරො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වක්ඛාරො පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරා.

ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුහි පුඤ්ඤභිසන්දෙහි කුසලාභිසන්දෙහි සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස න සුකරං පුඤ්ඤස්ස පමාණං ගණෙතුං. “එත්තකො පුඤ්ඤභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛස්සාභාරො”ති. අප ඛො “අසබ්බෙයො අපමෙයො මහාපුඤ්ඤකඛන්ධො”න්චෙව සබ්බං ගච්ඡති. සෙයාපාපි භික්ඛවෙ යථීමා මහානදියො සංසදන්ති, සමෙත්ති. සෙයාපීදං: ගඛනා යමුතා අචිරවතී සරභු මහී. තඤ්ඤ න සුකරං උදකස්ස පමාණං ගණෙතුං, “එත්තකානි උදකාලහකානීති වා එත්තකානි උදකාලහකසතානීති වා එත්තකානි උදකාලහකසහස්සානීති වා එත්තකානි උදකාලහකසතසහස්සානීති වා”. අප ඛො “අසබ්බෙයො අපමෙයො මහා උදකකඛන්ධො”න්චෙව සබ්බං ගච්ඡති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, ඉමෙහි චතුහි පුඤ්ඤභිසන්දෙහි කුසලාභිසන්දෙහි සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස න සුකරං පුඤ්ඤස්ස පමාණං ගණෙතුං: “එත්තකො පුඤ්ඤභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛස්සාභාරො” ති. අප ඛො “අසබ්බෙයො අපමෙයො මහාපුඤ්ඤකඛන්ධො”න්චෙව සබ්බං ගච්ඡති. ඉදමචොච භගවා -පෙ- එතදචොච සඤා:

මහොදධිං අපරිමිතං මහාසරං
 බහුභෙරවං රතනගණානමාලයං,
 නජ්ජො යථා නරගණසබ්බසෙවිතා
 පුට්ඨ සචතති උපයතති සාගරං.

එවං නරං අනගදපානචඤ්ඤං
 සෙයානිසජ්ජඤ්ඤස්ස දයකං,
 පුඤ්ඤස්ස ධාරා උපයතති පණ්ඩිතං
 නජ්ජො යථා වාරිචභාව සාගරතති.

11. 5. 2

දුතිය අසඬෙඛයා සූත්‍රය

3810. මහණෙනි, සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යගඬා කුශල-ගඬා සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අර්ථය වූ තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘෂ. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අර්ථය වූ තෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි. අර්ථය වූ තෙමේ මුදන ලද ක්‍රියා ඇතිසේ දෝනා ලද අත් ඇතිසේ දීමෙහි ඇලුණේ යදිනු ලැබීමට සුදුසු වූයේ දීමෙහින් බෙද දීමෙහින් ඇලුණේ පහව ගිය මසුරුමල ඇති සිතින් යුතු ව ගිහිගෙයි වෙසේ. මේ සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ සිවුවන පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, මේ සතර සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යගඬාවෝ කුශලගඬාවෝ ය.

මහණෙනි, මේ සිවු පින්ගහින් කුසල්ගහින් යුතු වූ අර්ථය වූහට සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මෙතෙක් පින්ගහෙක. කුසල්ගහෙකැයි පිනෙහි පමණ ගණන්නට සුකර නො වේ. වැලි ගණන් නො කළ හැකි පමණ නො කළ හැකි මහපින් කඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ. මහණෙනි, යම්සේ මේ මහානදීහු, එනම්: ගඬා යමුනා අවිරවකී සරභු මහී යන පස්මහනදීහු යම් තැනෙක එකතුවෙද්ද, ගැළපෙද්ද, එහි දිය ලාස් මෙතෙකැ යි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් සියයකැ යි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් දහසකැ යි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් සියදහසකැ යි හෝ දියෙහි පමණ ගණන්නට සුකර නො වේ ද, වැලි ගණන් නො කළ හැකි පමණ නො කළ හැකි. මහදිය කඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මේ සිවු පින්ගහින් කුසල්ගහින් යුතු වූ අර්ථය වූහට “සුවයට පසය වූ මෙතෙක් පින්ගහෙක. කුසල්ගහෙකැ”යි පිනෙහි පමණ ගණන්නට සුකර නො වේ. වැලි ගණන් නො කළ හැකි පමණ නො කළ හැකි මහපින්කඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක ... ශාස්තෘෂන් වහන්සේ මෙ ද වදළ සේක.

මිනිස් සමූහයා විසින් සෙවුනා ලද ගලාබස්නා බොහෝ වූ ගඬාවෝ මහත් දියකඳ දරන පමණ නො කළැකි මහත් නදින්ගේ එක්වීම ඇති, බෙහෙවින් බිහිසුණු වූ, රුවන් සමූහයට උත්පත්තිසාන වූ සසුර කරා යම්සේ පැමිණෙත් ද,

එසෙයින් ආහාරපානවස්ත්‍ර දනය කරන, සෙනසුන් අතුරුණු දෙන නුවණැති මිනිසා කරා දිය උසුලන ගඬාවන් සසුර කරා පැමිණෙනු මෙන් පින්දහර පැමිණේ යි.

11. 5. 3

තනිය අසඬේඛයාසුත්තං

3811. වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරා. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සන්ධා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. අයං පඨමො පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරො. පුනච පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඬේඛ -පෙ- පුනච පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පඤ්ඤවා හොති, උදයන්තමනියා පඤ්ඤය සමන්තාගතො හොති අරියාය නිඛේධිතාය සමමාදුක්ඛකඛයගාමිනියා. අයං චතුස්ථො පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරා. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුභි පුඤ්ඤභිසන්දෙහි කුසලාභිසන්දෙහි සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස න සුකරං පුඤ්ඤස්ස පමාණං ගණේතුං “එත්තකො පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරො”ති. අථ ඛො “අසඬේඛයො අපමෙයො මහාපුඤ්ඤකඛන්දො”න්ච ච සඬේඛං ගච්ඡතීති. ඉදමචොච හගවා -පෙ- එතදචොච සන්ධා:

යො පුඤ්ඤකාමො කුසලෙ පතිට්ඨිතො
 භාවෙති මග්ගං අමතස්ස පත්තියා,
 සො ධම්මසාරාධිගමො ඛයෙ රතො
 න වෙධති මච්චුරාජා ගමීස්සතීති.¹

11. 5. 4

අධ්ඨාසුත්තං

3812. චතුභි භික්ඛවෙ ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො “අධ්ඨා මහඤ්ඤො මහාභොගො”ති² වුච්චති. කතමෙහි චතුභි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සන්ධා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඬේඛ -පෙ- අරියකන්තොති සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අඛණ්ඩෙහි -පෙ- සමාධිසංවහන්තීකෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො “අධ්ඨා මහඤ්ඤො මහාභොගො”ති වුච්චති.

1. මච්චුරාජාගමනසමීනති - මජ්ඣ., සා.,
 2. මහඤ්ඤොති - මජ්ඣ.,
 3. මහාභොගො මහායසොති - සා.

11. 5. 3

තනිය අසඬවයා සුත්‍රය

3811. මහණෙනි, සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යනදීහු කුලපනදීහු සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ආස්තෘභ. බුද්ධියභ. හඟවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ සුවයට පසය වූ පළමුවන පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවුතෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවුතෙමේ නුවණැතිගේ වෙයි. උදයව්‍යයය පිරිසිදු දැනුමට පමුණුවන සුලු ආයථ වූ නිර්වේදයට හිත වූ මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන ප්‍රඥයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සුවයට පසය වූ සිවුවන පින්ගහ ය, කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, මොහු සුවයට පසය වූ සිවු පින්ගහහු ය. කුසල්ගහහු ය. මහණෙනි, මේ සිවු පින්ගහින් කුසල්ගහින් යුතු වූ අරිසවුහට සුවයට පසය වූ මෙතෙක් පින්ගහෙක. කුසල්ගහෙකැයි පිනෙහි පමණ ගණන්තට සුකර නො වේ. වැලි ගණන් නො කළ හැකි, පමණ නො කළ හැකි මහපින් කඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. ... ආස්තෘන් වහන්සේ මෙ ද වදළ සේක.

පින් කැමැති මහකුසල්හි පිහිටි යමෙක් නිවනට පැමිණෙනු පිණිස රහත්මහ වඩා ද, පිළිලද අරිපෙළ දහම්හර ඇති හෙනෙමේ කෙලෙස් ඝෞස කිරීමෙහි ඇලුණේ මරරජ පැමිණෙන්නේ යි නො සැලේ යි.

11. 5. 4

අධ්‍යය සුත්‍රය

3812. මහණෙනි, සිවු දහමින් යුතු අරිසවු තෙමේ “ආඨාය, මහත් ධන ඇත්තේ ය. මහත් භොග ඇත්තේ”යි කියනු ලැබේ. කවර සිවු දහමකින් යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ආස්තෘභ. බුද්ධියභ. හඟවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... අධිණක වූ ... සමාධිසංවර්තනික වූ ආයථකාණ්ඨලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවුදහමින් යුතු අරිසවු තෙමේ “ආඨාය, මහත් ධන ඇත්තේ ය. මහත් භොග ඇත්තේ”යි කියනු ලැබේ යි.

11. 5. 5

දුතිය අධ්‍යයනං

3813. චතුභි භික්ඛවෙ, ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො “අඛෙඨා මහඤ්ඤා මහාභොගො මහායසො”ති වුච්චති. කතමෙභි චතුභි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුඤ්ඤානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙඤ්ඤා -පෙ- අරියකතොභි සීලෙභි සමන්තාගතො භොති අඛණ්ඩෙභි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙභි. ඉමෙභි ඛො භික්ඛවෙ චතුභි ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො “අඛෙඨා මහඤ්ඤා මහාභොගො මහායසො”ති වුච්චති.

11. 5. 6

සුඤ්ඤායනං

3814. චතුභි භික්ඛවෙ, ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනෙඤ්ඤා භොති අච්චිපානධම්මො නියතො සමමොධිපරායනො. කතමෙභි චතුභි: ඉධ භික්ඛවෙ අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුඤ්ඤානං බුද්ධො භගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙඤ්ඤා -පෙ- අරියකතොභි සීලෙභි සමන්තාගතො භොති අඛණ්ඩෙභි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙභි. ඉමෙභි ඛො භික්ඛවෙ, චතුභි ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනෙඤ්ඤා භොති අච්චිපානධම්මො නියතො සමමොධිපරායනොති.

11. 5. 7

නාන්දියනං

3815. එකං සමයං භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථුසමී. නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො නාන්දියො සකෙකා යෙන භගවා තෙත්තුපසඤ්ඤාමි. -පෙ- එකමන්තං නිසින්නං ඛො නාන්දියං සකකං භගවා එතදවොච, චතුභි ඛො නාන්දිය, ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනෙඤ්ඤා භොති අච්චිපානධම්මො නියතො සමමොධිපරායනො. කතමෙභි චතුභි: ඉධ නාන්දිය, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුඤ්ඤානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙඤ්ඤා -පෙ- අරියකතොභි සීලෙභි සමන්තාගතො භොති අඛණ්ඩෙභි -පෙ- සමාධි සංවත්තනිකෙභි. ඉමෙභි ඛො නාන්දිය, චතුභි ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනෙඤ්ඤා භොති අච්චිපානධම්මො නියතො සමමොධිපරායනොති.

11. 5. 5

දුතිය අධ්‍යයන සූත්‍රය

3113. මහණෙනි, සිටු දහමෙකින් යුත් අරියවු “ආර්ය ය. මහත් ධන ඇත්තේ ය. මහත් භොග ඇත්තේ ය. මහත් යශස් ඇත්තේ”යි කියනු ලැබේ. කවර සිටු දහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි අරියවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලංගුසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්ම කෙරෙහි ... සමාධිසංවර්තන කෙරෙහි .. අධර්ම වූ ... සමාධිසංවර්තන වූ ආර්යාකාරණයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහණෙනි, මේ සිටු දහමින් සමන්වාගත ආර්ය-ශ්‍රාවක තෙමේ “ආර්ය ය. මහඤ්ඤ ඇත්තේ ය. මහත්භොග ඇත්තේ ය. මහත්යශස් ඇත්තේ”යි කියනු ලැබේ යි.

11. 5. 6

සුදාක සූත්‍රය

3814. මහණෙනි, මේ සිටු දහමෙකින් යුත් අරියවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ. කවර සිටු දහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙහි අරියවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සහන් කෙරෙහි ... අධර්ම වූ ... සමාධිසංවර්තන වූ ආර්යාකාරණයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සිටු දහමින් යුතු අරියවු “විවස ව නොහෙන-සුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්”යි කියනු ලැබේ යි.

11. 5. 7

නන්දිය සූත්‍රය

3815. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍ය දනවවෙහි කිඹුල්වක නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි නන්දිය ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්පස් ව හුන් නන්දිය ශාක්‍යහට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: නන්දිය, සිටු දහමෙකින් යුතු අරියවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ. කවර සිටු දහමෙකින් යත්: නන්දිය, මෙසස්නෙහි අරියවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සහන් කෙරෙහි ... අධර්ම වූ ... සමාධි සංවර්තන වූ ආර්යාකාරණයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. නන්දිය, මේ සිටු දහමින් යුතු අරියවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ යි.

11. 5. 8

හඳිසසුතං.

3816. එකං සමයං හගවා සකෙකසු වීහරති කපිලවතුවුසමී. නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො හඳිසො සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඛකමී. -පෙ- එකමන්තං නිසින්නං ඛො හඳිසං සකකං හගවා එතදවොච: චතුභි ඛො හඳිසං, ධච්චෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායනො. කතමෙහි චතුභි: ඉධ හඳිසං, අරියසාවකො බුද්ධො අවච්චිපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධච්චෙ -පෙ- සඛෙක -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධඤ්ඤති -පෙ- සමාධිසංවකතතිකෙහි. ඉමෙහි ඛො හඳිසං, චතුභි ධච්චෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායනොති.

11. 5. 9

මහානාමසුතං.

3817. එකං සමයං හගවා සකෙකසු වීහරති කපිලවතුවුසමී. නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඛකමී -පෙ- එකමන්තං නිසින්නං ඛො මහානාමං සකකං හගවා එතදවොච: “චතුභි ඛො මහානාම, ධච්චෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායනො. කතමෙහි චතුභි: ඉධ මහානාම අරියසාවකො බුද්ධො අවච්චිපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධච්චෙ -පෙ- සඛෙක -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධඤ්ඤති -පෙ- සමාධිසංවකතතිකෙහි. ඉමෙහි ඛො මහානාම, චතුභි ධච්චෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායනොති.

11. 5. 10

අධගසුතං.

3818. වක්ඛාරිමානි භික්ඛවෙ, සොතාපඤ්ඤාසඛකානි. කතමානි වක්ඛාරි: සප්පුරිසසංසෙවො සඤ්ඤමසවනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපච්චකං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වක්ඛාරි සොතාපඤ්ඤාසඛකානිති.

සගාථසුඤ්ඤාහිසඤ්චග්ගො පඤ්චමො.

තත්‍රදන්තං :

අසඤ්ඤායා තයො වුක්ඛා අධෙස්න අපරෙ දුචෙ, සුඤ්ඤකං නඤ්ඤං හඳිසං මහානාමඤ්ඤති තෙ දසාති.

11. 5. 8

හඳිස සූත්‍රය

3816. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍ය දන්වවෙහි කිලිල්වන නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. ඉක්බිති හඳිස ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්-පසෙක හුන් හඳිස ශාක්‍යයන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: හඳිස, සිටු දහමෙකින් යුත් අරිසවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ. කවර සිටු දහමෙකින් යත්: හඳිස, මෙහි අරිසවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුයු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ. බුද්ධසභ. හගවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධම්ම කෙරෙහි ... සඛ්‍යයා කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයඝිකාන්තාශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. හඳිස, මේ සිටු දහමින් යුතු අරිසවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ යි.

11. 5. 9

මහානාම සූත්‍රය

3817. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදන්වවෙහි කිලිල්වත්පුර නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍යහට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: මහානාම, සිටු දහමකින් යුතු අරිසවු තෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වෙයි. කවර සතරකින් යත්: මහානාම, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුයු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ. බුද්ධසභ. හගවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් යුතු වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයඝිකාන්තාශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහානාම, මේ සිටු දහමින් යුතු අරිසවු තෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ යි.

11. 5. 10

අඛණ්ඩ සූත්‍රය

3818. මහණෙනි, මේ සෝවන් අභ සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: සත්පුරුෂසෙවනය සඤ්ඤාභිසංඤ්ඤා යොනිසොමනසකාරය ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති යි. මහණෙනි, මොහු සිටු සෝවන් අභයි.

පස්වැනි සගාථ පුඤ්ඤාභිසංඤ්ඤා වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

අසඤ්ඤාසුත්‍ර තුනෙක් ද, අඛණ්ඩ නමින් අනෙක් දෙකෙක් ද කියන ලදහ, සුඤ්ඤා නාමික හඳිස මහානාම අඛණ්ඩ යන පසින් ඔහු දසයෙක් වේ යි.

6. සපයාදීමට ගො

11. 6. 1

සගාඵකසුත්තං

3819. චතුභි භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායනො. කතමෙහි චතුභි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සංඝෙ -පෙ- අරියකතොහි සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධර්මෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. “ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායනො”ති. ඉදමචොච හගවා -පෙ- එතදචොච සඤා:

යඤ්ඤ සඤ්ඤා තථාගතෙ අච්චා සුප්පතිධිතා,
 සීලඤ්ඤා යඤ්ඤා කල්යාණං අරියකතං පසංසිතං.
 සංඝෙ පසාදෙ යඤ්ඤා උජ්ඣතඤ්ඤා දසසනං,
 අද්ද්ද්දොති තං ආහු අමොසං තස්ස ජීවිතං.
 තස්මා සඤ්ඤා සීලඤ්ඤා පසාදං ධම්මදසසනං,
 අනුසුඤ්ඤා මෙධාවී සරං බුද්ධානසාසනනති.

11. 6. 2

වසංචුත්තං සුත්තං

3820. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු සාවතරීයං වසං චුත්තො කපිලවත්ථං අනුප්පන්නො හොති කෙනච්චෙච කර්මයෙන. අසෙසාසු ඛො කාපිලවත්ථා සකකා¹ අඤ්ඤතරො කිර භික්ඛු සාවතරීයං වසං චුත්තො කපිලවත්ථං අනුප්පන්නාති. අථ ඛො කාපිලවත්ථා සකකා යෙන සො භික්ඛු තෙනුපසඤ්ඤාසු උපසඤ්ඤාසු තං භික්ඛු අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු, එකමන්තං නිසීන්තා ඛො කාපිලවත්ථා සකකා තං භික්ඛු එතදචොචු:

කච්චි හන්තො, හගවා අරොගො ව² බලවා වාති? හගවා ආචුසො අරොගො ව³ බලවා වාති. කච්චි පන හන්තො, සාරිපුත්තමොග්ගලානා අරොගො ව බලවන්තො වාති? සාරිපුත්තමොග්ගලානාපි ඛො ආචුසො, අරොගො ව බලවන්තො වාති. කච්චි පන හන්තො, භික්ඛුසඤ්ඤා අරොගො ව බලවා වාති? භික්ඛුසඤ්ඤාපි ඛො ආචුසො අරොගො ව බලවා වාති. අනී පන හන්තො, කීඤ්චි ඉමිනා අන්තරවසෙසන හගවන්තො සම්මුඛා සුතං සම්මුඛා පටිග්ගහිතනති? සම්මුඛා මෙතං ආචුසො, හගවන්තො සුතං සම්මුඛා පටිග්ගහිතං:

1. සකකා - මජ්ඣ, සා.
 2. වෙච්ච - මජ්ඣ, සා.
 3. අරොගො වාචුසො හගවා - මජ්ඣ, අරොගො වෙච්චාචුසො හගවා - සා.

6. සප්තස්කන්ධවර්ගය

11. 6. 1

සභාඵක සූත්‍රය

3819. මහණෙනි, සිවු දහමෙකින් යුත් අරියවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ. කවර සිවු දහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි අරියවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ. බුද්ධිය භ. හඟවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්තනික වූ ආයඤ්ඤානිශ්චයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවු දහමින් යුතු අරියවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙ ද වදළ සේක.

යමකුට තථාගතයන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව අවල ව මැනවින් පිහිටියා ද, යමකුගේ යහපත් වූ ශීලයන් ආයඤ්ඤානික වූයේ පසස්තා ලද්දේ ද,

යමකුට සඤ්ඤා කෙරෙහි පැහැදීම ඇද්ද, ඥානදර්ශනයත් සාප්‍ර වූයේ වේ ද ඔහු නො දිළින්දෙකැ යි (බුද්ධාදි උතුමෝ) කියති. ඔහුගේ ජීවිතය නොසිස් වේ.

එහෙයින් ප්‍රාඥ තෙමේ බුදුවරයන්ගේ ශාසනය සිහිකරනුයේ ශ්‍රද්ධාවන් ශීලයන් පැහැදීමත් දහම දැකීමත් අනුයෝගවශයෙන් පිරිසිදු කරන්නේ යි.

11. 6. 2

වසංචුක්ඛ සූත්‍රය

3820. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සැවැත්නුවර වස් එළඹියේ කිසියම් කටයුත්තක් පිණිස කිඹුල්වතට පැමිණියේ වෙයි. කිඹුල්වත්-පුරවැසි ශාක්‍යයෝ “සැවැත්නුවර වස් එළඹී එක්තරා මහණෙක් කිඹුල්වතට පැමිණියේ ය”යි ඇසූහ. ඉක්බිති කිඹුල්වත්පුරවැසි ශාක්‍යයෝ ඒ මහණහු වෙත එළඹියහ. එළඹී ඒ මහණහු වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් කිඹුල්වත්පුරවැසි ශාක්‍යයෝ ඒ මහණහුට මෙය කීහ:

වහන්ස, “කිම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිරොගත් බලවතුන් වනසේක් ද”යි? ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිරොග ද බලවද්ද වන සේකැ යි. වහන්ස, “කිම සැරියුත් මුගලන් දෙදෙනා උහන්සේ නිරොගත් බලවතුන් වෙද්ද”යි? ඇවැත්නි, සැරියුත් මුගලන් දෙදෙනා වහන්සේත් නිරොග ද බලවද්ද ද වෙති යි. වහන්ස, “කිම බික්-සභන නිරොගත් බලවතුන් වේ ද”යි? ඇවැත්නි, බික්සභනත් නිරොග ද බලවද්ද වේ යි. වහන්ස, “මේ ඇතුළුවස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි අසන ලද ඉදිරියෙහි පිළිගන්නා ලද කිසිවක් ඇද්ද”යි? ඇවැත්නි මා විසින් මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරි යෙහි අසන ලද, ඉදිරියෙහි පිළිගන්නා ලදී (කිමෙක් ද යත්:)

“අප්පකා නෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙ ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතො විචුත්තිං පඤ්ඤවිචුත්තං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සජ්ජිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුත්තො භික්ඛු යෙ පඤ්ඤානං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තස්ස පරිනිබ්බාසිනො අනාවත්තධම්මො තස්මා ලොකා”ති.

අපරමි ඛො මෙ ආච්චියො හගවතො සලච්චා සුතං සලච්චා පටිග්ගහිතං: “අප්පකා නෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙ පඤ්ඤානං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තස්ස පරිනිබ්බාසිනො අනාවත්තධම්මො තස්මා ලොකා. අථ ඛො එතෙව බහුත්තො භික්ඛු යෙ තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදෙසමොභානං තනුන්තා සකදගාමිනො සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති”ති.

අපරමි ඛො මෙ ආච්චියො හගවතො සලච්චා සුතං සලච්චා පටිග්ගහිතං: අප්පකා නෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙ තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදෙසමොභානං තනුන්තා සකදගාමිනො සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති, අථ ඛො එතෙව බහුත්තො භික්ඛු යෙ තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපන්තා අවිනිපාතධම්මො නියතා සම්මොඛිපරායනා”ති.

11. 6. 3

ධම්මදින්නාසුත්තං

3821. එකං සමයං හගවා බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මීගදායෙ. අථ ඛො ධම්මදින්නො උපාසකො පඤ්ඤි උපාසකසතෙහි සද්ධිං යෙන හගවා තෙත්ථපසඤ්ඤම්. උපසඤ්ඤාමිත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ධම්මදින්නො උපාසකො හගවන්තං එතදවොච: ඔවදතු නො හන්තො, හගවා, අනුසාසතු නො හන්තො, හගවා යං අමනාකං අස්ස දීඝරක්ඛං භිත්තය සුඛායාති. තස්මාතිහ වො ධම්මදින්න, එවං සික්ඛිතබ්බං, “යෙ නෙ සුක්ඛන්තා තථාගතභාසිතා ගම්භීරා ගම්භීරත්වා ලොකුක්ඛරා සුඤ්ඤතා¹පටිසංයුත්තා තෙ කාලෙන කාලං උපසම්පජ්ජ විහරිස්සාමා”ති එවං හි වො ධම්මදින්නා, සික්ඛිතබ්බන්ති.

1. සුඤ්ඤත - මරණ, සා.

‘‘මහණෙනි, යම් මහණ කෙනෙක් ආසුවක්ෂය කිරීමෙන් අනාසුව වූ එළසමාධියක් එළප්ඥවත් දිට්ඨිදමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන සසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙත් නම් ඔහු අල්පයහ. වැලි යම් මහණ කෙනෙක් පස් ඔරමිභාගියසංයෝජනයන් ඝෛය කිරීමෙන් ඔපපාතික වූවේ එහි පිරිනිවෙනසුලු වූවාහු එලොවින් පෙරළා නො එන ස්වභාව ඇත්තෝ වෙත් නම් ඔහු ම ඉතා බොහෝහ’’යි.

ඇවැත්නි, මා විසින් අනෙකකුදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි අසන ලද, ඉදිරියෙහි පිළිගන්නා ලදී. (එනම්): මහණෙනි, යම් මහණ කෙනෙක් පස් ඔරමිභාගියසංයෝජනයන් ඝෛය කිරීමෙන් ඔපපාතික ව එහි පිරිනිවෙනසුලු වූවාහු එලොවින් පෙරළා නොඑනසුලු වෙත් නම් ඔහු අල්පයහ. වැලි යම් මහණ කෙනෙක් ත්‍රිවිධසංයෝජනයන් ඝෛය කිරීමෙන් රාග-දෙසමොහයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමි වූවාහු එක්වරක් ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කරන්නාහු නම් මොහු ම ඉතා බොහෝහ’’යි.

ඇවැත්නි, මා විසින් අනෙකකුදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි අසන ලද. ඉදිරියෙහි පිළිගන්නා ලදී (කීමෙක යන්): ‘‘මහණෙනි, යම් මහණ කෙනෙක් ත්‍රිවිධසංයෝජනයන් ඝෛය කිරීමෙන් රාගදෙසමොහයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමි වූවාහු එක්වරක් ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කරන්නාහු නම් ඔහු අල්පය හ. වැලි යම් මහණ කෙනෙක් ත්‍රිවිධ සංයෝජනයන් ඝෛය කිරීමෙන් විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති යෝවන් වූවාහු නම් මොහු ම ඉතා බොහෝහ යි.

11. 6. 3

ධම්මදින්න සූත්‍රය

3821. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බරණැස සමීපයෙහි මිගදාය නම් වූ ඉසිපතනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි ධම්මදින්න උච්ඡු තෙමේ පන්සියයක් උච්ඡුත් සමග භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීමේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එක්ත්පසෙක හුන්නේ ය. එක්ත්පසෙක හුන් ධම්මදින්න උච්ඡු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: ‘‘වහන්ස, යම්සේ අපට දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හිතසුව පිණිස වන්නේ නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට එසේ අවවාද කරන සේක්වා. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට අනුශාසන කරන සේක්වා’’යි. ධම්මදින්න, එසේ නම් මෙහි ලා තොප විසින් මෙසේ හික්මිය යුතු: තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද ගැඹුරු වූ, ගැඹුරු අරුත් ඇති ලොවුතුරු වූ සත් ඥානාවන් දක්වන්නා වූ යම් ඒ සූත්‍රානනයෝ වෙත් නම් කලින් කල ඔවුන් පිළිලැබ වෙසෙන්නෙමු’’යි මෙසේ තොප විසින් හික්මිය යුතු යි.

න ඛො තෙනං භනොන, සුතරං අමෙහති පුත්ථසම්බාධසයනං අඤ්ඤාචසනොති කාසිකවඤ්ඤානං පච්චිත්ථොභොනොති මාලාගඤ්චිලෙපනං ධාරයනොති ජාතරූපරජනං සාදියනොති යෙ තෙ සුක්කන්තා තථාගතභාසිතා ගමිතීරා ගමිතීරස්වා ලොකුත්තරා සුක්කඤ්ඤාතාපච්චිසංයුක්තා තෙ කාලෙන කාලං උපසමපජ්ජ විහරිතුං. තෙසං නො භනොන, භගවා අමහාකං පඤ්ඤාසු සිකඛාපදෙසු ධීතානං උත්තරිං ධම්මං දෙසෙතුති. තස්මාතිභ වො ධම්මෙදිත්ත, එවං සිකඛිතඛිණං: චූඤ්ඤා අචෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතා භවිස්සාම “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සස්වා දෙවමනුස්සානං චූඤ්ඤා භගවා”ති. ධම්මෙම -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකනොති සීලෙහි සමන්තාගතා භවිස්සාම “අබණ්ණෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි”ති. එවං හි වො ධම්මෙදිත්ත, සිකඛිතඛිණනි.

යානිමානි භනොන, භගවතා වත්තාරි සොතාපක්ඛයඛයානි දෙසිතානි, සංවිජ්ජනොන තෙ ධම්මො අමෙහසු, මයඤ්ඤා භනොන, තෙසු ධම්මෙසු සන්දිස්සාම. මයං හි භනොන චූඤ්ඤා අචෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතා “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සස්වා දෙවමනුස්සානං චූඤ්ඤා භගවා”ති. ධම්මෙම -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකනොති සීලෙහි සමන්තාගතා අබණ්ණෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහිති. ලාභා වො ධම්මෙදිත්ත, සුලඤ්ඤා වො ධම්මෙදිත්ත, සොතාපක්ඛිඵලං ධම්මෙදිත්ත, ව්‍යා- කතන්ති.³

11. 6. 4

ගීලානසුක්තං

3822. එකං සමයං භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථුසමී. නිග්‍රොධාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු භගවතො වීචරකමම. කරොහති: “නිට්ඨිතවීචරො භගවා තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පකඤ්ඤාසීති”ති. අසෙසාසි ඛො මහානාමො සකෙකා සම්බහුලා කිර භික්ඛු භගවතො වීචරකමම. කරොහති: නිට්ඨිතවීචරො භගවා තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පකඤ්ඤාසීති”ති. අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන භගවා තෙනුපසඛාමී. උපසඛාමීත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීතො ඛො මහානාමො සකෙකා භගවන්තං එතදවොච: සුතං මෙතං¹ භනොන, සම්බහුලා කිර භික්ඛු භගවතො වීචරකමම. කරොහති “නිට්ඨිතවීචරො භගවා, තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පකඤ්ඤාසීති”ති න ඛො තෙනං⁴ භනොන, භගවතො සමුච්චා සුතං, සමුච්චා පටිග්ගහිතං. “සප්පෙඤ්ඤාන උපාසකො සප්පෙඤ්ඤා උපාසකො ආධාධිකො දුක්ඛිතො ඛාලුභගීලානො ඔච්චිතඛො”ති.

1. මයඤ්ඤා තෙසු - මජ්ඣ., ස්‍යා.
 2. ධම්මෙදිත්තා ඉමෙහි ව්‍යාකතන්ති - මජ්ඣ., ස්‍යා.
 3. සුතමෙතං - මජ්ඣ.
 4. පනෙතං - මජ්ඣ., කෙ එතං - සී 1, 2.

වහන්ස, දරුවන්ගෙන් පළිබෝධ ඇති යහන්ති වෙසෙන සිතිසුසඳුන් ගල්වන මල්ගඳ විලෙවුන් දරන රන්රිදී ඉවසන අප විසින් තරාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද ගැඹුරු වූ ගැඹුරු අරුත් ඇති ලොවුතුරු වූ ඉත්තානාප්පතිසංයුක්ත වූ යම් ඒ සුත්තානායෝ වෙන් නම් කලින් කල ඔවුන් පිළිලැබි මේ විසුම සුකර නො වේ. වහන්ස, පස් සිකපෙදෙහි සිටි ඒ අපට මතු දහමක් දෙශනා කරන සේක්වා යි. ධම්මදිනන, එසේ නම් මෙහි ලා තොප විසින් මෙසේ හික්මියයුතු: “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙකුදු දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලංගුසාදයෙන් සමන්වාගත වන්නෙමු. ධර්ම කෙරෙහි ... සඛයා කෙරෙහි ... අධර්ම වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයඤ්ඤානාශීලයෙන් සමන්වාගත වන්නෙමු”යි ධම්මදිනන, මෙසේ තොප විසින් හික්මියයුතු යි.

වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ සිවු සෝවන් අහක් වදරන ලද ද ඒ දහම් අප කෙරෙහි ඇත. වහන්ස, අපි ඒ දහම් කෙරෙහි දක්නා ලබමු. වහන්ස, අපි “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙකුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලංගුසාදයෙන් සමන්වාගතයමිහ. ධර්ම කෙරෙහි ... සඛයා කෙරෙහි ... අධර්ම වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයඤ්ඤානාශීලයෙන් සමන්වාගතයමිහ”යි. ධම්මදිනන, තොපට ලාභයෙකි. ධම්මදිනන, තොපට මනා ලැබුමෙකි. ධම්මදිනන, සෝවන්පල පවසන ලද යි.

11. 6. 4

ගීලාන සුත්තය

3822. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාකා දනව්වෙහි කිඹුල්වක නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු “නිමවු සිවුරු ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස ඇවෑමෙන් වාරිකාවට වඩනා සේකැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිවුරුකම් කෙරෙහි. “නිමවු සිවුරු ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස ඇවෑමෙන් වාරිකාවට වඩනා සේකැ”යි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිවුරුකම් කෙරෙහි”යි මහානාම ශාකායෝ ඇසූහ. එකල්හි මහානාම ශාකා තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්නේ ය. එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාකා තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, නිමවු සිවුරු ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස ඇවෑමෙන් වාරිකාවට වඩනා සේකැ”යි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිවුරුකම් කෙරෙහි”යි මෙය මා විසින් අසන ලදී. “වහන්ස, (පැනැති) සෝවන් උච්ඡුහු විසින් හටගත් ආබාධ ඇති දුකට පැමිණි දැඩියේ ගීලන් වූ පැනැති උච්ඡු තෙමේ අවවාද කටයුත්තේ ය”යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි නො ම අසන ලදී. ඉදිරියෙහි නො ම පිළිගන්නා ලදී යි.

සප්පඤ්ඤන මහනාම, උපාසකෙන සප්පඤ්ඤ උපාසකො ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාලහගිලානො චතුභි අසසාසනීයෙහි ධම්මෙහි අසසාසෙනෙධො. අසසසතායසමා, අත්ථායසමතො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙ “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සත්ථා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. අසසසතායසමා, අත්ථායසමතො ධම්මෙ අවෙච්චපසාදෙ “ස්වාකධාතො හගවතා ධම්මො -පෙ- පවුච්ඤං වෙදිතඤ්ඤා විඤ්ඤහී”ති. අසසසතායසමා අත්ථායසමතො සඛෙඤ්ඤ අවෙච්චපසාදෙ “සුපට්ඨපනො හගවතො සාවකසඛෙඤ්ඤා -පෙ- අනුකරං පුඤ්ඤකෙඤ්ඤං ලොකසසා”ති. අසසසතායසමා අත්ථායසමතො අරියකතනානි සීලානි අධර්මානි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකානීති.

සප්පඤ්ඤන මහනාම, උපාසකෙන සප්පඤ්ඤ උපාසකො ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාලහගිලානො. ඉමෙහි චතුභි අසසාසනීයෙහි ධම්මෙහි අසසාසෙඤ්ඤා ඵවමසස වචනීයො. “අත්ථායසමතො මාතාපිතුසු අපෙඛා”ති. සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “අත්ථී මෙ මාතාපිතුසු අපෙඛාති: සො ඵවමසස වචනීයො. ආයසමා ඛො මාරියො මරණධම්මො, සවෙපායසමා මාතාපිතුසු අපෙඛං කර්සසති මර්සසතෙව, නො වෙපායසමා මාතාපිතුසු අපෙඛං කර්සසති මර්සසතෙව. සවායසමතො මාතාපිතුසු අපෙඛා තං පඡහා”ති. සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “යා මෙ මාතාපිතුසු අපෙඛා සා පඡීනා”ති සො ඵවමසස වචනීයො: “අත්ථී පනායසමතො පුත්තදරෙසු අපෙඛා”ති? සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “අත්ථී මෙ පුත්තදරෙසු අපෙඛා”ති. සො ඵවමසස වචනීයො: “ආයසමා ඛො මාරියො මරණධම්මො, සවෙපායසමා පුත්තදරෙසු අපෙඛං කර්සසති මර්සසතෙව, නො වෙපායසමා පුත්තදරෙසු අපෙඛං කර්සසති මර්සසතෙව. සවායසමතො පුත්තදරෙසු අපෙඛා තං පඡහා”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “යා මෙ පුත්තදරෙසු අපෙඛා සා පඡීනා”ති. සො ඵවමසස වචනීයො: “අත්ථී පනායසමතො මානුසකෙසු පඤ්ඤිත කාමගුණෙසු අපෙඛා”ති? සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “අත්ථී මෙ මානුසකෙසු පඤ්ඤිත කාමගුණෙසු අපෙඛා”ති. සො ඵවමසස වචනීයො: “මානුසකෙහි ඛො ආවුසො, කාමෙහි දිඛා කාමා අභිකකතනතරා ච පඡීනතරා ච. සාධායසමා මානුසකෙහි කාමෙහි වික්ඤා වුට්ඨාපෙඤ්ඤා වාතුමභාරාඡීකෙසු දෙවෙසු වික්ඤා අධිමොවෙහී”ති.

1. අසසාසනීයෙහි - සි 1, 2, සා.
 2. ආයසමාසි - සි 1, 2.
 3. සාධායසමා යා නෙ මාතාපිතුසු අපෙඛා - මඡසං, සා.
 4. මානුසකෙසු - සි 1, 2.
 5. කාමෙසු - සි 1, 2.

මහානාම, පැනැති උවසුහු විසින් හටගත් ආබාධ ඇති දුකට පැමිණි දැඩියේ ගිලන් වූ පැනැති උවසු තෙමේ අස්වැසිලි කර සිටු දහමෙකින් අස්වැසියයුතු. ආයුෂ්මත් තෙමේ අස්වැසෙවා. “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙකුදු දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ. බුද්ධාසභ. හඟවන්න”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදය ආයුෂ්මත්හට ඇත. ආයුෂ්මත් තෙමේ අස්වැසෙවා. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය ස්වාධ්‍යාත ය ... නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දතයුතු ය”යි, ධර්මය කෙරෙහි අවලප්‍රසාදය ආයුෂ්මත්හට ඇත. ආයුෂ්මත් තෙමේ අස්වැසෙවා. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසඬක තෙමේ සුප්‍රතිපක්‍ය ය ... ලෝකයාහට අනුභව ප්‍රණාපේක්‍ය ය”යි, සඬකයා කෙරෙහි අවලප්‍රසාදය ආයුෂ්මත්හට ඇත. ආයුෂ්මත් තෙමේ අස්වැසෙවා. අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්තනික වූ ආයුෂ්මත්හට ඇත.

මහානාම පැනැති උවසුහු විසින් හටගත් ආබාධ ඇති දුකට පැමිණි දැඩියේ ගිලන් වූ පැනැති උවසු තෙමේ අස්වැසිලි කර මේ සිටු දහමින් අස්වසා “ආයුෂ්මත්හට මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාවක් ඇද්ද”යි මෙසේ කිවයුතු වන්නේ ය. ඉදින් හෙතෙමේ “මට මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා ඇතැ”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හේ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. “ආයුෂ්මත් තෙමේ මරණය පිළිබඳ ය. මැරෙණ ස්වභාව ඇත්තේ ය. ඉදින් ආයුෂ්මත් තෙමේ මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාව කරන්නේ නම් මුදු මැරෙන්නේ ම ය. ඉදින් ආයුෂ්මත් තෙමේ මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාව නොකරන්නේ නම් මුදු මැරෙන්නේ ම ය. ඉදින් ආයුෂ්මත්හට මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා ඇත්නම් එය හරුව”යි. හෙ ඉදින් “මවුපියන් කෙරෙහි මට යම් අපෙක්ෂාවක් වූ නම් එය ප්‍රතිණ ය”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ආයුෂ්මත්හට අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාව ඇද්ද”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. ඉදින් හෙතෙමේ “මට අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා ඇතැ”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. “ආයුෂ්මත් තෙමේ මරණය පිළිබඳ ය. මැරෙණ ස්වභාව ඇත්තේ ය. ඉදින් ආයුෂ්මත් තෙමේ අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා කරන්නේ ද, මැරෙන්නේ ම ය. ඉදින් ආයුෂ්මත් තෙමේ අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාව නොකරන්නේ ද, මැරෙන්නේ ම ය. ඉදින් ආයුෂ්මත්හට අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා ඇත් නම් එය හරුව”යි.

ඉදින් හෙතෙමේ “මට අඹුදරුවන් කෙරෙහි යම් අපෙක්ෂාවක් වූ නම් එය ප්‍රතිණ ය”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ආයුෂ්මත්හට මිනිසුන් පිළිබඳ පස්කම්ගුණෙහි අපෙක්ෂාවක් ඇද්ද”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. ඉදින් හෙතෙමේ “මට මිනිසුන් පිළිබඳ පස්කම්ගුණෙහි අපෙක්ෂාවක් ඇතැ”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය: “ඇවැත්නි, මිනිසුන් පිළිබඳ කාමයන්ට වඩා දෙවියන් පිළිබඳ කාමයෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ මිනිසුන් පිළිබඳ කාමයන්ගෙන් සිත නභා සිටුමහරජයෙහි දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “මානුසකෙහි කාමෙහි මෙ වික්‍රං වුට්ඨිතං වාතුඉභාරාජිකෙසු දෙවෙසු වික්‍රං අධිමොචිතන්ති”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “වාතුඉභාරාජිකෙහි ඛො ආචුසො දෙවෙහි තාවනිංසා දෙවා අභික්‍කන්තතරො ච පඡින්නතරො ච. සාධායසමා වාතුඉභාරාජිකෙහි දෙවෙහි වික්‍රං වුට්ඨාපෙඤා තාවනිංසෙසු දෙවෙසු වික්‍රං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “වාතුඉභාරාජිකෙහි මෙ දෙවෙහි වික්‍රං වුට්ඨිතං, තාවනිංසෙසු දෙවෙසු වික්‍රං අධිමොචිතන්ති”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “තාවනිංසෙහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි යාමා දෙවා අභික්‍කන්තතරො ච පඡින්නතරො ච. සාධායසමා තාවනිංසෙහි දෙවෙහි වික්‍රං වුට්ඨාපෙඤා යාමෙසු දෙවෙසු වික්‍රං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “තාවනිංසෙහි ඛො දෙවෙහි මෙ වික්‍රං වුට්ඨිතං, යාමෙසු දෙවෙසු වික්‍රං අධිමොචිතන්ති”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “යාමෙහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි තුසිතා දෙවා අභික්‍කන්තතරො ච පඡින්නතරො ච. සාධායසමා යාමෙහි දෙවෙහි වික්‍රං වුට්ඨාපෙඤා තුසිතෙසු දෙවෙසු වික්‍රං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “යාමෙහි දෙවෙහි මෙ වික්‍රං වුට්ඨිතං, තුසිතෙසු දෙවෙසු වික්‍රං අධිමොචිතන්ති”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “තුසිතෙහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි නිච්චාණරතී දෙවා අභික්‍කන්තතරො ච පඡින්නතරො ච. සාධායසමා තුසිතෙහි දෙවෙහි වික්‍රං වුට්ඨාපෙඤා නිච්චාණරතීසු දෙවෙසු වික්‍රං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “තුසිතෙහි දෙවෙහි මෙ වික්‍රං වුට්ඨිතං, නිච්චාණරතීසු දෙවෙසු වික්‍රං අධිමොචිතන්ති”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “නිච්චාණරතීහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි පරනිච්ඡිතවසවනතී දෙවා අභික්‍කන්තතරො ච පඡින්නතරො ච, සාධායසමා නිච්චාණරතීහි දෙවෙහි වික්‍රං වුට්ඨාපෙඤා පරනිච්ඡිතවසවනතීසු දෙවෙසු වික්‍රං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “නිච්චාණරතීහි දෙවෙහි මෙ වික්‍රං වුට්ඨිතං, පරනිච්ඡිතවසවනතීසු දෙවෙසු වික්‍රං අධිමොචිතන්ති”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “පරනිච්ඡිතවසවනතීහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි බ්‍රහ්මලොකො අභික්‍කන්තතරො ච පඡින්නතරො ච. සාධායසමා පරනිච්ඡිතවසවනතීහි දෙවෙහි වික්‍රං වුට්ඨාපෙඤා බ්‍රහ්මලොකෙ වික්‍රං අධිමොචෙහී”ති.

ඉදින් හෙතෙමේ “මිනිසුන් පිළිබඳ කාමයන්ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. සිවුමහරජයෙහි දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද්ද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නි සිවුමහරජයෙහි දෙවියන්ට වඩා තවුනිසාවැසි දෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ සිවුමහරජයෙහි දෙවියන්ගෙන් සිත නඟා තවුනිසාවැසි දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “සිවුමහරජයෙහි දෙවියන්ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. තවුනිසාවැසි දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද්ද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නි, තවුනිසාවැසි දෙවියන්ට වඩා යාමදෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත්-තෙමේ තවුනිසාවැසි දෙවියන්ගෙන් සිත නඟා යාමදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ තවුනිසාවැසි දෙවියන්ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. යාමදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද්ද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නි, යාමදෙවියන්ට වඩා තුසිතදෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ යාමදෙවියන් ගෙන් සිත නඟා තුසිතදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “යාමදෙවියන් ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. තුසිතදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද්ද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නි, තුසිතදෙවියන්ට වඩා නිමොණරතී දෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ තුසිතදෙවියන් ගෙන් සිත නඟා නිමොණරතී දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “තුසිතදෙවියන් ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. නිමොණරතී දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද්ද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නි, නිමොණරතීදෙවියන්ට වඩා පරනිර්මිත වසවර්තීදෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ නිමොණරතීදෙවියන් ගෙන් සිත නඟා පරනිර්මිතවසවර්තීදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “නිර්මොණරතී දෙවියන් ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. පරනිර්මිතවසවර්තීදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද්ද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නි, පරනිර්මිතවසවර්තී දෙවියන්ට වඩා බඹලොව ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙ. ආයුෂ්මත් තෙමේ පරනිර්මිතවසවර්තීදෙවියන් ගෙන් සිත නඟා බඹලොව කෙරෙහි සිත තබව” යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

සො වෙ ඵවං වදෙයා: පරනිමේතවසවතතීභි ඛො දෙවෙභි මෙ විතං වුට්ඨිතං, බ්‍රහ්මලොකෙ විතං අධිමොචිතනති'. සො ඵවමස්ස වචනියො: “බ්‍රහ්මලොකො'පි ඛො ආවුසො, අනිච්ඤා අද්ධුවො සක්කායපරියාපනො, සාධායසමා බ්‍රහ්මලොකා විතං වුට්ඨාපෙඤා සක්කායනිරොධෙ විතං උපසංභරා'ති.¹

සො වෙ ඵවං වදෙයා: “බ්‍රහ්මලොකා මෙ විතං වුට්ඨිතං සක්කායනිරොධෙ විතං උපසංභතනති'": ඵවං විමුච්ඡිතත්තස්ස ඛො මහානාම උපාසකස්ස වස්සසතවිමුක්ඛවිනොන² භික්ඛුනා න කිඤ්චි නානාකරණං වදමී යද්දං විමුක්ඛියා විමුක්ඛිනති.⁴

11. 6. 5

ඵලසුතතං

3823. චක්ඛාරො මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා සොනාපත්ති ඵලසඤ්චිකිරියාය සංවත්තහති. කතමෙ වක්ඛාරො: සප්පුරිසංසෙවො සඤ්චෙසවනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මෙපට්ඨපත්ති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වක්ඛාරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා සොනාපත්තිඵලසඤ්චිකිරියාය සංවත්තනති.

11. 6. 6

දුතිය ඵලසුතතං

3824. වක්ඛාරො මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා සකදගාමීඵලසඤ්චිකිරියාය සංවත්තහති. කතමෙ වක්ඛාරො: සප්පුරිසංසෙවො සඤ්චෙසවනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මෙපට්ඨපත්ති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වක්ඛාරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා සකදගාමීඵලසඤ්චිකිරියාය සංවත්තහති.

11. 6. 7

තතිය ඵලසුතතං

3825. වක්ඛාරොමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා අනාගාමීඵලසඤ්චිකිරියාය සංවත්තහති. කතමෙ වක්ඛාරො: සප්පුරිසංසෙවො සඤ්චෙසවනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මෙපට්ඨපත්ති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වක්ඛාරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා අනාගාමීඵලසඤ්චිකිරියාය සංවත්තහති.

1. උපසංභරාභිති - මජ්ඣ.
2. උපසංභරාමිති - මජ්ඣ.
3. ආසවා විමුක්ඛවිනොන³ මජ්ඣ.
4. විමුක්ඛනති - මජ්ඣ.

ඉදින් හෙතෙමේ “පරනිර්මිතවශවර්තීදෙවියන් ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. බඹලොව කෙරෙහි සිත තබන ලද්දී මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ ඇවැත්නී, බඹලොව ද අනිසය. නො තීර ය. සත්කායයට ඇතුළත් ය. ආයුෂ්මත් තෙමේ බඹලොවින් සිත නඟා සත්කායනිරොධය කෙරෙහි සිත එළවා තබව්”යි මෙසේ කියුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “බඹලොවින් මාගේ සිත නැඟිණි. සත්කාය-නිරොධයෙහි සිත එළවා තබන ලද්දී මෙසේ කියන්නේ නම් “මහානාම, මෙසේ මිදුණු සිත් ඇති උවසුණුගේ සියවසක් මුළුල්ලෙහි මිදුණු සිත් ඇති මහණහු සමග විමුක්තිය ඇරඹ විමුක්තියෙහි කිසි වෙනසක් නො කියමි”යි.

11. 6. 5

එල සූත්‍රය

3823. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සොවන්පල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්චිග්‍රවණ යොනියොමනස්කාර ධර්මානුධම්ප්‍රතිපත්ති”යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සොවන්පල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 6

දුතියඵල සූත්‍රය

3824. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සෙදගැමිපල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්චිග්‍රවණ යොනියොමනස්කාර ධර්මානුධම්ප්‍රතිපත්ති”යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සෙදගැමිපල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 7

තතියඵල සූත්‍රය

3825. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු අනගැමිපල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්චිග්‍රවණ යොනියොමනස්කාර ධර්මානුධම්ප්‍රතිපත්ති”යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු අනගැමිපල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 8

චතුස් ඵලසුක්තං

3826. වතොරොමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා අරහත්තඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තන්ති. කතමෙ වතොරො: සප්පුරිසසංසෙවො සඤ්චමච වනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපට්ඨපක්ඛි. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වතොරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා අරහත්තඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තන්ති.

11. 6. 9

පට්ට්ඨාභසුක්තං

3827. වතොරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤපට්ට්ඨාභාය සංවත්තන්ති කතමෙ වතොරො: සප්පුරිසසංසෙවො සඤ්චමචසවනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපට්ඨපක්ඛි. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වතොරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤපට්ට්ඨාභාය සංවත්තන්ති.

11. 6. 10

වුඩ්ඪිසුක්තං

3828. වතොරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤවුඩ්ඪියා සංවත්තන්ති. කතමෙ වතොරො: සප්පුරිසසංසෙවො සඤ්චමචසවනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපට්ඨපක්ඛි. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වතොරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤවුඩ්ඪියා සංවත්තන්ති.

11. 6. 11

වෙපුලලසුක්තං

3829. වතොරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤවෙපුලලාය සංවත්තන්ති. කතමෙ වතොරො: සප්පුරිසසංසෙවො සඤ්චමචසවනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපට්ඨපක්ඛි. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වතොරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤවෙපුලලාය සංවත්තන්ති.

සප්පඤ්ඤවග්ගො ඡට්ඨො.

තත්ත්වදානං :

- සභාරකං වසසවුත්ථං ධම්මදිනතං භිලානකං,
- චතුස්ඵලා පට්ට්ඨාභො වුඩ්ඪි වෙපුලලනාමිකොති.

11. 6. 8

වකුත්ථපල සූත්‍රය

3826. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු රහත්පල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්ඡිවණ යොනියොමනස්කාර ධර්මානුධම්ප්‍රතිපත්ති” යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු රහත්පල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 9

පටිලාහ සූත්‍රය

3827.- මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ පිළිලැබුම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්ඡිවණ යොනියො මනස්කාර ධර්මානුධම්ප්‍රතිපත්ති” යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ පිළිලැබුම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 10

වුධිසී සූත්‍රය

3828. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ වැඩුම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්ඡිවණ යොනියො මනස්කාර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති” යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ වැඩුම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 11

වෙපුල්ල සූත්‍රය

3829. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ විපුලබව පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්ඡිවණ යොනියො මනස්කාර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති” යි මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ විපුලබව පිණිස පවතිත් යි.

සවැනි සප්තස්වර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව:

සභාථක, වසසංචුක්ඛ, ධම්මදින්න, භීලානක යි සතරෙකි. පලසුතුරු ද සතරෙකි, පටිලාහ වුධිසී වෙපුල්ල නම් තුනෙකැ යි මුළුල්ල එකොළොසෙකි.

7. මහාපඤ්ඤාවග්ගො

11. 7. 1

මහාපඤ්ඤසුත්තං

3830. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලිකතා මහාපඤ්ඤතාය සංවත්තන්ති. කතමෙ වත්තාරො: සප්පුරිසසංසෙවො සඤ්චමෙසවනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපච්චකති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො ධම්මා භාවිතා බහුලිකතා මහාපඤ්ඤතාය සංවත්තන්ති.

11. 7. 2

පුටුපඤ්ඤසුත්තං

3831. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- පුටුපඤ්ඤතාය සංවත්තන්ති.

11. 7. 3

විපුලපඤ්ඤසුත්තං

3832. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- විපුලපඤ්ඤතාය සංවත්තන්ති.

11. 7. 4

ගම්භීරපඤ්ඤසුත්තං

3833. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- ගම්භීරපඤ්ඤතාය සංවත්තන්ති.

11. 7. 5

අසාමන්තපඤ්ඤසුත්තං

3834. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- අසාමන්තපඤ්ඤතාය සංවත්තන්ති.

11. 7. 6

භූරිපඤ්ඤසුත්තං

3835. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- භූරිපඤ්ඤතාය සංවත්තන්ති.

11. 7. 7

පඤ්ඤාබාහුලලසුත්තං

3836. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- පඤ්ඤාබාහුලලාය සංවත්තන්ති.

1. අසමන්ත - මඡ්ඡං, සා. අසමන්ත - සී 1, 2.

7. මහාපඤ්ඤා චර්ගය

11. 7. 1

මහාපඤ්ඤා සූත්‍රය

3830. මහණෙනි, මේ සිවු දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මහපැනැති බව පිණිස පවතින්. කවර සිවු දහම කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්ඤාමයුතං යොනියො මනස්කාර ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්ති”යි මහණෙනි, මේ සිවු දහමහු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මහපැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 2

පුටුපඤ්ඤා සූත්‍රය

3831. මහණෙනි, මේ සිවු දහම කෙනෙක් ... ලොවුතුරු පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 3

විපුලපඤ්ඤා සූත්‍රය

3832. මහණෙනි, මේ සිවු දහම කෙනෙක් ... විපුලපැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 4

ගම්භීරපඤ්ඤා සූත්‍රය

3833. මහණෙනි, මේ සිවු දහම කෙනෙක් ... ගැඹුරුපැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 5

අසාමන්තපඤ්ඤා සූත්‍රය

3834. මහණෙනි, මේ සිවු දහම කෙනෙක් .. අසාමන්ත (නො යම්ප) පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 6

භූමිපඤ්ඤා සූත්‍රය

3835. මහණෙනි, මේ සිවු දහම කෙනෙක් ... බොහෝ පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 7

පඤ්ඤාබාහුල්ල සූත්‍රය

3836. මහණෙනි, මේ සිවු දහම කෙනෙක් ... පැන බහුලබව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 8

සීසපඤ්ඤසුත්තං

3837. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- සීසපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 9

ලහුපඤ්ඤසුත්තං

3838. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ; ධම්මා -පෙ- ලහුපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 10

භාසුපඤ්ඤසුත්තං

3839. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- භාසුපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 11

ජවනපඤ්ඤසුත්තං

3840. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- ජවනපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 12

තික්ඛපඤ්ඤසුත්තං

3841. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- තික්ඛපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 13

නිබ්බෙධිකපඤ්ඤසුත්තං

3842. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලිකතා නිබ්බෙධිකපඤ්ඤතාය සංවත්තනතී. කතමෙ වත්තාරො: සප්පුට්ඨසංසෙවො සඤ්චලසවනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මෙචචිපඤ්ඤා ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො ධම්මා භාවිතා බහුලිකතා නිබ්බෙධිකපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

මහාපඤ්ඤවග්ගො සත්තමො.

කත්තුඤ්ඤානං:

මහාපුච්චිපුලගභීරං අසාමන්තභූරිබාහුලං,
සීසලහුභාසුජවන තික්ඛනිබ්බෙධිකායවාති.

සොඛාපඤ්ඤාසංයුතාං සමඛාතං.

කත්තු වග්ගඤ්ඤානං:

වෙච්චාර රාජකාරාමා සරකානි පුඤ්ඤභීසඤ්ඤා
සගාථිපුඤ්ඤභීසඤ්ඤා සපඤ්ඤා මහාපඤ්ඤා වාති.

1. භාස - මජ්ඣ., සා.

11. 7. 8

සීසපඤ්ඤ සූත්‍රය

3837. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් ... වහා වැටුණෙන පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 9

ලහුපඤ්ඤ සූත්‍රය

3838. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් ... සුහුපැනැතිබව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 10

භාසුපඤ්ඤ සූත්‍රය

3839. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් .. භාසබහුල පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 11

ජවනපඤ්ඤ සූත්‍රය

3840. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් ... දිවෙන පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 12

තික්ඛපඤ්ඤ සූත්‍රය

3841. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් ... තියුණු පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 13

නිබ්බේධිකපඤ්ඤ සූත්‍රය

3842. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිබ්බේධික පඤ්ඤ(කෙලෙස් පළන පැනැති බව) පිණිස පවතින්. කවර සිවු දහමෙක යත්: “යත්පුරුෂසෙවන, සඤ්ඤාභවන, යොනියො මනසිකාර, ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති” යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිර්වේධික පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

සත්වැනි මහාපඤ්ඤ වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

මහාපඤ්ඤ පුට්ඨපඤ්ඤ විපුලපඤ්ඤ ගම්භීරපඤ්ඤ අසාමන්තපඤ්ඤ භූරිපඤ්ඤ පඤ්ඤාබාහුල සීසපඤ්ඤ ලහුපඤ්ඤ භාසුපඤ්ඤ ජවනපඤ්ඤ තික්ඛපඤ්ඤ නිබ්බේධිකපඤ්ඤ යි තෙලෙස් සූතුරු කෙනෙකි.

සොනාපත්ති සංයුත්තය නිමිත්‍ය යි.

එහි වර්ගනාමාවලිය :

වෙළුච්චාර, රාජකාරාම, සරකානි, පුඤ්ඤභිසඤ, සභාච පුඤ්ඤභිසඤ, සපඤ්ඤ, මහාපඤ්ඤ යි (සොනාපත්තිසංයුතයෙහි වර්ග සතෙකි යි).

12. සමවසංයුතයාං

1. සමාධිවග්ගො

12. 1. 1

සමාධිසුත්තං

3843. එවං මෙ සුත්තං එකං සමයං භගවා සාවකීයං විහරති ජෛතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකසස ආරාමෙ. -පෙ- සමාධිං භික්ඛවෙ, භාවෙථ. සමාහිතො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාභුතං පඡානාති. කිංඤ්ඤි යථාභුතං පඡානාති: ඉදං දුක්ඛතී යථාභුතං පඡානාති. අයං දුක්ඛසමුදයොති යථාභුතං පඡානාති. අයං දුක්ඛනිරෝධොති යථාභුතං පඡානාති. අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදනී යථාභුතං පඡානාති. සමාධිං භික්ඛවෙ භාවෙථ, සමාහිතො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාභුතං පඡානාති.

තසමාතිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතී යොගො කරණීයො, අයං දුක්ඛසමුදයොති යොගො කරණීයො, අයං දුක්ඛනිරෝධොති යොගො කරණීයො, අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණීයොති.

12. 1. 2

පටිසලානසුත්තං

3844. පටිසලානෙ භික්ඛවෙ, යොගමාපඡථ, පටිසලීනො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාභුතං පඡානාති. කිංඤ්ඤි යථාභුතං පඡානාති: ඉදං දුක්ඛතී යථාභුතං පඡානාති -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදනී යථාභුතං පඡානාති. පටිසලානෙ භික්ඛවෙ, යොගමාපඡථ, පටිසලීනො¹ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාභුතං පඡානාති. තසොතිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතී යොගො කරණීයො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණීයොති.

12. 1. 3

කුලපුත්තසුත්තං

3845. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අතීතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජිංසු, සබ්බෙ තෙ චතුක්ඛං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසමයාය. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනාගතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජිස්සන්ති, සබ්බෙ තෙ චතුක්ඛං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසමයාය. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, එතර්හි කුලපුත්තා සමමා අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජන්ති, සබ්බෙ තෙ චතුක්ඛං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසමයාය.

1. පටිසලානො - ඉඉ.

12. සච්ච සංයුත්තය

1. සමාධි චර්ගය

12. 1. 1

සමාධි සූත්‍රය

3843. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෑවක සමීපයෙහි අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවරම්හි වැඩවසන සේක ... මහණෙනි, සමාධිය වඩවු. මහණෙනි, එකඟ සිත් ඇති මහණ තෙමේ තතුයේ දැනියි. කුමක් තතුයේ දැනී ද යත්: “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනියි. “මේ දුක් හටගැනුමැ”යි තතුයේ දැනියි. “මේ දුක් වැළැක්මැ”යි තතුයේ දැනියි. “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනියි. මහණෙනි, සමාධිය වඩවු. මහණෙනි, එකඟ සිත් ඇති මහණ තෙමේ තතුයේ දැනී.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි (දැන) වියඛිය කටයුතු. “මේ දුක් හටගැනුමැ”යි වියඛිය කටයුතු. “මේ දුක් වැළැක්මැ”යි වියඛිය කටයුතු. “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියඛිය කටයුතු යි.

12. 1. 2

පටිසල්ලාන සූත්‍රය

3844. මහණෙනි, විවේකයෙහි යෙදීමට පැමිණෙවු. මහණෙනි, විවේකයෙන් යුත් මහණ තෙමේ තතුයේ දැනී. කුමක් තතුයේ දැනී ද යත්: “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනී ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනී. මහණෙනි, විවේකයෙහි යෙදීමට පැමිණෙවු. මහණෙනි, විවේකයෙන් යුත් මහණ තෙමේ තතුයේ දැනී. මහණෙනි, එහෙයින් එහි ලා “මේ දුකැ”යි වියඛිය කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියඛිය කටයුතු යි.

12. 1. 3

කුලපුත්ත සූත්‍රය

3845. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි කුලපුත්‍රයෝ මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වූහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු අරිසස් තතුයේ අවබෝධ කරනු පිණිස ය. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි කුලපුත්‍රයෝ මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වන්තාහු ද ඒ සියල්ලෝ සිටු අරිසස් තතුයේ අවබෝධ කරනු පිණිස ය. මහණෙනි, දැන් යම් කිසි කුලපුත්‍රයෝ මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වෙද් ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු අරිසස් තතුයේ අවබෝධ කරනු පිණිස ය.

කතමෙසං චතුත්තං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛසමුදයස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපද්දා¹ අරියසච්චස්ස. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිංසු -පෙ- පබ්බජිස්සන්ති -පෙ- පබ්බජන්ති, සබ්බෙ තෙ ඉමෙසං යෙව චතුත්තං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසමෙයාය. තස්මානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො, -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්දති යොගො කරණියොති.

12. 1. 4

දුක්ඛය කුලපුත්තසුත්තං

3846. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා යථාභුතං අභිසමෙසුං, සබ්බෙ තෙ චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභුතං අභිසමෙසුං. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනාගතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා යථාභුතං අභිසමෙසස්සන්ති, සබ්බෙ තෙ චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභුතං අභිසමෙසස්සන්ති. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, එතරහි කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා යථාභුතං අභිසමෙත්ති, සබ්බෙ තෙ චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභුතං අභිසමෙත්ති. කතමානි චක්ඛාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්ද අරියසච්චං. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා යථාභුතං අභිසමෙසුං -පෙ- අභිසමෙසස්සන්ති -පෙ- අභිසමෙත්ති, සබ්බෙ තෙ ඉමානි චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභුතං අභිසමෙත්ති. තස්මානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්දති යොගො කරණියොති.

12. 1. 5

සමණත්තාසමණසුත්තං

3847. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යථාභුතං අභිසමුඤ්ඤාසිංසු, සබ්බෙ තෙ චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභුතං අභිසමුඤ්ඤාසිංසු. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනාගතමඤ්ඤානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යථාභුතං අභිසමුඤ්ඤාසස්සන්ති, සබ්බෙ තෙ චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභුතං අභිසමුඤ්ඤාසස්සන්ති. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, එතරහි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යථාභුතං අභිසමුඤ්ඤාසන්ති, සබ්බෙ තෙ චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභුතං අභිසමුඤ්ඤාසන්ති. කතමානි චක්ඛාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්ද අරියසච්චං. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යථාභුතං අභිසමුඤ්ඤාසිංසු -පෙ- අභිසමුඤ්ඤාසස්සන්ති -පෙ- අභිසමුඤ්ඤාසන්ති, සබ්බෙ තෙ ඉමානි චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභුතං අභිසමුඤ්ඤාසන්ති. තස්මානිභ භික්ඛවෙ ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්දති යොගො කරණියොති.

1. භාමිනීපටිපද්දා - සඛා.

කවර සිටු අරියස් ද යත්: දුඛායතීසත්‍යය ය දුඛසමුදයායතීසත්‍යය ය දුඛනිරෝධායතීසත්‍යය ය දුඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදයතීසත්‍යය යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි කුලපුත්‍රයෝ මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙනි පැවිදි වුහු ද ... පැවිදි වන්නාහු ද ... පැවිදි වෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ මේ සිටු අරියස් ම තතුයේ අවබෝධ කරනු පිණිස ය. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීර්යය කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද”යි වීර්යය කටයුතු යි.

12. 1. 4

දුතියකුලපුත්ත සූත්‍රය

3846. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි කුලපුත්‍ර කෙනෙක් මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙනි පැවිදි වූවාහු තතුයේ අවබෝධ කළාහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු අරියස් තතුයේ අවබෝධ කළාහු ය. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි කුලපුත්‍ර කෙනෙක් මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙනි පැවිදි වූවාහු තතුයේ අවබෝධ කරන්නාහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු අරියස් තතුයේ අවබෝධ කරන්නාහු ය. මහණෙනි, මෙකල යම් කිසි කුලපුත්‍ර කෙනෙක් මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙනි පැවිදි වූවාහු තතුයේ අවබෝධ කෙරෙද් ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු අරියස් තතුයේ අවබෝධ කෙරෙත්. කවර සිටු අරියස් ද යත්: දුඛායතීසත්‍යය ය ... දුඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදයතීසත්‍යය යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි කුලපුත්‍ර කෙනෙක් මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙනි පැවිදි වූවාහු තතු යේ අවබෝධ කළාහු ද ... අවබෝධ කරන්නාහු ද ... අවබෝධ කෙරෙද් ද, ඒ සියල්ලෝ මේ චතුරායතීසත්‍යය තතුයේ අවබෝධ කෙරෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීර්යය කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද”යි වීර්යය කටයුතු යි.

12. 1. 5

සමණඛාත්මණ සූත්‍රය

3847. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුයේ අවබෝධ කළාහු ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායතීසත්‍යය තතුයේ අවබෝධ කළාහු ය. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුයේ අවබෝධ කරන්නාහු ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායතීසත්‍යය තතුයේ අවබෝධ කරන්නාහු ය. මහණෙනි, මෙකල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුයේ අවබෝධ කෙරෙද් ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායතීසත්‍යය තතුයේ අවබෝධ කෙරෙත්. කවර චතුරායතීසත්‍ය කෙනෙක් ද යත්: දුඛායතීසත්‍යය ය .. දුඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදයතීසත්‍යය යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුයේ අවබෝධ කළාහු ද, ... අවබෝධ කරන්නාහු ද, ... අවබෝධ කෙරෙත් ද, ඒ සියල්ලෝ මේ චතුරායතීසත්‍යය තතුයේ අවබෝධ කෙරෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ “දුක්ඛ”යි වීර්යය කටයුතු ... මේ “දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද”යි වීර්යය කටයුතු යි.

12. 1. 6

දුතිය සමණව්‍යාභමණසුත්තං

3848. යෙ භි කෙව් භික්ඛවෙ, අතීතමධ්‍යානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභූතං අභිසමුද්ධං පකාසෙසුං, සබ්බෙ තෙ වත්ථාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමුද්ධං පකාසෙසුං. යෙ භි කෙව් භික්ඛවෙ, අනාගතමධ්‍යානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභූතං අභිසමුද්ධං පකාසෙසුං, සබ්බෙ තෙ වත්ථාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමුද්ධං පකාසෙසුං. යෙ භි කෙව් භික්ඛවෙ, එතරභි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභූතං අභිසමුද්ධං පකාසෙසුං, සබ්බෙ තෙ වත්ථාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමුද්ධං පකාසෙසුං. කතමානි වත්ථාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං. යෙ භි කෙව් භික්ඛවෙ, අතීතමධ්‍යානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභූතං අභිසමුද්ධං පකාසෙසුං -පෙ- පකාසෙසුං, සබ්බෙ තෙ ඉමානි වත්ථාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමුද්ධං පකාසෙසුං. තස්මානිහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදානි යොගො කරණියොනි.

12. 1. 7

විතකකසුත්තං

3849. මා භික්ඛවෙ, පාපකෙ අකුසලෙ විතකකෙ විතකකෙථං. පෙය්‍යථිදං: කාමවිතකකං ව්‍යාපාදවිතකකං විභිංසාවිතකකං. තං කිසස හෙතු, නෙතෙ භික්ඛවෙ, විතකකා අත්ථසංභිතා නාදිබ්‍රහ්මචරියකා න නිබ්බිදය න විරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සමෙඛාධාය න නිබ්බානාය සංවත්තනහි. විතකකනො¹ ව ඛො තුඛො භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනි විතකකය්‍යාථ -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදානි විතකකය්‍යාථ. තං කිසස හෙතු, එතෙ භික්ඛවෙ, විතකකා අත්ථසංභිතා එතෙ ආදිබ්‍රහ්මචරියකා. එතෙ නිබ්බිදය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමෙඛාධාය නිබ්බානාය සංවත්තනහි. තස්මානිහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදානි යොගො කරණියොනි.

1. විතකකනං යාං. විතකකනං - සි 1, 2,

12. 1. 6

දුකිය සමණඛාන්මණ සූත්‍රය

3848. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුසේ (මම්) අවබෝධ කෙළෙමැ යි (තමන්) පැවසූහු ද, ඒ සියල්ලෝ වතුරාය්‍යසත්‍යය අවබෝධ කෙළෙමැ යි පැවසූහ. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුසේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි පවසන්-නාහු ද, ඒ සියල්ලෝ වතුරාය්‍යසත්‍යය තතුසේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි පවසන්නාහු ය. මහණෙනි, මෙකල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතු සේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි තමන් පවසන් ද, ඒ සියල්ලෝ වතුරාය්‍යසත්‍යය තතුසේ අභිසමුද්ධිය යි පවසන්. කවර වතුරාය්‍යසත්‍යයක් ද යත්: දුඛාය්‍යසත්‍යය ... දුඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදය්‍යසත්‍යය යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුසේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි පැවසූහු ද ... පවසන්නාහු ද ... පවසන් ද, ඒ සියල්ලෝ මේ වතුරාය්‍යසත්‍යය තතුසේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි පවසන්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ “දුකඛ”යි වියඵය කටයුතු ... මේ “දුකඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”යි වියඵය කටයුතු යි.

12. 1. 7

චිත්තක සූත්‍රය

3849. මහණෙනි, ලාමක වූ අකුශල චිත්තකයන් නහමක් චිත්තකණය කරවූ. එනම්: කාමචිත්තක ය, ව්‍යාපාදචිත්තක ය, විභිංසා චිත්තක යි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ චිත්තකයෝ වැඩ සහිත නො වෙත්. මගබ්බසරට මුල් වූවෝ නො වෙත්. නිර්වේදය පිණිස නො පවතින්. විරාගය පිණිස නො පවතින්. නිරෝධය පිණිස නො පවතින්. ව්‍යුපශමය පිණිස නො පවතින්. අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතින්. සමොධිය පිණිස නො පවතින්. නිර්වාණය පිණිස නො පවතින්. මහණෙනි, තෙපි චිත්තකණය කරන්නාහු නම් “මේ දුකඛ”යි චිත්තකණය කරවූ ... “මේ දුකඛ-නිරෝධගාමිනී පටිපද”යි චිත්තකණය කරවූ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ චිත්තකයෝ වැඩ සහිතයහ. මොහු මගබ්බසරට මුල් ය. මොහු නිර්වේදය විරාගය නිරෝධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤාය සමොධිය නිර්වාණය පිණිස පවතින්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකඛ”යි වියඵය කටයුතු ... මේ දුකඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”යි වියඵය කටයුතු යි.

12. 1. 8

විනතාසුක්කං

3850. මා භික්ඛවෙ, පාපකං අකුසලං වික්ඛං විනෙතථ¹. “සසසනො ලොකොති වා, අසසනො ලොකොති වා, අනතවා ලොකොති වා, අනතවා ලොකොති වා, කං ජීවං කං සරීරන්ති වා, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති වා, හොති තථාගතො පරච්චරණාති වා, න හොති තථාගතො පරච්චරණාති වා, හොති ච න ච හොති තථාගතො පරච්චරණාති වා, නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරච්චරණාති වා. කං කිසස හෙතු: නෙසා භික්ඛවෙ, විනතා අස්සංහිතා, නාදි බ්‍රහ්මචරියකා, න නිබ්බිද්දය න විරාගය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤය න සමොධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති. විනෙතනතා ච වො තුමෙහ භික්ඛවෙ ඉදං දුක්ඛන්ති විනෙතය්‍යාථ -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදති විනෙතය්‍යාථ. කං කිසස හෙතු, එසා භික්ඛවෙ, විනතා අස්සංහිතා, එසා ආදිබ්‍රහ්මචරියකා, එසා නිබ්බිද්දය විරාගය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤය සමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදති යොගො කරණියොති.

12. 1. 9

විග්ගාහිකකථාසුක්කං

3851. මා භික්ඛවෙ, විග්ගාහිකකථං කථෙථ:² “න කං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානාසී, අහං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානාමි, කිං කං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානිසසසී? මිච්ඡාපටිපන්නො කම්මසී, අහමසී සමො පටිපන්නො පුරෙ වචනීයං පච්ඡා අචච, පච්ඡා වචනීයං පුරෙ අචච, සහිතං මෙ, අසහිතං තෙ, ආචිණ්ණං තෙ විපරාවනං, ආරොපිතො තෙ වාදෙ, වර වාදපමොක්ඛාය³, නිග්ගහිතොසී, නිබ්බෙදෙහි සවෙ පහොසීති. කං කිසස හෙතු: නෙසා භික්ඛවෙ කථා අස්සංහිතා නාදිබ්‍රහ්මචරියකා. න නිබ්බිද්දය න විරාගය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤය න සමොධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති. කථෙන්නා ච බො තුමෙහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති කථෙය්‍යාථ -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදති කථෙය්‍යාථ. කං කිසස හෙතු, එසා භික්ඛවෙ. කථා අස්සංහිතා, එසා ආදිබ්‍රහ්මචරියකා, එසා නිබ්බිද්දය විරාගය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤය සමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදති යොගො කරණියොති.

1. විනෙතය්‍යාථ - මජ්ඣං,
 2. කථෙය්‍යාථ - මජ්ඣං
 3. පච්චාදපමොක්ඛාය - ස්‍යා, 1. සීඉ

12. 1. 8

චිත්තා සූත්‍රය

3850. මහණෙනි, “ලොකය ඉඛාභවනසු”යි හෝ “ලොකය අඛාභවනසු”යි හෝ “ලොකය අනභවනසු”යි හෝ “ඵය ජීවය ඵය ඉරිරය”යි හෝ “ජීවය අනෙකෙක ඉරිරය අනෙකෙක”යි හෝ “සත්තියා මරණින් මතු වේ”යි හෝ “සත්තියා මරණින් මතු නො වේ”යි හෝ සත්තියා මරණින් මතු වේ නො ද වේ”යි හෝ “සත්තියා මරණින් මතු නො ම වේ නො ම නො වේ යි හෝ”යි ලාමක අකුසල් සිතක් නො සිතවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ සිතිවිල්ල වැඩ සහිත නො වේ, මහබලසරට මුල් නො වේ, නිර්වේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී. නිරොධය පිණිස නො පවතී. ව්‍යුපශමය පිණිස නො පවතී. අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතී. සමොධිය පිණිස නො පවතී. නිර්වාණය පිණිස නො පවතී. මහණෙනි, තෙපි සිතන්තාහු නම් “මේ දුක්ඛ”යි සිතවු ... මේ දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද”යි සිතවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ සිතිවිල්ල වැඩ සහිත ය. මෙය මහබලසරට මුල් ය. මෙය නිර්වේදය විරාගය නිරොධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤාය සමොධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීර්යය කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද”යි වීර්යය කටයුතු යි.

12. 1. 9

චිත්තාභිකකපා සූත්‍රය

3851. මහණෙනි, “තෙපි මේ සස්ත නො දනිවු, මම මේ සස්ත දනිමි. කිම තෙපි මේ සස්ත දනිවු ද, තෙපි වරදවා පිළිපන්තහු වවු. මම මැනවින් පිළිපන්තෙමි වෙමි. පළමු කිය යුත්ත පසු ව කිහු, පසු ව කිව යුත්ත පළමු කිහු. මාගේ වචනය කරුණු සහිත ය. තොපගේ වචනය කරුණු රහිත ය. ගොප විසින් දිගුකලක් මුළුලෙහි පුරුදු කරන ලද්ද පෙරළි සිටියේ ය. තොපට දෙස් නගන ලද. දෙසින් මිදීම පිණිස හැසිරෙවු. නිගා කරන ලදහු යැ, ඉදින් සමත් වවු නම් කිදහස් වවු”යි විරුද්ධවාදී කපා නො කියවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ කපා වැඩ සහිත නො වේ. මහබලසරට මුල් නො වේ. නිර්වේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී. නිරොධය පිණිස නො පවතී. ව්‍යුපශමය පිණිස නො පවතී. අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතී. සමොධිය පිණිස නො පවතී. නිර්වාණය පිණිස නො පවතී. මහණෙනි, තෙපි කියන්තාහු නම් “මේ දුක්ඛ”යි කියවු ... “මේ දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද”යි කියවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ කපා වැඩ සහිත ය. මෙය මහබලසරට මුල් ය. මෙය නිර්වේදය විරාගය නිරොධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤාය සමොධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීර්යය කටයුතු. ... “මේ දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද”යි වීර්යය කටයුතු යි.

12. 1. 10

නිරවජාන කථාසූතං

3852. මා භික්ඛවෙ, අනෙකච්ඡිත්තං නිරවජානකථං කථෙථ: සෙය්‍යථීදං: රාජකථං වොරකථං මහාමහ්‍නකථං සෙනාකථං භයකථං යුද්ධකථං අන්තකථං පානකථං වස්තකථං සයනකථං මාලාකථං ගන්ධකථං ඤාතිකථං යානකථං ගාමකථං නිගමකථං නගරකථං ජනපදකථං ඉස්සීකථං පුරිසකථං සූරකථං¹ වීසිධාකථං කුමභවධානකථං පුබ්බපෙතකථං නානනකථං ලොකක්ඛායිකං සමුද්දක්ඛායිකං ඉතිහවාභවකථං ඉති වා. තං කීර්ස භෙතු: නෙයා භික්ඛවෙ, කථා අස්සංභිතා. නාදිබ්‍රහ්මවරියකා න නිබ්බද්දය න වීරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සමොධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති. කථෙන්තා ච බො තුමෙහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛතත්” කථෙය්‍යාථ. “අයං දුක්ඛසමුදයොති” කථෙය්‍යාථ, “අයං දුක්ඛනිරොධොති” කථෙය්‍යාථ, “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදති” කථෙය්‍යාථ, තං කීර්ස භෙතු: එසා භික්ඛවෙ කථා අස්සංභිතා එසා ආදිබ්‍රහ්මවරියකා. එසා නිබ්බද්දය වීරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. තස්මානිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛතත්” යොගො කරණීයො. “අයං දුක්ඛසමුදයොති” යොගො කරණීයො. “අයං දුක්ඛනිරොධොති” යොගො කරණීයො. “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනීපටිපදති” යොගො කරණීයො තී.

සමාධිවග්ගො පඨමො.

තත්‍රාද්දන්තං:

සමාධිපටිසලොනා කුලපුත්තා පරෙ දුවෙ
 සමඤ්චාභමණා දෙච විතක්කා විනායා විග්ගාභිකා කථාති.

1. සූරාකථං - සෘ. 1,2,

12. 1. 10

කිරව්‍යානකථා සූත්‍රය

3852. මහණෙනි, නන්වැදූරුම් තිරිසන් කථා නො කියවු. එනම් “රජුන් පිළිබඳ කථා, සොරුන් පිළිබඳ කථා, මහාමාත්‍රයන් පිළිබඳ කථා, සේනාවන් පිළිබඳ කථා, බිය පිළිබඳ කථා, යුද්ධ පිළිබඳ කථා, අහර පිළිබඳ කථා, පානවර්ග පිළිබඳ කථා, වස්ත්‍ර පිළිබඳ කථා, සෙනසුන් පිළිබඳ කථා, මල්දම් පිළිබඳ කථා, ගඳ පිළිබඳ කථා, නෑයන් පිළිබඳ කථා, වාහන පිළිබඳ කථා, ගම් පිළිබඳ කථා, නියමගම් පිළිබඳ කථා, නගර පිළිබඳ කථා, දහවු පිළිබඳ කථා, ස්ත්‍රීන් පිළිබඳ කථා, පුරුෂයන් පිළිබඳ කථා, සුරයන් පිළිබඳ කථා, වීරි පිළිබඳ කථා, දියතොට පිළිබඳ කථා, (කුමභද්‍රසීන් පිළිබඳ කථා) ඉකුත් නෑයන් පිළිබඳ කථා, නානාස්වභාව ඇති කථා, ලොකනිෂාණය පිළිබඳ කථා, සමුද්‍ර හටගැනීම පිළිබඳ කථා (ශාශ්වත උච්චද ආදී) හවාහව කථා හෝ”යි. එ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ කථා වැඩ සහිත නො වේ. මහබ්බසරට මුල නො වේ. නිර්වේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී නිරොධය පිණිස නො පවතී. ව්‍යුපශමය පිණිස නො පවතී. අභිඤ්ජනය පිණිස නො පවතී. සමොධිය පිණිස නො පවතී. නිර්වාණය පිණිස නො පවතී. මහණෙනි, තෙපි කියන්නහු නම් “මේ දුක්ඛ”යි කියවු. “මේ දුක්ඛසමුදය”යි කියවු. “මේ දුක්ඛනිරොධ”යි කියවු. “මේ දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”යි කියවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ කථා වැඩ සහිත ය. මෙය මහබ්බසරට මුල් ය. මෙය නිර්වේදය විරාගය නිරොධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ජනය සමොධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියඵය කටයුතු. “මේ දුක්ඛ සමුදය”යි වියඵය කටයුතු. “මේ දුක්ඛනිරොධ”යි වියඵය කටයුතු. “මේ දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”යි වියඵය කටයුතු යි.

පළමුවැනි සමාධිවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

සමාධි, පටිසලාන යි දෙසුතුරෙකි. අනෙක් කුලපුක්ක සුතුරු දෙකෙකි. සමණඛ්‍යාභමිණ සුතුරු දු දෙකෙකි: විතකක, විනනා, විඤ්ඤානිකකථා, කිරව්‍යානකථා යි සිවු සුතුරෙකි යි මුළුල දශයෙකි යි.

2. ධම්මචක්කසාවතනනවග්ගො

12. 2. 1

ධම්මචක්කසාවතනන සුත්තං

3853. එවං මෙ සුත්තං, එකං සමයං භගවා බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මිග්ගයෙ තත්‍ර ඛො භගවා පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු ආමනොසි: “දෙඵ මෙ භික්ඛවෙ, අනාගා පබ්බජිතෙන න සෙවිතඛ්ඛා¹. යොවායං කාමෙසු කාමසුඛලලිකානුයොගො භීනො ගලෙචා පොථුඡජනිකො අනරියො අනස්සංභිනො, යො වායං අක්කකිලලචානුයොගො දුකෙඛා අනරියො අනස්සංභිනො, එතෙ තෙ² භික්ඛවෙ, උභො අනෙත අනුපගමම මජ්ඣමා පටිපදු තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා වක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. කතමා ව සා භික්ඛවෙ මජ්ඣමා පටිපදු තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා වක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති: අයමෙව අරියො අට්ඨකිණිකො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සම්මොදිධි සම්මොසඛ්ඛපොසා සම්මොවාචා සම්මොකම්මනොසා සම්මොආජීවො සම්මොවායාමො සම්මොසති සම්මොසමාධි. අයං ඛො සා භික්ඛවෙ, මජ්ඣමා පටිපදු තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා වක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

ඉදං ඛො පන භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං: “ජාතිපි දුක්ඛා ජරාපි දුක්ඛා ව්‍යාධිපි දුක්ඛා මරණමපි දුක්ඛං අපටියෙහි සම්පයොගො දුක්ඛා පියෙහි විපසයොගො දුක්ඛා යම්පිච්ඡං න ලහති තලපි දුක්ඛං සඬබ්බෙනන පඤ්චපාදනකඛන්ධා දුක්ඛා”. ඉදං ඛො පන භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයො³ අරියසච්චං: “යායං තණ්හා පොනොභවිකා නඤ්චිරාග-සභගතා තත්‍ර තත්‍රාභිනඤ්චී, සෙය්‍යථීදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා”. ඉදං ඛො පන භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධො⁴ අරියසච්චං: යො තස්සායෙව තණ්හාය අසෙසචිරාගනිරොධො වාගො පටිනිස්සග්ගො මුත්ති අනාලයො. ඉදං ඛො පන භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදු අරියසච්චං: අයමෙව අරියො අට්ඨකිණිකො මග්ගො, සෙය්‍යථීදං: සම්මොදිධි -පෙ- සම්මොසමාධි.

1. නසෙවිතඛ්ඛා කතමෙ දෙඵ - මජ්ඣ., සා.
2. එතෙ ඛො - මජ්ඣ.,
3. සමුදයං - මජ්ඣ., පිච්ච.
4. නිරොධං - මජ්ඣ., පිච්ච.

2. ධම්මවකකසාවකතන වර්ගය

12. 2. 1

ධම්මවකකසාවකතන සූත්‍රය

3853. මා විසින් මෙසේ අසන ලද: එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බරණැස සමීපයෙහි මීගදාය නම් වූ ඉසිපතනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පස්වග මහණුන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, ලාමක වූ ගැමි දහමක් වූ පුත්‍රයුනන් විසින් සෙවුණු ආයතියන් සතු නොවූ අවැඩ ඇසුරු කළ කාමවස්තූන් කෙරෙහි යම් මේ ක්ලේශකාමයෙහි පුනපුනා යෙදීමෙකුත් වේ ද, දුක් වූ ආයතියන් සතු නුඹු අවැඩ ඇසුරු කළ යම් මේ සිරුර පෙළීමෙහි පුනපුනා යෙදීමෙකුත් වේ ද, පැරිද්දහු විසින් මේ අන්‍ය දෙක (දෙකොටස) නො සෙවියයුතු. මහණෙනි, තථාගතයන් විසින් ඒ මේ අන්‍ය දෙකට නො පැමිණ පැනැස ඇති කරන නුවණැස ඇති කරන මැදුම් පිළිවෙත අවබෝධ කරන ලද්දේ කෙලෙස් සන්තිදුට්ඨ පිණිස වෙසෙස් දැනුම පිණිස සිවුසස් දැනුම පිණිස නිවන් පිණිස පවතී. මහණෙනි, තථාගතයන් විසින් අවබෝධ කරන ලද පැනැස ඇති කරන නුවණැස ඇති කරන ඒ කවර නම් මැදුම් පිළිවෙතක් කෙලෙස් සන්තිදුට්ඨ පිණිස වෙසෙස් දැනුම පිණිස සිවුසස් දැනුම පිණිස නිවන් පිණිස පවතී ද යත්: “මේ අර්ථෙහි මහ මැ”යි. එනම්: “සමොද්ධි සමොසඛාපු සමොවාචා සමොකමනන සමොආචීව සමොවායාම සමොසනි සමොසමාධි”යි. මහණෙනි, පැනැස කරන නුවණැස කරන ඒ මේ මැදුම් පිළිවෙත තථාගතයන් විසින් අවබෝධ කරන ලද්දේ කෙලෙස් සන්තිදුට්ඨ පිණිස වෙසෙස් දැනුම පිණිස සිවුසස් දැනුම පිණිස නිවන් පිණිස පවතී ද යත්: “මේ අර්ථෙහි මහ මැ”යි. එනම්: “සමොද්ධි සමොසඛාපු සමොවාචා සමොකමනන සමොආචීව සමොවායාම සමොසනි සමොසමාධි”යි.

මහණෙනි, මේ වූකලී දු:ඛායතියතාය යයි: “ඉපදීමත් දුක් ය. ජරාවත් දුක් ය. ව්‍යාධියත් දුක් ය. මරණයත් දුක් ය. අප්‍රියයත් හා එක්වීමත් දුක් ය. ප්‍රියයන්ගෙන් වෙන්වීමත් දුක් ය. කැමැති දෑ නො ලැබීමත් දුක් ය. සැකෙවින් පඤ්ච උපාදනසකකධයෝ දුක්හ”යි. මහණෙනි, මේ වූකලී දු:ඛසමුදයායතියතාය යි: පුනර්භවය ඇති කරන නන්දිරාගය සහගීය ඒ ඒ භවයන්හි ඇල්ම ඇති කරන යම් තෘෂ්ණාවක් වේ ද, එනම්: කාමතණ්හා (කාමවස්තූන් කෙරෙහි පවත්නා තෘෂ්ණාව) භවතණ්හා (ශාශ්වතදෘෂ්ටි සහගත තෘෂ්ණාව) විභවතණ්හා (උච්ඡද දෘෂ්ටි සහගත තෘෂ්ණාව) යි. මහණෙනි, මේ වූකලී දු:ඛනිරෝධායතියතාය යි: ඒ තෘෂ්ණාවේ ම යම් නිරවශෙෂයෙන් නො ඇලීම් සඛ්‍යාත නිරෝධයෙක් දුරලීමෙක් අත්හැරීමෙක් මිදීමෙක් නො ඇල්මෙක් වේ ද, (එයයි.) මහණෙනි, මේ වූ කලී දුක්ඛනිරෝධ-ගාමිනීපුත්‍රපදයායතියතාය යි. මේ ආයතියතායකමාර්ගය ම ය. එනම්: සමොද්ධි ය ... සමොසමාධි යි.

“ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චනති” මෙ භික්ඛවෙ පුබ්බෙ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤායාගතති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤාගතති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

“ඉදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චනති” මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං පහානඤ්ඤා මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං පහීනනති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

“ඉදං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චනති” මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං සමුක්ඛානඤ්ඤා මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං සමුක්ඛතතති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

“ඉදං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චනති” මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චං භාවෙනඛනති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චං භාවිතනති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු වක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි. ආලොකො උදපාදි.

යාවකිවඤ්ඤා මෙ භික්ඛවෙ, ඉමෙසු චතුස්ස අරියසච්චෙසු ඵලං කිපරිච්චං දොසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං න සුච්ඡිද්ධං අහොසි, නෙව තාවාහං භික්ඛවෙ, සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබ්බමකෙ සක්ඛමකෙ සක්ඛමකෙ සක්ඛමකෙ පජාය සදෙවමනුස්සාය අනුත්තරං සමොසමොධාධිං අභිසම්බුද්ධො¹ පච්චඤ්ඤාසිං. යතො ව ඛො මෙ භික්ඛවෙ, ඉමෙසු චතුස්ස අරියසච්චෙසු ඵලං කිපරිච්චං දොසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං සුච්ඡිද්ධං අහොසි, අථාහං භික්ඛවෙ, සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබ්බමකෙ සක්ඛමකෙ සක්ඛමකෙ පජාය සදෙවමනුස්සාය අනුත්තරං සමොසමොධාධිං අභිසම්බුද්ධො පච්චඤ්ඤාසිං. ඤාණඤ්ඤා පන මෙ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මෙ වෙනොච්චුත්තං, අයමන්මා ජාති නත්ථිදනී පුත්තංචොති. ඉදමචොච භගවා අත්තමනා පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනංගුතති.

1. අභිසම්බුද්ධොති - මජ්ඣං.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛායාඛිසත්තය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. වීදු පහළ විය. එළිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛායාඛිසත්තය පිරිසිදු දහසුකු (ඉක්ම වියැ යුතු) ය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළවිය ... එළිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛායාඛිසත්තය පිරිසිදු දන්තා ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එළිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛසමුදයායාඛිසත්තය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. වීදු පහළ විය. එළිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛසමුදයායාඛිසත්තය ප්‍රභාණය කළ යුතු ය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එළිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛසමුදයායාඛිසත්තය ප්‍රභිණයැ යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එළිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධායාඛිසත්තය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. වීදු පහළ විය. එළිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධායාඛිසත්තය පසක් කළ යුතු ය යි. පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එළිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධායාඛිසත්තය පසක් කරන ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එළිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදයාඛිසත්තය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. වීදු පහළ විය. එළිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදයාඛිසත්තය වැඩිය යුතු ය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එළිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදයාඛිසත්තය වඩන ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. වීදු පහළ විය. එළිය පහළ විය.

මහණෙනි, යම්තාක් මට මේ සිටු අරීසස්භි මෙසේ තුන් පිරිවටක් ඇති දෙළොස් අයුරක් ඇති ඥානසංඛ්‍යාත දර්ශනය තතුයේ වෙසෙසින් විසුදු නො වී ද, මහණෙනි, ඒතාක් මම දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ලෙවිහි මහණ බමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි අනුකර සමාක්සමොධිය අවබෝධ කෙළෙමැ යි නො ම පිළින කෙළෙමි. මහණෙනි, යම් කලෙක මට මේ සිටු අරීසස්භි මෙසේ තුන් පිරිවටක් ඇති දෙළොස් අයුරක් ඇති ඥානසංඛ්‍යාත දර්ශනය තතුයේ වෙසෙසින් විසුදු වී ද, මහණෙනි, එකල්හි මම දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ලෙවිහි මහණ බමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි අනුකර සමාක්සමොධිය අවබෝධ කෙළෙමැ යි පිළින කෙළෙමි. මට ඥානදර්ශනයන් පහළ විය. මාගේ අර්හත්ඵල සමාධිය අකොපය ය, (නො සැලේ.) මේ කෙළවර ඉපැදීම ය, දන් පුනර්භවයෙක් නැතැ යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදළ සේක. සතුටු සින් ඇති පස්වග භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දෙශනාව පිළිගත්හ යි.

ඉමසමීඤ්ඤි පන වෙය්‍යාකරණසමී භඤ්ඤමානෙ ආයසමිතො කොණ්ඩඤ්ඤස්ස චිරජං චීතමලං ධම්මවකඤ්ඤං උදපාදි: “යං කිඤ්චි සමුදයධර්මං සබ්බන්තං නිරොධධම්මෙතනි”. පච්චතීතෙ ච සන භගවතො¹ ධම්මවකෙක භුමමා දෙවා සද්දමනුස්සාවෙසුං: “එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදයෙ අනුත්තරං ධම්මවකකං පච්චතීතං අප්පතිච්චතියං සමණෙන චා බ්‍රාහ්මණෙන චා දෙවෙන චා මාරෙන චා බ්‍රහ්මනා චා කෙනචී චා ලොකසමීතනි”. භුමමානං දෙවානං සද්දං සුඤ්ඤා චාතුලමභාරාජිකා දෙවා සද්දමනුස්සාවෙසුං: “එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදයෙ අනුත්තරං ධම්මවකකං පච්චතීතං අප්පතිච්චතියං² සමණෙන චා බ්‍රාහ්මණෙන චා දෙවෙන චා මාරෙන චා බ්‍රහ්මනා චා කෙනචී චා ලොකසමීතනි”. චාතුලමභාරාජිකානං දෙවානං සද්දං සුඤ්ඤා තාවතීංසා දෙවා සද්දමනුස්සාවෙසුං -පෙ- යාමා දෙවා -පෙ- කුසිතා දෙවා -පෙ- නිලමාණරතී දෙවා -පෙ- පරනිම්මතච්චපච්චතී³ දෙවා -පෙ- බ්‍රහ්මකායිකා දෙවා සද්දමනුස්සාවෙසුං: “එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදයෙ අනුත්තරං ධම්මවකකං පච්චතීතං අප්පතිච්චතියං සමණෙන චා බ්‍රාහ්මණෙන චා දෙවෙන චා මාරෙන චා බ්‍රහ්මනා චා කෙනචී චා ලොකසමීතනි”.

ඉතිහ තෙන ධණෙන තෙන මුහුණෙන යාව බ්‍රහ්මලොකා සද්දො අබ්‍රහ්මණඤ්ඤි. අයඤ්ඤි දසසහස්සී ලොකධාතු සධ්ධමච්චි සමපකමච්චි සමච්චෙධි. අප්පමාණො ච උළාරො ධභාසො ලොකෙ පාතුරභොසී: අතිකංචල⁴ දෙවානං දෙවානුභාවන්තී. අථ ඛො භගවා උදනං⁵ උදනෙසී: “අඤ්ඤසී චත භො කොණ්ඩඤ්ඤඤ, අඤ්ඤසී චත භො කොණ්ඩඤ්ඤඤති”. ඉතිභිදං ආයසමිතො කොණ්ඩඤ්ඤස්ස අඤ්ඤකොණ්ඩඤ්ඤඤඤච⁶ නාමං අභොසීති.

12. 2. 2

තථාගත සුත්තං

3854. ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චනතී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුඤ්ඤ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චකඤ්ඤං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, චිජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පන්දං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤායානතී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුඤ්ඤං -පෙ- පරිඤ්ඤානන්තී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුඤ්ඤ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චකඤ්ඤං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

1. ච භගවතා - ස්‍යා.
 2. අප්පතිච්චතියං - මජ්ඣං, ස්‍යා
 3. ච්චපච්චතීතො - සීචු.
 4. අතිකංචලෙච්ච - ස්‍යා.
 5. ඉදං උදනං - මජ්ඣං.
 6. අඤ්ඤාසීකොණ්ඩඤ්ඤඤඤච - මජ්ඣං.

මේ වෙය්‍යාකරණය වදරනු ලබන කල්හි “යම් කිසිවෙක් හටගන්නාසුලු නම් ඒ සියල්ල නැසෙනසුල්ලැ”යි ආයුෂ්මත් කොණ්ඩකොණ්ඩපච්ඡාදන පහවූ කෙලෙස් රජයේ ඇති පහව ගිය කෙලෙස් මල ඇති දහමිඥය (පළමු මගනැණ) පහළ විය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දම්සක් පැවැත්වූ කල්හි මහණකු විසින් හෝ බමුණකු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ මරකු විසින් හෝ බඹකු විසින් හෝ ලොව කිසිවකු විසින් හෝ (තමන් වහන්සේ හා සමාන ලෙස) නො පැවැත්විය හැකි මේ අනුඤ්ඤා දම්සක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස මිගදය නම් ඉසිපතනාරාමයේ දී පවත්වන ලද්දේ බුමාටු දෙවියෝ ප්‍රීති ශබ්ද ආස්විභ. (සාධුකාර දුන්හ.) මහණකු විසින් හෝ බමුණකු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ මරකු විසින් හෝ බඹකු විසින් හෝ ලොව කිසිවකු විසින් හෝ සමාන ලෙස නො පැවැත්විය හැකි මේ අනුකුරු දම්සක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස මිගදය නම් ඉසිපතනාරාමයේ දී පවත්වන ලද්දේ බුමාටු දෙවියන්ගේ (සාධුකාර) ශබ්දය අසා සිවුමහරජවැසි දෙවියන්ගේ සාධුකාර ශබ්දය අසා තවතිසා වැසි දෙවියෝ සාධුකාර දුන්හ ... යාම දෙවියෝ ... කුසිත දෙවියෝ ... නිරිමාණරතී දෙවියෝ ... පරනිරිමිතවශවර්තී දෙවියෝ ... මහණකු විසින් හෝ බමුණකු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ මරකු විසින් හෝ බඹකු විසින් හෝ ලොව කිසිවකු විසින් හෝ සමාන ලෙස නො පැවැත්විය හැකි මේ අනුකුරු දම්සක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස මිගදය නම් ඉසිපතනාරාමයේ දී පවත්වන ලද්දේ ... බ්‍රහ්මකායික දෙවියෝ සාධුකාර දුන්හ”යි.

මෙසේ එකෙණෙහි ඒ මොහොතෙහි බඹලොව තෙක් (සාධුකාර) ශබ්දය උස්ව පැන නැංගේ ය. මේ දශසහස්‍රී ලොකධාතුවත් සැලුණේ ය. මහන්සේ සැලුණේ ය. දැවියේ වෙවුළි ය. දෙවියන්ගේ දෙවොනුභාවය ඉක්ම සිටි අප්‍රමාණ උදර ආලෝකයෙක් ද ලොව පහළ විය. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “හටත් කොණ්ඩකොණ්ඩ එකානතයෙන් (වතුසසත්‍යය) දැන ගත්තේ ය. හටත් කොණ්ඩකොණ්ඩ එකානතයෙන් දැන ගත්තේ ය යි උදන් ඇනු සේක. මෙසේ ආයුෂ්මත් කොණ්ඩකොණ්ඩපච්ඡාදන “අඤ්ඤාකොණ්ඩකොණ්ඩ”යි ම මේ නමෙක් වී යි.

12. 2. 2

තථාගත සූත්‍රය

3854. මහණෙනි, මේ දුක්ඛායාසත්‍යය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිඥි තථාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛායාසත්‍යය පිරිසිඳ දන යුතු ය යි තථාගතයන්ට පෙර ... මහණෙනි, ... පිරිසිඳ දන්නා ලද්දේ පෙර නො ඇසුවීරු දහමිඥි තථාගතයන්ට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

ඉදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චනති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බෙ අනනුසස්සුතෙස්ස ධම්මෙස්ස චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං පහාතඛබ්බනති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බෙ -පෙ- පභීනනති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බෙ අනනුසස්සුතෙස්ස ධම්මෙස්ස චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

ඉදං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චනති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බෙ අනනුසස්සුතෙස්ස ධම්මෙස්ස චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං සච්ඡිකාතඛබ්බනති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බෙ -පෙ- සච්ඡිකතනන් භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බෙ අනනුසස්සුතෙස්ස ධම්මෙස්ස චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි.

ඉදං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදු අරියසච්චනති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බෙ අනනුසස්සුතෙස්ස ධම්මෙස්ස චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි, තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදු අරියසච්චං භාවෙතඛබ්බනති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බෙ -පෙ- භාවිතනති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බෙ අනනුසස්සුතෙස්ස ධම්මෙස්ස චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි.

12. 2. 3

බන්ධ සුත්තං

3855. චක්ඛාරිමානී භික්ඛවෙ, අරියසච්චනති. කතමානී චක්ඛාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං. දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං. දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදු අරියසච්චං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං: පඤ්ඤාපාදනකඛන්ධානිස්ස චචතීයං. කතමෙ පඤ්ඤා: සෙය්‍යථීදං: රුපුපාදනකඛන්ධා¹ වෙදනුපාදනකඛන්ධා සඤ්ඤාපාදනකඛන්ධා සඛබ්බා-රුපාදනකඛන්ධා විඤ්ඤාණුපාදනකඛන්ධා, ඉදං වුවචති භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං.

කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං: යායං තණ්හා පොතොභවිකා නන්දිරාගසභනො තත්ත තත්තභිනන්දීනී සෙය්‍යථීදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා. ඉදං වුවචති භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං.

කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං: යො තස්සායෙව තණ්හාය අපෙස විරාගනිරෝධො වාගො පටිනිස්සග්ගො මුක්ඛි අනාලයො. ඉදං වුවචති භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං.

1. චචතීයං, සෙය්‍යථීදං. රුපු පාදනකඛන්ධා - මජ්ඣං. චචතීයං, කතමෙ පඤ්ඤා? රුපු පාදනකඛන්ධා - සා.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛසමුදයායාසිසත්‍යය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛසමුදයායාසිසත්‍යය ප්‍රභාණය කළයුතු ය යි තරාගතයන්ට පෙර ... මහණෙනි, ... ප්‍රභාණය කරන ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්‍යය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්‍යය පසක් කළයුතු ය යි තරාගතයන්ට පෙර ... මහණෙනි, ... පසක් කරන ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසිසත්‍යය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසිසත්‍යය වැඩියයුතු ය යි තරාගතයන්ට පෙර ... මහණෙනි, ... වඩන ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය යි.

12. 2. 3

බන්ධ සූත්‍රය

3855. මහණෙනි, මේ ආයාසි සත්‍ය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: දුක්ඛායාසිසත්‍යය, දුක්ඛසමුදයායාසිසත්‍යය, දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්‍යය, දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසිසත්‍යය යි. මහණෙනි, දුක්ඛායාසිසත්‍යය කවර යත්: පස් උපාදනාසකාන්ධයෝ ය යි එයට කියයුතු. කවර පසෙක යත්: එනම්: “රූපොපාදනාසකාන්ධය, වේදනොපාදනාසකාන්ධය, සංඥොපාදනාසකාන්ධය, සංකාරොපාදනාසකාන්ධය, විඤ්ඤානොපාදනාසකාන්ධය” යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛායාසිසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛසමුදයායාසිසත්‍යය කවර යත්: සුනර්භවය ඇති කරන නන්දිරාගය සහගිය ඒ ඒ භවයෙහි ඇල්ම ඇති කරන යම් මේ තෘෂ්ණාවක් වේ ද, එනම්: කාමතෘෂ්ණා භවතෘෂ්ණා විභවතෘෂ්ණා යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛසමුදයායාසිසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්‍යය කවර යත්: ඒ තෘෂ්ණාවේ ම යම් නිරවශේෂ විරාග නිරෝධයෙක් දුරලීමෙක් අත්හැරීමෙක් මිදීමෙක් නො ඇල්මෙක් වේ ද, මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චං:
 අයමෙව අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි
 සම්මාසඛිනප්පො සම්මාවාචා සම්මාකම්මනො සම්මාආචීවො
 සම්මාවායාමො සම්මාසති සම්මාසමාධි. ඉදං චූචති භික්ඛවෙ,
 දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වන්තාරි
 අරියසච්චානි. තඤ්ඤානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනන් යොගො කරණියො -පෙ-
 අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදානි යොගො කරණියොති.

12. 2. 4

ආයතනසූත්තං

3856. වන්තාරිමානි භික්ඛවෙ, අරියසච්චානි, කතමානි වන්තාරි:
 දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චං.
 කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං: ඡ අජ්ඣකිත්තකානි ආයතනානී-
 තිස්ස වචනීයං. කතමානීඡ: වක්ඛායතනං සොතායතනං ඝාතායතනං
 ජීව්හායතනං කායායතනං මනායතනං. ඉදං චූචති භික්ඛවෙ, දුක්ඛං
 අරියසච්චං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං: යායං තණ්හා
 පොනොභවිකා නාඤ්චිරාගසභගතා තත්‍ර තත්‍රාභිනඤ්චීනී සෙය්‍යථීදං:
 කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා. ඉදං චූචති භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයො
 අරියසච්චං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං: යො තස්සායෙව
 තණ්හාය අසෙසචිරාගනිරොධො වාගො පටිනිස්සග්ගො මුක්ඛි අනාලයො,
 ඉදං චූචති භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චං:
 අයමෙව අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ-
 සම්මාසමාධි. ඉදං චූචති භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා
 අරියසච්චං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වන්තාරි අරියසච්චානි. තඤ්ඤානිභ
 භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනන් යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛ-
 නිරොධගාමීනී පටිපදානි යොගො කරණියොති.

12. 2. 5

ධාරණසූත්තං

3857. ධාරෙථ නො තුමෙභ භික්ඛවෙ, “මයා වන්තාරි
 අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති. එවං චූචතො අඤ්ඤානරො භික්ඛු භගවතනං
 එතදවොච: අහං ඛො භනෙත, ධාරෙමී. “භගවතා වන්තාරි අරිය
 සච්චානි දෙසිතානී”ති. යථාකථං පන ත්වං භික්ඛු ධාරෙසී “මයා
 වන්තාරි අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති. දුක්ඛං ඛවාභං භනෙත, භගවතා

මහණෙනි, දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපද්‍යායසත්‍යය කවර යත්: මේ ආයාඪආච්චකමාර්ගය මැ යි. එනම්: සමොදිට්ඨි සමොසමාධි සමොවාචා සමොකමමනන සමොආජීව සමොවායාම සමොසනි සමොසමාධි යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපද්‍යායසත්‍යය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු වතුරායායසත්‍යයෝ යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා මේ දුකැ යි වියාඪි කටයුතු ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියාඪි කටයුතු යි.

12. 2. 4

ආයතන සූත්‍රය

3856. මහණෙනි, මේ ආයාඪසත්‍ය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: “දුක්ඛායාඪසත්‍යය ... දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපද්‍යායසත්‍යය” යි. මහණෙනි, දුක්ඛායාඪසත්‍යය කවර යත්: ආධ්‍යාත්මික ඡධායතනයෝ යයි එයට කියයුතු. කවර ඡධායතනයෝ යැ යත්: “චක්ඛායතන ඡධායතන සානායතන ජිව්හායතන කායායතන මනායතන” යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛායාඪසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛසමුදයායාඪසත්‍යය කවර යත්: පුනර්භවය ඇති කරන නාඤ්චරාගය සහගිය ඒ ඒ භවයෙහි ඇලුම් ඇති කරන යම් මේ තෘෂ්ණාවක් වේ ද, එනම්: “කාමතෘෂ්ණා භවතෘෂ්ණා විභව-තෘෂ්ණා” යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛසමුදයායාඪසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛනිරෝධායාඪසත්‍යය කවර යත්: ඒ තෘෂ්ණාවේ ම යම් නිරවශෙඡචිරාගනිරෝධයෙක් දුරලීමෙක් අත්හැරීමෙක් මිදීමෙක් නො ඇල්මෙක් වේ ද, මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධායාඪ සත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපද්‍යායසත්‍යය කවර යත්: මේ ආයාඪආච්චකමාර්ගය මැ යි. එනම්: සමොදිට්ඨි ... සමොසමාධි යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපද්‍යායසත්‍යය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු වතුරායායසත්‍යයෝ යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ දුකැ යි වියාඪි කටයුතු ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියාඪි කටයුතු යි.

12. 2. 5

ධාරණ සූත්‍රය

3857. මහණෙනි, මා විසින් සිටු අරීසස් දෙසන ලදී යි තෙපි දරවු දී යි මෙසේ වදළ කල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිටු අරීසස් දෙසන ලදී යි දරමි” යි. “මහණ, ඒ කෙසේ නම් තෙපි මා විසින් සිටු අරීසස් දෙසන ලදී යි දරවු දී” යි “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්

පයමං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. දුක්ඛසමුදයො ධොභං භනොන, හගචතා දුතියං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. දුක්ඛනිරොධො ධොභං භනොන, හගචතා තතියං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා ධොභං භනොන හගචතා චතුක්ඛං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. එවං ධොභං භනොන ධාරෙමි හගචතා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතංගීති.

සාධු සාධු භීතඛු, සාධු ඛො කං භීතඛු, ධාරෙසි මයා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානි. දුක්ඛං ඛො භීතඛු මයා පයමං අරියසච්චං දෙසිතං, තථා නං ධාරෙහි. දුක්ඛසමුදයො ඛො භීතඛු මයා දුතියං අරියසච්චං දෙසිතං, තථා නං ධාරෙහි. දුක්ඛනිරොධො ඛො භීතඛු මයා තතියං අරියසච්චං දෙසිතං, තථා නං ධාරෙහි. දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා ඛො භීතඛු මයා චතුක්ඛං අරියසච්චං දෙසිතං, තථා නං ධාරෙහි. එවං ඛො භීතඛු, ධාරෙහි මයා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානි. තසමානිභ භීතඛු ඉදං “දුක්ඛ”තනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං “දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා”ති යොගො කරණියොති.

12. 2. 6

දුතියධාරණසුක්තං

3858. ධාරෙථ නො තුමෙභ භීක්ඛවෙ, “මයා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති. එවං වුක්ඛෙ අඤ්ඤතරො භීතඛු හගචනතං එතදවොච: “අභං ඛො භනොන, ධාරෙමි හගචතා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති. “යථාකථං පන කං භීතඛු ධාරෙසි මයා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති? දුක්ඛං ඛොභං භනොන, “හගචතා පයමං අරියසච්චං දෙසිතං” ධාරෙමි. යො හි කොච්චි භනොන, සමඤ්ඤො වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤො වා එවං වදෙයා: “නොනං දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං සමඤ්ඤන¹ ගොතමෙන දෙසිතං, අභමෙනං දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං පට්ටකඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං පඤ්ඤපෙසසාමී”ති නොනං යානං විජ්ජති.

දුක්ඛසමුදයං ඛොභං භනොන, හගචතා දුතියං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. යො හි කොච්චි භනොන, සමඤ්ඤො වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤො වා එවං වදෙයා: “නොනං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං සමඤ්ඤන ගොතමෙන දෙසිතං, අභමෙනං දුක්ඛසමුදයං දුතියං අරියසච්චං පට්ටකඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛසමුදයං දුතියං අරියසච්චං පඤ්ඤ පෙසසාමී”ති නොනං යානං විජ්ජති.

දුක්ඛනිරොධං ඛොභං භනොන, හගචතා තතියං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. යො හි කොච්චි භනොන, සමඤ්ඤො වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤො වා එවං වදෙයා: “නොනං දුක්ඛනිරොධො තතියං අරියසච්චං සමඤ්ඤන ගොතමෙන දෙසිතං, අභමෙනං දුක්ඛනිරොධං තතියං අරියසච්චං පට්ටකඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛනිරොධං තතියං අරියසච්චං පඤ්ඤපෙසසාමී”ති නොනං යානං විජ්ජති.

1. අරියසච්චං යං සමඤ්ඤන - මජ්ඣිම, ෧:20.

දුක්ඛායඤ්ඤාය පළමුවනු කොට දෙසන ලද්දේ දරමි. “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛසමුදයායඤ්ඤාය දෙවනු කොට දෙසන ලද්දේ දරමි. “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛනිරෝධායඤ්ඤාය තෙවනු කොට දෙසන ලද්දේ දරමි. “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදායඤ්ඤාය සිවුවනු කොට දෙසන කරන ලද්දේ දරමි. “වහන්ස, මෙසේ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දේ දරමි”යි.

මහණ, මැනවි, මැනවි, මහණ, තෙපි මා විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දේ දරවු මහණ, මා විසින් දුක්ඛායඤ්ඤාය පළමුවනු කොට දෙසන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ, මා විසින් දුක්ඛසමුදයායඤ්ඤාය දෙවනු කොට දෙසන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ, මා විසින් දුක්ඛනිරෝධායඤ්ඤාය තෙවනු කොට දෙසන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ, මා විසින් දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදායඤ්ඤාය සිවුවනු කොට දෙසන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ මෙසේ මා විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දේ දරවු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ දුක්ඛ යි වියඤ්ඤා කටයුතු ... මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා යි වියඤ්ඤා කටයුතු යි.

12. 2. 6

දුක්ඛය ධාරණ සූත්‍රය

3858. මහණෙනි, තෙපි මා විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දේ දරවු දු යි මෙසේ වදාළ කල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දේ දරමි යි. “මහණ, ඒ කෙසේ නම් තෙපි මා විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දේ දරවු ද”යි. වහන්ස, “මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛායඤ්ඤාය පළමුවනු කොට දෙසන ලද්දේ දරමි. වහන්ස, යම්කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මහණගොයුම්හු විසින් දෙසනා කරන ලද මේ දුක්ඛායඤ්ඤාය පළමුවනු නො වේ. මම මේ පළමුවන දුක්ඛායඤ්ඤාය පිළිකෙටි කොට අනෙක් දුක්ඛායඤ්ඤායක් පළමුවනු කොට පනවන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛසමුදයායඤ්ඤාය දෙවනු කොට දෙසනා කරන ලද්දේ දරමි. වහන්ස, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මහණගොයුම්හු විසින් දෙසනා කරන ලද මේ දුක්ඛසමුදයායඤ්ඤාය දෙවනු නො වේ. මම මේ දෙවන දුක්ඛසමුදයායඤ්ඤාය පිළිකෙටි කොට අනෙක් දුක්ඛසමුදයායඤ්ඤායක් දෙවනු කොට පනවන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛනිරෝධායඤ්ඤාය තෙවනු කොට දෙසනා කරන ලද්දේ දරමි. වහන්ස, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මහණගොයුම්හු විසින් දෙසනා කරන ලද මේ දුක්ඛනිරෝධායඤ්ඤාය තෙවනු නො වේ. මම මේ තෙවන දුක්ඛනිරෝධායඤ්ඤාය පිළිකෙටි කොට අනෙක් දුක්ඛනිරෝධායඤ්ඤායක් තෙවනු කොට පනවන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං ඛො'භං භජෙනා භගවතා චතුක්ඛං අරියසච්චං දෙසිතං ධරෙමි. යො හි කොච්චි භජෙනා, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවං වදෙය්‍යා: “නෙතං දුක්ඛනිරොධගාමීනීපටිපදා චතුක්ඛං අරියසච්චං සමණෙන ගොතමෙන දෙසිතං. අභමෙනං දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං චතුක්ඛං අරියසච්චං පච්චක්ඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං චතුක්ඛං අරියසච්චං පඤ්ඤාපෙසසාමී'ති නෙතං ධානං විජජති. එවං ඛො'භං භජෙනා, ධාරෙමි භගවතා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානීති.

සාධු සාධු භික්ඛු, සාධු ඛො කං භික්ඛු, ධාරෙසි. මයා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානි. දුක්ඛං ඛො භික්ඛු මයා පයමං අරියසච්චං දෙසිතං. තථා නං ධාරෙහි. යො හි කොච්චි භික්ඛු සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවං වදෙය්‍යා: “නෙතං දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං සමණෙන ගොතමෙන දෙසිතං. අභමෙනං දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං පච්චක්ඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං පඤ්ඤාපෙසසාමී'ති ඉතං ධානං විජජති -පෙ-

දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා ඛො භික්ඛු මයා චතුක්ඛං අරියසච්චං දෙසිතං. තථා නං ධාරෙහි. යො හි කොච්චි භික්ඛු සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවං වදෙය්‍යා: “නෙතං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා චතුක්ඛං අරියසච්චං සමණෙන ගොතමෙන දෙසිතං. අභමෙනං දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං චතුක්ඛං අරියසච්චං පච්චක්ඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං චතුක්ඛං අරියසච්චං පඤ්ඤාපෙසසාමී'ති නෙතං ධානං විජජති. එවං ඛො කං භික්ඛු ධාරෙහි මයා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානි. තසමානිභ භික්ඛු, ඉදං දුක්ඛනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදානි යොගො කරණියොති.

12. 2. 7

අවිජජාසුත්තං

3859. අට් ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුප-සඛ්ඛමි. උපසඛ්ඛමිකා භගවතාං අභිවාදෙකා එකමනාං නිසීදි. එකමනාං නිසීනෙතා ඛො සො භික්ඛු භගවතාං එතදවොච: “අවිජජා අවිජජානී” භජෙනා, වුච්චති, කතමා නු ඛො භජෙනා, අවිජජා? කිත්තාවතා ච අවිජජාගතො භොතීති? යං ඛො භික්ඛු, දුකෙඛ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛසමුදයෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛනිරොධෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛනිරොධගාමීනියා පටිපදා අඤ්ඤාණං අයං වුච්චති භික්ඛු, අවිජජා, එත්තාවතා ච අවිජජාගතො භොති. තසමානිභ භික්ඛු, ඉදං දුක්ඛනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදානි යොගො කරණියොති.

වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යාසිසත්‍යය සිටුවනු කොට දෙශනා කරන ලද්දී දරමි. වහන්ස, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ මහණගොයුම්හු විසින් දෙශනා කරන ලද මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යාසිසත්‍යය සිටුවනු නො වේ. මම මේ සිටුවන දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යාසිසත්‍යය පිළිකෙටි කොට අනෙක් දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යාසිසත්‍යයක් සිටුවනු කොට පනවන්නෙමි''යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත. වහන්ස, මෙසේ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිටු අරීසස් දෙසන ලද්දී දරමි යි.

මහණ, මැනවි මැනවි. මහණ, තෙපි මා විසින් සිටු අරීසස් දෙසන ලද්දී දරනු මැනවි. මහණ, මා විසින් දුක්ඛායාසිසත්‍යය පළමුවනු කොට දෙසන ලදි. එය එසේ දරවු. මහණ, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ මහණගොයුම්හු විසින් දෙශනා කරන ලද මේ දුක්ඛායාසිසත්‍යය පළමුවනු නො වේ. මම මේ පළමුවන දුක්ඛායාසිසත්‍යය පිළිකෙටි කොට අනික් දුක්ඛායාසිසත්‍යයක් පළමුවනු කොට පනවන්නෙමි''යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත ...

මහණ, මා විසින් දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යාසිසත්‍යය සිටුවනු කොට දෙශනා කරන ලදි. එය එසේ දරවු. මහණ, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ මහණගොයුම්හු විසින් දෙශනා කරන ලද මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනීප්‍රතිපද්‍යාසිසත්‍යය සිටුවනු නො වේ. මම මේ සිටුවන දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යාසිසත්‍යය පිළිකෙටි කොට අනෙක් දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යාසිසත්‍යයක් සිටුවනු කොට පනවන්නෙමි''යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත. මහණ, මෙසේ තෙපි මා විසින් සිටු අරීසස් දෙසන ලද්දී දරවු. මහණ, එහෙයින් මෙහිලා “මේ දුක්ඛ”යි වීයා කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්ද”යි වීයා කටයුතු යි.

12. 2. 7

අවිජ්ජා සූත්‍රය

3859. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්නේ ය. එකත්පස් ව හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, අවිද්‍යා අවිද්‍යා”යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, අවිද්‍යා නම් කවර යැ? කෙනෙකින් අවිද්‍යාගතත් වේ දැ”යි. මහණ, යම් දුකෙහි නො දැන්මෙක් දුක් හටගැන්මෙහි නො දැන්මෙක් දුක් වැළැක්මෙහි නො දැන්මෙක් දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතෙහි නො දැන්මෙක් වේ ද, මහණ, මේ අවිද්‍යා යි කියනු ලැබේ. මෙනෙකින් අවිද්‍යාගතත් වේ. මහණ, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීයා කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනීප්‍රතිපද්ද”යි වීයා කටයුතු යි.

12. 2. 8

විජ්ජාසුත්තං

3860. අථ ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුප-
 සංඛසාමි. උපසංඛසාමිකා භගවන්තං අභිවාදෙකා එකමන්තං න සීදී.
 එකමන්තං නිසිකොනො ඛො සො භික්ඛු භගවන්තං එතදවොච:
 “විජ්ජා විජ්ජා”ති භන්තෙ, වුච්චති කතමා නු ඛො භන්තෙ,
 විජ්ජා, කිත්තාවතා ච විජ්ජාගතො භොතීති? යං ඛො භික්ඛු,
 දුකෙඛ ඤාණං දුඤ්ඤසමුදයෙ ඤාණං දුක්ඛනිරොධෙ ඤාණං දුක්ඛ-
 නිරොධගාමිනියා පටිපද්දා ඤාණං. අයං වුච්චති භික්ඛු විජ්ජා.
 එත්තාවතා ච විජ්ජාගතො භොති. තස්මානිභ භික්ඛු, ඉදං දුක්ඛන්තී
 යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද්දති
 යොගො කරණියොති.

12. 2. 9

සංඛාරාසනසුත්තං

3861. ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චන්තී භික්ඛවෙ, මයා පඤ්ඤන්තං.
 තත්ථ අපරිමාණා වණණා, අපරිමාණා ව්‍යඤ්ජනා, අපරිමාණ
 සංඛාරාසනා. ඉතිපිදං දුක්ඛං අරියසච්චන්තී. ඉදං දුක්ඛසමුදයො අරිය-
 සච්චන්තී භික්ඛවෙ, මයා පඤ්ඤන්තං. තත්ථ අපරිමාණා වණණා,
 අපරිමාණා ව්‍යඤ්ජනා, අපරිමාණා සංඛාරාසනා. ඉතිපිදං දුක්ඛසමුදයො
 අරියසච්චන්තී. ඉදං දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චන්තී භික්ඛවෙ, මයා
 පඤ්ඤන්තං. තත්ථ අපරිමාණා වණණා, අපරිමාණා ව්‍යඤ්ජනා,
 අපරිමාණා සංඛාරාසනා. ඉතිපිදං දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චන්තී. ඉදං
 දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද්දා අරියසච්චන්තී භික්ඛවෙ, මයා පඤ්ඤන්තං.
 තත්ථ අපරිමාණා වණණා, අපරිමාණා ව්‍යඤ්ජනා, අපරිමාණා
 සංඛාරාසනා. ඉතිපිදං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද්දා අරියසච්චන්තී.
 තස්මානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්තී යොගො කරණියො -පෙ-
 අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද්දති යොගො කරණියොති.

12. 2. 10

තථසුත්තං

3862. වත්තාරිමන්ති භික්ඛවෙ, තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි.
 කතමානි වත්තාරි: ඉදං දුක්ඛන්තී භික්ඛවෙ, තථමෙතං අවිතථමෙතං
 අනඤ්ඤථමෙතං. අයං දුක්ඛසමුදයොති තථමෙතං අවිතථමෙතං
 අනඤ්ඤථමෙතං. අයං දුක්ඛනිරොධොති තථමෙතං අවිතථමෙතං
 අනඤ්ඤථමෙතං. අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද්දති තථමෙතං
 අවිතථමෙතං අනඤ්ඤථමෙතං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරි
 තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. තස්මානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්තී
 යොගො කරණියො. අයං දුක්ඛසමුදයොති යොගො කරණියො,
 අයං දුක්ඛනිරොධොති යොගො කරණියො. අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී
 පටිපද්දති යොගො කරණියොති.

ධම්මවකකසුච්චන්තනවග්ගො දුතියො.

තත්ථානං:

තථාගතෙන ලො වුත්තා ඛකා ආයතනානි ච,
 ධාරණා ච ලො අවිජ්ජා විජ්ජා සංඛාරාසනා තථානි.

12. 2. 8

විජ්ජා සූත්‍රය

3860. එකල එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, විද්‍යා විද්‍යා”යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, විද්‍යා නම් කවර යැ? කෙනෙකින් විද්‍යාගතත් වේ දැයි? මහණ, යම් දුකෙහි දැනීමක්, දුක් හටගැන්මෙහි දැනීමක්, දුක් වැළැක්මෙහි දැනීමක්, දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතෙහි දැනීමක්, වේ ද, මහණ මේ ‘විද්‍යා’යි කියනු ලැබේ. මෙනෙකින් විද්‍යාගතත් වෙයි. මහණ, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකට”යි වියා කටයුතු ... “මේ දුකකිරොධගාමීනී පටිපද”යි වියා කටයුතු යි.

12. 2. 9

සධිකාසන සූත්‍රය

3861. මහණෙනි, “මේ දුක්ඛායාසිත්‍යය”යි මා විසින් පනවන ලදී. එහි අකුරු නො පමණි, ව්‍යඤ්ජන නො පමණි, බෙදුම් නො පමණි, මෙසේත් මේ දුක්ඛායාසිත්‍යයයි. මහණෙනි, “මේ දුක්ඛසමුදයායාසිත්‍යය යි” මා විසින් පනවන ලදී. එහි අකුරු නො පමණි, ව්‍යඤ්ජන නො පමණි, බෙදුම් නො පමණි, මෙසේත් මේ දුක්ඛසමුදයායාසිත්‍යය යි. මහණෙනි, “මේ දුක්ඛනිරෝධායාසිත්‍යය”යි මා විසින් පනවන ලදී. එහි අකුරු නො පමණි, ව්‍යඤ්ජන නො පමණි, බෙදුම් නො පමණි, මෙසේත් මෙය දුක්ඛනිරෝධායාසිත්‍යය යි. මහණෙනි, “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදයාසිත්‍යය” යි මා විසින් පනවන ලදී. එහි අකුරු නො පමණි, ව්‍යඤ්ජන නො පමණි, බෙදුම් නො පමණි, මෙසේත් මෙය දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදයාසිත්‍යය යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකට”යි වියා කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනීපටිපද”යි වියා කටයුතු යි.

12. 2. 10

තථ සූත්‍රය

3862. මහණෙනි, මේ සතරෙක් සත්‍ය ය. නො වෙනස් වන සුලු ය, අත්පරිදි නොවන සුලු ය. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, “මේ දුකට”යි මෙය සත්‍ය ය. මෙය නො වෙනස් වනසුලු ය, මෙය අත්පරිදි නොවනසුලු ය, “මේ දුක්ඛෙතූ”යි මෙය සත්‍ය ය. මෙය නො වෙනස් වනසුලු ය, මෙය අත්පරිදි නො වනසුලු ය, “මේ දුක් නැවැත්මැ”යි මෙය සත්‍ය ය. මෙය නො වෙනස් වනසුලු ය, මෙය අත්පරිදි නොවනසුලු ය, “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි මෙය සත්‍ය ය. මෙය නො වෙනස් වනසුලු ය, මෙය අත්පරිදි නො වනසුලු ය, මහණෙනි, මේ සතර සත්‍ය ය. නො වෙනස් වනසුලු ය, අත්පරිදි නො වනසුලු ය, මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකට”යි වියා කටයුතු. “මේ දුක්ඛෙතූ ය”යි වියා කටයුතු. “මේ දුක් නැවැත්මැ”යි වියා කටයුතු. “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියා කටයුතු යි.

දෙවැනි ධම්මවස්සනපවත්තන වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

(ධම්මවස්සනපවත්තන තථාගත යි) තථාගතනමින් දෙකෙක් කියන ලදී. ඛන්ධ ආයතනනමින් ද දෙකෙකි. ධාරණ සූත්‍ර ද දෙකෙකි. අවිජ්ජා, විජ්ජා, සධිකාසන, තථ යි සතරෙකි. මුළුලල දශයෙකි යි.

කොට්ඨාම විග්‍රහ

12. 3. 1

කොට්ඨාම සූත්‍ර

3863. එවං මෙ සුතං එකං සමයං හගවා චජ්ජු චිහරති කොට්ඨාමෙ.¹ තත්‍ර ඛො හගවා භික්ඛු ආමනෙතසී: චතුතනං භික්ඛවෙ, අරියසච්චානං අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීසමඤ්ඤානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමකෙඤ්ච තුමහාකඤ්ඤි. කතමෙසං චතුතනං: දුක්ඛස්ස භික්ඛවෙ, අරියසච්චස්ස අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීසමඤ්ඤානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමකෙඤ්ච තුමහාකඤ්ඤි. දුක්ඛසමුදයස්ස අරියසච්චස්ස අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීසමඤ්ඤානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමකෙඤ්ච තුමහාකඤ්ඤි. දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීසමඤ්ඤානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමකෙඤ්ච තුමහාකඤ්ඤි. දුක්ඛනිරෝධගාමීනියා පටිපද්‍ය අරියසච්චස්ස අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීසමඤ්ඤානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමකෙඤ්ච තුමහාකඤ්ඤි.

තඤ්ඤං භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං අනුබුද්ධං පටිච්චිද්ධං. දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං අනුබුද්ධං පටිච්චිද්ධං. දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං අනුබුද්ධං පටිච්චිද්ධං. දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්‍ය අරියසච්චං අනුබුද්ධං පටිච්චිද්ධං. උච්ඡින්නා හවනංඤා. ඛිණා හවනෙතති. නන්දීද්දති පුනඛතවොති. ඉදමවොච හගවා -පෙ- එතදවොච සන්ධා:

චතුතනං අරියසච්චානං යථාභූතං අදස්සනා,
 සංසර: දීසමඤ්ඤානං තාසු තාසෙච ජාතිසු.
 තානි එතානි දිට්ඨානි හවනෙතති සමුහතා,
 උච්ඡින්නං මුලං දුක්ඛස්ස නන්දීද්දති පුනඛතවොති.

12. 3. 2

දුක්ඛකොට්ඨාම සූත්‍ර

3864. යෙහි කෙච් භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉදං දුක්ඛතති යථාභූතං නප්පජානන්ති. අයං දුක්ඛසමුදයොති යථාභූතං නප්පජානන්ති. අයං දුක්ඛනිරෝධොති යථාභූතං නප්පජානන්ති. අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්දති යථාභූතං නප්පජානන්ති. න මෙන භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමණෙසු වා සමණසමනා, බ්‍රාහ්මණෙසු වා බ්‍රාහ්මණසමනා. න ච පන නෙ ආයසමනො සාමඤ්ඤත්ථ වා බ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථ වා දිට්ඨෙච ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකකා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති. යෙ ච ඛො කෙච් භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉදං දුක්ඛතති යථාභූතං පජානන්ති -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්දති යථාභූතං පජානන්ති. නෙ ඛො මෙ භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමණෙසු චෙච සමණසමනො බ්‍රාහ්මණෙසු ච බ්‍රාහ්මණසමනො. නෙ පනායසමනො සාමඤ්ඤත්ථ භ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථ දිට්ඨෙච ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකකා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති ඉදමවොච හගවා -පෙ- එතදවොච සන්ධා:

1. කොට්ඨාමෙ - සී 2.
 2. සංසිතං - මජ්ඣං, සංසරිතං - සා, සංසතං - සී 1.

කොට්ඨාම වර්ගය

12. 3. 1

කොට්ඨාම සූත්‍රය

3863. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැදෑ දනව්වෙහි කෙළෙගමහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, සිටු අරිසස් නොදැනුමෙන් නො පිළිවිදුමෙන් මා විසින් කොප විසින් මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි දිවිණි සැරිසැරිණි. නොහොත් මාගේත් නොපගේත් දිවුම සැරිසැරුම විය. කවර සතරක යන්: මහණෙනි, දුක්ඛායාඛිසත්‍යය නොදන්නා මෙන් නො පිළිවිදුමෙන් මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි මා විසින් කොප විසින් දිවිණි, සැරිසැරිණි. දුක්ඛසමුදයායාඛිසත්‍යය නොදැනුමෙන් නොපිළිවිදුමෙන් මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි මා විසින් කොප විසින් දිවිණි, සැරිසැරිණි. දුක්ඛනිරෝධායාඛිසත්‍යය නොදන්නා මෙන් නොපිළිවිදුමෙන් මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි මා විසින් කොප විසින් දිවිණි, සැරිසැරිණි. දුක්ඛනිරෝධගාමිනිප්‍රතිපදයාඛිසත්‍යය නොදැනුමෙන් නොපිළිවිදුමෙන් මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි මා විසින් කොප විසින් දිවිණි, සැරිසැරිණි.

මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛායාඛිසත්‍යය දන්නා ලදී, පිළිවිදුනා ලදී. දුක්ඛසමුදයායාඛිසත්‍යය දන්නා ලදී, පිළිවිදුනා ලදී. දුක්ඛනිරෝධායාඛිසත්‍යය දන්නා ලදී, පිළිවිදුනා ලදී. දුක්ඛනිරෝධගාමිනිප්‍රතිපදයාඛිසත්‍යය දන්නා ලදී, පිළිවිදුනා ලදී. භවතෘෂ්ණාව සිදින ලදු, බවරහැන (තෘෂ්ණ)ගෙවිණ. දන් පුනර්භවයෙක් නැතැ යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙ ද වදාළ සේක:

‘සිටු අරිසස් තතුසේ නොදැක්මෙන් දිගුකල් මුළුල්ලෙහි ඒ ඒ ජාතීන්හි සැරිසරමින් ම ඒ මොහු (සිටුසස්) දක්නා ලද හ. බවරහැන නසන ලදී. දුකෙහි මුල් සිදින ලදී. දන් පුනර්භවයෙක් නැතැයි.

12. 3. 2

දුතිය කොට්ඨාම සූත්‍රය

3864. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ‘මේ දුකැ’යි තතුසේ නො දනිද්ද, ‘මේ දුක් හටගැන්මැ’යි තතුසේ නො දනිද්ද, ‘මේ දුක් වැළැක්මැ’යි තතුසේ නො දනිද්ද, ‘මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ’යි තතුසේ නො දනිද්ද, මහණෙනි, ඒ මේ මහණහු හෝ බමුණෝ හෝ මහණුන් කෙරෙහිත් මහණහු ය යි සමමන නො වෙති. බමුණන් කෙරෙහිත් බමුණෝ ය යි සමමන නො වෙති. ඒ ආයුෂ්මත්තූ මහණකමෙහි අරුත හෝ බමුණුකමෙහි අරුත හෝ දිටුදම්මෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ නො ද වෙසෙත්. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ‘මේ දුකැ’යි තතු සේ දනිද්ද ... ‘මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ’යි තතු සේ දනිද්ද, මහණෙනි, ඒ මේ මහණහු හෝ බමුණෝ හෝ මහණුන් කෙරෙහිත් මහණහු ය යි සමමනයහ. බමුණන් කෙරෙහිත් බමුණෝ ය යි සමමනයහ. ඒ ආයුෂ්මත්තූ මහණකමෙහි අරුතත් බමුණුකමෙහි අරුතත් දිටුදම්මෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි. මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙ ද වදාළ සේක:

යෙ දුක්ඛං නප්පජානන්ති අපො දුක්ඛස්ස සමභවං,
යත් ච සබ්බසො දුක්ඛං අසෙසං උපරුජ්ඣති.

තඤ්ඤි මග්ගං න ජානන්ති දුක්ඛපසමගාමිනං,
වෙතොවිමුක්ඛ භීනා තෙ අපො පඤ්ඤාවිමුක්ඛයා.

අභබ්බා තෙ අනතකිරියාය තෙ වෙ ජාතිජරුපගා,
යෙ ච දුක්ඛං පජානන්ති අපො දුක්ඛස්ස සමභවං.

යත් ච සබ්බසො දුක්ඛං අසෙසං උපරුජ්ඣති,
තඤ්ඤි මග්ගං පජානන්ති දුක්ඛපසමගාමිනං.

වෙතොවිමුක්ඛසමපන්නා අපො පඤ්ඤාවිමුක්ඛයා,
භබ්බා තෙ අනතකිරියාය න තෙ ජාතිජරුපගාති.

12. 3. 3

අභිසමුද්ධසුත්තං

3865. සාවඤ්ඤියං:

වත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, අරියසච්චානි. කතමානි වත්තාරි: දුක්ඛං
අරියසච්චං. -පෙ- දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද අරියසච්චං. ඉමානි
ධො භික්ඛවෙ, වත්තාරි අරියසච්චානි. ඉමෙසං ධො භික්ඛවෙ,
චතුක්ඛං අරියසච්චානං යථාභූතං අභිසමුද්ධස්ස න.ථාගතො අරභං
සමොසමුද්ධාති වුච්චති. තස්මාතිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතභී
යොගො කරුණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපදති
යොගො කරුණියොති.

12. 3. 4

අරභනනසුත්තං

3866. යෙ භි කෙවි භික්ඛවෙ, අතීතමඤ්ඤානං අරභනෙත්තා
සමොසමුද්ධා යථාභූතං අභිසමුද්ධස්ස, සබ්බෙ තෙ වත්තාරි
අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමුද්ධස්ස. යෙ භි කෙවි භික්ඛවෙ,
අනාගතමඤ්ඤානං අරභනෙත්තා සමොසමුද්ධා යථාභූතං අභිසමුද්ධස්ස-
ස්සතභී, සබ්බෙ තෙ වත්තාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමුද්ධස්ස-
ස්සතභී. යෙ භි කෙවි භික්ඛවෙ, එතරභි අරභනෙත්තා සමොසමුද්ධා
යථාභූතං අභිසමුද්ධස්සතභී, සබ්බෙ තෙ වත්තාරි අරියසච්චානි
යථාභූතං අභිසමුද්ධස්සතභී. කතමානි වත්තාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං
දුක්ඛසමුද්ධො අරියසච්චං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී
පටිපද අරියසච්චං. යෙ භි කෙවි භික්ඛවෙ, අතීතමඤ්ඤානං අරභනෙත්තා
සමොසමුද්ධා යථාභූතං අභිසමුද්ධස්ස -පෙ- අභිසමුද්ධස්සතභී
-පෙ- සබ්බෙ තෙ ඉමානි වත්තාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමුද්ධස්සතභී.
තස්මාතිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතභී යොගො කරුණියො -පෙ- අයං
දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදති යොගො කරුණියොති.

1. යෙසිභි - සා.

“යම් කෙනෙක් දුකත් යළි දුක්හි භටගැන්මක් යම් තැනෙක සියලු අයුරින් දුක නිරවශේෂ ව නිරුඳා වේ නම් එයත් නො දනිද්ද,

දුක් සන්සිඳුමට පමුණුවන ඒ මහත් නො දනිද් ද, ඔහු ඵලසමාධියෙන් තොර වූවහ. යළි ඵලප්‍රඥයෙන් ද තොර වූවහ.

ඔහු දුක් කෙළවර කිරීමට නුසුදුස්සහ. ඔහු එකාන්තයෙන් ජාතිජරාවන්ට පැමිණියහ. යම් කෙනෙක් දුකත් යළි දුක් භට-ගැන්මක් දනිද්ද,

යම් තැනෙක සියලු අයුරින් දුක නිරවශේෂයෙන් නිරුඳා වේ නම් එයත් දුක් සන්සිඳුමට පමුණුවන ඒ මහත් දනිද්ද,

ඵලසමාධියෙන් යුතු වූ යළි ඵලප්‍රඥයෙන් ද සමන්වාගත වූ ඔහු දුක් කෙළවර කිරීමට සුදුස්සහ. ඔහු ජාතිජරාවන්ට පැමිණියාහු නො වෙති යි.

12. 3. 3

අභිසම්බුද්ධ සූත්‍රය

3865. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, ආයාසිකයා සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: “දුක්ඛා-යාසිකතාය ... දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසිකතාය” යි. මහණෙනි, මොහු චතුරායාසිකතායෝ යි. මහණෙනි, මේ චතුරායාසිකතායන් තතු සේ වෙසෙසින් අවබෝධ කළ බැවින් තථාගතයෝ “අර්හත් සමාසම්බුද්ධයහ” යි කියනු ලැබෙති. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියාසි කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපද”යි වියාසි කටයුතු යි.

12. 3. 4

අරහත්ත සූත්‍රය

3866. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි අර්හත් සමාසම්බුද්-වරයෝ තතු සේ අවබෝධ කළාහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිවු අරියස් තතු සේ අවබෝධ කළාහ. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි අර්හත් සමාසම්බුද්වරයෝ තතු සේ අවබෝධ කරන්නාහු ද ඒ සියල්ලෝ සිවු අරියස් තතු සේ අවබෝධ කරන්නාහ. මහණෙනි, මෙකල යම් කිසි අර්හත් සමා සම්බුද්වරයෝ තතු සේ අවබෝධ කෙරෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ සිවු අරියස් තතු සේ අවබෝධ කෙරෙත්. කවර සිවු අරියස් ද යත්: දුක්ඛායාසිකතා ය, දුක්ඛසමුදයායාසිකතා ය, දුක්ඛ-නිරෝධායාසිකතා ය, දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසිකතා යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි අර්හත් සමා සම්බුද්වරයෝ තතු සේ අවබෝධ කළාහු ද ... අවබෝධ කරන්නාහු ද ... අවබෝධ කෙරෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ මේ සිවු අරියස් තතු සේ අවබෝධ කෙරෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියාසි කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”යි වියාසි කටයුතු යි.

12. 3. 5

ආසවකධයසුත්තං

3867. ජානතො අභං භික්ඛවෙ, පසසතො ආසවානං ඛයං වදුමි, නො අජානතො නො අපසසතො¹. කිංඤ භික්ඛවෙ, ජානතො කිං පසසතො² ආසවානං ඛයො හොති: ඉදං දුක්ඛතති භික්ඛවෙ, ජානතො පසසතො ආසවානං ඛයො හොති -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී ජානතො පසසතො ආසවානං ඛයො හොති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, ජානතො එවං පසසතො ආසවානං ඛයො හොති. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණියොති.

12. 3. 6

මිත්තසුත්තං

3868. යෙ භි කෙවි භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරාථ යෙ ච සොතඛං මඤ්ඤයසුං මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාතී වා සාලොභිතා වා, තෙ වො භික්ඛවෙ, චතුත්තං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසම්මයාය සමාදපෙතඛො නිවෙසෙතඛො පතිට්ඨාපෙතඛො. කතමෙසං චතුත්තං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනියා පටිපදය අරියසච්චස්ස. යෙ භි කෙවි භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරාථ, යෙ ච සොතඛං මඤ්ඤයසුං මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාතී වා සාලොභිතා වා, තෙ වො භික්ඛවෙ, ඉමෙසං චතුත්තං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසම්මයාය සමාදපෙතඛො නිවෙසෙතඛො පතිට්ඨාපෙතඛො. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණියොති.

12. 3. 7

තථසුත්තං

3869. චත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, අරියසච්චානී. කතමානි චත්තාරී: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද අරියසච්චං. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරී අරියසච්චානී තථානී අචිතථානී අනඤ්ඤථානී, තසමා අරියසච්චානීනී වුච්චන්ති. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණියොති.

12. 3. 8

ලොකසුත්තං

3870. චත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, අරියසච්චානී. කතමානී චත්තාරී: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද අරියසච්චං සදෙවකෙ භික්ඛවෙ, ලොකෙ සමාරකෙ සබ්බමකෙ සසසමණ- බ්‍රාහ්මණියා පජාය සදෙවමනුස්සාය තථාගතො අරියො, තසමා අරියසච්චානීනී වුච්චන්ති. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණියොති.

1. අජානතො අපසසතො - මජ්ඣ., සා. 2. ජානතො පසසතො - මජ්ඣ., සී 1, 2.

12. 3. 5

ආසවකය සූත්‍රය

3867. මහණෙනි, මම දන්තහුගේ දක්නහුගේ ආසුච්ඡය කියමි. නො දන්තහුගේ නො කියමි. නො දක්නහුගේ නො කියමි. මහණෙනි, කුමක් දන්තහුගේ කුමක් දක්නහුගේ ආසුච්ඡය වේ ද යත්: මහණෙනි, මේ දුක් වැළැක්මට පමුණු වන පිළිවෙතැ”යි දන්තහුගේ දක්නහුගේ ආසුච්ඡය වේ. මහණෙනි, මෙසේ දන්තහුගේ මෙසේ දක්නහුගේ ආසුච්ඡය වේ. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්”යි වියඹ් කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියඹ් කටයුතු යි.

12. 3. 6

මිත්ත සූත්‍රය

3868. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනකුන්ට අනුකම්පා කරන්නහු නම් මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නැ වූ හෝ සහලේ නැ වූ හෝ යම් කෙනකුත් ආහුම්කන් දියයුතු ය යි හභනාහු නම් මහණෙනි, ඔහු තොප විසින් සිටු අරියස් අවබෝධ කිරීම පිණිස සමාදන් කරවිය යුතු ය. වැස්වියයුතු ය. පිහිටුවියයුතු ය. කවර සිටු අරියස් ද යත්: දුක්ඛායභිසත්‍ය ය ... දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයභිසත්‍ය යි. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනකුන්ට අනුකම්පා කරන්නහු නම් මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නැ වූ හෝ සහලේ නැ වූ හෝ යම් කෙනකුත් ආහුම්කන් දියයුතු ය යි හභනාහු නම් මහණෙනි, ඔහු තොප විසින් මේ සිටු අරියස් අවබෝධ කිරීම පිණිස සමාදන් කරවියයුතු ය, වැස්වියයුතු ය, පිහිටුවිය යුතුය. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්”යි වියඹ්කටයුතු ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි වියඹ් කටයුතු යි.

12. 3. 7

තථ සූත්‍රය

3869. මහණෙනි, මේ ආයභිසත්‍ය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: “දුක්ඛායභිසත්‍ය ය ... දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයභිසත්‍ය ය” යි. මහණෙනි, මේ ආයභිසත්‍ය සතර තර්ථ ය, නො වෙනස්වනසුලු ය, අන් පරිදි නො වනසුලු ය. එහෙයින් ආයභිසත්‍ය යි කියනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ දුක්” යි වියඹ් කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි වියඹ් කටයුතු යි.

12. 3. 8

ලොක සූත්‍රය

3870. මහණෙනි, මේ අරීසස් සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්. “දුක්ඛායභිසත්‍ය ය ... දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයභිසත්‍ය ය”යි. මහණෙනි, දෙදියන් සහිත මරුන් සහිත බලුන් සහිත ලෙවහි මහණබමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි තර්ථගතයෝ ආයභිසහ. එහෙයින් ආයභිසත්‍ය යි කියනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්”යි වියඹ් කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියඹ් කටයුතු යි.

12. 3. 9

පරිඤ්ඤායාසුක්තං

3871. වත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, අරියසච්චානි. කතමානි වත්තාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චං, ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරි අරියසච්චානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුත්තං අරියසච්චානං අත්ථී අරියසච්චං පරිඤ්ඤායාසං, අත්ථී අරියසච්චං පහාතඛං, අත්ථී අරියසච්චං සච්ඡිකාතඛං, අත්ථී අරියසච්චං භාවෙතඛං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, අරියසච්චං පරිඤ්ඤායාසං: දුක්ඛං භික්ඛවෙ, අරියසච්චං පරිඤ්ඤායාසං, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං පහාතඛං, දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං සච්ඡිකාතඛං, දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චං භාවෙතඛං. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදානි යොගො කරණියොනි.

12. 3. 10

ගවමපතිසුක්තං

3872. එකං සමයං සඛෙහුලා ථෙරො භික්ඛු වෙතීසු¹ විහරන්ති සහජාතීයං². තෙන ඛො පන සමයෙන සඛෙහුලානං ථෙරානං භික්ඛුනාං පච්ඡාභක්තං පිණ්ඩපාතපටික්ඛනානාං මණ්ඩලමාලෙ සන්ති-සිත්තානාං සන්තීපතීතානං අයමන්තරා කථා උදපාදී: “යො නු ඛො ආවුසො දුක්ඛං පසසති දුක්ඛසමුදයමි යො පසසති දුක්ඛනිරොධමි පසසති දුක්ඛනිරොධගාමීනී. පටිපදමි පසසති”ති.

එවං වුට්ඨො ආයසමා ගවමපති ථෙරො භික්ඛු එතදවොච: “සලුට්ඨා මෙතං ආවුසො භගවතො සුතං, සලුට්ඨා පටිගහතිතං”. “යො භික්ඛවෙ, දුක්ඛං පසසති දුක්ඛසමුදයමි යො පසසති දුක්ඛනිරොධමි පසසති දුක්ඛනිරොධගාමීනී. පටිපදමි පසසති. යො දුක්ඛසමුදයං පසසති, දුක්ඛමි යො පසසති දුක්ඛනිරොධමි පසසති දුක්ඛනිරොධගාමීනී. පටිපදමි පසසති. යො දුක්ඛනිරොධං පසසති, දුක්ඛමි යො පසසති දුක්ඛසමුදයමි පසසති දුක්ඛනිරොධගාමීනී. පටිපදමි පසසති. යො දුක්ඛනිරොධගාමීනී. පටිපදං පසසති, දුක්ඛමි යො පසසති දුක්ඛසමුදයමි පසසති දුක්ඛනිරොධමි පසසති”ති.

කොට්ඨාමවග්ගො ජාතියො.

තත්ත්වද්වයං:

ඥො කොට්ඨාමාභිසමුද්ධො අරභං ආසවකඛයං මිත්තං තථා ච ලොකො ච පරිඤ්ඤායාසං ගවමපතීති.

1. වෙතියෙසු - සා. වෙතෙසු - මජ්ඣ. 2. සහජාතියෙ - සා. සහඤ්ජතිකෙ - මජ්ඣ. සහජාතායං - සී 1.

12. 3. 9

පරිඤ්ඤායා සූත්‍රය

3871. මහණෙනි, මේ ආයතීසත්‍ය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: “දුක්ඛායතීසත්‍ය ය ... දුක්ඛනිරොධගාමීනී ප්‍රතිපදයතීසත්‍ය” යි. මහණෙනි, මොහු වතුරායතීසත්‍යයෝ යි. මහණෙනි, මේ වතුරායතීසත්‍යයන් අතුරෙන් පිරිසිඳ දතයුතු ආයතීසත්‍යයෙක් ඇත. ප්‍රභාණ කළයුතු ආයතීසත්‍යයෙක් ඇත. සාක්ෂාත් කටයුතු ආයතීසත්‍යයෙක් ඇත. වැඩියුතු ආයතීසත්‍යයෙක් ඇත. මහණෙනි, පිරිසිඳ දත යුතු ආයතීසත්‍යය කවරෙ යත්: මහණෙනි, දුක්ඛායතීසත්‍යය පිරිසිඳ දතයුතු ය. දුක්ඛසමුදයායතීසත්‍යය ප්‍රභාණ කළ යුතු ය. දුක්ඛනිරොධායතීසත්‍යය සාක්ෂාත් කටයුතු ය. දුක්ඛනිරොධගාමීනී ප්‍රතිපදයතීසත්‍යය වැඩියුතු ය. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියතී කටයුතු ... “මේ දුක් වැළකීමට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියතී කටයුතු යි.

12. 3. 10

ගවමපති සූත්‍රය

3872. එක්කලෙක බොහෝ සඵවිර භික්ෂු වෙති දනවවෙහි සහජාතිභූමියෙහි වෙසෙත්. එකල පසුබත පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණු මණ්ඩලමාලයෙහි රැස් ව හුන් සඵවිර භික්ෂුන් අතර මේ අතුරු කථාව උපත: “ඇවැත්නි, යමෙක් දුක්ඛය දකී ද, හෙතෙම දුක්ඛසමුදයන් දකී. දුක්ඛනිරොධයන් දකී. දුක්ඛනිරොධගාමීනීපටිපදවත් දකී” යි

මෙසේ කී කල්හි ඇවැත් ගවමපති තෙරණුවෝ මහණුන්හට මෙය කීහ: “ඇවැත්නි, මෙය මා විසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ හමුවෙහි අසන ලදී, හමුවෙහි පිළිගන්නා ලදී.” “මහණෙනි, යමෙක් දුක්ඛය දකී ද, හේ දුක්ඛෙතුවත් දකී. දුක්ඛ නැවැත්මත් දකී. දුක්ඛ නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතත් දකී. යමෙක් දුක්ඛෙතුව දකී ද, හේ දුක්ඛත් දකී. දුක්ඛ නැවැත්මත් දකී. දුක්ඛ නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතත් දකී. යමෙක් දුක්ඛ නැවැත්ම දකී ද, හේ දුක්ඛත් දකී. දුක්ඛ හෙතුවත් දකී. දුක්ඛ නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතත් දකී. යමෙක් දුක්ඛ නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙත දකී ද, හේ දුක්ඛත් දකී. දුක්ඛෙතුවත් දකී. දුක්ඛ නැවැත්මත් දකී” යි.

තෙවෙනි කොට්ඨාමවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

කොට්ඨාම සූත්‍ර දෙකෙකි. අභිසම්බුද්ධි, අරහත්‍ය, ආසවකඛය, ඡිත්ත යි සතරෙකි. තව ද තථ ලොක පරිඤ්ඤායා ගවමපති යි සතරෙක් ද යි මුළුල්ල දශයෙකි යි.

4. සිංසපාවනවනෝ

12. 4. 1

සිංසපාසුතකං

3873. එකං සමයං හගවා කොසලේයං විහරති සිංසපාවනෝ. අථ ඛො හගවා පරික්ඛානී සිංසපාපණ්ණානී පාණීනා ගහෙඤ්ච භික්ඛු ආමනෝනයි: “තං කීං මඤ්ඤං භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං යාති? වා මයා පරික්ඛානී සිංසපාපණ්ණානී පාණීනා ගහිතානී යාති උපරි සිංසපායෙ”ති? අපමනකානී හනො, හගවතා පරික්ඛානී සිංසපාපණ්ණානී පාණීනා ගහිතානී, අථ ඛො එතානෙව ඛහුතරානී යද්දං උපරි සිංසපායෙති? එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, එතදෙව ඛහුතරං යං වො මයා අභිඤ්ඤ අනකඛාතං. අපමනකං අකඛාතං. කසමා වෙතං භික්ඛවෙ, මයා අනකඛාතං? න භෙතං භික්ඛවෙ, අස්සංභිතං නාදිබ්බභවරියකං න නිබ්බද්දය න විරාගාය න නිරෝධාය න උපසමාය නාභිඤ්ඤාය න සමොධාය න නිබ්බානාය සංවහන්ති, තසමා තං මයා අනකඛාතං.

කීඤ්ච භික්ඛවෙ, මයා අකඛාතං: ඉදං දුක්ඛන්තී භික්ඛවෙ, මයා අකඛාතං, අයං දුක්ඛසමුදයොති මයා අකඛාතං, “අයං දුක්ඛනිරෝධො”ති මයා අකඛාතං, අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදනී මයා අකඛාතං. කසමා වෙතං භික්ඛවෙ මයා අකඛාතං? එතං හි භික්ඛවෙ, අස්සංභිතං, එතං ආදිබ්බභවරියකං, එතං නිබ්බද්දය විරාගාය නිරෝධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමොධාය නිබ්බානාය සංවහන්ති, තසමා තං මයා අකඛාතං. තසමාන්ත භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්තී” යොගො කරණීයො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද”ති යොගො කරණීයොති.

12. 4. 2

බද්ධපසුතකං

3874. යො භික්ඛවෙ, එවං වදෙයා: “අහං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභූතං අනභිසමෙච්ච, දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං යථාභූතං අනභිසමෙච්ච, දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං යථාභූතං අනභිසමෙච්ච, දුක්ඛනිරෝධගාමීනී-පටිපදං අරියසච්චං යථාභූතං අනභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛක්ඛන්තං කරිස්සාමීති” නෙතං යානං විජජති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙයා: “අහං බද්ධපත්තානං¹ වා සලලපත්තානං² වා ආමලකපත්තානං වා පුටං³ කරිඤ්චා උදකං වා තාලපකං⁴ වා හරීංසාමී”ති⁵. නෙතං යානං විජජති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙයා: “අහං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභූතං අනභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරෝධගාමීනීපටිපදං අරියසච්චං යථාභූතං අනභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛක්ඛන්තං කරිස්සාමී”ති. නෙතං යානං විජජති.

1. සිංසපාවන - මජ්ඣ, සා. 2.
 2. යද්දං - මජ්ඣ, සා. 3.
 3. සිංසපාවන - මජ්ඣ, අට්ඨකථා. 4.
 4. අයං දරිපත්තානං - සී 1, 2. 5.
 5. පලාසපත්තානං - සී 1, 2, සරල පත්තානං - මජ්ඣ. 6.
 6. කුටං - සිමු, කුචං - සී. 1, 2. 7.
 7. තාලපකං - සබ්බසං. 8.
 8. ආසාරිස්සාමීති - මජ්ඣ.

4. සිංහපාවන වගීය

12. 4. 1

සිංහපා සූත්‍රය

3873. එක් සමයෙක භාගාවතුන් වහන්සේ කොසඹූ නුවර සම්පයෙහි ඇටටෙරිය වෙනෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ ඇටටෙරිය පත් මදක් අතින් ගෙන භික්ෂුන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, ඒ කීමැයි හඟිවු ද? මා විසින් යම් ඇටටෙරිය පත් මදක් අතින් ගන්නා ලද්ද, ඇටටෙරිය රුක් මතුයෙහි යම් පතුන් වේ ද, (මෙයින්) කීමෙක් ඉතා වැඩි දූ යි? වහන්ස, භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් අතින් ගන්නා ලද මද ඇටටෙරියපත් ඉතා මද ය. යළි ඇටටෙරිය රුක්මතුයෙහි යම් මේ පත් වේ නම් ඔහු ම ඉතා බොහෝහ”යි මහණෙනි, එසෙයින් ම මා විසින් යමක් වෙසෙසින් දැන නොකියන ලද නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. කියන ලද්ද ඉතා මද ය. මහණෙනි, කුමක් හෙයින් මා විසින් මෙය නො කියන ලද ද යත්: මහණෙනි, මෙය වැඩ සහිත නො වේ. මහබලසරට මුල් වූයේ නො වේ. නිර්වේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී. නිරෝධය පිණිස නො පවතී. ව්‍යුපශමය පිණිස නො පවතී. අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතී. සමොධිය පිණිස නො පවතී. නිර්වාණය පිණිස නො පවතී. එහෙයින් මා විසින් එය නො කියන ලදී.

මහණෙනි, කීමෙක් මා විසින් කියන ලද ද යත්: මහණෙනි, මේ දුකැ යි මා විසින් කියන ලදී. මේ දුක් හටගැනුමැ යි මා විසින් කියන ලදී. මේ දුක් වැළැක්මැ යි මා විසින් කියන ලදී. මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි මා විසින් කියන ලදී. මහණෙනි, කුමක් හෙයින් මා විසින් මේ කියන ලද ද යත්: මහණෙනි, මෙය වැඩ සහිත ය. මෙය මහ බලසරට මුල් ය. මෙය නිර්වේදය විරාගය නිරෝධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤාය සමොධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී. එහෙයින් එය මා විසින් කියන ලදී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ දුකැ යි වියඪී කටයුතු ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියඪී කටයුතු යි.

12. 4. 2

බදිර සූත්‍රය

3874. මහණෙනි, යමෙක් “මම දුඛායඪීසත්‍යය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඛධමුද්දායඪීසත්‍යය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඛනිරෝධායඪීසත්‍යය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඛනිරෝධගාමීනීප්‍රතිපදයඪීසත්‍යය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙ කරුණ නැත. මහණෙනි, යම්සේ යමෙක් “මම කිහිරිපතින් හෝ හොරපතින් හෝ ඇඹුල්පතින් හෝ ගොටුවක් කොට දිය හෝ තල්පකක් හෝ ගෙන යන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මේ කරුණ නැත් ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම යමෙක් “මම දුඛායඪීසත්‍යය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද ... දුඛනිරෝධගාමීනීප්‍රතිපදයඪීසත්‍යය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

යො ව ඛො භික්ඛවෙ, එවං වදෙය්‍ය: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභූතං අභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනීපට්ඨපදං අරියසච්චං යථාභූතං අභිසමෙච්ච සච්චො දුක්ඛක්ඛය්‍යන්තං කර්‍හසාමී”ති. යානමෙතං විජජති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍ය “අභං පදුමපන්නානං වා පලාසපන්නානං වා මාලුවාපන්නානං වා පුටං¹ කර්‍හිකා උදකං වා තාලපක්කං² වා හරික්කං³”ති.³ යානමෙතං විජජති, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍ය: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභූතං අභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනීපට්ඨපදං අරියසච්චං යථාභූතං අභිසමෙච්ච සච්චො දුක්ඛක්ඛය්‍යන්තං කර්‍හසාමී”ති යානමෙතං විජජති. තසමානිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්තී” යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පට්ඨපදනී යොගො කරණියො”ති.

12. 4. 3

දණ්ඩසුත්තං

3875. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, දණ්ඩො උපරි වෙහාසං ඛින්නො සකිම්පි මුලෙන නිපතති, සකිම්පි මජ්ඣෙකින නිපතති, සකිම්පි අග්ගෙන නිපතති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අවිජ්ජානීවරණො සත්තා තණ්හාසංයොජනා සන්ධාවන්තා සංසරන්තා සකිම්පි අසමා ලොකා පරං ලොකං ගවජන්ති, සකිම්පි පරස්මා ලොකා ඉමං ලොකං ආගවජන්ති. තං කිස්ස හෙතු? අද්ධිධන්තා භික්ඛවෙ, චතුක්කං අරියසච්චානං. කතමෙසං චතුක්කං: දුක්ඛක්ඛය්‍ය අරියසච්චක්ඛය්‍ය -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනී පට්ඨපදය අරියසච්චක්ඛය්‍ය. තසමානිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්තී” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පට්ඨපදනී” යොගො කරණියොති.

12. 4. 4

වෙලසුත්තං

3876. ආදිකෙත භික්ඛවෙ, වෙලෙ වා සීසෙ වා කිමස්ස කරණියන්තී? ආදිකෙත ව පන හන්තො, වෙලෙ වා සීසෙ වා තසෙසච්ච වෙලස්ස වා සීසස්ස වා නිබ්බාපනාය අධිමකෙතො ඡන්දෙ ව වායාමො ව උස්සාහො ව උසෙසාලහි ව අප්ඨව්වාතී ව සති ව සමපඤ්ඤාකඤ්ඤි කරණියන්තී. ආදිකෙත භික්ඛවෙ, වෙලං වා සීසං වා අඡක්ඛුපෙක්ඛන්තො⁴ අමනසිකරිත්වා අනභිසමෙතානං චතුක්කං අරියසච්චානං යථාභූතං අභිසමයාය අධිමකෙතො ඡන්දෙ ව වායාමො ව උස්සාහො ව උසෙසාලහි ව අප්ඨව්වාතී ව සති ව සමපඤ්ඤාකඤ්ඤි කරණියං. කතමෙසං චතුක්කං: දුක්ඛක්ඛය්‍ය අරියසච්චක්ඛය්‍ය -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනීපට්ඨපදය අරියසච්චක්ඛය්‍ය, තසමානිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්තී” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී-පට්ඨපදනී” යොගො කරණියොති.

1. කුටං - සිමු, කුටිං - සි 1, 2.
 2. තාලපක්කං - සබ්බඤ්ඤා.
 3. ආහාරිකාමිනී - මජ්ඣ.
 4. අනඡක්ඛුපෙක්ඛන්තො - සිමු, සි 1, 2.

මහණෙනි, යමෙකුත් “මම දුෂ්ඛායාසිසත්‍යය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද ... දුෂ්ඛනිරෝධගාමීනීප්‍රතිපදයාසිසත්‍යය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ-ය යන මෙ කරුණ ඇත. මහණෙනි, යමෙසේ යමෙක් “මම පියුම්පතින් හෝ කැලපතින් හෝ මාලුවාපතින් හෝ ගොටුවක් කොට දිය හෝ තල්පකක් හෝ ගෙන යන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත් ද, මහණෙනි එසෙයින්ම යමෙක් “මම දුෂ්ඛායාසිසත්‍යය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද ... දුෂ්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදයාසිසත්‍යය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙ-කරුණ ඇත. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ” යි වීයාසි කටයුතු ... “මේ දුක් ගෙවීමට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි වීයාසි කටයුතු යි.

12. 4. 3

දණ්ඩ සූත්‍රය

3875. මහණෙනි, යමෙසේ දණ්ඩෙක් අභයෙහි දමන ලද්දේ වරෙකත් මුලින් වැටෙ ද, වරෙකත් මැදින් වැටෙ ද, වරෙකත් අගින් වැටෙ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම අවිද්‍යාව නිවරණ කොට ඇති තෘෂ්ණාව සංයොජන කොට ඇති සත්ත්වයෝ දිවෙන්නාහු සැරිසරන්නාහු වරෙකත් මෙලොවින් පරලොවට යෙත්. වරෙකත් පරලොවින් මෙලොවට එත්. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, චතුරායාසිසත්‍ය නුදුටු බැවිනි. කවර චතුරායාසිසත්‍යයෙක යත්: “දුෂ්ඛායාසිසත්‍ය ය ... දුෂ්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදයාසිසත්‍ය යි” මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ” යි වීයාසි කටයුතු. “මේ දුකැනිරෝධගාමීනී පටිපදා” යි වීයාසි කටයුතු යි.

12. 4. 4

වෙල සූත්‍රය

3876. මහණෙනි, “වස්ත්‍රය හෝ හිස හෝ ඇවිලගත් කල්හි ඔහු විසින් කිමෙක් කටයුතු ද?” යි වහන්ස, වස්ත්‍රය හෝ හිස හෝ ඇවිලගත් කල්හි ඒ වස්ත්‍රය ම හෝ හිස ම හෝ නිවීම පිණිස අධිමානුෂ්ඤයන් ව්‍යායාමයන් උත්සාහයන් අධික උත්සාහයන් තෘප්ති රහිත බවත් සිහියත් මනා දැනුමත් කටයුතු යි. මහණෙනි, ඇවිලගත් වස්ත්‍රය හෝ හිස හෝ නොසලකා නො මෙනෙහි කොට අවබෝධ නො කළ චතුරායාසිසත්‍යය තතුයේ අවබෝධ කරනු පිණිස අධිමානුෂ්ඤයන් ව්‍යායාමයන් උත්සාහයන් අධික උත්සාහයන් තෘප්ති රහිත බවත් සිහියත් මනා දැනුමත් කටයුතු. කවර චතුරායාසිසත්‍යයෙක යත්: දුෂ්ඛායාසිසත්‍ය ය ... දුෂ්ඛනිරෝධගාමීනීප්‍රතිපදයාසිසත්‍ය යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුෂ්ඛ” යි වීයාසි කටයුතු ... “මේ දුෂ්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදා” යි වීයාසි කටයුතු යි.

12. 4. 5

සත්තියනසුත්තං

3877. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො වසස්සනායුකො වසස්සනච්චී තමෙනං එවං වදෙය්‍යුං¹ “එභමේනා² පුරිස පුබ්බන්තභසමයං තං සත්තියනෙන හනිස්සන්ති, මජ්ඣන්තිකං සමයං සත්තියනෙන³ හනිස්සන්ති, සායන්තභසමයං සත්තියනෙන හනිස්සන්ති, සො ඛො ඤං අමේනා පුරිස, දිවසෙ දිවසෙ තීභි තීභි සත්තියනෙහි භඤ්ඤමානො වසස්සනායුකො වසස්සනච්චී වස්සසන්තස්ස අච්චයෙන අනභිසමෙනානී චත්තාරි අරියසච්චානී අභිසමෙස්සසීති⁴. අඤ්චපිකෙන භික්ඛවෙ, කුලපුතෙනන අලං උපගන්තුං. තං කිස්ස හෙතු: අනමනග්ගොයං භික්ඛවෙ, සංසාරො, පුබ්බා කොටී න පඤ්ඤයති සත්තිප්පභාරානං අසිප්පභාරානං⁵ එවංකෙඤ්ඤි තං භික්ඛවෙ, අස්ස. න ඛො පනාභං භික්ඛවෙ, සහදුකෙඛන සහදෙමනස්සෙන චතුන්තං අරියසච්චානං අභිසමයං වදමි. අපි චාභං භික්ඛවෙ, සභ්චුමෙන සභ්චොමනස්සෙන චතුන්තං අරියසච්චානං අභිසමයං වදමි. කතමෙසං චතුන්තං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනීපටිපද්‍ය අරියසච්චස්ස. තස්මාතිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්ති” යොගො කරුණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද්‍ය”ති යොගො කරුණියොති.

12. 4. 6

පාණසුත්තං

3878. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො යං ඉමස්මී ජලුද්දිපෙ තිණකට්ඨසාධාපලාසං තවෙජ්ඤා එකජ්ඣං සංභරෙය්‍ය, එකජ්ඣං සංභරිඤා සුලං කරෙය්‍ය, සුලං කඤා යෙ මහාසමුද්දෙ මහන්තකා පාණා නෙ මහන්තකෙසු සුලෙසු ආචුණෙය්‍ය⁶, යෙ මහාසමුද්දෙ මජ්ඣමකා පාණා නෙ මජ්ඣමකෙසු සුලෙසු ආචුණෙය්‍ය, යෙ මහාසමුද්දෙ සුමුමකා පාණා නෙ සුමුමකෙසු සුලෙසු ආචුණෙය්‍ය.⁷ අපරියාදිත්තා ච භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දෙ ඔලාරිකා පාණා අස්සු. අථ ඉමස්මී ජලුද්දිපෙ තිණකට්ඨසාධාපලාසං පරිකඛයං පරියාදනං ගවෙජ්ඤා. අනො⁸ ඛහුත්තො ඛො භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දෙ සුමුමකා පාණා, යෙ න සුකරා සුලෙසු ආචුණතුං. තං කිස්ස හෙතු: සුමුමන්තා භික්ඛවෙ, අත්තභාවස්ස. එවං මහා ඛො භික්ඛවෙ, අපායො. එවං මහන්තස්මා ඛො භික්ඛවෙ, අපායමො පරිමුත්තො දිට්ඨිසමපන්නො පුත්තලො යො “ඉදං දුක්ඛන්ති” යථාභුතං පජානාති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද්‍ය”ති යථාභුතං පජානාති. තස්මාතිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්ති” යොගො කරුණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද්‍ය”ති යොගො කරුණියොති.

1. වදෙය්‍ය - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 2. එවමේනා - සී 1, 2.
 3. සත්තියනෙහි - සී 1, 2.
 4. අභිසමෙස්සසීති - මජ්ඣං, සී 1, 2.
 5. අසිප්පභාරානං උප්ප්පභාරානං ඵරප්පභාරානං - ස්‍යා.
 6. සභාව - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 7. අච්චෙනා - සී 1, 2.
 8. ඉකො - මජ්ඣං, තතො - සී 1.

12. 4. 5

සත්තසත සුත්‍රය

3877. මහණෙනි, යම්කෙසේ වස් සියයක් ආයු ඇති වස් සියයක් ජීවත්වනසුදු පුරුෂයෙක් වේ ද, තෙල මොහුට මෙසේ කියන්නාහු ය: “එම්බා පුරුෂය, එව. පෙරවරු නා සැත් සියයෙකින් පෙළන්නාහ. මද්දහන සැත් සියයෙකින් පෙළන්නාහ. පස්වරු සැත් සියයෙකින් පෙළන්නාහ. එම්බා පුරුෂය, ඒ තෝ දවස් පතා තුන් තුන් සැත් සියයෙන් පෙළනු ලබන්නේ වස් සියයක් ආයු ඇත්තේ වස් සියයක් ජීවත්වනසුදු වූයේ වස් සියය ඇවෑමෙන් අවබෝධ නො කළ වතුරායාභිසත්‍යය අවබෝධ කරන්නෙහි” යි. මහණෙනි, අනුසස් දක්නා කුලපුතු විසින් එළඹෙන්නට සුදුසු යි. ඒ කවර හෙයින් යත්: “මහණෙනි, මෙසසර නොදත් අක්මුල් ඇත්තේ ය. සැත්පහර කවුපහර පිළිබඳ පෙරපසු කෙළවරෙක් නො පෙනේ. මහණෙනි, මෙය මෙසේත් වන්නේ ය: “මහණෙනි, මම සදුක් ව සදෙමනස් ව සිවුඅරියස් අවබෝධයක් නො ම කියමි. මහණෙනි, වැලිදු මම සුව සහිත ව යොමනස් සහිත ව සිවුඅරියස් අවබෝධ කිරීම කියමි. කවර සිවුසස් ද යත්: “දුඛායාභිසත්‍ය ය ... දුඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදයාභිසත්‍ය ” යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා “මේ දුක්ඛ” යි වියා කටයුතු... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපද” යි වියා කටයුතු යි.

12. 4. 6

පාණ සුත්‍රය

3878. මහණෙනි, යම්කෙසේ පුරුෂයෙක් මේ දඹදිව නණ දව අතුපත් සැස එක් කොට රැස් කරන්නේ ය. එක් කොට රැස් කර හුල් කරන්නේ ය. හුල් කොට මහමුහුදෙහි යම් ප්‍රාණිහු වෙත් නම් ඔවුන් මහත් හුල්හි අමුණන්නේ ය. මහමුහුදෙහි යම් මැදුම් පමණ ප්‍රාණිහු වෙත් නම් ඔවුන් මැදුම් පමණ හුල්හි අමුණන්නේ ය. මහමුහුදෙහි යම් සියුම් ප්‍රාණිහු වෙත් නම් ඔවුන් සියුම් හුල්හි අමුණන්නේ ය යන යමෙක් වේ ද, මහණෙනි, (එහිලා) මහමුහුදෙහි ඔෆදරික ප්‍රාණිහු නො ගන්නා ලද්දෝ වන්නාහ. වැලි මේ දඹදිව නණ දව අතුපත් ඝෛවීමට අවසන් වීමට යන්නේ ය. යම් කෙනෙක් හුල්හි අමුණන්නට සුකර නො වෙත් නම් මහමුහුදෙහි එබඳු සියුම් ප්‍රාණිහු එයට වඩා ඉතා බොහෝ වෙත්. ඒ කවර හෙයින් යත්: “මහණෙනි, අත්බැව සියුම් බැවිනි.” මහණෙනි, අපාය මෙසේ මහත් ය. මහණෙනි, මෙසේ මහත් අපායෙන් යමෙක් “මේ දුකු” යි තතුසේ දනී නම් ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුසේ දනී නම් එබඳු දිට්‍රසපත් පුභුල් තෙමේ මිදුණේ ය. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුඛ” යි වියා කටයුතු ... “මේ දුඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපද” යි වියා කටයුතු යි.

12. 4. 7

සුරියපමසුතනං

3879. සුරියසා¹ භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණංගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භිතඛුනො චතුතතං අරියසච්චානං යථාභූතං අභිසමයාය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං සමොදිට්ඨි. සමොදිට්ඨිකසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛධං “ඉදං දුක්ඛනී යථාභූතං පජානිසානි -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදුනි යථාභූතං පජානිසානි”. තඤ්ඤානිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”නී යොගො කරුණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛ- නිරොධගාමිනී පටිපදු”නී යොගො කරුණියොනි.

12. 4. 8

දුතිය සුරියපමසුතනං

3880. යාවකීවඤ්ඤි මෙ භික්ඛවෙ, චන්දිමසුරියා ලොකෙ නුපපජ්ජති, නෙව තාව මහතො ආලොකසා පාතුභාවො හොති මහතො ඔභාසසා. අනිත්තමං² තද හොති අනිකාරනිමිසා. නෙව තාව රත්තන්ද්චා පඤ්ඤායනති. න මාසදාමාසා පඤ්ඤායනති. න උතුසංචච්ජරා පඤ්ඤායනති. යතො ච ඛො භික්ඛවෙ චන්දිමසුරියා ලොකෙ උපපජ්ජති, අථ මහතො ආලොකසා පාතුභාවො හොති, මහතො ඔභාසසා. නෙව³ අනිත්තමං තද හොති, න අනිකාරනිමිසා. අථ රත්තන්ද්චා පඤ්ඤායනති. මාසදාමාසා පඤ්ඤායනති. උතුසංචච්ජරා පඤ්ඤායනති.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යාවකීවඤ්ඤි තථාගතො ලොකෙ නුපපජ්ජති අරහං සමාසලුඤ්ඤො, නෙව තාව මහතො ආලොකසා පාතුභාවො හොති මහතො ඔභාසසා. අනිත්තමං තද හොති. අනිකාරනිමිසා. නෙව තාව චතුතතං අරියසච්චානං ආචික්ඛනා හොති දෙසනා පඤ්ඤාපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකමමං. යතො ච ඛො භික්ඛවෙ, තථාගතො ලොකෙ උපපජ්ජති අරහං සමාසලුඤ්ඤො. අථ මහතො ආලොකසා පාතුභාවො හොති මහතො ඔභාසසා. නෙව අනිත්තමං තද හොති. න අනිකාරනිමිසා. අථ චතුතතං අරියසච්චානං ආචික්ඛනා හොති දෙසනා පඤ්ඤාපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකමමං. කතමෙසං චතුතතං: දුක්ඛාසා අරියසච්චාසා -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදු අරිය- සච්චාසා. තඤ්ඤානිභ භික්ඛවෙ “ඉදං දුක්ඛ”නී යොගො කරුණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදු”නී යොගො කරුණියොනි.

1. සුරියසා - මජ්ඣං.
 2. අනිත්තමං - මජ්ඣං, සා.
 3. න - සීඝ්, සී. 1,2.

12. 4. 7

සුරියුපම සූත්‍රය

3879. මහණෙනි, යම් මේ අරුණොදයෙක් වේ නම් උද වන හිරුට මෙය පෙරවූ ය. මෙය පෙර නිමික්ක ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් මේ සමදිට්‍තෙක් වේ නම් මහණහට සිවුඅරියස් තතුයේ නුවණින් පිළිවිදිනු පිණිස මෙය පෙරවූ ය, මෙය පෙර නිමික්ක ය. මහණෙනි සමදිට්‍ත ගත් මහණහු විසින් “මේ දුක්”යි තතුයේ දැනගන්නේ ය ... “මේ දුක් වැළැක්මට පවුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුයේ දැනගන්නේ ය” යන මෙය කැමති විය යුතු යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුඃඛ” යි වියාණි කටයුතු ... “මේ දුඃඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපද” යි වියාණි කටයුතු යි.

12. 4. 8

දුකිය සුරියුපම සූත්‍රය

3880. මහණෙනි, යම් තාක් මේ සඳහිරුහු ලොව නුවදිද්ද, ඒ තාක් මහත් එලිය මහත් බැබළීම පහළවීමෙක් නො ම වේ. එකල්හි ගනදුර, බලවත් කළුවර වෙයි. ඒ තාක් රූදවල් නො ම පෙනේ. මස් අඩමස් නො ම පෙනේ. සෘතුසංවත්සර නො ම පෙනේ. මහණෙනි, යම් කලෙක සඳහිරුහු ලොව උපදිද්ද එකල්හි මහත් එලිය මහත් බැබළීම පහළවීම වේ. එකල්හි ගනදුර නො ම වේ. බලවත් කළුවර නො ම වේ. එකල්හි රූදවල් පෙනේ. මස් අඩමස් පෙනේ. සෘතුසංවත්සර පෙනේ.

මහණෙනි, එසෙයින් ම අර්හත් සමාසක් සම්බුද්ධ වූ තපාගතයෝ යම් තාක් ලොව නුවදින් ද, ඒ තාක් මහත් එලිය මහත් බැබළීම පහළවීමෙක් නො වේ. එකල්හි ගනදුර, බලවත් කළුවර වේ. ඒ තාක් චතුරායාණිසත්‍යය ප්‍රකාශ කිරීමෙක් දෙශනා කිරීමෙක් පැනවීමෙක් පිහිටුවීමෙක් විවර කිරීමෙක් බෙදීමෙක් උඩුහුරු කිරීමෙක් නො ම වේ. මහණෙනි, අර්හත් සමාසක්සම්බුද්ධ වූ තපාගතයෝ යම් කලෙක ලොව උපදින් ද, එකල මහත් එලිය මහත් බැබළීම පහළවීම වේ. එකල ගනදුර නොම වේ. බලවත් කළුවර නො ම වේ. එකල චතුරායාණිසත්‍යය ප්‍රකාශ කිරීම දෙශනා කිරීම පැනවීම පිහිටුවීම විවර කිරීම බෙදීම උඩුහුරු කිරීම වේ. කවර චතුරායාණිසත්‍යය යත්: දුඃඛායාණි සත්‍ය ය ... දුඃඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදායාණිසත්‍ය යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුඃඛ” යි වියාණි කටයුතු ... “මේ දුඃඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපද” යි වියාණි කටයුතු යි.

12. 4. 9

ඉඤ්චිලසුත්තං.

3881. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං නපච්චානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්ද”ති යථාභූතං නපච්චානන්ති. තෙ අඤ්ඤාසු සමණසු වා බ්‍රාහ්මණසු වා මුඛං ඔලොකෙන්නි¹ “අයං නුත භවං ජානං ජානාති පසසං පසසති”ති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, තුලපිටු වා කප්පාසපිටු වා ලහුකො වාතුපාදනො සමෙ භූමිභාගෙ නික්ඛිකෙත්තා, තමෙනං පුරුස්සීමො වානො පවිජ්ජමෙන සංභරෙය්‍ය, පච්චීමො වානො පුරුස්සීමෙන සංභරෙය්‍ය, උත්තරො වානො දක්ඛිණෙන සංභරෙය්‍ය, දක්ඛිණො වානො උත්තරෙන සංභරෙය්‍ය. තං කිසසු හෙතු: ලහුකත්තා භික්ඛවෙ, කප්පාසපිටුනො. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං නපච්චානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්ද”ති යථාභූතං නපච්චානන්ති. තෙ අඤ්ඤාසු සමණසු වා බ්‍රාහ්මණසු වා මුඛං ඔලොකෙන්නි “අයං නුත භවං ජානං ජානාති පසසං පසසති”ති, තං කිසසු හෙතු? අද්දිට්ඨත්තා භික්ඛවෙ, චතුත්තං අරියසච්චානං.

යෙ ච ඛො කෙච්චි භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං පච්චානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්ද”ති යථාභූතං පච්චානන්ති, තෙ නාඤ්ඤාසු සමණසු වා බ්‍රාහ්මණසු වා මුඛං ඔලොකෙන්නි “අයං නුත භවං ජානං ජානාති පසසං පසසති”ති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, අයොඛිලො වා ඉඤ්චිලො වා ගමභීරනෙමො සුනිධානො අවලො අසමපකමි. පුරුස්සීමාය වෙපි දිසාය ආගච්චෙය්‍ය භුසා වාතවුට්ඨි, නෙව නං සධ්‍යාමෙපය්‍ය න සමපකමෙපය්‍ය න සමපචාලෙය්‍ය. පවිජ්ජමාය වෙපි දිසාය -පෙ- උත්තරාය වෙපි දිසාය -පෙ- දක්ඛිණාය වෙපි දිසාය ආගච්චෙය්‍ය භුසා වාතවුට්ඨි, නෙව නං සධ්‍යාමෙපය්‍ය න සමපකමෙපය්‍ය න සමපචාලෙය්‍ය. තං කිසසු හෙතු? ගමභීරත්තා භික්ඛවෙ, නෙමසු, සුනිධානත්තා ඉඤ්චිලසු. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ භි කෙච්චි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං පච්චානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්ද”ති යථාභූතං පච්චානන්ති. තෙ නාඤ්ඤාසු සමණසු වා බ්‍රාහ්මණසු වා මුඛං ඔලොකෙන්නි “අයං නුත භවං ජානං ජානාති පසසං පසසති”ති. තං කිසසු හෙතු? සුද්දිට්ඨත්තා භික්ඛවෙ, චතුත්තං අරියසච්චානං. කතමෙසං චතුත්තං: දුක්ඛසු අරියසච්චසු -පෙ- දුක්ඛනිරෝධගාමීනීයා පටිපද්ද අරියසච්චසු. තස්මානිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්ද”ති යොගො කරණියොති.

1. උලොකෙන්නි - මජ්ඣ, පි 1, 2.
 2. යෙ භි කෙච්චි - ස්‍යා.

12. 4. 9

ඉන්ද්‍රිය සූත්‍රය

3881. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ” යි තතුයේ නො දනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුයේ නො දනිද්ද, ඔහු “මේ හවත් තෙමේ එකානාගයෙන් දන්නේ දනී, දක්නේ දකී” යි අන් මහණකුගේ හෝ බමුණකුගේ හෝ අදහස බලන්. මහණෙනි, යම්යේ සැඟැල්ලු වූ වාගන්තා භික්ෂුල්පුලුන හෝ කපුපුලුන හෝ සම බීමක තබන ලද්දේ වේ ද, ඒ මෙය පෙරදිගින් හමන වාතය පැළදිගට ගෙනයන්නේ ය. පැළදිගින් හමන වාතය පෙරදිගට ගෙනයන්නේ ය. උතුරුදිගින් හමන වාතය දකුණුදිගට ගෙනයන්නේ ය. දකුණුදිගින් හමන වාතය උතුරුදිගට ගෙනයන්නේ ය. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, කපුපුලුන සැඟැල්ලු බැවිනි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ” යි තතුයේ නො දනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුයේ නො දනිද්ද, ඔහු “මේ හවත් තෙමේ එකානාගයෙන් දන්නේ දනී, දක්නේ දකී” යි අන් මහණකුගේ හෝ බමුණකුගේ හෝ අදහස බලන්. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිවුඅරිසස් නුදුටු බැවිනි.

මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මේ දුකැ යි තතුයේ දනිද්ද ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි තතුයේ දනිද්ද, ඔහු “මේ හවත් තෙමේ එකානාගයෙන් දන්නේ දනී. දක්නේ දකී” යි අන් මහණකුගේ හෝ බමුණකුගේ හෝ අදහස නො බලන්. මහණෙනි, යම්යේ ගැඹුරු බීමට පිවිසි නිමාව ඇති මැනවින් සිටුවන ලද නිසල වූ නො සැලෙනසුලු යහුලෙක් හෝ හිමි කණුවෙක් හෝ වේ ද, ඉදිනුදු පෙරදිගින් බලවත් කුණාටුවෙක් එන්නේ නම් එය නො ම සල්වන්නේ ය. වෙසෙසින් නො ම සල්වන්නේ ය. නො ම වෙවුළුවන්නේ ය. ඉදිනුදු පැළ දිගින් ... ඉදිනුදු උතුරු දිගින් ... ඉදිනුදු දකුණුදිගින් බලවත් කුණාටුවෙක් එන්නේ නම් එය නො ම සල්වන්නේ ය. වෙසෙසින් නො ම සල්වන්නේ ය. නො ම වෙවුළුවන්නේ ය. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මූල ගැඹුරු බැවිනි, හිමිකණුව මැනවින් සිටුවන ලද බැවිනි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ” යි තතුයේ දනිද්ද, ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුයේ දනිද්ද, ඔහු “මේ හවත් තෙමේ එකානාගයෙන් දන්නේ දනී. දක්නේ දකී” යි අන් මහණකුගේ හෝ බමුණකුගේ හෝ අදහස නො බලන්. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිවුඅරිසස් මැනවින් දුටු බැවිනි. කවර සිවුඅරිසස් ද යත්: ‘දුඛායාඨිසත්‍ය ය ... දුඛිනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදයාඨි සත්‍ය යි’. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ දුඛ යි වීර්‍ය කටයුතු ... “මේ දුඛිනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපද” යි වීර්‍ය කටයුතු යි.

12. 4. 10

වාදයුක්තං

3882. යො හි කොච්චි භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉදං දුක්ඛනී යථාභුතං පජානාති -පෙ- “අයං දුක්ඛනීරොධගාමීනී පට්ඨද්ද”ති යථාභුතං පජානාති. පුරුස්සීමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡයා සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා වාදස්සීකො වාදගවෙසී වාදමස්ස ආරොපෙස්සාමීති. “තං වත සහධම්මෙන සංකමෙපස්සති වා සමපකමෙපස්සති වා සමපවාලෙස්සති වා”ති නෙතං යානං විජජති. පට්ඨමාය වෙපි දිසාය -පෙ- උත්තරාය වෙපි දිසාය -පෙ- දක්ඛණාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡයා සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා වාදස්සීකො වාදගවෙසී වාදමස්ස ආරොපෙස්සාමීති, “තං වත සහධම්මෙන සංකමෙපස්සති වා සමපකමෙපස්සති වා සමපවාලෙස්සති වා”ති නෙතං යානං විජජති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, සිලා යුපො සොළස කුක්ඛකො තස්ස අසසු අච්ච කුක්ඛ භෙට්ඨානෙමධගමා අච්ච කුක්ඛ උපරිනෙමස්ස. පුරුස්සීමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡයා භුසා වාතවුට්ඨි නෙව තං සංකමෙපයා න සමපකමෙපයා න සමපවාලෙයා. පට්ඨමාය වෙපි දිසාය -පෙ- උත්තරාය වෙපි දිසාය -පෙ- දක්ඛණාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡයා භුසා වාතවුට්ඨි නෙව තං සංකමෙපයා න සමපකමෙපයා න සමපවාලෙයා. තං කිස්ස භෙතු? ගම්භීරත්තා භික්ඛවෙ, නෙමස්ස, සුත්ඛාතත්තා සිලායුපස්ස.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යො හි කොච්චි භික්ඛු ඉදං දුක්ඛනී යථාභුතං පජානාති -පෙ- අයං දුක්ඛනීරොධගාමීනී පට්ඨද්දති යථාභුතං පජානාති, පුරුස්සීමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡයා සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා වාදස්සීකො වාදගවෙසී වාදමස්ස ආරොපෙස්සාමීති. තං වත සහධම්මෙන සංකමෙපස්සති වා සමපකමෙපස්සති වා සමපවාලෙස්සති වාති නෙතං යානං විජජති. පට්ඨමාය වෙපි දිසාය -පෙ- උත්තරාය වෙපි දිසාය -පෙ- දක්ඛණාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡයා සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා වාදස්සීකො වාදගවෙසී වාදමස්ස ආරොපෙස්සාමීති. තං වත සහධම්මෙන සංකමෙපස්සති වා සමපකමෙපස්සති වා සමපවාලෙස්සති වාති නෙතං යානං විජජති. තං කිස්ස භෙතු? සුද්ධිත්තා භික්ඛවෙ, චතුත්තං අරියසථානං. කතමෙසං චතුත්තං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනීරොධගාමීනියා පට්ඨද්ද අරියසච්චස්ස. තස්මාතිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛනී” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනීරොධගාමීනී පට්ඨද්ද”ති යොගො කරණියොති.

සිංසපාවනවග්ගො චතුස්සො.

තත්‍රඥනං:

සිංසපා ඛදිරො දණ්ඩා වෙලො සත්ඨසනෙන ව, පාණො ඥො සුරියුපමා ඉක්ඛිලො වාදෙන වාති.

12. 4. 10

වාද සූත්‍රය

3882. මහණෙනි, යම් කිසි මහණෙක් “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනී ද ... “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනී ද ඉදිනුයු දෙස් කැමති දෙස් සොයනසුලු මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මොහුට දොස් නගන්නෙමි”යි පෙරදිගින් එන්නේ නම් කරුණු සහිත ව එකාන්තයෙන් “ඔහු සල්වන්නේ යි හෝ මැනවින් සල්වන්නේ යි හෝ වෙවුළුවන්නේ යි හෝ” “මෙ කරුණ නැත. ඉදිනුයු පැළදිගින් ... ඉදිනුයු උතුරුදිගින් ... ඉදිනුයු දොස් කැමති දොස් සොයන මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මොහුට දොස් නගන්නෙමි”යි දකුණුදිගින් එන්නේ නම් කරුණු සහිතව එකාන්තයෙන් “ඔහු සල්වන්නේ යි හෝ වෙසෙසින් සල්වන්නේ යි හෝ වෙවුළුවන්නේ යි හෝ” යි මෙ කරුණ නැත. මහණෙනි, යම්යේ සොළොස්හත් ගැල්ටැඹෙක් වේ ද එහි අටහතෙක් වළ යටට ගියේ ය. අටහතෙක් වළ මතුයෙහි සිටියේ ය. ඉදිනුයු පෙරදිගින් බලවත් කුණාටුවක් එන්නේ නම් එය නො ම සල්වන්නේ ය. වෙසෙසින් නො ම සල්වන්නේ ය. නො ම වෙවුළුවන්නේ ය. ඉදිනුයු පැළදිගින් ... ඉදිනුයු උතුරුදිගින් ... ඉදිනුයු දකුණුදිගින් දැඩි සුළඟෙක් එන්නේ නම් එය නො ම සල්වන්නේ ය. නො ම වෙසෙසින් සල්වන්නේ ය නො ම වෙවුළුවන්නේ ය. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මුල ගැඹුරු බැවින් ගල්ටැඹ මැනවින් සිටුවන ලද බැවිනි.

මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි මහණෙක් “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනී ද ... “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනී ද, ඉදිනුයු දෙස් කැමති දෙස් සොයන මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මොහුට දොස් නගන්නෙමි” යි පෙරදිගින් එන්නේ නම් කරුණු සහිත ව එකාන්තයෙන් “ඔහු සල්වන්නේ යි හෝ වෙසෙසින් සල්වන්නේ යි හෝ වෙවුළුවන්නේ යි හෝ” යි මෙකරුණ නැත. ඉදිනුයු පැළදිගින් ... ඉදිනුයු උතුරුදිගින් ... ඉදිනුයු දොස් කැමති දෙස් සොයන මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මොහුට දොස් නගන්නෙමි”යි දකුණු දිගින් එන්නේ නම් කරුණු සහිත ව එකාන්තයෙන් “ඔහු සල්වන්නේ යි හෝ වෙසෙසින් සල්වන්නේ යි හෝ වෙවුළුවන්නේ යි හෝ”යි මෙකරුණ නැත. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, වතුරාය්-සත්‍ය ය මැනවින් දුටුබැවිනි. කවර වතුරාය්සත්‍ය යත්: “දු:බාය්-සත්‍ය ය... දු:බන්තීරොධගාමීනී ප්‍රතිපදාය්සත්‍ය යි”. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දු:බ” යි වීය් කටයුතු ... “මේ දු:බන්තීරොධ-ගාමීනී පටිපද”යි වීය් කටයුතු යි.

සිටුවැනි සිංසපාවනවච්චි යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

සිංසපා බදිර දණ්ඛ, වෙල, සත්තිසත පාණ යි සයෙක් ද සුට්ටියොපම සුතුරු දෙකෙක් ද ඉන්ද්‍රබිල වාද යි දෙකෙක් ද යි මුළුල්ල දශයෙකි යි.

5. පපාන වගො

12. 5. 1

විනායාසුතං.

3883. එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළචනෙ කලඤ්ඤකනිවාපෙ, තත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනොසි. භුතපුබ්බං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරො පුරිසො රාජගහා නික්ඛමිඤා ලොකචින්නං විනොසසාමීති යෙන සුමාගවා¹ පොකඛරණි තෙනුපසංකමි. උපසංකමිඤා සුමාගවාය පොකඛරණියා තීරෙ නිසීදි. ලොකචින්නං විනොතනො. අද්දසා ඛො භික්ඛවෙ, සො පුරිසො සුමාගවාය පොකඛරණියා චතුරඛගිති.² සෙනං භිසමුලාලං පවිසන්තිං. දිසවානසස එතදහොසි. උමමනොසමි නාමාහං. විචෙතොසමි නාමාහං. යං ලොකෙ නත්ථී තං මයා දිට්ඨන්ති.

අථ ඛො භික්ඛවෙ, සො පුරිසො රාජගහං³ පවිසිඤා මහාජනකායසස ආරොවෙසි. උමමනොසමි නාමාහං භනො, විචෙතොසමි නාමාහං භනො. යං ලොකෙ නත්ථී තං මයා දිට්ඨන්ති. යථා කථමන්ත ඤං අමෙහා පුරිස උමමනො කථං විචෙතො කිඤ්ඤ ලොකෙ නත්ථී යං තයා දිට්ඨන්ති. ඉධාහං භනො රාජගහා නික්ඛමිඤා ලොකචින්නං විනොසසාමීති යෙන සුමාගවා පොකඛරණි තෙනුපසංකමි. උපසංකමිඤා සුමාගවාය පොකඛරණියා තීරෙ නිසීදි. ලොකචින්නං විනොතනො. අද්දසා ඛවාහං භනො සුමාගවාය පොකඛරණියා චතුරඛගිති. සෙනං භිසමුලාලං පවිසන්තිං. එවං ඛවාහං භනො උමමනො. එවං විචෙතො. ඉද්දඤ්ඤ ලොකෙ නත්ථී යං මයා දිට්ඨන්ති. තසෙ ඤං අමෙහා පුරිස උමමනො, තසා විචෙතො. ඉද්දඤ්ඤ ලොකෙ නත්ථී යං තයා දිට්ඨන්ති. තං ඛො පන භික්ඛවෙ සො පුරිසො භුතං යෙව අද්දස, නො අභුතං.

භුතපුබ්බං භික්ඛවෙ, දෙවාසුරසඛයාමො සමුපබ්බුලොහා අහොසි. තසමිං ඛො පන භික්ඛවෙ, සඛයාමෙ දෙවා ජීනිංසු. අසුරා පරාජිනිංසු. පරාජිතා ච ඛො භික්ඛවෙ, අසුරා භීතා භිසමුලාලෙත අසුරපුරං පවිසිංසු. දෙවානං යෙව මොහයමානා⁴ තසමාතිහ භික්ඛවෙ, මා ලොකචින්නං විනොප සසසතො ලොකොති වා අසසසතො ලොකොති වා අනන්තවා ලොකොති වා තං ජීවං තං සරිරන්ති වා අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරන්ති වා හොති තථාගතො පරමමරණාති වා න හොති තථාගතො පරමමරණාති වා හොති ච න ච හොති තථාගතො පරමමරණාති වා නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරමමරණාති වා. තං කිසස හෙතු: නෙසා භික්ඛවෙ, විනො අස්සංභිතා, නාදිබුමභවරිසිකා, න නිබ්බදය, න වීරාගාය, න නිරොධාය, න උපසමාය, න අභිඤ්ඤය, න සමෙධාධාය, න නිබ්බානාය සංවත්තති.

1. සුමාගවා - මජ්ඣ, සා.
 2. පොකඛරණියා තීරෙ චතුරඛගිණිං - මජ්ඣ, සා.
 3. නගරං - මජ්ඣ, සා.
 4. ඛොහයමානා - සී 1, 2.

5. පපාත වර්ගය

12. 5. 1

චිත්තා සුත්‍රය

3883. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි කලඤ්ඤානිවාස නම් වෙළඳනාමයෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, පෙර වුවක් කියමි. එක්තරා පුරුෂයෙක් රජගහනුවරින් නික්ම ලෝ සිතිවිලි සිතන්නෙමි”යි සුමාගවා නම් පොකුණ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ලෝසිතිවිලි සිතමින් සුමාගවා පොකුණු තෙර හුන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ පුරිස් තෙමේ සුමාගවා පොකුණෙහි නෙළුදැලි තුළට පිවිසෙන සිවුරහ සෙනහක් දුටුයේ ය. දක ඔහුට මෙබඳු සිතෙක් විය: “ලොව යමක් නැත් නම් එය මවිසින් දක්නා ලදී, මම නම් උමතු වෙකමි, මම නම් පහ වූ සිතිවිලි ඇත්තෙකමි”යි.

මහණෙනි, එකල්හි ඒ පුරිස් තෙමේ රජගහනුවරට පිවිය: හිමියනි, ලොව යමක් නැත් නම් එය මවිසින් දක්නා ලදී. මම නම් උමතු වෙකමි. හිමියනි, මම නම් පහ වූ සිතිවිලි ඇත්තෙකමි”යි මහදනමුඵවට සැලකෙළේ ය. එමිඛා පුරුෂය ඒ කෙසේ නම් තෝ උමතු වෙක් වෙහි ද? කෙසේ පහ වූ සිතිවිලි ඇත්තෙක් වෙහි ද? ලොව නැති කීමෙක් තා විසින් දක්නා ලද දැයි? හිමියනි, “මෙහි මම රජගහනුවරින් නික්ම “ලෝසිතිවිලි සිතන්නෙමි”යි “සුමාගවා” පොකුණ වෙත එළඹියෙමි. එළඹ “සුමාගවා” පොකුණු තෙර ලෝසිතිවිලි සිතමින් හුන්නෙමි. හිමියනි, මම සුමාගවා පොකුණෙහි නෙළුදැලි තුළට පිවිසෙන සිවුරහ සෙනහ දිටිමි. හිමියනි, මෙසේ මම උමතු වෙකමි. මෙසේ පහ ව ගිය සිතිවිලි ඇත්තෙකමි ලොව නැති මෙ ද මා විසින් දක්නා ලද”යි, එමිඛා පුරුෂය, තෝ එකාන්තයෙන් උමතු වෙකි, එකාන්තයෙන් පහ ව ගිය සිතිවිලි ඇත්තෙකි. ලොව නැති මෙ ද තා විසින් දක්නා ලද දැයි. මහණෙනි, ඒ පුරිස් තෙමේ ඒ වුවක් ම දිටි. නුවුවෙක් නො වේ.

මහණෙනි, පෙර වුවක් කියමි: දෙවියන් හා අසුරයන් අතර යුද්ධයෙක් එළඹ සිටියේ විය. මහණෙනි, ඒ යුද්ධයෙහි දී දෙවියෝ දිනූහ. අසුරයෝ පැරදුණහ. මහණෙනි, පැරදුණු අසුරයෝ බියපත් වූවාහු දෙවියන්ගේ සිත් මුළා කරවමින් ම නෙළුදැලියෙන් අසුර පුරයට පිවිසියහ. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “ලොකය ශාශ්වත ය”යි හෝ “ලොකය අශාශ්වත ය”යි හෝ “ලොකය අඝ්ඛවත් ය”යි හෝ “ලොකය අනන්තවත් ය”යි හෝ “එය ජීවය එය ශරීරය”යි හෝ “ජීවය අනෙකක ශරීරය අනෙකකැ”යි හෝ “සත්ත්වයා මරණින් මතු වේ”යි හෝ “සත්ත්වයා මරණින් මතු නො වේ යි හෝ “සත්ත්වයා මරණින් මතු නො ම වේ නො ද වේ”යි හෝ “සත්ත්වයා මරණින් මතු නො ම වේ නො ම නො වේ යි හෝ”යි. ලෝ සිතිවිලි නහමක් සිතවූ ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ සිතිවිලි වැඩ සහිත නො වේ. මගබ්බසරට මුල් නො වේ. නිර්වේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී නිරොධය පිණිස නො පවතී ව්‍යුපඝමය පිණිස නො පවතී අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතී සමොධිය පිණිස නො පවතී නිර්වාණය පිණිස නො පවතී.

විනෝතනා ව මො තුමෙහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති විනෝතයාථ, “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති විනෝතයාථ, “අයං දුක්ඛනිරෝධො”ති විනෝතයාථ, “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පට්ඨද”ති විනෝතයාථ. තං කිසස භෙතු: එසා භික්ඛවෙ, විනා අසුසංභිතා, එසා ආදිබ්බවර්ධකා, එසා නිබ්බිදය විරාගාය නිරෝධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමොධාය නිබ්බානාය සංවහන්ති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පට්ඨද”ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 2

පපාතසුක්ඛං

3884. එකං සමයං හගවා රාජගහෙ විහරති ශිෂ්ඨකුටෙ පබ්බතෙ. අථ ඛො හගවා භික්ඛු ආමනොසි: “ආයාම භික්ඛවෙ, යෙන පටිභානකුටො තෙනුපසඛාමිසසාම දිවා විහාරායා”ති. ‘එවමහනො’ති ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො පච්චසෙසාසුං. අථ ඛො හගවා සමෙහුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං යෙන පටිභානකුටො තෙනුපසඛාමි. අද්දසා ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු පටිභානකුටෙ මහනාං පපාතං. දිස්වාන හගවනාං එතද්වොච: “මහා වතායං හනො, පපාතො, සුමහා වතායං හනො, පපාතො, අඤ්ඤ නු ඛො හනො, ඉමමහා පපාතා අඤ්ඤ පපාතො මහනාතරො ව හයානකතරො¹ වා”ති? “අඤ්ඤ ඛො භික්ඛු, ඉමමහා පපාතා අඤ්ඤ පපාතො මහනාතරො ව හයානකතරො වා”ති. කතමො පන හනො², ඉමමහා පපාතා අඤ්ඤ පපාතො මහනාතරො ව හයානකතරො වාති?

යෙ භි කෙවි භික්ඛු සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං නපපජානන්ති. අයං දුක්ඛසමුදයොති යථාභූතං නපපජානන්ති. අයං දුක්ඛනිරෝධොති යථාභූතං නපපජානන්ති. අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පට්ඨදති යථාභූතං නපපජානන්ති. තෙ ජාතිසංවහනනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්ති. ජරාසංවහනනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්ති. මරණසංවහනනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්ති. සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනාසුපායාසංවහනනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්ති. තෙ ජාතිසංවහනනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා ජරාසංවහනනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා මරණසංවහනනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනාසුපායාසංවහනනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා ජාතිසංවහනනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරොන්ති. ජරාසංවහනනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරොති. මරණසංවහනනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරොන්ති. සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනාසුපායාසංවහනනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරොන්ති.

1. සුහයානකො - මජ්ඣං.
 2. කතමො පන භික්ඛවෙ - සී 1, 2.

මහණෙනි, තෙපි සිතන්නහු නම් “මේ දුකැ”යි සිතවූ. “මේ දුක් හටගැනුමැ”යි සිතවූ. “මේ දුක් වැළැක්මැ”යි සිතවූ. “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි සිතවූ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ සිතිවිල්ල වැඩිදියක ය. මේ මගබ්බසරට මුල් ය. මෙය නිර්වේදය විරාගය නිරොධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤා සංකොධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වියඞ් කට යුතු “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියඞ් කටයුතු යි.

12. 5. 2

පපාත සූත්‍රය

3884. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි ගිඤ්ඤපඵවෙහි වැඩවසන සේක. එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතුසේක: මහණෙනි, “යමු දිවාචිහරණය පිණිස පටිභානාකටය වෙත එළඹෙන්නෙමු”යි. ‘එසේ ය වහන්සැ’ යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බොහෝ භික්ෂූන් සමග පිළිබහන්කුළ වෙත එළඹියේක. එක්තරා මහණෙක් පිළිබහන්කුළෙහි මහත් ප්‍රපාතයක් දිටී. දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේය: “වහන්ස, මේ ප්‍රපාතය එකානනයෙන් මහති. වහන්ස, මේ ප්‍රපාතය එකානනයෙන් ඉතා මහති. වහන්ස, මේ ප්‍රපාතයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් ප්‍රපාතයක් ඇද්දෝ”යි “මහණ, මේ ප්‍රපාතයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් ප්‍රපාතයක් ඇතැ”යි. වහන්ස, මේ ප්‍රපාතයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් ප්‍රපාතය කවරේ ද යි.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ”යි තතුසේ නො දනිද් ද, “මේ දුක් හට ගැනුමැ”යි තතුසේ නො දනිද් ද, “මේ දුක් වැළැක්මැ” යි තතුසේ නො දනිද් ද, “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ නො දනිද් ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. සොක පරිදෙව දුකක දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු සොක පරිදෙව දුකක දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද, රැස් කෙරෙත්. ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත්. මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද, රැස් කෙරෙත්. සොක පරිදෙව දුකක දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත්.

තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරිත්වා ජරාසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරිත්වා මරණසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරිත්වා යොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසසුපායාසසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරිත්වා ජාතිපපාතමපි පපතනති ජරාපපාතමපි පපතනති මරණපපාතමපි පපතනති. යොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසසුපායාසපපාතමපි¹ පපතනති. තෙ න පරිමුච්චන්ති ජාතියා ජරාය මරණෙන යොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දෙමනසෙසහි උපායාසෙහි, න පරිමුච්චන්ති දුක්ඛසමානි වුදමි.

යෙ ව ඛො කෙවි භික්ඛු සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභුතං පජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද්ද”ති යථාභුතං පජානන්ති. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු නාභිරමනති.² ජරාසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු නාභිරමනති. මරණසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු නාභිරමනති. යොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසසුපායාසසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු නාභිරමනති. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අනභිරතා ජරාසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අනභිරතා මරණසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අනභිරතා යොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසසුපායාසසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අනභිරතා ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ නාභිසඛ්ඛරොන්ති. ජරාසංවත්තනිකෙපි³ සඛ්ඛාරෙ නාභිසඛ්ඛරොන්ති. මරණසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ නාභිසඛ්ඛරොන්ති. යොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසසුපායාසසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ නාභිසඛ්ඛරොන්ති.

තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අනභිසඛ්ඛරිත්වා ජරාසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අනභිසඛ්ඛරිත්වා මරණසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අනභිසඛ්ඛරිත්වා යොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසසුපායාස සංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අනභිසඛ්ඛරිත්වා ජාතිපපාතමපි න පපතනති. ජරාපපාතමපි න පපතනති. මරණපපාතමපි න පපතනති. යොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසසුපායාසපපාතමපි න පපතනති. තෙ පරිමුච්චන්ති ජාතියා ජරාය මරණෙන යොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දෙමනසෙසහි උපායාසෙහි, පරිමුච්චන්ති දුක්ඛසමානි වුදමි. තසමානිහ භික්ඛු “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද්ද”ති යොගො කරණියොති.

1. දෙමනසසුපායාසසංවත්තනිසපපාතමපි - සිමු, සි 2.
 2. න අභිරමනති - සඟා.
 3. න අභිසඛ්ඛරොන්ති - සඟා

ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට සොක පරිදේව දුක්ඛ දෙමනසස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද, රැස් කොට ජාති ප්‍රපාතයට ද වැටෙත්. ජරාප්‍රපාතයට ද වැටෙත්. මරණප්‍රපාතයට ද වැටෙත්. සොක පරිදේව දුක්ඛ දෙමනසස උපායාසප්‍රපාතයට ද වැටෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදේවයෙන් දුක්ඛයෙන් දොමනසසයෙන් උපායාසයෙන් නො මීදෙන්. දුකින් නො මීදෙති යි කියමි.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ ”යි තතුයේ දනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දනිද් ද ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත්. ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත්. මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාර-යන්හි නො ඇලෙත්. සොක පරිදේව දුක්ඛ දෙමනසස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලුණාහු ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලුණාහු මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලුණාහු සොක පරිදේව දුක්ඛ දෙමනසස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලුණාහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කෙරෙත්. ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කෙරෙත්. මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කෙරෙත්. සොක පරිදේව දුක්ඛ දෙමනසස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාර-යන් ද රැස් නො කෙරෙත්.

ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කොට ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කොට මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කොට සොක පරිදේව දුක්ඛ දෙමනසස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කොට ජාතිප්‍රපාතයට ද නො වැටෙත්. ජරාප්‍රපාතයට ද නො වැටෙත්. මරණප්‍රපාතයට ද නො වැටෙත්. සොක පරිදේව දුක්ඛ දෙමනසස උපායාස ප්‍රපාතයට ද නො වැටෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදේවයෙන් දුක්ඛයෙන් දොමනසසයෙන් උපායාසයෙන් මීදෙන්. (සියලු) දුකින් මීදෙති යි කියමි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ ‘දුක්ඛ’යි වීයඹ කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපද”යි වීයඹ කටයුතු යි.

12. 5. 3

පරිලාභසුත්තං

3885. අප්පි භික්ඛවෙ, මහාපරිලාභො නාම නිරයො තස්ස යං කිංඤ්චි වක්ඛුතා රූපං පසසති, අනිට්ඨරූපංයෙව¹ පසසති, නො ඉට්ඨරූපං. අකන්තරූපංයෙව පසසති, නො කන්තරූපං. අමනාපරූපංයෙව පසසති, නො මනාපරූපං. යං කිංඤ්චි සොනෙන සද්දං සුඤ්ඤාති -පෙ- සානෙන ගන්ධං සායති -පෙ- ජීව්ජාය රසං සායති -පෙ- කායෙන ඵොට්ඨබ්බං චූසති -පෙ- යං කිංඤ්චි මනසා ධම්මං විජානාති අනිට්ඨරූපංයෙව විජානාති. නො ඉට්ඨරූපං. අකන්තරූපංයෙව විජානාති, නො කන්තරූපං. අමනාපරූපංයෙව විජානාති, නො මනාපරූපන්තී. එවං වුත්තෙ අඤ්ඤාතරො භික්ඛු භගවන්තා. එතදවොච: “මහා වත සො භනෙත, පරිලාභො සුමහා වත සො භනෙත, පරිලාභො. අප්පි නු ඛො භනෙත, එතඤ්ඤා පරිලාභා අඤ්ඤා පරිලාභො මහන්තරො ව භයානකතරොවා”ති? අප්පි ඛො භික්ඛු එතඤ්ඤා පරිලාභා අඤ්ඤා පරිලාභො මහන්තරො ව භයානකතරො වාති. කතමො පන භනෙත, එතඤ්ඤා පරිලාභා අඤ්ඤා පරිලාභො මහන්තරො ව භයානකතරො වාති?

යෙ භී කෙච්චි භික්ඛු, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉදං දුක්ඛන්තී යථාභූතං නපජානන්තී -පෙ- “අයං දුක්ඛන්තීරොධගාමීන්තී පට්ඨපද්”ති යථාභූතං නපජානන්තී, තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්තී -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්තී. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛිරොන්තී -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛිරොන්තී. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛිරන්තා -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛිරන්තා ජාතිපරිලාභෙනාපි පට්ඨස්සන්තී. ජරාපරිලාභෙනාපි පරිධස්සන්තී, මරණපරිලාභෙනාපි පරිධස්සන්තී, සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසපරිලාභෙනාපි පරිධස්සන්තී. තෙ න පරිමුචන්තී ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛහි දෙමනස්සෙහි උපායාසෙහි. න පරිමුචන්තී දුක්ඛසමාති වදුමි.

යෙ ව ඛො කෙච්චි භික්ඛු සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්තී යථාභූතං පජානන්තී -පෙ- “අයං දුක්ඛන්තීරොධගාමීන්තී පට්ඨපද්”ති යථාභූතං පජානන්තී, තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු නාභිරමන්තී -පෙ- අනභිරතා -පෙ- නාභිසඛ්ඛිරොන්තී -පෙ- අනභිසඛ්ඛිරන්තා ජාතිපරිලාභෙනාපි න පරිධස්සන්තී, ජරාපරිලාභෙනාපි න පරිධස්සන්තී, මරණපරිලාභෙනාපි න පරිධස්සන්තී, සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසපරිලාභෙනාපි න පරිධස්සන්තී. තෙ පරිමුචන්තී ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛහි දෙමනස්සෙහි උපායාසෙහි පරිමුචන්තී දුක්ඛසමාති වදුමි. තස්මාතිහ භික්ඛු “ඉදං දුක්ඛ”න්තී යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛන්තීරොධගාමීන්තී පට්ඨපද්”ති යොගො කරණියොති.

1. රූපඤ්ඤාව - මජ්ඣ., සා. 2. ජාතිපරිධානෙන - සීඵු, මජ්ඣ.

12. 5. 3

පරිලාභ සූත්‍රය

3885. මහණෙනි, මහාපරිලාභ නම් නිරයෙක් ඇත. එහි යම් කිසි රුවක් ඇසින් දකී නම් අනිටු රුවක් ම දකී. ඉටු රුවක් නො දකී. නො කැමති රුවක් ම දකී. කැමති රුවක් නො දකී. නො මනා රුවක් ම දකී. මනාරුවක් නො දකී. කනින් යම් කිසි සදක් අසා නම් ... නැහැයෙන් ගදක් ගනී නම් ... දිවින් රසක් විඳී නම් ... කයින් පහසක් පුසී නම් ... සිතින් යම් කිසි දහමක් දනී නම් අනිටු රුවක් ම දනී. ඉටුරුවක් නො දනී. නො කැමති රුවක් ම දනී. කැමති රුවක් නො දනී. නො මනාරුවක් ම දනී. මනාරුවක් නො දනීයි. මෙසේ වදළ කල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය: “වහන්ස, ඒ පරිලාභී නිරය එකාන්තයෙන් මහති. වහන්ස, ඒ පරිලාභ නිරය එකාන්තයෙන් ඉතා මහති. වහන්ස, මේ පරිලාභයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් පරිලාභයෙක් ඇද්දෝ”යි? මහණ, මේ පරිලාභයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් පරිලාභයෙක් ඇතැ යි. වහන්ස, මේ පරිලාභයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අන් පරිලාභය කවරේ දැයි?

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ”යි තතුසේ නො දනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ නො දනිද්ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙන් .. සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනසු උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙන්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ... සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනසු උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත් ... සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනසු උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට ... සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනසු උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට ජාතිපරිදහයෙනු ද මුළුමනින් දූවෙත්. ජරාපරිදහයෙනු ද මුළුමනින් දූවෙත්. මරණපරිදහයෙනු ද මුළුමනින් දූවෙත්. සොක-පරිදෙවදුක්කදෙමනසු උපායාසපරිදහයෙනු ද මුළුමනින් දූවෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුක්කයෙන් දෙමනසුයෙන් උපායාසයෙන් නො මිඳෙත්. දුකින් නො මිඳෙති යි කියමි.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ”යි තතුසේ දනිද් ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ දනිද් ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙන් ... නො ඇලුණාහු ... රැස් නො කෙරෙත් ... රැස් නො කොට ජාතිපරිදහයෙනුද භාත්පසින් නො දූවෙත්. ජරාපරිදහයෙනු ද භාත්පසින් නො දූවෙත්. මරණපරිදහයෙනු ද භාත්පසින් නො දූවෙත්. සොකපරිදෙවදුක්කදෙමනසුඋපායාසපරිදහයෙනු ද භාත්පසින් නො දූවෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් ශොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුක්කයෙන් දෙමනසුයෙන් උපායාසයෙන් මිඳෙත්. සියලු දුකින් මිඳෙති යි කියමි. මහණ, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීර්ය කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 4

කුටාගාරසුත්තං

3886. යො හි භික්ඛවෙ, එවං වදෙය්‍යා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච දුක්ඛනිරොධං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච දුක්ඛනිරොධගාමීනීපට්ඨපදං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කර්‍ය්‍යාමී”ති නෙතං යානං විජ්ජති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍යා: “අභං කුටාගාරස්ස හෙට්ඨිමං සරං අකරිකා උපරිමං සරං ආරොපෙස්සාමී”ති නෙතං යානං විජ්ජති. එවමෙච ඛො භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍යා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනීපට්ඨපදං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කර්‍ය්‍යාමී”ති නෙතං යානං විජ්ජති.

යො ච ඛො භික්ඛවෙ, එවං වදෙය්‍යා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනීපට්ඨපදං අරියසච්චං යථාභුතං අභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කර්‍ය්‍යාමී”ති. යානමෙතං විජ්ජති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍යා “අභං කුටාගාරස්ස හෙට්ඨිමං සරං, කරිකා උපරිමං සරං ආරොපෙස්සාමී”ති යානමෙතං විජ්ජති. එවමෙච ඛො භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍යා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනීපට්ඨපදං අරියසච්චං යථාභුතං අභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කර්‍ය්‍යාමීති යානමෙතං විජ්ජති. තස්මාන්තභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනීපට්ඨපද”ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 5

වාලසුත්තං

3887. එකං සමයං භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවනෙ කුටාගාරසාලායං. අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙකා පතනවීරමාදය වෙසාලීං¹ පිණ්ඩාය පාවිසී. අද්දසා ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ සම්භුලෙ ලිච්චිකුමාරකෙ සන්ථාගාරෙ උපාසනං කරොතෙත දුරතොච සුබ්බමෙන තාලච්ඡිග්ගලෙන අසනං අනිපාතෙතොතො පොඤ්ඤානුපොඤ්ඤාං² අවිරාධිතං, දිස්වානස්ස එතදහොසී: “සික්ඛන්තා වතිමෙ ලිච්චිකුමාරකා සුසික්ඛන්තා වතිමෙ ලිච්චිකුමාරකා. යත්‍ර හි නාම දුරතොච සුබ්බමෙන තාලච්ඡිග්ගලෙන අසනං අනිපාතෙස්සන්ති පොඤ්ඤානුපොඤ්ඤාං අවිරාධිතන්ඤ”.

1. යො ච ඛො - මජ්ඣ., ස්‍යා.
 2. වෙසාලියං - ඩී 1, ස්‍යා.
 3. පොඤ්ඤානුපොඤ්ඤාං - ස්‍යා.

12. 5. 4

කුටාගාර සූත්‍රය

3886. මහණෙනි, යමෙක් “මම දුඃඛාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඃඛසමුදයාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඃඛනිරෝධාර්යසත්‍යය තතු යේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඃඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් නො පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත. මහණෙනි, යමෙක් “මම කුච්ඡගෙයක යටහාගය නො කොට මතුහාගය නගන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැද්ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම යමෙක් මම දුඃඛාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් නො පිළිවිද ... දුඃඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදාර්ය සත්‍යය තතු යේ නුවණින් නො පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

මහණෙනි, යමෙක් “මම දුඃඛාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද ... දුඃඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත. මහණෙනි, යමෙක් “මම කුච්ඡගෙයක යටගෙය කොට මතුගෙය නගන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇද්ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම යමෙක් “මම දුඃඛාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද ... දුඃඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීර්ය කට යුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 5

වාල සූත්‍රය

3887. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර මහ-වෙනහි කුච්ඡගේභල්හි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් අනදකෙරණුවෝ පෙරවරු හැද පෙර ව පාසිවුරු ගෙන විසල්පුරට පිටු පිණිස පිවිසියහ. ආයුෂ්මත් අනද තෙරණුවෝ සිප්භලෙහි විදීමට පුණුණුවන සියුම් කෙසිසිදුරෙන් හීපගලියෙන් පගලිය නො වළඟා දුරින් ම ඊතලය ඉක්මවන බොහෝ ලිච්චිකුමරුන් දුටහ. දක උන්වහන්සේට මෙබඳු සිතෙක් විය. “යම් කෙනෙක් දුරින් ම සියුම් කෙසිසිදුරෙන් හීපගලියෙන් පගලිය නො වළඟා හීතලය ඉක්මවන්නාහු නම් ඒ මේ ලිච්චිකුමරුවෝ එකානායෙන් හික්මුණහ. ඒ මේ ලිච්චිකුමරුවෝ එකානායෙන් මැනවින් හික්මුණහ”යි.

අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ වෙසාලියං පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්චාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්ඛනෙනා යෙන භගවා තෙනුපසංකමී. -පෙ- එකමන්තං නිසිනෙතා ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ භගවන්තං එතදවොච: “ඉධාහං භනෙත, පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චර- මාදය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසිං. අද්දසං ඛවාහං භනෙත, සම්බහුලෙ ලිච්ච්ඤාමාරකෙ සන්ථාගාරෙ උපාසනං කරොතෙත. දුරතොච සුබුමෙන තාලච්ඡිග්ගලෙන අසනං අනිපාතෙනෙත පොඛිබානුපොඛිබං අචිරාධිතං. දිස්වාන මෙ එතදහොසි, සික්ඛිතා වතිමෙ ලිච්ච්ඤාමාරකා. සුසික්ඛිතා වතිමෙ ලිච්ච්ඤාමාරකා. යත්‍ර හි නාම දුරතො ච සුබුමෙන තාලච්ඡිග්ගලෙන අසනං අනිපාතෙසසන්ති පොඛිබානුපොඛිබං අචිරාධිතන්ති”.

තං කිං මඤ්ඤසි ආනන්ද, කතමං නුඛො දුක්ඛරතරං වා දුරභියමුභ- වතරං වා, යො ච දුරතොච සුබුමෙන තාලච්ඡිග්ගලෙන අසනං අනිපාතෙය්‍ය පොඛිබානුපොඛිබං අචිරාධිතං. යො වා සත්ඛා¹ භික්ඛන්තස්ස වාළස්ස කොට්ඨා කොට්ඨං පටිච්ඡක්ඛිය්‍යාති? එතදෙව භනෙත, දුක්ඛරතරං වෙච දුරභියමුභවතරං ච යො වා සත්ඛා භික්ඛන්තස්ස වාළස්ස කොට්ඨා කොට්ඨං පටිච්ඡක්ඛිය්‍යාති. අථ ඛො තෙ ආනන්ද² දුපපටිච්ඡක්ඛිතරං පටිච්ඡක්ඛිතන්ති යෙ³ “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං පටිච්ඡක්ඛිතන්ති⁴ -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”ති, යථාභූතං පටිච්ඡක්ඛිතන්ති. තළමාතිභ ආනන්ද, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරඡියො -පෙ- “අයං දුක්ඛ- නිරොධගාමීනී පටිපද”ති යොගො කරඡියොති.

12. 5. 6

අනධකාරසුත්තං

3888. අත්ථී භික්ඛවෙ, ලොකන්තරීකා අසා අසංවුතා අනධකාරකා⁵ අනධකාරතිමිසා. යත්ථාපිමෙසං වන්දිමසුරියානං එවංමභිඤ්ඤිකානං එවංමහානුභාවානං ආහා⁶ නානුභොභන්ති. එවං වුත්තෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවන්තං එතදවොච: “මහා වත සො භනෙත, අනධකාරො. සුමහා වත සො භනෙත, අනධකාරො. අත්ථී නුඛො භනෙත, එතමිසා අනධකාරා අඤ්ඤා අනධකාරො මහන්තරො ච භයානකතරො වා”ති? අත්ථී ඛො භික්ඛු, එතමිසා අනධකාරා අඤ්ඤා අනධකාරො මහන්ත- තරො ච භයානකතරො වාති. කතමො පන භනෙත, එතමිසා අනධකාරා අඤ්ඤා අනධකාරො මහන්තරො ච භයානකතරො වාති?

1. සත්ඛා - මජ්ඣං, සා, අට්ඨකරා.
 2. අථ ඛො ආනන්ද - මජ්ඣං.
 3. යො - සා, සී 1, 2.
 4. පටිච්ඡක්ඛිත - සා, සී 1, 2.
 5. අනධකාරා - මජ්ඣං, සා.
 6. ආහාය - මජ්ඣං, සා.

ඉක්බිති ඇවැත් අනඳ තෙරණුවෝ විසල්පුර පිඬු පිණිය හැසිර පසුබත පිණිසපාතයෙන් වැළකුණාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ ... එකත්පස් ව හුන් ඇවැත් අනඳ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, මෙහි මම පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන විසල්පුරට පිඬු පිණිය පිවිසියෙමි. වහන්ස, මම සිප්හලෙහි විදීම පුහුණුවන සියුම් කෙසිසිදුරෙන් පගලියෙන් පගලිය නො වළභා දුරින් ම ඊතලය ඉක්මවන බොහෝ ලිව්විකුමරුන් දිවිමි. දෑක මට මෙබඳු සිතෙක් විය: යම් කෙනෙක් සියුම් කෙසිසිදුරෙන් පගලියෙන් පගලිය නො වළභා දුරින් ම ඊතලය ඉක්මවන්නාහු නම් ඒ මේ ලිව්විකුමරුවෝ එකානතයෙන් හික්මුණහ. ඒ මේ ලිව්විකුමරුවෝ එකානතයෙන් මැනවින් හික්මුණහ”යි.

ආනන්ද, ඒ කීමැ යි හභිවු ද? යමෙක් සියුම් කෙසිසිදුරෙන් පගලියෙන් පගලිය නො වළභා දුරින් ම ඊතලය ඉක්මවන්නේ ද, යමෙකුක් සියක්වර පැළෑ අස්ලොමිහි කෙළවරින් කෙළවරට වීදුනේ ද, මෙයින් කීමෙක් ඉතා දුෂ්කර හෝ ඉතා දුලබ හෝ දෑ යි? වහන්ස, යමෙක් සියක්වර පැළෑ අස්ලොමිහි කෙළවරින් කෙළවරට වීදුනේ නම් මෙය ම ඉතා දුෂ්කර ද ඉතා දුලබ ද වේ යි. ආනන්ද, වැලි යම් කෙනෙක් ‘මේ දුකැ’යි තතුයේ පිළිවිදිද් ද, ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ පිළිවිදිද් ද, ඔහු පිළිවිදුමට ඉතා දුෂ්කර වූවක් පිළිවිදිත්. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීරිය කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීරිය කටයුතු යි.

12. 5. 6

අන්ධකාර සුත්‍රය

3888. මහණෙනි, මෙබඳු මහත් සෘණී ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිරු දෙදෙනාගේත් ආලෝකය යම් තැනක නො ලබන්නම් ලොව අතර පවත්නා හිස් වූ ආවරණ රහිත වූ අඳුරු කරන එබඳු ගත අඳුරක් ඇතැ යි. මෙයේ වදළ කල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, ඒ අඳුර එකානතයෙන් මහති. වහන්ස, ඒ අඳුර එකානතයෙන් ඉතා මහති. වහන්ස, මේ අඳුරට වඩා ඉතා මහත් වූත් ඉතා බිහිසුණු වූත් අන් අඳුරෙක් ඇද්ද?”යි මහණ, මේ අඳුරට වඩා ඉතා මහත් වූත් ඉතා බිහිසුණු වූත් අන් අඳුරෙක් ඇතැ යි. වහන්ස, මේ අඳුරට වඩා ඉතා මහත් වූත් ඉතා බිහිසුණු වූත් අන් අඳුර කවරේ ද?යි

යෙ හි කෙවි හික්ඛු, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා “ඉදං දුක්ඛං”න්ති යථාභූතං නපජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා”ති යථාභූතං නපජානන්ති. තෙ ජාතිසංවක්ඛනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්ති -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවක්ඛනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්ති. තෙ ජාතිසංවක්ඛනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවක්ඛනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා ජාතිසංවක්ඛනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛිරොග්ගා -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවක්ඛනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛිරොග්ගා. තෙ ජාතිසංවක්ඛනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛිරික්ඛා -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවක්ඛනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛිරික්ඛා ජාතක්ඛකාරමපී පපතන්ති. ජරක්ඛකාරමපී පපතන්ති. මරණක්ඛකාරමපී පපතන්ති. සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසක්ඛකාරමපී පපතන්ති. තෙ න පරිමුච්චන්ති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දෙමනස්සෙහි උපායාසෙහි න පරිමුච්චන්ති දුක්ඛසමානි වදමි.

යෙ ච ඛො කෙවි හික්ඛු, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා “ඉදං දුක්ඛං”න්ති යථාභූතං පජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා”ති යථාභූතං පජානන්ති, තෙ ජාතිසංවක්ඛනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු නාහිරමන්ති -පෙ- අනහිරතා -පෙ- නාහිසඛ්ඛිරොග්ගා -පෙ- අනහිසඛ්ඛිරික්ඛා ජාතක්ඛකාරමපී න පපතන්ති. ජරක්ඛකාරමපී න පපතන්ති, මරණක්ඛකාරමපී න පපතන්ති. සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසක්ඛකාරමපී න පපතන්ති. තෙ පරිමුච්චන්ති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දෙමනස්සෙහි උපායාසෙහි. පරිමුච්චන්ති දුක්ඛසමානි වදමි. තසමානිහ හික්ඛු “ඉදං දුක්ඛං”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා”ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 7

ජීගහලසුත්තං

3889. සෙය්‍යථාපි හික්ඛවෙ, පුරිසො මහාසමුද්දෙ එකවජීගහලං යුගං¹ පක්ඛිපෙය්‍ය. නත්‍රස්ස² කාණො කච්ඡපො. සො වස්සසතස්ස වස්සසතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උමමුජ්ජය්‍ය. නං කිලෙ ඤ්ඤථ හික්ඛවෙ, අපි නු සො කාණො කච්ඡපො වස්සසතස්ස වස්සසතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උමමුජ්ජන්තො අමුසමිං එකවජීගහලෙ යුගෙ ගීවං පච්චෙසෙය්‍යාති? යදි නුන භන්තො, කදචි කරභචි දීසස්ස අඤ්ඤො අච්චයෙනාති. බීජතරං ඛො සො හික්ඛවෙ, කාණො කච්ඡපො වස්සසතස්ස වස්සසතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උමමුජ්ජන්තො අමුසමිං එකවජීගහලෙ යුගෙ ගීවං පච්චෙසෙය්‍ය, නඤ්චවාහං හික්ඛවෙ, සකිං විනිපාතගන්තො⁴ බාලෙන මනුස්සන්තං වදමි. නං කිස්ස හෙතු; නහෙඤ්ච හික්ඛවෙ, අඤ්චි ධලෙචරියා පුඤ්ඤකිරියා. අඤ්ඤමඤ්ඤබාදිකා එඤ්ච හික්ඛවෙ, වක්ඛනි දුබ්බඤ්චබාදිකා. නං කිස්ස හෙතු; අදිට්ඨන්තො හික්ඛවෙ; චතුත්තං අරියසචරිතං. කතමෙසං චතුත්තං: දුක්ඛස්ස අරියසචරිතස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චයස්ස. තසමානිහ හික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදාති යොගො කරණියොති.

1. එක-ජීගහලයුගං - සි 1.
 2. තත්‍රාපිස්ස - මජ්ඣං, සාං.
 3. පටිසිසානි - සිඉ, සි 1, 2.
 4. විනිපාතං ගන්තො - සි 1, 2.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ”යි තතුයේ නො දැනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ නො දැනිද්ද ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත් .. සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනැස උපායාසයන් පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ... සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනැස උපායාසයන් පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද ධස් කෙරෙත් ... සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනැස උපායාසයන් පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද ධස් කෙරෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද ධස් කොට ... සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනැස උපායාසයන් පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද ධස් කොට ජාති අඳුරට ද වැටෙත්. ජරා අඳුරට ද වැටෙත්. මරණ අඳුරට ද වැටෙත්. සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනැස උපායාස අඳුරට ද වැටෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුක්කයෙන් දෙමනැසයෙන් උපායාසයෙන් නො මිඳෙත්. සියලු දුකින් නො මිඳෙති යි කියමි.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනිද්ද ද ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනිද්ද ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත් ... නො ඇලුණාහු ... ධස් නො කෙරෙත් ... ධස් නො කොට ජාති අඳුරට ද නො වැටෙත්. ජරා අඳුරට ද නො වැටෙත්. මරණ අඳුරට ද නො වැටෙත්. සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනැස උපායාස අඳුරට ද නො වැටෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුක්කයෙන් දෙමනැසයෙන් උපායාසයෙන් මිඳෙත්. සියලු දුකින් මිඳෙති යි කියමි. මහණ, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීර්ය කටයුතු... “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 7

ඡිත්තල සූත්‍රය

3889. මහණෙනි, යම්යේ පුරුෂයෙක් මහමුහුදෙහි එක් සිදුරක් ඇති වියදණකක් බහා ලන්තේ ද එහි කණකැස්බෙක් වන්නේ ය. හේ සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් වරෙක වරෙක මතු වන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවූ ද? ඒ කණකැස්බා සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් වරෙක වරෙක මතු වන්නේ තෙල එක්සිදුරු වියදඹුයෙහි ගෙල පිවිස්වන්නේ දැ යි? වහන්ස, දිගුකලෙක ඇවෑමෙන් කිසි කවර දවසෙක විය හැකි යි. මහණෙනි, ඒ කණකැස්බා සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් වරෙක වරෙක මතු වන්නේ තෙල එක්සිදුරු වියදඹුයෙහි ඉතා වහා ගෙල පිවිස්වන්නේ ය. මහණෙනි, වරක් අපායට ගිය බාලයා විසින් මිනිසන්බව සුලබ ය යි මම නො ම කියමි. ඒ කවර හෙයින් යත්; මහණෙනි, මෙහි දහමිහි හැසිරීමෙක් පින් කිරීමෙක් නො ම ඇත. මහණෙනි, මෙහි ඔවුනොවුන් කැමෙක් දුඹුලන් කැමෙක් පවතී. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, වතුරාර්යසත්‍යය නුදුටු බැවිනි. කවර වතුරාර්යසත්‍යයෙක යත්: “දුඛාර්යසත්‍යය ය ... දුඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදර්යසත්‍යය යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීර්ය කටයුතු ... “මේ දුකකිරෝධගාමිනීප්‍රතිපද”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 8

දුතිය ජිගගලසුත්තං

3890. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, අයං මහාපඨවී එකොදිකා අස්ස. තත්‍ර පුරිසො එකච්ඡිග්ගලං යුගං පකඛිපෙය්‍යා. තමෙනං පුරක්ඛිමො වාතො පච්ඡුමෙන සංභරෙය්‍ය, පච්ඡුමො වාතො පුරක්ඛිමෙන සංභරෙය්‍ය, උත්තරො වාතො දකඛ්ඤෙන සංභරෙය්‍ය, දකඛ්ඤො වාතො උත්තරෙන සංභරෙය්‍ය. තත්‍රස්ස කාණො කච්ඡපො. සො වස්සසතස්ස වස්සසතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උලුචුජෙජය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, අපි නු සො කාණො කච්ඡපො වස්සසතස්ස වස්සසතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උලුචුජනො අමුසම්. එකච්ඡිග්ගලෙ යුගෙ ගීවං පචෙසෙය්‍යාති? අධිච්චමීදං භනො, යං සො කාණො කච්ඡපො වස්සසතස්ස වස්සසතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උලුචුජනො අමුසම්. එකච්ඡිග්ගලෙ යුගෙ ගීවං පචෙසෙය්‍යාති. එවං අධිච්චමීදං භික්ඛවෙ, යං මනුස්සත්තං ලභති, එවං අධිච්චමීදං භික්ඛවෙ, යං තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති අරභං සලලාසමිඤ්ඤො, එවං අධිච්චමීදං භික්ඛවෙ, යං තථාගතපචෙදිතො ධම්මචිතයො ලොකෙ දීප්පති. තස්සදං භික්ඛවෙ, මනුස්සත්තං ලභං, තථාගතො ව ලොකෙ උප්පත්තො අරභං සලලාසමිඤ්ඤො, තථාගතපචෙදිතො ව ධම්මචිතයො ලොකෙ දීප්පති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛි”නති යොගො කරුණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීති පටිපද”ති යොගො කරුණියොති.

12. 5. 9

සිනෙරුසුත්තං

3891. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො සිනෙරුස්ස පබ්බතරාජස්ස සත්ත මුග්ගමත්තියො පාසාණසකඛරා උපනික්ඛිපෙය්‍යා. තං කිංච ඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං යා වා¹ සත්ත මුග්ගමත්තියො පාසාණසකඛරා උපනික්ඛිත්තා. සිනෙරු² වා පබ්බතරාජාති? එතදෙව භනො, ඛහුතරං යදීදං සිනෙරුපබ්බතරාජා. අප්පමෙක්ඛකා සත්ත මුග්ගමත්තියො පාසාණසකඛරා උපනික්ඛිත්තා. සඛිබ්බෙ න උපෙතභී උපනිධිමේ න උපෙතභී. කලභාගමෙ න උපෙතභී. සිනෙරුං පබ්බතරාජං උපනිධාය සත්ත මුග්ගමත්තියො පාසාණසකඛරා උපනික්ඛිත්තාති.

1. යා ව - සා.
 2. උපනික්ඛිත්තා යො ව සිනෙරු - මජ්.

12. 5. 8

දුක්ඛයේ ගල සූත්‍රය

3890. මහණෙනි, යම්කිසි මේ මහපොළොව එක ම ජලාසයක් වන්නේ ද, පුරුෂයෙක් එක්සිදුරු වියදණ්ඩක් එහි බහා ලන්නේ ය. ඒ මෙය පෙරදිගින් හමන වාතය පැළදිගට පමුණුවන්නේ ය. පැළදිගින් හමන වාතය පෙරදිගට පමුණුවන්නේ ය. උතුරුදිගින් හමන වාතය දකුණුදිගට පමුණුවන්නේ ය. දකුණුදිගින් හමන වාතය උතුරුදිගට පමුණුවන්නේ ය. එහි කණකැස්බෙක් වන්නේ ය. හේ සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් එක් එක්වර මතුවන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ කීමැයි හඟිවූ ද? ඒ කණකැස්බා සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් එක් එක්වර මතුවන්නේ තෙල එක්සිදුරු වියදඹුවෙහි ගෙල පිවිසවන්නේ දැයි? වහන්ස, ඒ කණකැස්බා සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් එක් එක්වර මතුවන්නේ තෙල එක්සිදුරු වියදණ්ඩෙහි ගෙල පිවිසවන්නේ ය යන යමෙක් වේ නම් මෙය කිසි දවසක සිදුවන්නෙකි. මහණෙනි, එමෙන් ම මිනිසත් බව ලබයි යන යමෙක් වේ නම් මෙය දිගුකලක් ඉක්ම යෑමෙන් සිදුවන්නෙකි. මහණෙනි, එමෙන් ම අර්හත්සමායක්සමුද්ධ වූ තරාගත තෙමේ ලොව උපදී යන යමෙක් වේ නම් මෙ ද දිගු කලක් ගත වීමෙන් සිදු වන්නෙකි. මහණෙනි, එමෙන් ම තරාගතයන් විසින් පවසන ලද සසුන ලොව බබලයි යන යමෙක් වේ නම් මෙ ද දිගු කලක් ගතවීමෙන් සිදු වන්නෙකි. මහණෙනි, ඔහු විසින් මේ මිනිසත්බව ලදී. අර්හත්සමායක්සමුද්ධ වූ තරාගත තෙමේත් ලොව උපන. තරාගතයන් විසින් පවසන ලද සසුනත් ලොව බබලයි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීර්ය කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනිපටිපද”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 9

සිනෙරු සූත්‍රය

3891. මහණෙනි, යම්කිසි පුරුෂයෙක් මුං පමණ වූ ගල්කැට සතක් සිනෙරු පවුරුපු ලඟ බහා තබන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැයි හඟිවූ ද? කීමෙක් ඉතා බොහෝ ද? ලඟ තබන ලද මුං පමණ යම් පහණ සකුරු හෝ සිනෙරු පවුරුපු හෝ දැයි. වහන්ස, යම් මේ සිනෙරුපවුරුපෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. ලඟ තබන ලද මුං පමණ වූ සත් පහණ සකුරු ඉතා මද ය. සිනෙරුපවුරුපු හා සැසඳීමෙහිදී මුං පමණ වූ සත් පහණ සකුරු ගණනට ද නො පැමිණේ. සැසඳීම පමණකට දු නො පැමිණේ. (සියයෙන් දහසින් සියදහසින්) කලාවකට දු නො පැමිණේ.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස දිට්ඨිසම්පන්නස්ස පුග්ගලස්ස අභිසමෙතාවිනො එතදෙව බහුතරං දුක්ඛං යදිදං පරික්ඛිණං පරියාදින්නං, අපමඤ්ඤං අවසිට්ඨං, සඛ්ඛමපි න උපෙති උපනිධිමපි න උපෙති කලභාගමපි න උපෙති පුරිමං දුක්ඛකඛන්ධං පරික්ඛිණං පරියාදින්නං උපනිධාය යදිදං සත්තකඛතතුපරමතා. යො “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං පජානාති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද්”ති යථාභූතං පජානාති. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද්”ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 10

දුතිය සිනෙරුසුත්තං

3892. සෙයාථාපි භික්ඛවෙ, සිනෙරුපබ්බතරාජා පරික්ඛයං පරියාදනං ගච්ඡයා යථෙඤ්ඤා සත්ත මුග්ගමඤ්ඤො පාසාණසකඛරාති. නං කිලඤ්ඤාථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං, යං වා සිනෙරුස්ස පබ්බතරාජස්ස පරික්ඛිණං පරියාදින්නං යා වා සත්ත මුග්ගමඤ්ඤො පාසාණසකඛරා අවසිට්ඨාති? එතදෙව භනෙතා, බහුතරං සිනෙරුස්ස පබ්බතරාජස්ස යදිදං පරික්ඛිණං පරියාදින්නං, අපමඤ්ඤා සත්ත මුග්ගමඤ්ඤො පාසාණසකඛරා අවසිට්ඨා, සඛ්ඛමපි න උපෙති, උපනිධිමපි න උපෙති, කලභාගමපි න උපෙති. සිනෙරුස්ස පබ්බතරාජස්ස පරික්ඛිණං පරියාදින්නං උපනිධාය සත්ත මුග්ගමනියො පාසාණසකඛරා අවසිට්ඨාති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස දිට්ඨිසම්පන්නස්ස පුග්ගලස්ස අභිසමෙතාවිනො එතදෙව බහුතරං දුක්ඛං යදිදං පරික්ඛිණං පරියාදින්නං, අපමඤ්ඤං අවසිට්ඨං. සඛ්ඛමපි න උපෙති උපනිධිමපි න උපෙති කලභාගමපි න උපෙති පුරිමං දුක්ඛකඛන්ධං පරික්ඛිණං පරියාදින්නං උපනිධාය යදිදං සත්තකඛතතු-පරමතා. යො “ඉදං දුක්ඛන්ති” යථාභූතං පජානාති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද්”ති යථාභූතං පජානාති. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධ-ගාමීනී පටිපද්”ති යොගො කරණියොති.

පපාතවගො පඤ්චමො.

තමුද්දනං:

විනතා පපාතො පරිලාභො කුටං වාදෙඤ්ඤාතො ව.
 ජිහ්ගලා ව දුවෙ වුත්තා සිනෙරු අපරෙ දුවෙති.

මහණෙනි, එසෙයින් ම චතුක්ඝත්‍යාවබෝධය කළ දිට්‍රසපත් අරිසවු-පුභුල්හු විසින් මේ දුකෙක් ඝෂය කරන ලද්දේ ගෙවන ලද්දේ වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. ඉතිරි වූ දුක ඉතා මඳ ය. යමෙක් මේ දුකැ යි තතුසේ දනී ද... මේ දුක් නැවැත්මට පවුණුවන පිළිවෙතැ යි තතුසේ දනී ද, යන යම් මේ සත්‍යකතූපරමතාවක් (සත්වරක් ඉපදීම පරම කොට ඇති බවෙක්) වේ නම් මෙය ඝෂය කළ ගෙවුණු පළමු දුක්කඳ හා සැසැඳීමෙහි දී ගණනකට නො පැමිණේ. සැසැඳීමකට දු නො පැමිණේ. කලභාගයකට දු නො පැමිණේ යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීර්ය කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පවුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 10

දුතියසිනෙරු සුත්‍රය

3892. මහණෙනි, යම්සේ සිනෙරුපවුරප මුං පමණ වූ පහණ සකුරු සතක් තබා ඝෂයවීමට ගෙවීමට යන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවූ ද? කීමෙක් ඉතා වැඩි ද? සිනෙරුපවුරපුගේ ඝෂය වූ ගෙවුණු යමෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ මුං පමණ වූ පහණ සකුරු සතෙක් වේ නම් එය හෝ දූ යි? වහන්ස, සිනෙරුපවුරපුගේ යම් මේ ඝෂය වූවෙක් ගෙවුණෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. ඉතිරි වූ මුං පමණ වූ පහණසකුරු සත ඉතා මඳ ය. සිනෙරු-පවුරපුගේ ඝෂය වූ ගෙවුණු කොටස හා සැසැඳීමෙහි දී ඉතිරි වූ මුං පමණ වූ පහණ සකුරු සත ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසැඳීමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයකට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම චතුක්ඝත්‍යාවබෝධය කළ දිට්‍රසපත් අරිසවු පුභුල්හුගේ ඝෂය වූ ගෙවුණු යම් මේ දුකෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. ඉතිරි වූ දුක ඉතා මඳ ය. ඝෂය වූ ගෙවුණු පළමු දුක්කඳ හා සැසැඳීමෙහි දී යමෙක් “මේ දුකැ”යි තතුසේ දනී ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පවුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ දනී ද යන යම් මේ සත්‍යකතූපරමතාවක් වේ නම් මෙය ගිණුමට දු නො පැමිණේ. සැසැඳීමකට දු නො පැමිණේ. කලභාගයකට දු නො පැමිණේ. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීර්ය කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පවුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

පපාතවර්ගය පස්වැනි යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය :

විනාතා, පපාත, පරිලාභ, කුට, වාද, අඤ්ඤාතර යි සයෙක් ද ඡිහනලසුතුරු දෙකෙක් ද අනෙක් සුතුරු දෙකෙක් ද කියන ලද හ යි.

6. අභියමයවග්ගො

12. 6. 1

නබසිධාසුතං

3893. අඵ ඛො භගවා පරික්ඛං නබසිධායං පංසුං ආරොපෙඤා භික්ඛු ආමනෙතසි: තං කිං මඤ්ඤඵ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං යො වා'යං මයා පරික්ඛො නබසිධායං පංසු ආරොපිතො, අයං වා මහාපයථීති? එතදෙව භනෙත, බහුතරං. යදිදං මහාපයථී, අප්පලික්ඛකොයං භගවතා පරික්ඛො නබසිධායං පංසු ආරොපිතො, සභිබ්බෙති න උපෙති උපනිධිමිති න උපෙති කලභාගමිති න උපෙති මහාපයථීං උපනිධාය භගවතා පරික්ඛො නබසිධායං පංසු ආරොපිතො. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස දිට්ඨිසම්පන්නස්ස පුග්ගලස්ස අභියමෙතාවිතො එතදෙව බහුතරං දුක්ඛං -පෙ- යො 'ඉදං දුක්ඛන්ති' යථාභූතං පජානාති -පෙ- 'අයං දුක්ඛන්තීරොධගාමිති පටිපද්ද'ති යථාභූතං පජානාති. තස්මානිභ භික්ඛවෙ, 'ඉදං දුක්ඛන්ති' යොගො කරුණීයො -පෙ- 'අයං දුක්ඛන්තීරොධගාමිති පටිපද්ද'ති යොගො කරුණීයොති.

12. 6. 2

පොකඛරණීසුතං

3894. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පොකඛරණී පඤ්ඤස යොජනාති ආයාමෙන, පඤ්ඤස යොජනාති විජාරෙන, පඤ්ඤස යොජනාති උඛෙධධෙන, පුණ්ණං උදකස්ස සමන්තතිකා කාකපෙය්‍යා. තතො පුරිසො කුසග්ගෙන උදකං උඤ්ඤරෙය්‍ය, තං කිං මඤ්ඤඵ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං, යං වා කුසග්ගෙන උදකං උඤ්ඤතං යං වා පොකඛරණීයා උදකන්ති? එතදෙව භනෙත, බහුතරං යදිදං පොකඛරණීයා උදකං. අප්පලික්ඛකං කුසග්ගෙන උදකං උඤ්ඤතං, සභිබ්බෙති න උපෙති උපනිධිමිති න උපෙති කලභාගමිති න උපෙති පොකඛරණීයා උදකං උපනිධාය කුසග්ගෙන උදකං උඤ්ඤතන්ති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරුණීයොති.

12. 6. 3

සමෙහජ්ජසුතං

3895. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යඤ්චො මහානදියො සංසදන්ති සමෙතන්ති. සෙය්‍යථීදං: ගඬො යමුතා අචීරවති සරභු මභී. තතො පුරිසො දොව වා තීණී වා උදකච්ඡිතාති උඤ්ඤරෙය්‍ය, තං කිං මඤ්ඤඵ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං, යාති වා දොව වා තීණී වා උදකච්ඡිතාති උඤ්ඤතාති යං වා සමෙහජ්ජං උදකන්ති? එතදෙව භනෙත, බහුතරං යදිදං සමෙහජ්ජං උදකං, අප්පලික්ඛකාති දොව වා තීණී වා උදකච්ඡිතාති උඤ්ඤතාති සභිබ්බෙති න උපෙතන්ති, උපනිධිමිති න උපෙතන්ති, කලභාගමිති න උපෙතන්ති. සමෙහජ්ජං උදකං උපනිධාය දොව වා තීණී වා උදකච්ඡිතාති උඤ්ඤතාති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරුණීයොති.

6. අභිසමය වර්ගය

12. 6. 1

නවසිඛා සූත්‍රය

3893. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නියසිලෙහි පස් බිඳක් නභා භික්ෂුන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවු ද? කීමෙක් ඉතා බොහෝ ද? මවිසින් නියසිලෙහි නගන ලද යම් මේ පස්බිඳෙක් වේ නම් එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ දැයි? වහන්ස, යම් මේ මහපොළොව වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නගන ලද මේ පස්බිඳ ඉතා මද ය. මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නගන ලද පස්බිඳ ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට දු නො පැමිණේ. කලභාගයකට දු නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම වතුක්කතාචාර්යයා කළ දිට්‍රසපත් අරිසවු-පුභුල්ලුගේ ... මේ දුක ම ඉතා බොහෝ ය. යමෙක් “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනි ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනි ද ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීරිය කටයුතු ... “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීරිය කටයුතු යි.

12. 6. 2

පොකබරණී සූත්‍රය

3894. මහණෙනි, යම්සේ අයමින් පනස්යොදුන් වූ විතරින් පනස්යොදුන් වූ ගැඹරින් පනස්යොදුන් වූ මුච්චිට සම කොට දියෙන් පිරුණු කවුඩන් විසින් පිය හැකි පොකුණෙක් වේ ද, පුරුෂයෙක් කුසකණුඅගින් එයින් දිය නගන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවු ද? කීමෙක් ඉතා බොහෝ ද? කුසකණුඅගින් යම් දියෙක් නගන ලද නම් එය හෝ පොකුණෙහි වූ දිය හෝ දැයි? වහන්ස, පොකුණෙහි වූ යම් මේ දියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බෙහෙවි. කුසකණුඅගින් නගන ලද දිය ඉතා මද ය. පොකුණෙහි වූ දිය හා සැසඳීමෙහි දී කුසකණුඅගින් නගන ලද දිය ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වීරිය කටයුතු යි.

12. 6. 3

සම්භෙජ්ජ සූත්‍රය

3895. මහණෙනි, යම්සේ මේ මහානදීහු එනම්: ගඛතා යමුතා අවිරචකී සරභු මහී නදීහු යම් තැනෙක එක් වැ ගලාබසින් ද එක්වෙද්ද, පුරුෂයෙක් එයින් දෙතුන් දියබිඳක් නභන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවු ද? කීමෙක් ඉතා බොහෝ ද? නගන ලද යම් දෙතුන් දියබිඳහු වෙත් නම් ඔහු හෝ යම් මුසුදියෙක් වේ නම් එය හෝ දැයි? වහන්ස, යම් මේ (සෙසුනදින් හා) මුසුදියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බෙහෙවි. නගන ලද දෙතුන් දියබිඳහු ඉතා මද යැ. මුසුදිය හා සැසඳීමෙහි දී නගන ලද දෙතුන් දියබිඳහු ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වීරිය කටයුතු යි.

12. 6. 4

දුතිය සමෝඡජසුත්තං

3896. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යඤ්චා මහානදියො සංසද්දන්ති සමෙතනි. සෙය්‍යථීදං: ගඛා යමුතා අචිරවතී සරභු ඡභී. තං උදකං පරික්ඛයං පරියාදනං ගවෙජය්‍ය ධපෙඤා දෙච වා තීණි වා උදකචුඡිතානි. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං. යං වා සමෙහජ්ජං උදකං පරික්ඛණං පරියාදික්ඛං. යානි වා දෙච වා තීණි වා උදකචුඡිතානි අවසිට්ඨානීති? එතදෙව හනෙත, ඛහුතරං සමෙහජ්ජං උදකං යදීදං පරික්ඛණං පරියාදික්ඛං, අප්පමත්තකානි දෙච වා තීණි වා උදකචුඡිතානි අවසිට්ඨානි, සඛිංමපි න උපෙනති උපනිධිමපි න උපෙනති කලභාගමපි න උපෙනති සමෙහජ්ජං උදකං පරික්ඛණං පරියාදික්ඛං උපනිධාය දෙච වා තීණි වා උදකචුඡිතානි අවසිට්ඨානීති, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 6. 5

පඨවිසුත්තං

3897. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො මහාපඨවියා සත්ත කොලඨිමත්තයො ඉළිකා උපනික්ඛිපෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං. යා වා සත්ත කොලඨිමත්තයො ඉළිකා උපනික්ඛිතා, අයං වා මහාපඨවීති? එතදෙව හනෙත, ඛහුතරං යදීදං මහාපඨවී, අප්පමත්තකා සත්ත කොලඨිමත්තයො ඉළිකා උපනික්ඛිතා, සඛිංමපි න උපෙනති උපනිධිමපි න උපෙනති කලභාගමපි න උපෙනති මහාපඨවීං උපනිධාය සත්ත කොලඨිමත්තයො ඉළිකා උපනික්ඛිතානි. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 6. 6

දුතිය පඨවිසුත්තං

3898. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, මහාපඨවී පරික්ඛයං පරියාදනං ගවෙජය්‍ය ධපෙඤා සත්ත කොලඨිමත්තයො ඉළිකා. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං, යං වා මහාපඨවියා පරික්ඛණං පරියාදික්ඛං. යා වා සත්ත කොලඨිමත්තයො ඉළිකා අවසිට්ඨානී? එතදෙව හනෙත, ඛහුතරං මහාපඨවියා යදීදං පරික්ඛණං පරියාදික්ඛං අප්පමත්තකා සත්ත කොලඨිමත්තයො ඉළිකා අවසිට්ඨා, සඛිංමපි න උපෙනති උපනිධිමපි න උපෙනති, කලභාගමපි න උපෙනති මහාපඨවියා පරික්ඛණං පරියාදික්ඛං උපනිධාය සත්ත කොලඨිමත්තයො ඉළිකා අවසිට්ඨානී. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 6. 4

දුතිය සමෙහෙස් සූත්‍රය

3896. මහණෙනි, යම්සේ මේ මහානදීහු එනම්: ගඬගා යමුනා අචීරවතී සරභු මභී නදීහු යම් නැනෙක එක් වැ ගලාබසින් ද, එක් වෙද් ද, දෙතුන් දියබිඳක් තබා ඒ දිය ඝෂය වීමට සිදීමට යන්නේ නම්. මහණෙනි, ඒ කීමැයි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? ඝෂය වූ සිඳුණු යම් මුසු දියෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ යම් දෙතුන් දියබිඳහු වෙත් නම් ඔහු හෝ දැයි? වහන්ස, ඝෂය වූ සිඳුණු යම් මේ මුසුදියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉබොහෝ ය. ඉතිරි වූ දෙතුන් දියබිඳහු ඉමදහ. ඝෂය වූ සිඳුණු මුසුදිය හා සැසඳීමෙහි දී ඉතිරි වූ දෙතුන් දියබිඳහු ගිණුමට ද නො පැමිණෙත්. සැසඳුමට ද නො පැමිණෙත්. කලභාගයට ද නො පැමිණෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 6. 5

පයව් සූත්‍රය

3897. මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක් මහපොළොවෙහි ඩෙබරඇට පමණ වූ ගුලි සතක් බහා තබන්නේ නම් මහණෙනි, ඒ කීමැයි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? ඩෙබරඇට පමණ වූ බහා තබන ලද යම් සත්ගුළියෙක් වේ නම් එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ දැයි? වහන්ස, යම් මේ මහපොළොව වේ ද, මෙය ම ඉබොහෝ යි. බහා තබන ලද ඩෙබරඇට පමණ වූ සත්ගුළිය ඉතා මද ය. මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී ඩෙබරඇට පමණ වූ බහා තබන ලද සත්ගුළිය ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 6. 6

දුතිය පයව් සූත්‍රය

3898. මහණෙනි, යම්සේ මහපොළොව ඩෙබර ඇට පමණ වූ සත්ගුළියක් තබා ඝෂය වීමට ගෙවීමට යන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැයි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? මහපොළොවෙහි ඝෂය වූ ගෙවුණු යමෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ ඩෙබරඇට පමණ වූ යම් සත්ගුළියෙක් වේ නම් එය හෝ දැයි? වහන්ස, මහපොළොවෙහි යම් මේ ඝෂය වූවෙක් ගෙවුණෙක් වේ නම් මෙය ම ඉබෙහෙවි. ඉතිරි වූ ඩෙබරඇට පමණ වූ සත්ගුළිය ඉතා මද ය. මහපොළොවෙහි ඝෂය වූ ගෙවුණු කොටස හා සැසඳීමෙහි දී ඉතිරි වූ ඩෙබරඇට පමණ වූ සත්ගුළිය ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එමෙන් ම අරිසවුහුගේ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 6. 7

සමුද්දසුත්තං

3899. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො මහාසමුද්දතො¹ දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි උඤ්චරොයා. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං, යානි වා දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි උඤ්චතානි, යං වා සමුද්දෙ උදකන්ති? එතදෙව හනොත, ඛහුතරං යද්දං මහාසමුද්දෙ උදකං, අපමනකානි, දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි උඤ්චතානි, සඛිබ්බි න උපෙනති උපනිධිබ්බි න උපෙනති, කලහාගමි න උපෙනති. මහාසමුද්දෙ උදකං උපනිධාය දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි උඤ්චතානි. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරිය-සාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති:

12. 6. 8

දුතිය සමුද්දසුත්තං

3900. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දෙ² පරිකඛයං පරියාදනං ගච්චස්සා යපෙකා දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං, යං වා මහාසමුද්දෙ උදකං පරිකඛිණං පරියාදිතං, යානි වා දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි අවසිට්ඨානිති? එතදෙව හනොත, ඛහුතරං මහාසමුද්දෙ උදකං යද්දං පරිකඛිණං³ පරියාදිතං, අපමනකානි දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි අවසිට්ඨානි. සඛිබ්බි න උපෙනති, උපනිධිබ්බි න උපෙනති, කලහාගමි න උපෙනති මහාසමුද්දෙ උදකං පරිකඛිණං පරියාදිතං උපනිධාය දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි අවසිට්ඨානිති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 6. 9

පබ්බතූපමසුත්තං

3901. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො භිමවනො පබ්බතරාජස්ස සත්ත සාසපමනියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිපෙය්‍යා. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං, යා වා සත්ත සාසපමනියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිතො භිමවා වා පබ්බතරාජාති? එතදෙව හනොත, ඛහුතරං යද්දං භිමවා පබ්බතරාජා අපමනකා යත්ත සාසපමනියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිතො. සඛිබ්බි න උපෙනති උපනිධිබ්බි න උපෙනති කලහාගමි න උපෙනති භිමවනං පබ්බතරාජානං උපනිධාය. සත්ත සාසපමනියා පාසාණසකඛරා උපනිකඛිතානි. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති.

1. මහාසමුද්දෙ - ස්‍යා, පි 1, 2.
 2. මහාසමුද්දෙ උදකං - මජ්ඣ.
 3. උදකං පරිකඛිණං - ස්‍යා.

12. 6. 7

සමුදා සූත්‍රය

3899. මහණෙනි, යම්යෙ පුරුෂයෙක් මහමුහුදෙන් දෙතුන් දියබිඳක් නගන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කිමැයි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? නගන ලද, යම් දෙතුන් දියබිඳු වෙත් නම් ඔහු හෝ මුහුදෙහි යම් දියෙක් වේ නම් එය හෝ දූ යි? වහන්ස, මහමුහුදෙහි යම් දියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉබෙහෙවි. නගන ලද දෙතුන් දියබිඳු ඉතා මද ය. මහමුහුදෙහි දිය හා සැසැදීමෙහි දී නගන ලද දෙතුන් දියබිඳු ඉතා මදය, මහමුහුදෙහි දිය හා සැසැදීමෙහි දී නගන ලද දෙතුන් දියබිඳු ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එපරිද්දෙන් ම අරිසවුහුගේ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 6. 8

දුකියසමුදා සූත්‍රය

3900. මහණෙනි, යම්යෙ මහමුහුද දෙතුන් දියබිඳක් තබා ඤය වීමට ගෙවීමට යන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කිමැයි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? මහමුහුදෙහි ඤය වූ සිදුණු යම් දියෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ දෙතුන් දියබිඳෙක් වේ නම් එය හෝ දූ යි? වහන්ස, මහමුහුදෙහි ඤය වූ සිදුණු යම් මේ දියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉබෙහෙවි. ඉතිරි වූ දෙතුන් දියබිඳු ඉතා මද ය. මහමුහුදෙහි ඤය වූ සිදුණු දිය හා සැසැදීමෙහි දී ඉතිරි වූ දෙතුන් දියබිඳු ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 6. 9

පබ්බතපම සූත්‍රය

3901. මහණෙනි, යම්යෙ පුරුෂයෙක් හිමවත් පවුරප්පුගේ අබ පමණ වූ පහණසකුරු සහක් බහා තබන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කිමැයි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? බහා තබන ලද අබ පමණ වූ යම් පහණසකුරු සහක් වේ නම් එය හෝ හිමවත් පවුරප් හෝ දූ යි? වහන්ස, යම් මේ හිමවත් පවුරප්පු වේ නම් හේ ම ඉබෙහෙවි. බහා තබන ලද අබ පමණ වූ පහණසකුරු සහ ඉතා මද ය. හිමවත් පවුරප්පු හා සැසැදීමෙහි දී බහා තබන ලද අබ පමණ වූ පහණසකුරු සහ ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 6. 10

දුතිය පබ්බතූපමසුක්තං

3902. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, භිමවා පබ්බතරාජා පරික්ඛයං පරියාදුතං ගවෙජයා යපෙතවා සත්ත සාසපමෙත්තියො පාසාණසකඛරා. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නුඛො බහුතරං, යං වා භිමවතො පබ්බතරාජස්ස පරික්ඛිණං පරියාදිතං, යා වා සත්ත සාසපමෙත්තියො පාසාණසකඛරා අවසිට්ඨාති? එතදෙව භනෙත, බහුතරං භිමවතො පබ්බතරාජස්ස යදිදං පරික්ඛිණං පරියාදිතං. අපමෙත්තියා සත්ත සාසපමෙත්තියො පාසාණසකඛරා අවසිට්ඨා. සභිබ්බෙ න උපෙනති, උපනිධිමපි න උපෙනති, කලහාගමපි න උපෙනති භිමවතො පබ්බතරාජස්ස පරික්ඛිණං පරියාදිතං උපනිධාය සත්ත සාසපමෙත්තියො පාසාණසකඛරා අවසිට්ඨාති.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස දිට්ඨිසම්පන්නස්ස සුග්ගලස්ස අභිසමෙතාවීනො එතදෙව බහුතරං දුක්ඛං යදිදං පරික්ඛිණං පරියාදිතං අපමෙත්තකං අවසිට්ඨං. සභිබ්බෙ න උපෙනති, උපනිධිමපි න උපෙනති, කලහාගමපි න උපෙනති පුරිමං දුක්ඛකඛන්ධං පරික්ඛිණං පරියාදිතං උපනිධාය යදිදං සත්තකඛකතු¹පරමතා. යො “ඉදං දුක්ඛං”න්ති යථාභූතං පජානාති. “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති යථාභූතං පජානාති. “අයං දුක්ඛනිරොධො”ති යථාභූතං පජානාති. “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදු”ති යථාභූතං පජානාති. තස්මාතිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්ති” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදු”ති යොගො කරණියොති.

අභිසමයවග්ගො ඡරෙට්ඨා.

තත්‍රැඤ්ඤානං:

නබ්බිධා පොකඛරණි ව සමෙහජ්ජා අපරෙ දුට්ඨෙ,
පඨවී දෙච සමුඤ්ඤ දෙච දුට්ඨෙ ව පබ්බතූපමාති.

1. සත්තකඛකතු. පරමතා - සීචු, ස්‍යා.

12. 6. 10

දුතියපබ්බතපම සූත්‍රය

3902. මහණෙනි, යම්සේ හිමවත් පවුරජ අබ පමණ වූ පහණසකුරු (ගල්කැට) සතක් නබා ඝය වීමට ගෙවීමට යන්නේ ද, මහණෙනි, “ඒ කීමැ”යි හභිවුද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? හිමවත් පවුරජගේ යම් ඝය වූවෙක් ගෙවුණෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ අබ පමණ වූ යම් පහණසකුරු සතෙක් වේ නම් එය හෝ දැයි? වහන්ස, හිමවත් පවුරජගේ යම්මේ ඝය වූවෙක් ගෙවුණෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බෙහෙවි. අබ පමණ වූ ඉතිරි වූ සත්පහණසකුරු ඉතා ම දය. හිමවත් පවුරජගේ ඝය වූ ගෙවුණු කොටස හා සැසඳීමෙහි දී අබ පමණ වූ ඉතිරි සත්පහණසකුරු ගිණුමටත් නො පැමිණේ. සැසඳුමටත් නො පැමිණේ. කලභාගයටත් නො පැමිණේ යි.

මහණෙනි, එසෙයින් ම සිවුසස් පිළිවිදි දිවුසපන් අරියවු දුභුල්හුගේ ඝය වූ ගෙවුණු යම් මේ දුකෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බෙහෙවි. ඉතිරි වූ දුක ම ද ය. යමෙක් “මේ දුකැ”යි තතුසේ දැනී ද, “මේ දුක් හටගැනුමැ”යි තතුසේ දැනී ද, “මේ දුක් වැළැක්මැ”යි තතුසේ දැනී ද, “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ දැනී ද යන යම් මේ සහකම්තතුපරමතාවක් වේ ද, එය ඝය වූ ගෙවුණු පළමු දුක්කද හා සැසඳීමෙහි දී ගිණුමටත් නො පැමිණේ. සැසඳුමටත් නො පැමිණේ. කලභාගයටත් නො පැමිණේ. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා “මේ දුකැ”යි වියඹ කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියඹ කටයුතු යි.

සච්චනි අභිසමයවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

නබසිබා, පොකඛරණීයි දෙකෙක්ද අනෙක් සමමෙහණ්ණ සුතුරු දෙකෙක්ද පයච්චි සුතුරුදෙකෙක්ද සමුද්දසුතුරු දෙකෙක්ද පබ්බතපම සුතුරු දෙකෙක්දයි මුඵල්ල දසයෙකි යි.

7. ආමකධර්මපෙය්‍යාලවග්ගො

12. 7. 1

අඤ්ඤත්‍රස්සතනං

3903. අප්ඵ ඛො භගවා පරිනං නබ්බිධායං පංසු ආරොපෙඤා භික්ඛු ආමනෙතසි: “නං කිං මඤ්ඤප්ඵ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං. යො වා'යං මයා පරිනෙතා නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො, අයං වා මභාපයථී'ති? එතදෙව භනෙත, බහුතරං යද්දං මභාපයථී, අප්ඵමනකකොයං භගවතා පරිනෙතා නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො, සබ්බමපි න උපෙති. උපනිධිමපි න උපෙති, කලභාගමපි න උපෙති මභාපයථී. උපනිධාය භගවතා පරිනෙතා නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්ඵකා තෙ සත්තා යෙ මනුසොස්ස පච්චාජායනති. අප්ඵ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ අඤ්ඤත්‍ර මනුසොස්සභි' පච්චාජායනති. නං කිංස භෙතු? අද්ධධනො භික්ඛවෙ, වතුතනා අරියසච්චානං. කතමෙසං වතුතනං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනියාපට්ඨය අරියසච්චස්ස. තස්මාතිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනීති යොගො කරණීයො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පට්ඨති යොගො කරණීයොති.

12. 7. 2

පච්චනත්‍රස්සතනං

3904. අප්ඵ ඛො භගවා පරිනං නබ්බිධායං පංසු ආරොපෙඤා භික්ඛු ආමනෙතසි: “නං කිං මඤ්ඤප්ඵ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං, යො වා'යං මයා පරිනෙතා නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො, අයං වා මභාපයථී'ති? එතදෙව භනෙත, බහුතරං යද්දං මභාපයථී, අප්ඵමනකකොයං භගවතා පරිනෙතා නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො. සබ්බමපි න උපෙති, උපනිධිමපි න උපෙති, කලභාගමපි න උපෙති මභාපයථී. උපනිධාය භගවතා පරිනෙතා නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්ඵකා² තෙ සත්තා යෙ මජ්ඣිමෙස්ස ජනපදෙස්ස පච්චාජායනති. අප්ඵ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ පච්චිකත්මෙස්ස ජනපදෙස්ස පච්චාජායනති අවිඤ්ඤනාරෙස්ස මිලකෙඛස්ස -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පට්ඨති යොගො කරණීයොති.

12. 7. 3

පඤ්ඤාස්සතනං

3905. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්ඵකා තෙ සත්තා යෙ අරියෙන පන පඤ්ඤාවනඤ්ඤා³ සමන්තාගතා. අප්ඵ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ අවිජ්ජාගතා සමුල්ලභා -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පට්ඨති” ති යොගො කරණීයොති.

1. මනුසොස්ස - සීඝ්‍ර.
 2. අප්ඵමනකා - මජ්ඣං, යා.
 3. ඤාණවකුතා - අවිකප්ඵා.

7. ආමකධකඤ්ඤපෙය්‍යාල වර්ගය

12. 7. 1

අඤ්ඤත්‍ර සූත්‍රය

3903. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නියසිලෙහි පස් බිඳක් නගා භික්ෂුන් ඇමතුයේක. මහණෙනි, ඒ කිමැයි හඟිවු ද? කිමෙක් ඉතා බොහෝ ද? මා විසින් නියසිලෙහි යම් පස්බිඳෙක් නගන ලද නම් එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ දැයි. වහන්ස, යම් මේ මහපොළොව වේ නම් මෙය ම ඉබෙහෙවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නගන ලද මේ පස්බිඳ ඉතා මද ය. මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නිය සිලෙහි නගන ලද පස්බිඳ ගිණුමටත් නො පැමිණේ. සැසඳීමටත් නො පැමිණේ. කලභාගයටත් නො පැමිණේ යි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු අල්පය. වැලි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් මිනිසුන් කෙරෙහි අන් තත්හි උපදිත් නම් ඔහු ම ඉබොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: වතුරයඝ්ඝතාය නො දුටු බැවිනි. කවර වතුරයඝ්ඝතායක යත්: ‘දු:බායඝ්ඝතාය ... දු:බනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදයඝ්ඝතාය’යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා ‘මේ දුක්ක’යි වියඝ්ඝ කට යුතු....‘මේ දුක්කනිරොධගාමිනී පටිපද’යි වියඝ්ඝ කටයුතුයි.

12. 7. 2

පව්වන්ත සූත්‍රය

3904. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නියසිලෙහි පස්බිඳක් නගා භික්ෂුන් ඇමතුයේක. මහණෙනි, ඒ කිමැයි හඟිවු ද? කිමෙක් ඉබොහෝ ද? මවිසින් නියසිලෙහි යම් මේ පස්බිඳෙක් නගන ලද නම් එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ දැයි. වහන්ස, යම් මේ මහපොළොවක් වේ නම් මෙය ම ඉබෙහෙවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නගන ලද මේ පස්බිඳ ඉතා මද ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නගන ලද පස්බිඳ මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳීමට ද නො පැමිණේ. කලාවෙන් කලාවට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම මධ්‍යමජනපදයන්හි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් උපදිත් නම් ඒ සඤ්ඤා මදයහ. වැලි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් අප්‍රසිද්ධ වූ අශිෂ්ට වූ පැසුළු දැනවිති උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියඝ්ඝ කටයුතුයි.

12. 7. 3

පඤ්ඤා සූත්‍රය

3905. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් ආයඝ්ඝ වූ ලොවී ලොවුතුරු නුවණැයින් සමන්වාගත වෙත් නම් ඒ සඤ්ඤා මදයහ, වැලි යම් කෙනෙක් අවිද්‍යායෙන් යුතු වූවාහු මුළා වූවෝ වෙද්ද මේ සඤ්ඤා ම ඉබොහෝහ ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියඝ්ඝ කටයුතුයි.

12. 7. 4

සුරාමෙරයසුත්තං

3906. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පට්ඨිරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා අප්පට්ඨිරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 5

ඔදකජසුත්තං

3907. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ ඵලජා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ ඔදකජා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 6

මනෙතය්‍යසුත්තං

3908. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ මනෙතය්‍යා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ අමනෙතය්‍යා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 7

පෙතෙතය්‍යසුත්තං

3909. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ පෙතෙතය්‍යා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ අපෙතෙතය්‍යා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 8

සාමඤ්ඤසුත්තං

3910. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ සාමඤ්ඤ. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ අසාමඤ්ඤ -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 4

සුරාමෙරය සූත්‍රය

3906. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් ප්‍රමාදයට කරුණු වූ රහමෙරමත්පැනින් වැළකුණාහු නම් ඒ සතියෝ මදයහ. වැලි යම් සතියෙක් කෙනෙක් ප්‍රමාදයට කරුණු වූ රහමෙර මත්පැනින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතුයි.

12. 7. 5

මදකප් සූත්‍රය

3907. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් ගොඩබිම උපදනාහු ද ඒ සතියෝ මදයහ. වැලි යම් සතියෙක් දියෙහි උපදනෝ ද මේ සතියෝ ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 7. 6

මනෙකයා සූත්‍රය

3908. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සතියෙක් කෙනෙක් මවට හිත වූවෝ ද, ඔහු මදයහ. වැලි යම් සතියෙක් කෙනෙක් මවට හිත නුවූවෝ ද මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 7. 7

පෙත්තෙයා සූත්‍රය

3909. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සතියෙක් කෙනෙක් පියාට හිත වූවෝ ද ඔහු මදයහ. වැලි යම් සතියෙක් කෙනෙක් පියාට හිත නුවූවෝ ද මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 7. 8

සාමඤ්ඤ සූත්‍රය

3910. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සතියෙක් කෙනෙක් මහණුන්ට හිත වූවෝ නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සතියෙක් කෙනෙක් මහණුන්ට හිත නුවූවෝ නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 7. 9

බ්‍රහ්මඤ්ඤසුත්තං

3911. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ බ්‍රහ්මඤ්ඤ. අඵ ඛො එතෙව බ්‍රහ්මරා සත්ථා යෙ අබ්‍රහ්මඤ්ඤ -පෙ- යොගො කරභීයොති.

12. 7. 10

අපවාසීසුත්තං

3912. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ කුලෙජෙට්ඨාපවාසීනො. අඵ ඛො එතෙව බ්‍රහ්මරා සත්ථා යෙ අකුලෙජෙට්ඨාපවාසීනො -පෙ- යොගො කරභීයොති.

ආමකධඤ්ඤපෙයාඤ්ඤාලවග්ගො සත්තමො.

තත්‍රඥනං :

අඤ්ඤත්‍ර පච්චන්තං පඤ්ඤ ව සුරාමෙරයොදකජා,
මනෙතයා පෙතෙතයා සාමඤ්ඤං බ්‍රහ්මඤ්ඤඤාපවාසීති.

12. 7. 9

බ්‍රහ්මඤ්ඤ සූත්‍රය

3911. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් කෙනෙක් බ්‍රහ්මණන්ට හිත වූවෝ ද ඒ සත්වයෝ මදයහ. වැලි යම් කෙනෙක් බ්‍රහ්මණන්ට හිත නුවූවෝ ද මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීයඹ කටයුතු යි.

12. 7. 10

අපවායී සූත්‍රය

3912. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් කුලදෙටුවන් පුදන්තෝ නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් කුලදෙටුවන් නොපුදන්තෝ නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීයඹ කටයුතු යි.

සත්වැනි ආමකධර්මපෙය්‍යාල වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

අඤ්ඤත්‍ර පව්වනන පඤ්ඤ සුරාමෙරය ඔදකප් සුතුරුද මනෙය්‍යා පෙතෙය්‍යා සාමඤ්ඤ බ්‍රහ්මඤ්ඤ අපවායී සුතුරුද යි දසයෙකි යි.

8. දුතිය ආමකධකුකුපෙයතාලවගො

12. 8. 1

පාණානිපාතසුතනං

3913. එවමෙව ඛො හිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ පාණානිපාතා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ පාණානිපාතා අප්පට්ච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 2

අදිනනාදනසුතනං

3914. එවමෙව ඛො හිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ අදිනනාදනා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ අදිනනාදනා අප්පට්ච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 3

කාමෙසුමිච්ඡාවාරසුතනං

3915. එවමෙව ඛො හිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ කාමෙසුමිච්ඡාවාරා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ කාමෙසුමිච්ඡාවාරා අප්පට්ච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 4

මුසාවාදසුතනං

3916. එවමෙව ඛො හිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ මුසාවාද පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ මුසාවාද අප්පට්ච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 5

පිසුණවාචාසුතනං

3917. එවමෙව ඛො හිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ පිසුණාය වාචාය¹ පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ පිසුණාය වාචාය අප්පට්ච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 6

ඵරුසවාචාසුතනං

3918. එවමෙව ඛො හිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ ඵරුසාය වාචාය² පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ ඵරුසාය වාචාය අප්පට්ච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

1. පිසුණවාචාය - සි. මු.
2. ඵරුසවාචාය - සි. මු.

8. දුතිය ආමක ධර්මසංග්‍රහය වර්ගය

12. 8. 1

පාණාතිපාත සූත්‍රය

3913. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්වකෙනෙක් පණ්ඩිතයන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැලි යම් සත්වකෙනෙක් පණ්ඩිතයන් නොවැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියැ කටයුතු යි.

12. 8. 2

අදිත්තාදන සූත්‍රය

3914. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් අධිනාදනින් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැලි යම් සත්වකෙනෙක් අධිනාදනින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියැ කටයුතු යි.

12. 8. 3

කාමෙසුමිච්ඡාවාර සූත්‍රය

3915. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් කාමයෙහි මිසභසරින් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් කාමයෙහි මිසභසරින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියැ කටයුතු යි.

12. 8. 4

මුසාවාද සූත්‍රය

3916. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් මුසවායෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් මුසවායෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියැ කටයුතු යි.

12. 8. 5

පිසුණුවාවා සූත්‍රය

3917. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් පිසුණුබසින් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මඳයහ. වැලි යම් සත්වකෙනෙක් පිසුණු බසින් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වියැ කටයුතු යි.

12. 8. 6

ඵරුසවාවා සූත්‍රය

3918. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් රළබසින් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මඳයහ. යළි යම් සත්වකෙනෙක් රළබසින් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වියැ කටයුතු යි.

12. 8. 7

සමඵසලාපසුත්තං

3919. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්ථා යෙ සමඵසලාපා පටිච්චරතා. අඵ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ සමඵසලාපා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 8

බීජගාමසුත්තං

3920. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්ථා යෙ බීජගාමහුතගාමසමාරම්භා පටිච්චරතා. අඵ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ බීජගාමහුතගාමසමාරම්භා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 9

විකාලභොජනසුත්තං

3921. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්ථා යෙ විකාලභොජනා පටිච්චරතා. අඵ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ විකාලභොජනා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 10

විලෙපනසුත්තං

3922. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්ථා යෙ මාලාගන්ධවිලෙපනධාරණමණ්ඩනවිභූසණධානා පටිච්චරතා. අඵ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ මාලාගන්ධවිලෙපනධාරණමණ්ඩන විභූසණධානා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

දුතිය ආමකධර්මපෙය්‍යාලවග්ගො අට්ඨමො.

තත්‍රඥානං :

පාණං අදින්නං කාමෙසු මුසාපෙසුඤ්ඤි ඵරුසා,
සමඵසලාපං බීජඝ්ඤි විකාලො ච විලෙපනන්ති.

12. 8. 7

සම්ඵජ්ජලාප සූත්‍රය

3919. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් හිස්බයින් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් හිස්බයින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝභ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 8. 8

බීජගාම සූත්‍රය

3920. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් ගස්තුරු ලිය කලකුරුවීමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් ගස්තුරුලිය කලකුරුවීමෙන් නොවැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝභ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 8. 9

විකාලහෝජන සූත්‍රය

3921. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්වකෙනෙක් විකල් බොජුනෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් විකල් බොජුනෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝභ. ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 8. 10

විලෙපන සූත්‍රය

3922. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් මල්ගඳ විලෙවුන් දැරුමට අඩු තැන් පිරවුමට සැරසුමට හෙතු වූ කරුණින් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්වකෙනෙක් මල්ගඳ විලෙවුන් දැරුමට අඩුතැන් පිරවුමට සැරසුමට හෙතු වූ කරුණින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝභ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

අටවැනි දුතිය ආමකධර්මසූත්‍රපෙය්‍යාල වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාණානිපාත, අදික්කාදන, කාමෙසුම්ච්චාවාර, මුසාවාද, පිසුණාවාවා ඵරුසාවාවා, සම්ඵජ්ජලාප, බීජගාම, විකාලහෝජන, විලෙපන යි සූත්‍ර දසයෙකි යි.

9. තනිය ආමකධිකුඤ්ඤපෙය්‍යාලවගො

12. 9. 1

නවවගීතසුතං

3923. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ නවවගීතවාදිතවිසුකදස්සනා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ නවවගීතවාදිතවිසුකදස්සනා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 2

උච්චාසයනසුතං

3924. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ උච්චාසයනමහාසයනා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ උච්චාසයනමහාසයනා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 3

ජාතරූපසුතං

3925. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ ජාතරූපරජනපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ ජාතරූපරජනපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 4

ආමකධිකුඤ්ඤසුතං

3926. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ ආමකධිකුඤ්ඤපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ ආමකධිකුඤ්ඤපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 5

ආමකමංසසුතං

3927. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ ආමකමංසපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ ආමකමංසපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

9. නන්‍ය ආමකධර්ම පෙය්‍යාල වර්ගය

12. 9. 1

නවවගීත සූත්‍රය

3923. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් නැටුමෙන් ගැයුමෙන් වැයුමෙන් විසුළු දස්නෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් නැටුමෙන් ගැයුමෙන් වැයුමෙන් විසුළු දස්නෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝභ ... වීර්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 2

උච්චාසයන සූත්‍රය

3924. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් උසසුන් මහ අස්නෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මඳයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් උසසුන් මහ අස්නෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝභ ... වීර්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 3

ජාතරූප සූත්‍රය

3925. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් රන්රිදී මසුකහවණු පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මඳයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් රන්රිදී මසුකහවණු පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝභ ... වීර්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 4

ආමකධර්ම සූත්‍රය

3926. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් අමුධාන්‍ය පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් අමුධාන්‍ය පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝභ ... වීර්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 5

ආමකමංස සූත්‍රය

3927. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් අමුමස් පිළිගැන්මෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් අමුමස් පිළිගැන්මෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝභ ... වීර්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 6

කුමාරිකසුත්තං

3928. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ ඉත්ථීකුමාරිකපටිග්ගහණා¹ පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ ඉත්ථීකුමාරිකපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 9. 7

දුසිදසසුත්තං

3929. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ දුසිදසපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දුසිදසපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 9. 8

අපේළකසුත්තං

3930. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ අපේළකපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ අපේළකපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 9. 9

කුක්කුටසුකරසුත්තං

3931. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ කුක්කුටසුකරපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ කුක්කුටසුකරපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 9. 10

වළවාසුත්තං

3932. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ හත්ථීගවාසසවළවාපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ හත්ථීගවාසසවළවාපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණීයොති.

තතිය ආමකධිකුදුපෙයාලවග්ගො නවමො.

කත්තුදානං :

නච්චුච්චාසයනරජතා ධකුදුං මංසං කුමාරිකං,
දුසිදසාපේළකා ච කුක්කුටවළවෙහි වාති

1. ඉත්ථීකුමාරි - සී 1, 2.

12. 9. 6

කුමාරික සූත්‍රය

3928. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් (විවාහක) ඉතිරි (අවිවාහක) කුමරියන් පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් ඉතිරිකුමරියන් පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 7

දසිදස සූත්‍රය

3929. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්ව කෙනෙක් දසිදසුන් පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් දසිදසුන් පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 8

අපේළක සූත්‍රය

3930. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් එළිගැන්වීමෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මදයහ. යළි යම් කෙනෙක් එළිගැන්වීමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 9

කුක්කුට සුකර සූත්‍රය

3931. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් කුකුළුන් හුරන් පිළිගැන්වීමෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මදයහ. යළි යම් කෙනෙක් කුකුළුන් හා හුරන් පිළිගැන්වීමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 10

වළවා සූත්‍රය

3932. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් ඇතුන් ගෙරිත් අසුන් වෙළඹුන් පිළිගැන්වීමෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මදයහ. වැලි යම් කෙනෙක් ඇතුන් ගෙරිත් අසුන් වෙළඹුන් පිළිගැන්වීමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

නවවැනි තනිය ආමකධර්ම පෙය්‍යාල වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

නවවග්ගික, උච්චාසයන, ජානරූප, ආමකධර්ම, ආමකමංස කුමාරික, දසිදස, අපේළක යන සූත්‍ර අට හා කුක්කුට සුකර වළවා සූත්‍ර දෙක යි සූත්‍ර දශයෙනි.

10. චතුස්ථ ආමකධර්මපටිපාටිය

12. 10. 1

බෙත්තවස්සුසුත්තං

3933. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ බෙත්තවස්සුපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අප් ඛො එතෙව බ්භුතරා සත්ථා යෙ බෙත්තවස්සුපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කර්ණියොති.

12. 10. 2

කයවිකකයසුත්තං

3934. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ කයවිකකයා පටිච්චරතා. අප් ඛො එතෙව බ්භුතරා සත්ථා යෙ කයවිකකයා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කර්ණියොති.

12. 10. 3

දුතෙය්‍යසුත්තං

3935. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ දුතෙය්‍යපභිණ්ණමනානුයොගා පටිච්චරතා. අප් ඛො එතෙව බ්භුතරා සත්ථා යෙ දුතෙය්‍යපභිණ්ණමනානුයොගා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කර්ණියොති.

12. 10. 4-6

තුලාකුටාදිසුත්තානි

3936-3938. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ තුලාකුට-කාඝකුට-මානකුටා පටිච්චරතා. අප් ඛො එතෙව බ්භුතරා සත්ථා යෙ තුලාකුට-කාඝකුට-මානකුටා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කර්ණියොති.

12. 10. 7-9

උකෙකාටනාදිසුත්තානි

3939-3941. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ උකෙකාටන-වඤ්චන-නිකතිසාවියොගා පටිච්චරතා. අප් ඛො එතෙව බ්භුතරා සත්ථා යෙ උකෙකාටන-වඤ්චන-නිකතිසාවියොගා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කර්ණියොති.

1. පනෙණ - අට්ඨකපා.

10. චතුර්ථ ආමකධර්මදායකාල වර්ගය

12. 10. 1

බෙතවත්ථු සූත්‍රය

3933. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් කෙත්වතු පිළිගැන්මෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මඳයහ. යළි යම් සත්වකෙනෙක් කෙත්වතු පිළිගැන්මෙන් නොවැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 10. 2

කයචිත්තය සූත්‍රය

3934. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් මිල දී ගැනුමෙන් විකුණුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළි යම් සත්වකෙනෙක් මිල දී ගැනුමෙන් විකුණුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 10. 3

දුකෙය්‍ය සූත්‍රය

3935. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් ගිහියන්ගේ පණ්ඩුඛපනත්මෙහෙවර කිරීමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. යළි යම් සත්වකෙනෙක් ගිහියන්ගේ පණ්ඩුඛපනත් මෙහෙවර කිරීමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 10. 4 - 6

තුලාකුටාදි සූත්‍රය

3936 - 3938. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් කුළුතුලා - කුළුලොහො - කුළුමිනුමින් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළි යම් සත්වකෙනෙක් කුළුතුලා - කුළුලොහො කුළුමිනුමින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 10. 7 - 9

උකෙකාටනාදි සූත්‍ර

3939. - 3941. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් ලස් ගැනුම් මුළා කිරීම රවටිම් සබ්බාත වඤ්ඤානික ක්‍රියායෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළි යම් සත්වකෙනෙක් ලස් ගැනුම් මුළා කිරීම රවටිම් සබ්බාත වඤ්ඤානික ක්‍රියායෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 10. 10-15

ජේදනාදියුත්තනානි

3942-3947. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ ජේදන-වධ-බ්ඤ්ඤා-විපරාමොස-ආලොප-සහසාකාරා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ ජේදන-වධ-බ්ඤ්ඤා-විපරාමොස-ආලොප-සහසාකාරා අප්පටිච්චරතා. තං කිස්ස හෙතු; අද්දිට්ඨත්ථා භික්ඛවෙ, චතුත්තං අරියසච්චානං. කතමෙසං චතුත්තං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛසමුදයස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරොධස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරොධගාමිනියාපටිපද්දය අරියසච්චස්ස. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛනිරොධො”ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද්ද”ති යොගො කරණියොති.

චතුස්ස ආමකධකුඤ්ඤාපෙය්‍යාලවග්ගො දසමො.

තත්තුද්දනා:

ඛෙත්ථං කයං දුතෙය්‍යස්ඤ්ඤා තුලාකුටං කංසකුටං,
 මානකුටං උකෙකාටනං වස්ඤ්ඤානිකනී, ජේදනා,
 වධබ්ඤ්ඤා විපරාමොසාලොපසාහසානීති.

12. 10. 10-15

ඡේදනාදි සූත්‍ර

3942 - 3947. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් සිඳුම් මැරුම් බැඳුම් පැහැර ගැනුම් ගම්පැහැරුම් අඛිබවා ගැනුම් ක්‍රියායෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැළී යම් සත්ව කෙනෙක් සිඳුම් මැරුම් බැඳුම් පැහැර ගැනුම් ගම්පැහැරුම් අඛිබවා ගැනුම් ක්‍රියායෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහුම ඉබොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, චතුරායාසත්‍යය නුදුටු බැවිනි. කවර චතුරායාසත්‍යයක යත්: දුඛායාසත්‍යය, දුඛසමුදයායාසත්‍යය, දුඛනිරෝධායාසත්‍යය, දුඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසත්‍යය යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා ‘මේ දුක්ඛ’යි වීයාස කටයුතු. ‘මේ දුක්ඛසමුදය’යි වීයාස කටයුතු. ‘මේ දුක්ඛනිරෝධ’යි වීයාස කටයුතු. ‘මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද’යි වීයාස කටයුතු යි.

දඟවැනි චතුස්ආමකධර්මපෙය්‍යාල වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

වෙක්ඛවක්ඛු, කයවිකකය, දුතෙය්‍ය, තුලාකුට, කංසකුට, මානකුට, උපෙක්ඛාචනා, වක්ඛන, නිකතී, ඡේදන, වධ, බන්ධන, විපරාමොස ආලොප සාහස යි පසළොස් සූතුරු කෙනෙකි යි.

11. පඤ්චගතිපෙය්‍යාලවග්ගො

12. 11. 1

මනුසසච්ඡිකා

3948. අථ බො භගවා පරික්‍ඛං නබ්බිබ්බායං පංසු ආරොපෙත්වා භික්ඛු ආමනෙතයි: “තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවො, කතමං නු බො බහුතරං, යො වායං මයා පරික්‍ඛො නබ්බිබ්බායං පංසු ආරොපිතො, අයං වා මභාපයථී”ති. “එතදෙව භනෙත, බහුතරං යදිදං මභාපයථී. අපපමනකොයං භගවතා පරික්‍ඛො නබ්බිබ්බායං පංසු ආරොපිතො. සභ්බිම්බි න උපෙති, උපතිධිම්බි න උපෙති, කලභාගම්බි න උපෙති, මභාපයථී. උපතිධාය භගවතා පරික්‍ඛො නබ්බිබ්බායං පංසු ආරොපිතො”ති. එවමෙව බො භික්ඛවො, අපපකා නෙ සත්තා යෙ මනුසසා¹ චුතා මනුසෙසසු පච්චාජායන්ති. අථ බො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මනුසසා චුතා නිරයෙ පච්චාජායන්ති. තං කිසස හෙතු? අදිට්ඨතො භික්ඛවො, චතුක්‍ඛං අරියසච්චානං කතමෙයං චතුක්‍ඛං? දුක්ඛසස අරියසච්චසස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනීපට්ඨදය අරියසච්චසස. තසමානිභ භික්ඛවො, “ඉදං දුක්ඛන්ති” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පට්ඨද”ති යොගො කරණියොති.

12. 11. 2

දුතියමනුසසච්ඡිකා

3949. එවමෙව බො භික්ඛවො, අපපකා නෙ සත්තා යෙ මනුසසා චුතා මනුසෙසසු පච්චාජායන්ති. අථ බො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මනුසසා චුතා නිරොජානගොනියා පච්චාජායන්ති. තං කිසස හෙතු -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 3

තතියමනුසසච්ඡිකා

3950. එවමෙව බො භික්ඛවො, අපපකා නෙ සත්තා යෙ මනුසසා චුතා මනුසෙසසු පච්චාජායන්ති. අථ බො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මනුසසා චුතා පෙත්තිවිසයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 4

චතුසමනුසසච්ඡිකා

3951. එවමෙව බො භික්ඛවො, අපපකා නෙ සත්තා යෙ මනුසසා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ බො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මනුසසා චුතා නිරයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණියොති.

1. මනුසෙසසු - සා

11. පඤ්චගති පෙය්‍යාල වර්ගය

12. 11. 1

මනුස්සච්ඡිකි සූත්‍රය

3948. එකලිභි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නියසිලෙහි පස්බිඳක් නභා භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, ඒ කීමු යි භහිවු ද කිවෙක් ඉබොහෝ ද මට්ඨින් යම මෙ පස්බිඳෙක් නියසිලෙහි නභන ලද නම් එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ දු’යි? “වහන්ස, යම මේ මහපොළොව වේ නම් ටෙය ම ඉබෙහෙවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නභන ලද මේ පස්බිඳ ඉතාමද ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නභන ලද පස්බිඳ මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී ගිණුමට ද නොපැමිණේ. සැසඳුමටද නො පැමිණේ. කලාවෙන් කලාවටද නොපැමිණේ”. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම කෙනෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුතවුවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඒ සත්වයෝ මදයහ. වැළි යම කෙනෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුත වුවාහු නිරයෙහි උපදිත් නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිවු අරිසස් නුදුටු බැවිනි, කවර සිවු අරිසස්ද යත්: දු:බාය්‍යසත්‍යය ... දු:බනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදයා-සත්‍යයයි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ’යි වියා කට යුතු ... “මෙ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙකැ’යි වියා කට යුතු යි.

12. 11. 2

දෙවන මනුස්සච්ඡිකි සූත්‍රය

3949. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම සක්කෙතෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුතවුවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදයහ. යළි යම සක්කෙතෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුතවුවාහු නිරිසන්යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත් ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 3

තෙවන මනුස්සච්ඡිකි සූත්‍රය

3950. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම සක්කෙතෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුතවුවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඒ සක්කෙයෝ මදයහ. වැළි යම සක්කෙතෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුතවුවාහු ප්‍රෙතවිෂයෙහි උපදිත් නම් මේ සක්කෙයෝ ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 4

සිවුවන මනුස්සච්ඡිකි සූත්‍රය

3951. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම සක්කෙතෙක් මිනිස් ලොවින් ව්‍යුතවුවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදයහ. වැළි යම සක්කෙතෙක් මිනිස්ලොවින් ව්‍යුතවුවාහු නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 5

පඤ්චමමනුසසච්චිසුත්තං

3952. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ මනුසසා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්තී. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මනුසසා චුතා තීරච්ඡානයොනියා පච්චාජායන්තී -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 6

ඡට්ඨමනුසසච්චිසුත්තං

3953. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ මනුසසා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මනුසසා චුතා පෙක්ඛිවිසයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 7

දෙවච්චිසුත්තං

3954. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ දෙවා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දෙවා චුතා නිරයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 8

දුතියදෙවච්චිසුත්තං

3955. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ දෙවා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දෙවා චුතා තීරච්ඡානයොනියා පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 9

තතියදෙවච්චිසුත්තං

3956. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ දෙවා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දෙවා චුතා පෙක්ඛිවිසයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 10

චතුස්සදෙවච්චිසුත්තං

3957. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ දෙවා චුතා මනුසෙසසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දෙවා චුතා නිරයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 5

පස්වන මනුසුවුති සූත්‍රය

3952. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානෙකක් මිනිස්ලොවින් ව්‍යුත වූවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්ඤානෙකක් මිනිස් ලොවින් ව්‍යුතවූවාහු නිරිසන් යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 6

සවන මනුසුවුති සූත්‍රය

3953. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානෙකක් මිනිස්ලොවින් ව්‍යුත වූවාහු දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්ඤානෙකක් මිනිස්ලොවින් ව්‍යුත වූවාහු ප්‍රෙතවිෂයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ වෙත් ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 7

දෙවවුති සූත්‍රය

3954. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානෙකක් දෙවිලොවින් ව්‍යුත ව දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්ඤානෙකක් දෙවිලොවින් ව්‍යුත ව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ වෙත් ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 8

දෙවන දෙවවුති සූත්‍රය

3955. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානෙකක් දෙවිලොවින් ව්‍යුත ව දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්ඤානෙකක් දෙවිලොවින් ව්‍යුතව නිරිසන් යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 9

තෙවන දෙවවුති සූත්‍රය

3956. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානෙකක් දිව්‍යවිෂයයෙන් ව්‍යුත ව දිව්‍යවිෂයයෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. යළි යම් සඤ්ඤානෙකක් දිව්‍යවිෂයයෙන් ව්‍යුත ව ප්‍රෙතවිෂයයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 10

සිවුවන දෙවවුති සූත්‍රය

3957. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානෙකක් දෙවියන් කෙරෙන් ව්‍යුත ව මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්ඤානෙකක් දෙවියන් කෙරෙන් ව්‍යුත ව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 11

පඤ්චමදෙවච්ඡිකානං

3958. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ දෙවා චුතා මනුසොසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ දෙවා චුතා තීරච්ඡානඤ්ඤානි පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 12

ජ්ඣ්ඤ්ඤානං

3959. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ දෙවා චුතා මනුසොසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ දෙවා චුතා පෙත්ථිසයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 13

නිරයච්ඡිකානං

3960. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ නිරයා චුතා මනුසොසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ නිරයා චුතා නිරයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 14

දුතියනිරයච්ඡිකානං

3961. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ නිරයා චුතා මනුසොසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ නිරයා චුතා තීරච්ඡානඤ්ඤානි පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 15

තතියනිරයච්ඡිකානං

3962. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ නිරයා චුතා මනුසොසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ නිරයා චුතා පෙත්ථිසයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 16

චතුස්නිරයච්ඡිකානං

3963. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ නිරයා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ නිරයා චුතා නිරයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 11

පස්වන දෙවවුති සූත්‍රය

3958. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්චකෙනෙක් දෙවලොවින් ව්‍යුත ව මිනිස්ලොව උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්චකෙනෙක් දෙවලොවින් ව්‍යුත ව නිරිසන් යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 12

සවන දෙවවුති සූත්‍රය

3959. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්චකෙනෙක් දෙවියන් කෙරෙන් ව්‍යුත වුවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්චකෙනෙක් දෙවියන් කෙරෙහි ව්‍යුත වුවාහු ප්‍රෙතවිෂයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 13

නිරයවුති සූත්‍රය

3960. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්චකෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත ව මිනිස්ලොව උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්චකෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත ව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 14

දෙවන නිරයවුති සූත්‍රය

3961. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්චකෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත ව මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්චකෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුතව නිරිසන් යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 15

තෙවන නිරයවුති සූත්‍රය

3962. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්චකෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත ව මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්චකෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුතව ප්‍රෙතවිෂයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 16

සිවුවන නිරයවුති සූත්‍රය

3963. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්චකෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත වුවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්චකෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත ව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 17

පඤ්චමනිරයවුතිසුත්තං

3964. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ නිරයා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ නිරයා වුතා තිරව්ජානායොනියා පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 18

ජයානිරයවුතිසුත්තං

3965. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ නිරයා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ නිරයා වුතා පෙක්ඛිවිසයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 19

තිරව්ජානවුතිසුත්තං

3966. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ තිරව්ජානායොනියා වුතා මනුසොසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ තිරව්ජානායොනියා වුතා නිරයෙ පච්චාජායනති. -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 20

දුතියතිරව්ජානවුතිසුත්තං

3967. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ තිරව්ජානායොනියා වුතා මනුසොසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ තිරව්ජානායොනියා වුතා තිරව්ජානායොනියා පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 21

තතියතිරව්ජානවුතිසුත්තං

3968. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ තිරව්ජානායොනියා වුතා මනුසොසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ තිරව්ජානායොනියා වුතා පෙක්ඛිවිසයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 22

චතුසුතිරව්ජානවුතිසුත්තං

3969. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ තිරව්ජානායොනියා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ තිරව්ජානායොනියා වුතා නිරයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 17

පස්වන නිරයවුති සූත්‍රය

3964. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල නිරයෙන් ව්‍යුත වූවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල නිරයෙන් ව්‍යුත ව නිරිසන් යොනිහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 18

සවන නිරයවුති සූත්‍රය

3965. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල නිරයෙන් ව්‍යුත ව දෙවිලොව උපදිත් නම් ඒ සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල මඳහ. වැළි යම් කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුතව ප්‍රත්‍යවිෂයෙහි උපදිත් නම් මේ සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 19

නිරව්‍යානවුති සූත්‍රය

3966. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත වූවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඒ සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල මඳහ. වැළි යම් කෙනෙක් නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත වූවාහු නිරයෙහි උපදිත් නම් මේ සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 20

දෙවන නිරව්‍යානවුති සූත්‍රය

3967. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඒ සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල මඳහ. වැළි යම් කෙනෙක් නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව නිරිසන් යොනිහි උපදිත් නම් මේ සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 21

තෙවන නිරව්‍යානවුති සූත්‍රය

3968. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව මිනිස්ලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව ප්‍රත්‍යවිෂයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 22

සිවුවන නිරව්‍යානවුති සූත්‍රය

3969. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤානිපෙය්‍යාල නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 23

පඤ්චමතිරච්ඡානච්ඡිද්ධිසුත්තං

3970. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අසාකා තෙ සත්තා යෙ තීරච්ඡානායොනියා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති, අප් ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ තීරච්ඡානායොනියා චුතා තීරච්ඡානායොනියා පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 24

ජට්ඨතිරච්ඡානච්ඡිද්ධිසුත්තං

3971. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අසාකා තෙ සත්තා යෙ තීරච්ඡානායොනියා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ තීරච්ඡානායොනියා චුතා පෙතතිවිසයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 25

පෙතතිච්ඡිද්ධිසුත්තං

3972. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අසාකා තෙ සත්තා යෙ පෙතතිවිසයා චුතා මනුසෙසසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ පෙතතිවිසයා චුතා නිරයෙ පච්චාජායනති. -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 26

දුතියපෙතතිච්ඡිද්ධිසුත්තං

3973. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අසාකා තෙ සත්තා යෙ පෙතතිවිසයා චුතා මනුසෙසසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ පෙතතිවිසයා චුතා තීරච්ඡානායොනියා පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 27

තතියපෙතතිච්ඡිද්ධිසුත්තං

3974. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අසාකා තෙ සත්තා යෙ පෙතතිවිසයා චුතා මනුසෙසසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ පෙතතිවිසයා චුතා පෙතතිවිසයෙ පච්චාජායනති. -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 28

චතුසුපෙතතිච්ඡිද්ධිසුත්තං

3975. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අසාකා තෙ සත්තා යෙ පෙතතිවිසයා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ පෙතතිවිසයා චුතා නිරයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 23

පස්වන තිරව්‍යානවුති සූත්‍රය

3970. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව දෙවලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව තිරිසන්යොනති උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 24

සවන තිරව්‍යානවුති සූත්‍රය

3971. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තිරිසන් යොනින් ව්‍යුත වූවාහු දෙවියන් අතර උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. යළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තිරිසන් යොනින් ව්‍යුත වූවාහු ප්‍රෙතයන් අතර උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 25

පෙතතිවුති සූත්‍රය

3972. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු තිරියෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 26

දෙවන පෙතතිවුති සූත්‍රය

3973. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු තිරියන් යොනති උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කට-යුතු යි.

12. 11. 27

තෙවන පෙතතිවුති සූත්‍රය

3974. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු ප්‍රෙතවිෂයයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 28

සිවුවන පෙතතිවුති සූත්‍රය

3975. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු තිරියෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 29

පඤ්චමපෙක්ඛිච්ඡිසුත්තං

3976. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ පෙක්ඛිවිසයා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ පෙක්ඛිවිසයා චුතා තිර්ච්ජානගොනියා පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 30

ජඨ්ඨපෙක්ඛිච්ඡිසුත්තං

3977. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ පෙක්ඛිවිසයා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ පෙක්ඛිවිසයා චුතා පෙක්ඛිවිසයෙ පච්චාජායන්ති. තං කිසිස හෙතු: අද්ධිංකා භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං අරියසච්චානං. කතමෙසං චතුක්ඛං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛසමුදයස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පච්චදය අරියසච්චස්ස. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ. “ඉදං දුක්ඛන්ති” යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛනිරෝධො”ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පච්චද”ති යොගො කරණියොති. ඉදමචොච හගවා. අත්තමනා තෙ භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභීනන්දුන්ති.

පඤ්චගතිවග්ගො එකාදසමො.

කත්තුද්දන්තං:

හවන්ති ජ සුක්ඛන්තා චුතිනාමෙන දසසිතා' මනුස්සදෙවතිරය තිර්ච්ජානපෙක්ඛිතො භී ති.

සච්චසංයුත්තං සමන්තං.

නිට්ඨිතො මහාවග්ගො.

කත්තුසංයුතකුද්දන්තං:

මග්ගං ඛොජ්ඣකිංසං සති ව ඉන්ද්‍රියං සම්මප්පධානං බලඤ්ඤි ඉඤ්ඤානුරුද්ධං ක්ඛානං ව ආනාපානෙන, සොකාපත්ති ව සච්චකම් සංයුක්තානි ද්වාදසාති.

කත්තුචග්ගද්දන්තං:

සමාධි ව ධම්මචක්ඛප්පච්චතනො කොට්ඨාමො සිංසපාවන පපාතා ජලෙචාභිසමයොති චත්තාරො වාමකධඤ්ඤා පෙය්‍යාලනාමකාපි ව පඤ්ඤිගති පෙය්‍යාලෙන එකාදස හවන්ති භීති.

සංයුක්තනිකායො නිට්ඨිතො.

12. 11. 29

පස්වන පෙතවුති සූත්‍රය

3976. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ච කෙනෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ච කෙනෙක් ප්‍රෙත විෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු තිරිසන් යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීයඹ් කටයුතු යි.

12. 11. 30

සවන පෙතවුති සූත්‍රය

3977. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ච කෙනෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත ව දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ච කෙනෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත ව ප්‍රෙතවිෂයයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, චතුරායඹ්සත්‍යය නුදුටු බැවිනි. කවර චතුරායඹ්සත්‍ය කෙනෙක යත්: දුක්ඛා-යඹ්සත්‍ය ය දුක්ඛසමුදයායඹ්සත්‍ය ය දුක්ඛනිරෝධායඹ්සත්‍ය ය දුක්ඛනිරෝධ-ගාමිනී ප්‍රතිපදයඹ්සත්‍ය යි. මහණෙනි, එසෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීයඹ් කටයුතු. “මේ දුක්ඛ භටගැනුමැ”යි වීයඹ් කටයුතු. “මේ දුක් වැළැක්මැ”යි වීයඹ් කටයුතු. “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීයඹ් කටයුතු යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. සතුටු සිත් ඇති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දෙශනාව පිළිගත්හ යි.

එකොළොස්වැනි පඤ්චගතිවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

මනුසසවුති, දෙවවුති, නිරයවුති, නිරව්ජානවුති, පෙතවුති වශයෙන් වුති නමින් දක්වන ලද ඡටසූත්‍රාන්ත කෙනෙක් වෙති යි.

සච්චසංයුක්තය සමාප්ත යි.

මහාවග්ගය නිමිසේ යි.

එහි සංයුක්තනාමාවලිය:

මග්ග, බොජ්ඣංග, සති, ඉන්ද්‍රිය, සම්මප්පධාන, බල, ඉඤ්චපාද, අනුරුඤ්ඤා, ක්‍ෂාන, ආනාපාන, සොතාපනි, සච්ච යි සංයුක්ත දෙළසෙක් වේ යි.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

සමාධි, ධම්මවකකප්පවකන, කොච්ඡාම, සිංසචාවන, පපාන, අභිසමය යි සයෙක් ම වේ. (ආමකධම්මපෙය්‍යාල, දුතිය ආමක-ධම්මපෙය්‍යාල, තතිය ආමකධම්මපෙය්‍යාල, චතුස් ආමක-ධම්මපෙය්‍යාල යි.) ආමකධම්මපෙය්‍යාල යන නම ඇත්තා වූ වර්ග සතරෙකි. (ඒ සියල්ල) පඤ්චගති පෙය්‍යාලවර්ගය සමග (සච්චසංයුක්තයෙහි වර්ග) එකොළොසෙක් වේ මැ යි.

සංයුක්තනිකාය නිමිසේ යි.

සංයුතවනනිකාය - පඤ්චම භාග - දුතිය බණ්ඩ

ගාථාදීපාදානුකකමණිකා

	පිටියබ්කා
අභබ්බා නෙ අනතකිරියාය	288
එවං නරං අනගදපානවජ්ඣං	232, 234
චතුකතං අරියසච්චානං	286
වෙතො විමුක්ති සම්පනනා	288
තඤ්ඤි මග්ගං න ජානන්ති	288
තසමා සඤ්ඤා භීලඤ්ඤා	206, 242
තානි එතානි දිට්ඨානි	286
තුලමතුලඤ්ඤා සම්භවං	16
මහොදධිං අපරිමිතං මහාසරං	232, 234
යජ්ඣ ච සබ්බසො දුක්ඛං	288
යථා පුරෙ තථා පච්ඡා 18, 22, 24, 28, 38, 46, 56	
යස්ස සඤ්ඤා තථාගතෙ	206,242
යෙ දුක්ඛං නපජානන්ති	288
යෙසං සඤ්ඤා ච භීලඤ්ඤා	140
යො පුඤ්ඤකාමො කුසලෙ පතිට්ඨිතො	236
සබ්බෙ පසාදෙ යස්සෙත්ථී	206, 242

සඤ්ඤානාමානුකකම ණි කා

අ	පිට්ඨකයා	ග	පිට්ඨකයා
අවිරවනී	324	ගඛයා	58, 84, 324, 326
අඤ්ඤාකොණ්ඩ ඤ්ඤා	274	ගවමභතී (පෙර)	292
අනාඨපිණ්ඩික	210	භීර්කකුට	308
අනුරුඳ්ඛ 62, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78		භීර්ඤ්ඤාකාවසථ	160
අනුවන	76	ගොතම	116, 154
අමඛපාලීවන	74	ගොතමක	12
අරිට්ඨ	96	ගොධා	186
අසොක	162		
ආනන්ද	10, 12, 30, 46, 52, 104, 108, 118, 126, 144, 162, 164, 166, 170	සො	
		සොසිතාරාම	30
		ච	
		චාපාල (චෙතිය)	10, 12, 16
		චෙතී (ජනපද)	292
		ජා	
ඉච්ඡානඛගල	112	ජෙතවනෙ	62, 66, 72, 78, 144, 150, 176, 178, 260
ඉසිදකනපුරාණ	146	ජොතික	140
ඉසිපතන (මීගදය)	244, 270.		
		ඤ	
		ඤ්ඤික	160, 164
		ත	
		තාවතීංස	138, 176
		තුවඨ	164
		ඳ	
		දීඝාචු	140
		ධ	
		ධම්මදිත්ත	244
		න	
		නන්දක	214
		නන්දනවන	138
		නන්ද	160
		නන්දිය	228, 238
		නිකඛ	164
		නිග්‍රොධාරාම	114, 182, 184, 186, 190, 224, 226, 228, 238, 240, 246
කකුඨ	164		
කට්ඨසසක	164		
කණටකීවන	70		
කපිලවස්ත්‍රී 114, 182, 184, 186, 190, 224, 226, 228, 238, 240, 242, 246			
කලන්දකනිවාප	306		
කාලිඛක	164		
කාපිලවස්ථව	242		
කාසි	148		
කාළීගොධා	226		
කිම්බිල	106		
කුචාගාරපාලා	314		
කොට්ඨාම	286		
කොසමබ්බි	30, 294		
කොසල	148, 154		

	ප	පිට්ඨකයා	ච	පිට්ඨකයා
පච්ඡානකුට (පබ්බත)		308	වජ්ඣ	148, 286
පරිබ්බාජක		112	වෙසාලී	10, 12, 74, 104, 214, 314
පුබ්බාරාම		26	වෙඵලාර	154
	බ		වෙඵවන	106, 140, 306
බහුපුත්ත		12		
බාරාණසී		244, 270	ස	
	භ		සකක	114, 184, 186, 190, 224, 226, 228, 238, 240, 246
භඤ්ඤ		240	සකකා	242
	ම		සකෙකා	246
මගධ		150	සකමබ්බ	12
මලල		148	සභතුට්ඨ	164
මහාකප්පින		96	සරකානී	190
මහානාම	104, 114, 182, 184, 186, 192, 224, 240, 246		සරභු (ගබ්බා)	324, 326
මහාපරිලාභ (නිරය)		312	සලලාගාර	72
මහාවන		10, 314	සභජානී	292
මහාමොග්ගලලාන		176, 178	සාකෙත	70
මභී (ගබ්බා)		324, 326	සාධුක	146
මාර		12	සාරඤ්ඤ	12
මොග්ගලලාන	54, 62, 66, 70		සාරිපුත්ත	70, 74, 144, 146, 170
	ය		සාවඤ්ඤ	26, 62, 66, 68, 72, 76, 144, 148, 170, 168, 178, 242, 260
යමුතා		324, 326	සාලා	169
	ර		සුජාතා	160
රාජකාරාම		168	සුතනුතීර	68
රාජගභ	140, 306, 308		සුදකත	160
			සුතඤ්ඤ	164
			සුමාගවා (පොකබරණී)	306
	ල			
ලොමසවංගීස		114	හ	
			හිමවනො	328
			හිමවා	330

විෂයසපද්‍රැක්ෂකමණිකා

අ	පිට්ඨකයා	අ	පිට්ඨකයා
අකණ්ඩොගාමී	94	අනන්තරාජරත්නිබොධි	50, 94
අකසිරලාහි	98	අනන්තවාලොකො	266
අකාලමෙසො	106	අනුකාරතිමීසො	300
අකිච්ඡලාහි	98	අනුනාමං	300
අකඛාතං	294	අපරියොනදොන	18
අබණ්ණෙඛි	246	අපකසිරෙනෙව	48
අච්ඡෙදකපටිග්ගහණ	344	අපට්ඨානී	296
අජ්ඣිකතං නභානං	216	අපට්ඨෙවධා	286
අජ්ඣකතං සඬබ්බතං	40	අප්පකොනසො	116
අඤ්ඤමඤ්ඤධාදිකා	318	අප්පමාදවිහාරී	230
අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරං	266	අභිකතනාතරා	248
අඤ්ඤය	104	අභිජ්ඣාදෙමනසසං	62
අට්ඨියමානා	104	අභිඤ්ඤාඅන සඛාතං	294
අතිලීනං විකතං	40	අභිඤ්ඤය	264
අතිලීනා විමංසා	42	අභිද	16
අතිලීනො	40	අභිප්පමොදයං	120
අතීතමධානං	262, 264	අභිසමයාය	260, 262
අත්තකීලමථානුයොගො	270	අභිසමෙතාවිනො	322, 324
අත්තසමභවං	16	අභිසමපරායො	160, 162, 164, 182
අත්තපනායිකං	154	අභිහට්ඨං	74
අත්ඨසංභිතා	264, 266, 268	අමච්චා	170
අදීනතාදනා වෙරමණියා	156	අයොගුලො	48
අදීනතාදුඬි	272	අරඤ්ඤගනො	108
අධිච්චිමිදං	320	අරහං	8
අධිමොච්චිතං	250, 252	අරියකනෙතභි	138, 160, 178, 210, 220, 224
අනසඛාතං	294	අරියච්චාරො	112, 116
අනඤ්ඤථානී	284	අරියසච්චානී	262, 264, 290
අනඤ්ඤාසිතානී	102	අරියසාවකා	170
අනනුබොධා	286	අරියසාවකො	140, 156, 162, 186, 212, 214, 222, 228, 232, 234, 238
අනනුසුඤ්ඤ	274, 276	අරියසාවකා	228
අනනිච්චා ලොකො	266	අරියසස විනසෙ	168
අනමතග්ගො	298	අරියා	4
අනාගතමධානං	262, 264	අරියො ඤායො	212, 214
අනාවත්තිධම්මො	164	අරියො මග්ගො	2, 62, 66
අනාසවං	8	අරුණග්ගං	300
අනිච්චානුපසී	90	අච්ඡා	282
අනුධිතා	12	අච්ඤ්ඤාතාරෙභු	332
අනුධමමචාරිනො	14	අච්චාරානී	284, 290
අනුප්පකසද්දෙසො	30, 76, 114, 116		
අනුච්චිසටං	40		
අනෙකධාතුනානාධාතුලොකං	80		
අනන්තරවසෙසන	242		

	අ	පිට්ඨකයා
අවිනිපාතධමමො	140, 152, 168,	
	162, 170, 226	
අවිරාධිතං	314, 316	
අවෙච්චපසාදෙන	160, 218, 220,	
	246	

අසඛාරපරිනිබ්බාසී	50, 94
අසජ්ජමානො	20
අසනං	314, 316
අසමමුච්ච	122
අසලලීනං	132
අසසනො ලොකො	266
අසභිතං තෙ	266
අසාමන්තපඤ්ඤනාය	256
අසුභකථං	104
අසෙමෙත	70
අසසාස පසසාසං	108, 120, 130
අසසාසනියෙභි	248

	ආ	
ආකාසානඤ්ඤායනනං	102	
ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායනනං	102	
ආචිණ්ණං තෙ විපරාවක්ඛං	266	
ආනාපී	62, 66, 70, 74	
ආදිබ්බමචරියකා	264, 266, 268	
ආනාපානසනී	90, 92, 94,	
ආනාපානසනීසමාධි	98, 106, 112,	
	116 118, 126,	
	128, 136	
ආසා	316	
ආමකධ ඤ්ඤපටීග්ගහණං	342	
ආයුසඛාරං	16	
ආලොප	348	
ආසවෙභි	98	

	ඉ	
ඉඤ්ඤිතතනං	96, 98	
ඉනිභවාභවකථං	268	
ඉත්ථිකුමාරකපටීග්ගහණං	344	
ඉඤ්ඤං	16	
ඉඤ්ඤාභිසඛාරං	26	
ඉඤ්ඤි	26, 52, 54	
ඉඤ්ඤිපාදභාවනා	36, 52, 54	
ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමිනීපද	36, 52, 54	
ඉඤ්ඤිපාද	2, 4, 8, 12, 22, 36, 38,	
	48, 50, 60	

	ඉ	පිට්ඨකයා
ඉඤ්ඤිපදෙසං		6
ඉඤ්ඤිවිධං	20, 24, 28, 34, 48, 78	
ඉඤ්ඤිලො		302
ඉඤ්ඤිපරොපරියක්ඛං		82

	උ	
උකෙකාටන		346
උජ්ජුතකං		242
උතුසංච්චජරා		300
උත්තාසො		210
උදකච්ඡිසනානි	324, 326,	328
උදයගාමිනී		168
උදයගාමිනී පටිපද		168
උදයකභමිනියා		220
උඤ්ඤිසහගතො		38
උඤ්ඤිභාගියානි		60, 88
උඤ්ඤිසොතො		50
උත්තලො		26
උපට්ඨානසාලා		106
උපනිධිං	322, 324	
උපරිමං සරං		314
උපසමාය		264
උපසංහතං		252
උපෙසාළනී		296
උපභවච්ඡරිනීඛොසී		50, 94
උපාදිසෙසෙ		50, 94
උපාසකො		224
උපාසනං		316
උපෙඛකො		64, 100
උපෙඛධෙත		324
උභතං		106

	එ	
එකච්ඡිග්ගලං යුගං	318, 320	
එකොදිකා	320	
එකොදිභාවං	100	
එසනා	60, 86	

	ඔ	
ඔස		60, 88
ඔපපානිකා		160, 244
ඔපපානිකො	144, 164,	192
ඔපවඤ්ඤා		152
ඔපානිභ		46
ඔරමභාගියානං	94, 144,	160, 164

ම	පිටියිකා	බ	පිටියිකා
මුද්‍රාරිකො නිමිතො	12	විණාසවො	30, 76
මුලිගෙලං	168	බෙක්ඛවිජ්ජුපටිග්ගහණා	346
මුනිතභාවො	76		
මුනිතභාරා	114	ග	
ක		ගමනිරනෙමො	26, 302
කණ්ඩකාධානං	168	ගමනිරපඤ්ඤතාය	256
කකකරණියො	76	ගිමානං පටිඡමෙ මාසෙ	106
කදව්	318	ගිභීසාමිකානි	210
කපාලං	74	ගුලීකා	326
කපං	12	ගෙහසීතා	100
කප්‍රාවසෙසං	12	සරාවාසො	152
කප්‍රාසපිටු	48, 302	ච	
කයවිකකයා	346	චක්ඛවන්	138
කරහව්	318	චක්ඛං	10
කලං	138	චන්දනිකං	168
කලභාගං	322	චන්දිමසුරියා	300
කවචං	16	චාතුමමභාපථෙ	110
කංසකුට	346	චාතුමමභාභුනිකෙන	46
කාකපෙය්‍යා	324	චාතුමමභාභුනිකො	182
කාණකච්ඡපො	318, 320	චිත්තපටිසංවෙදී	130
කාමච්ඡන්දො	96	චිත්තසඛාරං	90, 120, 130
කාමචිතසකං	264	චිත්තසඛාරපටිසංවෙදී	108
කාමසුඛලලිකානුයොගො	270	චිත්තසමාධි	2, 4, 6, 8, 10, 18, 22
කාමෙසුමිච්ඡාවාරී	212		26, 48, 30, 32, 34
කාමෙසුමිච්ඡාවාරා	156	චිත්තානුපසසී	110
කායසඛිකාරං	90, 120, 130	චෙතොවිමුක්ඛං	8, 22, 24, 28, 36,
කායසමාවාරො	156		48, 56, 82, 160,
කායානුපසසී	130		162, 192
කාසාවා	74	ඡ	
කාසිකචන්දනං	246	ඡන්දං	24
කුකඤ්ඤ	304	ඡන්දසමාධි	2, 4, 6, 8, 10, 18, 22,
කුකඤ්ඤ ච සුකරපටිග්ගහණා	344		24, 30, 32, 34, 48
කුසුලපිටකං	72	ඡක්ඛෙතක්ඛං	210
කුප්‍රාසදියො	226		
කුමභට්ඨානකථං	268	ඡ	
කුලෙපෙට්ඨාපචායිගො	336	ඡචනපඤ්ඤතා	258
කුසලාභ්සන්ද 218, 220, 232 234,	236	ඡචනපඤ්ඤා	192
		ඡරන්ධිකාරං	318
කුසසුඛතා	226	ඡරාපපාතං	310
කුටාගාර	314	ඡාතන්ධිකාරං	318
කොලට්ඨිමත්තායො	326	ඡාතරුපරඡනපටිග්ගහණා	342
බ		ඡාතිපපාතං	310
බදිරපත්ත	294		
විණාසවො	112, 114, 116		

ඡා	පිට්ඨකයා	ද	පිට්ඨකයා
ඡානනො	290	දසසහසීලොකධාතු	274
ජිගුච්ඡමානා	104	දනසංචිභාගරනො	152, 218
ජීවිතපරියනනිකං	102	දරෙසු වාරිතනං	156
ජීවිතපරියාදනා	102	දසිදසපච්ඡගහණා	344
		දිට්ඨධර්මිකං	212
	කු	දිට්ඨව ධරෙච අඤ්ඤා	50, 94
කුමානා	84	දිඤ්ඤාය සොතධාතුයා	78
		දිඤ්ඤ	20
	ඤ	දීසරහනං	74
ඤාණං	10	දුක්ඛනිරොධගාමිනීපච්ඡද	
		අරියසච්චං	270
	ඨ	දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං	270
යානසො	80, 106	දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං	270
		දුක්ඛං අරියසච්චං	270
	ත	දුක්ඛලබාදිකා	318
		දුරභිසම්භවතරං	316
තග්ග	306	දුතෙය්‍යපභිණගමනානුයොගො	
තජ්ජා	30		346
තඤ්ඤාපරිනිබ්බාසී	164	දෙය්‍යධර්මං	152
තථාගතපභවෙධිනො ධර්මවිනයො	320	දෙවදුක්ඛිතො	16
		දෙවපදනි	220, 222
තථාගතචිභාරො	112, 114, 116	දෙවා චුතා	352, 354
තථාගතො	8	දෙවාසුරසඛනාමො	306
තථානි	284, 290		
තසං	222	ධ	
තං ජීවං තං සරිරං	266	ධර්මදසසනං	140, 242
තාලව්ඡග්ගල	314, 316	ධර්මවිනයං	266
තාලාවඤ්ඤකතා	114	ධර්මසමුප්පදො	128
තාවනිංස	178	ධර්මසසානුධර්මං	144
තිකොච්ඡපරිසුද්ධො	156	ධර්මදසං	164
තිකඛපඤ්ඤාතා	258	ධර්මොදසො	162
තිණකට්ඨසාධාපලාසං	298	ධර්මොධිකරණං	144
තිරච්ඡානකථං	268	ධර්මොනුධර්මපච්ඡතනි	144, 240, 258
තිරච්ඡානසොනියා චුතා	356, 358	ධර්මොනුධර්මපච්ඡතනා	14
තුලං	16	ධර්මොනුපසී	110
තුලාකුට	346		
තුලපිටු	48, 302	න	
	ථ	නඛසිමො	324
ථපතයො	146	නච්ච ගීතවාදිතච්ඡුකදසසනා	342
ථලජා	334	න භොති තථාගතො පරමමරණං	
ථාවරං	222		266
ථිනමිඤ්ඤසගතො	38	නානතතකථං	268
ථුලලච්ඡිසිතකෙ	226	නානතතසඤ්ඤානං	102

න	පිට්ඨකයා	ප	පිට්ඨකයා
නානාධිමුත්තිකං	80	පදර	226
නාසසුධ	104	පධාන සඛිඛාරා	24
නිකතිසාවියොග	346	පපාතො (පටිභානකුට)	308
නිකාමලාභී	98	පමාදවිභාරී	228
නිඤ්ඤවිවරො	146	පයතපාණි	152, 218
නිබ්බානනිකො	186	පරප්පවාදං	14
නිබ්බානපොභො	84	පරිකඛණං	322
නිබ්බදය	264	පරිමිතා	12
නිබ්බධගාමිනියා	220	පරිඤ්ඤාතං	274
නිබ්බධිකපඤ්ඤාතා	258	පරිඤ්ඤායාං	274, 292
නියතො	214	පරිබ්බාජකා	116
නියතානිකා	4	පරියාදනං	298
නිරයා චූතා	354, 356	පරියාදිතනං	322
නිරාමිසා	122, 132	පරියායං	104
නිරොධනිසංකිතං	92, 124	පරියුට්ඨිතවිතො	14
නිරොධානුපසිඨි	90, 122	පරියොදපනාය	220
නිවාතං	26	පරියොදනො	74
නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං	102	පරොපඤ්ඤායා	164
නෙව භොති න න භොති තථාගතො පරමමරණං	266	පසෙනදි කොසල	152
		පසසමිභයං	90
		පභාතබ්බං	292
		පාකතිජ්ජියා	26
		පාණානිපාතා වෙරමණියා	156
		පාචිනපොභො	72, 186
		පාණානිපාතී	212
		පාදඤ්ඤවෙදින	28
		පාමුජ්ජං	228
		පාරං	2
		පාසාණසකරා	320, 322
		පීතිපට්ඨංවෙදී	108
		පුඤ්ඤභිසන්දා	218, 220, 232, 234
			236
		පුටං	294, 296
		පුත්තසම්බාධසයනං	154, 246
		පුච්චපඤ්ඤාතාය	256
		පුච්චුතං	16
		පුබ්බපෙතකථං	268
		පුබ්බනිවාසං	20, 82
		පෙත්තිවිසයා චූතා	358, 360
		පෙත්තෙය්‍යා	334
		පොඛිනානුපොඛිං	314, 316
		පොච්චුජ්ජනිකො	270
		ඵඤ්ඤිතතං	96
		ඵතං	16
පකඛිසකුභො	20, 34, 78		
පච්චසංඛාය	280		
පච්චා පුර පඤ්ඤාදී	38, 42		
පඤ්ඤා නිවරණං	114		
පඤ්ඤාපාදනකඛන්ධා	276		
පඤ්ඤා	10		
පඤ්ඤාබාහුලලාය	256		
පඤ්ඤාවිමුත්තිං	8, 22, 24, 28, 36, 48, 56, 82, 160, 162, 192		
පඤ්ඤාචූඩිතියා	254		
පඤ්ඤාසම්පන්නා	226		
පටිගච්ච	50, 94		
පටිසසඤ්ඤා	96, 102		
පටිවචසාමුපපාදං	212		
පටිනිසංගානුපසිඨි	90, 96, 116, 118, 122		
පටිපපසාදෙධා	30		
පටිසලලානා	74, 104, 116, 144, 260		
පටිසලලීන	66, 260		
පට්ඨමජ්ජානං	100		
පණිතං ධම්මං	68		
පත්තයොගකෙබ්බා	14		

	බ	පිට්ඨකයා	ම	පිට්ඨකයා
බලකරණියා		58, 86	මාලුවාපත්ත	296
බාලගමනං		168	මාරිය	178, 248
බාහුජ්ඣාදි	116, 82,	184	මාසභුමාස	300
බීජගාමිභූතගාමසමාරමහා		340	මීලකෙඛසු	332
බොධි		224	මුඛරා	26
බොධිසත්ත සස		18	මුණේනා	74
බොධිසහො		98	මුත්තවාගො	152, 218, 228
බුභම ඤාදි		336	මුනි	16
බුභමචරියං	16, 30,	154	මුසාවාද වෙරමණි	158
බුභමචරියොගධං		140	මුසාවාදී	212
බුභමලොකා		78	මූලභගමනං	168
බුභමචිහාරො	112,	116		
	භ		ය	
භගවංමූලකා	28, 52, 54,	126, 128	යත්රභි නාම	316
භණේ		216	යරාකමුපගෙ	22
භවනෙත්ති		286	යරාදිවා කලා රත්තිං	40
භවසඛ්ඛාරං		16	යාවයොගො	152, 218
භාවනාපාරිසුරිං		122	යාවකීවඤ්ඤා	300
භාෂ්පතඛං		292	යොගකෙඛමං	112, 114, 116
භීසමුළාලං		306	යොගො කරණියො	260, 262
භුජ්ඣෙසසභි		138		264, 350, 352, 354, 356, 358, 360
භුසාවාතචුට්ඨි		302	යොනිසො මනසිකාරො	146, 240, 258
භුරිපඤ්ඤාතාය		256		
	ම		ර	
මජ්ඣිමං ධම්මං		68	රජාපරො	152
මජ්ඣිමා පටිපද		270	රජොජලලං	106
මණ්ඩලමාලං		292	රූපස ඤාදිනං	102
මත්තෙයාතා		334		
මනුසසා චුතා	350, 352		ලභුපඤ්ඤාතා	258
මනොභාවනීයං	182, 184		ලිච්ඡවිකුමාරකා	314
මනොමයෙන කායෙන		46	ලොකකඩායිකං	263
මරණන්ධකාරං		318	ලොකචිත්තා	306
මරණපපාතං		310	ලොකනතරිකා අසා	316
මහග්ගතං		20		
මහපඵලො		98	ව	
මහානිසංසො		98	වච්ඡමාවාරො	158
මහාප ඤාදිතාය		256	වඤ්ඤන	346
මහාපංසුපුඤ්ඤා		110	වත්ථුකතා	12
මහාභිඤ්ඤනං	68, 78		වයධම්මොනුපසසී	62
මහාසරං		232	වසසසත විමුත්තවිනෙතන	252
මහොදධි		232	වසසාවාසං	116
මානකුට		346	වාතුපාදනො	48, 302
			වාදගවෙසී	304

	ව	පිටුවකො	ස	පිටුවකො
වාදකීකො		304	සකං ආචරියකං	14
වාදපමොකමාය		266	සකක	182
විකීණණවාටා		26	සකකායනිරොධෙ	152
විකඛිතං		20	සකකායපරියාපනෙතා	252
විග්ගාභිකකථං		266	සංකායනා	184
විසාතං		142	සඛබ්බිතං	20
විසාත සස		72	සජීකාතඛං	292
විජජා	10,	284	සඤ්ඤාවේදීගනිරොධං	102
විජජාභාගියා ධම්මො		142	සනිපට්ඨානා	62, 66, 70, 72, 132
විජජාවිමුත්තිං	118,	126	සනිසම්මොජ්ජ්ඛං	92
විඤ්ඤාණඤ්ඤායනනං		102	සත්තකඛාතුපරමතා	322
විනිපාතගනෙන		318	සත්තඵලා	50, 94
විපරාමොසං		348	සත්තබොජ්ඣකො	124, 126, 132
විපුලපඤ්ඤාය		252	සත් සනෙත	298
විබුතනවිනෙතා		26	සසභාරකං	104
විමුත්තං	20,	80	සද්ධම්මසචනං	146, 240, 258
විමොචයං		120	සද්ධාපරිභාවිතං	182
වියතනා		12	සද්ධාසම්පනෙතා	224
විරාගනිසසිතං	92,	124	සන්තකං	30
විරාගාය		264	සසාගාර	314
විරාගානුපසස්	90,	120	සප්ඵභාරිසං	14
විරියසමාධි	2, 4, 6, 8, 10, 18,		සප්පුරිසසංසෙවො	146, 240, 252
	22, 24, 48, 30, 32, 34			258
විචච්චකපෙප		20	සබ්බකායපට්ඨංචෙදී	108
විචෙකනිසසිතං	92,	124	සබ්බසුභාමිතිං	80
විචෙකපොණං		74	සබ්බමචාරයො	26
විසිඛාකථං		268	සමචෙඤ්ඤා	46
විහාරෙන	74,	76	සමනිත්තිකා	324
විහිංසා විනකං		268	සමාදහං විතං	90, 110
විතරාගං		40	සමාහිතං	20
විමංසාසමාධි	2, 4, 6, 8, 10, 18,		සමුදයධම්මානුපසස්	62
	26, 30, 32, 34, 48		සමුද්දකඛායිකං	268
වුසිතවා		76	සමපජානො	62, 66, 70, 108
වෙදනානුපසස්		108	සමපසාදනං	100
වෙරං		212	සමපරායිකං	210, 212
වොදනං		82	සමොධබ්බුහං	182, 184
වොසසනපරිණාමිං	92,	124	සමොධො	152
වොසසනගරනො	152,	218	සමොධා	18, 46
ව්‍යාපාදවිතකං		264	සමොධිපරායනො	140, 144 160
				152, 162, 178, 214, 226
			සමෙහාජං	324, 326
			සමොද්දකඛකඛියගාමී	66
ස උතතරං		20	සමොසමුද්දො	8
ස උදෙසං		20	සමොදනීයං කථං	68, 70, 74
සකදගාමිනො		164	සරසංඛාපා	10
සකදගාමී		160	සලලපත	294

ස	පිට්ඨකයා	ස	පිට්ඨකයා
සවනනී	232	සුපානා	182
සසසනො ලොකො	266	සුරාමෙරයම ජපපමාදුට්ඨාසී	212
සහධලෙචන	14, 304	සුසමාරඬා	12
සහසාකාර	348	සුරකථං	268
සහිතං මෙ	266	සුලං	298
සංධාවිතං	286	සෙබෙන	70
සංවච්චකපෙස	20	සෙබො චිභාරො	114
සංසරිතං	286	සොනාපත්තසඛන	146 228, 174
සසඛාරපරිනිබ්බාසී	50, 94		212
සාකාරං	20	සොනාපනන	140, 146, 160, 180,
සාවියොග	346		190, 214, 228, 238
සාමඤ්ඤ	334	සොනො	146
සාමීච්චපට්ඨනනා	14	සොඤ්ඤා	160
සාරණියං	68, 70, 74		
සාලොහිනා	290	හ	
සිකධං පච්චකඛාය	74	හස්සිගවාසංචලවාපට්ඨගුහණා	314
සිකුඤ්ඤාචලාං	190	හමෙහා	74
සිනෙරුපබ්බතරාජා	320	හරායමානා	104
සීලාසුපො	304	හාසුපඤ්ඤතා	258
සීසපඤ්ඤතා	258	හාසුපඤ්ඤ	192
සීලසමපනෙතා	224	හීනං ධම්මං	68
සුඛපට්ඨංචෙදී	108, 130	හීනාය	74
සුඛුමෙසු සුලෙසු	298	හෙට්ඨිමංසරං	314
සුබෙධිතානං	152	හොති ච න ච හොති තථාගතො	
සුගතො	12	පරමමරණා	266
සුඤ්ඤතාපට්ඨසඤ්ඤතො	244, 246	හොති තථාගතො පරමමරණා	266